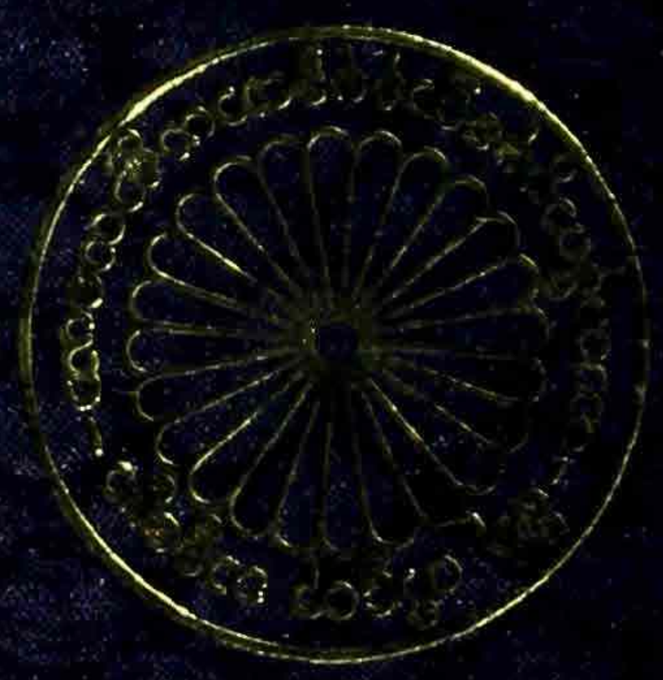
ပုဒ်စဉ်-၀၅၈

ဒြိဏ္ဍာန်ဒေါ်ဖုတ်ဆွမ်ပုဂံထိပ်-ကံ့ကဝီးထေရ

မူလဂဗျတ္တဝတ္ထုစေဒ-းဃောဠဋ္ဌိးဘဒ္ဒိဝုဒ်-ဖွဲ့

ဂုဏ်းဘဝကုဝ်ုအေ+းဘဝတ္တဇောတ်ဒွဲ့



ထင်ထင်ရှားရှားဗိုလ်ကုန်းဝတ္ထု

ဂျာတကတေဇ

ဂြောတ်ဆေဒ်ဗ

သုတေသနစာကြည့်တိုက်
ဗုဒ္ဓသာသနာ့ဟော်တွန်းကားပြန့်ပွားရေးဦးစီးဌာန
ကမ္ဘာဓနီး၊ ရန်ကုန်။

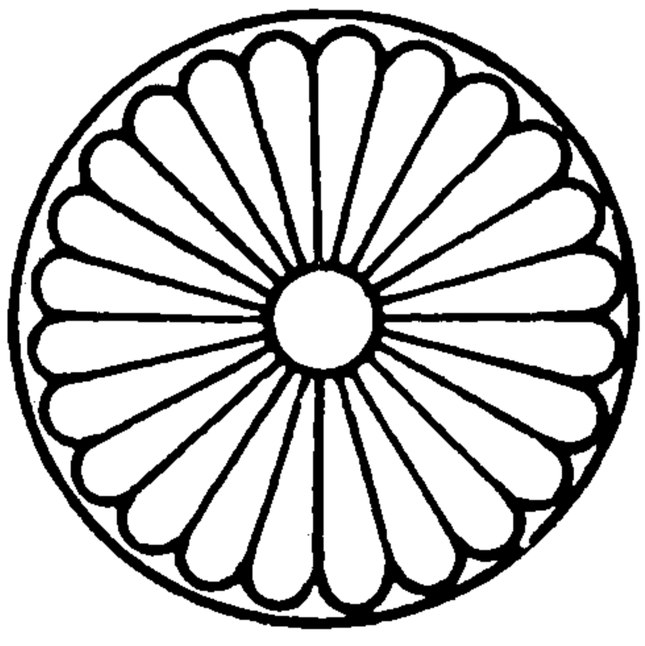
၁၀၆၇

နေရှင်းဆရာတော်
အရှင်အရိယာလင်္ကာရဇေဌ၏
စိရှင်တော်မှုအပ်သော

သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယ

ဆရာသင်္ကန်းနာမူနှင့်ညွှိထားသည်။

စမ္မာစရိယ-ဦးဘွန်းသိန်း. ဦးဝင်းဖေတို့ ကြိုးကြပ်ပြင်ဆင်ကြသည်။



စန်းမင်းဇာရာ စာပေ
အမှတ်-၃၁၊ ရွှေတိဂုံဘုရား-တောင်ဘက်ဈေးတော်ရုံ၊
ဒဂုံစာတိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့။

သာသနာ-၂၅၁၁။ (က) ၂၁၄ ကောင်-၁၃၁၃။

နိဒါန်း

ဤသုတ် သီလက္ခန် ပါဠိတော် နိဿယသစ်ကို အတိတ် သာသနာ ၂၂၉၇-ခု၊ ကောဇာ ၁၁၁၅-ခုနှစ်တွင် ပြည် ထောင်စု မြန်မာ နိုင်ငံတော် အထက်ပိုင်း ပခုက္ကူ ခရိုင်တွင် ပါဝင်သော ကုခန်း, ကူးသန်း, ပခန်း (ရွှေကမြို-ယခုအခါ ရွာ) သုံးမည်ရသော မြို (သို့မဟုတ်) ရွာကြီး၏ အရှေ့ခရိုး သုံးတိုင် အင်္ဂလိပ်မိုင်အား ဖြင့် ၆-မိုင်ကွာတွင် တည်ရှိသော နေရင်း ရွာကြီး၏ အနောက်မြောက် ကုလ လေးတာ ငါးရာ ကွာသော မဏိရတနာကျောင်းတိုက်ကြီး၌ သီတင်းသုံးနေတော် မူသော ဘွဲ့တော် အရိယာ လင်္ကာရ ဖြစ်၍ ကျမ်းပြုစုသဖြင့် နာမည် ကျော်ကြားလာရာတွင် အမှီပြု၍ သီတင်းသုံး နေထိုင်ရာ ဌာနကို အစွဲပြု၍ နေရင်း ဆရာတော် ဟု အမည် တွင်သော ဆရာတော်ဘုရားကြီး ရေးသားအပ်လေသည်။

မှတ်ချက် နိဿယနိဂုံးတွင်ကား-ထားတုံသာသနာ၊ မှန်စွာအညီ၊ ဒွေးနှစ်လိမှ၊ သတ္တနဝါ၊ ဤသို့ချာနှင့်- ဟုဆိုလျက်ရှိ၏။ ကျမ်းရေးကောဇာ ၁ ၁၅-တွင် ဧက ဧက အင်္ဂဒွေးနှောလိုက်ပါက ၂၂၉၇-ဟူသော သာသနာနှစ်သာဖြစ်၏။ နိဿယနိဂုံးမှာ ပါရှိသည့်အတိုင်းယူမူ သာသနာနှစ် ၂၂၇၉-ခုသာဖြစ်၏။ မကိုက်ညီကြ၊ သို့ရာတွင် နိဿယနိဂုံး၌ ဒွေးနှစ်လိမှ နဝသတ္တာ-ဟု ပြင်ဆင်လျှင် ပိဋကတ်သမိုင်းအဆို ကောဇာအလိုနှင့် ညီညွတ် သွားပေမည်။

ဤ နေရင်း ဆရာတော်ကြီး ရေးသားတော်မူသော သုတ် သီလက္ခန် နိဿယ အပြင် သာသနာနှစ် ၁၀၆၉-ခု၊ ကောဇာ သက္ကရာဇ်၊ ၆၀၇-ခုနှစ် အရိမဒ္ဒနာမည်သော ပုဂံမြို့တွင် နန်းတက် သော စောမွန်နှစ် မင်းညီတော် ရာဇသူ၊ မြောက်သားတော် စောမြတ်လှတို့၊ မွေးဖွားသူ ညောင်ရမ်း, သာဂရ နှစ်မြို့စား ဂုဏ်ကြီးရာဇ် မင်းသားက ပုဂံမြို့တွင် ရွှေကျောင်းကြီး ဆောက်လုပ် ကိုးကွယ်သည့် ဆရာတော် ရှင်ဂုဏဝဉ်သက စီရင်သော သုတ်

နိဒါန်း

သီလကွန် ပါဠိတော် နိဿယလည်း ရှိလေသည်၊ ပုဂံခေတ်တွင် ဝဲရှင်သည့် ထိုနိဿယကို နိဿယဟောင်းဟု အဝခေတ်တွင် ဝဲရှင်သည့် နေရှင်း သုတ်သီလကွန် နိဿယကို နိဿယသစ်ဟု ခေါ်လေသည်၊ ထိုနိဿယနှစ်စောင်မှာ နှစ်ပေါင်း ၄၀၀-ကျော်မျှ ကွာလေသည်။

ယခု ရှိက်နှိပ်သော သုတ်သီလကွန် ပါဠိတော် နိဿယမှာ နေရှင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီး ရေးသားသော နိဿယသစ် ဖြစ်လေသည်။ထိုနိဿယသစ်ကို ဆဋ္ဌသံဂါယနာတင်မူ ပါဠိတော်နှင့် ပုဒ်ရေဂဏန်းမှစ၍ အစစညီညွတ်စေကာ တည်းဖြတ် ထားသည့်ပြင် နိဿယ ဆရာတော်၏ အာဘော်ဖြစ်သော သဒ္ဒဝိနိစ္ဆယ အမှာစကားရပ်များကိုလည်း ပါဒတခုအနေဖြင့် သီးခြားဖော်ပြ ထားလေသည်။

သုတ်သီလကွန် ပါဠိတော် နိဿယသစ်ကို ကြည့်ရှုသုံးစွဲကြ ရာတွင် စာချဆရာတော်ကြီးများ စာချတန်းဝင် အရှင်များ မပင် မပန်း ချမ်းသာလွယ်ကူ ကြည့်ဖြူနှစ်သက်စွာ ကြည့်ရှုရရှေးအတွက်-

၁။ ဝါကျ အဖြတ်အတောက်,
၂။ မြန်မာရေးထုံး သတ်ပုံသတ်ညွှန်း,
၃။ စာခေါင်းစဉ်,
၄။ သဒ္ဒဝိနိစ္ဆယ,

မှစ၍ အစစကောင်းမွန် မှန်ကန်အောင် စိစဉ်၍ ၁၈-ပိုင့် စာလုံး များဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ ရန်ကုန်မြို့ ၂၄-လမ်း အမှတ် ၁၁၃၊ ဇ္ဈာဝသယ ဒါဠကတ်ပုံနှိပ်တိုက်မှ ရိုက်နှိပ်ဖြန့်ချိအပ်သည် ဖြစ်ပါကြောင်း။

ဦးထွန်းသိန်း
ဇ္ဈာဝသယ။

မာတိကာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာနံပါတ်
	ပဏာမ	
၁-ဗြဟ္မဇာလသုတ္တ		၁
	ပရိဇ္ဇာဇက ကထာ	၁
	ဒဋ္ဌသီလ	၁၀
	မဇ္ဈိမသီလ	၂၀
	မဟာသီလ	၃၀
	ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိက	၄၀
	သဿတဝါဒ	၅၀
	ကေစ္စသဿတဝါဒ	၅၀
	အန္တာနန္တဝါဒ	၆၀
	အမရာဝိက္ခေပဝါဒ	၇၀
	အဓိစ္စသမုပ္ပန္နဝါဒ	၈၀
	အပရန္တ ကပ္ပိက	၈၀
	သညီဝါဒ	၈၀
	အသညီဝါဒ	၈၀
	နေဝသညီနာသညီဝါဒ	၈၀
	ဥစ္ဆေဒဝါဒ	၈၀
	ဒိဋ္ဌဓမ္မ နိဗ္ဗာနဝါဒ	၉၀
	ပရိ တသိတ ဝိပ္ပဋိတဝါဒ	၉၀
	ဖဿ ပစ္စယာ ဝါဒ	
	နေတံဌာနံ ဝိဇ္ဇတိဝါဒ	
	ဒိဋ္ဌိဂတိကာ မိဿာနဝဋ္ဋကထာ	၉၀
	ဝိဝဋ္ဋကထာဒိ	၉၀

(ဃ) မာတိကာ

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာနံပါတ်

၂-သာမညဖလသုတ် ၁၀၄
ရာဇာမစ္စနထာ ၁၀၄
ကောမာရဘစ္စဒီဝကနထာ ၁၁၈
သာမညဖလပုစ္ဆာ ၁၁၉
ပုရာဏကဿပဝါဒ ၁၂၀
မက္ခလိဂေါသာလဝါဒ ၁၂၇
အဇိတကေသကမ္ဗလဝါဒ ၁၃၂
ပကုဓကစ္စာယနဝါဒ ၁၃၄
နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တဝါဒ ၁၃၆
သဉ္စယဗေလဋ္ဌပုတ္တဝါဒ ၁၃၇
ပဌမသဏ္ဌိတိက သာမညဖလ ၁၃၉
ဒုတိယ သဏ္ဌိတိက သာမညဖလ ၁၄၃
ပဏီတတရသာမညဖလ ၁၄၇
စူဠသီလ ၁၅၀
မဇ္ဈိမသီလ
မဟာသီလ ၁၅၁
ဒဋ္ဌိဇာလသံဝရ ၁၅၃
သတိသမ္ပဇညာ ၁၅၄
သန္တောသ ၁၅၅
နီဝရဏပဟာန ၁၅၆
ပဌမဈာန ၁၆၃
ဒုတိယဈာန ၁၆၅
တတိယဈာန ၁၆၇
စတုတ္ထဈာန ၁၆၉
ဝိပဿနာဉာဏ ၁၆၈

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာနံပါတ်
	မနောမယိဒ္ဓိဉာဏာ	၁၇၁
	ဒ္ဓဒ္ဓိဝိဓဉာဏံ	၁၇၃
	ဒိဗ္ဗသောတဉာဏာ	၁၇၅
	စေတော ပရိယဉာဏာ	၁၇၆
	ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏာ	၁၇၈
	အာသဝက္ခယဉာဏာ	၁၇၉
	ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏာ	၁၈၂
	အဇ္ဈတ္တသင်္ခါ ဥပါသကင်္ဂပဋိဝေဒနာ	၁၈၅
၃-အဓိဒ္ဓသုတ်		၁၈၉
	ပေါက္ခရသာတိဝတ္ထု	၁၉၀
	အမ္ဗဋ္ဌမာဏဝ	၁၉၃
	ပဌမဇ္ဈာနဝါဒ	၂၀၁
	ဒုတိယဇ္ဈာနဝါဒ	၂၀၅
	တတိယဇ္ဈာနဝါဒ	၂၀၆
	စတုတ္ထဇ္ဈာနဝါဒ	၂၀၈
	အမ္ဗဋ္ဌံသကထာ	၂၁၀
	ခတ္တိယသေဋ္ဌဘာဝ	၂၂၂
	ဝိဇ္ဇာစရဏကထာ	၂၂၇
	စတုအာပါယမုခ	၂၃၁
	ပုဗ္ဗက ဇုသီဘာဝါနုယောဂ	၂၃၆
	ဒွေလက္ခဏ ဒဿန	၂၄၄
	ပေါက္ခရသာတိ ဗုဒ္ဓုပသင်္ကမန	၂၅၁
	ပေါက္ခရသာတိ ဥပါသကင်္ဂ ပဋိဝေဒနာ	၂၅၇
၄-သောဏဒဏ္ဍသုတ်		၂၅၉
	စမ္ပေယျက ဗြာဟ္မဏောဝါဒပတိကာ	၂၅၉

ပုဒ်မ ၁၀၀-၌ ၁

အပြစ်ရှိသူ၏ ဆိုးသွမ်းသော အကျင့်စာရိတ္တ ၁

အပြစ်ရှိသူ၏ ရန်သူများ ၁

အပြစ်ရှိသူ၏ မိတ်ဆွေများ ၁

အပြစ်ရှိသူ၏ ဆွေမျိုးများ ၁

အပြစ်ရှိသူ၏ ဘဝအခြေအနေ ၁

အပြစ်ရှိသူ၏ ကျေးဇူးတရား ၁

အပြစ်ရှိသူ၏ ဘဝအကြောင်းအရာ ၂

မာတိကာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာနံပါတ်
	အရိယအင်္ဂိကမဂ္ဂ	၄၂၄
	ဒွေပဋိတဝတ္ထု	၄၂၅
၇-ဇာလိယသုတ္တ		၄၂၈
	ဒွေပဋိတဝတ္ထု	၄၂၈
၈-မဟာသီဟနာဒသုတ္တ		၄၂၈
	အစေလကဿပဝတ္ထု	၄၂၈
	သမနုယုဉ္ဇနကထာ	၄၃၂
	အရိယအင်္ဂိက မဂ္ဂ	၄၃၅
	တပေါပက္ကမကထာ	၄၃၆
	တပေါပက္ကမ နိဂ္ဂဏ္ဌကထာ	၄၄၁
	သီလ သမာဓိ ပညာသမ္ပဒါ	၄၄၇
	သီဟနာဒကထာ	၄၅၁
	တိတ္ထိယ ပရိဝါသကထာ	၄၅၆
၉-ပေါဋ္ဌပါဒသုတ္တ		၄၆၁
	ပေါဋ္ဌပါဒပရိဗ္ဗာဇကဝတ္ထု	၄၆၁
	အဘိသညာ နိရောဓကထာ	၄၆၆
	အဟေတုက သညုပ္ပါဒ နိရောဓကထာ	၄၇၂
	သညာ အတ္တကထာ	၄၈၆
	စိတ္တဟတ္ထိသာရိပုတ္တပေါဋ္ဌပါဒဝတ္ထု	၄၉၉
	ကေဏိကဒမ္မာ	၅၀၁
	တယောအတ္တပဋိလာဘ	၅၀၇
	စိတ္တအတ္ထိ သာရိပုတ္တ ဥပသမ္ပဒါ	၅၁၈
၁၀-သုဘသုတ္တ		၅၁၉
	သုဘမာဏဝ ဝတ္ထု	၅၁၉
	သီလက္ခန္ဓ	၅၁၃

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာနံပါတ်
	သမာဓိကွန်ဖရင့်	၄၂၅
	ပညာကွန်ဖရင့်	၄၃၁
၁၁-	ကောဏ္ဍသုတ်	၄၃၇
	ကောဝန္နဂဟပတိပုတ္တဝတ္ထု	၄၃၇
	ဈာန်ပါဠိဟာရိယ	၄၃၈
	အာဒေဿနာ ပါဋိဟာရိယ	၄၄၂
	အနုသာသနီ ပါဋိဟာရိယ	၄၄၄
	ဘူတနိရောဓေသက ဘိက္ခုဝတ္ထု	
	တိရဒဿိသဂုဏ္ဍပမာ	၄၅၀
၁၂-	လောဟိစ္စသုတ်	၄၅၃
	လောဟိစ္စဗြာဟ္မဏဝတ္ထု	၄၅၃
	လောဟိစ္စ ဗြာဟ္မဏာနုယောဂ	၄၅၆
	တယော စောဒနာရဟာ	၄၆၀
	နု စောဒနာရဟာသတ္ထု	၄၆၃
၁၃-	တေဝိဇ္ဇသုတ်	၄၆၄
	မဂ္ဂါမဂ္ဂကထာ	၄၆၇
	ဝါဒေသဉ္ဇမာဏဝါနုယောဂ	၄၆၉
	ဇနပဒကလျာဏီ ဥပမာ	၄၇၀
	နီဃဏီ ဥပမာ	၄၇၉
	အစိရဝတီနဒီ ဥပမာ	၄၀၀
	သံသန္ဒန ကထာ	၄၀၆
	ဗြဟ္မလောကမဂ္ဂဒေသနာ	၄၉၀
	ဥဒါန်း	၄၉၀
	နိဿယ နိဂုံး	၄၉၆

မာတိကာ ပြီး၏။

ဝိသုဒ္ဓ ကရဏာ ဉာဏံ၊ ဗုဒ္ဓံ သမ္ဗုဒ္ဓ ပူဇိတံ။
ဓမ္မံ သဒ္ဓမ္မ သမ္ဖုတံ၊ နတ္ဘာ သံဃံ နိရုဂ်ံဏံ။
ယေ သီလက္ခန္ဓဝဂ်ဿ၊ ပေါရာဏကေဟိ နိဿယာ။
ကယိရိ်သု အနေကာဝိ၊ နသာဓေန္တိ သုခေန ဟိ။
မန္ဒပညာ သောတုဇနာ၊ ရုစိသံ နဝနိဿယံ။
နာတိ သခ်ေပ ဝိတ္ထာရံ၊ ပရိပုဏ္ဏာဝိနိစ္ဆယံ။

အဟံ၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓကရုဏာဉာဏံ၊ အထူးသဖြင့် ကိုလေသာ တို့မှ သန့်ရှင်း စင်ကြယ်သော မဟာကရုဏာ သမ္ဗညုတဉာဏ် ရှိတော်မူထသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း။သမ္မာဒ္ဓ ပူဇိတံ၊ ဘုရားတို့သည် ပူဇော်အပ်သော။ ဓမ္မဿ၊ မဂ်လေးတန် ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန် ပရိယတ္တိဟု ဆိုအပ်သော ဆယ်ပါးသော တရားတော်ကိုလည်းကောင်း။ သဒ္ဓမ္မသမ္ဖုတံ၊ သူတော်ကောင်း တရားကြောင့် ကောင်းစွာ ဖြစ်တော်မူထသော။ **တနည်းကား**၊ သူတော်ကောင်း တရားသို့ ကောင်းစွာ ရောက်တော် မူပြီးထသော။ **တနည်းကား**၊ ကောင်းစွာ ရောက်အပ်ပြီးသော သူတော် ကောင်းတရား ရှိတော်မူထသော။ နိရုဂ်ံဏံ၊ ကိလေသာ မြူမှေး ညစ်ကြေးမကင် သန့်စင်တော်မူထသော။ သံဃဿ၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန်လေး ယောက် ဖလဋ္ဌာန် လေးယောက်ဟု ဆိုအပ်သော ရှစ်ယောက် သော ပရမတ္ထ သံဃာတော်အပေါင်းကိုလည်း။ နမာမိ၊ ရှိခိုး ပါ၏။ နတ္ဘာ၊ ရှိခိုးပြီး၍။ (ဤဂါထာဒွ်ေ စသဒ္ဒါကား လုတ္တာနိဒ္ဒိဋ္ဌ တည်း)။

ပေါရာဏကေဟိ၊ ရှေးဆရာတို့သည်။ သီလက္ခန္ဓ ဝဂ်သ၊ သီလက္ခန္ဓဝဂ်၏။ အနေကာဝိ၊ များစွာလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ယေ

နိသယာ၊ အကြင်နိသယတို့ကို၊ ကယိရိ˚သူ၊ ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ ဧတဟိ နိသယေဟိ၊ တို့မှု။ မန္ဒပညာ၊ နည်းသောပညာ ရှိကုန်သော။ သောတုဇနာ၊ စာသင်သားတို့သည်။ သုခေန၊ လွယ်ကူစွာ။ သိလက္ခန္ဓဂ္ဂဿ၊ ၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နသာဓေန္တိ၊ မပြီးစေနိုင်ကုန်။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ မပြီးစေနိုင်ကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နာတိ သခ်ေပ ဝိတ္ထာရံ၊ မကျဉ်းမကျယ် လွန်းထသော" ပရိပုဏ္ဏာဝိနိစ္ဆယံ၊ ပြည့်စုံသော အဆုံးအဖြတ် ရှိထသော။ သိလဂ္ဂန္ဓဝဂ္ဂဿ၊ ၏။ နဝနိသယံ၊ နိသယသစ်ကို။ ရစိဿံ၊ စီရင်ပေအံ့။

———



သုတ်သီလကွန်ပိုင်ဒေါ်နိသယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-ဗြဟ္မဇာလ သုတ္တ-ပရိဗ္ဗာဇကကထာ

၁။ ဘန္တေကဿပ၊ အရှင်မဟာကဿပ၊ ဇုဒံသုတ္တံ၊ ဤဗြဟ္မ ဇာလသုတ်ကို။ မေ-မယာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ မှ။ ''ဒ္ဒုလည်းဟူ''။ဝံ-ကေနအာကာရေန၊ တခုသောအခြင်းအရာ အားဖြင့်။''တခုသော အကြောင်းဖြင့်, လည်းဟူ''။ သုတံ-ဥပ လက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။ (ဤကား ဝံသဒ္ဒါကို အာကာရယူ၍ ယောဇနာသော အနက်တည်း)။ ဘန္တေကဿပ။ပ။ ဇုဒံ သုတ္တံ၊ ကို။မေ-မယာ၊သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ မှ။ ဝံ-ဇုမိနာ ဝုစ္စမာနနယေန၊ ဤသို့ ကဲ့ သမယံ ဘဂဝါ အစရှိသည်ဖြင့် ဆိုလတ္တံ့သော နည်းအားဖြင့်။ သုတံ-ဥပလက္ခိတံ၊မှတ်လိုက်ရ၏။ (ဤကား ဝံ သဒ္ဒါကို နိဒဿနယူ၍ ယောဇနာသော အနက် တည်း) ဘန္တေကဿပ။ပ။ ဇုဒံ သုတ္တံ၊ ကို။မေ-မယာ၊သည်။ဘဂ

ဝတော၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ မှ။ ဧဝံ၊ ဘုရားဟောကိုသာလျှင်။ သုတံ-ဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။

အမှာ　　၌ တတိယနည်းဖွဲ့ ဧဝံ သဒ္ဒါသည် အဝဓာရဏာအနက် ရှိ၏။ ဧဝံသဒ္ဒါသည် "ဧဝံ မေ သုတံ" ဟူသော ဝါကျ၌ အာကာရ, နိဒဿန, အဝဓာရဏာ, ၌သုံးပါးသော အနက်တို၌ ဖြစ်သင့်၏။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ ဆရာသည်။ ။"သွာယမိဓ အာကာရ နိဒဿနာ ဝဓာရဏေသု ဒဋ္ဌဗ္ဗော" ဟု ဆိုသတည်း။ ထိုသို့ အဋ္ဌကထာ၌ ဆိုသောကြောင့် အဋ္ဌကထာပါဠိနှင့် အညီ ဧဝံ သဒ္ဒါကို သုံးနည်း ယောဇနာသတည်း။ ၌သုံးပါးသော အနက်ကား မေ-သဒ္ဒါကို မယာ ယူ၍ ယောဇနာသော အနက်တည်း။

"ဘန္တေ ကာယဿပ။ပ။ ဇုမဿ သုတ္တာဿ၊ ၌ဗြဟ္မဇာလသုတ်ကို။ (ဘာဝသာဓန အယ္ယည် ဆင်ခြင်ံတည်း)။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ မှ။ ဧဝံ-ဧကေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ မေ-မမ၊ ငါ၏။သုတံ-ဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တနည်းကား၊ ဧဝံ-ဇုမိနာ ဝုစ္စမာနနယေန၊ ၌သို့ကဲ့ သမယံ ဘဂဝါ အစရှိသည် ဖြင့်ဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။မေ-မမ၊၏။သုတံ-ဥပဓာရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ တနည်းကား၊ ဧဝံ၊ ဘုရားဟောတော်မူတိုင်းသာလျှင်။ မေ-မမ၊ ၏။သုတံ-ဥပဓာရဏံ၊ ဆောင်လိုက်ရခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အမှာ　　၌အနက်ကား မေ-သဒ္ဒါကို မမ ယူ၍ ယောဇနာသော် အနက်တည်း။ "ဧဝံ မေ သုတံ" ဟူသော ဝါကျ၌ မေ-သဒ္ဒါသည် မယာ, မမ, ၌ အနက် နှစ်ပါးဖွဲ့ဖြစ်သင့်၍ သုတ သဒ္ဒါသည် ကမ္မ သာဓန, ဘာဝ သာဓန, ၌သာဓန နှစ်ပါးဖွဲ့ ဖြစသင့်၏။ မေ-သဒ္ဒါသည် မယာ-ဟူသော အနက်ဖွဲ့ ဖြစ်သည်ရှိသော် သုတသဒ္ဒါသည် ကမ္မသာဓနဖွဲ့ ဖြစ်၏။ မေ-သဒ္ဒါသည် မမ-ဟူသော အနက်ဖွဲ့ ဖြစ်သည်ရှိသော် သုတသဒ္ဒါသည် ဘာဝသာဓနဖွဲ့ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာဖွဲ့ "မေ

သဒ္ဒဿ ဟိ မယာတိအတ္ထေ သတိ ဧဝံ မယာသုတံ သောတ ဒ္ဓါရာနုသာရေန ဥပဓာရိတန္တိ။ မမာတိ အတ္ထေ ဧဝံ မမ သုတံ သောတဒ္ဓါရာနုသာရေန ဥပဓာရဏန္တိ ယုဇ္ဇတိ''ဟု ဆိုအပ် သတည်း။ သုတသဒ္ဒါ၏ ကမ္မသာဓနဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို ရည်၍ သုတံကို''ဥပဓာရိတံ''ဟု အဋ္ဌကထာ ဆရာဖွင့်သတည်း။ သုတ သဒ္ဒါ၏ ဘာဝသာဓနဉ် ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို ရည်၍ သုတံကို ''ဥပဓာရဏံ''ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ ဖွင့်သတည်း။

ဧကံ၊ တပါး၎သော။ သမယံ၊ ဦ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟံ-ရာဇဂဟာသဿ၊ ရာဇဂြိုဟ် ပြည်၏။ အန္တရာစ၊ အကြား ဦးလည်း ကောင်း။ နာဠန္ဒံ-နာဠန္ဒာယ၊ နာဠန္ဒမြို့၏။ အန္တရာစ၊ အကြားဦး လည်းကောင်း။ မဟာတာ၊ ဂုဏ်အားဖြင့်မြတ်သော ''ဂုဏ်အား ဖြင့် ကြီးသောလည်းဟူ''။ တနည်းကား၊ မဟာတာ၊အရေအတွက် အားဖြင့်များသော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ပဉ္စမတ္တေဟိ၊ငါးခုသ၍ဟု အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု သတေဟိ၊ ရဟန်းအရာတို့နှင့်။ (ဤကား သဒ္ဒတ္ထတည်း) ပဉ္စမတ္တေ ဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ရဟန်းငါးရာတို့နှင့်။ (ဤကား အဓိပ္ပါယတ္ထ တည်း)။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နော၊အဓွန့်ရှည်သော ခရီးကို သွားတော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပြီ။

အမှာ အန္တရာ သဒ္ဒါနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့် ''ရာဇဂဟံ နာဠန္ဒံ'' ဟူသော ဤ နှစ်ပုဒ်၌ ဒုတိယာ ဝိဘတ်သည် သာမိအနက်၌ဖြစ်၏။ အနန္တရသဒ္ဒါ သည်လည်း ''အန္တရံ မဇ္ဈဝတ္ထုည၊ ခဏောကာသောမိဟေတုသု။ ဗျဝဋ္ဌာနေ ဝိနဇ္ဈေစ၊ ဘေဒေ ဆိဒ္ဓေ မနသျုပိ'' ဟု အဘိဓာန် အနေကတ္ထ ဝဂ်၌ လာသော်ကြောင့် အလယ်, အဝတ်, ပုဆိုး, တပါး, တခဏ, အခွင့်, အပိုင်း အခြား, အကြောင်း, အကြား, ပျက်စီးခြင်း, အထူး, အပေါက်, စိတ်, ဤတဆယ့်နှစ်ပါးသော အနက်၌ ဖြစ်၏။ ထိုတဆယ့်နှစ်ပါးသော အနက်တို့တွင် ''ဤအန္တရာစ ရာဇဂဟံ'' ဟူသောပါဠိ၌ အကြားဟူသော အနက်၌ဖြစ်၏။ ထိုသို့ ဒုတိယာ

သုတ်သီလက္ခန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဝိဘတ်သည် သာမိအနက်၌, အန္တရာသဒ္ဒါသည် အကြားဟူသော အနက်၌ဖြစ်ခြင်းကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ''သွာယမိခ ဝိဝရေ ဝတ္တတိ။ တသ္မာ ရာဇဂဟာသ စ နာဠန္ဒာယ စ ဝိဝရေတိ ဧဝမေတ္ထ အတ္ထော ဧဝဒိတဗ္ဗော'' ဟု ဆိုသတည်း။ ရာဇဂြိဟ်ပြည်နှင့် နာဠန္ဒါမြို့ကား တယူဇနာခြား၏။ မဟတာဒ္ဓါ မဟန္တသဒ္ဒါသည် ဥတ္တမ, ဗဟုတ္ထ, ဤအနက်နှစ်ပါး၌ ဖြစ်သင့်၏။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ''ဂုဏ မဟတ္တေနာပိ မဟတာ သဒ္ဒါ မဟတ္တေနာပိ မဟတာ'' ဟု ဆိုသတည်း။ ''မဟတာစ ဘိက္ခုသံဃေန သဒ္ဓိ'' ဟူ၍သာ မဆိုမူ၍ များ၏ဟူပြီ၊ အဘယ်မျှလောက် များသနည်းဟု သူမေးဖွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ ထိုရဟန်း၏ အရေအတွက်ကို ပြလို၍ ''ပဉ္စမတ္တေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ'' ဟု ဆိုပြန်သတည်း။

* သုပ်ယော၊ သုပ်ယအမည်ရှိသော ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရဗိုဇ်သည်လည်း။ (ခေါကား အနက်မရှိ။ ပဒပူရဏာသာတည်း။ ဝိသဒ္ဒါကား သမ်ဗိလ္လာန အနက် ရှိ၏)။ ရာဇဂဟံ- ရာဇဂဟာသ၊ ၏။ အန္တရာစ၊ ဒ္ဓ်လည်းကောင်း။ နာဠန္ဒံ-နာဠန္ဒာယ၊ ၏။ အန္တရာစ၊ ဒ္ဓ်လည်းကောင်း။အန္တေဝါသိနာ၊တပည့်ဖြစ်သော။''အနိုးဒ္ဓ် ကျင်လည်သော တပည့်ဖြစ်သော,လည်းဟူ''။ ဗြဟ္မဒတ္တေန၊ ဗြဟ္မဒတ် အမည်ရှိသော။ မာဏဝေန၊ လုလင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အဒ္ဓါန မဂ္ဂပဋိပန္နော၊ အဓွန့်ရှည်သောခရီးကိုသွားသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်ပြီ။ (ဟောတိဒ္ဓ် တိဝိဘတ်သည် ဤအရာ၌ အပွကအားဖြင့် အတီတကာလဒ္ဓါဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ''မဂ္ဂပဋိပန္နော အဟောသိ။ အတီတကာလတ္ထော ဟိ တ္ထေ ဟောတိ သဒ္ဒေါ'' ဟု ဆိုသတည်း)။ တတြ တသ္မိံမဂ္ဂေ၊ ထိုခရီးဒ္ဓ်။ (ဘာသတိဒ္ဓ် စပ်)။ တနည်းကား၊ တတြ တေသု ဒ္ဝီသု ဇနေသု၊ ထိုနှစ်ယောက်သော သူတို့တွင် (သုဒံကား နိပါတ်မျှသာ အနက်မရှိ)။ သုပ်ယော၊ သုပ်ယအမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ပရိဗိုဇ်သည်။ အနေက ပရိယာယေန၊ များစွာသော အကြောင်းဖြင့်။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အဝဏ္ဏံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း စကားကို။ ဘာသတိ၊ ၏။ ဓမ္မဿ၊ ၏။

အဝက္ကံ၊ကို။ဘာဝသတိ၊၏။သံဃဿ၊ ၏။ အဝက္ကံ၊ကို။ ဘာဝသတိ၊ ဆို၏။ သုပ်ိယဿ၊ သော။ (ပန-သဒ္ဒါကား ဝိသေသတ္ထ ဇောတက နိပါတ်ပုဒ်ဟုသိး)။ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ ပရိဗိုဇ်၏။ အန္တေဝါသီ၊ သော။ဗြဟ္မဒတ္တော၊ ဗြဟ္မဒတ်အမည်ရှိသော။ မာဏဝေါ၊လူလင် သည်။ပ။ဒုတိ၊ ဤသို့။ (ဟ-အက္ခရာကား နိပါတ်မျှသာတည်း)။ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။တေအာစရိယန္တေဝါသီ၊ ထိုဆရာတပည့်တို့သည်။ အညမညဿ၊ တယောက်သည် တယောက်နှင့်။ ဥဇုဝိပစ္စနိကဝါဒါ၊ ဖြောင့်ဖြောင့် ဆန့်ကျင်သော စကားရှိကုန်သည်။"စဉ်းငယ်မျှ မခတ်မိသော စကား ရှိကုန်သည်လည်းဟူ"။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်မှနောက်မှ။ အနုပန္ထာ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ဘိက္ခုသံဃဿ၊ သို့လည်း။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော၊ မှ။ အနုပန္ထာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

၂။ အထ၊ထိုသို့ ဆရာတပည့် နှစ်ယောက် အစဉ်လိုက်သော အခါ၌။(ဒေါကား နိပါတ်မျှသာတည်း)။ဘဂဝါ၊ သည်။ အမ္မလဋ္ဌိကာယံ၊တံခါး၏အနီး၌ နုပျိုသော သရက်ပင်ရှိသော ဥယျာဉ်၌။ ရာဇာဂါရကေ၊ မင်း၏ကစားရာဖြစ်သော စရပ်၌။ "မင်းကွန်း၌လည်းဟူ"။ ကေရတ္တိဝါသံ၊ တည်ခိုနေခြင်းသို့။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ဥပဂဋ္ဌော၊ ကပ်လေ၏။

အမှာ အထကား ဥပဂဋ္ဌော၌ ကပ်ရာ ကာလကို ပိုင်းခြားသော အဝဓာရဏာ ဖြစ်သောကြောင့် ကာလန္တရာဝဏ္ဏေဒ ဝိသယာဓာရဏမည်၏။ အမ္မလဋ္ဌိကာယံ ကား ကစားရာအရပ်ထူးကို မမှတ်သေးသောကြောင့် သာမညာဓာရ မည်၏။ ရာဇာဂါရကကား ကပ်ရာအရပ်ထူးကို မှတ်သော အာဓာရ ဖြစ်သောကြောင့် ဒေသန္တရာ ဝဏ္ဏေဒ မည်၏။ ဤသို့ အာဓာရသုံးပါး၏ အနက်ထူးကိုမှတ်လေ။ပ။

* တကြာဝိ၊ ထိုအမ္မလဋ္ဌိကာ အမည်ရှိသော ဥယျာဉ်၌လည်း။ (သုဒံကား နိပါတ်မျှသာတည်း)။ပ။

၄။ အထခေါ်၊ ထိုဆရာတပည့်နှစ်ယောက် အစဉ်လိုက်သော အခါ၌။သမ္မဟုလာနံ၊မျှားစွဲကုန်သော။ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၌။ ပစ္ဆာသမယံ၊ မိုးသောက်သော အခါ၌။ ပစ္ဆာဇိတာနံ၊ အိပ်ရာမှ ထကုန်သည်ဖြစ်၍။ မဏ္ဍာလမာဠေ၊ စည်းဝေးရာအရပ်၌။ သန္နိသိန္နာနံ၊ အညီအညွတ် ထိုင်ကုန်ထသော။ သန္နိပတိတာနံ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေးကုန်ထသော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ အယံ သံဒိယစမ္မော၊ ဤစကားပြောဟောခြင်း သဘောသည်။ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ကိံ ဥဒပါဒိ၊ အဘယ်သို့ ထင်ရှားသနည်းဟူမူကား။ (ပုစ္ဆာထည့်ပါ)။အာဝုသော၊တို့။အစ္ဆရိယံ၊အံ့ဖွယ်ရှိစွတကား။ အာဝုသော၊ တို့။အဗ္ဘုတံ၊ မဖြစ်ဖူးသောသဘောရှိသည် ဖြစ်စွတကဉ်း။ (ဤနှစ်ပုဒ်ကား အံ့ဖွယ်ဖြစ်စေသော သဘောကို ပြတတ်သောပုဒ်တည်း။ အဓိပ္ပါယ်အထူးမရှိ၊ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ''ဥဘယမေတံ ဝိမ္ဘယသော ဝေဝစနံ' ဟု ဆိုသတည်း)။ ဇာနတာ၊ သတ္တဝါတို့၏အလိုကို အနုသယကို သိတော်မူတတ်ထသော။တနည်းကား၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ် အစရှိသည်တို့ဖြင့် သိတတ်ထသော။ တနည်းကား၊ သုံးပါးကုန်သော ဝိဇ္ဇာဉာဏ်တို့ဖြင့် သိတော်မူထသော။ တနည်းကား၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိခြင်းဌာနဖြစ်နိုင်သော သမ္မညုတဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူတတ်ထသော။ ပဿတာ၊ အလုံးစုံသော ဥယျဓမ္မတို့ကို ဉာဏ်တည်းဟူသော မျက်စိဖြင့် မြင်တော်မူတတ်ထသော။ တနည်းကား၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ဖြင့် မြင်တော်မူတတ်ထသော။ တနည်းကား၊ အလုံးစုံသော အာရုံတို့၌ ပိတ်ပင်ခြင်းမရှိသော သမ္မညုတဉာဏ်တည်းဟူသော မျက်စိဖြင့် မြင်တော်မူတတ်ထသော။ အရဟာတာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောရန်သူတို့မှဝေးတော်မူတတ်ထသော။တနည်းကား၊ သံသရာဘည်းဟူသော စက်၏ အကန့်ကို ဖျက်ဆီးတော် မူပြီးထသော။ တနည်းကား၊ မြတ်သော အလ္လကို ခံတော် မူထိုက်ထသော။ တနည်းကား၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ မကောင်းမှုကို ပြုတော်မမူဆသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မဖောက်မပြန် မိမိအလိုလိုသာလျှင်

အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သယမ္ဘူ။ ဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူပြီးထ
သော။ တေနဘဂဝတာ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ သတ္တာနံ၊သတ္တဝါ
တို့၏။ နာနာဓိမုတ္တိကတာ၊ အထူးထူးသော နှလုံးသွင်းခြင်းရှိ
သည်၏အဖြစ်ကို။ ယာဝဓမ္မအပရိဇ္ဈေဒေန၊ အာရုံအားဖြင့် အဝိုင်း
အခြားမရှိသော။သမ္မဒညာတဉ္ဉာဏေန၊ဖြင့်။သုပ္ပဋိဝိဒိတာ၊ အကြောင်းမဲ့
သိပြီ။

အမှာ ယာဝဓမ္မဒေသနာကား **အပရိဇ္ဈေဒ အနက်ဒွဲဖြစ်၏။** ထို
ကြောင့် အဋ္ဌကထာဆို **"တေန သုပ္ပဋိဝိဒိတာယ
အံပွမေယျံ ဒ်ဿေတိ"** ဟု ဆိုသတည်း။ **ဒုဒံသဒ္ဒါကား နိပါတ်မျ
သာတည်း။ စသဒ္ဒါကား** ပဒါလက်ာရတည်း။ **။အာဘယ်သို့လျှင်**
သိတော်မူသနည်းဟု **သူမေးဖွယ်ရှိ၍** ထိုအမေးကို **ဖြေခြင်းငှါ**
"အယံဟိ" အစရှိသောပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထုကား။

* ဟိကထံ သုပ္ပဋိဝိဒိတာ၊ အဘယ်သို့ အကြောင်းမဲ့ သိတော်မူ
သနည်းဟူမူကား။ သုပ်ပိယော၊သော။ အယံပရိဇ္ဈာဇကော၊ သည်။
ပ။ ဘိက္ခု၊သံဃဿ၊ သို့လည်း။ ပိဋ္ဌတော ပိဋ္ဌတော်၊ မှ။ အနုဗန္ဓာ၊
ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ သုပ္ပဋိဝိဒိတာ၊ ၏။
အယံ သံဒိယဓမ္မော၊ ဤစကား ပြောဟောခြင်း သဘောသည်။
ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ (ဤသို့ အောက်ပါဠိတို့ကိုယူ၍ ယော
ဇနာ)။

ဂ။ အထခေါ၊ ထိုအခါဠ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊
တို့၏။ ဇုမံသံဒိယဓမ္မံ၊ ကို။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိတော်မူ၍။ ယေန ဒိသာ
ဘာဂေန၊ အကြင်အရပ်မျက်နှာအဖို့ဖြင့်။ သေ မဏ္ဍလမာဠေ၊
ထိုစည်းဝေးရာ စရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိတမ္ပေ၊ ကပ်အပ်၏။ တေန
ဒိသာဘာဂေန၊ ဖြင့်။ မဏ္ဍလမာဠံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။
[(ဤအနက်ကား ယေနာတိ ယေန ဒိသာဘာဂေန သော ဥပ
သင်္ကမိတာမ္ပော" ဟူသော အဋ္ဌကထာ ပါဠိနှင့် အညီတည်း)။
တနဉ်းကား၊ ယေန ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ မဏ္ဍလမာဠေ၊
သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေနတတ္ထ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ (ဤအနက်

ကား ''ဘုမ္မဏ္ဍေဝါဇကံ ဓာရဏဏံ ဝစနံ ယသ္မိံ ပဒေသေ သော မဏ္ဍလမာဠေ တဏ္ဍ ဂတော'' ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိနှင့်အညီ ကည်း)။ဥပသက်မိတ္တာ၊ ကပ်ကြိုး၍။ ပညတ္တော့၊ ခင်းအပ်ပြီးသော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသိဒိ၊ လိုင်တော်မူ၏။နိသဇ္ဇခေါ၊ထိုင်တော်မူပြီး၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊်တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ကိံအာဝုသနော၊ အသို့ ခေါ်တော်မူသနည်း ဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေ: ချစ်သားရဟန်းတို့။ တေရဟိ၊ယခုငါလာသောအခါ၌။ ကာယ၊ အဘယ် မည် သော။ ကထာယ၊ စကား ကြောင့်။ တုမှေ၊ တို့သည်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေး၊ကြကုန်သည်။ အတ္ထာနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဤအနက်ကား ''ကာယနုတ္ထာတိ ကတမာယနု ကထာယ သန္နိသိန္နာဘာဝတ္ထာတိ အတ္ထော'' ဟူသော အဋ္ဌကထာ ပါဠိနှင့်အညီတည်း။ ကာယနုတ္ထကို ကာယအနုတ္ထဟု ပုဒ်ဖြတ်)'။ တနည်းကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေရဟိ၊ ၌။ကာယ၊သော။ကထာယ၊ ဖြင့်။ ဧတ္ထ၊ဤစည်းဝေးရာစရပ်၌။ သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ ဘာဝတ္ထ၊ ကုန်သနည်း။ (ဤအနက်ကား ''ကာယနေတ္ထ ဟုရှိသောပါဠိနှင့် အညီတည်း။ ကာယနုဧတ္ထဟု ပုဒ်ဖြတ်။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ''ကာယနေတ္ထာတိပိ ပါဌိ။ တဿာ ကတမာယနု ဧတ္ထာတိ အတ္ထော'' ဟု ဆိုသာတည်း)။ သန္နိပတိတာ၊ တပေါင်းတည်း နေကုန်သည်။ အတ္ထာနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဧဝါ၊ သင်တို့၏။ ဝိပ္ပကတာ၊ အပြီးသို့မရောက်သေးသော။အန္တရာကထာ၊ကမ္မဋ္ဌာန်း၏အကြား အကြား၌ဖြစ်သောစကားသည်။ ကာစပန၊ အဘယ်စကားနည်း။ တနည်းကား၊ ဧဝါ၊တို့၏။ ကာစပန၊ အဘယ်မည်သော။ အန္တရာကထာ၊ကမ္မဋ္ဌာန်း၏အကြား၌ဖြစ်သော စကားသည်။ ဝိပ္ပကတာ၊ အပြီးသို့မရောက်သနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တော့၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဧဝါဒံ၊ လျောက်ကုန်၏။ ကိံအဧဝါဒံ၊ ကုန်သနည်းဟူမူကား။ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဇုဝ မဏ္ဍလမာဠေ၊ဤစည်းဝေးရာစရပ်၌။ရတ္တိယာ၊၏။ ပစ္ဆာ၊ သသမယံ၊

မိုးသောက်သော အခါ၌။ ပစ္စုပ္ပန်တာနံ၊ ထကုန်သည်ဖြစ်၍။ သန္နိသိန္နာနံ၊ **အညီအညွတ်**နေကုန်ထသော။ သန္နိပတိတာနံ၊ တပေါင်း **တည်း စည်းဝေး**ကုန်ထသော။အမှာကံ၊ငါတို့၏၊ 'တို့အား,လည်း **ဟူ"။ အယံ** သံဒိယဓမ္မော၊သည်။ ဥဒပါဒိ၊၏။ ကိ ဥဒပါဒိ၊နည်း။ **အာဝုသော၊ တို့။** အန္ဓ ရိယံ၊ အုံဖွယ်ရှိစွတကား။ အာဝုသော၊ တို့။ **အန္ဓကုတံ၊ မဖြစ်ဖူး**သော သဘောသည် ဖြစ်စွတကား။ ဇာနတာ၊ သမ္မဉ္ဇတဉ္ဉက်ဖြင့် ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို သိတော်မူတတ်ထသော။ ပဿတာ၊ သမ္မဉ္ဇတ ဉာက်တည်း ဟူသော မျက်စိဖြင့် ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို မြင်တော်မူတတ်ထသော။ အရဟတာ၊ မြတ်သော အလ္လကို ခံတော်မူထိုက် ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မဖောက်မပြန် မိမိအလိုလို အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သယမ္ဘူ ဉာက်ဖြင့် သိတော်မူပြီးထသော။ တေနဘဂဝတာ၊ သည်။ ယာဝ စ အပရိဇ္ဈေဒေန၊ အာရုံအားဖြင့် အပိုင်းအခြား မရှိသော။ သမ္မ ဇ္ဇတဉ္ဉဏေန၊ဖြင့်။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ နာနာဓိမုတ္တိကတာ၊ အထူး ထူးသော နှလုံးသွင်းသည်၏ အဖြစ်ကို။ သုပ္ပဋိဝိဒိတာ၊ အကြွင်းမဲ့ သိတော်မူပြီ။ (ယာဝသဒ္ဒါကား နိပါတ်ပုဒ် ဖြစ်သောကြောင့် "နိပါတာ အနေကတ္ထာ" ဟူသော ပရိဘာသာနှင့်အညီ အပရိ မာဏ အနက်ရှိ၏။ ဣဒံကား နိပါတ်မျှသာတည်း။ စ-ကား ပဒါ လက်ာရတည်း)။ ဟိ ကထံ ဝိဒိတာ၊ အဘယ်သို့ သိသနည်းဟူမူ ကား။ (အကြွင်းအနက်တူပြီ)။ ဇာတိ၊ဤသို့။ (ဟိကား နိပါတ်မျ သာတည်း။ဟမေကို ဟဇ္ဇမေဟု ပုဒ်ဖြတ်)။ ဥဘော၊ နှစ်ယောက် ကုန်သော။ ဇာမေ အာစရိယန္တေဝါသီ၊ ဤဆရာ တပည့်တို့သည်။ အညမညဿ၊ တယောက်သည် တယောက်နှင့်။ ဥဇုဝိပစ္စနီက ဝါဒါ၊ ဖြောင့်ဖြောင့် ဆန့်ကျင်သော စကားရှိကုန်သည်။ တနည်း ကား၊စင်စစ်ဆန့်ကျင်သောစကားရှိကုန်သည်။ တနည်းကား၊စည်း ငယ်မျှမခပ်မိသော စကားရှိကုန်သည်။ ဟတ္ထာ၊ ၍။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိ တော၊ နောက်မှနောက်မှ။ ဘဂဝန္တံ၊ သို့။ အနုဗန္ဓာ၊ အစဉ်လိုက် ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ သို့လည်း။ ပိဋ္ဌိတော

ဝိဠိတော၊မှ။ **အနုပန္နာ၊** ကုန်သည်။ **ဟောန္တိ၊**ကုန်၏။ ဇာတိ၊ဤသို့။ သတ္တဝါနံ၊တို့၏။ နာနာဓိမုတ္တိကတာ၊ကို။ သုပ္ပဋိဝိဒိတာ၊၏။ အယံ သံခိယစမ္မော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ (ဤသို့ အောက်ပါဠိကို ယူ၍ ယောဇနာ)။ပ။ ဘန္တေ၊ရား။ နော၊တို့၏။ အယံခေါအန္တရကထာ၊ ဤကမ္မဋ္ဌာန်း အကြား အကြားဌ် ဖြစ်သော စကားသည်။ ဝိပ္ပ ကတာ၊ အပြီးသို့ မရောက်သေး။ အထ၊ ထိုသို့ မရောက်သေး သောအခါဌ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ **အနုပုဗ္ဗော၊ လျောက်ပတ်စွာ** ရောက်တော်မူ၏။ ဇာတိ၊ဲသို့။ အဝေါစုံ၊ **လျောက်ကုန်၏**။

နိဒါန်းစကား **ပြီးပြီ**။

၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပရေ၊ ဆန့်**ကျင်ဘက် ဖြစ်ကုန်သော** သတ္တဝါတို့သည်။ **မမံဝါ၊** ငါ၏မူလည်း။ **အဝယ်ကွဲ၊ ကဲ့ရဲ့စကား**ကို။ **''ကျေးဇူးမဲ့ကို,လည်းဟူ''**။ ဘာသေယျုံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ **(မမံကား သာမိအနက်ဌ် ဒုတိယာဝိဘတ် သက်သည်။ ဝါသဒ္ဒါကား ဓမ္မ သံဃတို့ကို ဆည်းသော** သမုစ္စယ ဝိကပ်အနက်ရှိ၏။ ထိုကြောင့် **အဋ္ဌကထာဌ် ''ဇာတ္တ မမန္တိ** သာမိဝစနံ၊ မမာတိ အတ္ထော။ ဝါ သဒ္ဒေါ၊ဝိကပ္ပနတ္ထော''ဟုဆို သတည်း)။ပ။ တတြ၊ ထိုကျေးဇူးမဲ့ ကို ဆိုကုန်သောသူတို့ဌ်။ တုမှေဟိ၊တို့သည်။ အာဃာတော၊အမျက် ထွက်ခြင်းကို။ နကရဏီယော၊ မပြုအပ်။ အပ္ပစ္စယော၊ နှလုံး မသာယာခြင်းကို။ နကရဏီယော၊ အပ်။ စေတသော၊ စိတ်၏။ အနဘိရဒ္ဓိ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကို။ နကရဏီယော၊ အပ်။

အမှာ　အာဃာတော, အပ္ပစ္စယော,**အနဘိရဒ္ဓိ**, ဤသုံးပုဒ် ကား အမျက်ကို ဟောသော သဒ္ဒါချည်းတည်း အနက်အထူးမရှိ။ ဒေသနာ ဝိလာသအားဖြင့် ဘုရားသခင်ဟော တော်မူသတတ်။ ။သဗ္ဗညုကဘုရားသည် အမျက်ကိုမပြုအပ်ဟု မိန့် တော်မူချေပြီ။ အမျက်ကို ပြုချေသော် အဘယ်အပြစ်သည် ဖြစ်ရာ သနည်းဟုတပည့်တော်တို့ ယုံမှားသက်ဝင်ဖွယ်ရှိ၍ အမျက်ကိုပြုခြင်း ဌ်အပြစ်ကိုပြတော်မူလို၍ ''**မမံဝါ**ဘိက္ခဝေ။ပ။ တေနအန္တရာယော''

ဟူသောပါဠိကိုမိန့်တော်မူသတည်း။ **ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား** အနက်အဓိပ္ပာယ်တူပြီ။ပ။

တတြ၊ထိုကဲ့ရဲ့သောစကားကို ဆိုကုန်သောသူတို့၌။ တုမ္မေ၊ တို့သည်။ ကုပိတာဝဝါ၊ အမျက်ထွက်ကုန်သည်မူလည်း။ စေ အာသထ၊ အကယ်၍ **ဖြစ်ကုန်အံ့**။ အနတ္တမနာဝဝါ၊ နှလုံးမသာကုန်သည်မူလည်း။**စေအာသထ၊ ကုန်အံ့**။ ဧဝံ၊ ဤသို့အမျက်ထွက်ကုန်သည် **နှလုံးမသာကုန်သည်၊ သန္တေသု**၊ ကုန်သော်။ တေန၊ထိုသို့အမျက် **ထွက်ခြင်း နှလုံးမသာခြင်းဖြင့်**။ ''ထိုသို့ အမျက်ထွက်ခြင်း နှလုံး **မသာခြင်း ဖြစ်ခြင်းကြောင့်,လည်းဟူ**''။တုမ္မာကံယေဝ၊တို့၏သာ လျင်။ **အန္တရာယော၊ ပထမဈာန်**အစရှိသည်ကိုရခြင်း၏အန္တရာယ် သည်။ **အာသဘဝေယျ**၊ ရာ၏။

အမှာ ဤသို့ ဒုတိယနည်းဖြင့် အမျက်ထွက်ခြင်း၌ အပြစ်ကို ပြတော်မူလို၍ တတိယနည်းဖြင့် အမျက်ထွက်သည်ရှိသော် ကောင်းသောစကား **မကောင်း**သော စကားမျက်လည်း မှတ်ခြင်းငှါ **မစ္ဆမ်းနိုင်သည်၏** အဖြစ်ကို ပြတော်မူလို၍ ''**မမံဝါ ဘိက္ခဝေ**'' **အစရှိသောပါဠိ**ကို မိန့်တော်မူသတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား ရှေးနှင့်တူသည် မျှား၏။

တတြ၊ ထိုသို့ကဲ့ရဲ့စကားကို ဆိုကုန်သော သူတို့၌။ တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။ကုပိတာဝဝါ၊ကုန်သည်မူလည်း။။ စေအာသ၊ ကုန်အံ့။ အနတ္တမနာဝဝါ၊ ကုန်သည်မူလည်း။ စေအာသထ၊ ကုန်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤအမျက်ထွက်ခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်း ရှိသည်။ သန္တေသု၊ရှိကုန်သော်။ တုမ္မေ၊တို့သည်။ ပရေသံ၊သူတပါးတို့၏။ သုဘာသိတံဝါ၊ ကောင်းသောစကားကိုလည်းကောင်း။ ဒုဘ္ဘာသိတံဝါ၊မကောင်းသောစကားကိုလည်းကောင်း။ အာဇာနေယျာထ အပိနု၊ သိနိုင် ရာကုန်အံ့နည်း။ ''သိနိုင်ရာကုန်အံ့, သော်လည်းဟူ''။ နု အာဇာနေယျာထ၊ မသိနိုင်ကုန်ရာ။ (''နု အာဇာနေယျာထ''ကား အဓိပ္ပါယ် ဖြောင့်စေခြင်းငှါ ပါဌသေသထည့်သည်)'။ ဇုတိ၊သို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ)။ (''နောဟေတံ ဘန္တေ''ဟူသောပါဠိကို

ကား ထိုသို့ ကောင်းသော စကားကို သိနိုင်သည့်၏ အဖြစ်ကို ပယ်ခြင်းငှါ ဆိုသတည်း။ ထိုပါဠိ၏အဋ္ဌကား)။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ စေတံ၊ ထိုသို့ ကောင်းသောစကား မကောင်းသောစကားကိုသိနိုင်ခြင်းသည်။ နောဟိ ဟောတိ၊ မဖြစ်။

အမှာ　　ဤကဲ့ရဲ့သော စကားကို ဆိုရာ၌ အမျက်ထွက်ခြင်း မပြုရာသည့်၏အဖြစ် အမျက်ထွက်ခြင်းကို ပြုသည်ရှိသော် အပြစ်ဖြစ်ရာသည့်၏ အဖြစ်ကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ၌ ကဲ့ရဲ့စကား ကျေးဇူးမဲ့ စကားကို ဆိုရာ၌ ကျင့်အပ်သော အရာကို ပြတော်မူလိုရှိ "မမံဝါ ဘိက္ခဝေ" အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်တော်မူပြန်သတည်း။ ပါဠိ၏အနက် အဆိုတူပြီ။

* တတြ၊ ထိုသို့ကျေးဇူးမဲ့စကားကိုဆိုရာ၌။ တုမှေဟိ၊ ဟို့သည်။ အာဂူတံ၊ မဟုတ်မမှန်သည်ကို။ အာဂူတတော၊ မဟုတ်မမှန်သော အားဖြင့်။ ဇာတိဝိ ဇာမိနာ ကာရဏေန၊ ဖြင့်လည်း။ စေတံ၊ ဤစကားသည်။ အာဂူတံ၊ မဟုတ်။ ဇာတိဝိ ဇာမိနာ ကာရဏေန၊ ဖြင့်လည်း။ စေတံ၊ သည်။ အတစ္ဆံ၊ မမှန်။ စေတံဓမ္မဇာတံ၊ ဤတရားသဘောသည်။ အမှေသု၊ တို့၌။ နတ္ထိစ နတ္ထိဝေ၊ မရှိသလျှင်ကတည်း။ စေတံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ အမှေသု၊တို့၌။ ပန ကေန္တေန၊စင်စစ်အားဖြင့်။ နဝိဇ္ဇတိဝေ၊ ထင်ရှားမရှိသလျှင်ကတည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ နိဗ္ဗေဋ္ဌေတမ္ဗံ၊ ပယ်ဖျောက်အပ်၏။

အမှာ　　"ဇာတိပေတံ အာဂူတံ။ ဇာတိပေတံ အတစ္ဆံ" ဤနှစ်ဝါကျကား အနက်အထူးမရှိ။ ဒေသနာ ဝိလာသတည်း။ "နတ္ထိ စေတံ အမှေသု။ နစပနေတံ အမှေသု ဝိဇ္ဇတိ" ဤဝါကျလည်း အနက်တူ၏။ဒေသနာဝိလာသသာတည်း။ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ "ဣဓေစ ဒုတိယံ ပဒံ ပဌမဿစ, စတုဋ္ဌဿ တတိယဿ ဝေဝစနန္တိ ဝေဒိတမ္ဗံ"ဟူ၍ ဆိုသတည်း။ ဤကဲ့ရဲ့စကားကို ဆိုရာ၌လည်း သည်းခံရာသောလက္ခဏာကိုပြုပြီး၍ ချီးမွမ်းစကားကို ဆိုရာ၌ ပြုအပ်သော အခြင်းအရာကို ပြတော်မူလိုရှိ "မမံဝါ

ဘိက္ခဝေ အစရှိသော ပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား အဆိုရှေးနှင့် တူပြီ။

ဝဏ္ဏော သဏ္ဌာနရူပေသု၊ ဇာတိစ္ဆဝိသု ကာရဏေး
ပဓာဏေစ ပသံသာယံ၊ အက္ခရေစ ယသေ ဂုဏေ။

ဟု အဘိဓာန် အနေကတ္ထ ဝဂ်၌ လာရကား ဝဏ္ဏသဒ္ဒါသည် သဏ္ဌာန်ဟူသောအနက်.အဆင်းဟူသောအနက်, အမျိုးဟူသော အနက်, အရေဟူသောအနက်, အကြောင်းဟူသော အနက်, အတိုင်းအရှည် ဟူသောအနက်, ချီးမွမ်းခြင်း ဟူသော အနက်, အက္ခရာဝဏ္ဏဟူသောအနက်, အကျော်အစော ဟူသော အနက်, ဂုဏ်ဟူသောအနက် ဤဆယ်ပါးသောအနက်၌ဖြစ်၏။ထိုဆယ်ပါး ကုန်သော အနက်တို့တွင် ဤဝဏ္ဏံ ဘာသေယျံ ဟူသော ပါဠိ၌ ချီးမွမ်းခြင်း ဟူသော အနက်, ဂုဏ်ဟူသော အနက်, ဤအနက် နှစ်ပါးသင့်၏။ ထိုကြောင့် "ဝဏ္ဏံ၊ ချီးမွမ်းစကားကို။ဘာသေယျုံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ တနည်းကား၊ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကို။ ဘာသေယျုံ၊ ချီးမွမ်းကုန်ရာ၏" ။ ဤသို့နှစ်နည်း ယောဇနာလေ။

၆။ တတြ၊ ထိုချီးမွမ်းစကားကိုဆိုရာ၌။"ထိုသို့ ချီးမွမ်းစကားကိုဆိုသောသူတို့၌,လည်းဟူ။ တုမှေဟိ၊ တို့သည်။ အာနန္ဒေါ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို နကရဏီယော၊ မပြုအပ်။ သောမနဿံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ နကရဏီယံ၊ အပ်။ ဧစတသော၊ စိတ်၏။ ဥပ္ပိလာဝိတတ္တံ၊ နှစ်လိုခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ နကရဏီယံ၊ အပ်။ (ချီးမွမ်းစကားကို ဆိုရာ၌ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို မပြုအပ်ဟူပြီ။ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုပြုသော် အာဘယ်အပြစ်သည် ဖြစ်ရာသနည်းဟူသူမေးဖွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှါ "မမံဝါ ဘိက္ခဝေ" ဟူသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ပါဠိအနက် ရှေးနှင့်တူပြီ)။ တတြ၊ ထိုချီးမွမ်းစကားကိုဆိုရာ၌။ တုမှေ၊တို့သည်။ အာနန္ဒိနော၊ နှစ်သက်သော်စိတ်ရှိကုန်သည်။ စေအဿထ၊အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့။သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိကုန်သည်။စေ အဿထ၊ ကုန်အံ့။ ဥပ္ပိလာဝိတာ၊ နှစ်လိုသောစိတ်ရှိကုန်သည်။ စေအဿထ၊ ကုန်အံ့။ ဧဝံ၊

ဤသို့ဖြစ်ကုန်သည်။သန္တေသု၊ ရှိကုန်သော်။ တေန၊ ထိုသို့နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကြောင့်။ တုမှံယေဝ၊ တို့၏သာလျှင်။ အန္တရာယော၊ ပဏမစျာန် အစရှိသည်တို့၏ အန္တရာယ်သည်။ အသေဘဝေယျ၊ ရာ၏။

အမှာ ရာဂနှင့်စပ်သောနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုရည်၍ ''တုမှံယေဝသေ တေန အန္တရာယော'' ဟူသောစကားကိုမိန့်သတည်း။ ဘုရားဟူသောအသံ တရားဟူသော အသံ သံဃာဟူသောအသံတို့ကို ကြား၍ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဖြစ်သည်ကိုရည်၍ မဆို။ ဤသို့ ချီးမွမ်းသောအရာ, ကဲ့ရဲ့ခြင်း အရာတို့ဖြင့် ''မမံဝါ ဘိက္ခဝေ။ပ။ အပိနု တုမှေ သုဘာသိတံ ဒုဗ္ဘာသိတံ အာဇာနေယျာထ'' ဟုတတိယဝါရသည် လာသကဲ့သို့ ''မမံဝါ ဘိက္ခဝေ။ပ။ တတြစေ တုမှေ အဿထ အာနန္ဒိနော ဝါ အတ္တာမနော ဝါ အပိနု တုမှေ ပရေသံ သုဘာသိတံ ဝါ ဒုဗ္ဘာသိတံ ဝါ အာဇာနေယျာထ'' ဟူ၍ တတိယဝါရသည် မလာ။ ထိုသို့ မလာသော်လည်း အနက်အားဖြင့်လာသည်သာလျှင်တည်း။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ''ကတိယဝါရော ပန ဣမ အနာဂတောပိ အတ္ထတော အာဂတောယေ ဝါ ကို ဝေဒိတဗ္ဗော'' ဟုဆိုသတည်း။ ဤသို့နှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ပြုရာ၌ အပြစ်ကို မိန့်တော်မူပြီ။ထိုသို့ နှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို မပြုသည်ရှိသော် အဘယ်သို့ကျင့်ရသနည်းဟု စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို ဖြေတော်မူလို၍ ''မမံဝါဘိက္ခဝေ။ပ။ အမှေသု'' ဟူသော ပါဠိကို မိန့်တော်မူသတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား တူသည်မျှားပြီ။

* တတြ၊ ထိုသို့ ချီးမွမ်းစကားကို ဆိုရာ၌။ တုမှေဟိ၊ တို့သည်။ ဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်ကို။ ဘူတတော၊ ဟုတ်မှန်သော စကားဖြင့်။ ဣတိဝိ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဖြင့်လည်း။ ဧတံ ဓမ္မဇာတံ၊ ဤတရားသဘောသည်။ဘူတံ၊ဟုတ်မှန်၏။ ဣမိနာကာရဏေန၊ ဖြင့်လည်း။ ဧတံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧတံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ အမှေသု၊ တို့၌။ အတ္ထိစ အတ္ထိဇော၊ ကတည်း။ ဧတံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။

ပန ဧကစ္စေနာ၊စင်စစ်။ **အမ္မေသု၊တိုဠ်၌၊ ဝိဇ္ဇတိစ** ဝိဇ္ဇတိဧဝ၊ ထင်ရှားရှိသလျှင်ကတည်း။ ဇာတိ၊ သို့။ **ပဋိဇာနိတဗ္ဗံ၊** ဝန်ခံအပ်၏။ (ဤ၌ လည်း ဒုတိယပုဒ်သည် **ပဌမပုဒ်၏ ဧဝစ်**တည်း။ စတုတ္ထပုဒ်သည် လည်း တတိယပုဒ်၏ **ဧဝစ်**တည်း။ ယခုအခါ၌ ဗြဟ္မဒတ်လုလင် သည် ဘုရားအား ချီးမွမ်းသော စကား၏ အနုသန္ဓေကို ပြုတော်မူလို၍ ''အပွမတ္တာကံ ခေါ ပနေတံ'' အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား)။

စူဠသီလ

၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေန ပါဏာတိပါတဝိရမဏာဒိသီလေန၊ အကြင် သူ့အသက်သတ်ခြင်းမှ ကြဉ်ခြင်း အစရှိသော သီလဖြင့်။ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်။ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရား၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကို။ ဝဒမာနော၊ ချီးမွမ်းသည်ဖြစ်၍။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဧတံ ပါဏာတိပါတ ဝိရမဏာဒိသီလံ၊ ထိုပါဏာတိပါတမှ ကြဉ်ခြင်း အစရှိသော သီလသည်။ အပွမတ္တာကံ ခေါ ပန၊ နည်းသော အတိုင်းအရှည် ရှိသလျှင်ကတည်း။ ဩရမတ္တာကံ ခေါ ပန၊ ယုတ်သော အဝိုင်းအရှည် ရှိသလျှင်ကတည်း။ သီလမတ္တံကံ၊ အလေ့အကျက် မျှသာတည်း။

အဗ္ဘာ အပွမတ္တာကံ, ဩရမတ္တာကံ, ဤနှစ်ပုဒ်ကား ဧဝစ်တည်း။ ဤနှစ်ပုဒ်၌ မတ္တာသဒ္ဒါကား ပမာဏ အနက်ရှိ၏။ ခေါ ပန သဒ္ဒါကား အဝဓာရဏ အနက်ရှိ၏။ ''သီလမတ္တကံ''၌ မတ္တာသဒ္ဒါလည်း အဝဓာရဏ အနက်ရှိ၏။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ''သီဝမေဝ သီလမတ္တကံ''ဟု ဆိုသတည်း။ ဤ၌လည်း ဝဏ္ဏာသဒ္ဒါ ဂုဏ်ဟူသော အနက်၌ ဖြစ်၏။

* ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အပွမတ္တာကံ-အပွမတ္တာကေန၊ နည်းသောအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဩရမတ္တာကံ-ဩရမတ္တာကေန၊ ယုတ်သော အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ သီလမတ္တာကံ- သီလမတ္တာကေန၊ အလေ့မျှသာဖြစ်သော။ ''သီလမျှသာ ဖြစ်သော, လည်းဟူ''။ ယေန-သီလေန၊

(၁၀) သုတ်သီလကွန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

အကြင် ပါဏာတိပါတမှ ကြဉ်ခြင်း အစရှိသော သီလဖြင့်။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ တထာဂတသ၊ ငါဘုရား၏။ ဝတ္ထုံ၊ ဂုဏ်ကို။ ဝဒမာနော၊ ချီးမွမ်းသည်ဖြစ်၍။ ဝဒေယျ၊၏။ တနည်းကား၊ တထာဂတသ၊ အား။ ဝတ္ထုံ၊ ချီးမွမ်းစကားကို။ ဝဒမာနော၊ ဆိုသည်ဖြစ်၍။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ တံ သီလံ၊ ထိုသီလသည်။ ကတမံစ၊ အဘယ်နည်း။ ဇ္ဈတိ၊ ဤသို့။ စေပုစ္ဆယျ၊ အကယ်၍ မေးငြားအံ့။

ဘမှာ အပ္ပမတ္တကံ စသော သုံးပုဒ်ကား ဤ ပုစ္ဆာဝါရဉ်ကို ရိုးစေ့အနက်၌ ပဌမာဝိဘတ်တည်း။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ''ကတမဇ္ဈ တံ ဘိက္ခဝေတိ ယေနအပ္ပမတ္တကေန သြရမတ္တကေန သီလမတ္တကေန ပုထုဇ္ဇနော တထာဂတသ ဝတ္ထုံ ဝဒမာနော ဝဒေယျ''ဟူ၍ ဆိုသတည်း။ ။ထိုပုစ္ဆာ၏ ဝိဿဇ္ဇနာကို ပြတော်မူလို၍ ''ပါဏာတိပါတံ ပဟာယ'' အစရှိသော ပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဌ်၏ အတ္ထကား။

ဂ။ ဧကိဟမေဝ၊ ဧကိဟမ အန္တယ် ဖြစ်သော။ သမဏော၊ သည်။ ပါဏာတိပါတံ၊ သူ၏အသက်ကို သတ်ခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်၏။ နိဟိတဒဏ္ဍော၊ ပယ်ပြီးသော ဒဏ်ရှိ၏။ ''ပယ်သောဒဏ်ပေးခြင်းရှိ၏, လည်းဟူ''နိဟိတသတ္ထော၊ ပယ်ပြီးသော လက်နက်ရှိ၏။ လဇ္ဇီ၊ ကာယဒုစရိုက် အစရှိသည်တို့ကို စက်ဆုပ်တတ်၏။ ဒယာပန္နော၊ မေတ္တာစိတ်ဖြင့် ပြည့်စုံ၏။ သမ္ပပါဏာဘူတဟိတာနုကမ္ပီ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွားကို အစဉ်စောင့်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ဇ္ဈရိယာပုထိုလေးပါးကို ဆောင်၏။ (ဝိဟရတိတိ၌ ဇ္ဈတိ သဒ္ဒါကား ပရိသမာပနကည်း)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇ္ဈတိ ဇ္ဈမိနာ ပါဏာတိပါတဝိရမဏာသီလေနဝါ၊ ဤပါဏာတိပါတမှ ကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော သီလဖြင့် မူလည်း။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ ဘထာဂတသ၊၏။ ဝတ္ထုံ၊ကို။ ဝဒမာနော၊၍။ ဝဒေယျ၊၏။

ဘမှာ ဟိသဒ္ဒါကား နိပါတ်မျှသာတည်း။ ဇ္ဈတိဝါဌ် ဝါသဒ္ဒါကား သမုစ္စယဝိကပ်အနက် ရှိ၏။ ထိုဝါသဒ္ဒါ

ဖြင့် ''အဒိန္နာဒါနံ ပဟာယ'' အစရှိသော ဝါကျကိုဆည်းသတည်း။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာဌ် ''ဝါသဒ္ဒေါ ဥပရိ အဒိန္နာဒါနံ ပဟာယာတိ အာဒိနိ အပေက္ခိတ္ဝာ ဝိကပ္ပနတ္ထော ဝုတ္တော'' ဟုဆိုသတည်း။ ပဒသမုစ္စယ ကြိယာသမုစ္စယ ဝါကျသမုစ္စယ အားဖြင့် သမုစ္စယ သုံးပါးတို့တွင် ဝါကျသမုစ္စည်းတည်း။

* ဝေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ အဒိန္နာဒါနံ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပေးအပ်သောဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းကို။ ပဟာယ၊၍။ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်၏။ ဒိန္နာဒါယိ၊ ပေးသည်ကိုသာယူတတ်၏။ ဒိန္နပါဋိကင်္ခီ၊ ပေးသည်ကိုသာအလိုရှိတတ်၏။ အထေနေန၊ မခိုးတတ်သော။ သုစိဘူတေန၊ စင်ကြယ်စွာ ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ အတ္တနာ၊ အတ္တဘောဖြင့်။ တနူဒိုးကား၊ အထေနေန-အထေနံ၊ မခိုးတတ်သော။ သုစိဘူတေန-သုဘူစိတံ၊ စင်ကြယ်စွာဖြစ်၍ဖြစ်သော။ အတ္တနာအတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို။ (ကတ္ဝာ ထည့်ပါ)။ကတ္ဝာ၊၍။ ဝိဟရတိ၊ ဣရိယာပုထ်လေးပါးကို ဆောင်၏။

အမှာ ဤနောက်နည်း၌ ''အထေနေန'' စသော သုံးပုဒ်တို့၌ ဒုကိယာအနက်၌ ကရိဏ်းဝိဘတ်ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာဌ် ''အထေနံ သုစိဘူတံ အတ္တာနံ ကတ္ဝာ ဝိဟရတီတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ'' ဟုဆိုသတည်း။ အတ္တနာ၌ အတ္တသဒ္ဒါသည် မိမိဟူသောအနက်, ဝိညာဏ်ဟူသော အနက်, အတ္တဘောဟူသော အနက်, ဤသုံးပါးသော အနက်၌ဖြစ်ကုန်၏။ ဤအရာ၌ ကား အတ္တဘောဟူသောအနက်၌ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာဆရာသည် ''အတ္တနာတိ အတ္တဘာဝေန'' ဟု ဆိုသတည်း။ ဤ၌လည်း ဤတိသဒ္ဒါ ပရိသမာပန ဂုဏ်းတည်း။ အထက်ပုဒ်တို့၌လည်း ဤနည်းချည်းယူလေ။

* ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဤတိ ဤမိနာ သီလေနဝါ၊ ဤအဒိန္နာဒါန်မှ ကြဉ်ခြင်း တည်းဟူသော သီလဖြင့် မူလည်း။ပ။ (ဤ၌

လည်း ဝါသဒ္ဒါ အောက်ဝါက္ခ အထက်ဝါက္ခကို ဆည်းသော သမုစ္စယ ဝိကပ်အနက်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာဌ် "ဝေံ သမ္ဗဇ္ဈ ပုရိမံဝါ ပစ္ဆိမံဝါ အပေက္ခိတ္တာ ဝိကပ္ပဘာဝေါ ဧဝဒိတဗ္ဗော" ဟုဆိုသတည်း။ ဤနည်းအတူ အထက်ဝါက္ခတို့၌လည်း ဝါသဒ္ဒါ၏ အနက်ကိုယူလေ)။ ဂေါတမော၊သော။ သမဏော၊သည်။ **အဗြဟ္မစရိယံ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့၏** အကျင့်ကို။ **ပဟာယ၊ ၍**။ ဗြဟ္မစာရီ၊ **မြတ်သော အကျင့်**ကို ကျင့်တတ်သည် **"မြတ်သော အကျင့်**ကိုသာ **ကျင့်လေ့ရှိသည်လည်း**ဟူ"။ **ဟောတိ၊ ၏**။ **အနာစာ**ရီ၊ ယုတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့မရှိသည်။ **ဟောတိ၊ ၏**။ ဂါမ ဓမ္မော၊ ရွာသူကို၏ အကျင့်ဖြစ်သော။ မေထုနော၊ **မေထုန်မှ**။ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ (ဤတိ ဆိုမြဲ၊ ဤအရာ၌ ဂါမ သဒ္ဒါ ဌာနူပစာရအားဖြင့် ရွာသူကို ဟော၏)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဤတိ ဤမိနာ သီလေနဝါ၊ ဤမေထုန်မှ ကြဉ်ခြင်း တည်းဟူသော သီလဖြင့် မူလည်း။ပ။

၉။ ဂေါတမော၊သော။သမဏော၊ သည်။ မုသာဝါဒံ၊**မဟုတ်မမှန်သော စကား**ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ မုသာဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်သော **စကား**ကိုဆိုခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။ သစ္စံဝါဒိ၊ မှန်သော စကား၌သာ ဆိုတတ်၏။ သစ္စေသန္ဓော၊ မှန်သော **စကား**တို့နှင့် မမှန်သောစကားကို စေ့စပ်တတ်၏။ (ရုံခါမျှ မုသာဝါဒကို မဆိုတတ် ဟူလိုသည်)။ ထေတော၊ **မြဲမြံ**တည်ကြည်သော **စကား**ရှိ၏။ ပစ္စယိကော၊ ယုံကြည်လောက်သော စကားရှိ၏။ လောကဿ၊ လူအပေါင်းကို။ အဝိသံဝါဒကော၊မချွတ်ယွင်းစေတတ်။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဤတိ ဤမိနာ သီလေနဝါ၊ ဤမုသာဝါဒမှကြဉ်ခြင်း တည်းဟူသောသီလဖြင့်လည်း။ပ။ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ပိသုဏံ၊ အချစ်ပျက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ဝါစံ၊ကို။ပဟာယ၊ ၍။ပိသုဏာယ၊ အချစ်ပျက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ဝါစာယ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။ ဤတော၊ ဤသူတယောက်အထံမှ။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ဤမေသံ၊ဤသူနှစ်ယောက်တို့၏။ ဘေဒါယ၊အချစ်ပျက်ခြင်းငှါ။

"အသီးအသီးပျက်ခြင်းငှါ, လည်းဟူ"။ တနည်းကား၊ ဋ္ဌမေသံ၊ ဤသူနှစ်ယောက်တို့ကိုးဘေဒါယ၊ အချစ်ပျက်စေခြင်းငှါ။ အမှုတြ၊ ဤသူတယောက်၏ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ (ဂန္ဓာထည့်ပါ)။ နအက္ခာတော၊ မကြားတတ်။ အမှုတြဝါ၊ ဤမည်သော အရပ်၌မူလည်း။ သုတ္ဆာ၊၍။ အမူသံ၊ ဤမည်သောသူတို့၏။ "တို့ကို,လည်းဟူ"။ ဘေဒါယ၊ ငှါ။ နအက္ခာတာ၊ တတ်။ (အက္ခာတာကားကတ္တုရုပ်တည်း။ အက္ခရာတ် တု ပစ္စည်းတည်း)။ဋ္ဌတိ၊သို့။ ဘိန္နာနံဝါ၊ ကွဲကုန်ပြီးသော သူတို့ကိုမူလည်း။ သန္ဓာတာ၊ စေ့စပ်တော်မူတတ်၏။ သဟိတာနံဝါ၊ အညီအညွတ် ဖြစ်ကုန်ပြီးသော သူတို့အားမူလည်း။ အနုပ္ပါဒတာ၊ အမြဲ အညီအညွတ် ဖြစ်ခြင်း၌ အထောက်အပံ့ကိုပေးတတ်၏။ သမဂ္ဂါရာမော၊ ညီညွတ်ရာ၌ မွေ့လျော်သောစိတ်ရှိ၏။ သမဂ္ဂရတော။ ညီညွတ်ရာ၌ မွေ့လျော်တတ်၏။ သမဂ္ဂနန္ဒီ၊ ညီညွတ်ခြင်း၌ နှစ်သက်တတ်၏။ သမဂ္ဂကရဏီ၊ ညီညွတ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော။ ဝါစံ၊ ကို ဘာသိတာ၊ ဆိုတော်မူတတ်၏။ (ဤဘာသိတာလည်း ကတ္တုရုပ်တည်း။ ဘာသခေတ် တု ပစ္စည်းလည်းကောင်းတည်း)။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဋ္ဌတိ ဋ္ဌမိနာ သိလေနံဝါ၊ ဤဝိသုဏာဝါစာမှ ကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော သီလဖြင့်မူလည်း။ပ။ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ဖရုသံ၊ ကြမ်းကြုတ်စွာသော။ ဝါစံ၊ကို။ ပဟာယ၊၍။ဖရုသာယ၊ သော။ ဝါစာယ၊မှ။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။ ယာဝါစာ၊ သည်။ (သာကား အနက်မရှိ၊ တဇ္ဇောတည်း)။နေလာ၊အပြစ်မရှိ။ကဏ္ဏသုခါ၊ နားဥ၌ ချမ်းသာ၏။ ပေမနီယာ၊ ချစ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏။ "ချစ်နှစ်လိုအပ်၏, လည်းဟူ"။ ဟဒယင်္ဂမာ၊ နှလုံးဥဝါးအပ်၏။ ပေါရီ၊ ရှေးသူတော်တို့၏ စကားဖြစ်၏။ တနည်းကား၊ ပေါရိ၊ပြည်ကြီးသူတို့၏ စကားတည်း။ ဗဟုဇနကန္တာ၊ များစွာသောလူတို့သည် နှစ်လိုအပ်၏။ ဗဟုဇနမနာပါ၊ များစွာသော လူတို့၏နှလုံးကို ပွါးစေတတ်၏။ တထာရူပိ်ံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ဆိုတတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဋ္ဌတိဋ္ဌမိနာသိလေနံဝါ၊ ဤဖရုသ

ဝါစာမှကြဉ်ခြင်း တည်းဟူသော သီလဖြင့်မူလည်း။ ပ။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ သမ္ဖပ္ပလာပံ၊ အကျိုးမရှိသော စကားကို။ပဟာယ၊ ၍။ သမ္ဖပ္ပလာပါ၊ အကျိုးမရှိသောစကားမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။ ကာလဝါဒီ၊ လျောက်ပတ်သော အခါဟူသာ ဆိုလေ့ရှိ၏။ ဘူတဝါဒီ၊ဟုတ်မှန်သော စကားကိုသာ ဆိုလေ့ရှိ၏။ အတ္ထဝါဒီ၊ ပစ္စုပ္ပန် အကျိုးစီးပွါး တမလွန် အကျိုးစီးပွါးနှင့် စပ်သော စကားကို ဆိုလေ့ရှိ၏။ ဓမ္မဝါဒီ၊ လောကုတ္တရာ ဓမ္မနှင့်စပ်သော စကားကိုသာ ဆိုလေ့ရှိ၏။ ဝိနယဝါဒီ၊ ဆုံးမခြင်းနှင့်စပ်သောစကားကိုသာ ဆိုလေ့ရှိ၏။ နိဓာနဝတိ်ံ၊ နှလုံးဥဇာဏ်းအပ်သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ၏။ ကာလေန၊ လျောက်ပတ်သောအခါဟူ။ သာပဒေသံ၊ အကြောင်းဥပမာနှင့်တကွဖြစ်သော။ ပရိယန္တဝတိ်ံ၊ အဝိုင်းအခြားရှိထသော။ အတ္ထသံဟိတံ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်နှင့်တကွဖြစ်သော။ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဤတိ ဤမိနာသီလေနဝါ၊ ဤသမ္ဖပ္ပလာမှ ကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော သီလဖြင့်မူလည်း။ပ။

၁၀။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ဗီဇဂါမဘူတဂါမ သမာရမ္ဘာ၊ မျိုးစေ့တို့ကိုဖျက်ခြင်း မြက်သစ်ပင်တို့ကို ဖျက်ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဤတိ ဤမိနာ သီလေနဝါ၊ ဤဗီဇဂါမဘူတဂါမတို့ကိုဖျက်ဆီးခြင်းမှ ကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော သီလဖြင့်မူလည်း။ ပ။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ဧကဘတ္တိကော၊ တထပ်တည်းသာ စားလေ့ရှိ၏။

အမှာ ဤအရာ၌ မွန်းမတည့်မီ ဆယ်ကြိမ် စားသော်လည်း ကောဘတ္တိကပင် ဖြစ်မည်။ မွန်းလွဲစားခြင်းကို ရည်၍ ''ကောဘတ္တိကော'' ဟု မိန့်သတည်း။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ''တသ္မာ အန္တော မဇ္ဈန္ဟိကေ ဒသက္ခတ္တုံ ဘုဉ္ဇမာနောပိ ကောဘတ္တိကောဝ ဟောတိ။ တံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ ကောဘတ္တိကောတိ'' ဟုမိန့်သတည်း''။

* ရတ္တာပရတော၊ ညဉ်စားခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။ ဝိကာလဘောဇနာ၊ မွန်းလွဲစားခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊၏။ (“ဝိကာလေ ဘုဉ်တဗ္ဘဘောဇနံ ဝိကာလဘောဇနံ”ဟု မဏ္ဍေလေပ သတ္တာမိ တပ္ပုရိသ်ပြုလေ)။ ဂေါတမော၊သော။ သမဏော၊သည်။ နစ္စဂီတ ဝါဒိတ ဝိသုက ဒဿနာ၊ သာသနာတော်၏ တံကျင် သဗ္ဗယ်ခြစ် သော ကခြင်း သီခြင်း တီးမှုတ်ခြင်းတို့ကို ကြည့်ရှုခြင်းမှ။ တနည်းကား၊ ကခြင်း သီခြင်း တီးမှုတ်ခြင်း သာသနာတော် အား မလျောက်ပတ်သော ရှုခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။

အမှာ နှစ်နည်းတို့တွင် ရှေအလိုကား “နစ္စ ဂီတ ဝါဒိတာ ဝိသုကာ နစ္စဂီတ ဝါဒိတဝိသုကာ”ဟု ဝိသုကသဒ္ဒါနှင့် နစ္စဂီတ ဝါဒိတသဒ္ဒါတို့ကို ဝိသေသန ပရပဒ ကမ္မဓာရယ် ပြုလေ။ နောက်နည်း အလိုကား “နစ္စဉ္စ ဂီတဉ္စ ဝါဒိတဉ္စ ဝိသုက ဒဿနဉ္စ”ဟု ဒွန်တွဲလေ။နစ္စသဒ္ဒါဖြင့် နစ္စာပနကို လည်းကောင်း၊ ဂီတသဒ္ဒါဖြင့် ဂီတာပနကို ဝါဒိတသဒ္ဒါဖြင့် ဝါဒါပနကို ယူလေ၊ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာဌ် “နစ္စာဒိဟိ အတ္တနာ ပယောဇေတုံဝါ ပရေဟိ ပယောဇာပေတုံဝါ ပယုတ္တာနိဝါ ပသိတုံဝါ နေဝ ဘိက္ခူနံ နဘိက္ခူနဉ္စ ဝဋ္ဋန္တိ”ဟု ဆိုသတည်း။

* ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ မာလာဂန္ဓ ဝိလေပန ဓာရဏ မဏ္ဍန ဝိဘူသနဋ္ဌာနာ၊ ပန်းပန်ခြင်း လွင်မှန့်ချေခြင်း နံ့သာလိမ်းခြင်း တည်းဟူသော ကုသိုလ် ကောင်းမှုဌ် မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။ (မာလာနှင့် ဓာရဏာကို ဟပ်။ ဂန္ဓနှင့် မဏ္ဍနကို ဟပ်။ ဝိလေပနနှင့် ဝိဘူသနကိုဟပ်။ ဤသို့ ဟပ်၍ အဓိပ္ပါယ်ကို ယူလေ။ ဓာရဏာ, မဏ္ဍန, ဝိဘူသန တို့ကို အသီးမယူလေလင့်။ ထိုသို့ဟပ်၍ ယူစေလို သောကြောင့် အဋ္ဌကထာဌ် “တတ္ထ ပဋ္ဌန္ဓန္တော ဓာရေတိနာမ။ ဥိနဋ္ဌာနံ ပူရေန္တော မန္တေတိနာမ။ ဂန္ဓဝသေန ဆဝိရာဂဝသေနစ သာဒယန္တော ဝိဘူသေတိနာမ”ဟု ဆိုသတည်း)။ ။ဂေါတမော၊ သော။

သမဏောဝ၊ သည်။ ဥစ္စာသယန **မဟာသယနာ၊ မြင့်သောနေရာ** မြတ်သောနေရာမှ။ ပဋိဝိရတော၊ **၏။**

အမှာ မြင့်သောနေရာ မြတ်သောနေရာမှ ကြဉ်၏ဟူသည်ကား ထို မြင့်သောနေရာ မြတ်သောနေရာ၌ ထိုင်ခြင်း အိပ်ခြင်းမှ ကြဉ်၏ဟူလိုသည်။ဥစ္စာသယနဟူသည်ကား **ပမာ**ဏထက် လွန်သောနေရာကို ဆိုသတည်း။ ပမာဏာတိက္ကန္တနေရာဟူသည်ကား တထောင့်ထွာထက် လွန်သော အခြေရှိသော နေရာကို ဆိုသတည်း။ ထိုသို့ တထောင့်ထွာထက် လွန်သော အခြေရှိသော်လည်း "**အနုဇာနာမိ သတ္တာဂ်ံ, အနုဇာနာမိ ပဋ္ဌာဂ်ံ**" ဟူ၍ ဘုရားဟောတော်မူသောကြောင့် သတ္တာဂံ ပဋ္ဌာဂ်နေရာလည်း လွတ်အပ်၏။ သတ္တာဂ်ဟူသည်ကား အခြေလေးချောင်း, **လက်တင်**နှစ်ဘက်, အုံးတား, ဤခုနစ်ပါးတည်း။ ပဋ္ဌာဂ်ဟူသည်**ကား** လက်တင်နှစ်ဘက်ကိုချန်၍ ငါးပါးယူလေ။ ဥစ္စာ သယန **ဟူ**သည်ကား **လက်**လေးသစ်ထက်လွန်သော အနှံ့မှားရှိသော သား**မွေး**နှင့် ခင်းနှီး,လဲသွတ်သောဘုံလျှို, အခြေခိုင်ခြေသေ့ရုပ် ကျားရုပ်အစရှိသော သားရဲရုပ်ရှိသော နေရာ, အစရှိသည့်တည်း။

* ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ဇာတရူပ ရဇတ ပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ရွှေငွေတို့ကို ခံခြင်း သာယာခြင်းမှ။ပဋိဝိရတော၊၏။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ အာမက ဓည ပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ စပါးစိမ်းကို ခံခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ အာမကမံသပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ အသားစိမ်းခံခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။ ဂေါတမော၊သော။သမဏော၊သည်။ ဒုတ္ထိကုမာရိကပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ မိန်းမကြီး မိန်းမငယ်တို့ကို ခံခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊၏။ (ဒုတ္ထိအရကို အိမ်ထောင်ပြုီးသော မိန်းမကိုယူ။ ကုမာရီအရကို အိမ်မထောင်သေးသော မိန်းမကို။ ထိုသို့ ယူစေလိုသောကြောင့် "ထ္ထေ ဒုတ္ထိ ပုရိသန္တရဂတာ။ ဒုတရာ ကုမာရိကာနာမ"ဟု ဆိုသတည်း)။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ဒါသိဒါသ ပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ကျွန်မိန်းမ ကျွန်ယောကျ်ားကို

ခံခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊၏။ ဂေါတမော၊သော။ သမဏော၊သည်။ အဇေဋ္ဌက ပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ဆိတ်မြှန်မာ ဆိတ်ကုလားကို ခံခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။ ဂေါတမော၊သော။ သမဏော့။ သည်၊ ကုက္ကုဋ္ဌ သူကရပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ကြက် ဝက်ကို ခံခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ဟတ္ထိဂဝဿဝဠဝပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ဆင် နွား မြင်း မြည်းကိုခံခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။ ဂေါတမော၊သော။ သမဏော၊ သည်။ ခေတ္တဝတ္ထု၊ ပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ လယ်ယာကိုခံခြင်းမှ။ပဋိဝိရတော၊ ၏။ ဂေါတမော၊သော။ သမဏော၊ သည်။ ဒူတေယျပဟိဏဂမနာနုယောဂါ၊ လူတို့စေခိုင်း၍ ထိုထိုအရပ်သို့သွားခြင်း,တအိမ်မှတအိမ်သွားခြင်းတို့ကိုလုံ့လပြုခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ကယဝိက္ကယာ၊ ဝယ်ခြင်း ရောင်းခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။ဂေါတမော၊ သော။သမဏော၊ သည်။ တုလာကူဋ္ဌ ကံသကူဋ္ဌ မာနကူဋ္ဌာ၊ ချိန်စဉ်းလဲ အသပြာစဉ်းလဲ တင်းစဉ်းလဲပြုခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊သည်။ဥက္ကောဋနဝဉ္စနနိကတိသာဝိယောဂါ၊ တံစိုးစားခြင်းတည်းဟူသော ကောက်သောအမှုနှင့်ယှဉ်ခြင်း, ဥပါယ်တမြည်တို့ဖြင့် လှည့်ပတ်ခြင်း တည်းဟူသော ကောက်သော အမှုနှင့်ယှဉ်ခြင်း,အတုကိုပြု၍ လှည့်ပတ်ခြင်းတည်းဟူသောကောက်သောအမှုနှင့်ယှဉ်ခြင်းမှ။ပဋိဝိရတော၊၏။ (သာဝိယောဂကို ဥက္ကောဋနံ အစရှိသော သုံးပုဒ်နှင့်ယှဉ်လေ။ ထိုသို့ယှဉ်စေလိုသောကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ "သာဝိယောဂေါတိ ကုဋ္ဌလယောဂေါ။ ဇတေသံယေဝ ဥက္ကောဋနာဒိနမေတံ နာမံ။ တသ္မာ ဥက္ကောဋနံ သာဝိယောဂေါ ဝဉ္စနသာဝိယောဂေါနိကတိသာဝိယောဂေါတိ ဇေဝမေတ္ထ အတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော" ဟုဆိုသတည်း)။ ။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ဆေဒနဝဓနဗန္ဓနဝိပရာမောသ အာလောပသဟသာကာရာ၊ လက် အစရှိသည်ကို ဖြတ်ခြင်းတည်းဟူသော နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ပြုခြင်း, သတ်ပုတ်ခြင်းကို ပြုခြင်းတည်းဟူသော နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ပြုခြင်း,ကြိုး

အစရှိသည်တို့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခြင်း တည်းဟူသော နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ပြုခြင်း, ခရီး၌ ပုန်းကွယ်၍ လုယက်ခြင်း တည်းဟူသော နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ပြုခြင်း, ရွာနိုင်းကိုဖျက်ခြင်းတည်းဟူသော နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ပြုခြဲငဲးမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဤတို့ ဤမိနာသိလေန ဝါ၊ ဤဆေဒန ဝဓန ဗန္ဓန ဝိပရာမောသ အာလောပသာဝိယောဂမှ ကြဉ်ခြင်း တည်းဟူသော သီလဖြင့်မူလည်း။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ တထာဂတဿ၊ ၏။ ဝက္ကံ၊ကို။ ဝဒမာနော၊ ဖြစ်၍။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ (ဤဒွါလည်း သဟသာကာရသဒ္ဒါကို ဆေဒန အစရှိသော ပုဒ်တို့နှင့်ယှဉ်၍ ယောဇနာလေ။ ထိုသို့ယောဇနာ စေလိုသောကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ''ဝေ မေတသ္မာ ဆေဒန။ပ။သဟသာကာရာ ပဋိဝိရတော''ဟု ဆိုသတ္တည်း)။

ဗုဇ္ဈသီလံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

မဇ္ဈိမသီလ

၁၆။ ယထာ ယေ ယာဒိသာ၊ အကြင်အကြင်သို့ သဒ္ဒါ၍ လွှဲသော ဘောဇဉ်တို့ကို စားတတ်ကုန်ထသော။ ''အကြင်အကြင်သို့ သဒ္ဒါ၍ လွှဲသော ဘောဇဉ်ကို စားတတ်သော သဘောရှိကုန်ထသော, လည်းဟူ''။ ဘောန္တော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဇေကေ၊ အချို့ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်း ပုဏ္ဏား တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုသို့သော ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်။ သဒ္ဒါဒေယျာနိ၊ သဒ္ဒါ၍လွှဲအပ်ကုန်သော။ဘောဇနာနိ၊ ဘောဇဉ်တို့ကို။ ဘုဉ္ဇိတ္ဝာ၊ စားကုန်၍။ တနည်းကား။ ဘောန္တော၊ ကုန်သော။ ဇေကေ၊ ကုန်သော။ ယထာ ယေယေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်အကြင် ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ သဒ္ဒါဒေယျာနိ၊ ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ဘုဉ္ဇန်၊ ကုန်၏။ (ဘုဉ္ဇန်ကား ကြိယာပဓာန ထည့်သည်)။ တေတေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုထိုသောရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်။ သဒ္ဒါဒေယျာနိ၊ ကုန်သော။ဘောဇနာနိ၊ ဘောဇဉ်တို့ကို။ ဘုဉ္ဇိတ္ဝာ၊ ၍။ ဇဝရုပံ၊

ဤသို့သဘောရှိသော။ ဗီဇဂါမဘူတဂါမံ၊ မျိုးစေ့မြက်သစ်ပင် အပေါင်း (သမာရမ္ဘံဒ္ဒစပ်)။ ကို။ သမာရမ္ဘံ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းကို။ အနုယုတ္တာပဝတ္တယမာနာ၊ ဖြစ်စေကုန်လျက်။ ဝိဟာရန္တိ၊ ကုန်၏။

အမှာ ယထာ သဒ္ဓါကား ဝိဆ္ဆာဇောတက နိပါတ်ပုဒ် တည်း။ ဝါသဒ္ဓါ ပနသဒ္ဓါတို့ကား ပဒါလက်ဂရ တည်း။ အနက်မရှိ။ တေသဒ္ဓါလည်း ဝိဆ္ဆာဇောတက နိပါတ်ပုဒ် တည်း။ ပယောဂဝန္တသဗ္ဗနာမ်ပုဒ်မဟုတ်။ ဘောန္တော ဟူသော ဝိသေသနကို ဘူရားသခင် ကရုဏာ ပြခဲ့ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ မိန့်သတည်း။

ဇာဒံ သော ဗီဇဂါမ ဘူတဂါမော၊ ထိုဗီဇဂါမ် ဘူတဂါမ် ဟူသည်ကား။ သေယျထာကတမော၊ အဘယ်နည်း ဟူမူကား။ မူလဗီဇံ၊ အမြစ် မျိုးစေ့လည်းကောင်း။ ခန္ဓဗီဇံ၊ ပင်စည်မျိုးစေ့ လည်းကောင်း။ ဖလုဗီဇံ၊ အဆစ်မျိုးစေ့လည်းကောင်း။ အဂ္ဂဗီဇံ၊ အည့ွန်မျိုးစေ့ လည်းကောင်း။ ပဠုမံ၊ ငါးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်ထသော။ ဗီဇဗီဇမေဝ၊ အစေ့သာလျှင်ဖြစ်သော မျိုးစေ့ လည်းကောင်း။ ဇာတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ဇာတိဇာမံဗီဇ ဂါမဘူတဂါမသမာရမ္ဘံဝါ၊ ဤဗီဇဂါမ် ဘူတဂါမ်တို့ကို ဖျက်ဆီး ခြင်းကိုမူလည်း။ အနုယုတ္တာ ပဝတ္တယမာနာ၊ ဖြစ်စေကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟာရန္တိ၊ ကုန်၏။

အမှာ ဤသို့ အောက်ပါဌ်ကိုယူ၍ ယောဇနာလေ။ ဇာတိ ဝါဠ် ဝါသဒ္ဓါကား အထက်ပုဒ်တို့ကို ဆည်းသော သမုစ္စယတည်း။ ''မူလဗီဇံ'' အစရှိသော ပုဒ်တို့၏ ဗီဇဂါမကို ဟောတက်သည်၏အဖြစ်သည်ရှိသော်လည်း ဘူတဂါမ်သည် ဗီဇ ဂါမ်နှင့်ကင်း၍ မဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ထိုမူလဗီဇအစရှိသော ပုဒ်ဖြင့် ဘူတဂါမ်ကိုလည်း ပြအပ်၏။

ဧဝရူပါ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဇာတိတေသ္မာ ဗီဇဂါမ ဘူတဂါမ သမာရမ္ဘာ၊ ထိုဗီဇဂါမ် ဘူတဂါမ်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းမှ။ ဂါတမေဝ၊ သော။ ဃမဏော၊ သည်။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။

သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇုတိ ဇုမိနာ သိလေနဝါ၊ ဤဗိဇဂါမ် ဘူတဂါမ်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းမှကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော သီလဖြင့်လည်း။ပ။ (ဤ၌လည်း ဝါသဒ္ဒါ သမုစ္စည်းလည်းကောင်းတည်း)။

၁၂။ ယထာယေယေ၊ အကြင်အကြင်သို့ သဒ္ဒါ၍ လူသော ဘောဇဉ်ကို စားတတ်ကုန်ထသော။ (ဝါပနသဒ္ဒါကား ပဒါလက်ံာရတည်း။ အနက်မရှိ)။ ဘောန္တော၊ ကုန်သော။ ကေ၊ ကုန်သော။ သမဏာဗြဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေတေ သမဏာ ဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုထိုသော် ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ သဒ္ဒါ ဓေယျာန်၊ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ဘုဉ်ဇိတ္ဝာ၊ ၍။ ဝေရုပံ၊ သော။ သန္ဓိကာရပရိဘောဂံ၊ သိမ့ခြင်းကိုပြု၍ သုံးဆောင်ခြင်းကို။ အနုယုတ္တာ ပဝတ္တယမာနာ၊ ဖြစ်စေကုန်သည်ဖြစ်၍။ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇုဒံသော သန္ဓိကာရော၊ ထိုသိမ့ခြင်းကို ပြုခြင်းဟူသည်ကား။ ယထာကတမေဝ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား။ အန္ဓ သန္ဓိမိ၊ ထမ်ငန်းသိမ့ခြင်း လည်းကောင်း။ ပါနသန္ဓိမိ၊ အဖျော်ကို သိမ့ခြင်းလည်းကောင်း။ ဝတ္ထသန္ဓိမိ၊ အဝတ်ပုဆိုးကို သိမ့ခြင်း လည်းကောင်း။ ယာန သန္ဓိမိ၊ ယာဉ်ကို သိမ့ခြင်း လည်းကောင်း။ သယန သန္ဓိမိ၊ အိပ်ရာကို သိမ့ခြင်း လည်းကောင်း။ ဂန္ဓသန္ဓိမိ၊ နံ့သာကို သိမ့ခြင်း လည်းကောင်း။ အာမိသသန္ဓိမိ၊ အာမိသကို သိမ့ခြင်းလည်းကောင်း။ ဇုတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ဇုတိ ဇုမံသန္ဓိမိကာရပရိဘောဂံဝါ၊ ဤသို့ သိမ့ခြင်း ပြု၍ သုံးဆောင်ခြင်းကိုမူလည်း။ အနုယုတ္တာပဝတ္တယမာနာ။ ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ သုံးဆောင်ကုန်၏။ ဧဝရုပါ၊ ကုန်သော။ ဇုတိတေသ္ဝာ သန္ဓိကာရပရိဘောဂါ၊ ထိုသို့ သိမ့ခြင်းကို ပြု၍ သုံးဆောင်ခြင်းမှ။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဇုတိ ဇုမိနာ သိလေနဝါ၊ ဤသိမ့ခြင်းကို ပြု၍ သုံးဆောင်ခြင်းမှ ကြဉ်ခြင်း တည်းဟူသော သီလဖြင့်မူလည်း။ပ။

၁၃။ ယထာ ယေယေ၊ ကုန်သော။ ဘောန္တော၊ ကုန်သော။ မဂေ၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တို့၊ ကုန်၏။ **တနည်းကား**၊ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သဒ္ဓါဒေယျာနို့၊ ကုန်သော။ ဘောဇနာနို့၊ တို့ကို။ ဘုဥ္ဇန္တို့၊ ကုန်၏။ တေ တေ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သဒ္ဓါဒေယျာနို့၊ ကုန်သော။ ဘောဇနာနို့၊ တို့ကို။ ဘုဥ္ဇိတ္ဝာ၊၍။ ဝေရုပံ၊သော။ ဝိသုကဒဿနံ၊ သာသနာတော်၏ တံကျင်သဖွယ်ဖြစ်သော ရှုခြင်းကို။ အနုယုတ္တာ၊ ပဝတ္တယမာနာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ **တနည်းကား**၊ အနုယုတ္တာ၊ လုံ့လပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တို့၊ ကုန်၏။ ဇုဒံသောဝိသုကဒဿနာ၊ ထိုသာသနာတော်၏ တံကျင်သဖွယ်ဖြစ်သော ရှုခြင်းဟူသည်ကား။ သေယျထာ ကတမော၊ နည်းဟူမူကား။ နစ္စံ၊ကခြင်းလည်းကောင်း။ ဂီတံ၊သီခြင်းလည်းကောင်း။ ဝါဒိတံ၊ တီးမှုတ်ခြင်းလည်းကောင်း။ ပေက္ခံ၊ ကခြင်းသဘင်လည်းကောင်း။ အက္ခာနံ၊ စစ်ထိုးခြင်းလည်းကောင်း။ ပါဏိသံရုံ၊ ခွက်ခွင်းလည်းကောင်း။ ''စည်ဘုတ်လည်းကောင်း,လည်းဟူ''။ ဝေတာဠံ၊ မောင်းကြွေးနင်းလည်းကောင်း။ **တနည်းကား**၊ ဝေတာဠံ၊ မန္တန်ဖြင့် သူသေကောင်ကို ထစေခြင်းလည်းကောင်း။ ကုမ္ဘထုနံ၊ လေးထောင့်ရှိသောတူရိယာလည်းကောင်း။ ''အိုးစည်သံလည်းကောင်း,လည်းဟူ''။ သောဘကကရဏံ၊ ကချေသည်တို့ကို တန်းဆာ ဆင်ခြင်းလည်းကောင်း။ စဏ္ဍာဝလံ၊ သံထွေ ကစားခြင်း လည်းကောင်း။ ''ခွန်းစဏ္ဍားတို့၏ စရပ်ကို ဆေး၍ ကစားခြင်း လည်းကောင်း,လည်းဟူ''။ဝံသံ၊ ဝါးထောင်တက်၍ ကစားခြင်းလည်းကောင်း။ ဓောဝနံ၊ အရိုးဆေး ကစားခြင်းလည်းကောင်း။ ဟတ္ထိယုဒ္ဓံ၊ဆင်တိုက်ခြင်းလည်းကောင်း။ အဿယုဒ္ဓံ၊ မြင်း တိုက် ခြင်း လည်းကောင်း။မဟိံသယုဒ္ဓံ၊ ကျွဲတိုက်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဥသဘယုဒ္ဓံ၊ နွားဥသဘတိုက်ခြင်းလည်းကောင်း။ အဇယုဒ္ဓံ၊ ဆိတ်မြန်မာတိုက်ခြင်းလည်းကောင်း။ မေဏ္ဍကယုဒ္ဓံ၊ ဆိတ်ကုလားတိုက်ခြင်းလည်းကောင်း။ကုက္ကုဋယုဒ္ဓံ၊ကြက်တိုက်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဝဋ္ဋကယုဒ္ဓံ၊

ငုံးတိုက်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဒဏ္ဍာယုဒ္ဓံ၊ တုတ်ရိုက်ခြင်း လည်းကောင်း။ မုဋ္ဌိယုဒ္ဓံ၊ နပန်းလုံးခြင်းလည်းကောင်း။နိမ္ဗုဒ္ဓံ၊လက်ဝှေ့ တိုက်ခြင်း လည်းကောင်း။ ဥယျောဓိကံ၊ စစ်ထိုးခြင်း လည်းကောင်း။ "စစ်ထိုးရာအရပ်လည်းကောင်း, လည်းဟူ"။ ဗလဂ္ဂံ၊ စစ်သည်ရေကွက်ရာအရပ်လည်းကောင်း။သေနာဗျူဟံ၊ စစ်သည်တို့၏စုဝေးရာအရပ်လည်းကောင်း။အနိကဒဿနံ၊ ဆင်အပေါင်းမြင်းအပေါင်း အစရှိသည်တို့ကို ရှုခြင်းလည်းကောင်း။ဇာတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ (နစ္စံ အစရှိသောပါဠိဖြင့် နစ္စ အစရှိသည်ကို ရှုခြင်းကိုယူအပ်၏။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ "နစ္စံနာမ ယံကိဉ္စိ နစ္စံ။ တံ မဂ္ဂံ ဂန္ဆန္တေနာပိ ဂိဝံ ပသာရေတွာ ဒဋ္ဌုံ နဝဋ္ဋတိ" ဟု ဆိုသတည်း)။ ဇာတိ ဇာမံ ဝိသုကဒဿနံဝါ၊ ဤသာသနာတော်၏ တံကျင်သဖွယ်ဖြစ်သော ရှုခြင်းကိုမူလည်း။ အနုယုတ္တာ၊ လုံ့လပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဝါသဒ္ဒါကား အောက်ပုဒ် အထက်ပုဒ်ကိုငဲ့သော သမုစ္စည်းတည်း)။ ဧဝရူပါ၊ သော။ ဇာတိဇာမဝိသုကဒဿနာ၊မှ။ ဂေါတမော၊သော။သမဏော၊သည်။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇာတိ ဇာမိနာ သိလေနဝါ၊ ဤသာသနာတော်၏ ဘံကျင်သဖွယ်ဖြစ်သော ရှုခြင်းမှ ကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော သီလဖြင့်မူလည်း။ (ဤ၌လည်း ဝါသဒ္ဒါ အောက်ပုဒ် အထက်ပုဒ်ကို ငဲ့သောသမုစ္စည်းတည်း)။ပ။

၁၄။ ဧဝရူပံ၊သော။"ဇာတပ္ပမာဒဒ္ဒဿနာနုယောဂံ၊ ကြွေအန်အစရှိသည်တို့ဖြင့် ကစားခြင်းတည်းဟူသော ကုသိလ်ကောင်းမှဉ် မေ့လျော့ခြင်း၏အကြောင်းဉ် လုံ့လပြုခြင်းကို။ အနုယုတ္တာ-ပဝတ္တယမာနာ၊ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဤဒံ သော ဇာတပ္ပမာဒဒ္ဒဿနာ နုယောဂေါ၊ ထိုကြွေအန် အစရှိသည်တို့ဖြင့် ကစားခြင်း တည်းဟူသောကု သိုလ်ကောင်းမှဉ် မေ့လျော့ခြင်း၏အကြောင်းဉ် လုံ့လပြုခြင်းဟူသည်ကား။ သေယျထာ ကတမော၊ နည်းဟူမူကား။ အဋ္ဌပဒံ၊ ရှစ်ကွက်ရေးကစားခြင်းလည်းကောင်း။ဒသပဒံ၊ ဆယ်ကွက်ရေးကစားခြင်းလည်းကောင်း။အာကာသံ၊ ကောင်းကင်ဉ်ကစား

ခြင်း လည်းကောင်း။ ပရိဟာရပထံ၊ မြေ၌ ခရီးကြောင်းသား၌ ကစားခြင်းလည်းကောင်း။ သန္ဓိကံ၊ ဆယ်ချ၍ ကစားခြင်းလည်းကောင်း။ခလိကံ၊အန်ပျဉ်၌ အန်ချ၍ ကစားခြင်း လည်းကောင်း။ ဃဋိကံ၊ ကျားသားကစားခြင်း လည်းကောင်း။ သလာကဟတ္ထံ၊ ဝါးခြမ်းစိတ်ဖြင့် ကစားခြင်း လည်းကောင်း။ အက္ခံ၊ ကုန်းခြင်း ကစားခြင်း လည်းကောင်း။ ပင်္ဂစိရံ၊ ထန်းရွက် ထန်းပိုးမှုတ်၍ ကစားခြင်း လည်းကောင်း။ ဝင်္ကံကံ၊ ထွန်ငယ်ဖြင့် ကစားခြင်း လည်းကောင်း။ မောက္ခစိကံ၊ တန်းကစားခြင်း လည်းကောင်း။ စိင်္ဂုလိကံ၊ စကြာဖြင့် ကစားခြင်း လည်းကောင်း။ ပတ္တာဠ္ဟကံ၊ စံကောငယ်ဖြင့် သဲအစရှိသည်ကို ခြင်၍ ကစားခြင်းလည်းကောင်း။ ရထကံ၊ ရထားငယ်ဖြင့် ကစားခြင်းလည်းကောင်း။ ဓနုကံ၊ လေးငယ်ဖြင့် ကစားခြင်းလည်းကောင်း။ အက္ခရိကံ၊ အက္ခရာဝှက်ကစားခြင်းလည်းကောင်း။ မနေသိကံ၊စိတ်ဖြင့် အကြံကိုသိသော ကစားခြင်းလည်းကောင်း။ ယထာဝဇ္ဇံ၊ ကန်းယောင် ကုန်းယောင် အစရှိသော ထိုထိုသော့အပြစ်ကို ပြ၍ ကစားခြင်း လည်းကောင်း။ ဒုတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ဒုတိဒုဒံဇုတပ္ပမာဒဋ္ဌာနာနုယောဂံဝါ၊ ဤကြွေအန်အစရှိသည်တို့ဖြင့် ကစားခြင်းတည်းဟူသော ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်း၌ လုံ့လဖြူခြင်းကို မူလည်း။အနုယုတ္တာပဝတ္တယမာနာ၊ကုန်သည်ဖြစ်၍။ဝိဟရန္တိ၊၏။

အမှာ

ကိဋ္ဌာ သဋ္ဌါသည် ဒုတ္ထိလိင်ဖြစ်သောကြောင့် ကိဋ္ဌာသဒ္ဒါကိုငဲ့၍ အဋ္ဌပဒါ အစရှိသည်ဖြင့် ဒုတ္ထိလိင်ဖြင့် ဆိုအပ်လျက် မဆိုမူ၍ "အနုယုတ္တာဝိဟရန္တိ" ဟူသောပုဒ်ကိုငဲ့၍ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌ အဋ္ဌပဒံ အစရှိသည်ဖြင့် ဒုတိယာဝိဘတ်နှင့် ဆိုသတည်း။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ "အနုယုတ္တာ ဝိဟရန္တိတိ ဒုဒံ အပေက္ခိတ္ဝာ ပန သမ္ပဓဒသု ဥပယောဂဝစနံ ကတံ" ဟု ဆိုသတည်း။

* ဧဝရူပါ၊ သော။ ဒုတိဧတသ္မာဒုတပ္ပမာဒဋ္ဌာနာနုယောဂါ၊ မှ။ပ။ ဘိက္ခဧဝ၊ တို့။ ဒုတိဒုမိနာသီလေနဝါ၊ ဤကစားခြင်းတည်း

ဟူသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုဌ မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းမှ ကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော သီလဖြင့်မူလည်း။ပ။

၁၅။ ဥစ္စာသယန မဟာသယနာ၊ မြင့်သောနေရာ မြတ်သော နေရာကို။ အနုယုတ္တာ ပဝတ္တယမာနာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ (''ဥစ္စာသယန မဟာသယနံ'' ဆိုသော်လည်း ထိုသို့သောနေရာ ဌိနခြင်းကိုယူလေ)။ ဇုဒံ ဥစ္စာသယန မဟာသယနံ၊ ဤမြင့်သော နေရာ မြတ်သောနေရာဟူသည်ကား။ သေယျထာ ကတမံ၊ နည်း ဟူမူကား။ အာသန္နိ ၊ပမာဏထက်လွန်သော အခြေရှိသောနေရာ လည်းကောင်း။ (တတောင့်ထွာထက်လွန်သော အခြေရှိသော နေရာသည် ပမာဏထက်လွန်သော အခြေရှိသောနေရာမည်၏)။ ပလ္လင်္ကံ၊အခြေဌ သားရဲရုပ်ရှိသောနေရာ လည်းကောင်း။ ဂေါနကံ၊ လက်လေးသစ်ထက်လွန်သော အမွေးရှိသောကော်ဇောကြီး လည်းကောင်း။ စိတ္တကံ၊ သားရဲရုပ်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာ ပြုအပ် သောသားမွေးခင်းနှီးလည်းကောင်း။ပဋိကံ၊သားမွေးဖြင့်ပြုသော ခင်းနှီးဖြူလည်းကောင်း။ ပဋလိကံ၊ တခဲနက်သော ပန်းပွင့်ရှိသော သားမွေးဖြင့်ပြုသော ခင်းနှီးလည်းကောင်း။ တူလိကံ၊ လဲအစာ သွတ်သောခင်းနှီးလည်းကောင်း။ ဝိကတိကံ၊ ခြင်္သေ့ရုပ် ကျားရုပ် အစရှိသော အထူးထူးသော အရုပ်ရှိသော အမွေးခင်းနှီး လည်း ကောင်း။ ဥဒ္ဓလောမိ ၊ နှစ်ဖက် အဆာရှိသော သားမွေးခင်းနှီး လည်းကောင်း။ ဧကန္တလောမိ ၊ တဖက်သာ အဆာရှိသောသား မွေးခင်းနှီးလည်းကောင်း။ ကဋ္ဌိသံ၊ ရတနာရွှေချည်တို့ဖြင့် ချုပ် သော ပိုးချည်တို့ဖြင့် ရက်သော ခင်းနှီးလည်းကောင်း။ကောသေ ယံ၊ ရတနာရွှေချည်တို့၏ အကြားအကြား၌ပိုးချည်တို့ဖြင့်သွင်း၍ ရက်သော ခင်းနှီး လည်းကောင်း။ ကုတ္တကံ၊ တကျိပ် ခြောက် ယောက်သော ကချေသည်မတို့သည် ရပ်၍ကလောက်သော သား မွေးခင်းနှီးကြီးလည်းကောင်း။ ဟတ္ထတ္ထရကံ၊ ဆင်ကုန်းနှီးလည်း ကောင်း။အဿတ္ထရကံ၊မြင်းကုန်းနှီးလည်းကောင်း။ ရထတ္ထရကံ၊ ရထားခင်းနှီးလည်းကောင်း။ အဇိနပဝေဏိ ၊ သစ်နက်ရေတို့ဖြင့်

ညောင်စောင်း ပမာဏချုပ်၍ ပြုသော အခင်း လည်းကောင်း။ ကဒလိမိဂ ပဝရပစ္ဆတ္ထရဏံ၊ ဝံပိုင့်ရေဖြင့် ပြုသော မြတ်သော ခင်း နှီးလည်းကောင်း။ သဉ္ဇတ္ထရစ္ဆဒံ၊ အပေါ်၌ နီသော ပိတာန်နှင့် တကွဖြစ်သော။ ဥဘတောလောဟိတကူပဓာနံ၊ နှစ်ဘက်သော ခြေအုံးခေါင်းအုံးရှိသော နေရာလည်းကောင်း။ ဇုတိဇုဒံ၊ ဤသည် လျှင်တည်း။(ဤ၌လည်း ''အာသန္နေဝပလ္လင်္ကော'' အစရှိသည်ဖြင့် ပဌမန်နှင့် ဆိုအပ်လျက် ''အနုယုတ္တာဝိဟရန္တိ'' ဟူသောပုဒ်ကိုငဲ့၍ အလုံးစုံပုဒ်တို့၌ ဒုတိယာဝိဘတ်ဖြင့် ဆိုသတည်း)။ ဇုတိဇုဒံ ဥစ္စာ သယနမဟာသယနံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ အနုယုတ္တာ ပဝတ္တမာနာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ၏။ ဝေရူပါ၊ သော။ ဇုတိတေသ္မာဥစ္စာသယနမဟာသယနာ၊ မှ ။ပ။ (''ဥစ္စာသယနမဟာသယနာ'' ဟူ၍သာ ဆိုသော်လည်း ထိုသို့သောနေရာ၌ အိပ်ခြင်းနေခြင်းမှကြဉ်သည်ကို ယူလေ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇုတိဇုမိနာသိလေနဝါ၊ ဤဥစ္စာသယန မဟာသယနမှ ကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော သီလဖြင့်မူလည်း။ပ။

၁၆။ မဇ္ဈာနဝိဘူသနဋ္ဌာနာနုယောဂံ၊ လွှင်မှုန့်ချ၍ တန်းဆာ ဆင်ခြင်း နှံသာလိမ်း၍ တန်းဆာဆင်ခြင်းတည်းဟူသော ကုသိုလ် ကောင်းမှု၌ မေ့လျော့ခြင်း၏အကြောင်း၌ လုံ့လပြုခြင်းကို။ အနု ယုတ္တာ-ပဝတ္တယမာနာ၊ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ၏၊ ဇုန်၏၊ ဇုဒံသောမဇ္ဈာန ဝိဘူသနဋ္ဌာနာနုယောဂေါ၊ ထိုလွှင်မှုန့်ချ၍ တန်းဆာဆင်ခြင်း နှံ သာလိမ်း၍ တန်းဆာဆင်ခြင်း၌ လုံ့လပြုခြင်း သည်ကား။ သေ ယျထာ ကတမေဝ၊ မူကား။ ဥစ္စာဒနံ၊ နှံသာမှုန့်အစရှိသည်တို့ဖြင့် နယ်ခြင်းလည်းကောင်း။ ပရိမဒ္ဒနံ၊ ဆုပ်နယ်ခြင်း လည်းကောင်း။ နှာပနံ၊ နှံသာရေ အစရှိသည်တို့ဖြင့် ရေချိုးခြင်း လည်းကောင်း။ သမ္မာဟနံ၊ လက်ရုံးကြိုးအောင် ပြုခြင်းလည်းကောင်း။အာဒါသံ၊ ကြေးမုံကြည့်ခြင်း လည်းကောင်း။ အဉ္ဇနံ၊ မျက်ရေး ကွက်ခြင်း လည်းကောင်း။ မလာဂန္ဓဝိလေပနံ၊ ပန်းပန်ခြင်း နှံသာပျော်း ဖြင့် အပြေအပြစ်ပြုခြင်း နှံသာရည်ဖြင့်လိမ်းကျံခြင်းလည်းကောင်း။ မုခစုဏ္ဏံ၊ မျက်နှာကို လွှင်မှုန့်ချခြင်း လည်းကောင်း။ မုခလပေနံ၊

မျက်နှာကို လိမ်းကျံခြင်းလည်းကောင်း။ ဟတ္ထဗန္ဓံ၊ လက်ကောက်ဝတ်ခြင်း လည်းကောင်း။ သိခဗန္ဓံ၊ ဥဿျောင် ထုံးခြင်း လည်းကောင်း။ ဒဏ္ဍံ၊ တန်းဆာဆင်သော တောင်ဝှေးလည်းကောင်း။ နာဠိကံ၊ တန်းဆာဆင်သော ဆေးကျည်တောက် လည်းကောင်း။ ခဂ္ဂံ၊ ထက်လှစွာသော သံလျက်ကို ဆောင်ခြင်း လည်းကောင်း။ ဆတ္တံ၊ ငါးပါးသော အဆင်းရှိသောချည်တို့ဖြင့် ချုပ်သော မကန်းသွား အစရှိသည်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော ထီးကို ဆောင်ခြင်း လည်းကောင်း။ စိတြုပါဟနံ၊ ဆန်းကြယ်သော ဘိနဝ် ခြေနင်းကို ဆောင်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဥဏှီသံ၊ နဖူးသင်းကျစ်ကို ဖွဲ့ခြင်း လည်းကောင်း။ မဏိ၊ ပတ္တမြား ဥဿျောင်ကျင်ကို ဆောင်ခြင်း လည်းကောင်း။ ဝါဠဗီဇနိ၊ သားမြီးယပ်ကို ဆောင်ခြင်းလည်း ကောင်း။ဒီဃဒဿာနိ၊ ရှည်သော အဆာရှိကုန်သော။ ဩဒါတာနိ၊ ဖြူကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို။ (ဓာရဏံထည့်ပါ) ဓာရဏံ၊ ဆောင်ခြင်း လည်းကောင်း။ ဇုတိအယံ၊ ဤသည် လျှင်တည်း။ ဇုတိဇုမံ မဏ္ဍနဝိဘူသနဋ္ဌာနာ နုယောဂံ၊ ကိုလည်း။ အနုယုတ္တာ ပဝတ္တယမာနာ၊ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ကုန်၏။ ဧဝရူပါ၊သော။ ဇုတိတေသ္မာ မဏ္ဍနဝိဘူသနဋ္ဌာနာနုယောဂါ၊ မှ ပ။

၁၇။ တိရစ္ဆာနကထံ၊မင်္ဂိုလ်တို့၏ ဖိလာဖြစ်သောစကားကို။ အနုယုတ္တာ ပဝတ္တယမာနာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇုဒံ သာ တိရစ္ဆာနကထာ၊ ထိုမင်္ဂိုလ်တို့၏ ဖိလာဖြစ်သော စကားဟူသည်ကား။ သေယျထာကတမာ၊ နည်းဟူမူကား။ ရာဇကထံ၊ မင်း၏စကားလည်းကောင်း။ စောရကထံ၊ ခိုးသူစကားလည်းကောင်း။ မဟာမတ္တကထံ၊ အမတ်ကြီးစကားလည်းကောင်း။ သေနာကထံ၊ စစ်သည်စကား လည်းကောင်း။ ဘယာကထံ၊ ဘေးဖြစ်သည်ကို ဆိုသောစကားလည်းကောင်း။ယုဒ္ဓကထံ၊စစ်တိုးသည်ကိုဆိုသော စကားလည်းကောင်း။ အန္နကထံ၊ ထမင်းစကားလည်းကောင်း။ ပါနကထံ၊ အဖျော်စကားလည်းကောင်း။ ဝတ္ထကထံ၊အဝတ်ပုဆိုးစကားလည်းကောင်း။သယနကထံ၊အိပ်ရာစကားလည်းကောင်း။

မာလာကထံ၊ ပန်းစကား လည်းကောင်း။ ဂန္ဓကထံ၊ နံ့သာ စကား လည်းကောင်း။ ဉာတိကထံ၊ အဆွေအမျိုး စကားလည်း ကောင်း။ ယာနကထံ၊ ယာဉ်စကား လည်းကောင်း။ ဂါမကထံ၊ ရွာ စကား လည်းကောင်း။ နိဂမကထံ၊ နိဂုံး စကားလည်း ကောင်း။ နဂရကထံ၊ မြို့စကား လည်းကောင်း။ ဇနပဒ ကထံ၊ ဇနပုဒ် စကားလည်းကောင်း။ ဣတ္ထိကထံ၊ မိန်းမစကား လည်း ကောင်း။ ပုရိသကထံ၊ ယောကျ်ားစကား လည်းကောင်း။ သူရ ကထံ၊ ရဲရင့်သည်ကိုဆိုသော စကားလည်းကောင်း။ဝိသိခါကထံ၊ ခရီးဆုံကိုဆိုသော စကားလည်းကောင်း။ ကုမ္ဘဋ္ဌာနကထံ၊ မရုတ်ို ၏ဘည်ခြင်းကိုဆိုသော စကားလည်းကောင်း။တနည်းကား၊ ရေ ဆိပ်တို့ကို ဆိုသောစကားလည်းကောင်း။ တနည်းကား၊ အိုးထိန်း ကျွန်မတို့ကိုဆိုသော စကားလည်းကောင်း။ပုဗ္ဗပေတကထံ၊ရှေးဦ် သေလေ ပြီးသော သူတို့ကို ဆိုသော စကား လည်းကောင်း။ နာနတ္တကထံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော စကားလည်းကောင်း။ လောကက္ခာယိကံ၊ လောကကိုကြံးသောစကားလည်းကောင်း။ သမုဒ္ဒက္ခာယိကံ၊ သမုဒ္ဒရာကို ကြံးသော စကားလည်းကောင်း။ ဇုတိဘဝါဘဝကထံ၊ ဤသို့ပွား၏ ဤသို့ယုတ်၏ဟူ၍ ဟုတ်ဟုတ် ပြားပြားဆိုသော စကားလည်းကောင်း။ဇုတိအယံ၊တည်း။(ဤဥ် ရာဇကထာ အစရှိသည်ဖြင့် ဇုတ္ထိလိင် ပဌမန္တနှင့် ဆိုအပ်ယျက် ''အနုယုတ္တာ ဝိဟရန္တိ''ဟူသော ပုဒ်ကိုငဲ့၍ ''ရာဇကထံ'' အစရှိ သည်ဖြင့် ဒုတိယန္တနှင့်ဆိုသတည်း)။ဇုတိဇုမံတို့ရစ္ဆာနကထံဝါကို မူလည်း။ အနုယုတ္တာ ပဝတ္တယမာနာ၊ဖြစ်၍။ဝိဟရန္တိ၊ကုန်၏။ဝေ-ရွပါယ၊ သော။ ဇုတိတောဃတိရစ္ဆာနကထာဃ၊ မှ။ ပ။

၁၇။ ဇေရွပံ၊ သော။ ဝိဂ္ဂါဟိကကထံ၊ တယောက်သည် တ တယောက်နှင့်ဆန့်ကျင်သောစကားကို။"ချုပ်ချယ်သောစကားကို လည်းဟူ'' ။ပ။ ဇုဒံသာဝိဂ္ဂါဟိကကထာ၊ ဟူသည်။ သေယျထာ ကတမာ၊ နည်းဟူမူကား။ တို့၊သည်၊ ဇုမံဓမ္မဝိနယံ၊ဤသုတ်အဘိ ဓမ္မာဝိနည်းကို။ နအာဇာနာသိ၊မသိ။ အဟံ၊သည်။ ဇုမံဓမ္မဝိနယံ၊

ကို။ အာဇာနာမိ၊ ၏။ တွံ၊သည်။ကိ်၊အသို့နည်း။ ဇုမံဓမ္မဝိနယံ၊ကို။ အာဇာနိသတိ၊ သိအံ့နည်း။ တွံ၊ သည်။ မိဆ္ဆာပဋိပန္နော၊ ယုတ်သော အကျင့်ရှိသည်။ အသိ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ သမ္မာပဋိပန္နော၊ ကောင်းသော အကျင့်ရှိသည်။ အသိ၊ ၏။ မေ၊ ၏။ ဝစနံ၊ စကား သည်။ သဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်၏။ ''ပြေပြစ်၏,လည်းဟူ''။ တေ၊၏။ဝစနံ၊သည်။အသဟိတံ အကျိုးစီးပွားနှင့်မစပ်။''မပြေပြစ်လည်းဟူ''။ ဟေတယော၊သည်။ပုရေ၊ရှေ့၌။ ဝစနီယံ၊ဆိုအပ်သည်ကို။ပန္ဆာ၊နောက်မှ။အဝစ၊ဆို၏။ ပန္ဆာ၊မှ။ဝစနီယံ၊ကို။ ပုရေ၊၌။ အဝစ၊၏၊ ဟေတယော၊သည်။ အဓိစိတ္တံ၊လွန်လာအပ်သော။ဝစနံ၊ သည်။ တနည်းကား၊ ဘော၊သင်၏။ အဓိစိတ္တံ၊အလွန်အကျက်သည်။ မယာ၊သည်။ အဓိစိတ္တေန၊ လွန်ကျက်အပ်သော။ ဝစနေန၊ နှင့်။ တနည်းကား၊ မေ၊ ၏။ အဓိစိတ္တေန၊ အလွန်အကျက်နှင့်။ ဝိပရာဝတ္တံ၊ ဆန့်ကျင်၏။ (ဤသို့ ပါဌသေသထည့်၍ ယောဇနာလေ)။ တေ၊သင်၏။ ဝါဒေါ၊ အယူကို။ အာရောပိတော၊ အပြစ်တင်အပ်၏။ တေ၊ ၏။ဝါဒေါ၊ကို။ နိဂ္ဂဟိတော နှိပ်အပ်၏။ ဝါဒပဋိမောက္ခာယ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းမှ လွတ်စေခြင်းငှာ။ စရ၊ ကျင့်လေဦးလော့။ သစေ ပဟောသိ၊ အကယ်၍ စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ စွမ်းနိုင်သည်။ သတိ၊ သော်။ နိဗ္ဗေဋ္ဌေဟိ ဝါ၊ ပယ်မူလည်း ပယ်လော့။ ဇုတိအယံ၊ ဤသည် လျှင်တည်း။ ဇုတိ ဇုမံဝိဂ္ဂါဟိကကထံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ပ။ ဧဝရူပါယ၊ သော။ ဇုတိ တောယဝိဂ္ဂါဟိကကထာယ၊ ဤချဲ့ချယ်သောစကားမှ။ ပ။

၁၉။ ဧဝရူပံ၊ သော။ ဒူတေယျပဟိနဂမနာ နုယောဂံ၊ တမန်ပြု၍သွားခြင်း အစေအပါးခံ၍သွားခြင်း လုံ့လပြုခြင်းကို။ ပ။ ဇုဒံ သော်ဒူတေယျပဟိဏဂမနာနုယောဂေါ၊ ထိုတမန်ပြု၍ သွားခြင်း အစေအပါးခံ၍သွားခြင်း ဟူသည်ကား။ သေယျတာ ကတမော၊ နည်းဟူမူကား။ ရညံဝါ၊ အဘိသိက်မသွန်းသော မင်းတို့၏လည်းကောင်း။ မဟာမတ္တာနံဝါ၊ အမတ်ကြီးတို့၏ လည်းကောင်း။ ခတ္တိယာနံဝါ၊ အဘိသိက် သွန်းကုန်သော မင်းတို့၏ လည်းကောင်း။

ဗြာဟ္မဏာနံဝါ၊ တို့၏လည်းကောင်း။ ဂဟပတိကာနံဝါ၊သူကြွယ်တို့၏လည်းကောင်း။ ကုမာရာနံဝါ၊ မင်းသားတို့၏ လည်းကောင်း။(အထက်ပဟိဏာသ္ဒ်စပ်)၊ဤ၊ ဤအရပ်သို့။ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။အမုတြ၊ဤမည်သောအရပ်သို့။ဂစ္ဆ၊ချေ။ ဤဒံကမ်္ဘံ၊ကို။အာဟရ၊ချေ။ ဤတိ၊ သို့။ ပဟိဏာသ၊ စေရာအရပ်သို့။ ဂမနံ၊ သွားခြင်းတည်း။ (ဤသို့ပါဠိသေသထည့်၍ယောဇနာ)။၆ဝရူပါ၊သော။ ဤတိတေသွာဒူတေတယျပဟိဏာဂမနာ နုယောဂါ၊ တမန်ပြု၍ သွားခြင်း အစေအပါးခံ၍သွားခြင်း လုံ့လပြုခြင်းမှ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဤတိဤမိနာသိလေနဝါ၊ ဤတမန်ပြု၍သွားခြင်း အစေအပါးခံ၍သွားခြင်း လုံ့လပြုခြင်းမှ ကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော သိလဖြင့်မူလည်း။ပ။

၂ဝ။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုထိုသော ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ကုဟကာစ၊ အံ့ဖွယ် သူရဲကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ လပနာစ၊ မိမိတို့ကိုယ်ကို ချီးမြှောက်၍ ပြောပတတ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ နေမိတ္တကာစ၊ နိမိတ်မူလေ့ရှိကုန်သည်လည်း။ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ နိပ္ပေသိကာစ၊ လာဘ်ကို ရှာလေ့ရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ လာဘေန၊မိမိလာဘ်ဖြင့်။ လာဘံ၊ သူတပါးလာဘ်ကို။ နိဇိဂိသိတာရော၊ တောင့်တ၍ ရှာတတ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ ဝေရူပါ၊ သော။ ဤတိတေသွာကုဟကာ၊ ထိုသို့ အံ့ဖွယ်သူရဲတို့ကို ဖြစ်စေခြင်းမှ။ ဤတိတေသွာလပနာ၊ ထိုသို့ မိမိကိုယ်ကို ချီးမြှောက်၍ ပြောပခြင်းမှ။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်၏။ ဤတိ၊ သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဤတိ ဤမိနာသိလေနဝါ၊ ဤကုဟနအစရှိသည်မှ ကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော သိလဖြင့်မူလည်း။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရား၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကို။ ဝဒမာနော၊ ချီးမွမ်းသည်ဖြစ်၍။ ဝဒေယျ၊ ၏။

မဇ္ဈိမသီလံ၊ မဇ္ဈိမသီလသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

မဟာသီလ

၂၁။ ယထာ ယေယေ၊ အကြင်အကြင်သို့ သဒ္ဓါ၍ လူသော ဘေးဇဉ်ကိုစားတတ်သော သဘောရှိသော ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့ သည်။ သဒ္ဓါဒေယျာနိ၊ ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ဘုဉ္ဇိတ္ဝာ၊ ၍။ ဝေရူပါယ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ မိစ္ဆာဇီဝေန၊ ယုတ်သော အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ "ယုတ်သော အသက် မွေးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော, လည်းဟူ"။ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ၊ မက်ဖိုလ် တို့၏ ဗိသောဖြစ်သောအတတ်ဖြင့်။ ဇီဝိတံ၊ အသက် မွေးခြင်းကို။ ကပ္ပေန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တနဉ်းကား၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ကပ္ပေန္တိ၊ မွေးမြူကုန်၏။

အနုဝါ ဤအရာ၌ "မိစ္ဆာဇီဝေန" ဟူသောပုဒ်သည် နိဿ ပုလိုင်ဖြစ်သောကြောင့် တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာ ဟူသော ပုဒ်နှင့် လိုင်မကူသော်လည်း ဝိသေသန-ဝိသေသျ ဖြစ်သတည်း။ "သမာနလိင်္ဂတာ ဝိသေသနံ" ဟူသော စကားကို ယေဘုယျ အားဖြင့်ဆိုသတည်း။ အပုဂ္ဂအားဖြင့် လိုင်မကူသော်လည်း "ဓဝ သာလိယော ပုရေ" အစရှိသည်ကို့ဲသို့ ဝိသေသန-ဝိသေသျဖြစ်၏ ဟုမှတ်ရလေ။

" ဤ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာ၊ မက်ဖိုလ်တို့၏ဖိလာဖြစ်သော အတတ် ဟူသည်ကား။ သေယျထာ ကထာ၊ နည်းဟူမူကား။ အင်္ဂ၊ ခြေ လက် အစရှိသည်ကို ဆိုသော ကျမ်းလည်း ကောင်း။ ဒဏ္ဍံ၊ နိမိတ်ကိုဆိုသောကျမ်းလည်းကောင်း။ ဥပ္ပါတံ၊ မိုးကြိုးကျ ခြင်းအစရှိသည်ကို ဆိုယောကျမ်းလည်းကောင်း။ သုပိနံ၊ အိပ်မက် ကိုဆိုသောကျမ်းလည်းကောင်း။ လက္ခဏံ၊ လက္ခဏာကို ဆိုသော ကျမ်းလည်းကောင်း။ မူသိကဆ္ဆိန္နံ၊ ကြွက်ခဲသည်ကို ဆိုသောကျမ်း လည်းကောင်း။ အဂ္ဂိဟောမံ၊ မီးပူဇော်ရာသည်ကို ဆိုသောကျမ်း လည်းကောင်း။ ဒဗ္ဗိဟောမံ၊ ယောက်မဖြင့်မီးပူဇော်ရာသည်ကိုဆို သောကျမ်းလည်းကောင်း။ ထုသဟောမံ၊ ဖွဖြင့်မီးပူဇော်ရာသည် ဆိုသောကျမ်းလည်းကောင်း။ ကဏဟောမံ၊ ဆန်ကွဲဖြင့်မီးပူဇော်

ရာသည်ကိုဆိုသော ကျမ်းလည်းကောင်း။ တတ္ထုလဟောမံ၊ ဆန်
ရင်းဖြင့် မီးပူဇော်ရာသည်ကို ဆိုသောကျမ်းလည်းကောင်း။ သပ္ပိ
ဟောမံ၊ထောပတ်ဖြင့် မီးပူဇော်ရာသည်ကို ဆိုသော ကျမ်းလည်း
ကောင်း။ တေလဟောမံ၊ ဆီမီးပူဇော်ရာသည်ကို ဆိုသော ကျမ်း
လည်းကောင်း။ မုခဟောမံ၊ မုန်ညင်းစေ့အစရှိသည်ကို ခံတွင်း
ဖြင့်ယူ၍ မီးပူဇော်ရာ သည်ကို ဆိုသော ကျမ်းလည်းကောင်း။
လောဟိတ ဟောမံ၊ လက်ျာပုဆစ် ဒူးသွေး အစရှိသည်ဖြင့် မီးပူ
ဇော်ရာသည်ကို ဆိုသော ကျမ်းလည်းကောင်း။ အဂ်ဝိဇ္ဇာ၊ လက်
ဆစ်ခြေဆစ်အစရှိသော အင်္ဂါကိုသိသော အတတ်လည်းကောင်း။
ဝတ္ထုဝိဇ္ဇာ၊ အိမ်ရာ အရံရာ စသည်ကို သိသော အတတ်လည်း
ကောင်း။ ခေတ္တဝိဇ္ဇာ၊ လယ်ယာသိသော အတတ်လည်းကောင်း။
သိဝဝိဇ္ဇာ၊ သုသာန်၌နေ၍ သင်ရာသော အတတ်လည်းကောင်း။
ဘူနည်းကား၊ သိဝဝိဇ္ဇာ၊ မြေခွေး မည်သံကို သိသော အတတ်
လည်းကောင်း၊ ဘူတဝိဇ္ဇာ၊ ဘုတ်တိုက် အတတ်လည်းကောင်း။
"ဘုတ်ကိုထွက်စေတတ်သောအတတ်၎င်း,လည်းဟူ"၊ဘူရိဝိဇ္ဇာ၊
မြေအိမ်၌နေ၍သင်သောအတတ်လည်းကောင်း။အဟိဝိဇ္ဇာ၊မြွေခဲ
သည်ကိုဆေးကုသောအတတ်လည်းကောင်း။ "မြွေကိုခေါ်သော
အတတ်, လည်းဟူ"။ ဝိသဝိဇ္ဇာ၊ အဆိပ်ကို ဖြေသော အတတ်
၎င်း။ "အဆိပ်ကို မတက်စေတတ်သော အတတ်လည်းဟူ"။
အဆိပ်ကို အန်စေတတ်သော အတတ်လည်းကောင်း-လည်းဟူ။
ဝိဿိဂ ဝိဇ္ဇာ၊ ကင်းမြီး ကောက် ခဲ သည် ကို ဆေးကုသော
အတတ် လည်းကောင်း။ မူသိက ဝိဇ္ဇာ၊ ကြွက် ခဲ သည် ကို
ဆေးကုသော အတတ် လည်းကောင်း။ သကုဏဝိဇ္ဇာ၊ ငှက်မြည်
သံကို သိသောအတတ်လည်းကောင်း။ ဝါယသဝိဇ္ဇာ၊ ကျီးမြည်
သံကို သိသောအတတ်လည်းကောင်း။ပက္ကဇ္ဈာနံ၊ အသက်တိရွာည်
နေရလတ္တံ့ သည်ကို သိသော အတတ် လည်းကောင်း။ သရ
ပရိတ္တာနံ၊သူတပါးပစ်သောမြားကိုမြစ်တတ်သော အတတ်လည်း
ကောင်း။မိဂစက္ကံ၊သားမြည်သံကိုသိသောအတတ်လည်းကောင်း။

ဒုတိအာယံ၊ဤသည်လျှင်ကည်း။ ဒုတိဒုမာယတိရဿာနဝိဇ္ဇာဃယ၊ဤမဂ်ဖိုလ်၏ ဖိလာဖြစ်သော အတတ်ဖြင့် မူလည်း။ ဇိဝိတံ၊ ကို။ ကပ္ပေန်၊ ကုန်၏။ (ဝါသဒ္ဒါဖြင့်အထက်ဝါကျတို့ကိုဆည်းလေ)။ ဝေရူပါယ၊ သော။ မိဿာဇိဝါယ၊ ယုတ်သော အသက် မွေးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ "ယုတ်သော အသက် မွေးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော, လည်းဟူ"။ ဒုတိ တောယ တိရဿာနဝိဇ္ဇာဃယ၊ မှ။ ဂေါဂဒမာ၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။ ဒုတိ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုတိဒုမိနာသိလေနဝါ၊ ဤအင်္ဂါကျမ်း အစရှိသည်ကိုမှီ၍ အသက်မွေးခြင်းမှ ကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော သီလဖြင့် မူလည်း။ပ။ ("အင်္ဂနိမ်တဲ့"ဟု ကျမ်းကိုသာ ဆိုသော်လည်း ထိုကျမ်းတို့ကိုသင်၍ ထို အင်္ဂါကြီးငယ်ကို သိသောအတတ် အစရှိသည်ကိုမှီ၍ အသက်မွေးခြင်းကိုသာ လိုအပ်၏ဟု မှတ်လေ။

၂၂။ ဒုဒံသာတိရဿာနဝိဇ္ဇာ၊ ဟူသည်ကား။ သေယျထာ ကတမာ၊ နည်းဟူမူကား။ မဟိလက္ခဏံ၊ပတ္ထမြား၏လက္ခဏာလည်းကောင်း။ ဝတ္ထလက္ခဏံ၊ အဝတ်ပုဆိုး၏လက္ခဏာလည်းကောင်း။ ဒဏ္ဍလက္ခဏံ၊ ဘောင်ဝှေး၏လက္ခဏာလည်းကောင်း။သတ္ထလက္ခဏံ၊ လှံ၏လက္ခဏာလည်းကောင်း။ အသိလက္ခဏံ၊ သန်လျက်၏ လက္ခဏာလည်းကောင်း။ ဥသုလက္ခဏံ၊ မြား၏လက္ခဏာလည်းကောင်း။ ဓနုလက္ခဏံ၊ လေး၏လက္ခဏာလည်းကောင်း။ အာဝုဓလက္ခဏံ၊ လက်နက်၏ လက္ခဏာ လည်းကောင်း။ ဒုတ္ထိလက္ခဏံ၊ လည်းကောင်း။ ကုမာရလက္ခဏံ၊ သတ္တိသား၏ လက္ခဏာလည်းကောင်း။ကုမာရိလက္ခဏံ၊သတ္တိသမီး၏လက္ခဏာလည်းကောင်း။ ဒါသလက္ခဏံ၊ ကျွန်ယောကျ်ား လက္ခဏာလည်းကောင်း။ ဒါသိလက္ခဏံ၊ ကျွန်မိမ္မလက္ခဏာလည်းကောင်း။ ဟတ္ထိလက္ခဏံ၊လည်းကောင်း။အဿလက္ခဏံ၊လည်းကောင်း။မဟိံသလက္ခဏံ၊ လည်းကောင်း။ ဥသဘာလက္ခဏံ၊ ဥသဘာလက္ခဏာလည်းကောင်း။ ဂေါလက္ခဏံ၊ လည်းကောင်း။ အဇလက္ခဏံ၊ဆိတ်မြန်မာလက္ခဏာလည်းကောင်း။ မေဏ္ဍက လက္ခဏံ၊ ဆိတ်ကုလား လက္ခဏာ

လည်းကောင်း။ ကုက္ကုဠ လက္ခဏံ၊ ကြက် လက္ခဏာ လည်း ကောင်း။ ဝန္နကလက္ခဏံ၊ ငုံး၏လက္ခဏာလည်းကောင်း။ ဂေါ်ဓ လက္ခဏံ၊ ဖွတ်၏လက္ခဏာ လည်းကောင်း။ ကက္ကိုကလက္ခဏံ၊ အ ထွတ်လက္ခဏာလည်းကောင်း။ ကဏ္ဍပလက္ခဏံ၊ လိပ်၏လက္ခဏာ လည်းကောင်း။ မိဂလက္ခဏံ သား၏ လက္ခဏာလည်းကောင်း။ ဤတိအယံ၊ တည်း။ ဤတိဤမာယတိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ၊ ဤပတ္တမြား၏ လက္ခဏာကိုသိသော အဘတ် အစရှိသော မဂ်ဖိုလ်၏ ဖိလာဖြစ် သောအတတ်ဖြင့်မူလည်း။ ဇိဝိတံ၊ကို။ကပ္ပေန်၊ကုန်၏။ ဝေရူပါယ၊ သော။မိစ္ဆာဇီဝါယ၊သော။ဤတိတောယတိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ၊မှ။ပ။

၂၃၊ ဤဒံသာတိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာ၊ ဤတိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာသည်၊ သေယ္ယ ထာကတာမာ၊အာဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ရည်၊မင်းတို့၏။ နိယျာ နံ၊ ထွက်ခြင်းသည်။ဘဝိဿတိ၊လတ္တံ့။ရည်၊ တို့၏။အနိယျာနံ၊ မ ထွက်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ အဇ္ဈာနေရာနံ၊ အတွင်း၌ဖြစ် ကုန်သော။ ရည်၊တို့၏။ ဥပယာနံ၊ တပါးသောမင်းသို့ ကပ်ခြင်း သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ဗာဟိရာနံ၊အပဖြစ်ကုန်သော ရည်၊တ ပါးသောမင်းတို့၏။ အပယာနံ၊ဖဲခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ လတ္တံ့။ ဗာ ဟိရာနံ၊ ကုန်သော။ ရည် တပါးသောမင်းတို့၏။ဥပယာနံ၊သည်။ ဘဝိဿတိ၊လတ္တံ့။အဇ္ဈာနေရာနံ၊ကုန်သော။ ရည်၊ ငါတို့၏ မင်းတို့ ၏။အပယာနံ၊ သည်။ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ အဇ္ဈာနေရာနံ၊ ကုန်သော။ ရည်၊တို့၏။ဇယော၊အောင်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဗာဟိ ရာနံ၊ကုန်သော။ရည်၊တို့၏။ပရာဇယော၊ရှုံးခြင်းသည်။ဘဝိဿတိ လတ္တံ့။ဗာဟိရာနံ၊ကုန်သော။ရည်၊တို့၏။ဇယော၊သည်။ ဘဝိဿ တိ၊ လတ္တံ့။ အဇ္ဈာနေရာနံ၊ ကုန်သော။ ရည်၊ တို့၏။ ပရာဇယော၊ သည်။ဘဝိဿတိ၊လတ္တံ့။ ဤမဿ၊ ဤမင်း၏။ ဇယော၊သည်။ ဘ ဝိဿတိ၊လတ္တံ့။ဤမဿ၊ ဤမင်း၏။ ပရာဇယော၊သည်။ ဘဝိဿ တိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ဤတိအယံ၊ တည်း။ ဤတိဤမာယတိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ ဝါ၊ဖြင့်မူလည်း။ ဇိဝိတံ၊ကို။ ကပ္ပေန်၊ကုန်၏။ ဝေရူပါယ၊သော။ မိစ္ဆာဇီဝါယ၊ သော။ ဤတိတောယတိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ၊ မှ။ ပ။

၂၄။ ဣဒံ သာ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာ၊ ကား။ သေယျထာ ကတမာ၊ နည်းဟူမူကား။ စန္ဒဂ္ဂါဟော၊ လကိုရာဟုဖမ်းခြင်းသည်။ "လကျစ်ခြင်းသည်, လည်းဟူ"။ဘဝိသတိ၊လတ္တံ့။သူဂ်ယဂ္ဂါဟော၊ နေကို အသူရိန်ဘမ်းခြင်းသည်။ "နေကျစ်ခြင်းသည်, လည်းဟူ"။ဘဝိသတိ၊လတ္တံ့။ နက္ခတ္တဂ္ဂါဟော၊ နက္ခတ်ခြင်းယှဉ်ခြင်းသည်။ "နက္ခတ်ချင်းဆိုင်မိသည်, လည်းဟူ"။ ဘဝိသတိ၊ လတ္တံ့။စန္ဒိမသူရိယာနံ၊ လ, နေတို့၏။ပထဝမနံ၊ခရီးဟုတ်သည်ကိုသွားခြင်းသည်။ဘဝိသတိ၊လက္ခံ့။စန္ဒိမသူရိယာနံ၊တို့၏။ဥပ္ပထဝမနံ၊ ခရီးမဟုတ်သည်ကို သွားခြင်းသည်။ ဘဝိသတိ၊ လတ္တံ့။နက္ခတ္တာနံ၊တို့၏။ ပထဝဇနံ၊ ခြင်းသာည်။ဘဝိသတိ၊ လတ္တံ့။ နက္ခတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပထဝမနံ်၊ သည်။ ဘဝိသတိ၊ လတ္တံ့။ ဥက္ကာပါတော၊ ဥက္ကာကျခြင်းလည်။ ဘဝိသတိ၊လတ္တံ့။ဒိသာဒါဟော၊ အရပ်မျက်နှာ ပူပန်ခြင်းလည်။ "အရပ်မျက်နှာ ချောက်ချားခြင်းသည် လည်းဟူ"။ ဘဝိသတိ၊ လတ္တံ့။ဘူမိစာလော၊မြေလှုပ်ခြင်းသည်။ဘဝိသတိ၊လတ္တံ့။ ဒေဝဒုဒြဘိ၊ တော်ရိုက်ခြင်းသည်။ ဘဝိသတိ၊ လတ္တံ့။ စန္ဒိမ သူရိယ နက္ခတ္တာနံ၊တို့၏။ဥဂ္ဂမနံ၊တက်ခြင်းသည်။ဘဝိသတိ၊လတ္တံ့။ ဩဂ္ဂ မနံ၊ ဝင်ခြင်းသည်။ "သက်ခြင်းသည်လည်းဟူ"။ သံကိလေသိကံ၊ ညစ်ညူးခြင်းသည်။ ဓေါဒါနံ၊ ဖြူစင်ခြင်းသည်။ ဘဝိသတိ၊ လတ္တံ့။စန္ဒဂ္ဂါဟော၊ လကိုရာဟုဘမ်းခြင်းသည်။ ဧဝံဝိပါကော ဤသို့အကျိုးရှိသည်။ဘဝိသတိ၊လတ္တံ့။သူရိယဂ္ဂါဟော၊ နေကိုအသူရိန်ဘမ်းခြင်းသည်။ ဧဝံဝိပါကော၊ သည်။ ဘဝိသတိ၊ လတ္တံ့။ နက္ခတ္တဂ္ဂါဟော၊ နက္ခတ်ကျစ်ခြင်းသည်။ "နက္ခတ်နှင့် ကြိုက်ယှဉ်ခြင်းသည်, လည်းဟူ"။ ဧဝံဝိပါကော၊ ဤသို့ အကျိုးရှိသည်။ ဘဝိသတိ၊လတ္တံ့။ စန္ဒိမသူရိယာနံ၊လ, နေတို့၏။ပထဝမနံ၊သည်။ ဧဝံဝိပါကံ၊သည်။ ဘဝိသတိ၊လတ္တံ့။စန္ဒိမသူဍိယာနံ၊တို့၏။ ဥပ္ပထဝမနံ၊သည်။ဧဝံဝိပါကံ၊သည်။ဘဝိသတိ၊လတ္တံ့။နက္ခတ္တာနံ၊တို့၏။ ပထဝမနံ၊သည်။ ဧဝံဝိပါကံ၊သည်။ ဘဝိသတိ၊တ္တံ့။ နက္ခတ္တာနံ၊ တို့၏။ဥပ္ပထဝမနံ၊သည်။ဧဝံဝိပါကံ၊သည်။ ဘဝိသတိ၊တ္တံ့။ဥက္ကာပါ

တော၊ ဥက္ကာဂကျခြင်းသည်။ ဧဝံဝိပါကော၊သည်။ ဘဝိဿတိ၊တ္တံ့။ ဒိဿဒါဟော၊အရပ်မျက်နှာပူပန်ခြင်းသည်။ဧဝံဝိပါကော၊သည်။ ဘဝိဿတိ၊ တ္တံ့။ဘူမိစာလော၊မြေလှုပ်ခြင်းသည်။ ဧဝံဝိပါကော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊တ္တံ့။ ဒေဝဒုဒြဘိ၊ တော်ရိုက်ခြင်းသည်။ ဧဝံဝိပါကော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ တ္တံ့။ စန္ဒိမသူရိယနက္ခတ္တာဒ်နံ၊ တို့၏။ ဥဂ္ဂမနံ၊တက်ခြင်းသည်။ဩဂ္ဂမနံ၊ဝင်ခြင်းသည်။ ''သက်ခြင်းသည်, လည်းဟူ''။သံကိလေသံ၊ ညစ်ညူးခြင်းသည်။ဝေါဒါနံ၊ ဖြူစင်ခြင်း သည်။ ဧဝံဝိပါကံ၊သည်။ ဘဝိဿတိ၊ တ္တံ့။ ဤတိအယံ၊တည်း။ဧဝ ရူပါယ၊သော။မိဆ္ဆာဇီဝါ၊မိဆ္ဆာဇီဝ၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ဤတိ ဤမာယတ္တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယဝါ၊ ဆိုးအပ်ပြီးသော မဂ်ဖိုလ်၏ဖိလာဖြစ် သော''အ တတ်ဖြင့်မူလည်း။ ဇီဝိတံ၊ ကို။ကပ္ပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။

၂၅။ ဤဒံ သာတိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာ၊ ဟူသည်ကား။ သေယျထာ က တမာ၊နည်းဟူမူကား။ သုဝဠ္ဠိကာ၊ မိုးကောင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ တ္တံ့။ ဒုဗ္ဗဠ္ဠိကာ။ မိုးခေါင်သည်။ဘဝိဿတိ၊တ္တံ့။ သုဘိက္ခံ၊ ဝပြော သည်။ ဘဝိဿတိ၊ တ္တံ့။ ဒုဗ္ဘိက္ခံ၊ ငတ်မွတ်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ တ္တံ့။ ခေမံ၊ဘေးမရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ တ္တံ့။ဘယံ၊ ဘေးရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊လတ္တံ့။ ရောဂေါ၊ အနာများသည်။ ဘဝိဿတိ၊ တ္တံ့။ အရောဂံ၊ အနာမရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ တ္တံ့။ မုဒ္ဒါ၊ လက်ဆစ်ချိုး၍ ရေတွက်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဂဏနံ၊ ဂဏန်းသင်္ချာချ၍ ရေတွက် ခြင်းလည်းကောင်း။သမ်ိါနံ ဆယ်ချ၍ရေတွက်ခြင်းလည်းကောင်း။ ကာဝေယျံ၊ ကဗျာဖွဲ့ခြင်း လည်းကောင်း။ လောကာယတံ၊ လော ကာယတကျမ်းကို သင်ခြင်း လည်းကောင်း။ ဤတိအယံ၊ ဟုည်း။ ဤတိ ဤမာယတိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယဝါ၊ ဖြင့်မူလည်း။ ဇီဝိတံ၊ ကို။ ကပ္ပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ ဤတိဤမိနာသိလေနဝါ၊ ဖြင့်မူလည်း။

၂၆။ ဤဒံသာတိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာ၊ ဟူသည်ကား။ သေယျထာ က တမာ၊ နည်းဟူမူကား။ အာဝါဟာနံ၊ သို့ကိုဆောင်ခြင်း လည်း ကောင်း။ဝိဝါဟာနံ၊ သို့ကိုပေးစေခြင်းလည်းကောင်း။သံဝရကံ၊ စေ့စပ်ခြင်းလည်းကောင်း။ ''အညိအညွတ်ပြုခြင်းလည်းကောင်း,

လည်းဟူ''။ဝိဝရဏံ၊ကွေကွင်းစေခြင်းလည်းကောင်း။သံကိရဏံ၊ ဥစ္စာကိုပေါင်းရုံးစေခြင်းလည်းကောင်း။ဝိကိရဏံ၊ဥစ္စာကိုယှဉ်စေ ခြင်းလည်းကောင်း။ သုဘဂကရဏံ၊ ချစ်အောင် ပြုစေခြင်းလည်း ကောင်း။ ''ဘုန်းကြီးသရေ ရှိအောင် ပြုခြင်း လည်းကောင်း, လည်းဟူ''။ ဒုဘ္ဘဂကရဏံ၊ မုန်းအောင် ပြုခြင်း လည်းကောင်း။ ''ဘုန်းကြီးသရေရှိအောင် ပြုခြင်း လည်းကောင်း, လည်းဟူ''။ ဝိရုဒ္ဓဂဗ္ဘကရဏံ မတည်သော ကိုယ်ဝန်ကို တည်အောင် ပြုခြင်း လည်းကောင်း။ ဇိဂုဂိန္ဒမန္တနံ၊ လျာကို ခိုင်အောင် ပြုခြင်းလည်း ကောင်း။ဟနုသံဟရဏံ၊မေးကိုခိုင်အောင်ပြုခြင်းလည်းကောင်း။ ဟတ္ထာဘိဇပ္ပနံ၊ လက်ကိုပြုန်အောင် ပြုခြင်းလည်းကောင်း။ ကဏ္ဏာ ဇပ္ပနံ၊ နားကိုပင်းအောင် ပြုခြင်းလည်းကောင်း။ အာဒါသပဉ်း၊ ကြေးမုံ၌ နတ်ကိုခေါ်၍ မေးခြင်း လည်းကောင်း။ ကုမာရိပဉ်း၊ သတ္တိသို့မိန်း၏ကိုယ်၌ နတ်ကိုခေါ်ချ၍ မေးခြင်းလည်းကောင်း။ဒေဝ ပဉ်း၊ ကျွန်မ၏ကိုယ်၌ နတ်ကိုခေါ်ချ၍ မေးခြင်း လည်းကောင်း။ အာဒိစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ နေကို လုပ်ကျွေးခြင်း လည်းကောင်း။ မဟာတု ပဋ္ဌာနံ၊ ဗြဟ္မာကို လုပ်ကျွေးခြင်း လည်းကောင်း။ အင်္ဂုဇ္ဇလနံ၊ မန္တန်ဖြင့် ခံတွင်းမှမီးကိုထွက်စေခြင်းလည်းကောင်း။ သိရိဝ္ဟာယနံ၊ ဘုန်းကြီးသရေကိုခေါ်ခြင်း လည်းကောင်း။ ဇုတိအယံ၊ ဤသည် တည်း။ ဇုတိဇုမာယ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယဝါ၊ ဤသို့မီးကို ဆောင်ခြင်း အစရှိသော မင်္ဂလ၏ ဖိလာဖြစ်သော အတတ်ဖြင့်မူလည်း ။ပ။ ဇုတိဇုမိနာသီလေနဝါ၊ ဤသို့မီးကို ဆောင်ခြင်း အစရှိသော မဂ် ဖိုလ်၏ဖိလာဖြစ်သော အတတ်ဖြင့် အသက်မွေးခြင်းမှ ကြဉ်ခြင်း တည်းဟူသော သီလဖြင့်မူလည်း။ပ။

၂၇။ ဇုဒံ သာတိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာ၊ သည်ကား။ သေယျထာ ကတ မာ၊ နည်းဟူမူကား။သန္တိကမ္မံ၊ နတ်ကိုးကွယ်ခြင်းကို ပြုခြင်းလည်း ကောင်း။''နတ်ကိုဗလိနတ်စာပေးအံ့ဟူ၍ဝန်ခံခြင်းလည်းကောင်း လည်းဟူ''။ပ။ဤဝိကမ္မံ၊နတ်ကိုဗလိနတ်စာပေးခြင်းကိုပြုခြင်းလည်း ကောင်း။ဘူတကမ္မံ၊ ဘုတ်ထွက်အတတ် သင်ခြင်းလည်းကောင်း။

(၅)ဘူတကမ်ံကား အဋ္ဌကထာ၌ မရှိ။ ပါဠိရှိသော ကြောင့်သာ ယောဇနာသည်)။ ဘူရိကမ်ံ၊ မြေအိမ်၌ နေ၍ သင်အပ်သော အာဘတ်ကို လုံ့လပြုခြင်း လည်းကောင်း။ ဝဿကမ်ံ၊ ပဏ္ဏာက်ကို ယောက်ျားပြုခြင်း လည်းကောင်း။ ဝေါဿကမ်ံ၊ ယောက်ျားကို ပဏ္ဏာက်ပြုခြင်း လည်းကောင်း။ ဝတ္ထုကမ်ံ၊ အသစ်ဖြစ်သောမြေ အရပ်၌အိမ်ကို တည်ဖစ်ခြင်းလည်းကောင်း။ဝတ္ထုပရိဂ္ဂဟကမ်ံ၊၅၂်မည် ၅၂်မည်သော ဝတ္ထုကိုဆောင်ခဲ့ဟု ဆို၍ ဗလိနတ်စာ ပြုခြင်းလည်း ကောင်း။အာဝစမနံ၊ရေဖြင့် ခံတွင်းကိုစင်ကြယ်စွာဆေးခြင်းလည်း ကောင်း။ နှာပနံ၊ ရေချိုးစေခြင်း လည်းကောင်း။ ဇုဟနံ၊ တပါး သောသူတို့၏အလို၌ မိုးပူဇော်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဝမနံ၊ အန် အောင်ပြုခြင်း လည်းကောင်း။ "ကြို့ထိုး အောင် ပြုခြင်းလည်း ကောင်း, လည်းဟူ"။ ဝိရေစနံ၊ ဝမ်းကျအောင် ပြုခြင်းလည်း ကောင်း။ဥဒ္ဓဝိရေစနံ၊အထက်သို့အန်အောင်ပြုခြင်းလည်းကောင်း အဓောဝိရေစနံ၊ အောက်သို့ စုံအောင် ပြုခြင်း လည်းကောင်း။ သီသဝိရေစနံ၊ ဦးခေါင်းကို ဝိုးကျအောင်ပြုခြင်း လည်းကောင်း။ "ဦးခေါင်းကိုက်အောင်ပြုခြင်းလည်းကောင်း,လည်းဟူ"။ ကဏ္ဏ တေလံ၊ နှားဆက်စရာ အလို၌ဆီကို ချက်ခြင်း လည်းကောင်း။ "နှားဥအနာကို ပျောက်စေခြင်း၌ ဆီချက်ခြင်းလည်းကောင်း, လည်းဟူ"။ နေတ္ထပါနံ၊ မျက်စိကိုပူစေတတ်သော ဆီကိုချက်ခြင်း လည်းကောင်း။ နတ္ထုကမ်ံ၊ နှာခေါင်းနှပ်ခြင်းကို ပြုခြင်းလည်း ကောင်း။ အဉ္ဇနံ၊ မျက်စဉ်းလည်းကောင်း။ ပစ္စဉ္ဇနံ၊မျက်စိအေးစေ သော မျက်စဉ်းလည်းကောင်း။သာလာကိယံ၊တိမ်သလာကို ဆေး ကုခြင်းလည်းကောင်း။ သလ္လကတ္တိယံ၊ မြားကိုတွက်အောင်ပြုခြင်း လည်းကောင်း။ဒါရကတိကိစ္ဆာ၊မင်းသားငယ်တို့ကို ဆေးကုခြင်း လည်းကောင်း။မူလဘေသဇ္ဇာနံ၊ အမြစ်ဖြစ်ကုန်သောဆေးဟို့ကို။ အနုပ္ပဒါဒနံ၊ဆေးကိုမပေးမူ၍ကိုယ်ဖြင့်ဆေးကုခြင်းလည်းကောင်း။ ဩသဓိနံ၊ ဆေးတို့ကို။ ပဋိမောက္ခာ၊ ခွါခြင်း လည်းကောင်း။ ဇုတိအယံ၊ တည်း။

အမှာ

ပြတော်မူ၏၊ ဗုနန္တိုဋ္ဌမိနာ ''ဩဿဓိကိုးပါး'' ဟု ဆိုသတည်း။

''မူလဘေသဇ္ဇာနံ အနုပ္ပါဒနံ'' ပါဠိဖြင့် ဆေးမျှကို သာပေးသည် မဟုတ်။ ကိုယ်ဖြင့် ဆေးကုခြင်းကို ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ''မူလဘေသဇ္ဇာနံ အနုပ္ပါ ကာယတိကိစ္ဆံ ဒဿေတိ'' ဟု ဆိုသတည်း။ ''ဩသဓိနံ ပဋိမောက္ခော'' ဟုသော ပါဠိဖြင့်ကား အနာရှိရာ၌ ဆေးကိုဘင်ပြီး၍ ထိုဆေးအား လျော်စွာ အနာ ဖြစ်လုတ်သော် ဆေးကိုခွါခြင်းကို ပြတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ''ဩသဓိနံ ပဋိမောက္ခောတိ ခရာဒိနိ ဒတ္တွာ တဒနုရူပေ ဝဏ္ဏေ ဂတေ တသ်ံ အပနယနံ'' ဟု ဆိုသတည်း။

ဗုတိဗုမာယ ကိရဏ္ဍာနဝိဇ္ဇာယဝါ၊ ဤနတ်ကို ကိုးကွယ်စေခြင်း အစရှိသော မဂ်ဖိုလ်မှဖိလာဖြစ်သောအတတ်ဖြင့်မူလည်း။ ဇီဝိကံ၊ ကို။ ကပ္ပေန်၊ ကုန်၏။ ဓဝရုပါယ၊ သော။ မိဆ္ဆာဇီဝဝါယ၊ ယုတ်သော အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ ဗုတိတောယ ကိရဏ္ဍာနဝိဇ္ဇာယ၊ မှ။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။ ဗုတိ၊ သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗုတိဗုမိနာသိလေနဝါ၊ ဤနတ်ကို ကိုးကွယ်ခြင်း အစရှိသည်ကိုမှ ကြဉ်ခြင်း တည်းဟူသော သီလဖြင့်မူလည်း။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ တထာဂတဿ၊ ဂါဟုရား၏။ ဝဏ္ဏံ၊ သီလတည်းဟူသောဂုဏ်ကို။ ဝဒမာနော၊ ချီးမွမ်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝဒေယျ၊ ၏။

မဟာသီလံ၊ မဟာသီလသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး၏။

ပုဗ္ဗဏှ ကဗိက

အမှာ

''အနေကပရိယာယေန ဗုဒ္ဓသာ ဝဏ္ဏံ ဘာသတိ အစရှိသော စကားဖြင့် ဖြာဝဒတ်သည့် ချီးမွမ်းသောစကား၏ အနုသန္ဓေကို သုံးပါးအပြားရှိသော သီလတို့ဖြင့် အကျယ်ကိုပြပြီး၍ ယခု အခါ၌ ''အစ္ဆရိယံ အာဝုသောအဇ္ဇ၊ တံ အာဝုသော ယာဝဇ္ဇိဒံ တေန ဘဂဝတာ။ပ။သတ္ထာနံ နာနာဓိမုတ္တိကတာ သုပ္ပဋိဝိဒိတာ'' ဟူ၍ ရဟန်း သင်္ဃာသည် သမ္မည္ဇုတဉာဏ်

ကိုအာရုံပြု၍ ချီးမွမ်း အပ်သော အနုသန္ဓေကို ပြုတော် မူလို၍ “အတ္ထိ ဘိက္ခဝေ အညော ဓမ္မော” အစရှိသောနည်းဖြင့် သူတကို ပြုတတ်သော ဒေသနာကို အားထုတ် တော် မူ၏။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထုက်ဘား။

၂၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေဓမ္မေ၊ အကြင် ဂုဏ်တရားတို့ကို။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ သယံ၊ မိမိ အလိုလို သာလျှင်။ အဘိညာ အဘိညာယ၊ ထူးသော အသာဓာရဏဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ ကစ္ဆိကတ္ဝာ၊မျက်မှောက်ပြု၍။ပဝေဒေတိ၊သိစေတော်မူ၏၊ ယေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ အကြင် ဂုဏ်တရားတို့ဖြင့်။ တထာဂတသာ၊ ငါဘုရား၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဝဒမာနာ၊ ချီးမွမ်းကုန်သော။ ပဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။သမ္မာ၊ အကြင်းမဲ့။ယထာဘူတံ၊ မဖောက်မပြန်၊ ဝဒေယျုံ၊ ချီးမွမ်းသည် မည်ကုန်ရာ၏။ အညေဝ၊ သုံးပါး အပြားရှိသော သီလမှ တပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်ထသော။ ဂန္ဓိရာဝ၊ နက်သည် သာလျှင် ဖြစ်ကုန်ထသော။ ဒုဒ္ဒသာဝ၊ ညှဏ်တည်း ဟူသော မျက်စိဖြင့် မြင်နိုင်ခဲသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်ထသော။ ဒုရနုဗောဓာဝ၊ ဉာဏ်ဖြင့် သိနိုင်ခဲသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်ထသော။ သန္တာဝ၊ ခပ်သိမ်းသောပူပန်ခြင်းတို့မှ ငြိမ်းသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်ထသော။ ပဏီတာဝ၊ အထူးသဖြင့် မြတ်သည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်ထသော။ အတက္ကာဝစရာဝ၊ ကြံဆ၍သိခြင်းငှာ မတတ်နိုင်သည် သာလျှင် ဖြစ်ကုန်ထသော။ နိပုဏာဝ၊ သိမ်မွေ့သော သဘောရှိသည်သာ လျှင် ဖြစ်ကုန်ထသော။ ပဏ္ဍိတဝေဒနီယာဝ၊ ပညာရှိတို့သာလျှင် သိအပ်ကုန်ထသော။ (ဓမ္မာဒ္ဒိ ဝိသေသနချည်း စပ်လေ)။ တထာ ဂတသ၊ ငါဘုရား၏။ (သမ္ဘန်ထည့်)။ တေဓမ္မာ၊ ထိုဂုဏ်တရား တို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ကုန်၏။

အမှာ အညော ဝါ သဒ္ဒါကို ဂန္ဓိရာအစရှိသော ပုဒ်တို့နှင့် လည်း ယှဉ်၍ ယောဇနာလေ။ ထိုသို့ ယောဇနာ စေလိုသောကြောင့် အဋ္ဌကထာဆရာသည် “အညေဝ၊နပါဏာ တိပါတာ ဝေရမဏိ အာဒယော၊ ဂန္ဓိရာဝ၊ နဥတ္တာနာတိ ဧဝံ

သမ္မပဒေဟိယောဧတဗ္ဗံ''ဟု ဆိုတော်မူသတည်း။ အတ္ထိဟူသော ပုဒ်သည် အာချာတ်,နိပါတ်ပုဒ်အားဖြင့် နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနှစ်ပါး တို့တွင် ဤအရာ၌ နိပါတ်တည်း။ ထိုကြောင့် အတ္ထိကို သန္တိဟု ဖွင့်သတည်း။ ဓမ္မာဟူသောပုဒ်၌ ဓမ္မသဒ္ဒါသည်—

ဓရေမ္မာ သဘာဝေ ပရိယတ္တိပညာ၊
ဉေယျေ ဂုဏာစာရသမာဓိသူပဓိ၊
နိဿတ္တဘာဝပတ္တိသု ကာရဏာဒေါ။

ဟူသော အဘိဓာန် အနေကတ္ထဝဂ်၌ လာသောကြောင့် သဘော ဟူသောအနက်,ပရိယတ္တိဟူသောအနက်, ပညာဟူသောအနက်, အသင့်ဟူသောအနက်, ဟုတ်မှန်သောအနက်, ပြကတော့ဟူသော အနက်, ကောင်းမှုဟူသောအနက်, ဉေယျံ တရား ဟူသော အနက်, ဂုဏ်ဟူသောအနက်, အကျင့်ဟူသော အနက်, သမာဓိ ဟူသော အနက်, သတ္တမွဆိတ်ခြင်း ဟူသော အနက်, အာပတ် ဟူသောအနက်, အကြောင်းဟူသော အနက်, ဤသို့ အစရှိသော အနက်တို့၌ ဖြစ်၏။ ထိုအနက်တို့တွင် ဤအဉေဝဓမ္မာ ဟူသော ပါဠိ၌ကား ဂုဏ်ဟူသောအနက်၌ဖြစ်၏။ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ''ဇ္ဈာန ပန ဂုဏော ဝတ္တတိ'' ဟူသတည်း။ ဂုဏ်ဟူသည်လည်း ဂုဏ်သာမည မဟုတ်၊ သမ္မညုတ ဉာဏ်ဖေတ်တည်း။ သမ္မညုတ ဉာဏ်ဖတ် ဟခုတည်းကိုလျက် မဟာကြီယာ ဉာဏသမ္မယုတ် လေးခုတို့၌ ရအပ်သော စိတ်အများ၌ဖြစ်ရကား ဓမ္မာ ဗဟုဝုစ် ဖြင့် ဟောတော်မူသတည်း။ သမ္မညုတဉာဏ်၏ အာရုံမဟုတ်သော တရားမည်သည် မရှိရကား' အာရုံအားဖြင့် များဖသောကြောင့် လည်း ဓမ္မာဟု ဗဟုဝုစ်ဖြင့် ဟောတော်မူသတည်း။

* ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေဓမ္မေ၊ တို့ကို။ တထာဂတော၊ သည်။ သယံ၊ လျှင်။ အဘိညာယ၊ ထူးသော အသာဓာရဏဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူ၍။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ ၍။ ပဝေဒေတိ၊ ၏။ ယေဟိဓမ္မေဟိ၊ အံကြင်ဂုဏ်တရားတို့ဖြင့်။တထာဂတသ၊၏။ ဝဏ္ဏံကို။ ဝဒမာနာ၊

ချီးမွမ်းတတ် ကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ သမ္မာ၊ အကြင်းမဲ့။ ယထာဘုစ္စံ၊ မဖောက်မပြန်။ ဝေဒယျုံ၊ ချီးမွမ်းသည် မည်ကုန်၏။ ဂန္ဓိရာ၊ နက်စွာကုန် ထသော။ ဒုဒ္ဒသာ၊ ဉာဏ်တည်း ဟူသော မျက်စိဖြင့် မြင်နိုင်ခဲကုန်ထသော။ဒုရနုဗောဓာ၊ ထိုးထွင်း၍သိနိုင်ခဲ ကုန်ထသော။ သန္တာ၊ အလုံးစုံသော ပူပန်ခြင်းမှ ငြိမ်းကုန်ပြီး ထသော။ ပဏီတာ၊ အထူးသဖြင့် မြတ်ကုန် ထသော။ အတက္ကာ ဝစရာ: ကြံဆ၍ သိခြင်းငှာ မဟတ်နိုင်ကုန် တသော။ နိပုဏာ၊ သိမ်မွေသော သဘောရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်ထသော။ ပဏ္ဍိတ ဝေဒနီယာ၊ ပညာရှိတို့သာ သိခြင်းငှာ တတ်နိုင်ကုန် ထသော။ တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကတမေစ၊ အဘယ်တို့နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ စေ ပုဗ္ဗေယျ၊ အကယ်၍မေးအံ့။ဝေဝံ၊ဤသို့မေးသည်။သတိ၊သော်။

၂၉။ **ဘိက္ခဝေ၊** တို့။ ပုဗ္ဗန္တကပိုကာ၊ ရှေးအဖို့ကို ကြံ၍ ကြံ၍ **ယူတတ်ကုန်သော။ တနည်းကား၊** ရှေးအဖို့ကို ကြံခြင်း ရှိကုန် ထသော။ **ပုဗ္ဗန္တာနုဒိဋ္ဌိနော၊** ရှေးအဖို့ကို **အစဉ်လိုက်တတ်**ကုန် သော **မိစ္ဆာအယူရှိ**ကုန်ထသော။ **ဧကော၊ အချို့ကုန်သော**။သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ **တို့သည်**။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ **တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊** တို့သည်။ **ပုဗ္ဗန်၊** ရှေးလွန်လေ ပြီးသော **အဖို့ကို**။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်း**ပြု၍**။ **အနေကဝိဟိတာနိ၊ အထူးထူး** အပြားပြားရှိ ကုန်သော။ **အမိမုတ္တိပဒါနိ၊** နာမပညတ်အစုတို့ကို။ **တနည်းကား၊** အမိမုတ္တိပဒါနိ၊ မိစ္ဆာအယူကို ပြုတတ် ကုန်သော စကားတို့ကို။ အဒ္ဒါရသဟိ၊ ကုန်သော။ဝတ္ထု။ဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။အဘိဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ပုဗ္ဗန္တကပိုကာ၊ ရှေးအဖို့ကို ကြံ၍ ကြံ၍ ယူတတ်ကုန် ထသော။ **တနည်းကား၊** ရှေးအဖို့ကို ကြံခြင်း ရှိကုန်ထသော။ ပုဗ္ဗန္တာနုဒိဋ္ဌိနော၊ ရှေးအဖို့ကို အစဉ်လိုက်သော မိစ္ဆာအယူရှိကုန် ထသော။ တေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ၃၊ ထိုအရှင် ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲကုန်၍။ ကိံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ပုဗ္ဗန်၊ ရှေးအဖို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍၊ အနေကဝိဟိတာနိ၊ အထူးထူး အပြားပြား ရှိကုန်

သော။ အဓိမုတ္တိပဒါနိ၊ မိန္ဆာအယူကို ပြတတ်ကုန်သော စကား တို့ကို။ အဋ္ဌာရသဟိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထု။ဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ အဘိဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်သနည်း။

သဿတ ဝါဒ.

၃၀။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။သဿတဝါဒါ၊မြဲသောအယူရှိကုန် ထသော။ "မြဲ၏ဟု အယူရှိကုန်ထသော, လည်းဟူ"။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အတ္တာနဉ္စ၊ ခန္ဓာ ပဉ္စကဟု ဆိုအပ်သော အတ္တဘောကို လည်းကောင်း။ လောကဉ္စ၊ သံဝိဒရလောကကို လည်းကောင်း။ သဿတံဇ္ဈတိ၊ အမြဲတည်၏ ဟူ၍။ "မြဲ၏ ဟူ၍လည်းဟူ"။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထု။ဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏။ သဿတဝါဒါ၊ မြဲသော အယူရှိ ကုန်သော။ တေ ဘောန္တော်သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုအရှင် ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ ကိ ံ၊ ကို။ အာဂဂမ္မ၊ ၍။ ကိ ံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊၍။အတ္တာနဉ္စ၊ ခန္ဓာပဉ္စကဟု ဆိုအပ်သော အတ္တဘောကို လည်းကောင်း။ လောကဉ္စ၊ သံဝိဒရလောကကို လည်းကောင်း။ သဿတံဇ္ဈတိ၊ ဟူ၍။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထု။ဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်သနည်း။

၃၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧကစ္စ၊ ဤလောကဉ္စ။ ဇာနေယျ၊ အချို့ သော။ သမဏောဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ လည်းကောင်း။ အာတပ်ပံ၊ ပြင်းစွာသောလုံ့လကို။အန္တာယ၊ စွဲ၍။ ပဓာနံ၊ပြင်းစွာသောအားထုတ်ခြင်းကို။အန္တာယ၊၍။ အနုယောဂံ၊ အဘာန်တလဲလဲ လုံ့လပြုခြင်းကို။ အန္တာယ၊ ၍။ အပ္ပမာဒံ၊ မမေ့ မလျော့ခြင်းကို။ အန္တာယ၊ ၍။ သမ္မာမနသိကာရံ၊ အသင့်အာဝဇ္ဇန် နှလုံးသွင်းခြင်းကို။အန္တာယ၊ စွဲ၍။တထာရူပံ ထိုသို့သော သဘော ရှိသော။ စေတောသမာဓိ ံ၊ စိတ်၏ တည်ကြည်ခြင်းကို။ ဖုသတိ၊ ရ၏။ "စေတောသမာဓိ ံ၊ သို့။ ဖုသတိ၊ ရောက်၏, လည်းဟူ"။ ("အာတပ်ပံ ပဓာနံအနုယောဂံ" ဤသုံးပုဒ်တို့ကား ဝေဒုစ်ဘည်း။

ဝိရိယသာတည်း။ သတိနှင့် ပြည့်စုံခြင်းသည် အပ္ပမာဒ မည်၏။ ဉာဏ်သည် သမ္မာမနသိကာရ မည်၏။ ဤသို့ယူလေ၊ အဋ္ဌကထာ၌လာ၏)။ စိတ္တော၊ သည်။ ယထာယေနသမာဓိနာ၊ အကြင် အပ္ပနာသမာဓိဖြင့်။ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်ပြီးသော်။ တနည်းကား၊ ယထာ သမာဟိတော၊ အလွန် တည်ကြည် ပြီးသော်။ ပရိသုဒ္ဓေ၊ ဖြူစင်စွာဖြစ်ပြီးသော်။ ပရိယောဒါတေ၊ ပိုး ပိုးပြက် ရှိပြီးသော်။ အနင်္ဃဏေ၊ ကိလေသာ ကင်းပြီးသော်။ ဝိဂတူပက္ကိလေသေ၊ ညစ်ညူးခြင်း ကင်းပြီးသော်။ "ပူ ပန် ခြင်း ကင်းပြီးသော်, လည်းဟူ"။ သောဒိဋ္ဌဂတိဒကော၊ ထိုမိစ္ဆာအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တေန သမာဓိနာ၊ ဖြင့်။ အနေကဝိဟိတံ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိသော့။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေးဘဝ၌ ခံစားဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရတိ၊ အာဘန်တလဲလဲ အောက်မေ့၏။ ဧၛဒံ သော ပုဗ္ဗေနိဝါသော၊ ထိုရှေး၌ ခံစားဘူးသော ခန္ဓာအစဉ် ဟူသည်ကား။ သေယျထာဂကတမော၊ အာဘယ်နည်းဟူမူကား။ ကော်ဝိဇာတိံ၊ တဘဝကို လည်းကောင်း။ ဒွေပိဇာတိယော၊ နှစ်ဘဝတို့ကို လည်းကောင်း။ တိသော်ဝိ ဇာတိယော၊ သုံးဘဝ တို့ကို လည်းကောင်း။ စတသော်ဝိ ဇာတိယော၊ လေးဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဉ္စပိဇာတိယော၊ ငါးဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒသပိ ဇာတိယော၊ ဆယ်ဘဝတို့ကို လည်းကောင်း။ ဝီသံပိဇာတိယော၊ ဘဝနှစ်ဆယ် တို့ကို လည်းကောင်း။ တိံသံပိ ဇာတိယော၊ ဘဝသုံးဆယ်တို့ကို လည်းကောင်း။ စတ္တာလီသမ္ပိ ဇာတိယော၊ ဘဝလေးဆယ်တို့ကို လည်းကောင်း။ ပညာသမ္ပိ ဇာတိယော၊ ဘဝငါးဆယ်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဇာတိသတမ္ပိ၊ ဘဝတရာကိုလည်းကောင်း။ ဇာတိ သဟဿမ္ပိ၊ ဘဝတထောင်ကို လည်းကောင်း။ ဇာတိ သတ သဟဿမ္ပိ၊ ဘဝတသိန်းကို လည်းကောင်း။ အနေကာနိ၊ အလွန်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ ဇာတိသတာနိပိ၊ ဘဝတရာတို့ကို လည်းကောင်း။ အနေကာနိ၊ ကုန်သော။ ဇာတိသဟဿာနိပိ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ အနေကာနိ၊အလွန်နှင့်တကွ

ဖြစ်ကုန်သော။ **ဇာတိသတသဟဿာနိ**ဝါ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ **အနုဿရတိ**၊ **ဇ်**။

"အနုဿရတိ"ကား ကြိယာထည့်သည်။ ။ဇာတိ အမှာ သဒ္ဒါသည် **"နိကာ**ယေ သန္ဓိသာမည၊ ပုသုတိသု ကုလေ ဘဝေ။ ဝိသေသေ **သုမနာ**ယဉ္စ၊ ဇာတိသဒ်တလက္ခဏော" ဟု အဘိဓာန် **အနေကတ္ထဝဂ်**၌ လာသောကြောင့် **အ**ပေါင်း ဟူသောအနက်, ပဋိသန္ဓေ ဟူသောအနက်, **သာ**မည ဟူသော အနက်, သားဖွားခြင်း ဟူသောအနက်, **အမျိုး**ဟူသောအနက်, ဘဝဟူသော အနက်, အထူးဟသော အနက်, **မြတ်** လေး ပန်း ဟူသောအနက်, သဒ်တတရားတို့၏ ဖြစ်ဆဲဟူသော အနက်, ဤ-ကိုးပါးသောအနက်တို့၌ ဖြစ်၏။ ဤ"ကေဠိဇာတိ" အစရှိသော **ပါ**ဠိတို့၌ကား ဘဝဟူသော အနက်တို့၌ ဖြစ်၏ဟု မှတ်လော၊

ကိုံအနုဿတိ၊ အဘယ်သို့ **အော**က် **မေ့** သ နည်း ဟူမူ **ကား**။ (ဤကား ပုစ္ဆာထုတ်သည်)။ **အ**ဟံ သည်။ အမှုတြ၊ ဤမည်သောဘဝ၌။ ဧဝံနာမော၊ ဤသို့ အမည်ရှိသည်။ အာသိံ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဧဝံ ဂေါတ္တော၊ ဤသို့ အနွယ်ရှိသည်။ အာသိံ၊ ပြီ။ ဧဝံ ဝဏ္ဏော၊ ဤသို့ အဆင်းရှိသည်။ အာသိံ၊ ပြီ။ ဧဝံ **အာ**ဟာရော၊ ဤသို့အစာရှိသည်။အာသိံ၊ပြီ။ဧဝံသုခဒုက္ခပဋိသံဝေဒီ၊ဤသို့သော ချမ်းသာ ဆင်းရဲကို ခံစားရသည်။ အာသိံ၊ ပြီ၊ ဧဝံ အာယုပရိ ယန္တော၊ ဤသို့သော အသက်အဝိုင်းအခြားရှိသည်။ အာသိံ၊ ပြီ။ သော အဟံ၊ သည်။ တာတော၊ ထိုဘဝမှ။ စုတော၊ စုခဲ့သည် ရှိသော်။ အမုတြ၊ ဤမည်သော ဘဝ၌။ ဤမည်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌, လည်းဟူ"။ဥဒပါဒိံ၊ဖြစ်ပြီ။ တတြာပိ၊ထိုကိုယ်၏အဖြစ်၌ သော်လည်း။ဧဝံနာမော၊သည်။အာသိံ၊ပြီ။ပ။ သောအဟံ၊ သည်။ တတော၊ထိုကိုယ်၏အဖြစ်မှ။ စုတော၊ စုဧတခဲ့သည်ရှိသော်။ ဤ၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်၌။ "ဤပစ္ဆာ၊ပွန် ဖြစ်သော ဘဝ၌, လည်းဟူ"။ ဥပပန္နော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အနုဿရတိ၊ ၏။ ဤတိ၊ သို့။ သာကာရံ၊ အခြင်းအရာနှင့် တကွဖြစ်သော။ သဉ္ဇဒ္ဒေသံ၊ အမည်

အမျိုးစသည်တို့ကို ညွှန်းခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ အနေကဝိဟိတံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေးဘဝ၌ ခံစားဘူးပြီးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရတိ၊ ၏။ သော ဒိဋ္ဌဂတိကော၊ ထိုမိစ္ဆာအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟာ၊ ၏။ ကိံ အာဟာ၊ ကား။ အတ္တာစ၊ ခန္ဓာပဉ္စကဟု ဆိုအပ်သော အတ္တဘောသည်လည်းကောင်း။ လောကောစ၊ သင်္ခါရလောက သည်လည်းကောင်း။ သဿတော၊အမြဲတည်၏။ "မြဲ၏ လည်းဟု"။ ဝဇ္ဈော၊ မြဲ၏။ ကုဋ္ဌဋ္ဌော၊တောင်ထွတ်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ တည်၏။ သေကဋ္ဌာယိ၊ ကျောက်တိုင်ကဲ့သို့ မတုန်မလှုပ်တည်သည်ဖြစ်၍။ ဌိတော၊တည်၏။ တစသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်။ သန္ဓာဝန်၊ ဤဘဝမှ ထိုဘဝသို့ ထိုဘဝမှ ဤဘဝသို့ ပြောင်းကုန်၏။ သံသရန်၊ အဖန်တလဲလဲ ကျင်လည်ကုန်၏။ စဝန်၊ စုတေကုန်၏။ ဥပပဇ္ဇန်၊ ပဋိသန္ဓေ ဖြစ်ကုန်၏။ သဿတိသမံ၊ အမြဲ တည်သော မြေကြီးမြင်းမိုရ်တောင် နေလနှင့်တူသော။ သရီရံ၊ အမြဲတည်သော အတ္တဘောသည်။ "ကိုယ်သည်,လည်းဟု"။ (သရီရံကား ပါဠိသဿတသည်း)။ အတ္ထိတ္တေဝ အတ္ထိတုဇော၊ ထင်ရှား ရှိသလျှင်ကတည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အာဟာ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအမြဲတည်သော အတ္တဘောရှိ၏ ဟူ၍ ငါဆိုအပ်သော စကား သည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ အဇာတံ၊ သည်။ ("အာတပ္ပမန္ဓာယ" အစရှိသောပုဒ် အနက်တူပြီ)။ သောအဟံ၊ သည်။ တတော၊ ထိုဘဝမှ။ စုတော၊ စုတေသည် ရှိသော်။ ဇာဓ၊ ဤ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌။ ဥပပန္နော၊ ဖြစ်၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အနုဿရာမိ၊ အစဉ်အောက်မေ့၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ သာကာရံ၊ အခြင်း အရာနှင့်တကွဖြစ်သော။ သဉ္ဇာနေသံ၊ အမည်အမျိုး အစရှိသည်တို့ကို ညွှန်းခြင်းနှင့် တကွဖြစ်သော။ အနေကဝိဟိတံ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိသော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေးဘဝ၌ ခံစားဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနုဿရာမိ၊ အစဉ်အောက်မေ့၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဿတိသမံ၊ အမြဲတည်သော မြေကြီး မြင်းမိုရ်တောင်

လနေတို့နှင့် တူသော။ သရီရံ၊ အမြဲတည်သော အတ္တဘောသည်။ အတ္ထိတွေဝ-အတ္ထိတုဇော၊ ကတည်း။ ဇုတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ (၅၏သို့ပါဠိသေသထည့်၍ယောဇနာ)။ ယထာ ယေနကာရဏောန်၊ အကြင်အကြင်သို့သော အကြောင်းကြောင့်။ အတ္တာစ၊ သည်၎င်း။ လောကော စ၊ သည်လည်းမတော်။ သဿဒတာ၊ ၏။ ဝဿော၊ မြို့၏။ ကူဋဋ္ဌော၊ တောင်ထွတ်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ တည်၏။ သေကဋ္ဌာယီ၊ ကျောက်တိုင်ကဲ့သို့ မတုန်မလှုပ် ဘည်သည်ဖြစ်၍။ ဌိတော၊ ၏။ ဧတစသတ္တာ၊ တို့သည်လျှင်။ သန္ဓာဝန်၊ ဤဘဝမှ ထိုဘဝသို့ ထိုဘဝမှ ဤဘဝသို့ ပြောင်းကုန်၏။ သံသရန်၊ အဖန် တလဲလဲ ကျင်လည်ကုန်၏။ စဝန်၊ ကုန်၏။ ဥပပဇ္ဇန်၊ ပဋိသန္ဓေယူကုန်၏။ သဿတိသမံ၊ သော။ သရီရံ၊ သည်။ အတ္ထိတွေဝ၊ တည်း။ ဇုမိနာဝိဒေသာဓိဂမေန၊ ဤအဘိညာဉ်တရားအထူးကို ရခြင်းကြောင့်။ တေံကာရဏံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဇာနာမိ၊ ၏။ (ဇုမိနာမဟံဠ်ဠ မအက္ခရာကား အာဂုံတည်း)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဿတဝါဒါ၊ မြဲသောအယူရှိကုန်သော။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ယံဌာနံ၊အကြောင်းကို။ အာဂမ္မ၊စွဲ၍၊ယံဌာနံ၊ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ အတ္တာနဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ လောကဉ္စ၊ကိုလည်းကောင်း။ သဿတံ၊ မြဲ၏ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇုဒံဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ပဌမံ၊ သော။ ဌာနံ၊ တည်း။

အမှာ　ဤ ပဌမပုဂ္ဂိုလ်ကား ဘဝ တသိန်းမျှသာ သိနိုင်သော ပုဗ္ဗေနိဝါသညာဏ်ကို ရ၏။ မန္ဒပညာပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ ဤတိတ္ထိပုဂ္ဂိုလ်ကား ဘဝတသိန်း တွင်၍သာ မိမိ၏ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်ဖြင့် သိသောကြောင့် ဘဝတသိန်း တွင်သော သာ သခ်ါရတရားတို့၏ ပြောင်းခြင်းသည်ဖြစ်၏။ ထိုမှ ရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော သခ်ါရတရားတို့၏ ပြောင်ခြင်းသည် မရှိ။ အမြဲသာတည်၏ဟု ယူသောကြောင့် သဿတပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သတည်း။

၃၂။ ဒုတိယေစ၊ ဒုတိယ ဝါရ၌လည်း။ သဿတ ဝါဒါ၊ ကုန်သော။ ဘောန္တော၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ပ။ တဲ့ထာရုပံ၊

သော။ စေတောသမာဓိ ၊ စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်းကို။ ဖုသတိဝိန္ဒတိ၊ ရ၏။ စိတ္တေ၊ သည်။ ယထာ သမာဟိတေ၊ အလွန် တည်ကြည်လသော်။ (ယထာသဒ္ဒါကား အတိရေကတ္တဝါစိ နိပါတ်ပုဒ်တည်း)။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ကို။ အနုဿရတိ၊ ၏။ ဇာတိသော ပုဗ္ဗေနိဝါသော၊ ဟူသည်။ သေယျထာကတမေဝ၊ နည်းဟူမူကား။ ကေဝိ သံဝဋ္ဋ ဝိဝဋ္ဋံ၊ တခုသော သံဝဋ္ဋကပ် ဝိဝဋ္ဋကပ်ကို လည်းကောင်း။ ဒွေဝိ သံဝဋ္ဋ ဝိဝဋ္ဋာနိ၊ နှစ်ခုသော သံဝဋ္ဋကပ် ဝိဝဋ္ဋကပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ပ။ ဒသမိ သံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋာနိ၊ ဆယ်ပါးသော သံဝဋ္ဋကပ်ဝိဝဋ္ဋကပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အနုဿရတိ၊ ၏။ ကိံ အနုဿရတိ၊ နည်းဟူမူကား။ (အနက်တူပြီ)။ ယထာယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ အတ္တာစ၊သည်လည်းကောင်း၊ပ၊ သဿတိ သမံ၊ သော။ သဓိုံ၊ သည်။ အတ္ထိတ္တေဝ-အတ္ထိတ္တေဝ၊ တည်း။ တေံကာရဏံ၊ကို။ ဇာမိနာဝိသေသာဓိဂမေန၊ ဤအဘိညာဉ်တရား အထူးကို ရခြင်းကြောင့်။ အဟံ၊ သည်။ ဇာနာမိ၊ ၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊၏။ သဿတဝါဒါ၊ ကုန်သော။ ဧကေ၊ကုန်သော။ သမဏာ ဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ယံဒ္ဓာနံ၊ အကြင်အကြောင်းကို။ အာဂမ္မ၊စွဲ၍။ ယံဒ္ဓာနံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍ အတ္တာနဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ လောကဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဆဿတံ ဇာတိ၊ ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇာဒံဒ္ဓာနံ၊ သည်။ ဒုတိယံ၊သော။ဒ္ဓာနံ၊တည်း။

အမှာ ၅၅-ဒုတိယ ပုဂ္ဂိုလ်ကား သံဝဋ္ဋကပ် တဆယ်တွင်၌ သာ ပုဗ္ဗေနိဝါသ ဉာဏ်ဖြင့် သိသည်။ ထိုကြောင့် သံဝဋ္ဋကပ် ပိဝဋ္ဋကပ် တဆယ်တွင်သာ တပြောင်းပြန်ပြန် ဖြစ်၏။ ထိုထက်အလွန်မဖြစ်ပြီ။ အမြဲသာ တည်၏ဟု ယူသတည်း။ မဇ္ဈိမ ပညာဖြစ်သော တိကွတည်း။ သံဝဋ္ဋ ဝိဝဋ္ဋသဒ္ဒါဖြင့် သံဝဋ္ဋဒ္ဓာယိ ဝိဝဋ္ဋဒ္ဓာယိကိုလည်း အဝိနာဘာဝဖြစ်သောကြောင့် ယူအပ်၏။

၃၃။ တတိယေစ၊ တတိယဝါရ၌လည်း။ (အနက်တူသည်သာ မျှား၏)။ စတ္တာလီသမွိ သံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋာနိ၊ လေးဆယ်သော သံဝဋ္ဋ ဝိဝဋ္ဋကပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အနုဿရတိ၊၏။ ကိံ အနုဿရတိ၊

နည်းဟူမူကား။ (“အမှတြာသိ°” **အစရှိသော အောက်မှသော** အခြင်းအရာပါ၌ အနက်တူပြီ)။ သဿတဝါဒါ၊ ကုန်သော။ ဧကော၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ယံဌာနံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍။ ယံဌာနံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ အတ္တာနဒ္ဌု၊ ကိုလည်း ကောင်း။ လောကဒ္ဌု၊ ကိုလည်းကောင်း။ သဿတံ ဒိဋ္ဌိ၊ ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒိဋ္ဌဝံဌာနံ၊ သည်။ တတိယံ၊ သော။ ဌာနံ၊ တည်း။

အမှာ　　ဤ တတိယပုဂ္ဂိုလ်ကား သံဝဋ္ဋ ဝိဝဋ္ဋကပ် လေး ဆယ်တိုင်အောင် မြင်နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ တို့ကဲ့ပညာဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။

၃၄။ စတုဏ္ဏစ၊ စတုဏ္ဏဝါရဒ္ဒလည်း။ပ။ တက္ကီ၊ အကြံရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝီမံသီ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်ခြင်း ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ တက္ကပရိယာဟတံ၊ ကြံဆ၍။ ဝီမံသာနု စရိတံ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်၍။ သယံပဋိဘာနံ၊ မိမိဉာဏ်၏ အထင်ကို သာလျှင်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊၏။ ကိံ အာဟ၊ နည်းဟူမူကား။ပ။ သဿတိသမံ၊ သော။ သရိရံ၊ သည်။ အတ္ထိဓမ္မဝ-အတ္ထိတုဓော၊ သည်း။ ဌိတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဌဝံဌာနံ၊ သည်။ စတုဏ္ဏံဌာနံ၊ သည်း။ ။(ဤသို့ လေးပါးကုန်သော သဿတဝါဒတို့ကို အကျယ်ပြတော်မူပြီး၍ ယခုအခါ၌ အကျဉ်းနိဂုံးအုပ်တော်မူလို၍ “ဌမေ ခေါကေ ။ပ။ စတူဟိ ဝတ္ထု။ဟိ” ဟူသော ပါဠိတို့ကို မိန့်တော်မူသတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား။

၃၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဿတဝါဒါ၊ကုန်သော။ ဌမေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ (တေ ကား အနက်မရှိ)၊ ။ပ။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထု။ဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သဿတဝါဒါ၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ (ယေဟိဠ္ဟ ဟိကား နိပါတ်မျှသာတည်း) ။ပ။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာသည်းစတူဟိ၊ကုန်သော။ ဌမေဟေဝ ဝတ္ထု။ဟိ တို့ဖြင့်

သာလျှင်။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုလေးပါးကုန်သော အကြောင်းတို့တွင်။ အညတရေန၀၀ါ၊ တပါးပါးသော အကြောင်း ဖြင့်လည်း။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတော၊ ဤလေးပါးတို့ထက်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အလွန်။ သဿတပညာပနေ၊ မြဲ၏ဟူ၍ ပညတ်ခြင်း၌။ ကာရဏံ၊ သည်။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၃၆။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ တယိဒံ တံ ဣဒံ စတုဗ္ဗိ၀ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ ထို-လေးပါး အပြားရှိသော မိစ္ဆာအယူကိုလည်း။ တထာဂတော၊ ဘုရားသည်။ ပဇာနာတိ အပြားအားဖြင့် သိတော်မူ၏။ ကိံ ပဇနနာတိ၊ အဘယ်အပြားအားဖြင့် သိသနည်း။ ဣမေဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနေ၊ ဤမိစ္ဆာအယူတို့ကို။ "ဤ မိစ္ဆာအယူ အဆင့်ဆင့် ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းတို့ကို, လည်းဟူ"။ ဧ၀ံ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ ဟိဘာ၀၊ စွဲလမ်းအပ်ကုန်၏။ ဧ၀ံဣမိနာကာရဏေန၊ ဖြင့်။ ပရာမဋ္ဌာ၊ ဖောက်ပြန်သောအားဖြင့် သုံးသပ်အပ်ကုန်၏။ ဣမေ ဒိဋ္ဌိ ဋ္ဌာနာ။ တို့သည်။ ဧ၀ံ ဂတိကာ၊ ဤသို့ အလားရှိကုန်သည်။ ဘ၀န္တိ၊ ကုန်၏။ ဧ၀ံအဘိသမ္ပရာယနာ၊ ဤသို့ကုန်၏။ တန္ဒသဿတံ၊ ထိုအလုံးစုံကို မူလည်း။ တထာဂတော၊ ဘုရားသည်။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဥတ္တရိတရံ၊ လွန်မြတ်သောတရားကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ တံ၊ထိုဘရားအထူးကို။ပဇာနံ-ပဇာနနန္တေဝစ၊သိသော်လည်း။ (ဤအနက်ကား ပဇာနံ ဟူ၍ ပါဠိရှိသောအလိုတည်း။ ပဇာနနံ ဟူ၍လည်း ရှိကြ၏။ တဒ္ဓပဇာနနံ၊ ထိုသို့ အပြား အားဖြင့်

သိခြင်းကိုလည်း''ဟု ယောဇနာ၊ ရှေပါဠ် အတိုင်းရှိမှ သင့်မြတ်၏)။ နပရာမသတိ၊ တဏှာ ဒိဋ္ဌိ မာနတို့ဖြင့် ဖောက်ပြန်သော အားဖြင့် မသုံးသပ်။ အပရာမာသတော၊ မဖောက်ပြန်သောအားဖြင့် သုံးသပ်ပြီးသော။ အဿအနေန ဘဂဝတာ၊ ဤငါဘုရားသည်။ ပစ္ဆိဘာဣတိ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင်။ နိဗ္ဗုတိ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝိဒိတာ၊ သိတော်မူအပ်၏။ (ထိုနိဗ္ဗာန်ကို ရဟန်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ကို ပြတော်မူလို၍ ''ဝေဒနာနံ'' အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား)။ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ချုပ်ခြင်းကို လည်းကောင်း။အဿာဒဉ္စ၊အာရုံကိုခံစားခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အာဒီနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကို လည်းကောင်း။ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ''ထွက်မြောက်ရာကိုလည်းကောင်း,လည်းဟူ''။ ယထာဘူတံ၊ မဖောက်မပြန်။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ အနုပါဒါ၊ တစုံတခုသော သန်ါရတရားတို့ကို ဥပါဒါန် တရားတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းမူ၍။ ဝိမုတ္တော၊ လွတ်တော်မူ၏။

၃၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေဓမ္မေ၊ အကြင် ဂုဏ်တရားတို့ကို။ တထာဂတော၊သည်။သယံ၊လို။ အဘိညာ-အဘိညာယ၊ သာဝက ပစ္စေကတို့၏ ဉာဏ်ထက်လွန်သော ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ ၍။ပဝေဒေတိ၊ ထင်ရှားပြတော်မူ၏။ယေဟိ ဂုဏာ ဓမ္မေဟိ၊တို့ဖြင့်။ တထာဂတဿ၊ ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ဝဒမာနာ၊ ချီးမွမ်းကုန်သော။ ပဂ္ဂလာ၊တို့သည်။ သမ္မာ၊ အကြွင်းမဲ့။ယထာဘူတံ၊မဖောက်မပြန်။ ဝဒေယျုံ၊ချီးမွမ်းသည် မည်ကုန်ရာ၏။ဣမေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ (ဓမ္မာသဒ္ဒါ တေသဒ္ဒါကိုကား ပဒပူရဏာဘည်း၊ အနက်မရှိ)။ ပဋိဇာနာ၊ နက်စွာကုန်၏။ ဒုဒ္ဒသာ၊ ဉာဏ်ကညီးဟူ၍သာ မျက်စိဖြင့် သိနိုင်ခဲကုန်၏။ ဒုရနုဗောဓာ၊ ထိုးထွင်း၍ သိနိုင်ခဲကုန်၏။သန္တာ၊ ငြိမ်းစွာကုန်၏။ ''ငြိမ်သက်စွာ ကုန်၏, လည်းဟူ''။ ပဏီတာ၊ အထူးသဖြင့် မြတ်ကုန်၏။ အတက္ကာဝစရာ၊ ကြံဆ သိခြင်းငှာ

မတတ်နိုင်ကုန်။ နိပုဏာ၊ သိမ်မွေ့စွာကုန်၏။ ပဏ္ဍိတဝေဒနီယာ ပညာရှိတို့သာ သိအပ်ကုန်၏။

ပဌမဘာဏဝါရော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီး၏။

ကေစ္ဆသဿတဝါဒ

၃၀။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကေစ္ဆသဿတိကာ၊ အချို့သော သတ္တဝါ သခ်ါရသာ မြဲ၏ဟု အယူရှိကုန်ထသော။ ကေစ္ဆအသဿတိကာ၊ အချို့သောသတ္တဝါ သခ်ါရ မမြဲဟု အယူရှိကုန်ထသော။ ဧကော၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်။ အတ္တာနဉ္စ၊ အတ္တဘောကို လည်းကောင်း။ လောကဉ္စ၊ ကိုလည်း ကောင်း။ ကေစ်ံ၊ အချို့ကို။ သဿတံ ဣတိ၊ ဟူ၍။ ကေစ်ံ၊ ကို။ အသဿတံဣတိ၊မမြဲဟူ၍။စတူဟိ၊ကုန်သော။ဝတ္ထု။ဟိ၊အကြောင်း တို့ဖြင့်။ ပညပေန္တိ၊ကုန်၏။ ကေစ္ဆသဿတိကာ၊ကုန်သော။ ကေစ္ဆ အသဿတိကာ၊ ကုန်သော။ တေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုအရှင် ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ပ။

၃၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကဒါစိ၊ ဉ်။ (ယံကာဒေ နိပါတ်မျှသာ)။ ကရဟစိ၊ တစုံတခုသောကာလဉ်။ (''ကဒါစိ ကရဟစိ ဤနှစ်ပုဒ် ကား ဝေဝုစ်တည်း။ အနက်အထူးမရှိ)။ ဒီဃသ၊ ရှည်စွာသော။ အဒ္ဓုနော၊ ကာလ၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ အယံလောကော၊ ဤ-သြကာသ လောကသည်။ သံဝဋ္ဋတိ၊ ပျက်၏။ လောကော၊ သြကာသ လောကသည်။ သံဝဋ္ဋမာနေ၊ ပျက်လသော်။ ယေဘု ယျေန၊မျှားသောအားဖြင့်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ အာဘဿရသံဝဋ္ဋ နိကာ၊ အာဘဿရဘုံဉ် ဖြစ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သော သမယော၊ ထိုအခါသည်။ ဟောတိ ခေါ ဟောတိ ဇော၊ တည်း။ ('' ယေဘုယျေန '' ဟူသော ပါဠိဖြင့် အာဘဿရဘုံမှ အထက်ဉ် ဖြစ်ကုန်သော ရူပါဝစရ ဗြဟ္မဉ့်ဘုံတို့ဉ်လည်း ဖြစ်ကုန်၏ ဟူသော အနက်ကို ပြတော်မူ၏)။တေသတ္တာ၊တို့သည်။တတ္ထ။ထိုအာဘဿ

ရဘုံ၌။ မနောမယာ၊ ဗျာန်စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊၏။ ပိတ်ဘက္ခာ၊ ပိတိလျှင်အစာရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သယံပဘာ၊ မိမိတို့၏သာလျှင် အရောင်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အန္တလိက္ခစရာ၊ ကောဲင်းကင်၌ ကျက်စား ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သုဘဋ္ဌာယိနော၊ တင့်တယ်သော ဥယျာဉ် ဗိမာန် ပဒေသာပင် အစရှိသည်တို့၌ တည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (၌ ''သုဘဋ္ဌာယိနော'' ဟူသော ပါဠိဖြင့် ပြဟ္မဉ့်ဘုံ တို့၌လည်း ဥယျာဉ် ဗိမာန် ပဒေသာပင် စသည်ရှိကုန်၏ဟု သိအပ်ကုန်၏)။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ဒီဃံ၊ ရှည်စွာသော။ အန္ဓါနံ၊ ကာလပတ်လုံး။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။

အမှာ　　''စိရံဒီဃမန္ဓါနံ'' ဟူသော ပါဠိဖြင့် အလွန်အားဖြင့် မဟာကပ် ရှစ်ကပ်ပတ်လုံး တည်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြတော်မူ၏။ အာဘာဿရဘုံ၌ မဟာကပ်ရှစ်ကပ်ပတ်လုံး တည်၏ ဟူသောစကားကို ဥက္ကဋ္ဌအားဖြင့် တည်သည်၏အဖြစ်ကို ရည်၍ ဆိုသတည်း။ အယုတ်အားဖြင့်ကား မဟာကပ်ရှစ်ကပ် မပြည့်မီလည်း စုတေကုန်၏ဟုမှတ်လေ။ ထိုသို့ ဥက္ကဋ္ဌအားဖြင့်သာ မဟာကပ် ရှစ်ကပ် တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ''စိရံဒီဃမန္ဓါနန္တိ ဥက္ကံသဝသေနအဋ္ဌကပ္ပေန'' ဟု ဆိုသာတည်း။

၄၀။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကဒါစိကရဟစိ၊ တရံရောအခါ၌။ ဒီဃဿ၊ သော။ အဒ္ဓုနော၊ ကာလ၏။ အစ္ဆယေန၊ လွန်သဖြင့်။ အယံလောကော၊ ဤဩကာသလောကသည်။ ဝိဝဋ္ဋတိ၊ တည်၏။ လောကေ၊ ဩကာသ လောက သည်။ ဝိဝဋ္ဋမာနေ၊ တည်လသော်။ သုညံ၊ သတ္တဝါမှ ဆိတ်သော။ ''အချီးနှီးသော, လည်းဟူ''။ ''သတ္တဝါ မရှိသော, လည်းပေ''။ ပြဟ္မဝိမာနံ၊ ပြဟ္မာတို့၏ ဗိမာန်သည်။ ပါတုဘဝတိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ သော သမယော၊ သည်။ ဟောတိခေါ၊ စာည်း။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အညတရော၊ တယောက်သော။ သတ္တော၊ သည်။ အာယုက္ခယာဝါ၊ အသက်ကုန်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ ပုညက္ခယာဝါ၊ ကောင်း

မှကုန်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ အာဘဿရကာယာ၊ အာဘဿရဘုံမှ။ စပိတ္ဝာ၊ ၍။ သုညံ၊ သော။ ဗြဟ္မဝိမာနံ၊ ၌။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တနည်းကား၊ ဗြဟ္မဝိမာနံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ တဖန်ပြန်၏။

အမှာ "အာယုက္ခယာ" ဟူ၍သာ မဆိုမူ၍ 'ပုညက္ခယာ' ဟူ၍လည်း ဗြဟ္မာတို့၏ စုတေရာသော အကြောင်းကို ဆိုသောကြောင့် "ပုညက္ခယာ" ဟူသော ပါဠိဖြင့် ဗြဟ္မာတို့သည်လည်း အသက်အဝိုင်းအခြားမကုန်မီ စုတေကုန်၏ ဟူသော အနက်ကို သိအပ်၏။ "အာဘဿရကာယာ" ဟူသော ဤစကားကို ဥပလက္ခဏနည်းဖြင့် သာဆိုသတည်း။ ထိုကြောင့်ပရိတ္တာသုဘာအစရှိကုန်သော ဘုံတို့မှလည်း စုတေ၍လည်း ဖြစ်၏ဟု မှတ်လေ။ သတ္တော ဟူ၍ သာမညဆိုသော်လည်း အရာအားဖြင့် ဗြဟ္မာကိုသာ ယူလေ။

• သောသတ္တော၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထို အောက်ဗြဟ္မာ့ဘုံတို့၌။ မနောမယော၊ စျာန်စိတ်ဖြင့်ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပီတိဘက္ခော၊ ပီတိလျှင် အစာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သယံပဘော၊ မိမိ၏ သာလျှင် အရောင်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အန္တလိက္ခစရော၊ ကောင်းကင်၌ ကျက်စားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သုဘာဋ္ဌာယီ၊ တင့်တယ်သော ဥယျာဉ် ဒိမဝန် ပဒေသာပင် အစရှိသည်တို့၌ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ဒီဃံ၊ ရှည်စွာသော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလပတ်လုံး။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။

၄၁။ တတ္ထ၊ ထိုအသစ်ဖြစ်သော ဗြဟ္မာ့ဘုံ၌။ တသ္မ သတ္တသ္မ၊ ၏။ ဧကဿ၊ တယောက် အထိုးတည်း။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော ညဉ့်ပတ်လုံး။ နိဝုသိတတ္တာ၊ နေသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အနဘိရတိ၊ ခြင်းသည်။ ပရိတဿနာ၊ တပါးသော သတ္တဝါတို့၏ လာခြင်းကို တောင့်တခြင်းသည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကိံ ဥပပဇ္ဇတိ၊ နည်း။ အညေပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဧတ္ထတ္တံ၊ ဤဘုံသို့။ အာဂစ္ဆေယျုံ၊ လာကုန်မူကား။ အဓိဟာဝတာ၊ သြဇာ ကောင်းလေ၌ တကား။ ဧတ္ထ၊ သို့။ ပရိတဿနာ၊ သည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အညော

ရေပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ အာယုက္ခ
ယာဝါ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ပုညက္ခယာဝါ၊ ကြောင့်လည်း
ကောင်း။ အာဘာသရကာယာ၊ မှ။ စဝိတ္တာ၊ ၍။ ဗြဟ္မဝိမာနံ၊ ဥ်။
(သတ္တမိအနက်၌ ဒုတိယာဝိဘတ်တည်း)။တသ သတ္တာသ၊ ၏။
သဟမ္ပတိ၊ အပေါင်းအဖော်၏ အဖြစ်သို့။ ဥပပဇ္ဇန္တို့၊ ရောက်လေ
ကုန်၏။ တေပိသတ္တာ၊ တို့သည်လည်း။ တတ္ထ၊ ထို ဗြဟ္မာ့ဘုံ၌။
မနောမယာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တို့၊ ကုန်၏။

၄၂။ ဘိက္ခဝေ၊ ဟို့။ တတြတေသုသတ္တေသု၊ ထိုသတ္တဝါတို့
တွင်။ ယောသောသတ္တော၊ သည်။ ပဌမံ၊ စ္စာ။ ဥပပန္နော၊ ဖြစ်၍။
တသသတ္တာသ၊ ထို ရှေးဦးစွာဖြစ်သော သတ္တဝါ၏။ ဧဝံ ပရိ
ဝိတက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကိံဟောတိ၊ နည်းဟူမူကား။
အဟံ၊ သည်။ ဗြဟ္မာ၊ မြတ်သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ မဟာဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာ
ကြီးသည်။ အသ္မိ၊ ၏။ အဘိဘူ၊ အစိုးရ၏။ အနဘိဘူတော၊ သူ
တပါးသည် မနှိပ်စက်နိုင်သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။
ဒသော၊ အလုံးစုံကို ပြုတတ်သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ ဝသဝတ္တီ၊ မိမိ
အလိုသို့ လိုက်စေတတ်သည်။အသ္မိ၊၏။ဇာသောရော၊သည်။အသ္မိ၊၏။
လောကသ၊ ကို။ (ကံထည့်သည်)။ ကတ္တာ၊ ပြုပြင်တတ်သည်။
အသ္မိ၊၏။ နိမ္မာတာ၊ ဖန်ဆင်းတတ်သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ သေဋ္ဌော၊
အထူးသဖြင့် မြတ်သောသူသည်။''အထူးသဖြင့်ချီးမွမ်းအပ်သော
သူသည်, လည်းဟူ''။ အသ္မိ၊ ၏။ သဇိတာ၊ စီရင်တတ်သည်။
အသ္မိ၊ ၏။ ဝသီ၊ ဈာန်သမာပတ်၌ လေ့လာစွာဖြစ်သည်။ အသ္မိ၊
၏။ ဘူတဘဗ္ဗာနံ၊ ဖြစ်ပြီးသော သတ္တဝါ ဖြစ်ဆဲသော သတ္တဝါ
တို့၏။ ပိတာ၊ အဘသည်။ အသ္မိ၊ ၏။

အမှာ　　ဤအရာ၌''နိမ္မိတာ''ဟု ပါဠိအချို ရှိ၏။ မသင့်။
''နိမ္မာတာ''ဟု ရှိသော ပါဠိသည်သာ သင့်၏။
အဘယ်ကြောင့် နိမ္မာတာ ဟူသော ပါဠိသည်သာ သင့်သနည်း။
ဟူမူကား နိမ္မာတာဟူသော ပါဠိသည် နိပုဗ္ဗ မာဓာတ် ကတ္တားဟော တုပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသည်။ နိမ္မိတာပါဠိကား နိပုဗ္ဗ မာဓာတ်

ကံဟော တပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသည်။ ဤအရာ၌လည်း ကတ္တားကိုသာ လိုအပ်သည်။ ထိုကြောင့် ''နိမ္မာတာ'' ဟူသော ပါဠိသာ သင့်သတည်း။ ထိုသို့ ကတ္တားဟော တုပစ္စည်းကို လိုအပ်သောကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ''လောကဿ ကတ္တာစ နိမ္မာတာစ လောကဿ'' ဟု တုပစ္စည်းအယူဉ် ဆဋ္ဌိကံ ထည့်တော်မူသတည်း။

* မယာ၊ သည်။ ဇာမေသတ္တာ၊ တို့ကို။ နိမ္မိတာ၊ ဖန်ဆင်း အပ်၏။ (ဤနောက်ဝါကျ၌ မူကား ''နိမ္မိတာ'' ဟု ကမ္မဝါစက တပစ္စည်းနှင့် သင့်၏)။ တံ ဝစနံ၊ ထိုသို့ငါသည် ဤသတ္တဝါတို့ကို ဖန်ဆင်းအပ်၏ဟု ငါဆိုခြင်းသည်။ ကိဿ၊ အဘယ်မည်သော။ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ မမ၊ ၏။ ဧတံသောပရိဝိတက္ကော၊တည်။ အဟောသိ၊၏။ ကိံ အဟောသိ၊ နည်း။ အညေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာဝိ၊ တို့သည်လည်း။ ဇာထ္ထတ္တံ၊ ဤဗြဟ္မာ့ဘုံသို့။ အာဂန္ဆယျုံ၊ လာကုန်ပါမူကား။ အဟောဝတ၊ သြကောင်းစွ တကား။ ဇာတိ သော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ မမ၊ ၏။ မနောပဏိဓိ၊ နှလုံး၏ အလိုကြောင့်။ ''နှလုံးဖြင့် တောင့်တခြင်းကြောင့်, လည်းဟူ''။ ဇာမေသတ္တာ၊ တို့သည်။ ဇာထ္ထတ္တံ၊ ဤဗြဟ္မာ့ဘုံသို့။ အာဂတာ၊ လာကုန်၏။ ဇာတိ သော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ (ဤသို့အောက် ဧဝံ ဟောတိ သို့ ပြန်၍ ယောဇနာလေ)။ ယေပိ တေ သတ္တာ၊ တို့သည်လည်း။ (တေ ကား နိပါတ်မျှသာတည်း)။ ပန္ဆာ၊ မှ။ ဥပပန္နာ၊ကုန်၏။တေသမ္ပိသတ္တာနံ၊ တို့၏လည်း။ဧဝံပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကိံ ဟောတိ၊ နည်းဟူမူကား။ အယံ ခေါ ဘဝံဗြဟ္မာ၊ ဤအရှင်ဗြဟ္မာသည်။ မဟာဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာကြီးတည်း။ အဘိဘူ၊ငါတို့၏အရှင်တည်း။ အနဘိဘူတော၊ သူတပါးတို့သည် နှုပ်စက်ခြင်းငှာ မတတ်နိုင်။အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ဒသော၊အလုံးစုံကို မြင်နိုင်၏။ ဝသဝတ္တီ၊ အလိုသို့လိုက်စေတတ်၏။ ဇာသာရော၊အစိုးရတတ်၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့ကို။ ကတ္တာ၊ ပြုပြင်တတ်၏။ နိမ္မာတာ၊ ဖန်ဆင်းတတ်၏။ သေဋ္ဌော၊ အထူးသဖြင့် ချီး မွမ်း အပ် ၏။

သဇိဟာ၊ စိရင်းအပ်၏။ ဝသီ၊ ဗျာန်သမာပတ်၌ လေ့လာစွာ၏။ ဘူတဘဗျာနံ၊ ဖြစ်ပြီးသော သတ္တဝါ ဖြစ်ဆဲသော သတ္တဝါတို့၏။ ပိတာ၊ အဘဓေတည်း။ ဇုမိနာ ဘောတာဖြဟ္မုနာ၊ ဤ အရှင် ဖြဟ္မာသည်။ မယံ၊ တို့ကို။ နိမ္မိတာ၊ ဖန်ဆင်း အပ်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဖန်ဆင်းခြင်းသည်။ ကိဿ၊ အဘယ်မည်သော။ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဇုမံ ဘဝန်ကို ဖြဟ္မာနံ၊ ဤအရှင်ဖြဟ္မာကို။ ဇုဓ၊ ဤဘုံ၌။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဥပပန်နံ၊ ဖြစ်သည်ကို။ အမ္ဟဿာမ၊ မြင်ကုန်၏။ 'မယံပန၊ တို့သည်ကား။ ပဆ္ဆာ၊မှ။ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ဘောဘတာဖြဟ္မုနာ၊သည်။ မယံ၊တို့ကို။ နိမ္မိတာ၊ ကုန်၏။ ဇုတိဓသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၄၃။ သော၊ ထိုရှေးဦးစွာဖြစ်သော ဖြဟ္မာသည်။ ဒိဃာယုက တရော၊ အထူးသဖြင့် ရှည်သောအသက်ရှိသည်လည်း။ဟောတိ၊ ၏။ ဝဏ္ဏဝန္တတရော၊အထူးသဖြင့် အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟသက္ခတရော၊ အထူးသဖြင့် တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ယေ ပန တေသဟ္မာ၊ တို့သည်ကား။ (တေ အနက်မရှိ)။ ပဆ္ဆာ ဘ မှ။ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသဟ္မာ၊ တို့သည်။ အပ္ပါယုကတရော၊ တိုသောအသက် ရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒုမ္မဏ္ဍုတရော၊ အဆင်းနှင့် မပြည့်စုံကုန်သည်လည်း။ဟောန္တိ၊ကုန်၏။အပ္ပေသက္ခတရော၊တန်ခိုးနှင့်မပြည့်စုံကုန်သည်လည်း။ ''တန်ခိုးနည်းကုန်သည်လည်းဟူ''။ဟောန္တိ၊ကုန်၏။

၄၄။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အညတရော၊တယောက်သော။သတ္တော၊ သည်။ တမှာကာယာ၊ ထိုဖြဟ္မာ့ပြည်မှ။ စဝိတ္ဝာ၊ ၍။ ဣတ္ထတ္တံ၊ ဤလူ့ပြည်သို့။ ယံယောနကာရဏေန၊ ကြောင့်။ အာဂစ္ဆတိ ၏။ တံ ဌာနံ၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါပနဝိဇ္ဇတိဝေ၊ ရှိသလျှင် ကတည်း။ ဣတ္ထတ္တံ၊ ဤလူ့ပြည်သို့။ အာဂစ္ဆတော၊ လာသည်။ သမာနော၊ဖြစ်၍။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ထောင်သော လူ၏ဘောင်မှ။ အနာဂါရိယံ၊ အိမ်မထောင်သော ရဟန်းဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇတိ၊

ရဟန်းပြု၏။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနာဂါရိယံ၊ ဉ်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်း ပြုသည်။ **သမာ**နော၊ ဖြစ်၍။ပ။ တံပုဗ္ဗနိဝါသံ၊ ထိုရှေးဘဝကိုသာ လျှင်။ အနုဿရတိ၊ အောက်မေ့နိုင်၏။ တတော၊ **ထိ**ဘဝထက်။ ပရံ၊ အလွန်။ နာနုဿရတိ၊ မအောက်မေ့နိုင်။ **သော သ**တ္တော၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ကိံ အာဟ၊ မူကား။ **ယော ဘဝံ** ဗြဟ္မာ၊ အရှင်ဗြဟ္မာသည်။ (တကား နိပါတ်မျှ **သာ**တည်း)။ မယံ၊ တို့ကို။ယေနဘောတာဗြဟ္မုနာ အကြင်ဗြဟ္မာသည်။**နိ**မ္မိတာ၊ ဖန်ဆင်းအပ်ကုန်သည်။ သောဘဝံဗြဟ္မာ၊ သည်။**နိ**စ္စော၊ **ပဋိသ**န္ဓေ တဖန် မယူသောအားဖြင့် မြဲ၏။ .ဓုဝေါ၊ တဖန် **မစု**တေသော အားဖြင့် မြဲ၏။ **သ**သ္သတော၊ **မ**အိုသောအားဖြင့် **မြ**ဲ၏။ **အ**ဝိပရိ ဏာမဓမ္မော၊ **ဖော**က်ပြန်သော **သ**ဘောမရှိ။ **သ**သ္သတိသမံ၊ အမြဲ တည်**သော**မြေကြီး မြင်းမိုရ်တောင် လနေတို့ကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထို အတူသာလျှင်။ဌိသိတိ၊လတ္တံ့။ယေပနမယံ၊တို့သည်ကား "တို့ကို ကား,**လ**ည်းဟု"။**တေန**ဘောတာဗြဟ္မုနာ ထိုအရှင်ဗြဟ္မာသည်။ နိမ္မိတာ၊ ဖန်ဆင်း အပ်ကုန်၏။ တေမယံ၊ တို့သည်။ အနိစ္စာ၊ ပဋိသန္ဓေ တဖန် ယူပြန်ရသောအားဖြင့် မမြဲကုန်။ အဓုဝါ၊ တဖန် စုတေရသောအားဖြင့် မမြဲကုန်။ အပ္ပါယုကာ၊ တို့သော အသက် ရှိကုန်၏။ဓဝနဓမ္မာ၊စုတေခြင်းသဘောရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဣတ္ထတ္တံ၊ ဤလူ့ပြည်သို့။ အာဂန္တာ၊ လာရုံကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧကစ္စသဿတိကာ၊ **သ**တ္တဝါ အချို့သော မြဲ၏ဟု အယူရှိကုန်ထသော။ဧကစ္စအသဿတိကား၊ကုန်ထသော။ဧကော၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ယံဌာနံ၊ အကြောင်း အကြောင်းကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ယံဌာနံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်း ပြု၍။ အတ္တာနဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဧကစ္စံ၊ အချို့ကို။ **သ**သ္သတံ ဣတိ၊ဟူ၍။ဧကစ္စံ၊ အချို့ကို။အသဿတံဣတိ:မမြဲဟူ၍။.ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဒံဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဌာနံ၊ တည်း။

အမှာ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကား မိမိဖြဟ္မာ့ဘုံ၌ ဖြစ်သော ဖြဟ္မာ၏ မစုတေမူ၍ ဖြဟ္မာ့ဘုံ၌ အသက်ရှည်စွာ တည်သည်ကို မြင်၍ မိမိကား အသက်တိုသည်ကို မြင်၍ ငါတို့ကို ဖျက်ပြင်ဖန်ဆင်းပေးသော အရှင် ဖြဟ္မာကား မြတ်။ ငါတို့ကား မမြဲချေဟု ယူလေသည်။ ထိုကြောင့် ကေစ္ဆသဿတဒိဋ္ဌိ ဖြစ်သတည်း။ ထိုအယူကို လွန်လေပြီးသော တဘဝမျှကိုသာ သိနိုင်သော ပုဗ္ဗေနိဝါသာ နုဿတိ ဉာဏ်ကိုသာရသော တိတ္ထိပုဂ္ဂိုလ်က ယူလေသတည်း။

၄၅။ ဒုတိယေစ၊ ဥ္ဒလည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဒိဋ္ဌာပဒေါသိကာနာမ၊ ဒိဋ္ဌာပဒေါသိက အမည်ရှိကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နံတ်တို့သည်။ သန္တိ၊၏၊တေဒေဝါ၊တို့သည်။အတိဝေယံ၊ကာလအပိုင်းအခြားကို လွန်၍၊ ဟသဒိဋ္ဌာရတိ ဓမ္မသမာပန္နာ၊ ရယ်ရွှင်ခြင်း သဘော မြူးတူးခြင်းဖြင့် မွေ့လျော်ချင်သော သဘော ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ကုန်၏။အတိဝေလံ၊ အပိုင်းအခြားကို လွန်၍။ ဟသဒိဋ္ဌာရတိဓမ္မ သမာပန္နာနံ၊ ရယ်ရွှင်ခြင်းသဘော မြူးတူးမွေ့လျော်ချင်သော သဘော ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတံ-ဝိဟရန္တာနံ၊ နေကုန်သော။ တေသံဒေဝါနံ၊ တို့၏။ သတိ၊ သတိသည်။ သမုဿတိ၊ မွေ့လျော့၏။ သတိယာ၊ သတိ၏။ သံမောသာ၊ မွေ့လျော့ခြင်းဒုက္ခကြောင့်။တေဒေဝါ၊ တို့သည်။ တမှာကာယာ၊ထိုကိုယ်၏အဖြစ်မှ။ စဝန္တိ၊ ကုန်၏။

အမှာ "ဒိဋ္ဌာ ယ ပဒူ သေ နွိတိ ဒိဋ္ဌာပဒေါသိကာ" ဟူသော ဝစနကြောင့် ဒိဋ္ဌာပဒေါသိက မည်ကုန်သတည်း။ ထိုဒိဋ္ဌာပဒေါသိက နတ်တို့သည် ရယ်ရွှင် မြူးတူးခြင်းသဘောဖြင့် နတ်၏ သဘင်၌ မွေ့လျော် လွန်း သော ကြောင့် အာဟာရစားချိန်ကိုလွန်လေသော် ညှိုးလေပြီးသော ကြာညှိုအစရှိသောပန်းတို့ကို စိမ်းပြန်စိမ့်သောငှာ အိုးတရာဖြင့်ပင် ရေသွန်းသော်လည်း မစိမ်းပြန်သကဲ့သို့အကြိမ်များစွာပင် စားသော်လည်း ဇိဝိတိန္ဒြေမတည်ပြီ။ အာဟာရကွယ စုတေခြင်းဖြင့် စုတေရလေ

ကော့သည်သာတည်း။ ဤသို့စုတေရခြင်းကို ကာမဘဝစရုနတ်ပြည်ခြောက်ထပ်ပင် ရကောင်း၏ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ ဆို၏။

၎၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အညတရော၊ သော။ သတ္တော၊ သည်။ တမှာကာယာ၊ ထိုကိုယ်အဖြစ်မှ။ စပိတ္တာ၊ ၍။ ဇာထ္ထတ္တံ၊ ဤလူ့ပြည်သို့။ ယံ ယေန ဌာနေန၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်။ အာဂန္ဆတိ၊ ၏။ တေံဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါပန ဝိဇ္ဇတ်ဧဝ၊ တည်း။ ဇာထ္ထတ္တံ၊ လူ၏အဖြစ်သို့။ အာဂတော၊ သည်။ သမာနော၊ ၍။ ပ။ တံပုဗ္ဗေ နိဝါသံ၊ ထိုရှေးဘဝကိုသာလျှင်။ အနုဿရတိ၊ အောက်မေ့နိုင်၏။ တတော၊ ထိုဘဝထက်။ ပရံ၊ အလွန်။ နာနုဿရတိ၊ နိုင်။ သော သတ္တော၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ယေ ဘောန္တော ဒေဝါ၊ အကြင် အရှင် နတ်တို့သည်။ ဒိဋ္ဌာပဒေါသိကာ၊ မြွေးတူးမွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်စုတေရကုန်သည်။နဟောန္တိ၊ ကုန်။တေဘောန္တော ဒေဝါ၊ တို့သည်။ အတိဝေလံ၊ အလွန်ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဟသဒိဋ္ဌာရတိမမ္မ သမာပန္နာ၊ ရယ်ရွှင်ခြင်း သဘော မြွေတူးမွေ့လျော်ခြင်းသဘော ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ နဝိဟရန္တိ၊ ကုန်။ အတိဝေလံ၊ အလွန်ကြာမြင့်စွာ။ ဟသဒိဋ္ဌာရတိမမ္မသမာပန္နာ၊ရယ်ရွှင်ခြင်းသဘော မြွေးတူးမွေ့လျော်ခြင်း သဘောနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ နဝိဟရတံ-နဝိဟရန္တာနံ၊ မနေကုန်သော။ တေသံဒေဝါနံ၊ တို့၏။ သဘိ၊သည်။နပမုဿတိ၊မမ့လျော့။သတိယာ၊၏။အသံမောသာ၊ မမ့လျော့ခြင်းကြောင့်။ တေဒေဝါ၊ တို့သည်။ တမှာကာယာ၊ မှ။ နစဝန္တိ၊ကုန်။ နိစ္စာ၊ ပဋိသန္ဓေ တဖန် မယူသောအားဖြင့် မြဲကုန်၏။ ဒုဝါး၊ ဟဖန် မစုတေသောအားဖြင့် မြဲကုန်၏။ သဿတာ၊ မအိုသောအားဖြင့် မြဲကုန်၏။ အဝိပရိဏာမမမ္မာ၊ မဖောက်ပြန်ခြင်း သဘော တရား ရှိကုန်၏။ သဿတိသမံ၊ အမြဲတည်သော မြေကြီး မြင်းမိုရ်တောင် နေလတို့ကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ ဌဿန္တိ၊ တည်ကုန်လတ္တံ့။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ယေ ပနမယံ၊တို့သည်ကား။ဒိဋ္ဌာပဒေါသိကာ၊မြွေးတူးခြင်းဖြင့်ပျက်ခြင်း သဘော ရှိကုန်သည်။ အဟုမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေမယံ၊ တို့သည်။

သုတ်သီလကွန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

အတိဝေလံ၊ အလွန်ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဟသဒိဋ္ဌ ရတိဓမ္မ **သမာပန္နော**၊ ရယ်ရွှင်ခြင်း သဘော မြူးတူး မွေ့လျော်ခြင်း သဘောရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရိမ္ဘာ၊နေကုန်၏။**အတိဝေလံ**၊ လုံး။ဟသဒိဋ္ဌာရတိဓမ္မ သမာပန္နာနံ၊ဖြစ်၍။ဝိဟရတံ ဝိဟရန္တာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံနော၊ ငါတို့၏။ သတိ၊ **သည်**။ ပမုဿတိ၊ ၏။ သတိယာ၊ ၏။ သံမောသော၊ကြောင့်။ ဒေံ၊သို့။ မယံ၊တို့သည်။ တမ္မာကာယာ၊ မှ။ စုတာ၊ စုတေရကုန်၏။ (**အနိစ္စာ** အစရှိသည် အနက် တူပြီ)။ စဝနဓမ္မော၊ စုတေခြင်း**သဘော** ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဇာတ္တိတ္တံ၊ ဤလူ့ပြည်သို့။ အာဂတော၊ ကုန်၏။ ဇာတိ၊ဌိ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ **ကေစ္ဆသဿတိကာ၊ ကုန်သော**။ ကေစ္ဆ အသဿတိကာ၊ ကုန်သော။ **ဧကေ၊ ကုန်သော**။ **သမဏ** ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ယံဒ္ဒဿနံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍။ ယံဒ္ဒဿနံ၊ **ကို**။ **အာဂန္တ္ဝာ**၊ ၍။ အတ္တာနုဒ္ဒိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ လောဘဒ္ဒိ၊ ကိုလည်း**ကောင်း**။ ကေစ္ဆံ၊ အချို့ကို။ သဿတံ ဇာတိ၊ ဟူ၍။ **ကေစ္ဆံ**၊ **ကို**။ **အသဿတံ**၊ ဇာတိ၊ ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇာဒံဒ္ဒဿနံ၊သည်။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဒ္ဒဿနံ၊ တည်း။

၎၇။ တတိယေ၊ ဒ္ဒိလည်း ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ **မနော**ပဒေါသိကာ နာမ၊ **မနောပဒေါသိက** အမည် ရှိကုန်သော။ "အမျက်နှင့် ယှဉ်ဖြစ်သော စိတ်ကြောင့် စုတေခြင်း သဘော ရှိကုန်သော,လည်းဟူ"။ ဇဒဝေါ၊ နတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ (ဤ **မနောပဒေါသိက** အမည်ရှိသော နတ်တို့ကိုကား "တေ စာတုမဟာရာဇိကာ" ဟူ၍ အဋ္ဌကထာဌာ ဆိုသောကြောင့် စတုမဟာရာဇ် နတ်ပြည်သို့သာ ရအပ်ကုန်၏)။ ဇတေ၊ ထိုမနောပဒေါသိက နတ်တို့သည်။ အတိဝေလံ၊ အကြိုင်း အရှည်ကို လွန်၍။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဥပနိဇ္ဈာယန္တိ၊ တစိန်းစိန်း ကြည့်ကုန်၏။ ကဲ့ရဲ့လိုသော စိတ်ဖြင့် ရှုကုန်၏, လည်းဟူ"။ ဇတေဒဝေါ၊ နတ်တို့သည်။ အတိဝေလံ၊ ၍။ အညမညံ၊ ချင်း။ ဥပနိဇ္ဈာယန္တာ၊ တစိန်းစိန်း ကြည့်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အညမညဉ်၊ တယောက်သည်

တဇယောက်၌။ စိတ္တာနိ၊စိတ်တို့ကို။ ပဒုဋ္ဌေန်၊ ပြစ်မှား၊ကုန်၏။ တေ ဒေဝါ၊နတ်တို့သည်။အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ပဒုဋ္ဌစိတ္တာ၊ ပြစ်မှား သော စိတ်ရှိကုန်သည်။ ဟုတ္ထာ၊ ဖြစ်၍။ ကိလန္တကာယာ၊ ပင်ပန်း သော ကိုယ်ရှိကုန်သည်။ ကိလန္တစိတ္တာ၊ ပင်ပန်းသော စိတ်ရှိကုန် သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဒေဝါ၊ တို့သည်။ တမှာကာယာ၊ မှ။ စဝန္တိ၊ ကုန်၏။

၄၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အညတရော၊ သော။ သတ္တော၊ သည်။ တမှာကာယာ၊ မှ။ စဝိတ္ဝာ၊ ၍။ ဒုတ္ထုတ္တံ၊ ဤလူ့ပြည်သို့။ ယံယေန ဒ္ဒါဒေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ အာဂန္ဆတိ၊ ၏။ တေံဒ္ဒါနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါပန ဝိဇ္ဇတိဝေ၊ တည်း။ (ဒုတ္ထုတ္တံ အစရှိသည် အနက်တူပြီ)။ ယေဘောန္တောဒေဝါ၊ အကြင် အရှင်နတ်တို့သည်။ (ခေါသဒ္ဒါ တေသဒ္ဒါတို့ကား ပဒပူရဏတည်း)။ ပနောပဒေါသိ ကာ၊ အမျက်နှင့်ယှဉ်သော စိတ်ဖြင့် ပျက်စီးခြင်း သဘော ရှိကုန် သည်။ နုဟောန္တိ၊ ကုန်။ တေဒေဝါ၊ တို့သည်။ အတိဝေလံ၊ ၍။ အညမညံ၊ ချင်း။ နဥပနိဇ္ဈာယန္တိ၊ တစ်နှစ်စိန်း မကြည့်ကုန်။ တေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ အတိဝေလံ၊ ၍။ နဥပနိဇ္ဈာယန္တာ၊ တစ်နှစ်စိန်း မကြည့်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အညမညမ်ဟိ၊ တယောက်သည် တယောက် ၌။ စိတ္တာနိ၊ တို့ကို၊ နပဒုဋ္ဌသန္တိ၊ မပြစ်မှားကုန်။ တေဒေဝါ၊ တို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အပဒုဋ္ဌစိတ္တာ၊ ပြစ်မှားလိုသော စိတ်မရှိကုန်သည်။ ဟုတ္ထာ၊ ဖြစ်၍။ အကိလန္တကာယာ၊ ပင်ပန်း သော ကိုယ်မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အကိလန္တစိတ္တာ၊ ပင်ပန်းသော စိတ်မရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေဒေဝါ၊ တို့သည်၊ တမှာကာယာ၊ ထိုကိုယ်၏အဖြစ်မှ။ နစဝန္တိ၊ ကုန်။ (နိစ္စာ အစ ရှိသည် အနက်တူပြီ)။ တေမယံ၊ တို့သည်။ အညမညံ၊ ချင်း၊ ပဒုဋ္ဌစိတ္တာ၊ ပြစ်မှားလိုသော စိတ်ရှိကုန်သည်။ ဟုတ္ထာ၊ ဖြစ်၍၊ ကိလန္တကာယာ၊ ပင်ပန်းသောကိုယ် ရှိကုန်သည်။ ကိလန္တစိတ္တာ၊ ပင်ပန်းသောစိတ် ရှိကုန်သည်။ အဟုမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ မယံ၊တို့သည်။တမှာကာယာ၊မှ။ စုတာ၊ စုဖော်ရကုန်၏။ အနိစ္စာ၊

(၇၀) သုတ်သီလကျွန်ပါ၌တော် နိဿယသစ်

တဖန် ပဋိသန္ဓေယူသော အားဖြင့် မမြဲကုန်။ အဓုဝါ၊ တဖန် စုတေသောအားဖြင့် မမြဲကုန်။ အပ္ပါယုကာ၊ တိုသော အသက်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ စဝနဓမ္မာ၊ စုတေခြင်းသဘော ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဒုက္ခတ္တံ၊ ဤလူ့ပြည်သို့။ အာဂတာ၊ လာကုန်၏။ ဒုတိ၊ ဤသို့။ အာဟာ၊ ဆို၏။ (ဒုဒံ ဘိက္ခဝေ တတိယံ အစရှိသည်အနက် တူပြီ)။

၎၉။ စတုဇ္ဈာန ဥဠာရဉ္စ။ပ။ တက္ကီ၊ အကြံရှိသည်။ဟောတိ၊ ၏။ ဂိမံသီ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်ခြင်း ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ တက္ကပရိယာဟတံ၊ ကြံဆ၍။ ဂိမံသာနုစရိတံ၊ ပညာဖြင့် စူးစမ်းဆင်ခြင်၍။ သယံပဋိဘာနံ၊ မိမိဉာဏ်၏ အထင်ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟာ၊ ၏။ ကိံ အာဟာ၊ နည်းဟူမူကား။ စက္ခု၊ ဣတိပိ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ။ပ။ ကာယော ဣတိပိ၊ ကာယဟူ၍ လည်းကောင်း။ ယံယောအတ္တာ၊ အကြင်အတ္တဘောကို။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ (စသဒ္ဒါဇဒံသဒ္ဒါတို့ကား ပဒါလင်္ကာရတည်း)။ အယံအတ္တာ၊ သည်။ အနိစ္စော၊ တဖန်ပဋိသန္ဓေယူသောအားဖြင့် မမြဲ။ အဓုဝေါ၊ တဖန် စုတေသော အားဖြင့် မမြဲ။ အသဿတော၊ အိုသော အားဖြင့် မမြဲ။ ဝိပရိဏာမဓမ္မော၊ ပြကတ်သော သဘောကို စွန့်တတ်၏။ စိတ္တံ ဣတိဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ မနော ဣတိဝါ၊ မနဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဝိညာဏံဣတိဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ယံစခေါ ယောစ ခေါအတ္တာ၊ ကို။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အယံ အတ္တာ၊ သည်။ နိစ္စော၊ ၏။ပ။ သဿတိသမံ၊ အမြဲတည်သော မြေကြီး မြင်းမိုရ်တောင် နေလကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဌဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊သို့။ အာဟာ၊ ၏။ (ဣမံ ဘိက္ခဝေ စတုတ္ထံ အစရှိသည် အနက်တူပြီ)။

၅၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေစ္စာသဿတိကာ၊ ကုန်သော။ ကေစ္စ အသဿတိကာ၊ ကုန်သော။ ဣမေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ (ဤဒ္ဒွလည်း ဒေါသဒ္ဒါ တေသဒ္ဒါ တို့သည်ကား ပဒါလင်္ကာရ တည်း)။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေကေစိ၊ ကုန်သော။ (ဟိကား

နိပါတ်သာ)။ ဧကေစ္ဆ သဿတိကာ၊ ကုန်သော။ ကေစ္ဆအာသဿတိကာ၊ ကုန်သော။ သမဏာစရိ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ ပြဟ္မဏာဝရိ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ ပ။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေသမဏပြဟ္မဏာ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ စတူဟိ၊ ကုန်ဒသာ။ ဋ္ဌမေဟိ ဒေဝ ဝတ္ထု။ဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့် သာလျှင်။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတေသံ၊ ထိုလေးပါးကုန်သော အကြောင်းတို့တွင်။ အညတရေန ဝါ၊တပါးပါးသော အကြောင်းဖြင့်မူလည်း။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဋ္ဌတော၊ ဤလေးပါးထက်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အလွန်။ ကေစ္ဆ သဿတဒိဋ္ဌိယာ၊ ကေစ္ဆ သဿတဒိဋ္ဌိကို။ ပညာပနာသ၊ ပညတ်ခြင်း၏။ ကာရဏံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (ဤသို့ ပါဠိသေသ ထည့်၍ သမ္မန်)။

၅၁။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧဝံ ဂတိကာ၊ ဤသို့စွဲလမ်းအပ်ကုန်သော။ ဧဝံ ပရာမဋ္ဌာ၊ ဤသို့ ဖောက်ပြန်သော အားဖြင့် သုံးသပ်အပ်ကုန်သော။ ဋ္ဌမေ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာ၊ ဤမိစ္ဆာ အယူတို့သည်။ ဧဝံ ဂတိကာ၊ ဤသို့အလားရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ အဘိသမ္ဘုရာယာ၊ ဤသို့ လားရာရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဋ္ဌတိ၊ သို့။ တယိဒံ-တံ ဋ္ဌဒံ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ ကို။ တထာဂတော၊ သည်။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ (ဧဝံဂတိကာ, ဧဝံအဘိသမ္ဘုရာယာ၊ ဤ-နှစ်ပုဒ်ကား ဧဝုစ်တည်း)။ တထာဂတော၊ သည်။ တဉ္စ၊ ထိုလေးပါး အပြားရှိသော မိစ္ဆာအယူကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဥတ္တရိတရံ၊ လွန်စွာလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထိုအလုံးစုံသော တရားကိုလည်း။ ပဇာနန်- ပဇာနနန္တော၊ သိသည်ဖြစ်၍။ န ပရာမသတိ၊ ဖောက်ပြန်သော အားဖြင့် မသုံးသပ်။ အပရာမသတော၊သော။ အသ တေန တထာဂတေန၊ သည်။ ပစ္စတ္တဉ္ဉေဝ၊ အသီးသာလျှင်။ ''မိမိအလိုလိုသာလျှင်, လည်းဟူ''။ နိဗ္ဗုတိ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝိဒိတာ၊ သိပြီ။ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ချုပ်ခြင်း ကို လည်း ကောင်း။ အသာဒဉ္စ၊ ခံစားခြင်း ကိုလည်းကောင်း။ အာဒီနဝဉ္စ၊ ကိုလည်း

ကောင်း။ နိဿရဏာဒ္ဓ၊ ထွက် မြောက် ခြင်း ကို လည်းကောင်း။ ယထာဘူတံ၊ မဖောက်မပြန်။ ဝိဒိတ္တာ၊ ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တထာဂတော၊ သည်။ အနုပါဒါ၊ ဥပါဒါန် မရှိသည် ဖြစ်၍။ ဥပါဒါနတော၊ မှ။ (အပါဒါန်ထည့်)။ ဝိမုတ္တော၊ လွတ်၏။

၅၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေဂုဏာဓမ္မေ၊ တို့ကို။ပ။ ပဝေဒေတိ၊ ထင်ရှားပြတော်မူ၏။ ယေဟိ ဂုဏ ဓမ္မေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပ။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဣမေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ (ဂမ္ဘီရာ စသည်အနက်တူပြီ)။

အန္တောနန္ဒံဝါဒ

၅၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အန္တောနန္ဒီကာ၊ အဆုံးရှိ၏ အဆုံးမရှိဟု အယူရှိကုန်သော။ တေ၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ လောကဿ၊ ၏။ အန္တောနန္ဒံ၊ အဆုံး ရှိသည် အဆုံး မ့ရှိသည်ကို။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ ဝဏ္ဏဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။

အမှာ ဤအရာ၌ "အန္တအနန္တဒိဋ္ဌိကာနံ နေဝန္တောနာနန္တိကာ" ဟု ဆိုအပ်လျက် ကသေသ နည်းအားဖြင့် အန္တောနန္တိကာဟု ဆိုသတည်း။ ထိုသို့ ကသေသ နည်းအားဖြင့် အန္တောနန္တိကာဟု ဆိုသည်၏ အဖြစ်ကို သိစေခြင်းငှာ အဋ္ဌကထာဆရာသည် "အန္တောနန္တိကာတိအန္တနန္တဝါဒါ၊ အန္တံဝါအနန္တံဝါ အန္တောနန္တံဝါနေဝန္တနာနန္တံဝါ အာရဇ္ဇုပဝတ္တ ဝါဒါတိ အတ္ထော" ဟု ဆိုတော်မူသတည်း။ အကြွင်းအနက် လွယ်သည်မျှား၏။

၅၄။ စိတ္တော၊ သည်။ ယထာယေန သမာဓိနာ၊ ဖြင့်။ သမာဟိတေ၊ သော်။ တေနသမာဓိနာ၊ ဖြင့်။ လောကသ္မိ ံ၊ ၌။ အန္တ သည်၊ အဆုံးရှိ၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဂိဟရတိ၊ ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ကိ ံအာဟ၊ နည်းဟူမူကား။ အယံ လောကော၊ ဤလောကသည်။ အန္တံဝါ၊ အဆုံးရှိ၏။ ပရိဝဋ္ဋမော၊ ထက်ဝန်းကျင်လုံး၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဂါဆိုခြင်းသည်။ ကိဿ၊ သော။ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့် နည်းဟူမူကား။ အဟံ၊ သည်။

အာဘဿမန္တာယ အစရှိသည် အနက်တူပြီ)။ ယထာယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ အယံလောကော၊ သည်။ အန္တဝါ၊ ၏။ ပရိဝဋ္ဋေမော၊ ထက်ဝန်းကျင်လုံး၏။ တံ ကာရဏံ၊ ထိုသို့ အဆုံးရှိကြောင်း ထက်ဝန်းကျင် လုံးကြောင်းကို။ အဟံ၊ သည်။ ဇာမိနာဝိသေသာဓိဂမနေန၊ ဤအဘိညာဉ် တရား အထူးကို ရခြင်းကြောင့်။ ဇာနာမိ၊၏။ ဇာတိ၊သို့။ အာဟာ၊၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။အန္တာနန္တိကော၊ အဆုံးရှိ၏ အဆုံးမရှိဟု အယူရှိကုန်သော။ ဧကော၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ တို့သည်။ ယံဒ္ဓါနံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍။ ယံဒ္ဓါနံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ လောကဿ၊ ၏။ အန္တာနန္တံ၊ အဆုံးရှိသည် အဆုံးမရှိသည်ကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇာဒံဒ္ဓါနံ၊ သည်။ ပဒ္ဓမံ၊ သော။ ဒ္ဓါနံ၊ တည်း။

၅၅။ ဒုတိယေစ၊ ဒ္ဓလည်း။ (ဘောန္တော သမဏ ဗြာဟ္မဏာ စသည် အနက်တူပြီ)။ လောကသ္မိံ၊ ၌။ အနန္တသည်၊ အဆုံးမရှိဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ကိံအာဟ၊ နည်းဟူမူကား။ အယံလောကော၊ သည်။ အနန္တော၊ အဆုံးမရှိ။ အပရိယန္တော၊ အပိုင်းအခြား မရှိ။ ယေ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အယံ လောကော၊ သည်။ အန္တဝါ၊အဆုံးရှိ၏။ပရိဝဋ္ဋေမော၊ အပိုင်းအခြားရှိ၏။ ''ထက်ဝန်းကျင်လုံး၏,လည်းဟူ''။ ဇာတိဝံ၊ သို့။ အဟံသု၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏။ ဝစနံ၊ သည်။ (ထည့်ပါ)။မုသာ၊ချုတ်လွဲ၏။ အယံ လောကော၊ သည်။ အနန္တော၊ ရှိ။ အပရိယန္တော၊ ရှိ။ တံ၊ ထိုသို့ အဆုံး မရှိဟူ၍ ငါဆိုခြင်းသည်။ ကိဿ၊ သော။ ဟေတု၊ နည်းဟူမူကား။ပ။ ယထာ ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ အယံလောကော၊ သည်။ အနန္တော၊ ရှိ။ အပရိယန္တော၊ အပိုင်းအခြားမရှိ။ တေံကာရဏံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဇာမိနာ ဝိသေသာဓိဂမနေန၊ အဘိညာဉ် တရားထူးကို ရခြင်းကြောင့်။ ဇာနာမိ၊ ၏။ (ဇာဒံ ဘိက္ခဝေ ဒုတိယံ စသည် အနက်တူပြီ)။

ဒီဃနိကာယ(က) ၂၀၄-၁၀

၅၆။ တတိယေစ၊ တတိယ ဝါရန္စလည်း ။ပ။ စိတ္တော့၊ စိတ်သည်။ ယထာ ယေနသမာဓိနာ၊ အကြင်အပွနာ သမာဓိဖြင့်။ သမာဟိတော၊ တည်ကြည် လ သော်။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက် ဖြစ်သော။ လောကသ္မိံ၊ ၌။ အဓော၊ အောက်ဖြစ်သော။ လောကသ္မိံ၊ ၌။ အန္တာသည်၊ အဆုံးရှိ၏ဟူ၍ အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တိရိယံ၊ ဖိလာကား။ အနန္တာသည်၊ အဆုံးမရှိဟူ အမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သောပဂ္ဂလော၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ကိံ အာဟ၊ နည်းဟူမူကား။ အယံလောကော၊ သည်။ အန္တဝါစ၊ အဆုံးလည်း ရှိ၏။ အနန္တောစ၊ အဆုံးလည်း မရှိ။ပ။ တေသမ္မိ၊ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့၏လည်း။ဝစနံ၊သည်။မုသာ၊ ဆွတ်လွဲ၏။ အယံလောကော၊ သည်။ အန္တဝါစ၊ အဆုံးလည်း ရှိ၏။ အနန္တောစ၊ လည်းမရှိ၊ တံ၊ ထိုသို့ အဆုံးလည်းရှိ အဆုံးလည်းမရှိဟူ၍ ငါဆိုခြင်းသည်။ ကိဿ၊ သော။ ဟေတု၊ နည်းဟူမူကား ။ပ ယထာယေနသမာဓိနာ၊ ဖြင့်။ စိတ္တော့၊ သည်။ သမာဟိတော၊ လ သော်။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ဖြစ်သော။လောကသ္မိံ၊ ၌။ အဓော၊ အောက်ဖြစ်သော။ လောကသ္မိံ၊ ၌။ အန္တာသည်၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တိရိယံ၊ ဖိလာကား။ အနန္တာသည်၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ယထာယေနကာရဏေန၊ ကြောင့် ။ပ။ ဧတံကာရဏံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဤမိနာ ဝိသေသာဓိဂမနေန၊ ကြောင့်။ ဇာနာမိ၊ ၏။ (ဤဒံ ဘိက္ခဝေ တတိယံ ဌာနံ စသည် အနက်တူပြီ)။

၅၇။ စတုတ္ထေစ၊ ၌လည်း ပ။ အယံ လောကော၊ သည်။ အန္တဝါစ၊ အဆုံးလည်းရှိ၏။ အနန္တောစ၊ လည်းမရှိ။ ဤတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ဧတသ္မိ၊ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့၏လည်း။ဝစနံ၊ သည်။ မုသာ၊ ဆွတ်လွဲ၏။အယံလောကော၊သည်။အန္တဝါ၊ အဆုံးရှိသည်လည်း။ နေဝဟောတိ၊ ဖြစ်။ အနန္တောစ၊ အဆုံးမရှိသည်လည်း။ နုပနဟောတိ၊ဖြစ်။ ဤတိ၊ သို့။အာဟ၊ ၏။ (ဤဒံ ဘိက္ခဝေ စတုတ္ထံ ဌာနံ စသည် အနက်တူပြီ။ အမရာဝိက္ခေပိက ဝါဒီ ထူးရာကိုသာ ယောဇနာအံ့)။

အမရာဝိက္ခေပဝါဒ

၆၁။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။အမရာဝိက္ခေပိကာ၊ အယူစကား တုန်လှုပ်ခြင်းရှိကုန်သော။"အယူစကား အပိုင်းအခြားမရှိကုန်သောလည်းဟူ"။ကော၊ကုန်သော။သမဏပြဘ္မဏာ၊တို့သည်။သန္တိ၊ကုန်၏။တေသမဏပြဘ္မဏာ၊တို့သည်။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသော အယူတို့၌၊"ထိုထိုသောတရားတို့၌, ယည်းဟူ"။ ပဠုံ၊ ပြဿနာကို။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်ကုန်သည်။ သမာနာ၊ ရှိကုန်သော်။ ဝါစာဝိက္ခေပံ၊ နှုတ်ဖြင့်တုန်လှုပ်ခြင်းရှိသော။အမရာဝိဓက္ခေပံ၊ အပိုင်းအခြား မရှိသောတုန်လှုပ်ခြင်းသို့။ စတူဟိ၊ကုန်သော။ ဝတ္ထူ။ဟိ၊တို့ဖြင့်။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တေစ ဘောဇ္ဈာ သမဏပြဘ္မဏာ၊ ထိုအရှင် ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။(အနက်တူပြီ)။ ဝါစာဝိက္ခေပံ၊ နှုတ်ဖြင့် တုန်လှုပ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ အမရာဝိက္ခေပံ၊ အပိုင်းအခြား မရှိသောတုန်လှုပ်ခြင်းသို့၊ စတူဟိ၊ကုန်သော။ ဝတ္ထူ။ဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ပ။

၆၂။ ဇာဒံ၊ ဤသည်ကား။ ကုသလံ၊ တည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ မဖောက်မပြန်။ "ဟုတ်မှန်သော အတိုင်း,လည်းဟူ"။ နပဇာနာတိ၊ မသိ ။ပ။ တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဧဝံပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကိံဟောတိ၊ နည်းဟူမူကား။ခေါ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ သည်။ ဇာဒံ၊ ကား။ ကုသလံ၊ တည်း။ဇာတိ။လ။ နပဇာနာမိ၊ မသိ။ပ။ အဟဉ္ဆေဝ၊ ငါသည်လျှင်။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ ဇာဒံ၊ ကား။ ကုသလံ၊ တည်း။ ဇာတိ သို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း။ အပဇာနန္တော၊ မသိမူ၍။ပ။ ဇာဒံ၊ ကား။ ကုသလံ၊ တည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့မူလည်း။ ဗျာကရေယ္မံ၊ ကြားအံ့။ "ဖြေအံ့, လည်းဟူ"။ ဇာဒံ၊ ကား။ ကုသလံ၊ တည်း။ ဇာတိဝါ၊ သို့မူလည်း။ ဗျာကရေယ္မံ၊ အံ့။ တံဗျာကရဏံ၊ ထိုသို့ဖြေခြင်းသည်။ မမ၊ အား။ မုသာ၊ ချွတ်လွဲသည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ **မမ၊ ၏**။ ယံဝစနံ၊ သည်။ မုသာ၊ ချွတ်လွဲသည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ သောမုသာဝါဒေါ၊ ထိုချွတ်လွဲသော စကားသည်။

(၇၆)　　သုတ်သီလက္ခန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

မမ၊ အား။ ဝိဃာတော၊ ကိုယ်စိတ်၏ ပင်ပန်းခြင်းသည်။ အာသ
ဘဝေယျ၊ ၏။ မမ၊ အား။ ယောဝိဃာတော၊ သည်။ အာသ
ဘဝေယျ၊ ၏။ သောဝိဃာတော၊ သည်။ မမ၊ ၏။ ''အား,
လည်းဟု''။ အန္တရာယော၊ နတ်ရွာ နိဗ္ဗာန်၏ အန္တရာယ်သည်။
အာသဘဝေယျ၊၏။ (ဣတိသဒ္ဒါကား ပရိသမာပနတည်း)။ဣတိ၊
သို့။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ မုသာဝါဒ ဘယာ၊ မုသာဝါဒမှ
ကြောက် ခြင်း ကြောင့်။ မုသာဝါဒပရိဇေဂုစ္ဆာ၊ မုသာဝါဒမှ
စက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဣဒံ၊ ကား။ ကုသလံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။
နေဝဗျာကရောတိ၊ မကြား‌အံ့။ဣဒံ၊သည်ကား။အကုသလံ၊တည်း။
ဣတိ၊ သို့။ နပနဗျာကရောတိ၊ မကြား။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသော
တရားတို့၌။ ပဋိ၊ ကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ရှိသော်။
ဝါစာဝိက္ခေပံ၊ စကား တုန်လှုပ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ အမရာ
ဝိက္ခေပံ၊ အပိုင်းအခြား မရှိသော တုန်လှုပ်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊
၏။ကိံ အာပဇ္ဇတိ၊နည်းဟူမူကား။ ဧဝံဇ္ဈတ်ပိ၊ ဤသို့ ကုသိုလ်ဟူ၍
လည်း။ မမ၊ ၏။ မတိ၊ အယ္ဟသည်။ နောဟောသိ၊ ဖြစ်။ တထာ
တ်ပိ၊ အကုသိုလ်ဟူ၍လည်း။မေ၊ ၏။ မတိ၊ သည်။ နောဟောတိ၊
ဖြစ်။ အညထာတ်ပိ၊ နှစ်ပါးစုံမှ တပါးဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊
သည်။ နောဟောတိ၊ဖြစ်။ နောတ်ပိ၊ နှစ်ပါးစုံအား ဖြင့်မဖြစ်ဟူ၍
လည်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊ သည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ နောနောတ်ပိ၊
နှစ်ပါးစုံအား ဖြင့် မဖြစ်သည် မဟုတ်ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊
သည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။

အမှာ　　ဤငါးပါးကုန်သော ပဋိက္ခေပတို့တွင် ဧဝံတိပ် မေ
နော ဟူသော ဤ-ပုဒ်ဖြင့် အနိယမအားဖြင့် ပယ်
တော်မူ၏။ တထာတိပ် မေ နော ဟူသော ဤပုဒ်ဖြင့် သဿတ
ဝါဒကို ပယ်တော်မူ၏။ အညထာ တိပ် နော ဟူသောပုဒ်ဖြင့်
ကေစွသဿတဝါဒကို ပယ်၏။ နောတိပ် မေ နော ဟူသော
ပုဒ်ဖြင့် ဥစ္ဆေဒဝါဒကို ပယ်၏။ နောနောတိပ် မေ နော ဟူသော
ပုဒ်ဖြင့် တက္ကီဝါဒကို ပယ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အမရာဝိက္ခေပိကာ၊ အယ္ဟစကား အဝိုင်း အခြား မရှိကုန်သော။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ယံဌာနံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍။ ယံဌာနံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ တတ္ထတတ္ထ၊ တို့၌။ ပဉ်ှ၊ကို။ ပုဋ္ဌာ၊သည်။သမာနာ၊ ရှိကုန်လတ္တော်။ ဝါစာဝိက္ခေပံ၊ စကား တုန်လှုပ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော်။ အမရာ-ဝိက္ခေပံ၊ အဝိုင်း အခြား မရှိသော တုန်လှုပ်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇန်၊ ကုန်၏။ ဇာနံဌာနံ၊ သည်။ ပဌမံ၊ သော။ ဌာနံ၊ တည်း။

ဖဒ္ဒ။ ဒုတိယေစ၊ ဌာလည်း။ (အနက် ပဌမဝါဒနှင့် တူသည်ချည်း)။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ ကြံရာဌာ။ ဆန္ဒောဝါ၊ အားနည်းသော ရာဂသည်လည်းကောင်း။ ရာဂေါဝါ၊ အားကြီးသော ရာဂသည်လည်းကောင်း။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ ဒေါသောဝါ၊ အားနည်းသော ဒေါသသည်လည်းကောင်း။ ပဋိဃောဝါ၊ အားကြီးသော ဒေါသည် လည်းကောင်း။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို-ပြဿနာကို ဖြေရာ၌။ ယောဆန္ဒောဝါ၊ အကြင် အားနည်းသော ရာဂသည်လည်းကောင်း။ပ။ ယောပဋိဃောဝါ၊ အကြင် အားကြီးသော ဒေါသသည်လည်းကောင်း။ မေ၊ အား။ အဿဘဝေယျ၊ ရာ၏။ တံဆန္ဒရာဂဿယံ၊ ထိုဆန္ဒရာဂ နှစ်ပါး အပေါင်းသည်။ မမ၊ အား။ ဥပါဒါနံ၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ ယံ၊ အကြင် ဒေါသ ပဋိဃ နှစ်ပါး အပေါင်းသည်။ မမ၊ အား။ ဥပါဒါနံ၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ သော ဒေါသပဋိဃော၊ ထိုအားနည်းသော ဒေါသအားကြီးသောဒေါသသည်။မမ၊အား။ဝိဃာတော၊သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ မမ၊ ၏။ သောဝိဃာတော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ သော ဝိဃာတော၊ သည်။ မမ၊ အား။ အန္တရာယော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ ဇုတိ၊ သို့။ အမရာဝိက္ခေပံ၊ အဝိုင်း အခြား မရှိသော တုန်လှုပ်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇန်၊ ကုန်၏။ ဇုတိ၊ သို့။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဥပါဒါနဘယာ၊ ဥပါဒါန်မှ ကြောက်သောကြောင့်။ဥပါဒါနပရိဇေဂုဆာ၊ဥပါဒါန်မှ စက်ဆုပ်

ခြင်းကြောင့်။ (အကြောင်း အနက်ကူပြီ။ တတိယဝါဒဠှ ကဲ့ရာကိုသာ ယောဇနာဒုံ)။

၆၄။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံကုန် ထသော။ နိပုဏာ၊ သိမ်မွေ့စွာသော အနက်ကို သိနိုင်သော ပညာရှိကုန် ထသော။ ကတပရိပ္ပဝါဒါ၊ သူတပါး၏ အယူကို သိတတ်ကုန် ထသော။ ဝါလဝေဓိရူပါ၊ သားမြီးဖျားကို မှန်အောင် ပစ်နိုင်သော လေးသမားနှင့် တူကုန်ထသော။ သမဏာဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတ သမဏာ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အတ္ထာနေ၊ ၏။ (သမ္မန်ထည့်)။ပညာဂဗေဟနေ၊ပညာ၏အစွမ်းဖြင့်။ ပဓရေသုံ၊ တို့၏။ (သမ္မန်ထည့်ပါဦး)။ ဒိဋ္ဌဂတာနိ၊ အယူတို့ကို။ ဘိန္နန္တာဝမညေ၊ ဖျက်ကုန်သကဲ့သို့။ စရန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ''လှည့်ကုန်အံ့, လည်းဟူ''။ (မညေကား ဝိယအနက်ရှိ၏။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ဘိန္နန္တာဝိယဟုဆိုသတည်း)။ ဧတသမဏာဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထို ပြဿနာကိုဧဖြရာ၌။ မံ၊ ကို။ သမနုယုဉ္ဇယျုံ၊ အယူကို မေးစိစစ်ကုန်ရာ၏။ သမနုဂါဟေယျုံ၊ အကြောင်းကို မေးစိစစ်ကုန်ရာ၏။ သမနုဘာသေယျုံ၊ အပြစ်ကိုပြ၍ ဆိုကုန်ရာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပြဿနာကိုဧဖြရာ၌။ ဧယ သမဏာဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ မံ၊ ကို။ သမယုဉ္ဇေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ သမနုဂါဟေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ သမနုဘာသေယျုံ၊ အပြစ်ကိုပြ၍ ဆိုကုန်ရာ၏။ ဧတသံ သမဏာဗြာဟ္မဏာနံ၊တို့အား။ အဟံ၊ သည်။ နသမ္မာယေယံ၊ ပြည့်စုံစွာ မဆိုနိုင်ရာ။ အဟံ၊ သည်။ ယေသံ၊တို့အား။နသမ္မာယေယံ၊ ပြည့်စုံစွာမဆိုနိုင်ရာ။သောသမ္မာယော၊ ထိုသို့ ပြည့်စုံစွာမဆိုနိုင်ခြင်းသည်။မမ၊အား။ဝိဃာတော၊ ပင်ပန်းခြင်းသည်။ အသဘဝေယျ၊ရာ၏။ မမ၊ အား။ ယောဝိဃာတော၊ သည်။ အသဘဝေယျ၊ ၏။ သောဝိဃာတော၊သည်။မမ၊ ၏။ ''အား, လည်းဟူ''။ အန္တရာယော၊ နတ်ရှာ နိဗ္ဗာန်၏ အန္တရာယ်သည်။ အသဘဝေယျ၊ ၏။ ဇုတိ မနသိကတ္တာ၊ ၍။ အမရာဝိက္ခေပံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ သော ပဂ္ဂလော၊ သည်။အနုယောဂဘယာ၊ သူတပါးမေးစိစစ်အံ့သည်မှ

ကြောက်သောကြောင့်။ အနုယောဂပရိဇေဂုစ္ဆာ၊ သူတပါး မေးစိ
စစ်အံ့ သည်မှ စက်ဆုပ် ခြင်းကြောင့်။ (အကြွင်း အနက် တူပြီး
စတုတ္ထဝါဒ၌ အနုက်ထူးရာကိုသာ ယောဇနာအံ့)။
၆၅။ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ လည်လည်းကောင်း။ မန္ဒော၊ ပညာ
နည်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မောမူဟော၊ အလွန် မိုက်သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ မန္ဒတ္တာ၊ ပညာနည်းသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ မောမူဟတ္တာ၊ အလွန်မိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
ပ။ ပရောလောကော၊ တမလွန်လောကသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣတိ တေံ ကရဏံ၊ ထိုတမလွန် လောကရှိကြောင်း
ကို။ မံ၊ ငါ့ကို။ တုံ၊ သည်။ စေပုစ္ဆတိ။ အကယ်၍ မေးအံ့။ ဧဝံ၊
ဤသို့မေးသည်။ သတိ၊ သော်။ ပရောလောကော၊ တမလွန်
လောကသည် အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ၊ ၏။ ဣတိ တေံ စိတ္တံ၊
ထိုသို့သော စိတ်သည်။ စေအသဟောတိ၊ အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ စိတ်
ရှိသည်။ သန္တေ၌၊ ဖြစ်ငြားသော်လည်း။ ပရောလောကော၊ သည်။
အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣတိ တေံကရဏံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ နဗျာကရေ
ယျံ၊ မကြားအံ့။ ဧဝံတိပိ၊ ဤသို့ တမလွန်လောက ရှိ၏ဟူ၍လည်း။
မေ၊ ၏။ မတိ၊ အယူသည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ တထာတိပိ၊
တမလွန်လောက မရှိဟူ၍လည်း။မေ၊ ၏။မတိ၊ သည်။နောဟော
တိ၊ ဖြစ်။ အညထာတိပိ၊ ရှိ,မရှိ နှစ်ပါးစုံမှ တပါးသောအားဖြင့်
ဖြစ်၏ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ ဖြစ်။ နော
တိပိ၊ နှစ်ပါးစုံမှ တပါးသော အပြားအားဖြင့် မဖြစ်ဟူ၍လည်း။
မေ၊ ၏။ မတိ၊ သည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ နောနောတိပိ၊
နှစ်ပါးစုံမှ တပါးသော အပြား အားဖြင့် မဖြစ်သည် မဟုတ်
ဟူ၍လည်း။ မေ၊၏။ မတိ၊သည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဣတိ၊ဤသို့။
ဗျာကရေယျံ၊ အံ့ (ဤသို့ယောဇနာ)။ ပရောလောကော၊ သည်။
နတ္ထိ၊ လော။ပ။ ပရောလောကော၊ သည်။ အတ္ထိစ၊ ရှိလည်း
ရှိသလော။ နတ္ထိစ၊ မရှိလည်း မရှိသလော။ ပရောလောကော၊
သည်။ နေဝတ္ထိ၊ မရှိ။ နနတ္ထိ၊ မရှိသည်လည်း မဟုတ်။ ဩပပါတိ

ကာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ဖြစ်တတ်ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်သ်လော။ ဩပပါတိကာ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိနသန္တိ၊ ကုန်သလော။ ဩပပါတိကာ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ သန္တိစ၊ ရှိလည်း ရှိကုန်သလော။ နတ္ထိ နသန္တိစ၊ မရှိလည်း မရှိကုန်သလော။ ဩပပါတိကာ၊ ပဋိသန္ဓေနေသောအားဖြင့် ဖြစ်တတ်ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ နေဝအတ္ထိ နေဝသန္တိ၊ လော။ နနတ္ထိ နနသန္တိ၊ မရှိသည်လည်း မဟုတ်ကုန်သလော။ သုကတဒုက္ကဋာနံ၊ ကောင်းစွာ ပြုအပ်ကုန်သော မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်ကုန်သော။ ဇာနည်းကား၊ ကုသိုလ်, အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ ကံတို့၏။ ဖလံဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။အတ္ထိ၊လော။(ဖလဝိပါက ဤနှစ်ပုဒ်ကား ပရိယာယ်သဒ္ဒါတည်း။ အနက်တူ၏။ ဤကဲ့သို့အကြောင်းကိုလည်း သမ္မန်လေ)။ တထာဂတော၊သတ္တဝါသည်။ မရဏာ၊ စုတိစိတ်မှ။ ပရံ၊ အထက်၌။ ''မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ နောက်၌,လည်းဟူ''။ ဟောတိ၊ လော။ (တထာဂတသဒ္ဒါ ဤ-အရာ၌ သတ္တဝါ သာမညကို ဟော၏။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ''သတ္တော တထာဂတောတိ အဓိပ္ပေတော''ဟု ဆိုတော်မူသတည်း)။ တထာဂတော၊သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ အထက်၌။ ''နောက်၌,လည်းဟူ''။ နဟောတိ၊ လော။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတိစ၊ ဖြစ်ဃလော။ နဟောတိစ၊ မဖြစ်လည်း မဖြစ်သလော။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သလော။ နနဟောတိ၊ မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်သလော။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ မေ၊ ၏။ ဇာတိ တံ စိတ္တံ၊ ဤသို့သော စိတ်သည်။ စေ အဿ ဟောတိ၊ အံ့။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နေဝဟောတိ၊ ဖြစ်။ နနဟောတိ၊ မဖြစ်သည် မဟုတ်။

ဒုတိ၊ ဤသို့။ ဒုတိ ဧတံ ကာရဏံ၊ ကို။ နဗျာကရေယျံ၊ မကြားအံ့။ ဧဝံ တိပိ၊ ဤသို့ စုတိစိတ်မှ အထက်၌ သတ္တဝါဖြစ်၏ ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊ အယူသည်။ နောဟေတံ၊ ဖြစ်။ တထာတ်ပိ၊ စုတိစိတ်၏ အထက်၌ သတ္တဝါမဖြစ် ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊ သည်။ နောဟေတံ၊ ဖြစ်။ အညထာတိပိ၊ ဖြစ်, မဖြစ် နှစ်ပါးစုံမှ တပါးသော အပြားဖြင့် ဖြစ်၏ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊ သည်။ နောဟေတံ၊ ဖြစ်။ နောတိပိ၊ နှစ်ပါးစုံမှ တပါးသော အပြားဖြင့် မဖြစ်ဟူ၍လည်းကောင်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊ သည်။ နောဟေတံ၊ ဖြစ်။နောနောတိပိ၊ နှစ်ပါးစုံမှ တပါးအပြားဖြင့် မဖြစ်သည်မဟုတ် ဟူ၍လည်း။ ဧ၇၊ ၏။ မတိ၊ သည်။ နောဟေတံ၊ ဖြစ်။ ဒုတိ၊သို့။ ဗျာကရေယျံ၊ အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အမရာဝိက္ခေပိကာ၊ အဝိုင်း အခြား မရှိသော တုန်လှုပ်ခြင်း စကားရှိကုန်သော။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ယံဒ္ဒဂၢနံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ယံဒ္ဒဂၢနံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထို သော တရားတို့ဌ်။ ပဠံ၊ ကို။ ပုဋ္ဌာ၊ တို့သည်။ သမာနာ၊ ရှိကုန်လ သော်။ ဝါစာဝိက္ခေပံ၊ စကားတုန်လှုပ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ အ ရာဝိက္ခေပံ၊ အဝိုင်းအခြားကင်းသော တုန်လှုပ်ခြင်းသို့။အာပဇ္ဇန္တိ ကုန်၏။ ဒုဒံဒ္ဒဂၢနံ၊ သည်။ စတုဏ္ဏံ၊ သော၊ဌာနံ၊တည်း။ (၌အမရ ဝိက္ခေပဝါဒဌ် တက္ကိဝါဒကို အထူး ဟောတော် မမူကြောင်းကာ ဧဝန္တိပိမေနော ဟူသောပုဒ်ဖြင့် အနိယမအား ဖြင့်ပယ်တော်မူ၏ တထာတိပိမေနော ဟူသော ပုဒ်ဖြင့် သဿတဝါဒကို ပယ်၏ အညထာတိပိမေနော ဟူသော ပုဒ်ဖြင့် ဧကစ္စသဿတ ဝါဒကို ပယ်၏။။ နောတိပိမေနော ဟူသောပုဒ်ဖြင့် ဥဒ္ဓစ္စဝါဒကို ပယ်၏။ နောနောတိပိမေနော ဟူသောပုဒ်ဖြင့် တက္ကိဝါဒကို ပယ်၏။။ ဤသို့ ပယ်သောကြောင့် တက္ကိဝါဒဟူ၍ ဟောရာမရှိပြီ။ ထိုကြောင့် တက္ကိ ဝါဒဟူ၍ အသီးဟောတော် မမူလေသတည်း။ ကြင်းသော ပါဠိ အနက်တူပြီ)။

အဓိစ္စသမုပ္ပန်ဝါဒ

၆၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နိကာ၊ အကြောင်းကင်း၍ သတ္တဝါ သင်္ခါရ ဖြစ်ကုန်၏ဟု အယူ ရှိကုန်သော။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ဧတ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။အတ္တာနဉ္စ၊ ခန္ဓာပဉ္စကဖြစ်သော အတ္တဘော ကို လည်းကောင်း။လောကဉ္စ၊သတ္တဝါ သင်္ခါရ လောကကိုလည်း ကောင်း။ အဓိစ္စသမုပ္ပန်၊ အကြောင်းကင်း၍ ဖြစ်၏ဟူ၍။ ဒိဋ္ဌိဟိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထု။ဟိ၊ အကြောင်း တို့ဖြင့်။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နိကာ၊ အကြောင်းကင်း၍ သတ္တဝါသင်္ခါရတို့ ဖြစ်ကုန်၏ဟု အယူရှိ ကုန်သော။ ဧဇ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ထို အရှင် ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည် ။ပ။

၆၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အသညသတ္တာ နာမ၊ အသညသတ် အမည်ရှိ ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တနည်းကား။ အသညသတ္တာ၊ သညာမရှိကုန်သော။ ဒေဝါနာမ၊ ဗြဟ္မာတို့မည်သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။

အမှာ　အသညသတ္တာဟု သညာကွန်နာသာ မရှိသကဲ့သို့ ဟောတော် မူခြင်း သည်ကား ဥပလက္ခဏနည်း ဟုသိအပ်၏။ ထိုဗြဟ္မာတို့အား နာမကွန်နာ လေးပါးပင် မရှိဟူသော အနက်ကို မူချမှတ်လေ။ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာဆို ''အသညသတ္တာ တိ ဒေသနာ သီသမေတံ၊ အစိတ္တုပ္ပါဒါ ရူပမတ္တာ ဘာဝါတိ အတ္ထော''ဟု ဆိုသတည်း။

* ဧတ ဒေဝါ၊ ထိုဗြဟ္မာတို့သည်။ သညုပ္ပါဒါစပန၊ ကာမသုဂတိ တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေ သညာ၏ ထင်ခြင်းကြောင့်။တမ္မာကာယာ၊ ထိုအသညသတ်ဘုံမှ။ စဝန္တိ၊ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အညဟရော၊ သော။ သတ္တော၊ သည်။ တမ္မာကာယာ၊ ထို အသညသတ် ဘုံမှ။ စဝိတ္ဝာ၊ ၍။ ဒုတ္ထတ္ထံ၊ ဤလူ့ပြည်သို့။ ယံအာဂန္ဆတိ၊ အကြင်

ကြောင့်လာ၏။ တေံဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ ခေါပန၊ ရှိသလျှင်ကတည်း။ ဇာတ္တိတ္တံ၊ သို့။ အာဂဇေတာ၊ သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်၍။ပ။ ယထာယေန သမာဓိနာ၊ အကြင် အပ္ပနာ သမာဓိဖြင့်။ စိတ္တော၊ သည်။ သမာဟိတော၊ တည်ကြည် လတ်သော်။ တေန သမာဓိနာ၊ ဖြင့်။ သညူပဂါဒံ၊ သညာ၏ဖြစ်ခြင်းကို။ အနုသရတိ၊ ၏။ တတော၊ ထို တဘဝထက်။ပရံ၊အလွန်။ နာနုသရတိ၊ မအောက်မေ့နိုင်။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဧဝံ၊သို့။အာဟ၊၏။ကိံ အာဟ၊နည်းဟူမူကား။ အတ္တာစ၊ သည် လည်း ကောင်း။ လောကော စ၊ သည်လည်း ကောင်း။ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နော၊ အကြောင်းကင်း၍ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုသို့ အကြောင်းကင်း၍ဖြစ်၏ဟူ၍ဆိုခြင်းသည်။ ကိဿ၊သော။ဟေတု၊ ကြောင့်။ဟောတိ၊ နည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ နာဟောသိံ၊ မဖြစ်ဘူး။ သောအဟံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ (လိုက်ပါ)။ အဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ သန္တာယ၊ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ ''ထင်ရှားစွာ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်, လည်းဟူ''။ ပရိဏာတော၊သွတ်ခြင်းသို့ရောက်သည်။ အမှိ၊၏။ဣတိ၊သို့။အာဟ၊ ၏။ (ဤဒံ ဘိက္ခဝေ အစရှိသည် အနက်တူပြီ)။

၇၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာ၊ ရှေးအဖို့ကိုကြံ၍ ယူကုန်ထသော။ ပုဗ္ဗန္တာနုဒိဋ္ဌိနော၊ ရှေးအဖို့သို့ အစဉ်လိုက်၍ ယူတတ်ကုန်ထသော။ ဣမေ သမဏာ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ (ခေါ သဒ္ဒါတော သဒ္ဒါတို့ကား ပဒါလက်ဝရတည်း)။ ပုဗ္ဗန္တံ၊ ရှေးအဖို့ကို။ အာဝရဇ္ဇာ၊ အကြောင်းပြု၍။အနေက ဝိဟိတာနိ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိကုန်သော။ အဓိမုတ္တိပဒါနိ၊ မိန့်ဆိုအယူကိုပြုတတ်ကုန်သော စကားတို့ကို။ အဒ္ဒဂရသဟိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထူဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဘိဝဒန္တိ၊ ဆိုတတ်ကုန်၏။ (ဤပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာဒ္ဒ အလုံးစုံပုဒ် အနက်တူပြီ။ အပရန္တကပ္ပိကာဒ္ဒ ထူးရာကိုသာ ယောဇနာအံ့။)။ ။

ဒုတိယဘာဏဝါရော၊ သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

အပရန္တ ကပ္ပိက

၇၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပရန္တကပ္ပိကာ၊ နောက်အဖို့ဟုဆိုအပ်သော အနာဂတ်အဖို့ကို ကြံ၍ ယူတတ်ကုန် ထသော။ **တနည်း**ကား၊ နောက်အဖို့ဟု ဆိုအပ်သော အနာဂတ်အဖို့ကို ကြံခြင်း ရှိကုန်ထ၏သော။ အပရန္တာနု ဒိဋ္ဌိနော၊ နောက် အဖို့ဟု ဆိုအပ်သော အနာဂတ်အဖို့သို့ အစဉ်လိုက်၍ ယူ၏လ့ရှိကုန်သော။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ပ။ စတု စတ္တာရီသာယ၊ လေးဆယ့်လေးပါး အတိုင်းအရှည်ရှိ၏သော။ ဝတ္ထု။ ဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ အဘိဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ (စတု စတ္တာရီသာယကား သန်္ဃာပြခဲန်းသောကြောင့် ဇာတ္ထိလိင် ကေဝစ် ရှိသတည်း)။

သညီဝါဒ

၇၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥဒ္ဓမာဃာတနိကာ၊ စုတိစိတ်၏ အထက်ဌ မသေဟူ၍ ယူတတ်ကုန်ထသော ''စုတိစိတ်၏ အထက်ဌ မြင်၏ဟု အယူရှိကုန်ထသော, လည်းဟူ''။ သညီဝါဒါ၊ သညာရှိ၏ဟု အယူရှိကုန် ထသော။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဥဒ္ဓမာဃာတနိကာ၊ စုတိစိတ်၏အထက်ဌ သေခြင်းမရှိသော။ ''စုတိစိတ်၏အထက်ဌ အမြဲတည်၏သော''။ အတ္တာနံ၊ ကို သညီံဋ္ဌတိ၊ သညာရှိ၏ဟူ၍။ သောဌသဟိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထု။ ဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ (မာသဒ္ဒါကား ပဋိသေဓ အနက် ရှိ၏။ ပ

၇၆။ အတ္တာ၊အတ္တဘောသည်။ ရူပီ၊ရုပ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ မရဏာ၊ စုတိစိတ်မှ။ပရံ၊ အထက်ဌ။ အရောဂါ၊မြဲသည်။ဟောတိ၊ ၏။ **တနည်း**ကား၊ ရူပီ၊ ရုပ်ရှိသော။ အတ္တာ၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ဌ။ အရောဂါ၊ မြဲသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နံ၊ ထိုရုပ်ရှိသော အတ္တဘောကို။ သညီတိ၊ သညာရှိ၏ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ အတ္တာ၊ သည်။ အရူပီ၊ ရုပ်မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မရဏာ၊မှ။ ပရံ၊ ဌ။ အရောဂါ၊ မြဲသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နံ၊ ထိုရုပ်မရှိသော

အတ္တာဘောကို။သညီတိ၊ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ကုန်၏။ အတ္တာ၊ သည်။ ရူပီစ၊ ရူပ်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အရူပီစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။။ပ။ အတ္တာ၊ သည်။ ရူပီ၊ သည်။ နေဝ်ဟောတိ၊ ဖြစ်။ အရူပီ၊ ရူပ်မရှိသည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ အတ္တာ၊ သည်။ အန္တဝါ၊ အဆုံးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။အတ္တာ၊ သည်။ အနန္တဝါ၊ အဆုံးမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အတ္တာ၊ သည်။ အန္တဝါစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အနန္တဝါစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ အတ္တာ၊ သည်။ အန္တဝါ၊ သည်။ နေဝဟောတိ၊ ဖြစ်။ အနန္တဝါ၊အဆုံးမရှိသည်။နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အတ္တာ၊ သည်။ကောတ္တသည်၊ တခုတည်းသော သညာရှိသည်။ ''တူသော သညာရှိသည်' လည်းဟူ''။ ဟောတိ၊၏။အတ္တာ၊သည်။ နာနတ္တသည်၊ အထူးထူးသောသညာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အတ္တာ၊ သည်။ ပရိတ္တသည်၊ နည်းသောသညာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အတ္တာ၊ သည်။ အပ္ပမာဏသည်၊ များသောသညာရှိသည်။ဟောတိ၊၏။အတ္တာ၊သည်။ ကေန္တသုခိ၊ စင်စစ် သုခဝေဒနာနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အတ္တာ၊သည်၊ ကေန္တဒုက္ခီ၊ စင်စစ်ဒုက္ခဝေဒနာနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏၊ အတ္တာ၊သည်။ သုခဒုက္ခီ၊သုခဝေဒနာဒုက္ခဝေဒနာနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊၏။ အတ္တာ၊သည်။အဒုက္ခမသုခီ၊ ဒုက္ခဝေဒနာမှ တပါးသုခဝေဒနာမှ တပါးသော ဝေဒနာနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ ဖြစ်၏။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ဉ်။ အရောဝေါ၊ မြဲသည်။ ဟောကိ၊၏၊ နံ၊ ထိုအတ္တဘောကို။ သညီတိ၊ဟူ၍။ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ (၅)သည် ဝါဒ၌ အကြင်းတူပြီ။

အသညီဝါဒ

(အသညီဝါဒ၌လည်း သညီဝါဒနှင့် အနက်တူများ၏)။

၇၀။ အတ္တာနံ၊ ကို။ အသညီံဒုတိ၊ သညာမရှိဟူ၍။အဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထု။ဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။။ပ။

နေဝသညီနာသညီဝါဒ

၈၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥဒ္ဓမာဃာတနိကာ၊ ဖုတိစိတ်၏အထက်ဌ်မြို၏ဟု ယူလေ့ရှိကုန်သော။ နေဝသညီနာသညီဝါဒါ၊ သညာရှိသည်လည်းမဟုတ် သညာမရှိသည်လည်း မဟုတ်ဟု အယူရှိကုန်ထသော။ ဇကော၊ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ နေဝသညီနာသညီ ံ၊ သညာရှိသည်လည်းမဟုတ် သညာမရှိသည်လည်း မဟုတ်သော။ အတ္တာနံ၊ အတ္တဘောကို။ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ ဝတ္ထူဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ပညပေန္တိ၊ပညတ်ကုန်၏။ပ။

၈၂။ အတ္တာ၊သည်။ ရူပီ၊ ရုပ်ရှိသည်။ဟောတိ၊၏။မရဏာ၊မှ။ပရံ၊ဌ်။ အဓရော၈၊ မြဲသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နံ၊ ထိုစုတိဒိတ်၏အထက်ဌ် မြဲသောအတ္တဘောကို။ နေဝသညီနာသညီတိ၊ သညာရှိသည်လည်းမဟုတ် သညာမရှိသည်လည်းမဟုတ်ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ (အနက် သိသာသည်ချည်း)။

ဥဒ္ဓေ၁၀ါဒ

၈၄။ (ဥဒ္ဓေဒ ဝါရဌ် အနက်ထူးရာကို ယောဇနာအံ့)။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဥဒ္ဓေဒဝါဒါ၊ သေလျင်ပြတ်၏ဟုအယူရှိကုန်သော့။ ဇကော၊ ကုန်သော။ သမဏဗြဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သတော၀ိဇ္ဇမာနသ၊ ထင်ရှားရှိသော။ သတ္တာသ၊ သတ္တ၀ါ၏။ ဥဒ္ဓေဒံ၊ သေ့လျင် ပြတ်ခြင်းကို။ ဝိနာသံ၊ သေလျင် ပျောက်ခြင်းကို။ ဝိဘ၀ံ၊ ဘ၀ဆက်မှကင်းခြင်းကို။ "ဘ၀ဆက်ခြင်း၏ မရှိခြင်းကို' လည်းဟူ"။ သတ္တာဟိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထူဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပညပေန္တိ၊ကုန်၏။(ဥဒ္ဓေဒံ ဝိနာသံ ဝိဘ၀ံ ဤသုံးပုဒ်ကား အနက်အထူးမရှိ။ ဇေ၀ုစ်တည်း)။ပ။

၈၅။ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဧ၀ံ၀ါဒိ၊ ဤသို့အယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧ၀ံဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့ စွဲလမ်းခြင်းရှိသည်။

ဟောတိ၊၏။ဘော၊တို့။ယတော ယသ္မာကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ရူပီ၊ ရုပ်ရှိထသော။စာတုမဟာဘူတိကော၊လေးပါးသောမဟာဘုတ် တို့သည် ပြီးစေအပ်ထသော။မာတာပေတ္တိကသမ္ဘဝေါ၊ အမိအဘာ တို့၏ သုက်သွေးကြောင့်ဖြစ်ထသော။အယံအတ္တာ၊ ဤအတ္တဘော ဟု ဆိုအပ်သောရူပကာယသည်။ကာယဿ၊ဇီဝိတုဿေဒ၏၊ဘေဒါ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။တနည်းကား၊ကာယဿ၊၏။ ဘေဒါ၊ ပြုတ်သည် မှ။ပရံ၊ အထက်၌။(ပရံကာဒါပါဌသေသတည်း)။။ဥစ္ဆိဇ္ဇတိ၊ပြုတ်၏။ ဝိနသ္သတိ၊ပျောက်၏။မရဏာ၊စုတိစိတ်မှ။ ပရံ၊၌။နဟောတိ၊ ဖြစ်။ တ္ထောဝတာ တ္ထာကေန ဇီဝိတိန္ဒြိယုပစ္ဆေဒေန၊ ဤသို့ ဇီဝိတိန္ဒြေ ပြုတ်ခြင်းဖြင့်။ ဘော၊ အရှင်တို့။ အယံအတ္တာ၊ သည်။ သမ္မာ၊ အကြင်းမဲ့။ သမုစ္ဆိန္နော၊ ပြုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဤတိဝံဝါဒိ၊ ဤသို့ အယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဤထို့၊ ဤသို့။ ကေ၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည် ။သတော၊ ထင်ရှားရှိသော။ သတ္တဿ၊ ၏။ ဥစ္ဆေဒံ၊ သေလျှင်ပြုတ်ခြင်းကို။ ဝိနာသံ၊သေလျှင်ပျောက်ခြင်းကို။ဝိဘဝံ၊ ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်း၏မရှိ ခြင်းကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။

အမှာ၊ ဤထွေကကို ဤထုံကေဟု ပုဒ်ဖြတ်။ ဤထုံသဒ္ဒါ ကား ဒဿနအနက်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ “ဤထွေကတိ ဤထုံကေဝေမကေတိအတ္ထော” ဟုဆိုသတည်း။ ဤထုံကိုဝံဟု၍ ဖွင့်တော်မူသောကြောင့် ဤထုံသဒ္ဒါသည် နိဒဿန အနက်ရှိ၏ဟုမှတ်အပ်၏။ ။ဤပထမပုဂ္ဂိုလ်ကား လူဖြစ်သော အတ္တဘောကိုရည်၍ ဆိုသတည်း။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ “ဤတိ ရူပကာယ သိသေန မနုဿတ္တဘာဝံ အတ္တာတိ ဝဒတိ” ဟူ၍ ဆိုသတည်း။

၈၆။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုသို့ဖုံတိစိတ်၏ အဆုံး၌ ဖြစ်၏ဟု အယူရှိ သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။အညော၊တယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ဝံ၊ သို့။ အာဟ၊၏။ ဘော၊ အရှင်။ တံ၊ သင်သည်။ ယံ အတ္တာနံ၊ အကြင် အတ္တဘောကို။ ဝဒေသိ၊ စုတိစိတ်၏ အထက်၌ ပြုတ်၏ဟူ၍ ဆို၏။

ဒေသော အတ္တာ၊ ထိုသို့သော စုတိစိတ်၏ အထက်၌ပြုတ်၏ဟူ၍ ဆို အပ်သော အတ္တဘောသည်။ အထိုခေါ်၊ ရှိသလျှင် ကတည်း။ ဒေသောအတ္တာ၊ သည်။နုထို၊ရှိ။ ဇုတိ၊သို့။ အဟံ၊ သည်။ နဝဒါမိ၊ ဆို။ ဘော၊ရှင်။ ဒုဃသအတ္တာ၊သည်။ ဘွာဝဝတာ၊ ဤစုတိစိတ်ပြုတ် ကာမျှဖြင့်။သမ္ဘဝ၊ အကြင်းမဲ့။ သမုဒ္ဆိန္နော၊ ပြတ်သည်။ နောစရော၊ ဟုတ်၊ မဖြစ်။ဘော၊ အရှင်။ အညော၊ သော။ ဒိဋ္ဌော၊ နတ်ဖြစ်သော။ "နတ်၌ဖြစ်သော,လည်းဟူ"။ ကာမာဝစရော၊ကာမာဝစရဟုဆိုအပ်သော။ "ကာမာဝစရနတ်ပြည်၌ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ဖြစ်ထသော,လည်းဟူ"။ ကဗဠိကာရာဟာရဘက္ခော၊ ကဗဠိကာရာဟာရုလျှင် အစာရှိသော။ အတ္တာ၊ အတ္တဘောသည်။ အထိုခေါ်-အတ္တိဝေါတည်း။တို့၊သည်။တံ၊ထိုအတ္တဘောကို။နဇာနာသိ၊ မသိ။ နပဿာသိ၊မမြင်။အဟံ၊သည်။တံ၊ထိုအတ္တဘောကို။ ဇာနာမိ၊ ၏။ ပဿာမိ၊ ၏။ ဘော၊အရှင်။ သောအတ္တာ၊သည်၊ယတော ယသ္မာကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ကာယသ၊ ကာမာဝစရဖြစ်သော ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ဥစ္ဆိဇ္ဇတိ၊ပြတ်၏။ ဝိနသ္သတိ၊ ပျောက်၏။မရဏာ၊မှ။ပရံ၊၌။နဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဘော၊အရှင်။ ဒဋ္ဌာဝဟာ၊ ဤသို့ကာမာဝစရနတ်ဖြစ်သော ကိုယ်ခန္ဓာချုပ်ခြင်း ကြောင့်။ အယံအတ္တာ၊ သည်။ သမုဒ္ဆိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ သို့။ အာဟ၊၏။ ဇုတ္ထိ၊သို့။ ဇကော၊ အချို့ကုန်သော သူတို့ သည်၊သဇဟာ၊ထင်ရှားရှိသော။သတ္တသ၊၏။ ဥစ္ဆေဒံ၊ ပြတ်ခြင်း ကို။ဝိနာသံ၊ ပျောက်ခြင်းကို။ဝိဘဝံ၊ ဘဝကင်းခြင်းကို။ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။

၈၇။ တံပုဂ္ဂလံ၊ကို။ အညော၊ တယေးက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒေဝံ၊သို့။ ဒေဝဟာ၊၏။ ကိံအာဟာ၊ နည်း။ ဘော၊ ရှင်။ တို့၊ သည်။ ယံအတ္တာနံ၊ အကြင်ကာမာဝစရ နတ်ဖြစ်သော အတ္တဘောကို။ ဝဒေသိ၊ ပြတ်၏ဟူ၍ဆို၏။ သော အတ္တာ၊ ထိုကာမာဝစရနတ် ဖြစ်သောအတ္တဘောသည်။ အထိုခေါ်၊ထင်ရှားရှိသလျှင်ကတည်း။ ဒေသောအတ္တာ၊ သည်။ နုထို၊ရှိ။ ဇုတိ၊ ဘို့။အဟံ၊ သည်။ နဝဒါမိ၊

ဆို။ ဘော၊ အရှင်။ အယံအတ္တာ၊ သည်။ ဣတ္တာဝတာ၊ ဤ ကာမာ ဝစရနတ်ဖြစ်သော ကိုယ်ခန္ဓာ ချုပ်ကာမျှဖြင့်။ သမ္မာ၊ အကြင်းမဲ့။ သမုစ္ဆိန္နော၊ ပြတ်သည်။ နောစဟောတ်၊ မဖြစ်။ ဘော၊ အရှင်။ အညော၊သော။ ဒိဋ္ဌော၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ဖြစ်သော။ ရူပီ၊ ရုပ်ရှိသော။ မနောမယော၊ စျာန်စိတ်ဖြင့် ပြီးထသော။ သဗ္ဗင်္ဂပစ္စင်္ဂီ၊ အလုံးစုံသော အင်္ဂါကြီးငယ်နှင့် ပြည့်စုံထသော။ အဟီနိန္ဒြိယော၊ မယုတ်သော ဣန္ဒြေရှိထသော။ အတ္တာ၊ သည်။ အတ္ထိ ခေါ်၊ တည်း။

အနှာ ဤတတိယ ပုဂ္ဂိုလ်ကား ရူပါဝစရဘုံသို့ ရောက်မှ ပြတ်သည်ဟု ဆိုသတည်း။ ရူပါဝစရ ဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ဃာနိန္ဒြေ အစရှိသော ဣန္ဒြေသုံးခု အပေါင်းမရှိသော်လည်း အဟီနိန္ဒြိယောဟူသော ဤစကားကို သဏ္ဌာန်ရှိဘာည၏ အဖြစ်ကြောင့် ဆိုသတည်း။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ''အဟီနိန္ဒြိယောတိ ပရိပုဏ္ဏိန္ဒြိယော၊ ယာနိ ဗြဟ္မလောကေ အတ္ထိ၊ တေသံ ဝသေန ဣတရေသု သဏ္ဌာန ဝသေနေတံ ဝုတ္တံ'' ဟု ဆိုသတည်း။

* တံ အတ္တာနံ၊ ကို၊ တို့၊ သည်။ နဇာနာသိ၊ သိ။ နပသဿသိ၊ မမြင်။ အဟံ၊ သည်။ တံအတ္တာနံ၊ ကို။ ဇာနာမိ၊ ၏။ ပဿာမိ၊၏၊ ဘော၊ အရှင်။ သောသဲ့တ္တာ၊ သည်။ ယတော ယသ္မာ ကာရဏာ ကြောင့်။ ကာယဿ၊ ရူပါဝစရဗြဟ္မာ ဖြစ်သော ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ပ။ ဘော၊ ရှင်။ ဇတ္တာဝတာ၊ ဤသို့ ရူပါဝစရဗြဟ္မာဖြစ်သော ကိုယ်ခန္ဓာ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ အယံအတ္တာ၊ သည်။ သမ္မာ၊ စွာ။ သမုစ္ဆိန္နော၊ အကြင်းမဲ့ပြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ဣတ္ထံ၊ ဤသို့။ ဧကော၊ တို့သည်။ ပ။

၈၈။ ဘော၊ အရှင်။ တို့၊ သည်။ ယံအတ္တာနံ၊ ရူပါဝစရဗြဟ္မာဖြစ်သော အတ္တဘောကို။ ဝဒေသိ၊ ပြတ်၏ဟူ၍ ဆို၏။ ဧသော အတ္တာ၊ ဤရူပါဝစရ ဗြဟ္မာဖြစ်သော အတ္တဘောသည်။ အတ္ထိ ခေါ်၊ထင်ရှားရှိသလျှင်ကတည်း။ ဧသောအတ္တာ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ အဟံ၊ သည်။ နဝဒါမိ၊ ဆို။ ဘော၊ ရှင်။ အယံအတ္တာ၊

သည်။ တွေ့ရာဝတ္ထု၊ ဤသို့ ရူပါဝစရဗြဟ္မာဖြစ်သော ကိုယ်ခန္ဓာ ပျက်ကာမျှဖြင့်။ သမ္မာ၊ မဲ့။ သမုဒ္ဆိန္နော၊ သည်။ နောစဓေါ်ပေါတိ၊ ဖြစ်။ ဘော၊ ရှင်။ အညော၊ သော။ သဗ္ဗသော-သဗ္ဗသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ရူပသည်ပျက်၍ ချုပ်၌ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ဖြစ်ကုန်သော သည်တို့ကို။ ''ရုပ်လျှင် အာရုံရှိကုန်သော သည်တို့ကို့လည်းဟု''။ သမတိက္ကမာ၊ လွန်ခြင်းကြောင့်။ ပဋိဃသညာန်၊ ပဋိဃနှင့်ယှဉ်သော သညာတို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ နာနတ္တသညာန်၊ အထူးထူးသော သညာတို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမပြုခြင်းကြောင့်။ အာကာသေ၊ သည်။ အနန္တော၊ ဥပါဒ်အစရှိသော အဝိုင်းအခြားမရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဘာဝေတ္ဝာ၊ စီးဖြန်းခြင်းကြောင့်။ (ဘာဝေတ္ဝာကား ပါဌ သေသတည်း)။ အာကာသာနဉ္စာယတနူပဂေါ၊ အာကာသာနဉ္စာယတန ဘုံသို့ရောက်သော။ အတ္ထာ၊ သည်။ အတ္ထိဓေါ၊ တည်း။ပ။ ဘော၊ ရှင်။ သောအတ္ထာ၊ ထို-အာကာသနဉ္စာယတန ဘုံ၌ ဖြစ်သော အတ္ထာ ဘော သည်။ ယဓေဝ ယသ္မာကာရဏာ၊ ကြောင့်။ကာယသ္သ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနာဘုံ၌ ဖြစ်သော ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ဥစ္ဆိဇ္ဇတိ၊၏။ပ။ ဘော၊ ရှင်။ တွေ့ရာဝတ္ထု၊ ဤသို့အာကာသာနဉ္စာယတနဘုံ၌ဖြစ်သောကိုယ်ခန္ဓာ၏ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ အယံအတ္ထာ၊ သည်။ သမ္မာ၊ မဲ့။ သမုဒ္ဆိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ပ။

၈၃။ အညော၊ သော။ သဗ္ဗသော၊ အဆုံးစွန်းသိမ်မွေးအားဖြင့်။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ ဥပါဒ် အစရှိသော အဝိုင်းအခြား မရှိသော ကသိဏ်းကိုဒွါ၌ ရအပ်သော ကောင်းကင်ဟူသော အာရုံကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ လွန်၍။ ဝိညာဏံ၊ ပဌမဝိညာဉ်သည်။ အနန္တံ၊ ဥပါဒ် အစရှိသော အဝိုင်းအခြာမရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဘာဝေတ္ဝာ၊ စီးဖြန်းခြင်းကြောင့်။ ဝိညာဏဉ္စာယတနူပဂေါ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတန ဘုံသို့ရောက်သော။ အတ္ထာ၊ သည်။ အတ္ထိဓေါ၊ တည်း။ (အနှက်လွယ်၏)။

၉၀။ သမ္မသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း အားဖြင့်။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ၍။ ကိဉ္စိ၊ ဟူ၍ တခုသော ပဌမဝိညာဉ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဤတိ၊ ဣ၌သို့။ ဘာဝေတွာ၊ ကြောင့်။ အာကိဉ္စညာယတနုပဂါ၊ အာကိဉ္စညာ ယတနဘုံသို့ ရောက်ခဲသော။ အတ္ထာ၊ သည်။ အတ္ထိဓာ၊ တည်း။ပ။

၉၁။ ဘော၊ ရှင်။ အညော၊ သော။ သမ္မဒေသော၊ အားဖြင့်။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ အာကိဉ္စညာယဈာနဈာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊၍။ ဧတံ၊ ဤစျာန်သည်။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်၏။ ဧတံ၊ သည်။ ပဏီတ၊ မြတ်၏။ ဤတိ၊ သို့။ ဘာဝေတွာ၊ ကြောင့်၊ နေဝသညာ နာသညာ ယတနုပဂါ၊ နေဝသညာ နာသညာယတနဘုံသို့ ရောက်ခဲသော။ အတ္ထာ၊ ကိုယ်သည်။ အတ္ထိဓာ၊ ရှိသေးသည်သာလျှင်ကတည်း။ပ။ ဘော၊ အရှင်။ ယတော ယသ္မာ ကရဏာ၊ ကြောင့်။ သော အတ္တာ၊ သည်။ ကာယသ၊ နေဝသညာ နာသညာ ယတနဘုံ၌ ဖြစ်ခဲသော ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ဥစ္ဆိဇ္ဇတိ၊ ပြတ်၏။ပ။

ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒ

၉၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒါ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဉ်ဒုက္ခ၏ငြိမ်းခြင်းကို ဆိုကတ်ကုန်ထသော။ **တနည်းကား၊** ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်သော အကွဲဘောဉ် မြတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ခြင်းကို။ ''မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ကို ရခြင်းကို, လည်းဟူ''။ ပဌဟိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္တ။ဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ (ပရမသဒ္ဒါသည် ဥတ္တုမအနုပ်ာရှိ၏။ ထိုကြောင့် ''ဥတ္တမန္တိ အဓိကာ'' ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ ဆိုသတည်း)။ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒါ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အတ္တဘောဉ် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်၏ဟု အယူရှိကုန်သော။ တဘောဇ္ဈော သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုအရှင် ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ကိံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ သဓေဟ၊ သော။ သတ္တာသ၊ ၏။ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်

ဖြစ်သော အတ္တဘောဉ် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ခြင်းကို ''မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ကို ရခြင်းကို, လည်းဟူ''။ ပဿဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဝတ္ထု။ဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်သနည်း။

၉၄။ ဇာဝ၊ ဤလောကဌ်။ ကေစ္စွာ၊ သော။ သမဏောဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဧဝံဂါဒိ၊ ဤသို့ အယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့ အမြင်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မဘာ၊ အရှင်တို့။ ယတော ယသ္မာ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ အယံ အတ္တာ၊ သည်။ ပဿဟိ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ် အစုတို့ဖြင့်။ တနူနိးကား၊ ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းတို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတော၊ အလွန်တပ်မက်မောသည်ဖြစ်၍။ ''အလွန် ငြိသည်ဖြစ်၍, လည်းဟူ''။ သမင်္ဂီဘူတော၊ ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍။ ဟရိစာရေတိ၊ စမ္မယ်၏။ ဘော၊ အရှင်။ ဇော်ဝတော၊ ဤငါးပါးကုန်သော ကာမဂုဏ်တို့ကို ခံစားရသဖြင့်။ အယံအတ္တာ၊ သည်။ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ၊ ပစ္စုပ္ပန် အတ္တဘောဉ် မြတ်သောနိဗ္ဗာန်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည် မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိ ဧဝံ ဝါဒိ၊ ဤသို့အယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိံဇာတိ၊ သို့။ပ။ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဉ် ဒုက္ခ၏ ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်းကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။

၉၅။ တံပဂ္ဂလံ၊ ကို။အဉ်၊ တယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ!၏။ ဘော၊ ရှင်။ တံ၊ သည်။ ယံအတ္တာနံ၊ အကြင်အတ္တဘောကို။ ဝဒေသိ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဉ် နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်၏ဟူ၍ဆို၏။ သောအတ္ထာ၊သည်။ အတ္ထိဓေါ၊ တည်း။ သောအတ္တာ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဇာတိ၊ သို့။ အဟံ၊ သည်။ နဝဒါမိ၊ ဆို။ ဘော၊ ရှင်။ အယံအတ္တာ၊ သည်။ ဧတ္တာဝတော၊ ဤသို့ ငါးပါးကုန်သော ကာမဂုဏ်တို့ကို ခံစားရကာမျှဖြင့်။ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ၊သို့။ပတ္တော၊ သည်။ နောစဓေါ ဟောတိ၊ ဖြစ်။ တံ၊ ထိုသို့ ငါးပါးကုန်သော ကာမဂုဏ်တို့ကို ခံစားရကာမျှဖြင့် မြတ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ မရောက်ဟူ၍ ငါဆိုခြင်းသည်။ ကိဿ၊ အဘာယ်မည်သော။ ဟေတု၊

အကြောင်းကြောင့်၊ ဟေဝံတိ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘော၊ အရှင်။ ဟိယသ္မာ၊ကြောင့်၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ အနိစ္စာ၊ ကုန်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်း အကြောင်း ဖြစ်ကုန်၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မာ၊ ပြကတ်သော သဘောကို စွန့်တတ်သော သဘောရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့၏။ ဝိပရိဏာမညထာဘာဝါ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း ပြကတ်သောသဘောကို စွန့်ခြင်းသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿု ပါယာသာ၊ စိုးရိမ်ခြင်း, ငိုကြွေးခြင်း, ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်း, စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်း, စိတ်၏ ပင်ပန်းခြင်းတို့သည်။ ဥပဒ္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ အယံအတ္ထာ၊ သည်။ တ္ထာဝတာ၊ ဤသို့ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံကာမျှဖြင့်။ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ၊ သို့။ ပတ္တော၊ သည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ (ဤသို့သမျှန်)။ ဘော၊ အရှင်။ ယတော ယသ္မာ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ အယံအတ္ထာ၊သည်။ ကာမေဟိ၊ ကိလေသာကာမတို့မှ။ ဝိဝိစ္စဧဝ၊ ကင်း၍သာလျှင်။ ဆိတ်၍သာလျှင်,လည်းဟူ''။အကုသလေဟိ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့မှ။ ဝိဝိစ္စဧဝ၊ ၍သာလျှင်။ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့် တကွဖြစ်သော။သဝိစာရံ၊ ဝိစာရနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဝိဧကဇံ၊ နိဝရဏမှ ကင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်ထသော။ ''နိဝရဏမှ ကင်းသော တရားအပေါင်း၌ ဖြစ်ထသော, လည်းဟူ''။ ဒိတိသုခံ၊ ဒိတိသုခရှိထသော။ပဌမံဈာနံ၊ ပဌမဈာန်ကို။ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟာရတိ၊ နေ၏။ ဘော၊ အရှင်။ တ္ထာဝတာ၊ ဤပဌမဈာန်နှင့်ပြည့်စုံသော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ အယံအတ္ထာ၊သည်။ပ။

၉၆။ ဘော၊ ရှင်။ အယံအတ္ထာ၊ သည်။ တ္ထာဝတာ၊ ဤသို့ ပဌမဈာန်နှင့် ပြည့်စုံကာမျှဖြင့်။ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ၊ သို့။ ပတ္တော၊ သည်။နစဧဝါဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဇာတိ၊ သို့။ အာဟာ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ပဌမဈာန်နှင့်ပြည့်စုံကာမျှဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ မရောက်ဟူ၍ ငါဆိုခြင်းသည်။ ကိဿ၊သော။ဟေတု၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ နည်း။ တတ္ထ၊ ထိုပဌမဈာန်၌။ ယဒေဝ၀ိတက္ကံ၊ အကြင် ဝိတက်သည်။ ယဒေဝ

ဝိစာရိတံ၊ အကြင်ဝိစာရသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတေနဒ္ဓယေန၊ ထို ဝိတက်, ဝိစာရနှစ်ပါးအပေါင်းဖြင့်။ ဧတံပဋိမစ္စာနံ၊ ကို။ သြဠာရိကံဇုတိ၊ ရုန့်ရင်း၏ဟူ၍။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အက္ခာယတိ၊ ဟော အပ်၏။ ဘသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယံအတ္ထာ၊ သည်။ ဣဿာဝဇ္ဇာ၊ ဤပဋိမစ္စာန်နှင့်ပြည့်စုံကာမျှဖြင့်။ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ၊ သို့။ ပတ္တော၊ သည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ (ဤသို့သမ္မန်)။ ဘော၊ ရှင်။ ယတော ယသ္မာ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ အယံအတ္ထာ၊ သည်။ ဝိကက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ ဝူပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။ တုနည်းကား၊ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊တို့ကို။ ဝူပသမာ-အတိက္ကမာ၊ လွန်ခြင်းကြောင့်။ အဒ္ဓဇ္ဇတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်ထသော။ ဧစောသော၊ စိတ်ကို။ သံပသာဒနံ၊ ကြည်စေတတ်ထသော။ ဧစောသော၊ ၏။ ဧကောဒိဘာဝံ၊ မြတ်သော သမာဓိကို ပွါးစေတတ်ထသော။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်မရှိထသော။ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရမရှိထသော။ သမာဓိံ၊ သမာဓိကြောင့် ဖြစ်ထသော။ ဝိတိသုခံ၊ ဝိတိသုခလည်း ရှိထသော။ ဒုတိယဈာနံ၊ ကို့။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။

၉၇။ ဘော၊ရှင်။ဧတ္တာဝတာ၊ ဤသို့ ဒုတိယဈာန်နှင့်, ပြည့်စုံကာမျှဖြင့်။ အယံအတ္ထာ၊ သည်။ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ၊သို့။ ပတ္တော၊ သည်။ နောစဧဝါဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဒုတိယဈာန်နှင့် ပြည့်စုံကာမျှဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်သည် မမည်ဟု ငါဆိုခြင်းသည်။ ကိဿ၊ သော။ ဟေတု၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ နည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဒုတိယဈာန်၌။ ယဒေဝပီတိဂတံ၊ အကြင်ပီတိသည်။အတ္ထိ၊၏။ (ဂတသဒ္ဒါကား တဒ္ဗ္ဘာဝတည်း)။ စေတသော၊၏။ယဒေဝဥပ္ပိလာဝိတတ်ံ၊အကြင် မငြိမ်သက်သည်၏ အဖြစ်သည်။အတ္ထိ၊၏။ ဧတေနဓမ္မဒ္ဓယေန၊ ဖြင့်။ ဧတံ၊ ထိုဒုတိယ ဈာန်ကို။ သြဠာရိကံဇုတိ၊ ဟူ၍။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အက္ခာယတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။အယံအတ္ထာ၊သည်။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤဒုတိယ ဈာန်နှင့်ပြည့်စုံကာမျှဖြင့်။ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ၊ သို့။ ပတ္တော၊ သည်။

နဟောတိ၊ ဖြစ်။ ။ဘော၊ ရှင်။ ယတော ယသ္မာ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ အယံအတ္ထော၊ သည်။ ပိတိယာစ၊ ပိတိကိုလည်း။ဝိရာဂါ၊ စက်ဆုပ် ခြင်းကြောင့်။ ဥပေက္ခကော၊ လျစ်လျူ။ ရှုသည်ဖြစ်၍။ သတော၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရတိ၊ ၏။ သုခဉ္စ၊ သုခဝေဒနာ ကိုလည်း။ ကာယေန၊ ရူပကာယဖြင့်။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ယံဈာန ဟေတု၊ အကြောင် တတိယ ဈာန်ကြောင့်။ တံပဂ္ဂလံ၊ ကို။ အရိယာ၊ ဘုရား အစရှိကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဥပေက္ခကော-သတိမာသုခဝိဟာရိတိ၊ ဥပေက္ခကော။ပ။ ဟာရိဟူ၍။အာစိက္ခန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ တံတတိယံဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘော၊ ရှင်။ ဣဿာဝဿာ၊ ဤသို့ တတိယ ဈာန်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ပ။

၉၀။ တံပဂ္ဂလံ၊ ကို။ အညော၊ တဖေယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ဘော၊ ရှင်။ တို့၊ သည်။ ယံအတ္ထာနံ၊ ကို၊ ဝဒေသိ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဌ် မြတ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်၏ဟူ၍ ဆို၏။ သော အတ္တာ၊ သည်။ အတ္ထိခေါ၊ သည်။ပ။ ဘော၊ ရှင်။ အယံအတ္တာ၊ သည်။ ဧဝမာဝတာ၊ ဤသို့ တတိယဈာန်နှင့် ပြည့်စုံကာမျှဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ သို့။ ပဉ္ဉာ၊ သည်။ နောစေခေါ၊ ဟောကို၊ ဖြစ်။ ဒုတိ၊ သို့။အာဟ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့ တတိယဈာန်နှင့် ပြည့်စုံကာမျှဖြင့် မြတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ မရောက်ဟူ၍ ငါဆိုခြင်းသည်။ ကိသ၊ သော။ ဇဟတု၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ နည်း။ တတ္ထ၊ ထိုတတိယဈာန်၌။ ယဓဒဝ ယာဝေသုခပိတိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ စေတသော၊ ၏။ အာဇာဝဂါ၊ သုခဝေဒနာကို ခံစားခံဟုလုံးသွင်းခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဇေတနဓမ္မာတေန၊ ဖြင့်။ တေံ၊ ထိုတတိယဈာန်ကို။ ဩဠာရိကံဇာတိ၊ ဟူ၍။ ယသ္မာ၊ အကြောင်ကြောင့်။ အက္ခာယတိ၊ ဟောအပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယံအတ္ထာ၊ သည်။ ဧဇ္ဇာဝတာ၊ ဤသို့တတိယဈာန်နှင့် ပြည့်စုံကာမျှဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗုဇဓမ္မ နိဗ္ဗာနံ၊ သို့။ ပဇ္ဇော၊ သည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ပ။ ဘော၊ ရှင်။ ယတော

ယသွာကာရဏာ၊ကြောင့်။အယံအတ္တာ၊သည်။ သုခဿစ၊ ကာယိက သုခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ဒုက္ခဿစ၊ ကာယိက ဒုက္ခကိုလည်း။ပဟာနာ၊ကြောင့်။ပုဗ္ဗေဝ၊ရှေးဈာန်၌သာလျှင်။ သောမနဿ-ဒေါမနဿာနံ၊ သောမနဿဝေဒနာ ဒေါမနဿဝေဒနာတို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်း မဟုတ် သုခလည်း မဟုတ်ထသော။ ဥပေက္ခာ သတိပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ဥပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်းလည်း ရှိထ၏သော။ စတုတ္ထံဈာနံ၊ ကို။ပ။

အမှာ　　အကြောင်း အနက် ထင်သာပြီ။ ဤ အပရန္တကပိုကဉ္စ တင်္ကိဝါဒကို အသိုး အဘယ့်ကြောင့် မဟောလေသနည်းဟူမူကား ဒိဋ္ဌမမ္မ နိဗ္ဗာနဝါဒ, ဥစ္ဆေဒဝါဒတို့သည်လည်း ကြုံ၍သာ ပညတ်သောကြောင့် တင်္ကိဝါဒပင်ဖြစ်သည်။သညီဝါဒ, အသညီဝါဒ, နေဝသညီ နာသညီဝါဒတို့တွင်လည်း နေဝသညီ နာသညီဝါဒသည် ကေန္တ တင်္ကိဝါဒပင် ဖြစ်သည်။ ထိုကြောင့် တင်္ကိဝါဒကို အသိုးမဟောလိုသေးသည် ဟူလိုသော်။ ။ယခုအခါ၌ ထိုအလုံးစုံသော ပုဗ္ဗန္တကပိုက အပရန္တကပိုက ပုဗ္ဗန္တာပရန္တကပိုကတို့ကို တပေါင်းတည်းပြုတော်မူလို၍ "ဒုမေခေါဘိက္ခဝေ" အစရှိသောပါဠိကို အားထုတ်တော် မူပြန်သတည်း။ ပါဠိအနက်ကား အထူးမရှိပြီ။တတြဘိက္ခဝေ အစရှိသောပါဠိကိုကား အပိုင်းအခြားကို အသိုးအသိုးခွဲ၍ ပြခြင်းငှာ မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အဋ္ဌကား။

ပရိတသိက ဝိပ္ပန္နိတဝါဒ

၁၀၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏား ဖြစ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့တွင်။သဿတဝါဒါ၊ ကုန်သော။ ယေတေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။အတ္တာနဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။လောကဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သဿတံဒိဋ္ဌိယော၊ ၍။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထု။ ဟိ၊ ဝို့ဖြင့်။ပညပေန္တိ၊ကုန်၏။ အဇာနတံ-အဇာနန္တာနံ၊မဖေါက်

မပြန်မသိကုန်ထဒသာ။ အပသဿတံ-အပသဿန္တောနံ၊ ဉာဏ်တည်းဟူသော မျက်စိဖြင့် မမြင်ကုန်ထသော။ တေသံဘဝတံသမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ထိုအရှင် ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏။ တဏှာဂဂတာနံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ကို။တဒပိ-တံအပိဝေဒယိတံ၊ ထိုသို့ခံစားခြင်းသည်။ ပရိတံသိတပ္ပမေဝ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော တုန်လှုပ်ခြင်းဖြင့် တုန်လှုပ်ခြင်းရှိသည်သာလျှင်။ဟောတိ၊ ၏။

အမှာ "တဏှာဒိဋ္ဌိဂတာနံ"ဟု ဆိုအပ်လျက် ဒိဋ္ဌိသဒ္ဒါကို ချန်၍ "တဏှာဂတာနံ" ဟူ၍သာ ဆိုသတည်း။ ဤနည်းဟူ နောက်ပုဒ်တို့၌လည်းသိလေ။အနက်ကိုလည်း ဤနည်းချည်း ယောဇနာလေ။ ။တဖန် ပစ္ဆည်း အဆက်ဆက်ကို ပြခြင်းငှာ "တတြဘိက္ခဝေ"အစရှိသော ပါဠိကို အားထုတ်တော် မူပြန်သတည်း။ တူသည်သာမျှား၏။ ထူးရာကို ယောဇနာအံ့။

၁၁၈။ တတြ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏား အပေါင်းတို့တွင်။ သဿတဝါဒါ၊ ကုန်သော။ ယေတသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ပ။ ယေနပနဒိဋ္ဌိဝေဒယိတေန၊ အကြင် မိစ္ဆာအယူကိုခံစားခြင်းဖြင့်။စတ္တုဟိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထူဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ တဒပိ-တံအပိဝေဒယိတံ၊ ထိုတဏှာဒိဋ္ဌိ တည်းဟူသော တုန်လှုပ်ခြင်း ရှိသောခံစားခြင်းသည်။ဖဿပစ္စယာ၊ဖဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဤနည်းတူ နောက်ပုဒ် တို့ကိုလည်း ယောဇနာပါလေတော့)။

၁၃၀။ ဒွါသဋ္ဌိယာ၊ ခြောက်ဆယ့် နှစ်ပါး အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဝတ္ထူဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ယေနဒိဋ္ဌိဝေဒယိတေန၊ဖြင့်။ (အနိယတ်ထည့်သည်)။အဘိဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တဒပိ-တံအပိ ဝေဒယိတံ၊ ထိုသို့ခံစားခြင်းသည်။ ဖဿပစ္စယာ၊ကြောင့်။ ဟောတိ၊၏။

အမှာ စတ္တာရိသ သန်္ဘာ သဋ္ဌိသန်္ဘာ တို့ကား သန်္ဘာပြဓာန်းရာ၌ ဇာတိလိင် ကဝုစ်သာ နေရာသောကြောင့် ဝိသေသျပုဒ်နှင့် လိင်တူဝုစ်တူမနေမူ၍ "စတုစတ္တာရိသာယဒွါသဋ္ဌိယာ"ဟု ဇာတိလိင် ကဝုစ်နှင့် နေသတည်း။ ။ဖဿမှ

တပါးသော ဝေဒနာအား ပစ္စည်းပြုတတ်သော တရားရှိသော်လည်း မိန္ဆွာအယူကို ခံစားခြင်းဌ် ဖဿ၏သာလျှင် အားကြီးစွာသော ပစ္စည်းဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှာ "တတြ ဘိက္ခဝေ ယေတေသမဏဗြာဟ္မဏာ" အစရှိသော ဒေသနာကို အားထုတ်တော်မူပြန်သတည်း။ အနက်ဘူသည် မျှား၏။

၁၃၁။ ပ။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပတဂေ့နွေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဖဿာ၊ ဖဿကို။ အညတြထပေတွာ၊ ထား၍။ တံဝေဒယိတံ၊ ထိုမိန္ဆွာအယူကို ခံစားခြင်းကို။ (ကံထည့်)။ ပဋိသံဝေဒိဿန္တိ၊ ခံစားကုန်လတ္တံ့။ တေဌာနံ၊ ထိုသို့ ခံစားအံ့သောအကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ။ (အထက်ဝါရတို့၌လည်း ဤနည်းချည်း ယောဇနာလေ)။

ဒိဋ္ဌဂတိကာဓိဋ္ဌာန ဝဋ္ဋကထာ

၁၄၄။ ယေပိတေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင် ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ကေစ္စသဿတိကာ၊ အချို့မြတ်ဟု အယူရှိကုန်၏။ ကေစ္စ အသဿတိကာ၊ အချို့မမြဟု အယူရှိကုန်၏။ ယေပိ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပ။ အန္တာနန္တိကာ၊ အဆုံးရှိ၏ အဆုံးမရှိဟု အယူရှိကုန်၏။ ယေပိတေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အမရာဝိက္ခေပိကာ၊အပိုင်းအခြားမရှိ တုန်လှုပ်သောအယူရှိကုန်၏။ယေပိတေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နိကာ၊ အကြောင်းကင်း၏ဟု အယူရှိကုန်၏။ ပ။ ဥဒ္ဓမာဃာတနိကာ၊ စုတိစိတ်၏ အထက်၌မြဲ၏ဟုအယူရှိကုန်၏။ပ။ သဇ္ဇေ၊ ကုန်သော။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဆဟိ၊ ကုန်သော။ ဖဿာယတနေဟိ၊ ဖဿာယတနတို့ဖြင့်။ ဖုဿဖုဿ၊ထိကုန်ထိကုန်၍။ ပဋိသံဝေဒေန္တိ၊ ခံစားကုန်၏။ (ဆဖဿာယတနဟူသည်ကား စက္ခုဖဿာယတန ။ပ။ ကာယ ဖဿာယတန မနော ဖဿာယတန ဤခြောက်ပါးတည်း)။ တေသံ၊ ထို ရဟန်း ပုဏ္ဏား တို့အား။ ဝေဒနာပစ္စယာ

ဝေဒနာဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ တဏှာ၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ တဏှာပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ဥပါဒါနံ၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊၏။ ဇာတိပစ္စယာ၊ကြောင့်။ ဇရာမရဏသောကပရိဒေဝ ဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ၊ အိုခြင်းသေခြင်း စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်း စိတ်၏ပင်ပန်းခြင်းတို့သည်။ သမ္ဘဝန္တိ၊ကုန်၏။

အမှာ ဤသို့မိန္ဆာအယူရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့လျှင် ပြဓာန်းခြင်းရှိသော ဝဋ်တရားကို ဟောတော်မူပြီး၍ ယခုအခါဠ် ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသော ရဟန်းလျှင် ပြဓာန်းခြင်းရှိသော ဝဋ်တရားမှ ကင်းခြင်းကို ပြတော်မူလို၍ ''ယတောခေါ်ဘိက္ခဝေ'' အစရှိသော ဒေသနာကို ဟောတော်မူသတည်း။ ထိုဒေသနာတော်ပါဠိ၏ အတ္ထကား။

ဝိဝဋ္ဋကထာဒိ

၁၄၅။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ယတောခေါယသ္မာကာရဏာ၊ကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ဆန္နံ၊ကုန်သော။ ဖဿာယတနာနံ၊ ဖဿ၏ တည်ရာတို့၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ချုပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အဿာဒဉ္စ၊ ခံစားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အာဒီနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း။ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ယထာဘူတံ၊ မဖောက်မပြန်။ ပဇာနာတိ၏။အယံ၊ ဤသို့အပြားအားဖြင့် မဖောက်မပြန် သိသောရဟန်းသည်။ သဗ္ဗေဟေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဇုမေဟိ သမဓဟ ပြာဟဉ္စဏောဟိ၊ ဤရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ထက်။ ဥတ္တရိတရံ၊ လွန်မြတ်စွာ။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိ၏။

အမှာ ဤသို့ ဝဋ်မှကင်းသော ဒေသနာကို ဟောတော်မူပြီး၍ ယခုအခါဒေသနာတည်းဟူသော ကွန်ရက်မှလွတ်သော မိန္ဆာအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည် မရှိဟူ၍ပြတော်

မှုခြင်းငှါတဖန် "ယေဟိ ကေစိ ဘိက္ခဝေ" အစရှိသော ဒေသနာကို အားထုတ်တော်မူ၏။ ထိုဒေသနာတော်ပါဠိ၏အဋ္ဌကား။

၁၄၆။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယေဧကေစိ၊ အမှတ် မရှိကုန်သော။ သမဏာဝ၀ါ၊တို့သည်လည်းကောင်း။ပ။အနေကဝိဟိတာနိ၊ အထူးထူး အပြားပြား ရှိကုန်သော။ အဓိမုတ္တိပဒါနိ၊ မိန္ဆာအယူကိုပြုတတ်ကုန်သော စကားတို့ကို။ အဘိ၀ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေသမဏာပြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ ဒွါသဋ္ဌိယာ၊သော။ ဒိဋ္ဌိမေဂေ၀ဝတ္ထူဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်သာလျှင်။ မမ၊ ၏။ (ထည့်ပါ)။ အနွန္တာဇာလိဂတာ၊ ဒေသနာတည်းဟူသော ကွန်ရက်၏အတွင်း၌သာလျှင် တည်ကုန်သည်။ "ဒေသနာ လည်းဟူသော ကွန်ရက်၏ အတွင်း၌သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သည်, တည်းဟူ"။ ဟောန်၊ ကုန်၏။ ("ဇာလိကတာ"ဟု ပဌမအက္ခရာကနှင့်လည်း ပါဠိရှိ၏။ "ဇာလိဂတာ"ဟု တတိယက္ခရာ ဂနှင့်ရှိရာသာ သင့်မြတ်၏။အထက်ဥပမာစကား၌လည်း "အနွန္တာဇာလိဂတာ"ဟု ရှိသည်။ ဇာတ္တာ၊ ဤငါ၏ ဒေသနာ တည်းဟူသော ကွန်ရက်၏ အတွင်း၌။ သိတာ၀၊ နစ်ကုန်သည်လျှင်။ဟုတ္တာ၊၍။ ဥမ္မုဇ္ဇမာနာ၊ ပေါ်ကုန်သော်လည်း။ဥမ္မုဇ္ဇန္တိ၊ ပေါ်ကုန်၏။ ဇာတ္တာ၊ ဤငါ၏ဒေသနာတည်းဟူသော ကွန်ရက်၌။ပရိယာပန္နာ၊ အကျုံး၀င်ကုန်သည်၊ ဟောန်၊ကုန်၏။အနွန္တာဇာလိဂတာ၀၊ ငါ၏ ဒေသနာတည်းဟူသော ကွန်ရက်၏ အတွင်း၌ ဖြစ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဥမ္မုဇ္ဇမာနာ၊ သော်လည်း။ ဥမ္မုဇ္ဇန္တိ၊ ပေါ်ကုန်၏။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာ အာဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒက္ခော၊ လိမ်မာသော။ ကေ၀ဋ္ဋော၀ါ၊ တံငါ သည်လည်းကောင်း။ ကေ၀ဋ္ဋန္တေ၀ါသီ၀ါ၊ တံငါ၏ တပည့် သည်လည်းကောင်း။ သုခုမစ္ဆိဒ္ဒကေန၊ ကျဉ်းသောအပေါက်ရှိသော။ "ကွန်စိပ်ဖြစ်သော,လည်းဟူ"။ဇာလေန၊ကွန်ဖြင့်။ ပရိတ္တံ၊ ကျဉ်းသော၊ "ငယ်သော လည်းဟူ"။ ဥဒကဒဟံ၊ ရေအိုင်ကို။ ဩတ္ထရေယျ၊ လွှမ်းရာ၏။ တဿ၊ ထိုတံငါအား။ ဧ၀ံပရိဝိတက္ကော၊ သည်၊

အသဘဓဝယျ၊ ၏။ ဇုမသို့ံဥဒကဒဓဟော၊ ဤရေအိုင်၌။ သြဠာ
ရိကာ၊ ရွှန်ရင်းကုန်ဓသော။ "ကြိုးကုန်သော, လည်းဟု"။ ယေ
ကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ "ငါးတို့
သည်, လည်းဟု"။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ
ပါဏာ၊ တို့သည်။ အန္တောဇလိဂတာ၊ တံငါ၏ ကွန်တွင်းဦးသာ
တည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇ္ဈေ၊ ဤတံငါ၏ ကွန်တွင်းဦး။
သိဘာဝ၊ နစ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟုတ္တွာ၊ ၍။ ဥမ္မုဇ္ဇမာနာပ်၊
သော်လည်း။ ဥမ္မုဇ္ဇန္တိ၊ ပေါ်ကုန်၏။ ဇ္ဈေ၊ ဤတံငါ၏ ကွန်တွင်း
ဦး။ ပရိယာပန္နာ၊ဖွဲ့မိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အန္တောဇာလိ
ဂတာဝ၊ တံငါ၏ကွန်တွင်းဦး ရှိကုန်သည်သာလျှင် ဟုတ္တွာ၊ ၍။
ဥမ္မုဇ္ဇမာနာ၊ သော်လည်း။ ဥမ္မုဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇုတိ ဓဃော
ပရိဝိဘ၊ကွော၊ သည်။ အသဘဝယျ၊ ၏။ ဝဝမေဝခေါ၊ထိုအတူ
လျှင်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယေကေစိ၊ ကုန်သော။ သမဏာဝ၀ါ၊ တို့သည်
လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏာဝ၀ါ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည် လည်းကောင်း။
ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာ၊ ရှေးအဖို့ကိုကြံ၍ယူတတ်ကုန်သည်။ဟုတ္တွာဝ၀ါ၊ဖြစ်၍
လည်းကောင်း။အပရန္တကပ္ပိကာ၊ သည်။ ဟုတ္တွာဝ၀ါ၊ ဖြစ်၍လည်း
ကောင်း။ ပုဗ္ဗန္တာပရန္တကပ္ပိကာ၊ ကုန်သည်။ ဟုတ္တွာဝ၀ါ၊ ဖြစ်၍
လည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗန္တပရန္တာနုဒိဋ္ဌိနော၊ ရှေးအဖို့ နောက်အဖို့
အစဉ်လိုက်၍ စွဲလမ်းကုန်သည်။ ဟုတ္တွာဝ၀ါ၊ ၍လည်းကောင်း။
ပုဗ္ဗန္တာပရန္တံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ပ။

အမှာ ဤသို့ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါး ကုန်သော ဒိဋ္ဌာဒိဋ္ဌိ
တို့ဖြင့် အလုံးစုံကုန်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့၏ ပေါင်း၍
ယူကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အလုံးစုံကုန်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူ
ရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ တခုတည်းသော ဝေဒနာတည်းဟူသော
ကွန်ရက်၌ အကျုံးဝင်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြပြီး၍ ယခုအခါ မိမိ၏
တစုံတယောက်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ပုဂ္ဂိုလ်၌ အကျုံးမဝင်သည်၏
အဖြစ်ကို ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍"ဥစ္ဆိန္နဘဝနေတ္တိကော ဘိက္ခဝေ

တထာဂတဿ ကာဒယော'' အစရှိသော ဒေသနာပါဠ်ကို မိန့်သတည်း၊ ထိုပါဠ်၏ အတ္ထကား။

၁၄၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥစ္ဆိန္နဘဝနေတ္တိကော၊ အရဟတ္တမဂ်တည်းဟူသော သန်လျက်ဖြင့် အကြင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ပြီးသော ဘဝတဏှာရှိသော။ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရား၏။ ကာယော၊ ရူပကာယသည်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ အဿ၊ ထိုငါဘုရား၏။ ကာယော၊ သည်။ ဌဿတိ၊ ကည်လတ္တံ့။ တာဝ၊ ထိုသို့ တည်သမျှသော ကာလပတ်လုံး။ နံ၊ ထို-ငါဘုရားကို။ ဒေဝါဝါ၊ နတ်တို့သည်လည်း ကောင်း။ မနုဿာဝါ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒက္ခန္တိ၊ မြင်ရကုန်လတ္တံ့။ (ဒက္ခန္တိကား အနာဂတ်၌ ဝတ္တမာန် ဝိဘတ်တည်း။ ထို့ကြောင့်''ဒေဝါဝါ မနုဿာဝါ နံ ဒက္ခိဿန္တိ''ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ ဆိုသတည်း)။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ဥနည်းကား၊ ကာယဿ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ဥခွံ၊ ၌ ဇီဝိတပရိယာဒါနာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ နံ၊ ထိုငါဘုရားကို။ ဒေဝါဝါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ မနုဿာဝါ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း။ နဒက္ခန္တိ၊ မမြင်ရကုန်လတ္တံ့။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အမ္ဗပိဏ္ဍိယာ၊ သရက်ခိုင်၏။ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နာယ၊ အညွှာပြတ်ပြီးသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဥနည်းကား၊ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နာယ၊ အညွှာပြတ်ပြီးသော။ အမ္ဗပိဏ္ဍိယာ၊ သရက်ခိုင်၌။ ယာနိကာနိစိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ အမ္ဗာနိ၊ သရက်သီးတို့သည်။ ဝဏ္ဏပဋိဘဂ္ဂါနိ၊ အညွှာနှင့်စပ်ကုန်သည်။ ''အညွှာဖြင့် ဖဲ့ကုန်သည်, လည်းဟူ''။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သမ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တာနိ အမ္ဗာနိ၊ ထိုသရက်သီးတို့သည်။ တဒန္တရယာနိ၊ အညွှာသို့ အစဉ် လိုက်သည်သာလျှင်။ ဘဝန္တိ ယထာ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥစ္ဆိန္နဘဝနေတ္တိကော၊ အရဟတ္တမဂ်တည်းဟူသော သန်လျက်ဖြင့် အကြင်းမဲ့ ဖြတ်ပြီးသော ဘဝတဏှာရှိသော။ တထာဂတဿ၊

ငါဘုရား၏။ ကာယော၊ ရူပကာယသည်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ယာဝ၊ အကြင်မျှ လောက်သော ကာလပတ်လုံး။ အာသ၊ ထို-ငါဘုရား၏။ ကာယော၊ ရူပကာယသည်။ ဌဿတိ၊ တည်လတ္တံ့။ တာဝ၊ ထိုသို့တည်သမျှသော ကာလပတ်လုံး။ နံ၊ ထိုငါဘုရားကို။ ဒေဝါဝါ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ မနုဿာဝါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဒက္ခန္တိ၊ မြင်ရကုန်လတ္တံ့။ (ဝါသဒ္ဒါကား လုတ္တာန်ပိုဋ္ဌတည်း)။ ကာယဿ၊ ရူပကာယ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ ဘဲ။ ဇီဝိတပရိယာဒါနာ၊ အသက်၏ကုန်ခြင်းကြောင့်။ နံ၊ ထိုငါဘုရားကိုယ်ကို။ ဒေဝမနုဿာ၊ တို့သည်။ နဒက္ခန္တိ၊ မမြင်ရကုန်လတ္တံ့။ (ဂတိသဒ္ဒါကား ပရိသမာပနတည်း)။

၁၄၈။ ဧဝံ၊ သို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဇုမသ္မိံသုတ္တေ၊ ကို။ ဝုတ္တေ၊ ဟောတော် မူအပ်သည် ရှိသော်။ အာယဿ္မာ၊ သော။ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧကံဝစနံ၊ ကို။ အဓိဝါစ၊ လျှောက်၏။ ကိံ အဓိဝါစ၊ အသို့ လျှောက်သနည်း ဟူမူကား။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အစ္ဆရိယံ၊ အလွန်အံ့ဖွယ် ရှိစွတကား။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဗ္ဘုတံ၊ မဖြစ်ဘူးသော သဘောသည် ဖြစ်စွတကား။ ဘန္တေ၊ဘုရား။ အယံ ဓမ္မ ပရိယာယော၊ ဤတရားဒေသနာတော်သည်။ ကောနာမော၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း။ ဇုတိ ဧကံ ဝစနံ၊ ကို။ အဓိဝါစ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဇုမသ္မိံ ပရိယာယော၊ ၌။ ဇုမဇ္ဇောဝိ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝဖြစ်သော အကျိုးကို လည်းကောင်း။ ပရဇ္ဇောဝိ၊ တမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်သော အကျိုးကို လည်းကောင်း။ သင်္ကာ၊ စွမ်းနိုင်၏။ (ဤလည်း အနိယတ် ဂဟဏ်သည်)။ တသ္မာ တိဟ၊ ကြောင့်။ ဇုမံ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ကို။ အဇ္ဈေဿလန္တိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ နံ၊ ကို။ ဓာရေဟိ၊ လော့။ ဇြဟ္မဇာလန္တိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ နံ၊ ကို။ ဓာရေဟိ၊ လော့။ ဒိဋ္ဌိဇာလန္တိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ နံ၊ ကို။ ဓာရေဟိ၊ လော့။ အနုတ္တရော သင်္ဂါမ ဝိဇယောတိပိ၊ အနုတ္တရ သင်္ဂါမဝိဇယဟူ၍လည်း။ နံ၊ ကို။ ဓာရေဟိ၊ လော့။ (ဇုတိ သဒ္ဒါ

(၃၀၄၄) သုတ်သိုလက္ခန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

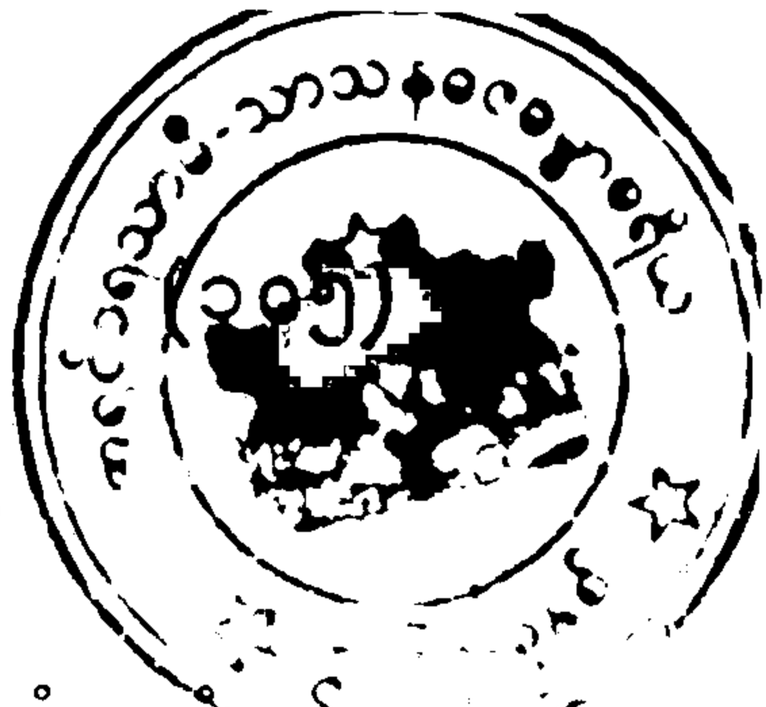
ကား ပရိသမာ ပနတည်း)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဇုဒ်ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၄၉။ တေဘိက္ခူ။၊ တို့သည်။ အတ္တာမနာ၊ နှစ်လိုဝမ်းသာကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဘာသိတံ၊ ဟော တော်မူအပ်သော တရားကို။ တနည်းကား၊ ဘာသိတံ၊ စကား တော်ကို။ အဘိနန္ဒန္တိ၊ ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံကုန်ပြီ။ (အဘိနန္ဒန်၌ အန္တိဝိဘတ်လည်း အတိတ်ကာလ၌ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ''အဘိနန္ဒန္တိတိ အနုမောဒိံသုစေဝ သမ္ပဋိစ္ဆိံသုစ'' ဟု ဆိုသတည်း)။ ဇုမသို့ ပန ဧဝယျာကရဏအသို့၊ ဤ ဂါထာမရှိသော အဖေးအဖြေနှင့်တကွသော ဤသုတ်ကို။ ဘည်မာနေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိခဲ့သော်။ ဒသ သဟဿီ လောကဓာတု၊ တသောင်းသော လောကဓာတ်သည်။ ''တသောင်းသော စက္ကဝဠာသည် လည်းဟူ''။ အကဋ္ဌိတ္ထ၊ လှုပ်ပြီ။

အမှာ ''သုတ္တဒေသနာ ပရိယောသာနေ'' ဟု မဆို မူရ၌ ''ဇုမသို့ စ ပန ဝေယျာကရဏအသို့ ဘည်မာနေ'' ဟု ဆိုခြင်းကြောင့် ဤသုတ်ကိုဟောသော အဆုံးဌာန စက္ကဝဠာတသောင်းမလှုပ်။ တပါးပါးသော မိန္ဆာအယူကို ဟောတော်မူသော အဆုံးဌာပင် စက္ကဝဠာတသောင်း လှုပ်၏ဟု မှတ်အပ်၏။ ထိုကြောင့်အဋ္ဌကထာ၌ ''ဒွါသဋ္ဌိယာ ဒိဋ္ဌဂတေသု ဝိနိဝေဌေတ္ဝာ ဒေသိယမာနေသု တဿ တဿ ဒိဋ္ဌဂတဿ ပရိယောသာနေ ပရိယောသာနေတိ ဒွါသဋ္ဌိယာ ဌာနေသု အကမ္ပိတ္ထ'' ဟု ဆိုသတည်း။

ပဌမံ၊ သော။ မြဟ္မဇာလသုတ္တံ၊ မြဟ္မဇာလသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး၏။

၂-သာမညဖလသုတ္တ-ရာဇာမစ္စကထာ



၁၅၀။ ဘန္တေ ကဿပ၊ အရှင် မဟာကဿပ။ ဇုဒံသုတ္တံ၊ ဒြ်-သာမညဖလသုတ်ကို။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သံမုခါ၊ မျက်မှောက် ဘော်မှ။ ဧဝံ ဧကေန အာကာရေန၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်။ (ဤကား ဧဝံ သဒ္ဒါကို အာကာရ အနက် ယူ၍ ဖေယျာဇနာသဘည်း)။ ဧဝံ၊ ဘုရားဟောတော် မူတိုင်းသာလျှင်။ (ဤကား အဝဓာရဏ အနက်တည်း)။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဘုရား ဟောတော်မူအပ်သောနည်းဖြင့်။ (ဤကား နိဒဿနုအနက်)။ မေ မယာ၊ သည်။ သုဟံဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။ (ဤအနက်ကား မေသဒ္ဒါကို မယာဟူသောအနက်, သုတံသဒ္ဒါကို ကမ္မသာဓနအနက်, ယူ၍ ဖေယျာဇနာသော အနက်တည်း။ ဘန္တေ ကဿပ၊ အရှင် မဟာကဿပ။ ဇုမသ သုတ္တာသ၊ ဤသာဒဉ်ညဖလသုတ်ကို။ ဘဂဝတော၊ ဘုရား၏ သမ္မုခါ၊ မှ။ ဧဝံ ဧကေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ တနုည်းကား၊ ဒုပံ၊ ဘုရားဟောတော်မူတိုင်းသာလျှင်။ တနုည်းကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဘုရားဟောတော်မူသောနည်းဖြင့်။ မေ မမ၊ ၏။ သုတံဥပဓာရဏံ၊ မှတ်လိုက်ရခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဤကား မေသဒ္ဒါကို မမ အနက်ယူ၍, သုတသဒ္ဒါကို ဘာဝသာဓန အနုက်ယူ၍, ဖေယျာဇနာသော အနုက်တည်း)။ ကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ် ပြည်၌။ ဓေလာမာရာဘဿသ၊ အဘယ မင်းသားသည် ဓကာက်၍မွေးအပ်သော။ ဇီဝက၊ သ၊ ဇီဝက၏။ အမ္မဝဓနေ၊ သရက် ဥယျာဉ် တော၌။ မဟာတော၊ ဂုဏ်အားဖြင့် ကြီးသော။ ''ဂုဏ်အားဖြင့် မြတ်သော, လည်းဟူ''။ တနုည်းကား၊ မဟတော၊ အရေအတွက်အားဖြင့် များ၏သော။ ဘိက္ခု၊ သံဃေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ အမှုတေဋ္ဌသေဟိ၊ အခွဲဖြင့်မှတ် အပ်သော တဆယ့်သုံး၊ အတိုင်း အရှည် ရှိကုန်သော။ တနုည်းကား၊ အခွဲနှင့်တကွ တဆယ့်သုံးအရေအတွက် ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ သတေဟိ၊ ရဟန်းအရာတို့နှင့်။ (ဤကား သဒ္ဒတ္ထတည်း)။ အမှု

(၁၀၆၄) သုတ်သီလကွန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

တေဋ္ဌသေဟိ ဘိက္ခု သတေဟိ၊ တထောင့်နှစ်ရာ့ ငါးကျိပ် အရေအတွက် ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဒိ၊ တကွ။ (ဤကား အဓိပ္ပါယ်ထွတည်း)။ ဝိဟရုတိ၊ ၏။

အနှာ ''အမှုတေဋ္ဌသေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ'' ဟူသော ပါဠိဖြင့် မဟာတာ ဘိက္ခုသံဃနှ ဟူသော စကား၏ သရုပ်ကို ပြတော်မူသတည်း။ ။ဝစနတ္ထကား ''အမှေန ဥပလက္ခိတာနိ တေဋ္ဌသ အမှုတေဋ္ဌသာနိ''။ ယာနိသတာနိ၊ အကြောင်းအရာလိုသည်။ ~~အမှေန၊ အ~~ခဲ့ဖြင့်။ ဥပလက္ခိတာနိ၊ မှတ်အပ်ကုန်သော။ ဇတေဋ္ဌသ၊ တဆယ့်သုံးပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တာနိသတာနိ၊ ဟုသည်။ အမှုတေဋ္ဌသာနိ၊ မည်ကုန်၏။ မဇ္ဈေလောပ တတိယာတပ္ပုရိသော်။ အရကား ဟထောင့်နှစ်ရာ့ငါးဆယ်တည်း။ တာနုညီးဂုဏ်း၊ ''အမှေနသဟတေဋ္ဌသ ဇေတသ္မိ အမှုတေဋ္ဌသာနိ။ ။ဇေတဝဏ်သတာနုံ၊ တို့အား။ အမှေန၊ အခဲ့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ဇတေဋ္ဌသ၊ တဆယ့်သုံးပါး အရေအတွက်တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ရှိကုန်သည်၏ သတ္တိကြောင့်။ တာနိသတာနိ၊ ဟု်သည်။ အမှုဇေတဝဏ်သာနိ၊ မည်ကုန်၏။ ဒုတိယတ္ထဝိဘာဝိဟိ။ ။အရကား ရှေးနည်းလည်းကောင်းတည်း။ ။ ရာဇဂဟေဟူသော အာဓာရဖြင့် ဆွမ်းခံရွာကို ပြတော်မူ၏။ အမ္ဗဝနေဟူသော အာဓာရဖြင့်ကား နေရာအရပ်ကို ပြတော်မူ၏။ ထိုသရုပ်ဥယျာဉ်သည် ရာဇဂြိုဟ် ပြည်၏ မနီးမဝေးသော အရပ်၌တည်၏။ ထိုကြောင့် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အနီး၌ နေတော် မူသော မြတ်စွာဘုရားကို သမီပူပစာရအားဖြင့် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ နေ၏ဟု ဆိုသတည်း။ ။ယေနသမယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောမာရဘစ္စသ၊ အဘယ မင်းသားသည် ကောက်၍ မွေးအပ်သော။ ဇီဝကသ၊၏။ အမ္ဗဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (ဤကား အနိယတ်ထည့်သည်)။

တေနခေါပနသမယေန၊ထိုသို့ ဘုရားသခင်ဗိဝက၏ သရဏဂုယျာဉ်၌ နေတော်မူသော အခါ၌။ မာဂဝေ၊ မာဂမတိုင်းကို အစိုးရ ထသော။ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ ဝေဒေဟီ အမည်ရှိသော မိဖုရား၏ သားဖြစ်သော။ အဇာတသတ္တု၊ အဇာတသတ် အမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ သည်။ ပန္ဓရသော၊ တဆယ့် ငါးရက်မြောက်ဖြစ်သော။ တဒဟုပေါသဓေ၊ ထိုဥပုသ်နေ့၌။ (တဒဟုကို ကသို့ အဟု ဟုပုဒ်ဖြတ်)။ ကောမုဒိယာ၊ ကုမုဒြာကြာတို့၏ ပွင့်တုန်း ဖြစ်ယ သော။ စာတုမာသိနိယာ၊ မိုးလေးလတို့၏ အဆုံးဖြစ် ထသော။ ပုဏ္ဏောယ၊မိုးဥတုပြည့်ထသော။ပုဏ္ဏမာယ၊တန်ဆောင်မုန်းလပြည့် နေ့၌။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၌။ ရာဇာမစ္စပရိဝုတော၊ မင်း၏ အမတ်အ ပေါင်း မြို့ရံလျက်။ ဥပရိပါသာဒဝရဂတော၊ မြတ်သော ပြာသာဒ် အထက်၌ လူးလာသွားလျက်။ နိသိန္နော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အမှာ ဥပုသ်နေ့၌ အဋ္ဌမီ စတုဒ္ဒသီ ပန္နရသီအားဖြင့် သုံးပါး ပြားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အဋ္ဌမီဥပုသ်နေ့နှင့် စတုဒ္ဒ သီ ဥပုသ်နေ့တို့ကို နစ်စေခြင်းငှာ ပန္နရသေဟူသော ဝိသေသနကို မိန့်သတည်း။ပန္နရသီဥပုသ်၏လည်း ဇုဏှပက္ခ သုက္ကပက္ခအားဖြင့် နစ်ပါးရှိရကား ဇုဏှပက္ခကို နစ်စေခြင်းငှာ ပုဏ္ဏမာယ ဟူသော အာဓေရအထူးကို မိန့်ပြန်သတည်း။ပုဏ္ဏမာယ၏လည်းပျေားသော အပြားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် တပါးသော လပြည့်ကို နစ်စေ ခြင်းငှာ စာတုမာသိနိယာဟူသောဝိသေသနကို မိန့်ပြန်သတည်း။ ကန်ဆောင်မုန်းလပြည့် ကာလ၌ ကုမုဒြာကြဲ့ာကို့သည် ပွင့်ကုန်၏ ဟူ သိစေခြင်းငှာ ကောမုဒိယာ ဟူသော ဝိသေသနကို မိန့် သာကည်း။ဟန်ဆောင်မုန်းလပြည့်၌ မိုးဥတုပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို သိစေခြင်းငှာ ပုဏ္ဏမာယဟူသော ဝိသေသနကို မိန့်သတည်း။

* အထဖေါ၊ ထိုတန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ ညဉ့်အခါ၌။မာဂ မော၊မာဂမတိုင်းကို အစိုးရယသော။ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ ဝေဒေဟီ အမည်ရှိသော မိဖုရား၏ သားဖြစ် သော။ အာဇာတသတ္တု၊၊

အဇာတသတ်အမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ သည်။ တဒဟုပေါသထေ၊ ၌။ ဥဒါနံ၊ ဝမ်းမြောက်သော စကားကို။ ဥဒါနေသိ၊ မြွက်၏။ ကိုဥ ဥဒါနေသိ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘော၊ အချင်းတို့။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်သည်။ ရမဏီယာဝတာ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိစွတကား။ ''မွေ့လျော်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သွတကား,လည်းဟူ''။ ဒေါသိနာဝတာ၊ အပြစ်ကင်းစွ တကား။ ဘော၊ တို့။ ရတ္တိ၊ သည်။ အဘိရူပါဝတာ၊ အလွန်နှစ်လိုဖွယ်ရှိစွတကား။ ဒေါသိနာဝတာ၊ အပြစ်ကင်းစွတကား။ ဘော၊ တို့။ ရတ္တိ၊ သည်။ ဒဿနီယာဝတာ၊ ရှုဖွယ်ရှိစွတကား။ ဒေါသိနာဝတာ၊ ကား။ ဘော၊ တို့။ ရတ္တိ၊ သည်။ ပါသာဒိကာဝတာ၊ ကြည်ညိုဖွယ် ရှိစွတကား။ ဒေါသိနာဝတာ၊ ကား။ ဘော၊ တို့။ ရတ္တိ၊ သည်။ လက္ခညာဝတာ၊ မှတ်အပ်စွတကား။ ''နေလ အစရှိသည်တို့ကို မှတ်ခြင်းငှာ သင့်စွတကား,လည်းဟူ''။ ဒေါသိနာဝတာ၊ကား။ (ဤရမဏီယာဝတ ဘော ဒေါသိနာ ရတ္တိ အစရှိသော ဝါကျငါးခုအပေါင်းကား ညဉ့်ကို ချီးမွမ်းသော ဝေဝုစ်ချည်းတည်း)။ ယံသမဏံဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ ယံဗြာဟ္မဏံဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ ပယိရူပါ သဘော-ပယိရူပါသန္နာဝနံ၊ ဆည်းကပ်ကုန်သော။ နော အမှာကံ၊ တို့၏။ စိတ္တံ စိတ်သည်။ ပသီဒေယျ၊ ကြည်ရာ၏။ ကံ၊ အဘယ်မည်သော။ တံသမဏံဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ တံဗြာဟ္မဏံဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ''ယခု,လည်းဟူ''။ ပယိရူပါသေယျာ မနုခေါ၊ ဆည်းကပ်ရကုန်အံ့နည်း။ ဇာတိ၊ သို့။ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ၏။

အမှာ　　ကံနဒ္ဒုကို ကံနုခေါ အဇ္ဇဟု၊ ပုဒ်ဖြတ်။ ပယိရူပါသတေဝကား ဗဟုဝုစ်ဖြစ်သော နံဝိဘတ်ကို ကေဝုစ်ပြန်သောကြောင့် ဝစနဝိပလ္လာသ မည်၏။ ထိုသို့ ဗဟုဝုစ်ကို ကေဝုစ်ပြန်သောကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ''ယံနောပယိရူပါသတေဝဟိ ဝစနဗျတ္တိယောဂေါ သေ၊ ယံအမှာကံ ပဠိပုဿနဝသေန ပယိရူပါသန္နာဝနံ မဓုရံ ဓမ္မံ သုတ္ဝာ စိတ္တံ ပသီဒေယျာတိ အတ္ထော'' ဟု ဆိုသတည်း။

၁၅၁။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အညတရော၊ တယောက်သော။ ရာဇာအမစ္စော၊မင်း၏အမတ်သည်။ မဂဓံ၊ မဂဓတိုင်းကို အစိုးရသော။ ဓေဝဒဟိပုတ္တံ၊ ဓေဝဒဟိ အမည်ရှိသော မိဖုရား၏သားဖြစ်သော။ အဇာတသတ္တုံ၊အဇာတသတ်အမည်ရှိသော။ ရာဇာနံ၊ကို။ ဓေဝံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အသို့ဆိုသနည်းဟူမူကား။ ဒေဝ၊ကြီး၊ ကသပေါ၊ကဿပမျိုးဖြစ်သော။ အယံပူရဏော၊ ဤပူရဏသည်။ **တနည်းကား၊** ပူရဏော၊ တယောက်ဖြင့်ယုတ်ဇသော တရာသောကျွန်ကိုပြည့်စေတတ်သော။ အယံကဿပေါ၊ ဤကဿပသည်။သံဃီစေဝ၊နှင့်လည်းပြည့်စုံ၏။ ဂဏီစ၊ ဂိုဏ်းနှင့်လည်းပြည့်စုံ၏။ ဂဏာစရိယော၊ ဂိုဏ်းတို့၏ဆရာလည်းဖြစ်၏။ ဉာတော၊ ကျော်စောထင်ရှား၏။ ယသဿီ၊ အခြံအရံများ၏။ "များသော အခြံအရံရှိ၏,လဲ့ဉီးဟူ"။ တိတ္ထကရော၊မိမိအယူကိုပြုတတ်၏။ဗဟုဇနဿ၊များသောလူအပေါင်းသည်။ သာဓုသမ္မတော၊ သူတော်ကောင်းဟူ၍ သမုတ်အပ်၏။ ရတ္တညူ၊ ညဉ့်၏အပိုင်းအခြားကိုသိ၏။ စိရပဗ္ဗဇိတော၊ ကြာမြင့်သော ရဟန်းပြုခြင်းရှိ၏။ အဒ္ဓဂတော၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလသို့ ရောက်ပြီ။ "မင်းနှစ်ဆက်သုံးဆက်တို့ကို လွန်ပြီ, လဲ့ဉီးဟူ"။ ဝယောအနုပ္ပတ္တော၊ ပဋိဓိမအရွယ်သို့ရောက်ပြီ။ ဒေဝေါ၊ မင်းကြီးသည်။တံ၊တို့ပူရာဏကဿပသို့။ ပယိရုပါသတော၊ ဆည်းကပ်တော်မူစေချင်၏။ ပူရဏံ၊ပူရဏအမည်ရှိသော။ ကဿပံ၊ သို့။ ပယိရုပါသတော၊ ဆည်းကပ်သော။ ဒေဝသ၊ မင်းကြီး၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ အပ္ပေဝနာမပသီဒေယျ၊ ကြည်ညိုငြားအံ့လည်းမသိ။ "ကြည်ညိုရာ၏,လဲ့ဉီးဟူ"။ဤတိတော်ဝစနံ၊ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်လေ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ပ။ တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟောသိ၊ ၏။

၁၅၂။ အညတရော၊ သော။ ရာဇာအမစ္စောပိ၊ သည်လည်း။ (ခေါ်သဒ္ဒါအနက်မရှိ)။ပ။ ဒေဝ၊ ကြီး။ ဂေါသာလော၊ နွားခြံဦးသော။ အယံမက္ခလိ၊ ဤမက္ခလိသည်။ သံဃီစေဝ၊ သင်္ဃာနှင့်

လည်းပြည့်စုံ၏။ ဂဏီစ၊ ဂိဏ်းနှင့်လည်းပြည့်စုံ၏။ဂဏာဒစရိယော စ၊ ဂိဏ်း၏ ဆရာလည်းဖြစ်၏။ ဉာတော၊ ကျော်စောထင်ရှား၏။ ယသသီ၊ အခြိအရံများ၏။ တိတ္ထကရော၊ မိမိအယူကို ပြုတတ်၏။ ဗဟုဇနဿ၊ များသော လူအပေါင်းသည်။ သာဓုသမ္မတော၊ သူတော်ကောင်းဟူ၍ သမုတ်အပ်၏။ ရတ္တညူ၊ ညဉ့်၏ အဝိုင်းအခြားကိုသိ၏။ စိရပဗ္ဗဇိတော၊ ကြာမြင့်သောရဟန်းပြုခြင်းရှိ၏။ "ရဟန်းပြု၍ ကြာမြင့်ပြီ,လည်းဟူ"။ အဒ္ဓဂတော၊ ရှည်စွာသော အဓွန့်သို့ရောက်ပြီ။ဝယောအနုပ္ပတ္တော၊ ပစ္ဆိမအရွယ်သို့ရောက်ပြီ။ ဒေဝေါ၊သည်။ တံမက္ခလိဂေါသာလံ၊ ထိုမက္ခလိဂေါသာလသို့။ ပယိရုပါသတု၊ ဆည်းကပ်စေချင်၏။ "ဆည်းကပ်တော်မူလော့ လည်းဟူ"။မက္ခလိဂေါသာလံ၊သို့။ ပယိရုပါသတော၊ ဆည်းကပ်သော။ ဒေဝဿ၊၏။စိတ္တံ၊သည်။အပ္ပေဝနာမပသီဒေယျ၊ ကြည်ညိုငြားအံ့လည်းမသိ။ 'ကြည်ညိုရာ၏ လည်းဟူ'။ ဇာတိဇေတံဝစနံ၊ ကို။အဝေါစ၊၏။(နောက်၌ ဤနည်းယောဇနာလေ။ ထူးရာကိုသာ ယောဇနာအံ့)။

၁၅၃ ၁၅၄။ ဒေဝ၊ ကြီး။ ကေသကမ္မလော၊ လူဆံပင်ဖြင့်ယက်သော ကမ္မလာကို ဆောင်သော။အယံအဇိတော၊ ဤအဇိတသည်။ (ဤမျှသာထူးသည်)။ ဒေဝ၊ကြီး။ ကစ္စာယနော၊ ကစ္စည်းအမျိုးဖြစ်သော။ အယံပကုဓော၊ ဤပကုဓသည်။

၁၅၅-၁၅၆။ ဒေဝ၊ ကြီး။ ဗေလဋ္ဌပုတ္တော၊ ဗေလဋ္ဌ၏သား ဖြစ်သော။ အယံသဉ္စယော၊ ဤသဉ္စယသည်။နာဋပုတ္တော၊ နာဋ၏သားဖြစ်သော။ အယံနိဂဏ္ဌော၊ ဤနိဂဏ္ဌသည်။ပ။

ကောမာရဘစ္စဇီဝကကထာ

၁၅၇။ တေနခေါပနသမယေန၊ ဉ်။ ကောမာရဘစ္စော၊အဘယမင်းသားသည် ကောက် မွေးအပ်သော။ ဇီဝကော၊ သည်။ မာဂဓဿ၊ သော။ဝေဒေဟပုတ္တဿ၊ သော။ အဇာတသတ္တုဿ၊ သော။ ရညော၊၏။ အဘိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ တုက္ကို

ဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်သာလျှင်။ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ သမ္မဇ်ဝက၊ အရှယ်တူသောဇ်ဝက။ ဘုံပန်၊ သည်ကား။ ကိုဝ်၊ အဘယ်ကြောင့်။ တုက္ကို၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အာသိ၊ နည်း။ ဒုတိယံတံဝစနံ၊ကို။ အဝေါစ၊ ဆိုလေ၏။ ဒေဝ၊ကြီး။ အရဟံ၊ သံသရာတည်းဟူသော စက်၏အကန့်ကို ဖျက်ဆီးတော်မူပြီးထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဖောက်မပြန် မိမိအလိုလိုသာလျှင် အလုံးစုံသောတရားတို့ကို သဃမ္မာ။ ဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူပြီးထသော။ အယံဘဂဝေါ၊ သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ အမ္မဝနေ၊ ၌။ မဟတာ၊ ဂုဏ်ဖြင့်မြတ်သော။ ''အရေအတွက်အားဖြင့် များကုန်သော, လည်းဟူ။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ အနုတေဋ္ဌသေဟိ၊ အခွဲနှင့်တကွတဆယ့်သုံးအရေအတွက်ရှိကုန်သော။ဘိက္ခု သတေဟိ၊ ရဟန်းအရာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ (ဤကား သဒ္ဒတ္ထတည်း)။ အနုတေဋ္ဌသေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ တထောင့်နှစ်ရာ့ငါးကျိပ် အရေအတွက်ရှိကုန်သော် ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ (ဤကား အဓိပ္ပါယတ္ထတည်း)။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တံပန ဘဝန္တံဂေါတမံ-တသဒေါပန ဘောတောဂေါတမဿ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ကလျာဏော၊ ကောင်းသော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ တနည်းကား၊ ကလျာဏော၊ အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်သော။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ကျော်စောခြင်းသည်။ ''ကောင်းချီးကျူးသော အသံသည်, လည်းဟူ''။ အဗ္ဘုဂ္ဂတော၊ နှံ့၍တက်၏။ ကိံအဗ္ဘုဂ္ဂကော၊ အဘယ်သို့နှံ့၍တက်သနည်း ဟူမူကား။ သောဘဂဝေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒုတိဝိ ဒုမိနာ ကာရဏောန၊ ဤသို့ သံသရာဟူသော စက်၏အကန့်ကို ဖျက်ဆီးတော် မူတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟာမည်တော်မူ၏။ ဒုတိဝိ ဒုမိနာကာရဏောနဝိ၊ ဤသို့ မဖောက်မပြန် အလုံးစုံသောတရားတို့ကို မိမိအလိုလိုသာလျှင် သဃမ္မာ။ ဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မည်တော်မူ၏။ ဒုတိ ဒုမိနာ ကာရဏောနဝိ၊ ဤသို့ဝိဇ္ဇာသုံးပါး

ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး, စရဏတဆယ့်ငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ မည်တော်မူ၏။ ဤတို့ ဤမိနာ ကာရဏေနပိ၊ ထိသို့ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ မည်တော်မူ၏။ ဤတို့ ဤမိနာ ကာရဏေနပိ၊ လောကသုံးပါးကို သိတော်မူတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ လောကဝိဒူ၊ မည်တော်မူ၏။ဤတိပိ ဤမိနာကာရဏေနပိ၊ မယဉ်ဿေးသောယောက်ျား ယဉ်ပြီးသောယောက်ျားတို့ကိုဆုံးမတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော။ ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ပုရိသဒမ္မသာရထိမည်တော်မူ၏။ ဤတို့ ဤမိနာကာရဏေနပိ၊ ဤသို့ နတ်နှင့်တကွသော လူတို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ တို့၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူ၏။ ဤတို့ ဤမိနာ ကာရဏေနပိ၊ ဤသို့သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို မဖောက်မပြန် သိတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ ဤတို့ ဤမိနာ ကာရဏေနပိ၊ ဤသို့ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။။ ဤတိ၊ သို့။ အဘ္ဘုဂ္ဂတော၊ နှံ့၍တက်၏။ ဒေဝေါ၊ မင်းကြီးသည်။ တံဘဂဝန္တံ၊ သို့။ ပယိရုပါသတ္ထု၊ ဆည်းကပ်တော်မူလော့။ တံဘဂဝန္တံ၊ သို့။ ပယိရုပါသတော၊ ဆည်းကပ်တော်မူသော အရှင်မင်းကြီး၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ အပ္ပေဝနာမပသီဒေယျ၊ကြည်ညိုရာ၏။ ''ကြည်ညိုပြေားအံ့လည်းမသိ,လည်းဟူ''။ ဤတို့ တေံဝစနံ၊ကို။ အဝေါစ၊ ၏။

၁၅၈။ သမ္မဇ်ဝဂ၊ အရွယ်တူသော ဇ်ဝက။ တေနဟိ၊ ထိသို့တပြီးကား။ ဟတ္ထိယာနာနိ၊ ဆင်ယာဉ်တို့ကို။ ကပ္ပါပေဟိ၊ ကစေလော့။ ဤတို့၊ သို့။ အဝေါစ၊၏။ ဒေဝ၊ကြီး။ ဧဝံသာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဤတိဒေါ၊ ဤသို့လျှင်။ (အထက်ပဋိသုဏိတ္ဌာဒ်၌ သရူပဒဿနစပ်ဆဲလ)။ ကောမာရဘစ္စော၊ အဘယမင်းသားသည် ကောက်၍မှားအပ်သော။ ဇ်ဝကော၊ သည်။ မာဂဓသ၊ သော။ ဝေဒေဟိ

ပုတ္တာသ၊ သော။ အဇာတသတ္တုဿ၊ သော။ ရညော၊၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပဋိသုဏိတွာ၊ ၍။ ပဏ္ဍမတ္တာနိ၊ ငါးပါးအတိုင်း အရှည်ရှိကုန် သော။ဟတ္ထိနိကာသတာနိ၊ ဆင်မည်သာတရာတို့ကို။ (ဤကား သဒ္ဒတ္ထတည်း)။ ပဏ္ဍမတ္တာနိ ဟတ္ထိနိကာသတာနိ၊ ငါးရာသော ဆင်မည်သာတို့ကို။ ကပ္ပါပေတွာ၊ ကစေ၍။ရညော၏လည်း။ "သည်လည်း, လည်းဟူ"။ အာဇရောဟနီယ၊ စိုးခြင်းငှါလျောက် ပတ်သော။ နာဂံ၊ ဆင်ကို။ ကပ္ပါပေတွာ၊ ကစေ၍။ မာဂဓဿ၊ ဖသော။ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ၊ ဖသော။ အဇာတသတ္တုဿ၊ သော။ ခုဖည်ရာ၊ အား။ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ တေ၊သင်မင်းကြီး၏။ ဟတ္ထိယာနံ၊ ဆင်ယာဉ်တို့ကို။ ကပ္ပိတာနိဧခါ၊ ကအပ်ကုန်ပြီ။ဒါနိ ဌဒါနိ၊ ဘွဲ့၊ ယဿ၊ အကြင်သွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ကို။ တွံ၊သည်။ မညသိ၊ သိဖတ်မူ၏။ တဒေဝ၊ ထိုသွားခြင်းကိုသာလျှင်။ အတ္တာနော၊ ၏။ ရစိယာ၊ အလိုအား၌ဖြင့်။ ကရောဟိ၊ ပြုလော။ ဌတိ၊ ဤသို့။ အဇေါစ၊ လျောက်၏။(ဤသို့ပါဠိဓေယျသဏ္ဌာန်ယောဇနာလေ)။

၁၂၉။ အထခေါ၊ ဘဋ္ဌ။ပ။ ပဋ္ဌသု ဟတ္ထိနိကာသတေသု၊ ငါးရာကုန်သော ဆင်မည်သာတို့၌။ ပစ္ဆေကာ၊ ကုန်သော။ ဌတ္ထိယော၊ ဘို့ကို။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ အာဇ္ဇာနာ၊ မိမိသည်။ အာရောဟကိယံ၊စိုးအပ်သော။ "စိုးခြင်းငှာလျောက်ပတ်သော"။နာဂံ၊ ကို။ အဘိရုဟိတွာ၊ စိုး၍။ ဥက္ကာသု၊ မီးရှူးတို့ကို။ ဓာရိယမာနာသု၊ ထွန်းကုန်လျက်။ ရာဇဂဟမှာ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ။ မဟစ္ဆာ-မဂ္ဂတာ၊ ကြီးစွာသော။ ရာဇာနုဘာဝေန၊ မင်း၏ တန်ခိုးဖြင့်။ နိယျာသိ၊ ထွက်လေ၏။ ယေနယတ္ထ၊ ဘဋ္ဌ။ ကောမာရဘစ္စသ၊ အဘယမင်းသားသည် ကောက်၍မွေးအပ်သော။ ဇီဝကသ၊ ၏။ အမ္ဗဝနံ၊ သရက်တောဥယျာဉ်သည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တေနတတ္ထ၊ သို့။ပါဃသိ သွားလေ၏။တစ်နည်းကား၊ယေနဒိသာဘာဝေန၊ အကြင်အရပ်အဖို့ဖြင့်။ ကောမာရဘစ္စသ၊ သော။ ဇီဝကသ၊ ၏။ အမ္ဗဝနံ၊ သို့။ ဂန္တုံ၊ သွားအပ်၏။ တေနဒိသာဘာဝေန၊

ဖြင့်။ ပါယာသိ၊ ၏။ပ။ရညော၊အား။ (**အဟုဉ်စပ်**)။ အမ္မဝနသ၊ ၏။ **အဝိဒူရေ၊မနိုးမဝေးသောအရပ်၌၊ဘယ်၊ကြောက်**ခြင်းသည်။ **အဟုဒေဝ၊** ဖြစ်သလျင်ကတည်း။ **ဆန္ဒိတတ္ထံ၊** ကိုယ်ခက်ထရော် ရှိခြင်းသည်။ ''ကိုယ်၏တုန်လှုပ်ခြင်းသည်,လည်းဟူ။ အဟုဒေဝ၊ ကည်း။ လောမဟံသော၊ အမွေးရှင်ခြင်းသည်။ ''ကြက်သီး မွေးညှင်းထခြင်းသည်,လည်းဟူ။ **အဟုဒေဝ၊တည်း။ပ။** ဘိတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ သံဝိဂ္ဂေါ်၊ ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍။ **လောမဟဋ္ဌ** ဘာတော၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထသည်ဖြစ်၍။ **ကောမာရဘာဇံ၊** သော။ ဇိဝကံ၊ ကို။ ဇတံဝစနံ၊ ကို။ **အဝေါစ၊** ၏။ **သမ္မဇိဝက၊** အရှယ်ကသောဇိဝက။ ကစ္စိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မံ၊ ကို။ ဝဠ္ဠေသိ၊ လှည့်ပတ်ဘိသနည်း။ (ဤအရာ၌ နဟူသော နိပါတ်ပုဒ်သည် ပုစ္ဆာအနက်၌ဖြစ်၏) ။ သမ္မဇိဝက၊ က။ ကစ္စိ၊ ကြောင့်။ မံ၊ ကို။ ပလဧမ္ဘသိနု၊ ဖြားယောင်းဘိသနည်း။ သမ္မဇိဝက၊ က။ ကစ္စိ၊ ကြောင့်။ **မံ၊** ကို။ ပစ္ဆတ္ထိကာနံ၊ ရန်သူတို့အား။ ဒေသိနု၊ ပေးဘိသနည်း။ **ကထံဟိ၊** အဘယ်ကြောင့်။ (တာဝ သဒ္ဒါကား ပဒါလင်္ကာရဘည်း)။ မဟတော သော။ ဘိက္ခုသံဃသ၊ ၏။ အမှု တေဋ္ဌသာနံ ဘိက္ခုသဘာနံ၊ တထောင့်နှစ်ရာ့ငါး**ကျိပ်**ကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ ဒိဝိတသဒ္ဒေါ၊ ချသော အသံသည်။ နဝ ဘဝိဿတိနာမ၊ မဖြစ်သနည်း။ ဥက္ကာသိတသဒ္ဒေါ၊ ချောင်းညှံ့သော **အသံသည်။** နဘဝိဿတိနာမ၊ နည်း။ **နိဂ္ဃောသော၊စကား ပြောဟောသော အသံသည်။** နဘဝိဿတိနာမ၊ နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ **အဝေါစ၊** ၏။ (ဤအရာ၌ နာမသဒ္ဒါနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့် သဘိဝိဘတ်သည် ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌ဖြစ်၏) ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ မာဘာယိ၊ **မ**ကြောက်လင့်။ ဒေဝ၊ကြီး။ အဟံ၊သည်။ တံ၊ သင်မင်း ကြီးကို။ နဝဠ္ဆေမိ၊မလှည့်ပတ်။ ဒေဝ၊ကြီး။ တံ၊ကို။ နပလမ္ဘာမိ၊မဖြား ယောင်း။ ဒေဝ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ပစ္ဆတ္ထိကာနံ၊ ရန်သူတို့အား။ နဒေဒမိ၊ မပေး။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အဘိက္ကမ၊ ရှေသို့တက်လော့။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အဘိက္ကမ၊ လော့။ မင်္ဂလမာဠေ၊ စည်းဝေးရာ

စရပ်၌။ တေဒိပါ၊ဤ**ဆိဒီးတို့သည်**။ ဗျာယန္တိ၊ တောက်ပကုန်၏။ ဤတိ၊ ဤသို့။ **အဝေါစ၊ ၏**။

သာမညဖလပုစ္ဆာ

၁၆၀။ ၊ယာဝတိကာ၊အကြင်မျှလောက်သော။ နာဂဿ၊ဆင်၏။ ဘူမိ၊အရာသည်။ အတ္ထိ၊၏။ တာဝ၀၊ ထိုရွှေလောက်။ နာဂေန၊ဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ ၍။နာဂါ၊ဆင်ထက်မှ။ပစ္ဆာရောဟိကွာ၊သက်၍။ပတ်ကောဝ၀၊ ခြေချည်းသာလျှင်။ ယေနဒိသာဘာဝေန၊ ဖြင့်။ မဏ္ဍလမာဠဿ၊ စည်းဝေးရာစရပ်၏။ ဒွါရံ၊ တံခါးသို့။ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗံ၊ ကပ်အပ်၏။ တေန ဒိသာဘာဝေန၊ ဖြင့်။ တံမဏ္ဍလမာဠံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ **တစ်နည်းကား**၊ ယေနယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ မဏ္ဍလမာဠဿ၊ ၏။ ဒွါရံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေနတတ္ထ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ကောမာရဘစ္စံ၊ သော။ ဇီဝကံ၊ကို။ တေံ၀စနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံ အဝေါစ၊နည်းဟူမူကား။ သမ္မဇီဝက၊အရွယ်တူသောဇီဝက။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကထံ၊ အဘယ်အရပ်၌။နိသိဒတိပန၊နေတော်မူဘိသနည်း၊ ဤတို့၊သို့။ဧတံ၀စနံ၊ ကို။အဝေါစ၊၏။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ ဧသောဘဂဝါ၊ သည်။ မဇ္ဈံ၊အလယ်ဖြစ်သော။ ထမ္ဘံ၊တိုင်ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ပုရတ္ထာဘိမုခေါ၊ အရှေ့အရပ်သို့ ရှေးရှုပြု၍။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ၏။ ပုရက္ခတော၊ ရှေ့မှ။**တစ်နည်းကား**၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ၏။ ပုရက္ခတော၊ ခြံရုံအပ်သည်ဖြစ်၍။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူ၏။ ဤတိ၊သို့။အဝေါစ၊ ၏။

၁၆၁။ ။ပ။ ကေမန်္တံ၊တင့်အပ်သောအရာ၌။ "လျောက်ပတ်စွာလည်းဟူ"။အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ ကေမန်္တံ၊ ၌။ "စွာ, လည်းဟူ"။ ဋ္ဌိတောခေါ၊ နေပြီးသော။မာဂဓော၊ သော။ပ။ရာဇာ၊မင်းသည်။ တုဏှီဘူတံ၊ အသံမရှိသည် ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ အနုဝိလောကေတွာ၊ အဖန်တလဲလဲကြည့်၍။ "တစိမ့်စိမ့်ကြည့်ရှုလည်းဟူ"။ ဝိပ္ပသန္နံ၊ကြည်သောရေရှိသော။ ရဟဒံဇ၀၊ရေအိုင်ကဲ့သို့။တစ်နည်းကား၊ရဟဒံ၊ရေအိုင်သည်။ဝိပ္ပသန္နံဇ၀။ကြည်ဆင်

သကဲ့သို့။ ဝိပ္ပသနှံ့၊ စိတ်၏ကြည်လင်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ဥဒါနံ့၊ ဝမ်းမြောက်သောစကားကို။ ဥဒါနေသိ၊ မြွက်၏။ ကိုဥဒါနေသိ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ယေနဥပသမေန၊ အကြင်သို့သောငြိမ်သက်ခြင်းနှင့်။ဘိက္ခုသံဃော၊ သည်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ဤမိနာဥပသမေန၊ ဤရဟန်းတို့၏ငြိမ်သက်ခြင်းကဲ့သို့သော ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့်။မေ၊၏။ပုတ္ထော၊ သားဖြစ်သော။ ဥဒယဘဒ္ဒေါ၊ ဥဒယဘဒ္ဒအမည်ရှိသော။ ကုမာရော၊သတို့သားသည်။ ''မင်းသားသည်, လည်းဟူ''။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါမူကား။ သာဓုဝတ၊ ကောင်းစွတကား။ ဤတိ၊ သို့။ ဥဒါနံ့၊ ဥဒါနိုးကို။ ဥဒါနေသိ၊ ၏။

ဘမှာ　　အဇာတသတ် မင်း၏ မိမိသား၏ ရဟန်းတို့၏ ငြိမ်သက်ခြင်းကဲ့သို့ ငြိမ်သက်ခြင်းကို အောက်မေ့၍ စကားမဆိုမူ၍ ရဟန်းတို့ကိုသာ တစိမ့်စိမ့်ကြည့်၍ နေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အဇာတသတ်မင်းနှင့် စကားပြောခြင်းကို ပြုတော်မူလို၍ ''အာဂမာခေါ် မဟာရာဇ ယထာပေမန္တိ'' ဟူသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယထာယတ္ထ၊ အကြင်သူ၌။ တုံ့၊ သင် မင်းကြီး၏။ ပေမံ၊ချစ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုချစ်သော သူသို့။ အာဂမာခေါ်၊ ရောက်လေသလော။ ဤတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ ၏။ ပုတ္ထော၊ သော။ ဥဒယဘဒ္ဒေါ်၊ သော။ ကုမာရော၊ သတို့သားကို။ ''မင်းသားကို, လည်းဟူ''။ မေဓယော၊ သည်။ ပိယော၊ ချစ်အပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘေရဟိ၊ ၌။ယေနဥပသမေန၊ နှင့်။ ဘိက္ခုသံဃော၊သည်။ သမန္နာဂတော၊၏။ ဤမိနာဥပသမေန၊ ဤသို့ ရဟန်းတို့၏ ငြိမ်သက်ခြင်းကဲ့သို့သောငြိမ်သက်ခြင်းနှင့်။မေ၊၏။ပုတ္ထော၊သော။ဥဒယဘဒ္ဒေါ်၊ သော။ ကုမာရော၊သည်။သမန္နာဂတော၊သည်။ ဟောတု၊ဖြစ်ပါမူကား။ သာဓုဝတ၊ ကောင်းစွတကား။ ဤတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ (သာဓုဝတကား ပါဌသေသတည်း)။

၁၆၂။ ပ။ဘိက္ခုသံဃသဟ၊ အာဒးလည်း။ အဋ္ဌလိ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတွာ၊ည္ဇတ်၍။ကေမန္တံ၊ဠ္ဟ။နိသီဒိ၊၏။ပ။ ဘဂ္ဂေ၊ရား။ ဘဂဝါ၊သည်။ မေ၊အား။ ပဋိသာ၊ပြဿနာကို။ ဝေယျာကရဏာယ၊ဖြေခြင်းငှာ။ သြကာသံ၊အဓွင့်ကို။ သစေကရောတိ၊အုံ။ဧဝံ၊သို့။ အဓွင့်ပြုတော်မူသည်။ သတိ၊သော်။ အဟံ၊ငါသည်။ဘဂဝန္တံ ကို။ ကိဠဒေဝ၊ တစုံတခုလျှင်ဖြစ်သော။လေသမတ္တံ၊ အမြွက်စကား၊ဂ ။ ပုစ္ဆယျာမိ၊မေးအုံ။ ဥတိတေံ ဝစနံ၊ကို။အဝေါစ၊၏။ ''ကိဠဒေဝ ဒေသံ'' ဟု အဋ္ဌကထာအလိသော်ရှိသင့်သည်။ ''ကိဠဒေဝ၊သော။ ဒေသံ၊ မေးသင့်သောအရာကို။ပုစ္ဆယျာမိ၊ အုံ''။ ဤသို့ ယောဇနာလေ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယံပဠဲ၊ ကို။ ပုစ္ဆိတုံ၊ ငှာ။ (ထည့်ပါ)။ အာဂမ်သိ၊ ၏။ တံပဠဲ၊ ကို။ ပုစ္ဆ၊ လော။ တနုဇ်းကား၊ ပဠဲ၊ ကို။ ပုစ္ဆိတုံ၊ ငှာ။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ယာဒိအာဂမ်သိ၊အကယ်၍ အလိရှိအုံ။ဧဝံ၊ဤသို့အလိရှိသည်။ သတိ၊ သော်။ ပုစ္ဆ၊လော့။ ဥတိ၊သို့။ သဗ္ဗညုတညာဏေန၊ ဖြင့်။ ပဝါရေသိ၊ ဖိတ်တော်မူ၏။

အမှာ ဤနှစ်ပုဒ်လည်း ထည့်ပါ။ ။''ယဒါဂမ်သိ''ကို နှစ်နည်း ယောဇနာရာ၌ ရှေးနည်းအလိကား ''ယံ အာဂမ်သိ''ဟု ပုဒ်ဖြတ်။ နောက်နည်းအလိကား ''ယာဒိအာဂမ် သိ''ဟု ပုဒ်ဖြတ်။ ။ဤသို့မြတ်စွာဘုရားသည် သဗ္ဗညုတညာဏ်ဖြင့် ဖိတ်ခြင်းကို ဖိတ်အပ်သည်ရှိသော် ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍ အဇာတသတ်မင်းသည် ပြဿနာကို မေးလိသည်ဖြစ်၍ ''ယထာနုခါ ဣမာနိဘန္တေ ပုထုသိပ္ပါယတနာနိ''ဟူသော ပါဠ်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠ်၏ အတ္ထကား။

၁၆၃။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣမာနိ သိပ္ပါယတနာနိ၊ ဤအတတ်တို့သည်။ ပုထုနုခေါ၊ များကုန်သလျှင်ကတည်း။

အမှာ ယထာသဒ္ဒါကိုကား အထက် ပညာယသိ ပုဒ်နှင့် ယှဉ်၍ နောက်မှ ယောဇနာလေ။ သိပ္ပါယတနာနိဉ္ဇ အာယတန သဒ္ဒါသည် သဏ္ဌာတိဒေသ, သမောသရဏ, နိဝါသ, ကာရဏ, ဤအာယတနသဒ္ဒါ၏ အနက်တို့တွင် ကာရဏအနက်ဉ

ဖြစ်၏။ ''သိပ္ပါနိဝေ အာယတနာနိ သိပ္ပါယတနာနိ'' ဟု အဝ
ဓာရဏာကမ္မဓာရယ်ပြု။ ။အတတ်၏ အတတ်သည်တို့နှင့် ကင်း
၍ မဖြစ်သင့်သောကြောင့် အတတ်သည် တို့ကို ပြတော်မူ လို၍
''သေယျထိဒံ'' အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏
အတ္ထုကား။

ဤဒံတေသိပ္ပိကာ၊ ထိုအတတ်သည် တို့သည်။ သေယျထာ
ကတမေ၊ အဘယ်သို့နည်း ဟူမူကား။ ဟတ္ထာရောဟာစ၊ ဆင်စီး
သူရဲတို့ လည်းကောင်း။ အဿာရောဟာစ၊ မြင်းစီး သူရဲတို့
လည်းကောင်း။ ရထိကာစ၊ ရထားစီးသူရဲတို့ လည်းကောင်း။
ဓနုဂ္ဂဟာစ၊ လေးသမားတို့လည်းကောင်း။ စေလကာစ၊ စစ်မြေ
အရပ်၌ ရဲတမ်းခွန်ကိုကိုင်၍ ရှေ့အရပ်၌ သွားတတ်ကုန်သော သူရဲ
တို့လည်းကောင်း။ စလကာစ၊ စစ်သည်အပေါင်းတို့ကို ဟပေါင်း
တည်း ပြုတတ်ကုန်သော သူရဲတို့ လည်းကောင်း။ ''စစ်သည်
အပေါင်းတို့ကို ပေါင်းရုံးခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော သူရဲတို့လည်း
ကောင်း, လည်းဟူ''။ ပိဏ္ဍာဒါယိကာစ၊ သူတပါးတို့၏ စစ်သည်
အလယ်သို့ဝင်၍ သူတပါး၏ဦးခေါင်းကို ထန်းသီးခိုင်ကဲ့သို့ ယူနိုင်
ကုန်သော သူရဲတို့လည်းကောင်း။ (ကောင်းကင်သို့ခုန်၍ ထိုးစစ်
နိုင်သော သူရဲဟူလိုသည်)။ ဥဂ္ဂါ၊ ထင်ရှားကျော်စောကုန်သော။
ရာဇပုတ္တာစ၊ စစ်မြေအရပ်၌ ကျင်လည်ကုန်သော မင်းသား တို့
လည်းကောင်း။ ပက္ခန္ဒိနော၊ ကောင်းကင်သို့ပျံ၍ စစ်ထိုးနိုင်သော
သူရဲတို့လည်းကောင်း။ မဟာနာဂါစ၊ ဆင်ပြောင်ကြီး အားနှင့်
တူသော အားရှိကုန်သော သူရဲတို့လည်းကောင်း။သူရာစ၊ အလွန်
ရဲရင့်စွာသောသူရဲတို့လည်းကောင်း။ (လွှားကာနှင့်တကွ သမုဒြာ
ကိုကူးနိုင်သောသူရဲတို့ ဟူလိုသည်)။ စမ္မယောဓိနောစ၊ သားရေ
ဖြင့်ပြုသောဆင်တို့သို့ဝင်၍စစ်ထိုးနိုင်သော သူရဲတို့လည်းကောင်း။
''မြားဏ်အရုံအတားဖြစ်သောကာလက်စွဲ၍စစ်ထိုးနိုင်သော သူရဲ
တို့လည်းကောင်း, သည်းဟူ''။ ဒါဃိကပုတ္တာစ၊ ကျွန်မ၏သား
ဖြစ်သော သူရဲတို့လည်းကောင်း။အာဠာရိကာစ၊ အပ်လျှိုသမား

တို့လည်းကောင်း။ ကပ္ပကာစ၊ ဆေတ္တာသည်တို့ လည်းကောင်း။ နှာပကာစ၊ ရေချိုးသမားတို့ လည်းကောင်း။ သူဒါ၊စ၊ စဖိုသည် တို့လည်းကောင်း။မာလာကာရာစ၊ ပန်းသည်တို့ လည်းကောင်း။ ရဇကာစ၊ ကဝါသည် တို့ဌင်း။ ပေသကာရာစ၊ ယက်ကန်း သည်တို့ လည်းကောင်း။ နဠကာရာစ၊ ကျူထရံသည်တို့ လည်း ကောင်း။ ကုမ္ဘကာရာစ၊ အိုးသည်တို့လည်းကောင်း။ ဂဏကာစ၊ ဂဏန်းအတတ် သည်တို့ဌင်း။ မုဒ္ဒိကာစ၊ လက်ဆစ်ချိုး၍ ရေတွက်တတ်သော အတတ်တို့သည်တို့ဌင်း။ ဌတိဌမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ အညာနိပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဧဝံဂတိကာနိ၊ ဤသို့သဘော ရှိကုန်သော။ ယာနိဝါ ပန ပုထုသိပ္ပါယတနာနိ၊ အကြင်များစွာကုန်သော အတတ်တို့သည်။သန္တိ၊ကုန်၏။ တေသိပိ ကာ၊ ထိုအတတ်သည်တို့သည်။တာနိပုထုသိပ္ပါယတနာနိ၊ ထိုများ စွာကုန်သော အတတ်တို့ကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြ၍။(နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အတ္တဘောဌ်။ သန္ဒိဋ္ဌိကံ၊ ပစ္စက္ခမြင် အပ်သော။ "ပစ္စက္ခမြင်အပ်သော အကျိုးရှိသော, လည်းဟူ"။ သိပ္ပဗလံ၊အတတ်၏အစွမ်းကို။ဥပဇီဝန္တိ၊ မှီ၍ အသက်မွေးကုန်၏။ တေသိပိကာ၊ တို့သည်။ တေနသိပ္ပဗလေန၊ ထိုအတတ်၏ အစွမ်း ဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သုခေန္တိ၊ ချမ်းသာ စေကုန်၏။ "ချမ်းသာသည်ကိုပြုကုန်၏,လည်းဟူ"။ ပိနေန္တိ၊နှစ်သက်စေကုန် ၏။ "နှစ်သက်သည်ကို ပြုကုန်၏,သည်းဟူ"။ မာတာပိတရော၊ တို့ကို။ သုခေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပိနေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပုတ္တဒါရံ၊ သားမယား ကို။ သုခေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပိနေန္တိ၊ ကုန်၏။ မိတ္တာမစ္စေ ချစ်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို။ သုခေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပိနေန္တိ၊ ကုန်၏။ သမဏ ဗြာဟ္မဏော သု၊ဌ်။ ဥဒ္ဓဂ္ဂိကံ၊အထက်နတ်ပြည်ဌ်ဖြစ်သော မြတ်သော အကျိုးရှိထသော။ သော၀ဂ္ဂိကံ၊ နတ်ပြည်သို့ရောက်ခြင်းငှာ ထိုက် ထသော။သုခဝိပါကံ၊ချမ်းသာသော အကျိုးရှိထသော။"ကောင်း သော အကျိုးရှိထသော, လည်းဟူ"။ သဂ္ဂသံ၀တ္တနိကံ၊ အလွန် မြတ်သော ရူပါရုံ အစရှိသည်တို့ကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ဒဂ္ဂိဏံ၊

အလွှကို။ ဒါနစေတနာ လည်းဟူ''။ ပတိဋ္ဌပေန်၊ ဖြစ်စေကုန်
၏။ ''တည်စေကုန်၏, လည်းဟူ''။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ဇုမေသံသိပ္ပူ။ ပ
ဇိဝိနံ၊ ဤအတတ်ကို မှီ၍ အသက်မွေးအပ် ကုန်သော သူတို့အား။
တံတံသိပ္ပံ၊ ထိုထိုသော အတတ်ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ သန္ဒိဋ္ဌိကံ၊
မျက်မှောက်၌ဖြစ်သော။ သိပ္ပဖလံ၊ အတတ်၏အကျိုးသည်။ပညာ
ယတိ ယထာ၊ ထင်သကဲ့သို့။ (ဤပုဒ်ကား ပါဌသေသတည်း)။
ဧဝမေဂ၊ ထိုအတူလျှင်။ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ၌။ သန္ဒိဋ္ဌိကံ၊ ပစ္စက္ခ၌မြင်အစ်
သော။ သာမညဖလံ၊ ရဟန်း၏ အကျိုးကို။ ပညပေတုံ၊ ထင်စွာပြု
ခြင်းငှာ။သက္ကာနုခေါ၊တတ်ကောင်းအံ့လော။''စွမ်းနိုင်အံ့လော,
လည်းဟူ''။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဘဂဝါ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တုံ၊ သည်။ အဘိဇာနာသိ၊ အောက်
မေ့လော့။ ဇုဒံပဉှံ၊ ကို။ အဇာသည်၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏော၊
တို့ကို။ တုံ၊ သည်။ ပုစ္ဆိတာနော၊ မေးဘူးသလော။ ။မေးဘူးပြီ
လော, လည်းဟူ''။ (ဤအဘိဇာနာသိနော။ပ။ ပုစ္ဆိတာတံ
ဟူသောစကားကို မင်း၏အလိုကို သိလိုလျှင်သာ မေးတော်မူသည်။
မင်း၏ဘပါး ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ကို မေးဘူးသည်၏ အဖြစ်ကို သိ
တော်မူဏာသောကြောင့် မေးတော်မမူဟု သိအပ်၏)။ ဘန္တေ၊ ရှား။
အဟံ၊ သည်။ အဘိဇာနာမိ၊ အောက်မေ့ပါ၏။ ဇုဒံပဉှံ၊ ကို။
အဇည်၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏော၊ ကို။ ပုစ္ဆိတာ၊ မေးဘူး
ပြီ။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ရာဇာ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဇဝါစ၊
လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။
ကထံ၊ အသို့လျှင်။ ဗျာကရိံသု၊ ကြားကုန်သနည်း။ ''ဖြေကုန်
သနည်း,လည်းဟူ''။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ သင်မင်းကြီးအား။
သစေအဂရု၊ အကယ်၍ ဝန်မလေးသည် ဖြစ်အံ့။ ဘာသသု၊
ဆိုလော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဇဝါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။
ဘန္တေ၊ရှား။ယတ္ထ၊အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။
ဘဂဝန္တုရူပေါဝါ၊ဘုရားနှင့်တူသောပညာရှိသောသူသည် လည်း
ကောင်း။ နိသိန္နော၊နေ၊သည်။ အဿဟောတိ၊၏။ တတ္ထ၊ထိုအရပ်၌။

ဘာသိတုံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ (ထည့်ပါ)။ မေ၊ အား။ နဂရုခေါ်-နဂရုဝေ၊ ဝန်မလေးသလျှင်ကတည်း။ ဇာတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကာ။ ဘာသဿု၊ ဆိုလော့။ ဇာတိ၊သို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ပူရဏကဿပဝါဒ

၁၆၅။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကော်၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ (ကေမိဒါဟံကို ကော် ဇာစ အဟံဟု ပုဒ်ဖြတ်။ ဇာစသဒ္ဒါကား နိပါတ်မျှသာအနက်မရှိ)။ ယေနယတ္ထ၊ ၌။ ပူရဏောဝ၊ ပူရဏ အမည်ရှိသော။ ကဿပေါ၊ ကဿပသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တေနတတ္ထ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊၍။ ပူရဏောန၊ သော။ ကဿပေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ်ံ၊ ကွ။ သမ္မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာပြောဟော၏။ သမ္မောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ''ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောအပ်သော, လည်းဟူ''။ သာရဏီယံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး အောက်မေ့အပ်ထသော။ ကထံ၊စကားကို။ ဝိတိသာရေတွာ၊ ပြီးစေ၍။ ဇကမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒိ၊ ၏။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ နေပြီးသော်။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ပူရဏံ၊ သော။ ကဿပံ၊ ကို။ တံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောကဿပ၊ အရှင်ကဿပ။ ပုထု၊ များစွာကုန်သော။ ''အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော, လည်းဟူ''။ ဇာတမာနိသိပ္ပါယတနာနိ၊ ဤအတတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ကုန်၏။ (ယထာသဒ္ဒါကို အထက် ပညာယတိသဒ္ဒါနှင့် ယှဉ်၍ယောဇနာလေ။ အတတ်၏ အတတ်သည်တို့နှင့်ကင်း၍ မဖြစ်သင့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အတတ်သည်တို့ကို ပြတော်မူလို၍ ''သေယျထိဒံ'' အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား)။ ဇာဒံတေသိပ္ပိကာ၊ ထိုအတတ်သည်တို့သည်။ သေယျထာကတမေ၊ အဘယ်တို့နည်းဟူမူကား။ ဟတ္ထာရောဟာစ၊ ဆင်စီး သူရဲတို့ လည်းကောင်း။ အဿာရောဟာစ၊ မြင်းစီးသူရဲတို့ လည်းကောင်း။ ရထိကာစ၊

ရုထားစီး သူရဲတို့ လည်းကောင်း။ ဓနုဂ္ဂဟာစ၊ လေးသမားတို့ **ထည်းကောင်း**။ စေလကာစ၊ **စစ်မြေအရပ်၌ ရဲတံခွန်ကို ကိုင်၍ စစ်သည်တို့၏** ရှေ့၌ သွားကုန်သော **သူရဲတို့ လည်းကောင်း**။ စလကာစ၊ စစ်သည်တို့ကို ပေါင်းရုံးတတ်ကုန်**သော သူရဲတို့လည်း** ကောင်း။ ပိဏ္ဍာဒါယိကာစ၊ သူတပါးတို့၏ **စစ်သည်၏အလယ်** သို့ဝင်၍ သူတပါးတို့ ဦးခေါင်းကို ထန်းသီးခိုင်ကဲ့သို့ **ယူနိုင်ကုန်** သော သူရဲတို့လည်းကောင်း။ (ကောင်းကင်ထက်သို့ ခုန်၍ စစ်ထိုးနှိုင်သော သူရဲဟူလို)။ ဥဂ္ဂါ၊ ကျော်စော ထင်ရှား ကုန်သော။ ရာဇပုတ္တာစ၊ စစ်မြေအရပ်၌ ကျင်လည်ကုန်သော မင်းသားတို့လည်းကောင်း။ ပက္ခန္ဒိနောစ၊ ငှက်ကဲ့သို့ကောင်းကင် သို့ပျံ၍ စစ်ထိုးနှိုင်သော သူရဲတို့လည်းကောင်း။ မဟာနာဂါစ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးအားနှင့် တူသော **အားကြီးသော** သူရဲပုဂ္ဂိုလ်လည်း ကောင်း။ သူရာစ၊ အလွန်ရဲရင့်သော သူရဲတို့လည်းကောင်း။ စမ္မယောဓိနောစ၊ လွှား ကာ လက်စွဲကုန်သော သူရဲတို့လည်း ကောင်း။ ဒါသိကပုတ္တာစ၊ ကျွန်မသားဖြစ်သော သူရဲတို့လည်း ကောင်း။ အာဠာရိကာစ၊ အပ်လျှို့သမားတို့ လည်းကောင်း။ ကပ္ပကာစ၊ ဆတ္တာသည်တို့ လည်းကောင်း။ နှာပကာစ၊ ရေချိုးသမားတို့ လည်းကောင်း။ သူဒါစ၊ စဖို့သည်တို့လည်း ကောင်း။ မာလာကာရာစ၊ ပန်းသည်တို့ လည်းကောင်း။ ရဇ ကာစ၊ ကဝါသည်တို့ လည်းကောင်း။ ပေသကာရာစ၊ ယက် ကန်းသည်တို့ လည်းကောင်း။ နဠကာရာစ၊ ကျူထရံသည်တို့ လည်းကောင်း။ ကုမ္ဘကာရာစ၊ အိုးသည်တို့ လည်းကောင်း။ ဂဏ ကာစ၊ ဂဏာန်း အတတ်သည်တို့ လည်းကောင်း။ မုဒ္ဒိကာစ၊ လက်ဆစ်ချိုးခြင်း ရေတွက်သော အတတ်သည်တို့ လည်းကောင်း။ ဇုတိဇုမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ အယျောနိပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန် သော။ ဧဝံဂတာနိ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော။ ယာနိဝါပန မှထုသိပ္ပါယတနာနိ၊ အကြင် များစွာကုန်သော အတတ်သည် တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသိပိကာ၊ ထိုအတတ်သည်တို့သည်။

တာနံသိပ္ပါယတနာနိ၊ တို့ကို။ ဒသေတ္တာ၊ ၍။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ၌။ သန္ဒိဋ္ဌိကံ၊ ပစ္စက္ခရှုအပ်သော အကျိုးရှိသော။ သိပ္ပဖလံ၊အတတ်၏အစွမ်းကို။ ဥပဇီဝန္တိ၊ မှီ၍အသက်မွေးကုန်၏။ တေသိပ္ပိကာ၊ တို့သည်။ တေနသိပ္ပဖလေန၊ ထိုအတတ်၏အစွမ်းဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ကို။ သုခေန္တိ၊ ချမ်းသာသည်ကို ပြုကုန်၏။ ပိနေန္တိ၊ စိတ်၏ နှစ်သက်ခြင်းကိုပြုကုန်၏။ မာတာပိတရော၊ တို့ကို။ ပုတ္တဒါရံ၊ ကို။ မိတ္တာမစ္စေ၊ ချစ်သောအဆွေခင်ပွန်းတို့ကို။ သုခေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပိနေန္တိ၊ ကုန်၏။ သမဏေသု၊ တို့၌လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏေသု၊ တို့၌လည်းကောင်း။ ဥဒ္ဓဂ္ဂိကံ၊ အထက်နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော မြတ်သောအကျိုးကို ပေးတတ်ထသော။ သောဝဂ္ဂိကံ၊ နတ်ပြည်သို့ရောက်ခြင်းငှာ ထိုက်ထသော။ သုခဝိပါကံ၊ ချမ်းသာသော အကျိုးရှိထသော။ သဂ္ဂသံဝတ္တနိကံ၊ အလွန်မြတ်သော အဆင်းအစရှိသည်တို့ကို ဖြစ်စေတတ်ထသော။ ဒက္ခိဏံ၊ အလှူကို။ ''ဒါနစေတနာကို,လည်းဟူ''။ ပတိဋ္ဌပေန္တိ၊ဖြစ်စေကုန်၏။ ဘောကသပ၊ပ။ဣမေသံ သိပ္ပဒိဝိနံ၊ ဤအတတ်ကိုမှီ၍ အသက်မွေးကုန်သောသူတို့အား။ တံတံသိပ္ပံ၊ ကို။ နိသာယ၊ မှီ၍။ သန္ဒိဋ္ဌိကံ၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်သော။ သိပ္ပဖလံ၊ အတတ်၏ အကျိုးသည်။ ပညာယတိယထာ၊ ထင်ရှားဖြစ်သကဲ့သို့။ (ဤပုဒ်တို့ကား ပါဠိသေသတည်း)။ ဧဝမေဝ၊လျှင်။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊၌။ သန္ဒိဋ္ဌိကံ၊ ပစ္စက္ခမြင်အပ်သော။ သာမညဖလံ၊ ရဟန်း၏အကျိုးကို။ ပညပေတုံ၊ ထင်စွာပြုခြင်းငှာ။ သက္ကာနုခေါ၊ စွမ်းနိုင်အံ့လော။ ဣတိ၊ သို့။ အဟံ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၁၆၆။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊သော်။ ဘန္တေ၊ ရား။ ပုရဏော၊ သော။ ကဿပေါ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ တေဝံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံအဝေါစ၊ နည်းဟူမူကား။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကရောတောစ၊ မိမိပြုသောသူအားလည်းကောင်း။ ကာရယတောစ၊ သူတပါးကိုပြုစေသော သူအားလည်းကောင်း။ ဆိန္ဒတောစ၊ လက် အစဉ်သည်တို့ကို မိမိဖြတ်သောသူအား လည်းကောင်း။ ဆေဒါပယ

တောစ၊ သူတပါးတို့ကို ဖြတ်စေတတ်သော သူအား လည်းကောင်း။ ပစတောစ၊ တုတ်နှင်တံဖြင့် ပုတ်ခပ်သော သူအားလည်းကောင်း။ပါစာပယတောစ၊ သူတပါးကို ပုတ်ခတ်စေသော သူအားလည်းကောင်း။ သောစတောစ၊ စိုးရိမ်သော သူအားလည်းကောင်း။ သောစပယတောစ၊ သူတပါးတို့ကို စိုးရိမ်စေတတ်သော သူအားလည်းကောင်း။ ကိလမထောစ၊ မိမ်ပင်ပန်းသောသူအားလည်းကောင်း။ ကိလမာပယတောစ၊ သူတပါးကို ပင်ပန်းစေသောသူအားလည်းကောင်း။ ဖန္ဒတောစ၊ မိမိတုန်လှုပ်သော သူအားလည်းကောင်း။ ဖန္ဒာပယတောစ၊ သူတပါးတို့ကို တုန်လှုပ်စေသော သူအားလည်းကောင်း။ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို။ အတိပါတတောစ၊ မိမိသတ်သောသူအား လည်းကောင်း။ပါဏံ၊ ကို။ အတိပါတာပယတောစ၊ သူတပါးတို့ကို သတ်စေသော သူအားလည်းကောင်း။ အဒိန္နံ၊ အရှင်မပေးသော ဥစ္စာကို။ အာဒိယတောစ၊ မိမိခိုးယူသောသူအား လည်းကောင်း။ သန္ဓိံ၊ အိမ်ခြံစပ်ကို။ ဆိန္နတောစ၊ ဖြတ်သောသူအား လည်းကောင်း။ နိလ္လောပံ၊ ပြည်ရွာကို ဖျက်ဆီးခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဟရတောစ၊ ဥစ္စာကို ဆောင်သော သူအားလည်းကောင်း။ ကောဂါရိကံ၊ တစ်အိမ်ကိုသာ ဖျက်ဆီးခြင်းကို။ ကရောတောစ၊ သူအားလည်းကောင်း။ ပရိပန္ထံ၊ ခရီးဆီး။ တိဋ္ဌတောစ၊ တည်သော သူအားလည်းကောင်း။ (ခရီးဆီးစောင့်၍ လုယက်ခြင်းကို ဖြိုသည်ဟူလိသော်)။ ပရဒါရံ၊ သူတပါး၏မယားသို့။ ဂစ္ဆတောစ၊ သွားသောသူအားလည်းကောင်း။ မုသာ၊ ချွတ်လွဲသော စကားကို။ ဘဏတောစ၊ ဆိုသောသူအားလည်းကောင်း။ ခုရပရိယန္တေန၊ ထက်လှစွာသော သင်ဓုန်းသွားနှင့် တူသော။ နေမိစက္ကေန၊ လက်နက်စက်သွားဖြင့်။ ပါပံ၊ ကို။ ကရောတော-ကရောန္တေန၊ ဖြိုသောသူသည်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ နကရိယတိ၊ မပြုအပ်။ ယောဇနော၊ သည်။ ဇမ္ဗိဿာ ပထဝိယာ၊ ၌။ ပါဏော၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဇော်၊ သော။ မံသခလံ၊ အသားစုကို။ ဇော်၊ သော။ မံသ

ပုဒ္ဓံ၊ အသာပုံကို။ ကရေယျ၊ အံ့။ (မံသခလံ, မံသပုဒ္ဓံ, ဤနှစ်ပုဒ်ကား ဝေဝုစ်တည်း)။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုသို့ အသားစုကို ပြုခြင်းကြောင့်။ တဿဇနဿ၊ အား။ ပါပံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ပါပဿ၊ ၏။ အာဂမောပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏။ ဒက္ခိဏံ၊ တောင်ဖြစ်သော။ တီရံ၊ ကမ်းသို့။ စေပိဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍ ရောက်အံ့။ ဝံ၊ ဤသို့ ဂင်္ဂါမြစ်၏ တောင်ဘက်သို့ ရောက်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဟနန္တော၀၊ မိမိသတ်သော သူသည် လည်းကောင်း။ ဃာတေန္တော၀၊ သူတပါးကို သတ်စေသော သူသည် လည်းကောင်း။ ဆိန္ဒန္တော၀၊ မိမိဖြတ်သော သူသည် လည်းကောင်း။ ဆေဒါပေန္တော၀၊ သူတပါးကို ဖြတ်စေသော သူသည်လည်းကောင်း။ ပစန္တော၀၊ မိမိပုတ်ခတ်သော သူသည် လည်းကောင်း။ ပစာပေန္တော၀၊ သူတပါးကို ပုတ်ခတ်စေသော သူသည်လည်းကောင်း။ ပါပံ၊ ကို။ ကရောန္တောနာမ၊ ပြုသော မည်သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။

ပါပံကရောန္တော နာမကား ပါဌသေသတည်း။ ။

အမှာ ဂင်္ဂါ တောင်ဘက်၌ နေကုန်သော သူတို့သည် အလွန်ရှုန့်ရင်း ကြမ်းထင်းကုန်၏။ ထိုကြောင့် ဂင်္ဂါတောင်ဘက်၌ နေသော သူတို့၏ အလိုသို့လိုက်၍ ပုရဏ ကဿပသည် ''ဒက္ခိဏာဇ္ဇောပိ'' အစရှိသော စကားကို ဆိုလေသတည်း။

• တတော၊ ထိုသို့ သူ့အသက် သတ်ခြင်း အစရှိ သည်ကို ပြုခြင်းကြောင့်။ ပါပံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ပါပဿ၊ ၏။ အာဂမော ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဂင်္ဂါယ၊ ၏။ ဥတ္တရံ၊ မြောက် ဖြစ်သော။ တီရံ၊ သို့။ စေပိဂစ္ဆေယျ၊ အံ့။ ဝံ၊ ဤသို့-ဂင်္ဂါ၏ မြောက်ဘက်သို့ ရောက်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဒဒန္တော၀၊ မိမိအလှူပေးသော သူသည် လည်းကောင်း။ ဒါပေန္တော၀၊ သူတပါးကို အလှူပေးစေတတ်သောသူသည်လည်းကောင်း။ ယဇန္တော၀၊ မိမိပူဇော်သောသူသည်လည်းကောင်း။ ယဇာပေန္တော၀၊ သူတပါးကို ပူဇော်စေသော သူသည် လည်းကောင်း။ ပုညံ၊ ကို။

ကရောင်္ကာနှာမ၊ မည်သည်။ **နတ္ထိ၊** မရှိ။ တဖောနိဒါန်၊ ထို မဖောင်းမှကို ပြုခြင်းကြောင့်။ **ပုညံ၊** သည်။ နတ်သို၊ ရှိ။ ပုညဿ၊ ၏။ အာဂဗမာပဝတ္ထို၊ သည်။ **နတ္ထိ၊ ရှိ။** ဒါနေနစ၊ အလှူပေးခြင်း ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဒမေနစ၊ ဇုန်ကြိုကို ဆုံးမခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ ''ဥပုသ် စောင့်သော အမှုကို ပြုခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း,လည်းဟူ''။ သံယမေနစ၊ နိစ္စသိလကို စောင့်ခြင်း ကြောင့် လည်းကောင်း။ သစ္စဝဇ္ဇေန၊ မှန်သော စကားကို ဆိုခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ ပုညံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ပုညဿ၊ ၏။ အာဂဗမာပဝတ္ထို၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဇုတိ၊ သို့။ အဇဝါစ၊ ၏။ (ဂင်္ဂါမြောက်ဘက်ခဲ့ နေသော သူတို့သည် ကုသိုလ်ကောင်းမှုခဲ့ အဖလဲ့အလာ ပြုကုန်၏။ ထိုကြောင့် ဥတ္တရံစပိ ဂင်္ဂါယ'' အစ ရှိသော စကားကို ပူရာဏ ကဿပ ဆိုသတည်း)။ ဘန္တေ၊ ရာ။ ဇုတ္ထံဒံ၊ သို့။ ပူရဏောဝါ၊ သော။ ကဿပေါ၊ သည်။ သန္ဒိဋ္ဌိကံ၊ မျက်မှောက်ခဲ့ ရှုအပ်သော။ သာမညဖလံ၊ ရဟန်း၏ အကျိုးကို။ ပုစ္ဆဉ္စာ၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လေသော်။ မေ၊ အား။ အကိရိယံ၊ ဖောင်းမှု, မဖောင်းမှုကို မပြုခြင်းကို။ ဗျာကာသိ၊ ကြား၏။ (ပူရဏ ကဿပကား အကိရိယ အယူရှိ၏)။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အမ္ဗံ၊ သရက်ပင်ကို။ ပုစ္ဆေဝါ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ လေဠုံ၊ တောင်ဝှေ့ကို။ ဗျာကရေယျ သေယျထာပိဝါ၊ ကြား သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ လဗုဇံ၊ ကို။ ပုစ္ဆေဝါ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ အမ္ဗံ၊ ကို။ ဗျာကရေယျ သေယျထာပိဝါ၊ ကဲ့သို့လည်း ဖောင်း။ ဓေဝမေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဘန္တေ၊ ရာ။ပ။ ဗျာကာသိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တဿမယံ၊ ၏။ တေ်သော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံအဟောသိ၊ နည်းဟူမူကား။ ကထံဟိ၊ အဘယ့်ကြောင့်လျှင်။ မာဒိသော၊ ငါကဲ့သို့သော မင်း သည်။ ဝိဇိတေ၊ နိုင်ငံ၌။ ဝသန္တံ၊ နေသော။ သမဏံဝါ၊ ကိုလည်း ကောင်း။ ဗြာဟ္မဏံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အပသာဒေတုံ၊ မည်ဉီးဆဲ အပ်သည်ကို။ မညေယျနာမ၊ နည်း။ ဇုတိ ဖြစ်သော ပရိ

ဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ သောအဟံ၊ သည်။ ပူရဏသ၊ သော၊ ကဿပသ၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ စကားကို။ နေဝအာဘိနန္ဒိံ၊ ဝမ်းလည်းမမြောက်။ နပဋိကောသိံ၊ မြစ်လည်းမမြစ်။ အနဘိနန္ဒိတ္ဝာ၊ ဝမ်းမမြောက် မူ၍။ အပဋိကောသိတ္ဝာ၊ မမြစ်မူ၍။ အနတ္တမနော၊ နှလုံးမသာသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ အနတ္တမနဝါစံ၊ မနှစ်လိုသောစကားကို။ အနိန္ဒာရေတ္ဝာ၊ မမြွက်မူ၍။ တဇေဝဝါစံ၊ ထိုပူရဏ ကဿပဆိုသော စကားကိုလျှင်။ အနုဂ္ဂဏှန္တော၊ မမှတ်မူ၍။ "မယူမူ၍, လည်းဟူ"။ အနိဂ္ဂဏှန္တော၊ နှလုံးမထားမူ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌဟိ၊ ၍။ ပက္ကမိ၊ ဖဇ်။

မက္ခလိဝါသာလဝါဒ

၁၆၇။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကော၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ (ကေမိဒါဟံကို ကော ဋ္ဌဝ အဟံဟုပဒ်ဖြတ်၊ ဋ္ဌဝသဒ္ဒါကား နိပါတ်မျှသာ အနက်မရှိ)။ ယေနယဋ္ဌ၊ ၌။ မက္ခလိ၊ မက္ခလိအမည်ရှိသော။ ဝေလာလော၊ ဝေါသာလသည်။ တနည်းကား၊ ဝေါသာလော၊ နှားခြုံခြုံဖွားသော။ မက္ခလိ၊ မက္ခလိသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန တဋ္ဌ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ဝေါသာလေန၊ နှားခြုံခြုံဖွားသော။ မက္ခလိနာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သမ္မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ပြောဟော၏။ သမ္မောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ် ထသော။ သာရဏီယံ၊ ရှည်မြင့် စွာသော ကာလပတ်လုံး အောက်မေ့အပ်ထသော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဂိဝ်သာရေတ္ဝာ၊ ပြီးစေ၍။ပ။

၁၆၈။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ သံကိလေသာယ၊ ညစ်ညူးခြင်းငှာ။ "ပူပန်ဆင်းရဲခြင်းငှာ, လည်းဟူ"။ ဟေတု၊ အကြောင်းသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ပစ္စယော၊ ပစ္စည်းသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ (ဟေတု-ပစ္စယော, ဤနှစ်ပုဒ်ကား ဝေဝစ်တည်း)။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ အဟေတု၊ အကြောင်း မရှိကုန်ပဲ။ အပစ္စယာ၊ ပစ္စည်းမရှိကုန်ပဲ။ သံကိလိဿန္တိ၊ ညစ်ညူးကုန်၏။ "ပူပန် ဆင်းရဲကုန်

၏, လည်းဟူ''။သတ္တာနံ၊တို့၏။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ဖြူစင်စွာဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဟေတု၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ပစ္စယော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ အဟေတု၊ အကြောင်း မရှိကုန်ပဲ။ အပစ္စယာ၊ ကုန်ပဲ။ ဝိသုဇ္ဈန္တိ၊ ဖြူစင်ကုန်၏။ အတ္ထကာရေ၊ မိမိသည် ပြုအပ်သော ကောင်းမှုသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ပရကာရေ၊ သူတပါး ပြုအပ်သော ကောင်းမှုသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ပုရိသကာရေ၊ ယောကျ်ားတို့၏ လုံ့လ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ (ဤအတ္ထကာရေ-အစရှိသော သုံးပုဒ်ကား ဇာဒမ္မိ သီလသို့ အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့ ပဌမာ အနက်၌ သို့ ဝိဘတ်တည်း။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ''အတ္ထကာရေတိ အတ္ထကာရာ''ဟု ဆိုသတည်း)၊ ဗလံ၊ ယောကျ်ားတို့၏ အစွမ်းသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဝိရိယံ၊ ယောကျ်ားတို့၏ ဝိရိယသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ပုရိသထာမော၊ ယောကျ်ားတို့၏ အားထုတ်ခြင်းသည်။နတ္ထိ၊ ရှိ။ ပုရိသပရက္ကမော၊ ယောကျ်ားတို့၏ ပြင်းစွာအားထုတ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ (ဤပုရိသကာရေအစရှိသောငါးပုဒ်တို့ကား ဝိရိယကိုဟောသော ဝေဒုစ္စ ချည်းတည်း)။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာစ၊ ကုလားအုပ် နွားမြင်း အစရှိ ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ပါဏာစ၊ တခုသော ဇုန္ဓြေ နှစ်ခုသော ဇုန္ဓြေအစရှိ သည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဘူတာစ၊ အဉ သူငယ်အိမ်တို့၌ ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဇီဝါစ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေရှိကုန်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း။ အဝသာ၊ မိမိတို့၏ အစွမ်းမရှိကုန်။ အဗလာ၊ မိမိတို့၏ ခွန်အားမရှိကုန်။ အဝီရိယာ၊ မိမိတို့၏ ဝိရိယမရှိကုန်။ နိယတိသင်္ဂတိဘာဝေ ပရိဏာတာ၊ အမြဲ ဤဘဝမှ ထိုဘဝသို့ ထိုဘဝမှ ဤဘဝသို့ ပြောင်းခြင်းသဘောဖြင့် အထူးထူးအပြားပြားရှိသည်၏အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သည်။ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဆသု၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အဘိဇာတီသုဧဝ၊ ထူးသော ဇာတ်တို့၌သာလျှင်။ ဌတ္ဝာ၊ ၍။ (တည့်ပါ)။ သုခဒုက္ခံ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲကို။ ပဋိသံဝေဒေန္တိ၊ခံစားကုန်၏။ (ဆသွေဝါဘိဇာတီသု

၌ဆသရုပ်ကားမည်းသောဇာတ်,ညိုသောဇာတ်, နီသောဇာတ်, ဝါသောဇာတ်,ဖြူသောဇာတ်, အလွန်ဖြူသောဇာတ်, ဤခြောက်ပါးတည်း။ ဤအဘိဇာတ်ကား မက္ခလိဂေါသာလ ပညတ်သောဇာတ်သာတည်း။) ဤမာနိ စုဠသယောနိ ပမုခသတသဟဿာနိ စ၊ ဤမြတ်သောအမျိုး တသန်းလေးသိန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ (ခေါကား ပဒါလက်ာရတည်း)။ ယောနိပမုခါနံ၊ မြတ်ကုန်သောအမျိုးတို့၏။ ဤမာနိ သဋ္ဌိသတာနိစ၊ ဤခြောက်ထောင်တို့သည်လည်းကောင်း။ ယောနိပမုခါနံ၊ တို့၏။ ဤမာနိ ဆသတာနိစ၊ ဤခြောက်ရာတို့သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ကမ္မုနော၊ ကံ၏။ ပဇ္ဇသတာနိ၊ ငါးရာတို့သည်လည်းကောင်း။ ပဉ္စကမ္မာနိစ၊ ငါးပါးကုန်သော ကံတို့သည်လည်းကောင်း။ တီဟိ ကမ္မာနိစ၊ သုံးပါးကုန်သောကံတို့သည်လည်းကောင်း။ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ (ဆိုအပ်ပြီးသော ‘‘စုဠသ ယောနိ ပမုခသဟဿာနိ သဋ္ဌိသတာနိ’’အစရှိသည်တို့၏သရုပ်ကား အဘယ်နည်းဟု မရှာအပ်ကုန်။ မက္ခလိဂေါသာလ၏ အလိုအားဖြင့် ဆိုလေ သည်သာတည်း)။ ကမ္မေ-ကမ္မာနိစ၊ ကံတို့သည် လည်းကောင်း။ အဓုကမ္မေ-အကုသိ ကမ္မာနိစ၊ ထက်ဝန်းသော ကံတို့သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ၏။ ဒွဋ္ဌပဋိပဒါစ၊ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးကုန်သော အကျင့်တို့သည်လည်းကောင်း။ဒွဋ္ဌန္နရကပ္ပါစ၊ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးကုန်သောအန္တရကပ်တို့သည်လည်းကောင်း။ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ (‘‘ဒွါသဋ္ဌိပဋိပဒါ ဒွါသဋ္ဌိအန္တရကပ္ပါ’’ ဟု ဆိုအပ်လျက် သအကွရာချ၍ အာကိုလည်း အရသဖြို့၍ ‘‘ဒွဋ္ဌိပဋိပဒါဒွဋ္ဌန္တရကပ္ပါ’’ ဟု ဆိုသတည်း။ သရုပ်ကိုမရှာအပ်ပြီ။ မက္ခလိဂေါသာလ၏ မိစ္ဆာစကားသာ ဖြစ်သည်)။ ဆ၊ ကုန်သော။ အဘိဇာတိယောစ၊ မြတ်သောဇာတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ အဒ္ဓ၊ ကုန်သော။ ပုရိသဘူမိယောစ၊ ယောကျ်ားတို့၏တည်ရာတို့သည်လည်းကောင်း။ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ ကြွေနပညာသအာဇီဝသတေ ကြွေနပညာသ အာဇီဝသတာနိစ၊ တရာ့လေးဆယ့်ကိုးပါးကုန်သော အသက်မွေးခြင်းတို့သည်လည်း

ကောင်း။ပ။ ကြေနပညာသနာဂါဝါသသတေ- ကြေနပညာသနာဂါဝါသသတာနိစ၊ တရာ့လေးဆယ်ကိုးပါးကုန်သော နဂါးတို့၏ နေရာတို့သည်လည်းကောင်း။ ဝိသေ ဇုန္ဒြိယသတေ-ဝိသတိဇုန္ဒြိယသတာနိစ၊ တရာ့နှစ်ဆယ်သော ဇုန္ဒြေတို့သည် လည်းကောင်း။ တိ်ံသေ နိရယသတေ- တိ်ံသနိရယသတာနိစ၊ တရာ့သုံးဆယ်သော ငရဲတို့သည်လည်းကောင်း။ ဆတ္တိ်ံသရဇော ဓာတုယောစ၊ သုံးဆယ့်ခြောက်ပါးကုန်သော မြို့အညစ်အကြေး၏ တည်ရာတို့သည်လည်းကောင်း။ဟောန္တို၊ကုန်၏။(သရုပ်ကိုမရှာအပ်ပြီ။ မကွလိဂေါသာလ၏မိန္ဆာစကားသာဖြစ်သည်)။ သညီဂဟ္ဏာ၊ သညာရှိကုန်သော ပဋိသန္ဓေတို့သည်။ သတ္တာ၊ ခုနစ်ပါးတို့သည်။ အသညီဂဟ္ဏာ၊ သညာမရှိကုန်သော ပဋိသန္ဓေတို့သည်။ သတ္တာ၊ တို့တည်း။ နိဂဏ္ဌိဂဟ္ဏာ၊ အဆစ်ပဋိသန္ဓေတို့သည်။ သတ္တာ၊ တို့တည်း။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။သတ္တာ၊တို့တည်း။မနုဿာ၊တို့သည်။သတ္တာ၊ တို့တည်း။ ပိသာစာ၊ဘီလူးရက္ခိုသ်တို့သည်။သတ္တာ၊ တို့တည်း။သရာ၊တို့သည်။ သတ္တာ၊ တို့တည်း။ သပုဋ္ဌာ၊ အဖုရှိကုန်သော သဘောတို့သည်။ သတ္တာ၊တို့သည်။(သတ္တာသရုပ်လည်းမရှိပြီ။အဋ္ဌကထာဋ္ဌလည်းသရုပ်မရှိကြောင်းကိုဆို၏)။ သတ္တာသပုဋ္ဌသတာနိစ၊ အဖုငယ်ခုနစ်ရာတို့သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တို၊'ကုန်၏။ သတ္တာ၊ ကုန်သော။ ပပါတာ၊ ချောက်ကြီးတို့သည်။ဟောန္တို၊ ကုန်၏။ သတ္တာပပါတာသတာနိ၊ ချောင်းငယ်ခုနစ်ရာတို့သည်။ ဟောန္တို၊ကုန်၏။ သတ္တာသုဝိနာ၊ အိပ်မက်ကြီး ခုနစ်ပါးတို့သည်။ ဟောန္တို၊ ကုန်၏။ သတ္တာသုဝိနသတာနိ၊ အိပ်မက်ငယ်ခုနစ်ရာတို့သည်။ ဟောန္တို၊ ကုန်၏။ မဟာကပ္ပိနော၊ မဟာကပ်၏။ ယာနိစုလ္လာသီတိ သတသဟဿာနိ၊ အကြင်ရှစ်သန်းလေးသိန်းတို့သည်။သန္တို၊ကုန်၏။ တာနိ စုလ္လာသီတိသတသဟဿာနိ၊ ထိုမဟာကပ်ရှစ်သန်းလေးသိန်းတို့ပတ်လုံး။ ဗာလေစ၊ သူမိုက်သည်လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍိတေစ၊ ပညာရှိသည်လည်းကောင်း။ (ပဌမာအနက်၌ သို်ဝိဘတ်တည်း။ ဇုမေထည့်ပါ)။ဇုမေ၊ ဤသူတို့သည်။ သန္နာဝိတ္ဝာ၊ ဤဘဝမှ ထိုဘဝသို့

ထိုဘဝမှ ဤဘဝသို့ ပြောင်းကုန်၍။ သံသရိတ္ထာ၊ ကျင်လည်ကုန်၍။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ ဒုက္ခဆုံးကို။ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။ တတ္ထ၊ ထိုမဟာကပ် ရွှစ်သန်းလေးသိန်းအတွင်း၌။ သံသာရသုဒ္ဓိ၊ သံသရာမှစင်ခြင်းသည်။ (ထည့်ပါ)။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမိနာသီလေန၀ါ၊ ဤသီလဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣမိနာဝတေန၀ါ၊ ဤကျင့်ဝတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣမိနာတပေန၀ါ၊ ဤဖြိုးခြိုသော အကျင့်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣမိနာဗြဟ္မစရိယေန၀ါ၊ ဤမြတ်သော အကျင့်ဖြင့်လည်းကောင်း။ အပရိပက္ကံ၊ မရင့်သေးသော။ ကမ္မံ၀ါ၊ ကိုမူလည်း။ ပရိပါစေဿာမိ၊ ရင့်စေအံ့။ ပရိပက္ကံ၊ ရင့်ပြီးသော။ ကမ္မံ၀ါ၊ သို့မူလည်း။ ဖုဿဖုဿ၊ ရောက်၍ရောက်၍။ ဗျန္တိ ံ၊ ကင်းခြင်းကို။ကရိဿာမိ၊ အံ့။ဣတိ၊ သို့။ဧ၀ံဣဒံဥဘယံ၊ဤနှစ်ပါးစုံသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ မယာ၊ သည်။ ပရိယန္တကတေ၊ မဟာကပ် ရွှစ်သန်း လေးသိန်းဖြင့် ပိုင်းခြားခြင်းကို ပြုအပ်ကုန်သော။ သံသာရေ၊ သံသရာပတ်လုံး။ ဒေါဏမိတေ-ဒေါဏမိတံ၀ိယ၊ စရွတ်တောင်း ဖြင့်ခြင်သကဲ့သို့။ သုခဒုက္ခေ-သုခဒုက္ခံ၊ သည်။ ဟေတိ၊ ၏။ ဟာယနဝုနေ-ဟာယနဝမုနံ၊ ယုတ်ခြင်း တိုးပွါးခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ဥက္ကံသ၀ကံသာ၊ အယုတ်အလွန်သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ သေယျထာပိနာမ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ သုတ္တာဂုဠေ၊ ချည်လုံးကို။ခိတ္တေ၊ ပစ်အပ်သည်ရှိသော်။ သုတ္တာဂုဠံ၊ချည်လုံးသည်။ (ကတ္တားထည့်)။ သုတ္တာပမာဏော၊ ချည်ရှိတိုင်းသောပမာဏဖြင့်။ (ကရိဏ်းထည့်)။ နိဗ္ဗေဌယမာနမေ၀၊ ပြေသည်ဖြစ်၍ သာလျှင်။ ပလေတိယထာ၊ သွားသကဲ့သို့။ ဧ၀မေ၀၊ ထိုအတူသာလျှင်။ ဗာလေစ၊သူမိုက်သည်လည်းကောင်း။ပဏ္ဍိတေစ၊လည်းကောင်း၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ သန္ဓာဝိတ္ထာ၊ ဤဘဝမှ ထိုဘဝသို့ ထိုဘဝမှ ဤဘဝသို့ပြောင်း၍။ သံသရိတ္ထာ၊ တပြောင်းပြန်ပြန် ကျင်လည်၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ကို။ ကရိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ သို့။ မက္ခလိဂေါသာဓလာ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ အဂေါ၀ါစ၊ ၏။

၁၆၉။ ပ။သံသာရသုဒ္ဓိ°၊ သေလျှင် သံသရာမှ စင်ခြင်းကို။ ဗျာကာသိ၊ကြား၏။ (မက္ခလိဂေါသာလကား အဟေတုကအယူ ရှိ၏)'။ပ။အပသာဒေတဗ္ဗံ၊ ညှဉ်းဆဲအပ်သည်ကို။ (အကြွင်းအနက် တူပြီ။ အဇိတ၀ါရဒ္ဒါလည်း အနက်တူသည်မျှား၏။ ကွဲရာကိုသာ ယောဇနာအံ့)။

အဇိတကေသကမ္မလ၀ါဒ

၁၇၁။ ဘန္တေ၊ရား။ ကေသကမ္မလော၊ လူဆံပင်ဖြင့် ယက် သောကမ္မလာကိုဆောင်သော။အဇိတော၊သည်။မံ၊ကို။တေံ၀စနံ၊ ကို။အ၀ေါစ၊၏။မဟာရာဇ၊ကြီး။ဒိန္နံဒိန္နဖလံ၊ အလှူအကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ရှိ။ယိဋ္ဌံ-ယိဋ္ဌဖလံ၊ကြီးစွာသောယဇ်ပူဇော်ခြင်းအကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ရှိ။ဟုတံ၊ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၏အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ သုကတဒုက္ကဋာနံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊တို့၏။ ဖလံ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။နတ္ထိ၊ရှိ။ (ဖလသဒ္ဒါ၀ိပါကသဒ္ဒါအနက် တူ၏။)'အယံလောကော၊ဤပစ္စုပ္ပန်လောကသည်။နတ္ထိ၊ရှိ။ ပရော လောကော၊ တမလွန်လောကသည်။ နတ္ထိ၊ရှိ။မာတာ၊သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ပိတာ၊သည်။နတ္ထိ၊ရှိ။ သြပပါတိကာ၊ သြပပါတိကဖြစ်သော။ သတ္တာ၊တို့သည်။ နတ္ထိနသန္တိ၊ ကုန်။ လောကေ၊ ၌။ သမဂ္ဂတာ၊ အလွန်မြတ်ထသော။သမဓာပဋိပန္နာ၊ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့် ကုန်ထသော။ ယေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဇုံမံလောကဉ္စ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကကိုဂင်း။ ပရံလောကဉ္စ၊ တမလွန်လောကကို လည်းကောင်း။သယံ၊မိမိတို့အလိုလို။အဘိညာ-အဘိညာယ၊မြတ် သောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ သစ္ဆိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ပ၀ေဒေန္တိ၊ ကြားတတ်ကုန်၏။တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ နတ္ထိ နသန္တိ၊ ကုန်။ စာတုမဟာဘူတိကော၊လေးပါးသော မဟာဘူတ်ဖြင့်ပြီးထ သော။ အယံပုရိသော၊ အတ္တာဘောသည်။ယဒါ၊၌။ ကာလံကရောတိ၊ သေ၏။တဒါ၊၌။ပထဝီ၊အဋ္ဌတ္တိကဖြစ်သောပထဝီဓာတ်သည်။ ပထဝီကာယံ၊ ဗာဟိရဖြစ်သောပထဝီဓာတ်သို့။ အနုပေတိ၊ ရောက်

လေ၏။ အနုပဂန္ဆတိ၊ အစဉ်လိုက်လေ၏။ (သေတိဟုလည်း ပါဠိ အ၌ရှိ၏။ အနုပေတိဟု ရှိသောပါဠိသည် အဋ္ဌကထာနှင့်ညီ၏)။ အာပေါ၊ အဋ္ဌတ္တိက သန္တာန်ဖြစ်သော အာပေါ ဓာတ်သည်။ အာပေါကာယံ၊ ဗဟိဒ္ဓသန္တာန် ဖြစ်သော အာပေါ ဓာတ်သို့။ အနုပေတိ၊ ရောက်လေ၏။ အနုပဂန္ဆတိ၊ အစဉ် လိုက်လေ၏။ (တစေ့ဝ ဝါယောတို့ ဦးလည်း ဤနည်းအတူ)။ ဇုန္ဒြိယာနိ၊ မနိန္ဒြေလျှင် ခြောက်ခုမြောက် ရှိကုန်သော ဇုန္ဒြေတို့သည်။ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ သင်္ကမန္တိ၊ ပို့လေကုန်၏။ အာသန္နိပဋ္ဌမာ၊ အိပ်ရာ ညောင်စောင်းလျှင် ငါးခုမြောက် ရှိကုန်သော။ ပုရိသာ၊တို့သည်။ မတံ၊သေပြီးသောသူကို။ အာဒဒါယ၊၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ (ညောင်စောင်း ခြေလေးချောင်းကို ကိုင်သော ယောက်ျားလေးယောက်,ညောင်စောင်း,၌ငါးပါးကို "အာသန္နိပဋ္ဌမာ ပုရိသာ" ဟု ဆိုသတည်း)။ ယာဝါဠဟနာ၊ သင်းချိုင်း တိုင်အောင်။ပဒါနိ၊ ဂုဏ်အစုဂုဏ်အစုရှိသောလူတို့သည်။ တန်ဉ်း ကား၊ ပဒါနိ၊ ကိုယ်တို့သည်။ "အကောင်တို့သည်, လည်းဟူ"။ ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ အဋ္ဌိနိ၊ အရိုးတို့သည်။ ကာပေါတကာနိ၊ ခိုတောင်အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ အာဟုတိယော၊ ပေးအပ်သောအလှူသည်။ ဘဿန္နာ၊ ပြာအဆုံး ရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဘဿန္နာဟုတိယောကို ဘဿန္နာ အာဟုတိယောဟု ပုဒ်ဖြတ်)။ ယဒိဒံ-ယံဣဒံဒါနံ၊ အကြင် အလှူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဒါနံ၊ ကို။ ဒတ္တာ၊ ပညတ္တံ၊ သူမိုက်တို့သည် ပညတ်အပ်၏။ တေသံ၊ ထိုသူမိုက်တို့၏။ ဝိလာပေါ၊ စကားသည်။ တုစ္ဆံ၊ အချည်းနှီးတည်း။ မုသာ၊ချွတ်လွဲ၏။ ယေကေစိ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ ဒါနဖလဿ၊ အလှူအကျိုး၏။ (သမ္မန်ထည့်)။ အတ္ထိက ဝါဒံ၊ရှိ၏ဟူသောစကားကို။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗာလေ-ဗာလောစ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍိတေ-ပဏ္ဍိတောစ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ဥစ္ဆိဇ္ဇန္တိ၊ ပြတ်ကုန်၏။ ဝိနဿန္တိ၊ ပျောက်ကုန်၏။ မရဏာ၊သေ

သည်မှ။ပရုံ၊ နောက်ခံ၌။ နဟောန္တိ၊ကုန်။ ဇာတိ၊သို့။ အဇိတော၊အဇိတသည်။မံ၊ ကို။ အဓေါစ၊ ၏။ (အဇိတကား နတ္ထိက အယူရှိ၏)။

၁၇၂။ ။ပ။သာမညဖလံ၊ ကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ရှိသော်။ဥဒ္ဓေဒံ၊ ဘဝ၏ပြတ်ခြင်းကို။ ဗျာကာသိ၊၏။လဗုဇံ၊ ဘောင်ပိန္ဒဲကို။ ပ။ မေ၊ ၏။ ဝိဇိတော၊ နိုင်ငံ၌။ ဝသန်တံ၊ နေသော။ သမဏံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အပသာဒေတမ္မံ၊ညှဉ်းဆဲအပ်သည်ကို။ မညေယျနာမ၊အောက်မေ့ရာအံ့နည်း။ပ။

ပကုဓကစ္စာယနဝါဒ

၁၇၃-၁၇၄။ ယေနယတ္ထ၊ ၌။ကစ္စာယနော၊ သော။ပကုဓော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ပ။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အကဋ္ဌာ၊ ပစ္စည်းတို့သည် မပြုပြင်အပ်ကုန် ထသော။ အကဋ္ဌဝိဓာ၊ ကံသည် မပြုပြင် မစီရင်အပ်ကုန် ထသော။ အနိမ္မိတာ၊ တန်ခိုးဖြင့် မဖန်ဆင်းအပ်ကုန် ထသော။ အနိမ္မာတာ၊ သူတပါးတို့ကို **မဖန်ဆင်း**စေအပ်ကုန်ထသော။ ဝဇ္ဈာ၊ မြုံကုန်ထသော။ **ကူဋဋ္ဌာ၊ တောင်**ထွတ်ကဲ့သို့ တည်ကုန်ထသော။ **သေကဋ္ဌာယိဋ္ဌိတာ၊** မြစ္ဈာ စိုက်အပ်သော ကျောက်တိုင်တို့နှင့် တူကုန်ထသော။ သတ္တာ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဇာမေကာယာ၊ ဤကာယတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ **တနည်းကား၊** ဇာမေကာယာ၊ တို့သည်။ သတ္တာ၊ တို့တည်း။ **တနည်းကား၊** သတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဇာမေကာယာ၊ တို့သည်။ အကဋ္ဌာ၊ မပြုပြင်အပ်ကုန်။ အကဋ္ဌဝိဓာ၊ ကံသည် မပြုပြင်မစီရင်အပ်ကုန်။ အနိမ္မိတာ၊ တန်ခိုးဖြင့် မဖန်ဆင်းအပ်ကုန်။ အနိမ္မာတာ၊ သူတပါးတို့ကို မဖန်ဆင်းစေအပ်ကုန်။ "(အနိမ္မာပေတမ္မာ"ဟု ပါဠိအခွိုရှိ၏။ အဋ္ဌကထာ အလိုသော်ကား "အနိမ္မာတာ" ဟု ရှိသင့်၏)။ ဝဇ္ဈာ၊မြုံ၏။ ကူဋဋ္ဌာ၊ တောင်ထွတ်ကဲ့သို့ တည်ကုန်၏။ သေကဋ္ဌာယိဋ္ဌိတာ၊ မြစ္ဈာစိုက်၍ထားအပ်သော ကျောက်တိုင်ကဲ့သို့ တည်ကုန်၏။ ဇာသတ္တာကာယာ၊ တို့သည်။ နဇ္ဇန္တိ၊ မတုန်လှုပ်ကုန်။

နဝိပရိဏာမေန္တိ၊ပြကတေ့သောသဘောကို မစ္ဆန့်ကုန်။အညမညံ၊ ချင်း။ နဗျာဗာဓေန္တိ၊ မညှဉ်းဆဲကုန်။ အညမညဿ၊ တပါးသည် တပါး၏။ သုခါယဝါ၊ ချမ်းသာခြင်းကို ပြုခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ဒုက္ခာယဝါ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို ပြုခြင်းငှာ လည်းကောင်း။ သုခဒုက္ခာယဝါ၊ ချမ်းသာ ဆင်းရဲကို ပြုခြင်းငှာ လည်းကောင်း။ နာလံန သမတ္တာ၊ နိုင်ကုန်။ သတ္တာ၊ ခုနစ်ပါးဟူသည်တို့ကား။ ကတမေ၊ အာဘယ်တို့နည်း ဟူမူကား။ ပထဝီ ကာယောစ၊ ပတဝီကာယ လည်ကောင်း။ပ။ သုခေ၊ လည်းကောင်း။ဒုက္ခေ၊ လည်းကောင်း။ ဇီဝေ ဇီဝလည်းကောင်း။ ဇူမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ သတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဇူမေကာယာ၊ တို့သည်။ အကဋ္ဌာ၊ မပြုပြင် အပ်ကုန်။ အကဋ္ဌဝိဓာ၊ ကံသည် မပြုပြင် မစီရင် အပ်ကုန်။ အနိမ္မိတာ၊ တန်ခိုးဖြင့် မဖန်ဆင်း အပ်ကုန်။ အနိမ္မာတာ၊ သူတပါးတို့ကို မဖန်ဆင်းစေအပ်ကုန်။ ဝဉ္ဈာ၊ မြုံကုန်၏။ ကူဋဋ္ဌာ၊ တောင့်ထွတ်ကဲ့သို့တည်ကုန်၏။ သေကဋ္ဌာယိဋ္ဌိတာ၊ မြစ္ဓာစိုက်၍ထားအပ်သော ကျောက်တိုင်ကဲ့သို့ တည်ကုန်၏။ တေ သတ္တကာယာ၊ တို့သည်။ နဇ္ဇန္တိ၊ မတုန်လှုပ်ကုန်။ နဝိပရိဏာမေန္တိ၊ ပြကတေ့ကို မစ္ဆန့်ကုန်။ အညမညံ၊ တပါးသည် တပါးကို။နဗျာဗာဓေန္တိ၊ မညှဉ်းဆဲကုန်။ အညမညဿ၊ တပါးသည် တပါး၏။ သုခါယဝါ၊ ငှာလည်းကောင်း။ဒုက္ခာယဝါ၊ ငှာလည်းကောင်း။ သုခဒုက္ခာယဝါ၊ လည်းကောင်း။ နာလံ-နအလံသမတ္ထာ၊ မစ္ဆမ်းနိုင်ကုန်။ တတ္ထ၊ထို ခုနစ်ပါးကုန်သော ကာယတို့၌။ ဟန္တာဝါ၊ သတ်တတ်သော သူသည် လည်းတောင်း။ ဃာတေတာဝါ၊ သတ်စေတတ်သော သူသည်လည်းကောင်း။ သောတာဂါ၊ ကြားတတ်သော သူသည် လည်းကောင်း။ သာဝေတာဝါ၊ ကြားစေတတ်သော သူသည် လည်းကောင်း။ ဝိညာတာဝါ၊ သိတတ်သော သူသည်လည်း ကောင်း။ ဝိညာပေတာဝါ၊ သိစေတတ်သော သူသည်လည်း ကောင်း။နတ္ထိ၊ ရှိ။ ယောပိ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ တိဏ်ကွန်း၊ထက် လွစ္ဆာသော။ သတ္ထေန၊ သန်လျက်ဖြင့်။သီသံ၊ကို။ဆိန္နတိ၊ ဖြတ်၏။

(၁၃၆) သုတ်သီလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။ ကိဠို၊ တစုံတယောက်သောသူကို။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ နဝေါရောပေတိ၊ မချ။ သတ္တာန်၊ ခုနစ်ပါး ကုန်သော။ ကာယဒုံတဝေ၊ ကာယ တို့၏လျှင်။ အန္တရေန၊ အကြားဖြင့်။ သတ္တံ၊ လက်နက်သည်။ ဝိဝရံ၊ ဟင်းလင်းသို့။ အနုပတတိ၊ ဝင်လေ၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ကစ္စာယနော၊ ကစ္စည်းအမျိုးဖြစ်သော။ ပကုဓော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။

၁၇၅။ ဇာတ္ထံဝေံ၊သို့။ပ။အညေန၊တပါးသော အကြောင်းဖြင့်။ အညံ၊ တပါးသော အကြောင်းကို။ တနည်းကား၊ အညေနညံ၊ အဖျင်းဖျင်းသောစကားကို။ ဗျာကာသိ၊၏။ပ။ ဘန္တေ၊ရား။ကထံဟိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မာဒိသော၊ ငါကဲ့သို့သော မင်းသည်။ မေ၊၏။ ဝိဇိတေ၊ ၌။ ဝသန္တံ၊ သော။ သမဏံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အပသာဒေတုံ၊ ညှဉ်းဆဲအပ်သည်ကို။ မညေ့ယျနာမ၊ အောက်မေ့ရာအံ့နည်း။ ဇာတိ ဇသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။

နိဂ္ဂုဏ္ဌနာဠုပုတ္တဝါဒ

၁၇၆-၁၇၇။ ။ပ။ ယေနယတ္ထ၊၌။ နာဠုပုတ္တော၊ နာဠု၏သားဖြစ်သော။ နိဂဏ္ဌော၊ နိဂဏ္ဌသည်။ပ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဇာ၊ ဤလောက၌။ နိဂဏ္ဌော၊ နိဂဏ္ဌသည်။ စာတုယာမသံဝရသံဝုတော၊ လေးပါးသော အစုရှိသော စောင့်စည်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊၏။မဟာရာဇ၊ကြီး။ကထဉ္စ၊အသို့လျှင်။နိဂဏ္ဌော၊သည်။ စာတုယာမ သံဝရ သံဝုတော၊ လေးပါးသောအစုရှိသော စောင့်စည်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ကား။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဇာ၊ဤလောက၌။ သဗ္ဗဝါရိဝါရိတော၊ အလုံးစုံသောရေချမ်းကို မြစ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ သဗ္ဗဝါရိယုတ္တော၊ အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကိုမြစ်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သည်လည်း။ဟောတိ၊၏။ သဗ္ဗဝါရိဓုတော၊ အလုံးစုံသောမကောင်းမှုမြစ်သဖြင့် ဖျက်ဆီးအပ်သော မကောင်းမှုသည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ သဗ္ဗဝါရိဖုဋ္ဌော၊ အလုံးစုံ

သော မကောင်းမှုကို မြစ်ခြင်းဖြင့် နှံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။နိဂဏ္ဌော၊ နိဂဏ္ဌသည်။ ဝေံ၊ သို့။ စာတုယာမ သံဝရသံဝုတော၊လေးပါးသော အစုရှိသော စောင့်စည်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်။ဟောတိ၊၏။မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယတောယသ္မာ ကာရဏာ၊ငှ်။နိဂဏ္ဌော၊သည်။ ဝေံ၊သို့။ စာတုယာမသံဝရသံဝုတော၊ သည်။ဟောတိ၊၏။ တတော တသ္မာ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ မဟာရာဇ၊ကြီး။နာဋပုတ္တော၊သော။ အယံ နိဂဏ္ဌော၊ ကို။ ဂတဋ္ဌော တိစ၊ အထွတ်သို့ ရောက်သော စိတ်ရှိ၏ ဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ယတဋ္ဌောတိစ၊ စောင့်စည်းသောစိတ်ရှိ၏ဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊၏။ ဋ္ဌိတဋ္ဌောဘိစ၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိ၏ ဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ ၏။

၁၇၀။ ။ပ။စာတုယာမ သံဝရံ။ လေးပါးသောအစုရှိသော စောင့်စည်းခြင်းကို၊ ဗျာကာသိ၊ ၏။ပ။

သဠာယမေလဋ္ဌပုတ္တဝါဒ

၁၇၉-၁၈၀။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယေနယတ္ထ၊ ဠ်။ ဗေလဋ္ဌပုတ္တော၊ ဗေလဋ္ဌ၏သားဖြစ်သော။ သဠာယော၊ သဠာယသည်။အတ္ထိ၊၏။ မံ၊ ကို။ တေံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ပရော လောကော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ လော။ ဇုတိ၊ သို့။ မံ၊ ကို၊ စေပုဆ္ဆသိ၊ အံ့။ ပရောလောကော၊ သည်။အတ္ထိ၊ ၏။ မေ၊၏။ ဇုတိစိတ္တံ၊သည်။ စေ အသ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ ပရောလောကော၊ သည်။ အတ္ထိ၊၏။ ဇုတိ၊သို့။တေံကာရဏာံ၊ ကို။ နဗျာကရေယျံ၊ မကြားအံ့။ ဝေန္တိပိ၊ ဤသို့တမလွန်လောကရှိ၏ ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊ အယူသည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ တထာတိပိ၊ တမလွန်လောက မရှိဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊သည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ အညထာတိပိ၊ ရှိမရှိနှစ်ပါးစုံမှတပါးသော အပြားအားဖြင့် ဖြစ်၏ဟူ၍ လည်း။ မေ၊ ၏။မတိ၊ သည်။ နောဟောတိ၊ဖြစ်။နောတိပိ၊ ရှိမရှိ နှစ်ပါးမှ,တပါးသောအပြားဖြင့် မဖြစ်ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊ သည်။ နောဟောတိပိ၊ ဖြစ်။ နောနောတိပိ၊ ရှိမရှိ နှစ်ပါးစုံမှ

တပါးသောအပြားအားဖြင့်မဖြစ်သည်မဟုတ်ဟူ၍။ မေ၊၏။မတိ၊ သည်။ နောဟောတိ၊ဖြစ်။ ပရောလောကော၊ သည်။နတ္ထိ၊ လော။ ပရောလောကော၊ သည်။ အတ္ထိစ၊ ရှိလည်းရှိသလော။ နတ္ထိစ၊ မရှိလည်းမရှိသလော။ ပရောလောကော၊ သည်။ နေဝတ္ထိ၊ မရှိသလော။နနတ္ထိ၊ မရှိသည်လည်း မဟုတ်လော။ ဩပပါတိကာ၊ ဥပပတ်ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ကုန်သလော။ ဩပပါတိကာ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ နတ္ထိနသန္တိ၊ ကုန်သလော။ ဩပပါတိကာ၊ကုန်သော။သတ္တာ၊တို့သည်။အတ္ထိစ၊ လည်းရှိကုန်သလော။နတ္ထိစ၊ လော။ ဩပပါတိကာ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ နေဝတ္ထိ၊ မရှိကုန်သလော။ နနတ္ထိ၊ မရှိသည် မဟုတ်ကုန်သလော။ သုကတဒုက္ကဋာနံ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဖြစ် ကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊တို့၏။ ဖလံ၊ အကျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ လော။ (ဖလံ,ဝိပါကော,ဤနှစ်ပုဒ်ကားပရိယာယ်သဒ္ဒါတည်း)။သုကတဒုက္ကဋာနံ၊ကုသိုလ်အကုသိုလ်ဖြစ်သော။ကမ္မာနံ၊ တို့၏။ပ။ တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ မရဏာ၊သေသည်မှ။ ပရံ၊ ဠ္ဒ်။ ဟောတိ၊ လော။ပ။နေဝဟောတိ၊မဖြစ်သလော။ နနဟောတိ၊ မဖြစ်သည် မဟုတ်သလော။ဇာတိ၊သို့။တံ့၊သည်။ မံ၊ကို။ ဇာတိ ဧတံ ကာရဏာ၊ ကို့။စေပုဆ္ဆသိ၊ အံ့။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ဠ္ဒ်။ နေဝဟောတိ၊ဖြစ်။ နနဟောတိ၊ မဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်။ ဇာတိ၊ သို့။ မေ၊၏။ ဇာတိဧတံစိတ္တံ၊ သည်။ စေအာသ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ပရံ၊ ဠ္ဒ်။ နေဝဟောတိ၊ ဖြစ်။ နနဟောတိ၊မဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်။ဇာတိ၊သို့။ဧတံကာရဏာ၊ ကို့။ နဗျာကရေယျ၊အံ့။ ဧဝံတိပိ၊ ဤသို့သေသည်မှ နောဂ်ဠ္ဒ် သတ္တဝါလည်းမဖြစ်။ မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊ သည်။ နောဟောတိ၊ဖြစ်။ တထာတိပိ၊ သေသည်မှနောဂ်ဠ္ဒ်သတ္တဝါလည်းမဖြစ်၊ မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊သည်။ နောဟောတိ၊ဖြစ်။ အညထာတိပိ၊ နှစ်ပါးစုံမှ တပါးသောအပြားဖြင့် ဖြစ်၏ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊ သည်။ နော

ဟောတိ၊ဖြစ်။ နောတိပိ၊နှစ်ပါးစုံသော အပြားအားဖြင့် မဖြစ်ဟူ၍လည်း။မေ၊၏။ မတိ၊သည်။နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ နောနောတိပိ၊ နှစ်ပါးစုံမှတပါးသော အပြားဖြင့် မဖြစ်သည် မဟုတ်ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။မတိ၊ သည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဇူတိ၊ သို့။ သဠယော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။

၁၇၁။ ဇူထ္ထံဝေံ၊ သို့။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝိက္ခေပံ၊ အပိုင်းအခြားမရှိသောစကားကို။ ဗျာကာသိ၊ ၏။ သေယျထာပိနာမ၊ ဥပမာအဘာယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ဘန္တေ၊ ရား။ အမ္ဗံ၊ သရက်ပင်ကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ လဗုဇံ၊ တောင်ပိန္နဲကို။ ဗျာကရေယျယထာဝါ၊ ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ပ။ဘန္တေ၊ရား။ ဇူမေသံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့ထက်။ သဗ္ဗဗာလော၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအား ဖြင့်မိုက်သော။ သဗ္ဗမုဠ္ဠော၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်တွေဝေသော။အယံသဠယော၊ဤသဠာယသည်။ ကထံဟိ၊ ကြောင့်။ သန္နိဋ္ဌိကံ၊ မျက်မှောက်တည်ထသော။ သာမညဖလံ၊ ရဟန်း၏ အကျိုးကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ရှိလျက်။ ဝိက္ခေပံ၊အပိုင်းအခြားမရှိသော စကားကို။ ဗျာကရိဿတိ၊ ကြားဘိသနည်း။ ဇူတိ၊သို့။ တဿမယ္ပံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏။ ဧတံသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ပ။

ပဌမသန္နိဋ္ဌိကသာမညဖလ

၁၇၃။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ သက္ကာ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ တညော၊ သင့်ကိုသာလျှင်။ ဇ္ဈော၊ ဤအရာ၌။ ပဋိပုစ္ဆာမိ၊ တဖန်မေးအံ့။ ယထာယေန အာကာရေ၊ ဖြင့်။ တေ၊၏။ စိတ္တံ၊သည်။ ခမေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာတေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ တံကာရဏံ၊ ကို။ ဗျာကရေယျာသိ၊ ကြားလော့။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ မယာ၊သည်။ဝုစ္စမာနံ၊ ဆိုလတ္တံ့သော။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ တံဝစနံ၊ ကို။ တွံ၊ သည်။ ကိံမညသိ၊ အဘို့အောက်မေ့သနည်း။ ဇူမ၊၌လောကဋ္ဌ။ တေ၊ သင်၏။ ဒါသော၊ ကျွန်ဖြစ်

သော။ကမ္မကာရော၊အမှုကိုပြုတတ်ထသော။ပုဗ္ဗုဋ္ဌာယီ၊ရှေးဦးစွာ
နေရာမှ ထတတ်ထသော။ ''ရှေးဦးစွာအိပ်ရာမှ ထတတ်ထသော
လည်းဟူ''။ ပစ္ဆာနိပါတီ၊ နောက်မှအိပ်တတ်ထသော။ ကိုကာရ
ပဋိသာဝီ၊ အဘယ်အမှုကို ပြုရအံ့နည်းဟု စဉ်ခံလေ့ ရှိထသော။
မနာပစာရီ၊ အရှင်၏နှလုံးကိုပွါးစေတတ်ထသောအကျင့်ရှိသော။
ပိယဝါဒီ၊ သော။ မုခမုလ္လောကိကော၊ အရှင်၏မျက်နှာကို ကြည့်
လေ့ရှိထသော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။အဿဘဝေယျ၊ ၏။
တနုည်းကား၊ တေ၊ ၏။ ဒါသော၊ ကျွန်ဖြစ်သော။ ကမ္မကာရော၊
သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ ပုဗ္ဗုဋ္ဌာယီ၊ ရှေးဦးစွာနေရာမှထတတ်
သည်။''ရှေးဦးစွာအိပ်ရာမှထတတ်သည်လည်းဟူ''။အဿဘဝေ
ယျ၊ ၏။ပစ္ဆာနိပါတီ၊ နောက်မှအိပ်တတ်သည်။ အဿဘဝေယျ၊
၏။ ကိုကာရပဋိသာဝီ၊ အဘယ်အမှုကို ပြုရအံ့နည်းဟု အမှုကိုပြု
ခြင်းဌ ဝန်ခံခလေ့ရှိသည်။အဿဘဝေယျ၊၏။မနာပစာရီ၊ အရှင်၏
နှလုံးကို ပွါးစေတတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသည်။ အဿ
ဘဝေယျ၊ ၏။ ပိယဝါဒီ၊ ချစ်ဖွယ်သောစကားကို ဆိုတတ်သည်။
အဿဘဝေယျ၊ ၏။ မုခမုလ္လောကိကော၊ အရှင်၏ မျက်နှာကို
ကြည့်လေ့ရှိသည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ တဿဒါသဿ၊ ၏။ ဧဝံ
ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ ဘော၊ တို့။ ပုညာနံ၊
တို့၏။ ဂတိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အစ္ဆရိယံဝတ၊ ဒုံဖွယ်ရှိစွတကား။
ပုညာနံ၊တို့၏။ဝိပါကော၊ သည်။အစ္ဆရိယံဝတ၊ တကား။ ဘော၊
အရှင်တို့။ ပုညာနံ၊ တို့၏။ ဂတိ၊သည်။ အစ္ဆရိတံဝတ၊ ရှေးဦးမဖြစ်
ဖူးသော သဘောသည် ဖြစ်သကဲ့သို့ဖြစ်စွတကား။ ''ပုညာနံ၊
တို့၏။ ဝိပါကော၊ သည်။ အစ္ဆရိတံဝတ၊ တကား, လည်းဟူ''။
ဟိကသ္မာ၊နည်းဟူမူကား။ မာဂဓော၊ သော။ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊
သော။အဇာသတ္တု၊သော။အယံရာဇာဝိ၊သည်လည်း။မနုဿော၊
လူတည်း။ အဟမ္ပိ၊လည်း။ မနုဿော၊တည်း။ မာဂဓော၊ သော။
ဧဝံဒေဟိပုတ္တော၊ သော။ အဇာတသတ္တု၊ သော။ အယံရာဇာ၊
သည်။ (ဟိကားနိပါတ်)။ဗန္ဓဟိ၊ သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။

သမပိုတော၊ ခြိုရုံသည်ဖြစ်၍။ သမဂီဘူတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ပေဝေါမည်၊ နတ်သားကဲ့သို့။ပရိစာရေတိ၊ခံစားရ၏။အဟံပန၊ သည်ကား။အဿရည်၊၏။ကမ္မကာရော၊ သော။ပ။ မုခမုလ္လောကိုကော၊ သော။ ဒါသော၊ ကျွန်သည်။ အမှို၊၏။ တဿ၊ကြောင့်။ ပုညာနံ၊ တို့၏။ ဂတိ၊ သည်။ အစ္ဆရိယံဝတ၊ စွတကား။ ပုညာနံ၊ တို့၏။ ဝိပါကော၊ သည်။ အစ္ဆရိယံဝတ၊ စွတကား။ (ဤသို့သမ္မန်လေ)။ အဟံ၊ သည်။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍။ (ထည့်ပါ)။ ပုညာနံ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရေယျံ၊ ပြုရမူကား။ သောဂတံ၊ ထိုမင်းကဲ့သို့ သဘောရှိသည်။ အဿ၊ဖြစ်ရာ၏။ အဟံ၊သည်။ ယံနူနယဒိ ပန ပဗ္ဗဇေယျံ၊ အကယ်၍ ရဟန်းပြုရမူကား။သာဓု၊ ကောင်း၏။ (သာဓုကား ထည့်သည်)။ အဟံ၊ သည်။ ကေသမဿုံ၊ ဆံမုတ်ဆိုတ်တို့ကို။ ဩဟာရေတ္တာ၊ ချ၍။ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရည်စွန်းကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတ္တာ၊ ဝတ်၍။ အဂါရသ္မာ၊အိမ်ယာထောင်သောလူတို့၏ဘောင်မှ။အနဂါရိယံ၊ အိမ်ယာမထောင်သော ရဟန်းတို့၏ဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇေယျံ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဣတိဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဂဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သောဒါသော၊ သည်။ အပုရေန၊ သော။ သမယေန၊ ၌။ပ။ ပဗ္ဗဇေယျ၊ ရဟန်းပြုရာ၏။ သောဒါသော၊ သည် ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။သမာနော၊ ဖြစ်၍။ကာယေန၊ ကာယဒွါရဖြင့်။ သံဝုတော၊ စောင့်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဝါစာယ၊ ဝစီဒွါရဖြင့်။ပ။ မနသာ၊ မနောဒွါရဖြင့်။ သံဝုတော၊ စောင့်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရေယျ၊ကျင့်ရာ၏။ ဃာသစ္ဆာဒန ပရမတာယ၊မြတ်သော အစားအဝတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ‘‘အစားအဝတ်ဖြင့် မြတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်,လည်းဟူ’’။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲလွယ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရေယျ၊ ၏။ ပဝိဝေကေ၊ သုံးပါး အပြားရှိသော ဝိဝေကဒွါ။ အဘိရတော၊ အလွန်မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရေယျ၊ ၏။ တေ၊ သင်မင်းကြီး၏။ ပုရိသာ၊အချင်းတို့သည်။ တံဒါသံ၊ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ စေအာရောစေယျုံ၊ အကယ်၍ ကြားကုန်ရာ၏။ ကိံအာ

ရောစေယျုံ၊ အာဘယ်သို့ကြောင်းကုန်ရာသနည်း။ ဒေဝ၊ ကြီး။ ယ၌ ဧစာဒေမ၊ ငါတို့တို့က်တွန်းကုန်၏။ တေ၊ သင်မင်းကြီး၏။ ဒါသော၊ ကျွန်ဖြစ်သော။ သောပုရိသော၊ သည်။ ကမ္မကာရော၊ အမှုကြီးငယ်ကို ရွက်ဆောင်တတ်၏။ ပုဗ္ဗဉ္ဇာယိ၊ နေရာမှ ရှေးဦးစွာထတတ်၏။ ''အိပ်ရာမှ ရှေးဦးစွာထတတ်၏, လည်းဟူ''။ ပစ္ဆာနိပါတိ၊ နောက်မှအိပ်ဘတ်၏။ ကိံကာရပဋိသာဝီ၊ ဘယ်အမှုကို ပြုရအံ့နည်းဟူ အမှုကြီးငယ်ကိုပြုခြင်း၌ ဝန်ခံတတ်၏။ မနာပစာရီ၊ အရှင်၏ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်တတ်၏။ ပိယဝါဒီ၊ ချစ်ဖွယ်သော စကားကိုဆိုတတ်၏။ မုခမုလ္လောကိကော၊ အရှင့်မျက်နှာကို ကြည့်တတ်၏။ သောဒါသော၊ သည်။ ဒေဝ၊ ကြီး။ပ။ ဝိဝေကေ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော ဝိဝေက၌။ အဘိရတော၊ အလွန်မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တံဒါသံ၊ ကို။ တွံ၊ သည်။ ဇာနေယျာသိ၊ လော့။ ဇာနာမိ၊ သို့။ အာရောစေယျုံ၊ ကြားကုန်၏။ ဘော၊ အချင်းတို့။ သောပုရိသော၊ သည်။ တေ၊ လာစေလော့။ ပုနဒေဝ၊ တဖန်လျှင်။ သောပုရိသော၊သည်။မေ၊ ၏။ ကမ္မကာရော၊ သော။ ပ။ မုခမုလ္လောကိကော၊ သော။ ဒါသော၊ သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။ ဧဝံ၊ သို့။ တွံ၊ သည်။ ဝဒေယျာသိအပိနု ဆိုရာအံ့လော။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၁၀၄။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တေံ၊ ဤသို့ ဆိုခြင်းသည်။ နောဟိယ့ကွံ၊ မသင့်။ အထခေါ၊ စင်စစ်ကား။ မယမေဝ၊ ငါတို့သည်သာလျှင်။နံ၊ထိုကျွန်ဖြစ်သော ယောကျ်ားကို။ အဘိဝါဒေယျာမပိ၊ အရိုအသေရှိခိုးမူလည်း ရှိခိုးရာ၏။ ပစ္ဆာဥ္ဇေယျာမပိ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုမူလည်း ကြိုဆိုရာ၏။အာသနေနပိ၊ နေရာဖြင့်မူလည်း။နိမန္တေယျာမပိ၊ ဖိတ်မူလည်း ဖိတ်ရာ၏။ နံ၊ ထိုကျွန်ဖြစ်သော ယောကျ်ားကို။ စိဝရပိဏ္ဍာပါတသေနာသနဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇ ပရိက္ခာရေဟိ၊ သက်နှံး,ဆွမ်း,ကျောင်း အနာ၏ ဆန့်ကျင်ဖက်ဖြစ်သော ဆေးဟူဆိုအပ်သော အသက်၏ အခြံအရံ တို့ဖြင့်။ အဘိနိမန္တေယျာမပိ၊ ရှေ့ရှု ဆောင်ခဲ့၍မူလည်း ဖိတ်ရာ၏။ အဿ၊ ထိုကျွန်ဖြစ်သော

ယောက်ျားအား။ ဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့် လျော်သော။ ရက္ခာဝရဏ ဂုတ္တိမှိ၊ ဘေးရန်ကိုမြစ်ခြင်း ဆီးတားခြင်းဟူဆိုအပ်သော အစောင့် အရှောက်ကိုမူလည်း။ သံဝိဒေဟယျာမ၊ စီရင်ကုန်ရာ၏။ ဇာတိ၊သို့။ ရာဇာ၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။

၁၀၅။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆိုလတ္တံ့ သော။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ တံဝစနံ၊ ကို။ တွံ၊ သည်။ ကိံ မညသိ၊ အသို့ အောက်မေ့သနည်း။ သော ဒါသော၊ ထို ကျွန်ဖြစ်သော ယောက်ျားကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုခဲ့တိုင်း။ တုမှေဟိ၊ တို့သည်။ ယဒိ ဂရုကာတမ္ဗော၊ အကယ်၍ အရှိအသေ ပြုအပ်သည်ဖြစ်အံ့။ (ပါဠိ သေသထည့်ပါ)။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အရှိအသေ ပြုအပ်သည်။ သန္တေ၊ ရှိသော်။ သန္နိဋ္ဌိကံ၊ သော။ သာမညဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ ဝါ၊ ဖြစ်သလော။ နောဟောတိ ဝါ၊ မဖြစ်သလော။ ဇာတိ၊သို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ သန္နိဋ္ဌိကံ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော။ သာမည ဖလံ၊ ရဟန်း၏ အကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ရာဇာ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ သင်မင်းကြီးအား၊ မယာ၊ သည်။ ပဋမံ၊ စွာ။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန် အတ္တဘောဌ်။ သန္နိဋ္ဌိကံ၊ ပစ္စက္ခမြင်အပ်သော။ ဇာဒံ သာမညဖလံ၊ ဤရဟန်း၏ အကျိုးကို။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်အပ်ပြီ, ထင်စွာပြအပ်ပြီ။ ဇာတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။

ဒုတိယ သန္နိဋ္ဌိကသာမညဖလ

၁၀၆။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ အညမ်ဖို၊ တပါး လည်း ဖြစ်သော။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ဌ်။ သန္နိဋ္ဌိကံ၊သော။ သာမညဖလံ၊ ကို။ ပညပေတုံ၊ ငှာ။ သက္ကာပန၊တတ်ကောင်းအံ့လော။ဇာတိ၊သို့၊ ရာဇာ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သက္ကာ၊ တတ် ကောင်း၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။တေနဟိ၊ ကား။ တွေ့၊ ဤအရာဌ်၊ တညေဝ၊ သင့်ကိုပင်လျှင်။ အဟံ၊ သည်။ ပဋိပုစ္ဆိသာမိ၊ တဖန်

မေးအံ့။ ယထာ **ယေန အာကာရေန၊** ဖြင့်။ တေ၊ သင်၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ခဓမယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ **တထာတေန**အာကာရေန၊ ဖြင့်။ **တံ**၊ သည်။ နံကာရဏံ၊ ကို။ **ဗျာကရေယျာသိ**၊ ကြားလော့။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ **မယာ၊ သည်**။ ဝုစ္စမာနံ၊ သော။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ တံ၊ သည်။ ကိံမညသိ၊ **နည်း**။ ဋ္ဌဓ၊ ဤလောက၌။ တေ၊ သင်မင်းကြီး၏။ ကဿကော၊ **လယ်လုပ်**ဖြစ်ထသော။ ဂဟပတိကော၊ အိမ်၏အရှင် ဖြစ်ထသော။ ''အိမ်၏ အကြီးလည်း ဖြစ်ထသော, လည်းဟူ''။ ကာရကာရကော၊ အခွန် အတုပ်ကို ပြုတတ်ထသော။ ဏသိဝဓုကော၊ **ဥစ္စာ**အစုကို ပွားစေတတ်ထသော။ပုရိသော၊သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ တဿပုရိသဿ၊ ၏။ ဧဝံပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ ကိံဘဝေယျ၊ နှည်း။ ဘော၊ အရှင်တို့။ ပုညာနံ၊ တို့၏။ ဂတိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အန္ဆရိယံဝတ၊ အံ့ဖွယ်ရှိစွတကား။ ပုညာနံ၊ တို့၏။ ဝိပါကော၊ သည်။ အန္ဆရိယံဝတ၊ တကား။ ဘော၊ တို့။ပုညာနံ၊ တို့၏။ ဂတိ၊ သည်။ အန္ဆရိယံဝတ၊ ဗျူတံဝတ၊ ရွေးဋ္ဌ မဖြစ်ဘူးသော သဘောသည် ဖြစ်သကဲ့သို့ ဖြစ်စွဘကား။ ပုညာနံ၊ တို့၏။ ဝိပါကော၊ သည်။ အဗ္ဘုတံဝတ၊ကဲ့သို့ဖြစ်စွဘကား။ ဟိကသ္မာ၊ နှည်းဟူမူကား။ မာဂဓော၊ သော။ အယံရာဇာ၊ သည်။ မနုဿော၊ တည်း။ အဟံပိ၊ သည်လည်း။ မနုဿော၊ တည်း။ မာဂဓော၊ သော။ ဇဝဒေဟိ ပုတ္တော၊ သော။ အဇာတသတ္တု၊ သော။ အယံရာဇာ၊ သည်။ ပဿဟိ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတော၊ ဖြစ်၍ သည်ဖြစ်၍။ သမင်္ဂီဘူတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဇဝဝေါမညော၊ နတ်ကဲ့သို့။ ပရိစာရေတိ၊ ခံစား၏။ ဋ္ဌတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ပုညာနံ၊ တို့၏။ ဂတိ၊ သည်။ အန္ဆရိယံဝတ၊ စွတကား။ ပုညာနံ၊ တို့၏။ ဝိပါကော၊သည်။အန္ဆရိယံဝတ၊စွတကား။ အဟံပန၊ သည်ကား။ အဿရညော၊ ၏။ ကဿကော၊ လယ်လုပ်သည်။ အမှိ၊ ၏။ ဂဟပတိကော၊ အိမ်၏ အကြီးသည်။ ''အိမ်၌ အကြီးသည်, လည်းဟူ''။အမှိ၊ ၏။ ကာရကာရကော၊ အခွန်အတုပ်ကို ပြုတတ်

သောသူသည်။အမှိ၊၏။ရာသိဝဒုကော၊ ဥစ္စာအစုကို ပွါးစေတတ်သောသူသည်။ အမှိ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ ပမ္မဇိတ္မာ၊ ၌။ (ပမ္မဇိတ္မာကား ပါဌသေသတည်း)။ ပုညာနိ၊တို့ကို။ ကရေယုံ၊ မူကား။ သော၀တ၊ ထိုမင်းကဲ့သို့ သဘောရှိသည်။ အာသဲ၊ ဖြစ်ရာ၏။ (၀တသောဟံကို ၀တ အာသဲ အဟံဟု ပုဒ်ဖြတ်)။ အဟံ၊ သည်။ ယံနူနဲ့ယဒိပနပမ္မဇေယုံ၊ အကယ်၍ ရဟန်းပြုရမူကား။ သာဓု၊ ၏။ အဟံ၊သည်။ပ။ပမ္မဇေယုံ၊အံ့။ ဇုတိဇေသောပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အာသဘဝေယျ၊ ၏။ သောပုရိသော၊ သည်။ ဝံ၊ ဤသို့သော အကြီအစည်သည်။ အပရေန၊သော။သမယေန၊ ၌။ အပ်ံ၊ နည်းသော။ဘောဂက္ခန်ဝါ၊ စည်းစိမ်အစုကိုမူလည်း။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ မဟန်ံ၊ မျှားသော။ ဘောဂက္ခန်ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ပဟာယ၊ ၍။ အပ်ံ၊ နည်းသော။ ဉာတိပရိဝဋ်ဝါ၊ အမျိုးအဆက်ကို မူလည်း။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ မဟန်ံ၊ သော။ ဉာတိပရိဝဋ်ဝါ၊ ကိုလည်း။ ပဟာယ၊ ၍။ သောပုရိသော၊ သည်။ ဝံ၊ သို့။ပမ္မဇိတော၊သည်။ သမာနော၊ဖြစ်၍။ပ။ဃာသစ္ဆာဒနပရမတာယ၊ မြတ်သောအစား အဝတ်ရှိသူ၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲလွယ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရေယျ၊၏။ ပဝိဝေကေ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော ဝိဝေကဋ္ဌ။ အဘိရတော၊ အလွန်မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရေယျ၊ ၏။ တံပုရိသံ၊ ကို။ ဇော၊ သင်မင်းကြီး၏။ ပုရိသာ၊ အချင်းတို့သည်။ ဇေဝံ၊ သို့။ အာရောစေယျုံ၊ကုန်ရာ၏။ ကိံ အာရောစေယျုံ၊ နည်း။ ဒေဝ၊ ကြီး။ ယဿ္ဍေ၊ ငါတို့ တိုက်တွန်းကုန်၏။ တေ၊ သင်၏။ ကဿကော၊ သော။ ဂဟပတိကော၊ သော။ ကာရကာရကော၊ သော။ ရာသိဝဒုကော၊သော။ ယောပုရိသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (သောကား တဇ္ဇောတည်း)။ဒေဝ၊ကြီး။ပ။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်၌။ပမ္မဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏။ သောပုရိသော၊ သည်။ ဝံ၊ သို့။ ပမ္မဇိတော၊ သည်။ သမာနော၊ဖြစ်၍။ပ။ ပဝိဝေကေ၊သုံးပါးအပြားရှိသော ဝိဝေကဋ္ဌ။ အဘိရတော၊ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊၏။ တံပုရိသံ၊ ကို။ ဇာနေယျာသိ၊ သိတော်မူလော့။ ဇုတိ၊ အာရော

စေယျ။ ကုန်ရာ၏။ ဘော၊ အချင်းတို့။ သောပုရိသော၊ သည်။ တေ့၊ လာစေသတည်း။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ပုနဒေဝ၊ တဖန်လျှင်။ မေ၊ ငါ၏။ ကဿကော၊ လယ်လုပ်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။ ဂဟပတိကော၊ အိမ်ရှင်အကြီးသည်။ ဟောတု၊ လော့။ ကာရကာရကော၊ အခွန်အတုပ်ကို ပြုတတ်သောသူသည်။ ရာဇ်ဝမ္ဗကော၊ ဥစ္စာအစုကို ပွါးစေတတ်သော သူသည်။ ဟောတု၊ လော့။ ဤတိဝေဒံ၊ သို့။ တွံ၊ သည်။ ဝဒေယျာသိအဝိနှ၊ ဆိုရာအံ့ လော။ ဤတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၈၇။ ဘန္တေ၊ရား။ ဧတံ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းသည်။ နောဟိယုတ္တံ၊ မသင့်။ အထခေါ၊ စင်စစ်ကား။ နံ၊ ထိုယောဂကျွေးကို။ မယမေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ အဘိဝါဒေယျာမပိ၊ ရှိသေစွာ ရှိခိုးမူလည်း ရှိခိုးရာ၏။ ပစ္စုဋ္ဌေယျာမပိ။ ခရီးဦး ကြိုဆိုမူလည်း ကြိုဆိုရာ၏။ အာသနေန၊ ဖြင့်။ နိမန္တေယျာမပိ၊ ဖိတ်မူလည်း ဖိတ်ရာ၏။ နံ-ပုရိသံ၊ကို။ စိဝရပိဏ္ဍပါတ သေနာသန ဂိလာနပစ္စယ ဘေသဇ္ဇ ပရိက္ခာရေဟိ၊ သက်နှံး ဆွမ်း ကျောင်း အနာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော ဆေးဟုဆိုအပ်သော အသက်၏ အခြံအရံတို့ဖြင့်။ အဘိ နိမန္တေယျာမပိ၊ ရှေရှုဆောင်၍ ဖိတ်မူလည်း ဖိတ်ရာ၏။ အဿ ပုရိသဿ၊ အား။ ဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်လျော်သော။ ရက္ခာဝရဏ ဂုတ္တိမှို၊ ဘေးရန်ကိုမြစ်ခြင်း ဆီးတားခြင်းဟု ဆိုအပ်သော စောင့် ရှောက်ခြင်းကိုမူလည်း။ သံဝိဒဟေယျာမ၊ စီရင်ရာ၏။ ဤတိ၊ သို့။ ရာဇာ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၁၈၈။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ မယာ၊သည်။ ဥစ္စမာနံ၊သော။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ တွံ၊သည်။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ သောပုရိသော၊ကို။ ဝေံ၊ ဤဆိုခဲ့ တိုင်း။ တုမှေဟိ၊ တို့သည်။ ယဒိဂရုကာတဗ္ဗော၊ အကယ်၍ အရှိ အသေ ပြုအပ်သည်ဖြစ်အုံ့။ (ပါဠိသေသ ထည့်ပါ)။ ဇေဝံသန္တေ၊ ဤသို့ အရှိအသေပြုအပ်သည်ရှိသော်။ သန္တိဋ္ဌကံ၊ သော။ သာမညံ ဖလံ၊သည်။ ဟောတိ ဝါ၊လော။ နောဟောတိ၊ လော။ ဤတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဇေဝံသန္တေ၊ ဤသို့အရှိ

အသေပြုအပ်သည်ရှိသော်။ အဒ္ဓါခေါ်၊ စင်စစ်လျှင်။ သန္နိဋ္ဌိကံ၊ သော။ သာမညဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဤတိ၊ သို့။ ရာဇာ၊ သည်။ အဇေါစ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ မယာ၊ သည်။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ဉ်။ သန္နိဋ္ဌိကံ၊ ပစ္စက္ခမြင်အပ်သော။ ဤဒံသာမညဖလံ၊ ကို။ ပညတ္တံ၊ ပြီ။ ဤတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဇေါစ၊ ၏။

ပဏိတတရသာမညဖလ

၁၈၉။ ဘန္တေ၊ရား။ သန္နိဋ္ဌိကေဟိ၊ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်၌ ရှုအပ်ကုန်သော။ ဤမေဟိ သာမညဖလေဟိ၊ တို့ထက်။အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ အလွန်နှစ်လိုဖွယ် ရှိထသော။ ပဏိတတရံ၊ အထူးသဖြင့် မြတ်ထသော။အညမ္မိ၊တပါးလည်းဖြစ်ထသော။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ဉ်။သန္နိဋ္ဌိကံ၊ ပစ္စက္ခရှုအပ်ထသော။ သာမညဖလံ၊ ကို။ ပညပေတုံ၊ ငှာ။ သက္ကာပန၊ တတ်ကောင်းအံ့လော။ ဤတိ၊သို့။ ရာဇာ၊သည်။ အဇေါစ၊ လျှောက်လေ၏။မဟာရာဇ၊ကြီး။သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ တေနဟိ၊ကား။ သုဏောဟိ၊ နာလော့။ သာဓုကံ၊ မြဲမြံစွာ။ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောအံ့။ ဤတိ၊ သို့။ အဇေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဇေဝံသာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဤတိခေါ်၊ ဤသို့။ မာဂဓေဝ၊ သော။ ဇေဋ္ဌဟိပုတ္တော၊ သော။ အဇာတသတ္တု၊ သော။ ရာဇာ၊သည်။ ဘဂဝတော။ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပစ္စဿောသိ၊ ဝန်ခံ၏။

၁၉၀။ ဘဂဝါ၊သည်။တေံဝစနံ၊ကို။အဇေါစ၊၏။မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဣဓလောကော၌။ အရဟံ၊ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံတော်မူထိုက်ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဖောက်မပြန် မိမိအလိုလိုသာလျှင် အလုံးစုံသောတရားတို့ကို သယမ္ဘူ။ဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူပြီးသော။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး, ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး, စရဏတဆယ့်ငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူတတ်ထသော။ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်ထသော။ လောကဝိဒူ၊ လောက

သုံးပါးကို သိတော်မူတတ်ထသော။ အနုတ္တရော၊ တူသော တစုံတယောက်သောသူမရှိထသော။ ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ ယဉ်ပြီးသော ယောကျ်ား, မယဉ်သေးသော ယောကျ်ားတို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်ထသော။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူပြီးထသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို သိစေတော်မူပြီးထသော။ ဘဂဝေါ၊ ဘုန်းခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပြီးထသော၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သော တထာဂတော၊ သည်။ သဒေဝကံ၊ ကာမာဝစရ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွဖြစ်သော။ သမာရကံ၊ ဝသဝတ္တီနတ်ပြည်နှင့်တကွ ဖြစ်သော။ သဗြဟ္မကံ၊ ရူပါဝစရ ဗြဟ္မာ့ပြည်နှင့်တကွ ဖြစ်ထသော။ တနည်းကား၊ သဒေဝကံ၊ အရူပါဝစရ ဗြဟ္မာ့ပြည်နှင့်တကွဖြစ်ထသော။ သမာရကံ၊ ကာမာဝစရ နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်နှင့်တကွဖြစ်သော။ သဗြဟ္မကံ၊ ရူပါဝစရ ဗြဟ္မာ့ပြည်နှင့်တကွ ဖြစ်ထသော။ ဇူမံလောကံ၊ ဤသြကာသ လောကကို။ သဿမဏဗြာဟ္မဏိံ၊ သာသနာတော်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့နှင့်တကွဖြစ်သော။ သဒေဝမနုဿံ၊ သမ္မုတိနတ်တည်းဟူသောမင်း, ကြင်းသောလူနတ်နှင့်တကွဖြစ်ထသော။ ပဇံ၊ သတ္တဝါကို။ သယံ၊ မိမိအလိုလို။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊၍။ ပဝေဒေသိ၊ ကြားတော်မူ၏။ သော တထာဂတော၊ သည်။ အာဒိကလျာဏံ၊ အစ၏ ကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော။ မဇ္ဈေကလျာဏံ၊ အလယ်၏ကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံထသော။ ပရိယောသာနကလျာဏံ၊ အဆုံး၏ ကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံထသော။ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့် ပြည့်စုံထသော။ သဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဒါနှင့် ပြည့်စုံထသော။ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံပြည့်စုံထသော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ခရုသင်းပွတ်သစ်ကဲ့သို့ဖြူစင်စွာထသော။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ သိက္ခာသုံးပါး အပေါင်းတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်သော အလုံးစုံသော ဘုရားသာသနာတည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့်ကို။ ပကာသေတိ၊ ထင်ရှားပြတော်မူ၏။

၁၉၁။ တံမံ့၊ ကို။ ဂဟပတိဝါ၊ အ,သည်ဖြစ်သော လူသည် လည်းကောင်း။ ဂဟပတိပုတ္တောဝါ၊ အ,သည် ဖြစ်သော လူ၏ သားသည် လည်းကောင်း။တနည်းကား၊ ဂဟပတိဝါ၊ သူကြွယ် သည်လည်းကောင်း။ ဂဟပတိ ပုတ္တောဝါ၊ သူကြွယ်သားသည် လည်းကောင်း။ အညတရသ္မိံ၊ အမှတ်မဲ့ ဖြစ်သော။ ကုလေ၊ အမျိုးဌ်။ ပစ္စာဇာတေဝါ၊ ဖြစ်သော သူသည် လည်းကောင်း။ (ပစ္စာသဒ္ဒါကား နိပါတ်မျှသာ အနက်မရှိ)။ သုဏာတိ၊ နာ၏။ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်။ တံမံ့၊ ကို။သုတ္ဝာ၊ ၍။ တထာဂတေ၊ မြတ်စွာဘုရားဌ်။ ''ဂါဟုရားဌ်,လည်းဟူ''။သဒ္ဒံ၊ယုံကြည်ခြင်းကို။ ပဋိလာဘတိ၊ ရလေ၏။ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်။ တေန သဒ္ဒါ၊ ပဋိလာဘေန၊ ထိုသို့ ယုံကြည်ခြင်းကို ရခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသဉ္ဇိကွတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ကိံ ပဋိသဉ္ဇိကွတိ၊ အဘို့ ဆင်ခြင်သနည်း, ဟူမူကား။ ဃရာဝါသော၊ အိမ်ထောင်ခြင်းသည်။ သမ္ဗာဓော၊ ကျဉ်းမြောင်း၏။ ရဇောပထော၊ ကိလေသာဟူသော မြို့တို့၏ ထ,ရာလည်း ဖြစ်၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ အဇ္ဈောကာသော၊ လွင်တီးခေါင်နှင့် တူ၏၊ ကေန္တပရိပုဏ္ဏံ၊ စင်စစ်အလုံးစုံပြည့်စုံစွာထသော်။ပရိသုဒ္ဓံ၊စင်စင်ဖြူစင်စွာ ထသော။သင်္ခလိခိတံ၊ ခရသင်းပွတ်သစ်နှင့် တူထသော၊ ဇာတိမြဟ္မစရိယံ၊ ဤသိက္ခာသုံးပါးအပေါင်းဖြင့် ရေတွက်အပ်သော သာသနာတော် တည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့်ကို။ အဂါရ မဇ္ဈေ၊ အိမ်၏ အလယ်၌။ အဇ္ဈာဝသတာ အဇ္ဈာဝသန္တေန၊ နေသော။ မယာ၊သည်။ စရိတုံ၊ကျင့်ခြင်းငှာ။ နသုကရံ-နသကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တနည်းကား၊ ဇာတိမြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ အဂါရံ-အဂါရမဇ္ဈေ၊၌။အဇ္ဈာဝသတာ-အဇ္ဈာဝသန္တေန၊ သော။ မယာ၊ သည်။ ကေန္တပရိပုဏ္ဏံ၊ စင်စစ်ပြည့်စုံစွာ။ ကေန္တပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်စစ်ဖြူစင်စွာ။သင်္ခလိခိတံ၊ ခရသင်းပွတ်သစ်နှင့်အတူ။စရိတုံ၊ ကျင့်ခြင်းငှာ။နသုကရံ-နသကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ယံနူန ယဒိပန၊ အကယ်၍။ အဟံ၊ငါသည်။ကေသမဿုံ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို။ ဩဟာရေတွာ၊

ပယ်၍။ ကာသာယနိ၊ ဖန်ရည်စွန်းကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတွာ၊ စတ်၍။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ယာတောင်သော လူ၏ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ယာမထောင်သော ရဟန်းဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇေယျံ၊ ရဟန်းပြုရမူကား။ သာဓု၊ ကောင်းစွာ၏။ ဒုတိ၊ သို့။ ပဋိသဏ္ဌိကွတိ၊ ဆင်ခြင်၏။

၁၉၂-၁၉၃။ သောကုလပုတ္တော၊ သည်။ပ။ ဉာတိပရိဝဋ္ဋံဝါ၊ ဆွေမျိုးအဆက်ကိုမူလည်း။ပ။ သောကုလပုတ္တော၊သည်။ ဝေါ၊သို့။ ပဗ္ဗဇ်တော၊ ရဟန်းပြုသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်၍။ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝုတော၊ ပါတိမောက္ခသီလနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာစာရဂေါစရသမ္ပန္နော၊ အာစာရသီလ ဂေါစရသီလနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ဝိဟာရတိ၊၏။ အဏုမတ္တေသု၊ အဏုမြူ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ဝဇ္ဇေသု၊ အပြစ်တို့၌။ ဘယဒဿာဝိ၊ ဘေးကဲ့သို့ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရတိ၊ နေ၏။ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ သမာဒါယ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်၍။ သိက္ခတိ၊ကျင့်၏။ ကုသလေန၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော။ ကာယကမ္မ ဝစီကမ္မေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပရိသုဒ္ဓါဇီဝေါ၊ စင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်း ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဇုန္ဒြိယေသု၊တို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဝါရော၊ လုံသောဒွါရရှိသည်။ ''စောင့်သော ဒွါရရှိသည် လည်းဟူ''။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘောဇနေ၊ အစာ၌။ မတ္တညူ၊ အတိုင်းအရှည်ကို သိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သတိသမ္ပဇညေန၊ သတိပညာနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သန္တုဋ္ဌော၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌ ရောင့်ရဲလွယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၇၌သီလ

၁၉၄။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကထဉ္စ-ကေနကာရဏေန၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သီလသမ္ပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်းဟူမူကား။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဇုဓ၊ ဤလောကဌ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပါဏာတိ ပါတံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိဟိတဒဏ္ဍော၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ဒဏ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိဟိတသတ္ထော၊ ပယ်အပ်ပြီးသော လက်နက်ရှိသည်။ ဟောထိ၊ ၏။ လဇ္ဇီ၊ ဒုစရိုက်တို့ကို စက်ဆုပ်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒယာပန္နော၊ မေတ္တာစိတ်နှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာနုကမ္ပီ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွားကို စောင့်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣဿ သဘိက္ခုနော၊ ၏။ "အာဒေ, လညီးဟူ"။ ဇုဒမ္မိသီလသ္မိံ-ဇုဒမ္မိသီလံ၊ ဤပါဏာတိပါတမှ ကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော သီလသည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ တနုညီးကား၊ အသဘိက္ခုနော၊၏၊ ဇုဒမ္မိသီလံ၊ ဤပါဏာတိပါတမှ ကြဉ်ခြင်းတည်း ဟူသော သီလသည်လည်း။ သီလသ္မိံ၊သီလအပေါင်းဌ။ ကေ၊တခုသော။ သီလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အမှာ ဤနှစ်နည်းတို့တွင် ရှေနည်းကား "ပစ္ဆတ္တဝစနတ္ထော ဝါ ကေ ဘုမ္မံ" ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဌ်နှင့် အညီတည်း။ နောက်နည်းကား ဇုဒမ္မိသ ပေါတိ သီလသ္မိန္တိ ဇုဒမ္မိ အသ ဘိက္ခုနော ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ သီလသ္မိံ ကေ သီလံ" ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဌ်နှင့်အညီတည်း။ ဤကဲ့သို့ အထက်ပုဒ်တို့ဌ်လည်းယောဇနာလေ။ ဇုဒမ္မိဌ် ပိသဒ္ဒါဖြင့် အထက်အဒိန္နာဒါနာ ဝေရမဏိ သီလအစရှိသည်တို့ကို ပေါင်းလေ။ မြဟ္မဇာလသုတ်ဌ် ဆိုအပ်ပြီးသော ပါဌ်တို့၏ အနက်ကို မြဟ္မဇာလ သုတ်အတိုင်း ယောဇနာပါလေတော့။

မဟာသီလ

၂၁၁။ အသဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဇုဒမ္မိသီလံ၊ ဤမိန္ဆာဇီဝမှ ကြဉ်ခြင်း တည်းဟူသော သီလသည်လည်း။ သီလသ္မိံ၊ သီလအပေါင်းဌ်။ ကေ၊ သော။ သီလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၂၁၂။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ်၊ စင်စစ်။ ဝေါဟာရသို့ဆိုခဲ့တိုင်း။ သီလသမ္ပန္နော၊ သော။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ (သမနုပဿတိဋ္ဌစပ်လေ)။ အဿဘိက္ခုနော၊ အား။ သီလသံဝရတော၊ သီလကိုစောင့်ခြင်းကြောင့်။ ယဒိဒံ-ယံဇ္ဈဒံဘယံ၊ အကြောင် ဘေးသည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ တံဘယံ၊ ကို။ ကုတောစိ၊ တစုံတခုသော သီလကို စောင့်ခြင်းကြောင့်။ နသမနုပဿတိ၊ မမြင်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာ အာဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ မုဒ္ဓါဘိသိဇ္ဈော၊ ထိပ်၌ အဘိသိက် သွန်းပြီးထသော။ နိဂံဟပစ္စာမိတ္တော၊ သတ်အပ်ပြီးသော ရုန်သူရှိထသော။ "ပယ်အပ်ပြီးသော ရန်သူရှိသော, လည်းဟူ"။ ခတ္တိယော၊ မင်းသည်။ (နသမနုပဿတိဋ္ဌစပ်)။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ (သမ္ပဒါနံ ထည့်ပါ)။ ပစ္စတ္ထိဟတော၊ ရုန်သူကြောင့်။ ယဒိဒံ-ယံဇ္ဈဒံ ဘယံ၊ သည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ တံဘယံ၊ ကို။ ကုတောစိ၊ တစုံတယောက်သော ရန်သူမကြောင့်။ နသမနုပဿတိယထာ၊ မမြင်သကဲ့သို့။ ဧဝံမေဝ ခေါ်၊ ထိုအတူသာလျှင်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုခဲ့တိုင်း။ သီလသမ္ပန္နော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ (နသမနုပဿတိဋ္ဌစပ်)။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ (ထည့်ပါ)။ ယဒိဒံ-ယံဇ္ဈဒံဘယံ၊သည်။ သီလသံဝရတော၊ကြောင့်။ဘဝေယျ၊၏။တံဘယံ၊ကို။ ကုတောစိ၊ တစုံတခုသော သီလကို စောင့်ခြင်းကြောင့်။ နသမနုပဿတိ၊ မမြင်။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ အရိယေန၊ ဖြူစင်စွာသော။ "မြတ်သော, လည်းဟူ"။ ဇုမိနာ သီလကွန်နှေန၊ ဤ သီလ တည်းဟူသော ဂုဏ်နှင့်။ "ဤသီလ အပေါင်းနှင့်, လည်းဟူ"။ သမန္နာဂတော၊ ဖြစ်၍။ အတ္တာနံ၊ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်သော။ အနဝဇ္ဇံ၊အပြစ်မရှိသော။ "ပညာရှိတို့သည် မကဲ့ရဲ့အပ်သော, လည်းဟူ"။ သုခံ၊ ကိုယ်၏ ချမ်းသာခြင်း စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်းကို။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစားစေ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ဧဝံ၊ သို့။ဘိက္ခု၊သည်။သီလသမ္ပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။မဟာသီလံ နိဋ္ဌိတံ။

ဒုန္နိယသံဝရ

၂၁၃။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကထဉ္စကာရဏောနု၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒုန္နိယေသု၊ စက္ခု၊အစရှိကုန်သော်ဒုန္နိုတို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဒါရော၊ လုံသောဒွါရရှိသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ /ဒုဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်။ ရူပံ၊ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟီ၊ ဒုတ္ထိနိမိတ် ပုရိသနိမိတ် အစရှိသည်ကို ယူဇလ့ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အနုဗ္ယဉ္ဇနဂ္ဂါဟီ၊ လက်ခြေအစရှိသော သဏ္ဌာန်ကို ယူလေ့ရှိသည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ ယတ္ထာဓိကရဏံ-ယတော်အဓိကရဏံ၊ အကြင် စက္ခုန္ဒြေကို မစောင့်ခြင်းကြောင့်။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊စက္ခုန္ဒြေကို။အသံဝုတံ၊ မစောင့်မူ၍။ဝိဟရန္တံ၊ နေသော။နံဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းကို။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊ အာရုံ၌တပ်ခြင်း နှလုံးမသာခြင်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အန္ဝာသဝေယျုံ၊ အဖန်တလဲလဲ နှိပ်စက်ကုန်ဟု၏။ တဿ စက္ခုန္ဒြိယဿ၊ ကို။သံဝရာယ၊ စောင့်ခြင်းငှာ။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ ရက္ခတိ၊ ၏။ စက္ခုန္ဒြိယေ၊ ၌။ သံဝရံ၊ စောင့်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏၊သောတေန၊ သောတဝိညာဉ်ဖြင့်။ပ။ယတ္ထာဓိကရဏံ-ယတော အဓိကရဏံ၊ အကြင် သောတိန္ဒြေကို မစောင့်ခြင်းကြောင့်။ ပ။ တဿ၊ ထိုသောတိန္ဒြေကို။ပ။ ဃာနေန၊ ဃာနဝိညာဉ်ဖြင့်။ ဂန္ဓံ၊ ဂန္ဓာရုံကို။ ဂါယိတွာ၊ နမ်း၍။ပ။ ယတ္ထာဓိကရဏံ-ယတော အဓိကရဏံ၊ အကြင် မနိန္ဒြေကို မစောင့်ခြင်းကြောင့်။ပ။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ အရိယေန၊ ဖြူစင်စွာသော။“မြတ်စွာထသော, လည်းဟူ”။ ဒုမိနာ ဒုန္နိယသံဝရေန၊ ဤဒုန္ဒြေကို စောင့်ခြင်းနှင့်။ “ဒုန္နိယ သံဝရသီလနှင့် လည်းဟူ”။ သမန္နာဂတော၊ ဖြစ်၍။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန် ဖြစ်သော။ အဗ္ဗာသေကံ၊ ဒုက္ခနှင့်မရောသော။ သုခံ၊ အလွန်မြတ်သော ချမ်းသာကို။ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစားရ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝေံခေါ၊ ဤသို့

လျှင်။ ဘိကွ၊ သည်။ ဤန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ ဂုတ္တဒွါရော၊ လုံသော ဒွါရရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သတိသမ္ပဇညဉ်

၂၁၄။ မဟာရာဇ၊ ကြိုး။ ကထဉ္စ ကာရဏောနှ၊ ဖြင့်။ ဘိကွ၊ သည်။ သတိသမ္ပဇညေန၊ သတိပညာနှင့်။ သမန္နာဂတော၊သဲ့သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြိုး။ ဤ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိကွ၊သည်။ အဘိက္ကန္တေ၊ ရှေသို့တက်သည်ရှိသော်။ ပဋိက္ကန္တေ၊ နောက်သို့ဆုတ်သည်ရှိသော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်၍ ရှေသို့တက်ခြင်း နောက်သို့ဆုတ်ခြင်း ကိစ္စကို ပြုလေ့ရှိသည်။ တနည်းကား၊ သမ္ပဇာနကာရီ၊ ပညာအဆင်အခြင်ကို ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အမှာ　သမ္ပဇာနကာရီကို နှစ်နည်း ယောဇနာရာ၌ ရှေ့နည်းကား "သမ္ပဇာနကာရီ ဟောတိတိ သမ္ပဇညေန သမ္ပဇာန ကိစ္စကာရီ" ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့် အညီတည်း။ နောက်တနည်းကား၊ သမ္ပဇညမေဝ၀ါ ကာရီ"ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့်အညီတည်း။ ဤကဲ့သို့ နှစ်နည်းချည်း အထက်ပုဒ်တို့၌လည်း ယောဇနာလေ။

* အာလောကိတေ၊ တူရုံကြည့်သည်ရှိသော်။ ဝိလောကိတေ၊ တစောင်းကြည့်သည်ရှိသော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍ တူရုံကြည့်ခြင်း တစောင်းကြည့်ခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသည်။ "ပညာ အဆင်အခြင်ကို ပြုလေ့ရှိသည်, လည်းဟူ"။ဟောတိ၊ ၏။ သမိဉ္ဇိတေ၊ ခွေသည်ရှိသော်။ ပသာရိတေ၊ ဆန့်သည်ရှိသော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်၍ ခွေခြင်း, ဆန့်ခြင်း ကိစ္စကိုပြုလေ့ရှိသည်။ "ပညာ အဆင်အခြင်ကို ပြုလေ့ရှိသည်, လည်းဟူ"။ ဟောတိ၊၏။ သံဃာဋိပတ္တာစီဝရဓာရဏေ၊ ဒုကူဋ် သပိတ် သင်္ကန်းကို ဆောင်သည်ရှိသော်။ "ဆောင်ခြင်းဌ, လည်းဟူ"။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍ ဒုကူဋ်သပိတ် သင်္ကန်းကို ဆောင်ခြင်း

ကိစ္စကိုပြုလေ့ရှိသည်။ ''ပညာ အဆင် အခြင်ကို ပြုလေ့ရှိသည့်, လည်းဟူ''။ ဟောတို၊ ဖြစ်၏။ အသိတေ၊ စားသည်ရှိသော်။ ပီတေ၊ သောက်သည် ရှိသော်။ ခါယိတေ၊ ခဲစားသည်ရှိသော်။ သာယိတေ၊ လျက်သည်ရှိသော်။ သမ္မာနကာရီ၊ ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်၍ စားခြင်း အစရှိသော ကိစ္စကိုပြုလေ့ရှိသည်။ ''ပညာ အဆင်အခြင်ကို ပြုလေ့ရှိသည့်, လည်းဟူ''။ ဟောတို၊ ၏။ ဥစ္စာရ ပဿာဝကမ္မေ၊ ကျင်ကြီး,ကျင်ငယ်အမှုကို ပြုသည်ရှိသော်။သမ္မာ နကာရီ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍ ကျင်ကြီး,ကျင်ငယ်ကိုပြုလေ့ရှိသည်။ ''ပညာအဆင်အခြင်ကို ပြုလေ့ရှိသည့်, လည်းဟူ''။ ဟောတို၊ ၏။ ဂဓေတ၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဋ္ဌိတေ၊ ရပ်သည်ရှိသော်။ နိသိန္နေ၊ ထိုင်သည်ရှိသော်။ သုတ္တေ၊ အိပ်သည်ရှိသော်။ ဇာဂရိတေ၊ နိုးသည်ရှိသော်။ ဘာသိတေ၊ စကားဆိုသည်ရှိသော်။ တုဏှီဘာဝေ၊ စကားဆိတ်သည် ရှိသော်။ သမ္မာနကာရီ၊ ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်၍ သွားခြင်း အစရှိသော ကိစ္စကိုပြုလေ့ရှိသည်။ ''ပညာ အဆင်အခြင်ကို ပြုလေ့ရှိသည့်, လည်းဟူ''။ ဟောတို၊၏။ မဟာ ရာဇ၊ ကြီး။ ဧဝံ၊ သို့။ဘိက္ခု၊ သည်။သတိသမ္ပဇညေန၊ သတိပညာ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတို၊ ၏။

သန္တေသသ

၂၁၅။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ကထဉ္စကေနကာရဏော၊ဖြင့်၊ဘိက္ခု၊ သည်။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲလွယ်သည်။ ဟောတို၊ နည်း။ မဟာ ရာဇ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ ဤ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာယပရိဟာရိကေန၊ ကိုယ်ကို ဆောင်ပုံတ်သော။ စီဝရေန၊ ဖြင့်။ သန္တုဋ္ဌော၊ သည်။ ဟောတို၊ ၏။ ကုစ္ဆိပရိဟာရိကေန၊ ဝမ်းကိုဆောင်တတ်သော။ ပိဏ္ဍပါတေန၊ ဖြင့်။ သန္တုဋ္ဌော၊ သည်။ ဟောတို၊ ၏။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေနယေနေဝ၊ အလိုရှိတိုင်း အလိုရှိတိုင်းသော အရပ်ဖြင့်လျှင်။ ''အရပ်သို့, လည်းဟူ''။ ပက္ကမတို၊ သွား၏။ သမာဒါယေဝ၊ ယူ၍သာလျှင်။ ပက္ကမတို၊ ၏။ သေယျထာပိ၊

ဥပမာ အာဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ ပက္ခီ၊ အတောင်နှင့်ပြည့်စုံသော။ သကုဏော၊ သည်။ ယေန-ယေနေဝ၊ အလိုရှိတိုင်း အလိုရှိတိုင်းသာလျှင်။ ဒုတိယထာ၊ သို့။ သပတ္တဘာရော၀၊ အတောင်သာလျှင် ဝန်ရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဒုတိယထာ၊ ပျံသကဲ့သို့။ ဧဝ မေဝံခေါ၊ လျှင်။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာယပရိဟာရိကေန၊ ကိုယ်ကိုဆောင်တတ်သော။ စိဝရေန၊ဖြင့်။ သန္တုဋ္ဌော၀၊ ရောင့်ရဲလွယ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကုစ္ဆိပရိဟာရိကေန၊ ဝမ်းကိုဆောင်တတ်သော။ ပိဏ္ဍာပါတေန၊ ဖြင့်။ သန္တုဋ္ဌော၀၊ သည်လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ (အတောင်ကျိုးသောငှက်, အတောင်မပေါက်သောငှက်တို့ကို နှစ်စေခြင်းငှာ, သကုဏော ဟူ၍သာ မဆိုမူ၍ ပက္ခီဟူသော ဝိသေသနကို ဆိုပြန်သတည်း)။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေန-ယေနေဝ၊ အလိုရှိတိုင်း အလိုရှိတိုင်းသော အရပ်ဖြင့် သာလျှင်။ ပက္ကမတိ၊ ၏။ သမာဒါယေ၀၊ ယူ၍သာလျှင်။ ပက္ကမတိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သန္တုဋ္ဌော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

——

နိဝရဏပဟာန

၂၁၆။ သောဘိက္ခု၊သည်။ အရိယေန၊ ဖြူစင်သော။ "မြတ်စွာထသော, လည်းဟူ။ ဣမိနာသီလက္ခန္ဓေနစ၊ ဤသီလတည်းဟူသော ဂုဏ်နှင့်လည်း။ "ဤသီလအစုနှင့်လည်း' လည်းဟူ"။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အရိယေန၊ သော။ ဣမိနာ ဣန္ဒြိယ သံဝရေနစ၊ ဤ ဣန္ဒြေကို စောင့်ခြင်းနှင့်လည်း။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ဟောတိ၊၏။ အရိယေန၊သော။ဣမိနာသတိသမ္ပဇညေနစ၊ ဤသတိပညာနှင့်လည်း။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အရိယာယ၊ မြတ်စွာသော။ ဣမာယသန္တုဋ္ဌိယာစ၊ ဤရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းနှင့်လည်း။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။သောဘိက္ခု၊သည်။ ဝိဝိတ္တံ၊ သော။ သေနာသနံ၊ သို့။ ဘဇတိ၊ ကပ်၏။ တနည်းကား၊ သေနာသနံ၊ကို။ဘဇတိ၊မှီ၀ဲ၏။ (အဘယ်

သို့သော ကျောင်းသို့ ကပ်သနည်းဟု သူမေးဖွယ်ရှိ၍ ထိုအမေး
ကိုဖြေခြင်းငှာ ''အရညံ'' အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠို
၏အတ္ထကား)။ အရညံဝါ၊ တောသို့လည်းကောင်း။ ရုက္ခမူလံဝါ၊
သစ်ပင်ရင်း အနိုးသို့လည်းကောင်း။ ပမ္မတံဝါ၊ တောင်သို့ လည်း
ကောင်း။ ကန္ဒရံဝါ၊ ရေထွင်းသော ချောက်သို့လည်းကောင်း။
ဂိရိဂုဟံဝါ၊ တောင်ကြားသို့လည်းကောင်း။ သုသာနံဝါ၊ သုသာန်
သို့ လည်းကောင်း။ ဝနပတ္ထံဝါ၊ တောချုံသို့ လည်းကောင်း။
အဗ္ဘောကာသံဝါ၊ လွင်တီးခေါင်သို့ လည်းကောင်း။ ပလာလပုဉ်ဇ
ဝါ၊ ကောက်ရိုးစုသို့လည်းကောင်း။ ဘဇတိ၊ ကပ်၏။ ((ဝါသဒ္ဒါ
ကား လုတ္တာနိဒ္ဒိဋ္ဌတည်း)။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊
ဆွမ်း၏နောက်၌။ ပိဏ္ဍာပါတ ပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရာမှ ဖဲခွဲ၍။
ပလ္လင်္ကံ၊ ထက်ဝယ်ကို။ အာဘုဇိတ္ဝာ၊ ဖွဲ့၍။ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ဥဇုံ၊
ဖြောင့်စွာ။ ပဏိဓာယ၊ ထား၍။ ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ ရှေရှု။ သတိံ၊
သတိကို။ ဥပဋ္ဌပေတ္ဝာ၊ တင်စေ၍။ နိသီဒတိ၊ နေ၏။

၂၁၇။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ လောကေ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတည်း
ဟူသော လောက၌။ အဘိဇ္ဈံ၊ တပ်ခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဝိ
ဂတာဘိဇ္ဈေန၊ ကင်းသောလောဘရှိသော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။
ဝိဟရတိ၊ ၏။ အဘိဇ္ဈာယ၊ လောဘမှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊
စင်စေ၏။ ဗျာပါဒပဒေါသံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း ပြစ်မှားခြင်းကို။
ပဟာယ၊ ပယ်၍။အဗျာပန္နစိတ္တော၊ အမျက်ကင်းသောစိတ်ရှိသည်
ဖြစ်၍။ သမ္ဘပါဏ ဘူတဟိတာနုကမ္ပီ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါ
တို့၏အစီးအပွါးကိုစောင့်သည်ဖြစ်၍။ဝိဟရတိ၊၏။ ဗျာပါဒပဒေါ
သာ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း ပြစ်မှားခြင်းမှ။စိတ္တံ၊ကို။ ပရိသောဓေတိ၊
လွတ်စေ၏။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဝိဂတထိနမိဒ္ဓေါ၊ ကင်း
ပြီးသော ထိနမိဒ္ဓရှိသည်ဖြစ်၍။ အာလောကသညီ၊ အာလောက
သညာရှိသည်ဖြစ်၍။သတော၊သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာ
နော၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ထိနမိဒ္ဓါ၊ မှ။
စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊လွတ်စေ၏။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ကို။ပဟာယ၊

၍။ အနုဒ္ဓတော၊ ဥဒ္ဒစ္စကင်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရတိ၊ ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ ဝူပသန္တစိတ္တော၊ ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ "ဥဒ္ဓစ္စကင်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍, လည်းဟူ"။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စော၊ မှ။ စိတ္တံ၊ကို။ ပရိသောဓေတိ၊လွတ်စေ၏။ ဝိစိကိစ္ဆံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ တိဏ္ဏော ဝိစိကိစ္ဆော၊ ပယ်ပြီးသော ဝိစိကိစ္ဆာ ရှိသည်ဖြစ်၍။ အကထံကထိ၊ အသို့ဖြစ်သနည်းဟူသော တွေးတောခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရတိ၊ ၏။ ကုသလေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဝိစိကိစ္ဆာယ၊ ယုံမှားတွေးတောခြင်းမှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၏။

၂၁၀။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာ-အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ဇုဏှံ၊ သူဘပါး၏ မြို့ကို။ အာဒါယ၊၍။ကမ္မန္တေ၊အမှုတို့။ "အမှုတို့ကို, လည်းဟူ"(ကမ္မန္တေဉ္စ အန္တသဒ္ဒါအနက်မရှိ)။ပယောဇေယျ၊လုံ့လပြုရာ၏။ "ယှဉ်ရာ၏, လည်းဟူ"။တဿ ပုရိသဿ၊ ထိုယောက်ျားအား၊ "၏, လည်းဟူ"။တကမ္မန္တော၊တို့သည်။သမိဇ္ဈေယျုံ၊ ပြည့်စုံကုန်ရာ၏။ သော ပုရိသော၊ သည်။ (ကရေယျဉ္ဇစပ်)။ ပေါရာဏာနိ၊ အဟောင်းဖြစ်ကုန်ထသော။ ယာနိစ ဇုဏ္ဏမူလာနိ၊ အကြင် မြို့ရင်းတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။တာနိဇုဏ္ဏမူလာနိစ၊ တို့ကိုလည်း။ ဗျန္တိ ံ၊ ကင်းခြင်းကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ အဿပုရိဿ၊ အား။ ဥတ္တရုံ၊ လွန်သော။အဝသိဋ္ဌံစ၊ အကြွင်းဖြစ်သော ဥစ္စာသည်လည်း။ ဒါရဘရဏာယ၊ သားမယားကို မွေးခြင်းငှာ။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တဿ ပုရိဿ၊ ၏။ ဝေံပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿ ဘဝေယျ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ (ခေါကား ပဒပူရဏတည်း)။ ပုမ္မေ၊ ၌။ ဇုဏှံ၊ သူတပါးတို့၏မြို့ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ကမ္မန္တေ၊ တို့ကို။ ပယောဇေမိ၊ လုံ့လပြုရာ၏။ "ယှဉ်ရာ၏လည်း, ဟူ"။ တဿမေ၊ ထိုငါအား။ တေကမ္မန္တာ၊ ထိုအမှုတို့သည်။ သမိဇ္ဈုံ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ သော အဟံ၊ သည်။ ပေါရာဏာနိ၊ အဟောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိစ ဇုဏ္ဏမူလာနိ၊ အကြင်မြိုရင်းတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိဇုဏ္ဏမူ

လာနိစ၊ တို့ကိုလည်း။ ဗျတ္တိ်၊ ကင်းခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ မေ၊ အား။ဥတ္တရံ၊ အလွန်သော။ အဝသိ်ဒ်၊ အကြွင်းဥစ္စာသည်း။ ဒါရ ဘရဏာယ၊ သား မယားကို မွေးခြင်းငှာ။ အတ္ထိစ၊ ရှိလည်း ရှိသေး၏။ဒုတိယော ပရိဝိတက္ကော၊သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ သောပုရိသော၊ သည်။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုသို့ မြင်းခြင်း ကြောင့် ''ထိုသို့ မြဲမရှိခြင်းကြောင့်, လည်းဟူ''။ ပါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်း မြောက်ခြင်းကို။ လဘေထ၊ ရရာ၏။ သောမနဿံ၊ နှစ်လိုခြင်းကို။ အဓိဂစ္ဆေယျ၊ ရရာ၏။ (ဤနှစ်ပုဒ်ကား ဝေဝုစ်တည်း။ အဓိပ္ပါယ် အထူးမရှိ။ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသည်ကား ကာမစ္ဆန္ဒနိဝရဏ၏ ဥပမာတည်း)။

၂၁၉။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာ အဘာယ် ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ပုရိသော၊ သည်။ အာဗာဓိကော၊ အနာရှိ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲသော ကိုယ်စိတ် ရှိသည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ ဗဟုဂိလာနော၊ ပြင်းစွာနာသည်။ အဿဘဝေယျ၊၏။ အဿပုရိသဿ၊ အား။ ဘတ္တာပ္ပဋိ၊ စားသောအစာသည်လည်း။ နဿာဒေယျ၊ မကျေရာ။ အဿပုရိသဿ၊ ၏။ ကာယေ၊ ၌။ ဗလမတ္တာ၊ ခွန်အား သည်။ နဘဝေယျ၊ ရာ။ (ဗလမတ္တာ၌ မတ္တာသဒ္ဒါကား ပဒပူရဏတည်း၊ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ''ဗလမတ္တာတိ ဗလမေဝ၊ ဗလပ္ပဿ ကာယေ နဘဝေယျာတိ အတ္ထော''ဟု ဆိုသတည်း)။ သောပုရိသော၊ သည်။ အပရေန၊ သော။ သမယေန၊၌။ တမ္ပာအာဗာဓာဝာ၊မှ။ မုစ္စေယျ၊ လွတ်ရာ၏။ အဿပုရိသဿ၊အား။ ''၏,လည်းဟူ''။ ဘတ္တာပ္ပဋိ၊ စားအပ်သော အစာသည်လည်း။ ဆာဒေယျ၊ ကျေရာ၏။ အဿပုရိသဿ၊ ၏။ ကာယေ၊၌။ ဗလမတ္တာစ၊ ခွန်အားသည်လည်း။ သိယာ၊ ၏။ တဿပုရိသဿ၊၏။ ဝေဝပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ အဟံ၊သည်။ပုဗ္ဗေ၊၌။အာဗာဓိကော၊ အနာရှိသည်။ အဟောသိံ၊ ဖြစ်ပြီ။ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲသော ကိုယ်စိတ်ရှိသည်။ အဟောသိံ၊ ပြီ။ ဗဟုဂိလာနော၊ ပြင်းစွာနာသည်။ အဟောဝသိံ၊ ပြီ။

မေ၏။ ''အား, လည်းဟူ''။ ဘတ္တာ့ဆ္ဆ၊ စားသောအစာသည်လည်း။ နန္တာဒေသိ်၊ မကျေ။ မေ၊ ၏။ ကာယေ၊ ၌။ ဗလမတ္တာစ၊ သည်လည်း။ နစအာသိ၊ မရှိ။ သောအဟံ၊သည်။ တေရဟိ၊ ၌။ တမှာအာဗာဓာ၊ မှ။ မုတ္တောလွတ်သည်။အမှိ၊ဖြစ်ပြီ။ မေ၊ အား။ ''၏, လည်းဟူ။ ဘတ္တာ့ဆ္ဆ၊ သည်လည်း။ ဆာဒေသိ၊၏။ (သောထို နာ အဗ္ဗယေန ဟူ၍လည်း ဤအရာ၌ပါဠိအခွိုရှိကြ၏။ ''သောထို နာ၊ ချမ်းသာစွာ။ အဗ္ဗယေန၊ ကျင်နာခြင်းမရှိ'' ဟု ယောဇနာလေ။ ဤအရာ၌ ပါဠိမရှိသင့်ပြီ။ အထက်မှာသာ ရှိသင့်သည်)။ မေ၊ ၏။ ကာယေ၊ ၌။ ဗလမတ္တာ၊ သည်။ အတ္ထိစ၊ ရှိသလျှင်က. တည်း။ ဒုတိယော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ သောပုရိသော၊ သည်။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုအနာမရှိခြင်းကြောင့်။ ပါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ လဘေထ၊ ၏။ သော်မနဿံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို။ အဓိဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ (ဤသို့ ဆိုအပ် ပြီးသည်ကား ဗျာပါဒနီဝရဏ၏ ဥပမာ စကားတည်း။ ယခုဆိုလတ္တံ့သော ''သေယျထာပိ'' အစရှိသည်ကား ထိနမိဒ္ဓ ဥပမာစကားတည်း။

၂၂၀။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ဟူမူကား။ သောပုရိသော၊ သည်။ ဗန္ဓနာဂါရေ၊ နှောင်အိမ်၌။ ဗဒ္ဓေါ၊ ဖွဲ့အပ်သည်။ အဿဘဝေယျ၊၏။ သောပုရိသော၊ သည်။ အပရေန၊ သော။ သမယေန၊ ၌။တမှာဗန္ဓနာ၊ ထိုအနှောင်အဖွဲ့မှ။သောထွိနာ၊ စွာ။ အဗ္ဗယေန၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ပျက်စီးခြင်း မရှိသဖြင့်။ မုတ္တောလွတ်သည်။ မေ၊ ရာ၏။ အဿပုရိသဿ၊၏။ ''အား, လည်းဟူ''။ ကိဠို၊ တစုံတခုသော။ ဘောဂါနံ၊စည်းစိမ်တို့၏။ ဝယော၊ ပျက်ခြင်းသည်။ နစဟောတိ၊ ဖြစ်။တဿပုရိသဿ၊၏။ ဒေါပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊၏။အဟံ၊သည်။ ပုဗ္ဗေ၊၌။ဗန္ဓနာဂါရေ၊ နှောင်အိမ်၌။ ဗဒ္ဓေါ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်သည်။အဟောသိ်၊ပြီ။ သောအဟံ၊ သည်။ တေရဟိ၊ ၌။ တမှာဗန္ဓနာ၊ မှ။ သောထွိနာ၊ စွာ။ အဗ္ဗယေန၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာပျက်စီးခြင်းမရှိသဖြင့်။ မုတ္တောလွတ်သည်။အမှိ၊၏။ ကိဠို၊ စိုးစဉ်းမျှသော။ဘောဂါနံ၊ တို့၏။ ဝယော၊ ပျက်ခြင်းသည်။ နတ္ထိစ၊ မရှိ

သာလျင်ကတည်း။ဇုတိသော ပရိဝါရကွော၊သည်။အာသဘဝေ
ယျ၊၏။ သောပုရိသော၊ သည်။ တတောနံဒါနံ၊ ထိုသို့ နှောင်အိမ်
မှ လွတ်ခြင်းကြောင့်။ပ။ (ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသည်ကား ထိနမိဒ္ဓနိဝရ
ဏ၏ ဥပမာစကားတည်း)။

၂၂၁။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ မူကား။ ပုရိသော၊
သည်။ ဒါသော၊ ကျွန်သည်။ အာသဘဝေယျ၊ ရာ၏။ အနတ္ထာ
ဓိနော၊ မိမိကိုယ်ကို အစိုးမရသည်။ အာသဘဝေယျ၊ ၏။ ပရာဓီ
နော၊ သူဘပါးနှင့် စပ်သည်။ အာသဘဝေယျ၊ ၏။ ယေနကာမံ
ဂဒမော၊အလိုရှိဘိုင်းသွားရသည်။နာဘဝေယျ၊ ရာ။သောပုရိသော၊
သည်။ အပရေနာ၊ သော။ သမယေန၊ ၌။ တမှာဒါသဗျာ၊ ထိုကျွန်
၏အဖြစ်မှ။ မုစ္စေယျ၊၏။ အတ္ထာဓိနော၊ မိမိကိုယ်ကို အစိုးရသည်။
အာသဘဝေယျ၊ ၏။ အပရာဓိနော၊ သူတပါးနှင့်စပ်သည်။ အာသ
ဘဝေယျ၊ ၏။ ဘုဇိသော၊ ဖြူစင်သည်။ အာသဘဝေယျ၊ ၏။ ယေ
နကာမံဂမော၊ မိမိအလိုရှိတိုင်းသွားရသည်။ အာသဘဝေယျ၊ ၏။
တသပုရိသသ၊၏။ဧဝံပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အာသဘဝေယျ၊၏။
အဟံ၊သည်။ ပုဗ္ဗေ၊၌။ ဒါသော၊ သည်။ အဟောသိံ၊ပြီ။ အနတ္ထာ
ဓိနော၊ မိမိကိုယ်ကို အစိုးမရသည်။ အဟောသိံ၊ ပြီ။ ပရာဓိနော၊
သူတပါးနှင့် စပ်သည်။ အဟောသိံ၊ ပြီ။ ယေနကာမံဂမော၊ မိမိ
အလိုရှိတိုင်းသွားရသည်။ နအဟောသိံ၊ ဖြစ်။ သောအဟံ၊သည်။
ဘောရဟိ၊၌။ တမှာဒါသဗျာ၊မှ။ မုတ္တော၊သည်။ အမှိ၊၏။အတ္ထာဓိ
နော၊မိမိကိုယ်ကိုအစိုးရသည်။အမှိ၊၏။အပရာဓိနော၊သူတပါးနှင့်
မစပ်သည်။အမှိ၊၏။ဘုဇိသော၊ဖြူစင်သည်။ အမှိ၊၏။ယေနကာမံ
ဂဒမော၊ အလိုရှိတိုင်း သွားရသည်။ အမှိ၊ ၏။ ဇုတိသော ပရိဝိ-
တက္ကော၊ သည်။ အာသဘဝေယျ၊ ၏။ သောပုရိသော၊ သည်။
တတောနိဒါနံ၊ ထိုကျွန်၏ အဖြစ်မှ လွတ်ခြင်းကြောင့်။ပ။ (ဤ
ဆိုအပ်ပြီးညီကား ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စနိဝရဏ၏ ဥပ်မာ စကားတည်း။
ဤသေယျထာပိ အစရှိသည်ဖြင့် ဆိုလတ္တံ့သည်ကား ဝိစိကိစ္ဆာ
နိဝရဏ၏ ဥပမာ စကားတည်း)။

၂၂၂။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာဝိ၊ မူကား။ သဓနော၊ ဥစ္စာနှင့် တကွသော။ သဘောဂေါ၊ စည်းစိမ်နှင့် တကွသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ကန္တာရံ၊ ရေမရှိ ထသော။ ဒုဿ်ကံ့၊ အစာမရှိ ထသော။ "ရှားသော အစာရှိထသော, လည်းဟူ"။ သပ္ပဋိဘယံ၊ ဘေးရန် ရှိထသော။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂံ၊ ရှည်စွာသော ခရီးကို။ "သို့ လည်းဟူ"။ ပဋိပဇ္ဇေယျ၊ သွားရာ၏။ သောပုရိသော၊ သည်။ အပရေန၊ ဖဲ့သော။ သမယေန၊ ၌။ တံကန္တာရံ၊ ထိုဘေးရန်ရှိသော ခရီးခဲကို။ သောတ္ထိနာ၊ စွာ။ နိတ္ထရေယျ၊ လွန်ရာ၏။ ခေမံ၊ ငြိမ်းချမ်းသော။ အပဋိဘယံ၊ဘေးရန်မရှိသော။ ဂါမန္တံ၊ရွာအထူးသို့။ အနုပါပုဏေ့ယျ၊ 'ရောက်ရာ၏။ တဿ ပုရိသဿ၊ ၏။ ဧဝံပရိ ဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ သဓနော၊ နှင့်တကွ။ သဘောဂေါ၊ စည်းစိမ်နှင့်တကွ။ ကန္တာရံ၊ ရေမရှိထသော။ ဒုဿ်ကံ့၊ ရှားသောအစာ ရှိထသော။ "ငတ်မွတ် ထသော,လည်းဟူ"။သပ္ပဋိဘာယံ၊ဘေးရန်ရှိထသော။အဒ္ဓါနမဂ္ဂံ၊ ရှည်စွာသောခရီးကို။ "သို့လည်းဟူ"။ ပဋိပဇ္ဇိံ၊ သွားပြီ။ သော အဟံ၊ သည်။ တေရဟိ၊ ၌။ ကန္တာရံ၊ ဘေးရန်ရှိသော ခရီးခဲကို။ နိတိဏ္ဏော၊လွန်ပြီးသည်။အမှိ၊၏။သောတ္ထိနာ၊စွာ။ ခေမံ၊ငြိမ်းချမ်း စွာသော။အပဋိဘယံ၊ ဘေးရန်မရှိသော။ ဂါမန္တံ၊ ရွာအထူးသို့။ အနုပဿတ္ထော၊ရောက်ပြီးသည်။အမှိ၊၏။ ဇုတိသောပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ သော ပုရိသော၊ သည်။ တတော နိဒါနံ၊ ထိုသို့ ဘေးရန်မရှိသော အရပ်သို့ ရောက်ခြင်းကြောင့်။ ပါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ လဘေထယထာ၊ ရရာသကဲ့သို့။ သောမနဿံ၊နှစ်သက်ခြင်းကို။ အဓိဂစ္ဆေယျယထာ၊ရရာသကဲ့သို့။

၂၂၃။ ဧဝမေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဇုဏ်ယထာ၊ မြိုကိုကဲ့သို့။ ရောဂံယထာ၊ အနာကိုကဲ့သို့။ ဗန္ဓနာဂါရံယထာ၊ နှောင်အိမ်ကိုကဲ့သို့။ ဒါသဗျံယထာ၊ ကျွန်၏ အဖြစ်ကိုကဲ့သို့။ ကန္တာရံ၊ရေမရှိသော။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂံယထာ၊ ရှည်စွာသောခရီးကိုကဲ့သို့။ အပ္ပဟီနေ၊ မဂ်ဖြင့် မပယ်အပ်ကုန်သေးသော။

ဒုမေပဉ္ဆနိ ဝရဏော၊ ဤငါးပါးကုန်သော နိဝရဏတို့ကို။ အတ္ထာနိ၊ မိမိ၌။ သမနုပဿတိ၊ အဘန်တလဲလဲ ရှု၏။

၂၂၄။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထဲဝပိ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ အာဏဏံ်ယထာ၊ မြီမရှိ သကဲ့သို့။ အာရောဂျံ ယထာ၊ အနာမရှိ သကဲ့သို့။ ဗန္ဓနာ၊ အနှောင် အဖွဲ့မှ။ မောက္ခံ ယထာ၊ လွတ်ခြင်းကိုကဲ့သို့။ ခေမန္တဘူမိံ ယထာ၊ဘေးရန်မရှိသော အရပ်ကိုကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဟီနေ၊ မဂ်ဖြင့် ပယ်အပ်ပြီးကုန်သော။ ဒုမေပဉ္ဆနိ ဝရဏော၊ တို့ကို။ အတ္ထာနိ၊ ၌။ သမနုပဿတိ၊ ၏။

၂၂၅။ ပဟီနေ၊ ကုန်ပြီးသော။ ဒုမေပဉ္ဆနိ ဝရဏော၊ တို့ကို။ တနည်းကား၊ ဒုမေပဉ္ဆနိ ဝရဏော၊တို့ကို။ပဟီနေ၊ မဂ်ဖြင့် ပယ်အပ်သည်တို့ကို။ အတ္ထာနိ၊ ၌။ သမနုပဿတေဝ၊ အဘန် တလဲလဲ ရှုသော။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ပါမောဇ္ဇံ၊ သည်။ ဇာယတိ၊ ၏။ ပမုဒိတဿ၊ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသော ရဟန်းအား။။ ပီတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ၏။ ပီတိမနဿ၊ ပီတိနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ရှိသော ရဟန်း၏။ ကာယော၊ ရူပကာယသည်။ ပဿမ္ဘတိ၊ ငြိမ်း၏။ ပဿဒ္ဓကာယော၊ ငြိမ်းပြီးသော ရူပကာယရှိသော ရဟန်းသည်။ သုခံ၊ သုခဝေဒနာကို။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ သုခိနော၊ သုခဝေဒနာနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။

ပဌမဈာန

၂၂၆။ သောဘိက္ခု၊သည်။ကာမေဟိ၊ကိလေသာကာမ ဝတ္ထု၊ကာမဟို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ-ဝိဝိစ္စဝေ၊ ကင်း၍သာလျှင်။ အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ခမွေဟိ၊သို့မှ။ ဝိဝိစ္စဝေ၊၍သာလျှင်။ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့်တကွဖြစ်ထသော။သဝိစာရံ၊ဝိစာရနှင့်တကွဖြစ်ထသော။ဝိဝေတဇံ၊ နီဝရဏမှကင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်ထသော။ ‘‘နီဝရဏမှ ကင်းသော တရားအပေါင်း၌ ဖြစ်ထသောလည်းဟူ’’။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိ

သုခန္ဒင်ယ္ဘဉ်သော။ ပဌမံဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ဝိဟရတိ၊နေ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဧဝမေဝကာယံ၊ ဤကရဇ ကာယကိုလျှင်။ "ဤရူပကာယကိုလျှင်,လည်းဟူ"။ (ကရဇ ကာယ ဟူသည်ကား ရူပကာယပင်တည်း)။ ဝိဝေကဇေန၊ နိဝရဏမှ ကင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော။ "နိဝရဏမှ ကင်းသော ထူးအပေါင်းဌာ ဖြစ်သော လည်းဟူ"။ ဝိတိသုခေန၊ ဝိတိသုခ တည်းဟူသော ရေဖြင့်။ အဘိသန္ဒေတိ၊ စွတ်စေ၏။ "စိုစေ၏, လည်းဟူ"။ (အဘိသဒ္ဒါ ကား ဓာတ္ထတ္ထာ နုဝတ္တာကတည်း"။ ပရိသန္ဒေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင် စွတ်စေ၏။ ပရိပ္ဖုရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ ပရိပ္ဖရတိ၊ ထက်ဝန်းကျင် နှံ့စေ၏။အသဘိက္ခုနော၊၏။(ကာယသဒ္ဒစပ်)။ သမ္ဘာဝတော၊ အလုံးစုံ သုံးဆယ့် နှစ်ပါးသော ကောဋ္ဌာသရှိသော။ ကာယဿ၊ ရူပကာယ၏၊ (ဌာနံဌစပ်)။ ဝိဝေကဇေန၊ သော။ ဝိတိသုခေန၊ ဖြင့်။ အဖုဋံ၊ မနှံသော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ဌာနံ၊ အရပ်သည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ (ဌာနံကား ပဓာနထည့်သည်)။

၂၂၇။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ မူကား။ ဒက္ခော၊ လိမ္မာသော။ နှာပကော၀ါ၊ ရေချိုးသမားသည် လည်းကောင်း။ နှာပကန္တေ၀ါသီ၀ါ၊ရေချိုးသမား၏တပည့်သည်လည်းကောင်း။ ကံသထာလေ၊ ကြေးခွက်၌။ "သံခွက်၌, လည်းဟူ"။ နှာနိယ စုဏ္ဏာနိ၊ရေချိုးကသယ်မှုန့်တို့ကို။ "နန္ဒင်းစိမ်းအစရှိသော ရေချိုး ကသယ်မှုန့်တို့ကို, လည်းဟူ"။ အာကိရိတ္ဝာ၊ ထည့်၍။ ဥဒကေန၊ ဖြင့်။ ပရိပ္ပေါသကံ ပရိပ္ပေါသကံ၊ ဖျန်း၍ဖျန်း၍။ "သွန်း၍သွန်း၍, လည်းဟူ"။ သနေ့ယျ၊ အလုံးအခဲကိုပြုရာ၏။ သာယံနှာနိယပိဏ္ဍိ၊ ထိုရေချိုး ကသယ်မုန့် အစိုင် ဘခဲသည်။ "ရေချိုး ကသယ်မုန့် အလုံးအခဲသည်,လည်းဟူ"။သ့ေဟာနုဂတော၊ ရေဟုဆိုအပ်သော အစေးဖြင့် အစဉ်လျောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သ့ေဟပရေတော၊ ရေဟုဆိုအပ်သော အစေးဖြင့် နှံ့သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သန္တရုဟာ ဟိရာ၊အတွင်းအရပ် အပအရပ်နှင့်တကွ။(သမ္ဘတ္ထကံ၀ထည့်ပါ)။ သမ္ဘတ္ထကံ၀၊ အလုံး အရပ်ကိုလျှင်။ သ့ေဟနေန၊ ရေဟူသော

အဓေစးဖြင့်။ ဖုဋ္ဌာ၊ နံ့သာည်။ ဟောတိ၊၏။ ပဿရဏီ၊ ယိုစီးသည်။ နစဟောတိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣမမေဝကာယံ၊ ကိုလျှင်။ ဝိဝေကဇေန၊ သော။ ပီတိသုခေန၊ ပီတိသုခတည်းဟူသောရေဖြင့်။ အဘိသန္ဒေတိ၊ စွတ်စေ၏။ ပရိသန္ဒေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်စွတ်စေ၏။ ပရိပ္ဖရေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်စေ၏။ ပရိပ္ဖရတိ၊ ထက်ဝန်းကျင် နှံစေ၏။ အဿဘိက္ခုနော၊ ၏။ (ကာယဿဒ္ဓ စပ်)။ သဗ္ဗာဝတော၊ အလုံးစုံသောသုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ကောဋ္ဌာသရှိသော။ ကာယဿ၊၏။ ဝိဝေကဇေန၊သော။ ပီတိသုခေန၊ဖြင့်။ အဖုဋ်၊ မနှံ့သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ဌာနံ၊သည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အဿဘိက္ခုနော၊ ၏။ (သာမညဖလံဒ္ဒုစပ်)။ ပုရိဇမဟိ။ ရှေ့ဦးဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော။ သန္ဒီဋ္ဌိကေဟိ၊ မျက်မှောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ သာမညဖလေဟိ၊ တို့ထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လွန်သည်သည်းဖြစ်ထသော။ ပဏီတတရဉ္စ၊ ထူးမြတ်သည်လည်းဖြစ်ထသော။ သန္ဒီဋ္ဌိကံ၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်သော။ ဣဒမ္ပိသာမညဖလံ၊ ဤရဟန်း၏ အကျိုးကိုလည်း။ မယာ၊ သည်။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်အပ်၏။ (ဤသို့သမ္မန်) တနည်းကား၊ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အဿဘိက္ခုနော၊ ၏။ သန္ဒီဋ္ဌိကံ၊ သော။ ဣဒမ္ပိသာမညဖလံ၊ ဤပဌမစျာန်တည်းဟူသော ရဟန်း၏အကျိုးသည်လည်း။ ပုရိမေဟိ၊ကုန်သော။ သန္ဒီဋ္ဌိကေဟိ၊ ကုန်သော။ သာမညဖလေဟိ၊ တို့ထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လွန်မြတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဏီတတရဉ္စ၊ ထူးမြတ်သည်လည်း။ ဟောတိ။ ၏။

ဒုတိယဗျာန

၂၂၈။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ ပုနစပရံ၊ တပါးတံု။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊တို့၏။ဝူပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်ထသော။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ သမ္ပသာဒနံ၊ ကြည်စေတတ်တဲသော။ စေတသော၊ ၏။ ဧကောဒိဘာဝံ၊ မြတ်သော

သမာဓိကို ပွါးစေတတ်ထသော။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်မရှိထသော။ အဝိစာရံ၊ဝိစာရမရှိထသော။ သမာဓိဇံ၊ သမာဓိကြောင့် ဖြစ်ထသော။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိထသော။ ဒုတိယံဈာနံ၊ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝဟရတိ၊ ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဣမမေဝ ကာယံ၊ ဤရူပကာယကိုလျှင်။ သမာဓိဇေန၊ သော။ ပီတိသုခေန၊ ဖြင့်။ အဘိသန္ဒေတိ၊ စွတ်စေ၏။ပရိသန္ဒေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်စွတ်စေ၏။ ပရိပ္ဖရတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်စေ၏။ ပရိပ္ဖရတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်နှံစေ၏။ အဿဘိက္ခု၊နော၊၏။သဗ္ဗာဝတော၊အလုံးစုံသောသုံးဆယ့်နှစ်ပါးသောကောဋ္ဌာသရှိသော။ ကာယဿ၊ ၏။ သမာဓိဇေန၊ သော။ ပီတိသုခေန၊ ဖြင့်။အဖုဋ်၊ မနှံ့သော။ကိုဋ္ဌ၊ တစုံတခုသော။ ဋ္ဌာနံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။

၂၂၉။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူ၊ကား။ ဂန္ဓီရော၊ နက်စွာသော။ဥဒကရဟဒေါ၊ ရေအိုင်သည်၊ (ဒဟဒေါဟူ၍ ပါဠိရှိ၏။ အနက်အထူးမရှိပြီ)။ ဥဒ္ဓုံတော၊ ဒကော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ အထက်သို့ တက်သော ရေရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။တဿရဟဒဿ၊ ထိုရေအိုင်၏။ (ပုရတ္ထိမာယ ဒက္ခိဏာယ အစရှိသော ပုဒ်တို့၌စပ်)။ ပုရတ္ထိမာယ၊ အရှေ့ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊၌။ဥဒကဿ၊၏။အာယမုခံ၊လာရာဖြစ်သော အဝသည်။ "ဝင်ရာဖြစ်သော အဝသည်, လည်းဟူ"။ နေဝဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဒက္ခိဏာယ၊ သော။ ဒိသာယ၊၌။ ဥဒကဿ၊၏။အာယမုခံ၊သည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ ပစ္ဆိမာယ၊ သော။ ဒိသာယ၊ ၌။ ဥဒကဿ၊၏။ အာယမုခံ၊သည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဥတ္တရာယ၊ မြောက်ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊၌။ဥဒကဿ၊ ၏။ အာယမုခံ၊ ဝင်ရာဖြစ်သောအဝသည်။ "လာရာ ဖြစ်သော အဝသည်, လည်းဟူ"။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဒေဝေါစ၊ မိုးသည်လည်း။ ကာလေနကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ "အယဉ္စမပြတ်လည်းဟူ"။ သမ္မာဓာရံ၊ မိုးရေကို။ အနုပဂစ္ဆေယျ၊ မသွင်းရာ။ အထခေါ ထိုသို့မသွင်းပါပဲလျက်။"စင်စစ်သဖြင့်ကား-လည်းဟူ"။ တမ္ဘာဥဒကရဟဒါ၊ ထိုရေအိုင်မှ။ သီတာ၊

ချမ်းစွာသော။ ဝါရိဓာရာ၊ ရေအာယဉ်သည်။ ဥဿိဒ္ဓိတ္တာ၊ အထက်သို့တက်၍။ တမေဝ ဥဒကရဟာဒံ၊ ထိုရေအိုင်ကိုလျှင်။ ဘေနဝါရိနာ၊ ထိုအထက်သို့ တက်သောရေဖြင့်။ အဘိသန္ဒေယျ၊ စွတ်စေရာ၏။ ပရိသန္ဒေယျ၊ ထက်ဝန်းကျင်စွတ်စေရာ၏။ ပရိပူရေယျ၊ထက်ဝန်းကျင် ပြည့်စေရာ၏။ ပရိပ္ပရေယျ၊ ထက်ဝန်းကျင် နှံ့စေရာ၏။ သဗ္ဗာဝတော၊ အလုံးစုံသော ကြာမျိုးငါးပါးရှိသော။ တဿဥဒကရဟဒဿ၊ထိုရေအိုင်၏။ (ဌာနံဠ်စပ်)။ သိတေန၊ချမ်းစွာသော။ ဝါရိနာ၊ရေဖြင့်။ အဖုဋ်၊ မနှံ့သော၊ ကိဉ္စိ၊ သော။ ဌာနံ၊ အရပ်သည်။ နအာသနဟောတိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပ။ သန္နိဋ္ဌိကံ၊ သော။ ဇာဒမိုသာမညဖလံ၊ သည်လည်း။ ပုရိမေဟိ၊ ကုန်သော။ သန္နိဋ္ဌကေဟိ၊ ကုန်သော။ သာမညဖလေဟိ၊ တို့ထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လွန်မြတ်သည်လည်း။ ပဏီတတရဉ္စ၊ ထူးမြတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဏီတတရဉ္စ၊ ထူးမြတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။

တတိယဗျာန

၂၃၀။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ပုနစပရံ၊ တပါး၊တဲ့။ ဘိက္ခု၊သည်။ ဒိတိယာ၊ ဒိတိကို။ ဝိရာဂါ၊စ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်လည်း။ဥပေက္ခကော၀စ၊ လျစ်လျူ။ရှုခဲ့သည်ဖြစ်၍လည်း။ သတော၊သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သုခဉ္စ၊ သုခဝေဒနာကိုလည်း။ ကာယေန၊ ရူပကာယဖြင့်။ပဋိသံဝေဒေတိ၊ခံစား၏။ ယံဗျာနဟေတု၊ အကြင်ဗျာန်တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တံသမင်္ဂီပုဂ္ဂလံ၊ ထိုတတိယဗျာန်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အရိယာ၊ ဘုရားအစရှိကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဥပေက္ခကော၊ လျစ်လျူ။ ရှုသည်ဖြစ်၍။ သတိမာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သုခဝိဟာရီ၊ ချမ်းသာစွာ နေ၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အာစိက္ခန္တိ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်း

ကုန်၏။ တံတိယံ ဗျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္မဒ္ဓ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဇုမမေဝကာယံ၊ ကို။ နိပ္ပိတိကေန၊ ပီတိမ၌ သော။ သုခေန၊ သုခဒုက္ခနာတည်းဟူသော ချမ်းသောရေဖြင့်။ (အဘိသန္ဒေယျ စသည် အနက်တူပြီ)။

၂ဒုဝ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ဟူမူကား။ ဥပ္ပလိနိယံဝါ၊ ကြာဖြူ ကြာနီ ကြာညိုတောင်္ခ လည်းကောင်း။ပဒုမိနိယံဝါ၊ ကြာပဒုမာဇတောင်္ခ လည်းကောင်း။ ပုဏ္ဍရိကိနိယံဝါ၊ ကြာပုဏ္ဍရိတ်ဇတောင်္ခလည်းကောင်း။ အပ္ပေကစ္စာနိ၊ အချို့ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိဝါ၊ ကြာဖြူကြာနီကြာညိုတို့သည်လည်းကောင်း။ ပဒုမာနိဝါ၊ ကြာပဒုမ္မာတို့သည်လည်းကောင်း။ ပုဏ္ဍရိကာနိဝါ၊ ကြာပုဏ္ဍရိက်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဥဒကေဇာ်။ ဇာတာနိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ဥဒဇကေဇာ်။သံဝဍ္ဎာနိ၊ ကြီးကုန်၏။ "ပွါးကုန်၏, လည်းဟူ"။ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိ၊ ရေမှမမေ၊ကုန်သေး။ ရေမှ မတက်ကုန်သေး, လည်းဟူ။ အဇ္ဈောနိမုဂ္ဂပေါသီနိ၊ ရေ၏အတွင်းဌ နစ်၍ကြီးကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုကြာတို့သည်။ ယာဝအဂ္ဂါစ၊ အဖျားတိုင်အောင် လည်းကောင်း။ယာဝမူလာစ၊ အရင်းတိုင်အောင်လည်းကောင်း။ သီတေန၊ သော။ ဝါရိနာ၊ ရေဖြင့်။ အဘိသန္နာနိ၊ စွတ်ကုန်၏။ ပရိသန္နာနိ၊ ထက်ဝန်းကျင်စွတ်ကုန်၏။ ပရိပ္ဖုရာနိ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်စုံကုန်၏။ပရိပ္ဖုတာနိ၊ ထက်ဝန်းကျင် နှံကုန်၏။ အသဉ္ဇဒကရဟဒဿ၊ ထိုရေအိုင်၏။ (ဝါရိနာဌ်စပ်လေ)။ သပ္ပာဝတံ သပ္ပာဝန္တာနံ၊ အလုံးစုံအခက်အရွက်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ ဥပ္ပလာနံဝါ၊ ကြာဖြူကြာနီ ကြာညိုတို့၏ လည်းကောင်း။ ပဒုမာနံဝါ၊ ကြာပဒုမာတို့၏လည်းကောင်း။ ပုဏ္ဍရိကာနံဝါ၊ ကြာပုဏ္ဍရိက်တို့၏ လည်းကောင်း။ (ဌာနံဌ်စပ်လေ)။ သီတေန၊သော။ဝါရိနာ၊ ဖြင့်။ အဖုဋ်၊မနှံ့သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ဌာနံ၊ သည်။ နဟောတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊လျှင်။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။

စတုဏ္ဍဗျာန

၂၃၂။ ပုနစပရံ၊ တုံ။ ဘိက္ခု၊သည်။ သုခဿစ၊သုခဝေဒနာ့ကို လည်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ခဿစ၊ ကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေဝ၊ဒ္ဒါလျင်။ သောမနဿ ဒေါမနဿာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်း မဟုတ် သုခလည်း မဟုတ်သော။ ဥပေက္ခာသတိ ပါရိသုဒ္ဓိ၊ ဥပေက္ခာ သည် ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏ စင်ခြင်းလည်းရှိထသော။ စတုတ္ထံ ဈာန်၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သောဘိက္ခု၊သည်။ ဇုမ မေဝကာယံ၊ကိုလျင်။ ပရိသုဒ္ဓေန၊ ဖြူစင်စွာထသော။ ပရိယောဒါ တေန၊ ပြိုးပြိုးပြက်ရှိထသော။ ''အရောင်နှင့်လည်း ပြည့်စုံထသော, လည်းဟူ''။စေတာသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဖရိတ္ဝာ၊နှံ၍။ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။(ကာယသင်္ခစဝ်)။ အသောဘိက္ခု၊နော၊ အား။ သဗ္ဗာ ဝတော၊ သော။ကာယသ၊ ၏။ ပရိသုဒ္ဓေန၊ သော။ ပရိယောဒါ ဘေန၊အရောင်နှင့်ပြည့်စုံသော။စေတသာ၊ ဖြင့်။ အဖုဋ်၊ သော။ ကိဠို၊ သော။ ဌာနံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။

၂၃၃။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ မူကား။ ပုရိသော၊ သည်။သြဒါတေန၊ဖြူစင်စွာသော။ ဝတ္ထေန၊အဝတ်ဖြင့်။ သသီသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ။ပါရုပိတ္ဝာ၊၍။နိသိန္နော၊သည်။အသဟောတိ၊ ၏။ အသပုရိသ၊၏။ပ။အဖုဋ်၊ သော။ကိဠို၊ သော။ ဌာနံ၊ သည်။ အသဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ဧဝမေဝ၊ လျင်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။

ဝိပဿနာဉာဏ (၁)

၂၃၄။ ပုနစပရံ၊ တုံ။ပ။သောဘိက္ခု၊သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ စိတ္တေ၊ ကို။ သမာဟိတေ၊ကောင်းစွာထားပြီးသော်။ စိတ္တေ၊ သည်။ ပုရိသုဒ္ဓေ၊ ဖြူစင်စွာဖြစ်ပြီးသော်။ ပရိယောဒါတေ၊ အရောင်အဝါနှင့် ပြည့်စုံပြီးသော်။ အနဂ်ဏေ၊ ကိလေသာ မရှိပြီးသော်။ ဝိဂတူပက္ကိ လေသေ၊ညစ်ညူးခြင်းကင်းပြီးသော်။ မုဒုဘူတေ၊ နူးညံ့စွာ ဖြစ်ပြီး သော်။ ကမ္မနိယေ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြစ်ခြင်းငှာခံပြီးသော်။ ဌိတေ

တည်ပြီးသော်။ အာနေဉ္ဇပတ္တော့၊ တုန်လှုပ်ခြင်းကင်းပြီးသော်။ ဉာဏဒဿနာယ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်အလို့ငှာ။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဘိနီဟရတိ၊ ရှေ့ရှုဆောင်၏။ အဘိနိန္နာမေတိ၊ ရှေ့ညွတ်စေ၏။ သောတိကွဲ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ကိံ၊အသို့။ ပဇာနာတိ၊ နည်း။ မေ၊၏။ အယံကာယော၊ ဤရူပကာယသည်။ ရူပီ၊ ရုပ်ရှိ၏။ စာတုမဟာဘူတိကော၊ လေးပါးသော မဟာဘူတ်ဖြင့်ပြီး၏။ မာတာပေတ္တိက သမ္ဘဝေါ၊ အမိအဖတို့၏ သုက်သွေးကြောင့် ဖြစ်၏။ ဩဒနကုမ္မာသူပစယော၊ထမင်းမုယောမုန့်တို့ဖြင့်ကြီး၏။ ''ထမင်းမုယောမုန့်တို့သည်ကြီးစေအပ်၏, လည်းဟူ''။ အနိစ္စ၊ဆောဒနပရိမဒ္ဒနဘေဒနဝိဒ္ဓံသနဓမ္မော၊ အမြဲမတည်ခြင်းသဘော, ကသယ်မုန့်ဖြင့် လိမ်းကုံခြင်းသဘော, ဆုပ်နယ်ခြင်းသဘော, ပျက်စီးခြင်းသဘော, ဖရိဖရဲကြဲခြင်းသဘောရှိ၏။ မေ၊ ၏။ ဇုဒ္ဓဝိညာဏံ၊ သည်လည်း။ တ္ထော၊ ဤလေးပါးသော မဟာဘူတ်ဖြင့် ပြီးသော ရူပကာယ၌။ သိတံနိဿိတံ၊ မှီ၏။ တ္ထော၊ ဤလေးပါးသော မဟာဘူတ်ဖြင့်ပြီးသော ရူပကာယ၌။ ပဋိဗဒ္ဓံ၊ စပ်၏။

၂၃၅။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ သေယျထာပိ၊ မူကား။ မဏိဝေဠုရိယော၊ ပတ္တမြား ကြောင်မျက်ရွဲသည်။ သုဘော၊ ကောင်းမွန်ပြေပြစ်စွာ၏။ ဇာတိမာ၊ စင်ကြယ်စွာသော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်၏။ အဋ္ဌံသော၊ ရှစ်မျှောင့်ရှိ၏။ သုပရိကမ္မကတော၊ အလွန်ကောင်းစွာပြုပြင်အပ်၏။ အစ္ဆော၊ ကြည်လင်၏။ ဝိပ္ပသန္နော၊ အလွန်ကြည်လင်၏။ အနာဝိလော၊ နောက်ကျခြင်းမရှိ။ သမ္ဘာကာရသမ္ပန္နော၊ အလုံးစုံသော ပွတ်ခြင်း, ထွင်းခြင်း အစရှိသော အခြင်းအရာနှင့်ပြည့်စုံ၏။ တတြ၊ ထိုပတ္တမြား ကြောင်မျက်ရွဲ၌။ ဒုဒံသုတ္တံ၊ ဤချည်ကို။ အာဝုတံ၊ သီအပ်၏။ (အဘယ်သို့သော ချည်ကိုသီအပ်သနည်းဟု မေးဖွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ ''နီလံဝါ။ပ။ပလ္လာ၊သုတ္တံဝါ'' ဟူသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ။ ထိုပါဠိ၏အဋ္ဌကား)။နီလံဝါ၊ ညိုသော အဆင်းရှိသော ချည်ကိုလည်းကောင်း။ ပီတံဝါ၊ ရွှေသော် အဆင်းရှိသော ချည်ကိုလည်း

ကောင်း။ လောဟိတံ့ဝါ၊ နီသောအဆင်းရှိသော ချည်ကိုလည်း
ကော်ငး။ ညြဒါတံဝါ၊ ဖြူသော အဆင်းရှိသော ချည်ကိုလည်း
ကောင်း။ ပလ္လာသုတ္တံဝါ၊ ဖြောတော်သော အဆင်းရှိသောချည်ကို
လည်းကောင်း။ အာဝုတံ၊ သီအပ်၏။ တမေနံ-တံနေံ၊ထိုပတ္တမြား
ကို။ စက္ခုမာ၊ စက္ခုအမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော။ ပုရိသော၊ သည်။
ဟတ္ထေ၊ ဉ်။ ကရိတွာ၊ ထားသည်ကိုပြု၍။ ပစ္ဆာဝေက္ခေယျ၊ ဆင်ခြင်
ရာ၏။ ကိံ ပစ္ဆာဝေက္ခေယျ၊ အဘယ်သို့ ဆင်ခြင်ရာသနည်း ဟူမူ
ကား။ အယံမဏိဝေဠုရိယော၊ ဤပတ္တမြား ကြောင်မျက်ရွဲသည်။
သုဘော၊ ကောင်းမွန် ပြေပြစ်စွာ၏။ ဇာတိမာ၊ စင်ကြယ်သော
အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်၏။ အဋ္ဌံသော၊ ရှစ်မြောင့်ရှိ၏။ သုပရိကမ္မ-
ကတော၊အလွန်ကောင်းစွာ ပြုပြင်အပ်၏။ အစ္ဆော၊ကြည်လင်၏။
အနာဝိလော၊ နောက်ကျခြင်း မရှိ။ သဗ္ဗာကာရသမ္ပန္နော၊ အလုံး
စုံသော ပွတ်ခြင်း ထွင်းခြင်းအစရှိသော အခြင်းအရာနှင့်ပြည့်စုံ၏။
တတြ၊ ထိုပတ္တမြား ကြောင်မျက်ရွဲ၌။ ဇာဒံသုတ္တံ၊ ကို။ အာဝုတံ၊
သီအပ်၏။ ကီဒိသံ၊ အဘယ် အဆင်းရှိသော ချည်ကို။ အာဝုတံ၊
နည်း။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ နီလံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပ။ ပလ္လာ-
သုတ္တံဝါ၊ ဖြောတော်သော အဆင်း ရှိသော ချည် ကို လည်း
ကောင်း။ အာဝုတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပစ္ဆာဝေက္ခေယျယထာ၊ ဆင်ခြင်
သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ လျှင်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ပ။

မနောမယိဒ္ဓိဉာဏ (၂)

၂၃၆။ ကထမ္မနိယေ၊ တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းငှာ ခံ့ပြီးသော်။ ဌိတေ၊
တည်ပြီးသော်။ အာနဉ္ဇပတ္တော၊ တုန်လှုပ်ခြင်း ကင်းပြီးသော်။
မနောမယံ၊ အဘိညာဉ်စိတ်သည် ပြီးစေအပ်သော။ ကာယံ၊ ရူပ
ကာယကို။ အဘိနိမ္မိနာယ၊ ဖန်ဆင်းခြင်းငှာ။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဘိနီဟ
ရတိ၊ ရှေ့ရှုဆောင်၏။ အဘိနိန္နာမေတိ၊ ရှေ့ရှုညွတ်စေ၏။ သော
ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣမမ္ဟာကာယာ၊ ဤမိမိ၏ အတ္တဘောမှ။ ''ဤမိမိ
ကိုယ်မှ,လည်းဟူ''။ အညံ၊ သော။ ရူပိ''၊ရုပ်ရှိသော။ မနောမယံ၊

အဘိညာဉ် စိတ်သည် ပြီးစေအပ်သော။ သမ္ဓက်ပစ္စက်ံ၊ ခပ်သိမ်းသော အင်္ဂါကြီးငယ်နှင့် ပြည့်စုံ ထသော။ အဟိန်္ဒြိယံ၊ မယုတ်သော ဇုန္ဒြေရှိထသော။ ကာယံ၊ ရူပကာယကို။ အဘိနိမ္မိနာတိ၊ ဖန်ဆင်း၏။

၂၃၇။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ မူကား။ ပုရိသော၊ သည်။ မုဉ္ဇမှာ၊ ဖြူဆံမြက်မှ။ ဣသိကံ၊ အညောက်ကို။ ပဗ္ဗာဟေယျ၊ နုတ်ရာ၏။ တာဒိသပုရိသသ၊ ၏။ ဧဝံပရိဂိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ရာ၏။ အယံ၊ ဣသည်ကား။ မုဉ္ဇော၊ ဖြူဆံမြက်တည်း။ အယံ၊ ကား။ ဣသိကာ၊ အညောက်တည်း။ မုဉ္ဇော၊ ဖြူဆံမြက်သည်။ အညော၊ တပါးတည်း။ ဣသိကာ၊ သည်။ အညော၊ တည်း။ မုဉ္ဇမှာတွေဝ၊ မှသာလျှင်။ ဣသိကာ၊ အညောက်ကို။ ပဗ္ဗာဇ္ဇော၊ နုတ်အပ်၏။ ဤတိ သော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာဝါပန၊ ဥပမာ-
အာဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ပုရိသော၊ သည်။ အသိံ၊ သန့်လျက်ကို။ ကောသိယာ၊ အအိမ်မှ။ ပဗ္ဗာဟေယျ၊ နုတ်၏။ တာသပုရိသသ၊ ၏။ ဧဝံ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿ ဘဝေယျ၊ ၏။ အယံ၊ ဣသည်ကား။ အသိ၊ သန့်လျက်တည်း။ အယံ၊ ကား။ ကောသိ၊ သန့်လျက်အိမ်တည်း။ အသိ၊ သည်။ အညော၊ တည်း။ ကောသိ၊ သည်။ အညော၊ တည်း။ ကောသိယာတွေဝ၊ အအိမ်မှသာလျှင်၊ အသိ၊ ကို။ ပဗ္ဗာဇ္ဇော၊ နုတ်အပ်၏။ ဤတိ သော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာဝါပန၊ တနည်းတုံ့။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ အဟိံ၊ မြွေကို။ ကရဏ္ဍာ၊ အရေဟောင်းမှ။ ဥဒ္ဓရေယျ-ဥဒ္ဓရဏံ ပစ္ဆာဝေက္ခေယျ၊ ထုတ်ခြင်းကို ဆင်ခြင်ရာ၏။

အမှာ ဣအရာ၌ "ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ အဟိံ၊ မြွေကို။ ကရဏ္ဍာ၊ ပချုပ်မှ။ ဥဒ္ဓရေယျ၊ နုတ်ရာ၏" ဟု အခွါသောဆရာတို့ ယောဇနာကုန်၏။ ထိုအထ္ထယောဇနာခြင်း သည် "ကရဏ္ဍာတိဇုဒမ်ပိအဟိကဇ္ဇကဿနာမံ၊ နဝိလီဝ ကရဏ္ဍာ

ကဿ၊ အဟိကဉ္ဆကောဟိ အဟိနာ သဒိသောဝ ဟောတိ။ တတ္ထ ကိဉ္စာပိ ပုရိသော အဟိကရက္ခာ ဥဒ္ဓရေယျာတိ ဟတ္ထေန ဥဒ္ဓရိယ မာနော ဝိယ ဒဿိတောဝ၊ အထခေါ စိတ္တေနေဝဿ ဥဒ္ဓရဏံဝေဒိ တမ္ဗံ'' ဟူသော အဋ္ဌကထာ ပါဠိနှင့် မညီသောကြောင့် မသင့်။

တဿ ပုရိသဿ၊ ထိုယောကျ်း၏။ ဧဝံ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ရာ၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အဟိ၊ မြွေတည်း။အယံ၊ကား။ ကရက္ခော၊ အရေဟောင်းတည်း။ အဟိ၊ သည်။အညော၊တည်း။ကရက္ခော၊အရေဟောင်းသည်။အညော၊ တည်း။ ကရက္ခာတော္ထေဝ၊ အရေဟောင်းမှသာလျှင်။ အဟိ၊ မြွေကို။ အဟိနာ၊ မြွေသည်။ (ကတ္တားထည့်)။ ဥဒ္ဓ်တေ၊ နုတ်အပ်၏။ ဒုတိ ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ ဧဝံ မေဝခေါ၊ ထိုအတူလျှင်။ မဟာဂုဇ၊ ကြီး။ (အကြွင်းအနက် တူပြီ)။

ဋီကာဓိဗ္ဗာဂ (၃)

၂၃၈။ ပ။ကမ္မနိယေ၊အထူးထူးသောရုပ်ကို ဖန်ဆင်းခြင်းငှာ ခံပြီးသော်။ ဌိတေ၊ ပြီးသော်။ အာနေဉ္ဇပတ္တော၊ တုန်လှုပ်ခြင်းကင်း ပြီးသော်။ ဋီကာဓိဓာယ၊ အထူးထူးသော ရုပ်ကို ဖန်ဆင်းခြင်းငှာ။ စိတ္တံ၊ပရိကံစိတ်ကို။ အဘိနိဟရတိ၊၏။ အဘိနိန္နာမေတိ၊၏။သောဘိက္ခု၊ သည်။ အနေကဝိဟိတံ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိသော။ ဋီကာဓိဓံ၊ ဋီကာဓိဓာဉ်ကို။ ပစ္စနုဘောတိအဘိနိပ္ဖါဒေတိ၊ ပြီးစေ၏။ ''ပြည့်စုံစေ၏, လည်းဟူ''။ ကိံ အဘိနိပ္ဖါဒေတိ၊ အဘယ်သို့ ပြီးစေသနည်း ဟူမူကား။ ဧကောဝိ၊ တယောက် သည်လည်း။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဗဟုဓာ၊ များစွာ အပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗဟုဓာဝိ၊ များသော အပြားရှိသည်လည်း။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဧကော၊ တယောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝိဘာဝဓမ္မော၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော အရုပ်သို့လည်းကောင်း။ တိရောဘာဝဓမ္မော၊ မျက်ကွယ်ဖြစ်သောအရုပ်သို့ လည်းကောင်း။ တိရောကုဋ္ဋံဝါ၊ တိုက်နံရံခြားရာ

အရပ်သို့လည်းကောင်း။ တိရောပါကာရဗွို၊ တံတိုင်းခြားရာအရပ်သို့လည်းကောင်း။ တိရောပမ္မတမြို၊တောင်ခြားရာ အရပ်သို့လည်းကောင်း။ အသင္ဃမာနော၊ မင်္ဂြိမစ္ဆန်းသည်ဖြစ်၍။ အာကာသေ သေယျထာပိ၊ ကောင်းကင်၌ကဲ့သို့။ ဂစ္ဆတိ၊သွား၏။ပထဝိယာပိ၊ ၌လည်း။ ဥဒကေသေယျထာပိ၊ရေ၌ကဲ့သို့။ဥမ္မုဇ္ဇနိမုဇ္ဇံ၊ ပေါ်ခြင်းငုပ်ခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ဥဒကေပိ၊ ၌လည်း။ အသင္ဃမာနော၊ မင်္ဂြိမစ္ဆန်းသည်ဖြစ်၍။ ပထဝိယံ သေယျထာပိ၊မြေ၌ကဲ့သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ အာကာသေပိ၊ ၌လည်း။ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်။ ပက္ခို၊ အတောင်နှင့် ပြည့်စုံသော။သကုဏော သေယျထာပိ၊ ငှက်ကဲ့သို့။ ကမတိ၊ သွား၏။ ''ပျံ၏,လည်းဟူ''။ ဧဝံ မဟိဒ္ဓိကော၊ ဤသို့ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဧဝံမဟာနုဘာဝေ၊ ဤသို့ကြီးသော အာဏာရှိကုန်သော။ ဇုမေဝ စန္ဒိမ သူရိယေ၊ ဤ လ,နေ တို့ကို လည်း။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ပရာမသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ပရိမဇ္ဇတိ၊ ဆုပ်နယ်၏။ ယာဝ ဗြဟ္မလောကာပိ၊ ဗြဟ္မာ့ဥဿုံ တိုင်အောင်လည်း။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဝသံ၊ အလိုကို။ ဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။

၂၃၉။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ မူကား။ ဒက္ခော၊ လိမ်မာသော။ ကုမ္ဘကာရော၀၊ အိုးထိန်းသည် လည်းကောင်း။ ကုမ္ဘကာရန္တေ ဝါသီဝါ၊ အိုးထိန်းသည်၏ တပည့် သည်လည်းကောင်း။ မတ္တိကာယ၊ မြေကို။ သုပရိကမ္မကတာယ၊ ညက်စွာနယ်ပြီးသော်။ ယံ-ယဒေဝဘာဇနဝိကတိံ၊ အကြင်အကြင် ခွက်အထူးကိုလျှင်။ ''အကြင်အကြင် အိုးအထူးကိုလျှင်, လည်းဟူ''။ အာကင်္ခေယျ၊ အလိုရှိရာ၏။တံ-တဒေဝဘာဇနဝိကတိံ၊ ကိုလျှင်။ ကရေယျ၊ရာ၏။ အဘိနိပ္ဖါဒေယျ၊ ပြီးစေရာ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာဝဝါပန၊ ဥပမာတထူးတံ့။ ဒက္ခော၊ သော။ ဒန္တကာရော ဝါ၊ ဆင်စွယ်ပွတ် သမားသည် လည်းကောင်း။ ဒန္တကာရန္တေဝါသီဝါ၊ ဆင်စွယ်ပွတ်သမား၏ တပည့်သည် လည်းကောင်း။ ဒန္တသ္မိံ၊ ဆင်စွယ်ကို။ သုပရိကမ္မကတသ္မိံ၊ကောင်းစွာ အပြေအပြစ်ပြုပြီးသော်။ယံ-ယဒေဝဒန္တဝိကတိံ၊ အကြင် အကြင် ဆင်စွယ်ခွက်

အထူးကိုလျှင်။ အာကခ်ေယျ၊ ၏။ တံ-တဒေဝဒန္တိကတိ်ံ၊ ကိုလျှင်။ကရေယျ၊၏။ အဘိနိပ္ပါဒေယျ၊ ပြီးစေရာ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာဝပိနု၊ ဥပမာတထူးတံ့။ ဒက္ခော၊ သော။သုဝဏ္ဏ ကာရောဝါ၊ ရွှေပန်းထိမ်သည် သည်လည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏကာ ရန္တေဝါသိဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏသ္မိ်ံ၊ ရွှေကို။ သုပရိ ကမ္မကတသ္မိ်ံ၊ ကောင်းစွာ လှော်ခြင်းကို ပြုအပ်ပြီးသော်။ ယံ-ယဒေဝသုဝဏ္ဏဝိကတိ်ံ၊ အကြင် ရွှေတန်ဆာအထူးကိုလျှင်။ အာ ကခ်ေယျ၊ ၏။ တံ တဒေဝ သုဝဏ္ဏဝိကတိ်ံ၊ ကိုလျှင်။ ကရေယျ၊ ၏။ အဘိနိပ္ပါဒေယျ၊ ၏။ ဝေမေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ (အနက်အကြွင်းတူပြီ)။

ဒိဗ္ဗသောတဉာဏ (၄)

၂၄၀။ ကမ္မနိယေ၊ ဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ်ဖြစ်ခြင်းငှာ ခံ့ပြီး ၏သော်။ ဌိတေ၊ သော်။ အာနေဉ္ဇပတ္တေ၊ တုန်လှုပ်ခြင်း ကင်းလ ၏သော်။ ဒိဗ္ဗာယ၊ ဒိဗ္ဗဝိဟာရကို မှီသော။ နတ်တို့၏ သောတ ဗသာဒနှင့်တူသော, လည်းဟူ''။ သောတဓာတုယာ၊ သောတ အဘိညာဉ်အလို့ငှာ။ စိတ္တံ၊ ပရိကံစိတ်ကို။ပ။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဒိဗ္ဗာယ၊ နတ်တို့၏ သောတ ပသာဒနှင့်တူသော။ ဝိသုဒ္ဓါယ၊ အထူးစင်ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်ထသော။ အတိက္ကန္တမာနုသိ ကာယ၊ လူတို့၏သောတပသာဒကိုလွန်၍သဒ္ဒါရုံကို ကြားခြင်းငှာ ဉာဏ်နိုင်ထသော။ သောတဓာတုယာ၊ သောတ အဘိညာဉ်ဖြင့်။ ဒိဗ္ဗေစ၊ နတ်ပြည်၌လည်းကောင်း။ မာနုသေစ၊ လူ့ပြည်၌လည်း ၏ကောင်း။ ဒူရေစ၊ ဝေးသောအရပ်၌ လည်းကောင်း။သန္တိကေစ၊ နီးသောအရပ်၌လည်းကောင်း။ယေသဒ္ဒါ၊တို့သည်။ပ၀တ္တာ၊ ဖြစ် ကုန်၏။ ဥဘော၊နှစ်ပါးကုန်သော။ တေသဒ္ဒေ၊ တို့ကို။ သုဏာတိ၊ ကြား၏။

၂၄၁။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ မူကား။ ပုရိသော၊ သည်။ အန္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နော၊ ရှည်သော ခရီးကို သွားသည်။

ဟောတိ၊ ၏။ သောပုရိသော၊သ်သည်။ ဘေရိသဒ္ဒမ်ို၊ စည်ကြိုးအသံ ကိုလည်းကောင်း။မုဒိင်္ဂသဒ္ဒမ်ို၊ မုရိုးစည် အသံကို လည်းကောင်း။ သခ်ါပဏဝဒိန်ိမသဒ္ဒမ်ို၊ခရာသင်းအသံ, ထက်စည်သံ, ပတ်သာသံ ကိုလည်းကောင်း။သုဏောယျ၊၏။ တသ ပုရိသသ်၊ ၏။ ဝေဏရိ ဝိတက္ကော၊သည်။ အသ်ဘဝေယျ၊ ရာ၏။ ကိ ံဘဝေယျ၊ နည်းဟူ မူကား။ဘေရိသဒ္ဒေါ ဇာတိပိ၊ စည်ကြိုးအသံဟူ၍ လည်းကောင်း။ မုဒိင်္ဂသဒ္ဒေါဇာတိပိ၊မုရိုးစည်အသံဟူ၍ လည်းကောင်း။သခ်ိပဏဝ ဒိန်ိမ သဒ္ဒေါ ဇာတိပိ၊ ခရာသင်းအသံ, ထက်စည်သံ, ပတ်သာသံ, ဟူ၍လည်းကောင်း။ သုဏောယျ၊ ၏။ ဇာတိသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဘဝေယျ၊၏။တနည်းကား၊ ဘေရိသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဇာတိပိ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏။ မုဒိင်္ဂသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဇာတိပိ၊ ဤသို့ သဘော ရှိ၏။ ဒိန်ိမသဒ္ဒေါ၊ ပတ်သာသံသည်။ ဇာတိပိ၊ ဤသို့ သဘော ရှိ၏။ဇာတိသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ ဝေမေဝ ခေါ၊ လျှင်။ (အကြွင်းအနက်တူပြီ)။

စေတောပရိယဉ္စာဏ (၅)

၂၄၂။ ကမ္မနိ်ယေ၊စေတောပရိယအဘိညာဉ်ဖြစ်ခြင်းငှာခွံပြီး သော်း၊ပ။ စေတောပရိယဉာဏောယ၊ ဉာဏ်အလိုငှာ။ စိတ္တံ၊ ပရိကံ်ကို။ပး၊သောဘိက္ခု၊ သည်။ ပရသတ္တာနံ၊ တပါးသော သတ္တ ဝါတို့၏။ပရပုဂ္ဂလာနံ၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ (စေတောဉ်စပ်။ ဤနှစ်ပုဒ်ကား ဝေဒုစ်တည်း)။ စေတော၊ စိတ်ကို။ စေတသာ၊ မိမိ၏ အဘိညာဉ်စိတ်ဖြင့်။ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြား၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

အမှာ စေတောကား သဿစောဟူသော သုတ်၌စသဒ္ဒါ ဖြင့် အံဝိဘတ်ကို သုပ်ပြ၍ပြီးသော ဒုတိယန္တပုဒ် တည်း။ပဋိစ္စဟုပါဌ်အခ္ခါရိ၏။ ပရိစ္စဟု ရှိမှသင့်သည်။ ။တပါး ကုန်သော သတ္တဝါတို့၏ စိတ်ကို သိ၏ဟူပြီ။ အဘယ်သို့သိ သနည်းဟုစောဒနာဘွယ်ရှိ၍ထိုစောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ ''သရာဂံ ဝါစိတ္တံ'' အစရှိသောပါဌ်ကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဌ်၏အတ္ထကား)။

သရာဂံ၊ ရာဂနှင့်တကွဖြစ်သော။ စိတ္တံဝါ၊ စိတ်ကိုမူလည်း။ သရာဂံစိတ္တန္တိ၊ ရာဂနှင့်တကွဖြစ်သောစိတ်ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဝီတရာဂံ၊ ရာဂကင်းသော။ စိတ္တံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ဝီတရာဂံစိတ္တန္တိ၊ ရာဂကင်းသောစိတ်ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊၏။ (သဒ္ဒါသံ အစရှိသည်လည်း ဤနည်းယောဇနာလေ)။ သံခိတ္တံ၊ တွန့်သော။ ''ထိနမိဒ္ဓနှင့်တကွဖြစ်သော, လည်းဟူ''။ စိတ္တံဝါ၊ စိတ်ကိုမူလည်း။ သံခိတ္တံစိတ္တန္တိ၊ တွန့်သောစိတ်ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဝိက္ခိတ္တံ၊ ပျံ့လွင့်သော။ ''တုန်လှုပ်သော, လည်းဟူ''။ စိတ္တံဝါ၊ စိတ်ကိုမူလည်း။ ဝိက္ခိတ္တံစိတ္တန္တိ၊ ပျံ့လွင့်သောစိတ်ဟူ၍။''တုန်လှုပ်သောစိတ်, ဟူ၍''။ ပဇာနာတိ၊၏။မဟဂ္ဂဘံ၊မဟဂ္ဂုတ်ဖြစ်သော။ စိတ္တံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ မဟဂ္ဂဘံစိတ္တန္တိ၊ မဟဂ္ဂုတ်ဖြစ်သောစိတ်ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အမဟဂ္ဂဘံ၊မဟဂ္ဂုတ်မဟုတ်သော။စိတ္တံဝါ၊ကိုမူလည်း။ အမဟဂ္ဂတံစိတ္တန္တိ၊ မဟဂ္ဂုတ်မဟုတ်သောစိတ်ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ သဥ္ဇာရံ၊ မိမိတို့ထက်လွန်မြတ်သော တရားရှိသော။ ''မိမိတို့ထက်စွမ်းနိုင်မသော တရားရှိသော, လည်းဟူ''။ စိတ္တံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ သဥ္ဇာရံစိတ္တန္တိ၊ မိမိတို့ထက် လွန်သောတရားရှိသော စိတ်ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊၏။အနုတ္တရံ၊ မိမိတို့ထက်လွန်သော တရားမရှိသော။ စိတ္တံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ အနုတ္တရံ စိတ္တန္တိ၊ မိမိတို့ထက် လွန်သော တရားမရှိသော စိတ်ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ သမာဟိတံ၊ သမာဓိနှင့်ယှဉ်သော။ စိတ္တံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ သမာဟိတံစိတ္တန္တိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အသမာဟိတံ၊ သမာဓိနှင့်မယှဉ်သော။ စိတ္တံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ အသမာဟိတံ စိတ္တန္တိ၊ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဝိမုတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော။ စိတ္တံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ဝိမုတ္တံစိတ္တန္တိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အဝိမုတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှ မလွတ်သော။ စိတ္တံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ အဝိမုတ္တံ စိတ္တန္တိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

၂၄၃။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ သေယျထာပိ၊မူကား။ဒဟရော၊ငယ်စွာသော။ယုဝါ၊လုလင်ပျိုဖြစ်သော။ မဏ္ဍနကဇာတိကော၊ တန်းဆာဆင်တတ်သော သဘောရှိသော။ ဇာတ္တိဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။

ဒီဃနိကာယ(က)၊ ၁၄-၂၃

ပုရိသောဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပရိသုဒ္ဓေ၊ ဖြူစင်သော။ ပရိယောဒါတေ၊ ပြိုးပြိုးပြက်သော အရောင်ရှိသော။ အာဒါသေဝါ၊ ကြေးမုံဥလည်းကောင်း၊ အစ္ဆေ၊ ကြည်လင်သော။ ဥဒကပတ္တေဝါ၊ ရေခွက်ဥလည်းကောင်း။ သကံ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ မုခနိမိတ္တံ၊ မျက်နှာရိပ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခမာနာ၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ "ရှသည်ရှိသော်, လည်းဟူ"။ သကနိကံဝါ၊ မှည့်မည်း ဝက်ခြင် အစရှိသည်ကိုမူလည်း။ သကနိကန္တိ၊ မှည့်မည်းဝက်ခြင် အစရှိသည်ရှိ၏ဟူ၍။ ဇာနေယျယထာ၊ ကဲ့သို့။ အသကနိကံဝါ၊ မှည့်မည်းဝက်ခြင် အစရှိသည် မရှိသည်ကိုမူလည်း။ အသကနိကန္တိ၊ ဟူ၍။ ဇာနေယျယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဇဝမေဝ၊ လျှင်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ စိတ္တော၊ ကို။ သမာဟိတေ၊ ကောင်းစွာအာရုံ၌ ထားပြီးသော်။ စိတ္တော၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓေ၊ ဖြူစင်ပြီးသော်။ ပရိယောဒါတေ၊ ပြိုးပြိုးပြက်အရောင်ရှိပြီးသော်။ အနုဂ်တေ၊ကိလေသာမရှိပြီးသော်။ ဝိဂတူပက္ကိလေသေ၊ ညစ်ညူးခြင်း ကင်းပြီးသော်။ မုဒုဘူတေ၊ နူးညံ့စွာဖြစ်ပြီးသော်။ကမ္မနိယေ၊ စေတောပရိယဉာဏ်ဖြစ်ခြင်းငှာ ခံ့ပြီးသော်။ ဌိတေ၊ တည်ပြီးသော်။ အာနေဉ္ဇပတ္တေ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းကင်းပြီးသော်။ စေတောပရိယဉာဏာယ၊ စေတော ပရိယဉာဏ်အလို့ငှာ။ စိတ္တံ၊ကို။ပ။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ပရသတ္တာနံ၊ တို့၏။ ပရပုဂ္ဂလာနံ၊ တို့၏။ စေတော၊ ကို။ စေတသာ၊ဖြင့်။ ပရိစ္စ၊ ၍။ပ။

ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ (၆)

၂၂၄။ ကမ္မနိယေ၊ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်ဖြစ်ခြင်းငှာခံ့ပြီးသော်။ပ။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာ နုဿတိ ဉာဏာယ၊ အလို့ငှာ။ (အနက် ရှေ့နှင့်တူပြီ)။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ တတော၊ ထိုကိုယ်၏ အဖြစ်မှ။ စုတော၊ စုတေသည်ရှိသော်။ ဣဓ၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်၌။ ဥပပန္နော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သာကာရံ၊ အခြင်းအရာနှင့် တကွဖြစ်သော။ သဥဉ္ဇဿံ၊ ညွှန်းခြင်းနှင့် တကွ ဖြစ်သော။ အနေကဝိဟိတံ၊

အထူးထူးအပြားပြားရှိသော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေးဘဝ၌ ခံစားပြီးသော ခန္ဓာကို။ အနုဿရတိ၊ ၏။

၂၄၅။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ မူကား။ ပုရိသော၊ သည်။ သကမ္မာ၊ မိမိနေရာဖြစ်သော။ ဂါမာ၊ မှ။ အညံ၊ သော။ ဂါမံ၊ သို့။ ဂန္ဆေယျ၊ သွားရာ၏။ တမ္မာပိဂါမာ၊ ထိုတပါးသော ရွာမှလည်း။ အညံ၊ သော။ ဂါမံ၊ သို့။ ဂန္ဆေယျ၊ သွားရာ၏။ သောပုရိသော၊ သည်။တမ္မာဂါမာ၊မှ။ သကံယေဝ၊မိမိနေရာလျှင်ဖြစ်သော။ ဂါမံ၊ သို့။ ပစ္စာဂန္ဆေယျ၊ ၏။ တသ္မာပုရိသသ၊ ၏။ ဧဝံ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အသဘဝေယျ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ သကမ္မာ၊ သော။ ဂါမာ၊ မှ။ အမုံ၊ ဤအမည်ရှိသော။ ဂါမံ၊ သို့။ အဂန္ဆိ ံ၊သွားပြီ။ တတြ၊ ထိုရွာ၌။အဟံ၊သည်။ ဧဝံ၊သို့။အဋ္ဌာသိ ံ၊ ရပ်ပြီ။ဧဝံ၊သို့။နိသီဒိ ံ၊ ထိုင်ပြီ။ ဧဝံ၊သို့။ အာဘာသိ ံ၊ စကားဆိုပြီ။ ဧဝံ၊ သို့။ တုဏ္ဟီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ ံ၊ ပြီ။ တမ္မာပိဂါမာ၊ မှလည်း။ အမုံ၊ ဤအမည်ရှိသော။ ဂါမံ၊ သို့။ အဂန္ဆိ ံ၊ပြီ။ပ။ တမ္မာဂါမာ၊ မှ။ သကံယေဝ၊ မိမိနေရာလျှင်ဖြစ်သော။ ဂါမံ၊ သို့။ ပစ္စာဂတော၊ တဖန် ပြန်ပြီ။ ဣတိ သော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ ဧဝမေဝခေါ၊ ထိုအတူလျှင်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ပ။ (အနက်တူပြီ)။

ဒီဃနိကာယ် (၃)

၂၄၆။ ကမ္မနိယေ၊ စုတုပပါတဉာဏ်ဖြစ်ခြင်းငှာ ခွဲပြီးသော်။ပ။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ စုတုပပါတဉာဏာယ၊ စုတိပဋိသန္ဓေကိုသိသော ဉာဏ်အလို့ငှာ။စိတ္တံ၊ပရိကံစိတ်ကို။ပ။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဒိဗ္ဗေန၊ ဒိဗ္ဗဝိဟာရကို မှီထသော။ ''နတ်တို့၏စက္ခုပသာဒနှင့်တူထသော, လည်းဟူ''။ သုဒ္ဓေန၊ အယူစင်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ် ထသော။ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏ ပသာဒစက္ခုကို လွန်၍ ရူပါရုံကိုမြင်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ထသော။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုအာဘိညာဉ်ဖြင့်။ စဝမာနေ၊စုတေခါနိုးဖြစ်ကုန်သော။ဥပပဇ္ဇမာနေ၊ပဋိသန္ဓေယူခါ

နိုးဖြစ်ကုန်သော။ဟိနေ၊ယုတ်ကုန်သော။ပဏီတေ၊မြတ်ကုန်သော။ သုဝဏ္ဏော၊ ကောင်းသော အဆင်းရှိကုန်သော။ဒုဗ္ဗဏ္ဏော၊မကောင်းသော အဆင်းရှိကုန်သော။ သုဂတေ၊ ကောင်းသော အလားရှိကုန်သော။ ဒုဂ္ဂတေ၊ မကောင်းသော အလားရှိ ကုန်သော။ သတ္တော၊ တို့ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ ယထာ ကမ္မုပဂေ၊ ကံအားလျော်စွာ ဖြစ်ကုန်ထသော။ သတ္တော၊ တို့ကို။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ကိံပဇာနာတိ၊ အဘယ်သို့ အပြားအားဖြင့် သိသနည်း ဟူမူကား။ ဣမေဝါပန ဘောန္တော သတ္တာ၊ ဤအရှင်သတ္တဝါတို့သည်။(ဘောန္တော ဟူသော ဝိသေသနပုဒ်ဖြင့် ကရုဏာပြခန်းခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြဘော်မူ၏)။ ကာယဒုစ္စရိတေန၊ ကာယဒုစရိုက်နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ပ။ အရိယာနံ၊အရိယာတို့ကို။ ဥပဝါဒကာ၊ ကဲ့ရဲ့ဘတ်ကုန်၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ မှားသောအယူရှိကုန်၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံ၌ သူတပါးတို့ကို ဆောက်တည်စေကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ တနည်းကား၊ ကာယဿ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ပရမ္မရဏာ၊ စုတိစိတ်၏ အထက်၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာခြင်း ကင်းထသော။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသော အလားဖြစ်သော။ ‘‘မကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏ လားရာဖြစ်ထသော, လည်းဟူ’’။ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးသော အင်္ဂါကြီးငယ် ရှိသည်ဖြစ်၍ ကျရာဖြစ်ထသော။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ဥပပန္နာ၊ ရောက်လေကုန်၏။ ဣမေဝါပန ဘောန္တော သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယသုစရိတေန၊ ကာယသုစရိုက်နှင့်။ပ။ အရိယာနံ၊ အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ အနုပဝါဒကာ၊ မကဲ့ရဲ့တတ်ကုန်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ၊ ကောင်းသောအယူရှိကုန်၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိသမာဒါနာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကံ၌ သူတပါးတို့ကို ဆောက်တည် စေကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ တနည်းကား၊ ကာယဿ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ပရံမရဏာ၊ စုတိစိတ်၏ အထက်၌။ သုဂတိံ၊ ကောင်းသော အလားဖြစ်ထသော။

"ကောင်းမှုကိုပြုသော သူတို့၏ လားရာဖြစ်သော, လည်းဟူ"။ သင်္ဂုံ၊ မြတ်သောရူပါရုံ အစရှိသည် တို့၏ တည်ရာ ဖြစ်သော။ လောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပပန္နာ၊ ရောက်လေကုန်၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိ၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ဒိဗ္ဗေန၊ နတ်တို့၏ ပသာဒစက္ခုနှင့် တူထသော။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ အထူးစင်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ထသော။ အတိက္ကန္တ မာနုသကေန၊ လူတို့၏ ပသာဒစက္ခုကိုလွန်၍ ရူပါရုံကို မြင်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ထသော။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်။ စဝမာနေ၊ စုတေခါနီးဖြစ်ကုန်သော။ ဥပပဇ္ဇမာနေ၊ ပဋိသန္ဓေယူခါနီး ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ သုဂတေ၊ ကောင်းသောအလား ရှိကုန်သော။ ဒုဂ္ဂတေ၊ မကောင်းသော အလားရှိကုန်သော။ သဇ္ဇော၊ တို့ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ ယထာ ကမ္မုပဂေ၊ ကံအားလျော်စွာ ဖြစ်ကုန်သော။သဇ္ဇော၊တို့ကို။ ပဇာနာတိ၊၏။

၂၄၇။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ မူကား။ မဇ္ဈေသိဿ်ာဠကေ၊ ခရိုးဆုံးအလယ်၌။ ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်သည်။ ဋ္ဌိတော၊ ၏။တတ္ထ၊ ထိုပြာသာဒ်၌။ စက္ခုမာ၊ စက္ခုပသာဒနှင့် ပြည့်စုံသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဋ္ဌိတော၊ တည်လျက်။ မနုဿေ၊ တို့ကို။ ဧဟံ၊ အိမ်သို့။ ပဝိသန္တေ၊ ဝင်ကုန်သည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ဧဟာ၊ မှ။ နိက္ခမန္တေ၊ ထွက်ကုန်သည်တို့ကို လည်းကောင်း။ ရထိကာယ၊ ခရိုးမ၌။ ဝိထိ်ံသဉ္စရန္တေ၊ အဆက်ဆက် သွားကုန်သည် တို့ကို လည်းကောင်း။ "အစဉ်အစဉ်သွားကုန်သည်တို့ကိုလည်းကောင်း လည်းဟူ"။ မဇ္ဈေသိဿ်ာဠကေ၊ ခရိုးဆုံ အလယ်၌။ နိသိန္နေ၊ ပါ၊ နေကုန်သည် တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဿေယျ၊ ရာ၏။ တသ္သပုရိသဿ၊ ၏။ ဧဝံပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ ဧတေ မနုဿာ၊တို့သည်။ ဧဟံ၊ သို့။ ပဝိသန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတေမနုဿာ၊ တို့သည်။ဧဟာ၊ မှ။ နိက္ခမန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတေမနုဿာ၊ တို့သည်။ ရထိကာယ၊ ခရိုးမ၌။ ဝိထိ်ံသဉ္စရန္တိ၊ အစဉ်အစဉ် သွားကုန်၏။ ဧတေမနုဿာ၊ တို့သည်။ မဇ္ဈေသိဿ်ာဠကော၊ ခရိုးဆုံ အလယ်၌။

နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ ဇုံတိဧသောပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အာသ ဘဝေယျ၊ ၏။ ဧဝမေဝခေါ၊ လျှင်။ (အကြွင်းအနက်တူပြီ)။

'အာသဝက္ခယဉာဏ (၇)

၂၄၈။ ပ။ကမ္မနိယေ၊ အာသက္ခယဉာဏ် ဖြစ်ခြင်းငှာ ခံ့ကုန်သော်။ပ။ အာသဝါနံ၊ အာသဝတရား တို့၏။ ခယဉာဏာယ၊ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်၌ ဖြစ်သော ဉာဏ်အလို့ငှာ။ စိတ္တံ၊ ပရိကံ်စိတ်ကို။ အဘိနီဟရတိ၊ ရှေ့ရွှေ့ဆောင်၏။ အဘိနီနှာမေတိ၊ ရှေ့ရွှေ့သွတ်စေ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဇာဒံ၊ ဤဝဋ်တရားသည်။ ဒုက္ခံ။ ဒုက္ခတည်း။ ဇာတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ မဖောက် မပြန်။ "ဟုတ်မှန်သော အတိုင်း, လည်းဟူ"။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အယံ တက္ကာဓမ္မော၊ ဤတက္ကာတရားသည်။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဒုက္ခ၏ အကြောင်းတည်း။ ဇာတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ မဖောက် မပြန်။ "ဟုတ်မှန်တိုင်း, လည်းဟူ"။ ပဇာနာတိ။ ၏။ အယံဓမ္မော။ ဤနိဗ္ဗာန်တရားသည်။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ရာတည်း၊ ဇာတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ပြန်။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အယံဓမ္မော၊ ဤမဂ်တရားသည်။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော အကျင့်တည်း။ ဇာတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ ပြန်။ ပဇာနာတိ၊၏။(ဇာမေတယျောဓမ္မော၊ ဤလောဘဒိဋ္ဌိ အဝိဇ္ဇာတရား သုံးပါးတို့သည်။အာသဝါ၊အာသဝမည်ကုန်၏။ ဇာတိ၊သို့။ ယထာဘူတံ၊ပြန်။ပဇာနာတိ၊၏။)အယံ၊ဤတရားသည်။ အာသဝသမုဒယော၊ အာသဝ၏ အကြောင်းတည်း။ ဇာတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ ပြန်။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤတရားသည်။ အာသဝနိရောဓော၊ အာသဝ၏ ချုပ်ရာတည်း။ ဇာတိ၊သို့။ ယထာဘူတံ၊ ပြန်။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အယံဓမ္မော၊ ဤတရားသည်။ အာသဝနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါ၊အာသဝ၏ချုပ်ရာသို့ရောက်စေတတ်သော အကျင့်တည်း။ ဇာတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ ပြန် ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဇာနာတော၊ သိထသော။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဿတော၊ မြင်ထသော။

တဿဘိက္ခုနော၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ကာမာသဝါပိ၊ ကာမာသဝ မှလည်း၊ ဝိမုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဘဝါသဝါပိ၊ မှလည်း။ ဝိမုစ္စတိ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ အဝိဇ္ဇာသဝါပိ၊ မှလည်း။ ဝိမုစ္စတိ၊ ၏။ အဟံ၊သည်။ ဝိမုတ္တာသ္မိ ံ၊ အာသဝတို့မှလွတ်ရာဖြစ်သော အရဟာတ္တ ဖိုလ်၌။ ဝိမုတ္တော၊ အာသဝမှလွတ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဇာတိ၊သို့။ ဉာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ဒိဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူသော အကျင့်သီတင်းကို။ ဝုသိတံ၊ သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်သော တဆယ့်ခြောက်ပါးသောကိစ္စကို။ကတံ၊ပြုအပ်ပြီ။အပရံပန၊ တဖန်။ ဇာတ္တာယ၊ တဆယ့် ခြောက်ပါးသော ကိစ္စအလို၌။ ''ကိလေသာကုန်ခြင်း၌, လည်းဟူ''။ ကတ္တာဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော။ မဂ္ဂဘာဝနာ ကိစ္စံ၊မဂ်ကိုပွားစေခြင်း ကိစ္စသည်။ မေ၊ အား။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ တနည်း ကား၊ ဇာတ္တာယ၊ ဤပစ္စ၊ပွန်ဖြစ်သော ခန္ဓာအစဉ်မှ။ ပရံ၊ တပါး သော။ ခန္ဓသန္တာနံ၊ ခန္ဓာအစဉ်သည်။ မေ၊အား။နအတ္ထိ၊ရှိ။ ဇာတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

၂၄၉။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာအာဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ ပဒုမတဿခေ်ပေ၊ တောင်ထိပ်၌။ အန္တော၊ ကြည် သော ရေရှိထသော။ ဝိပ္ပသန္နော၊ အလွန်ကြည်သော ရေရှိထ သော။ အနာဝိလော၊ညွန်မြူကင်းသော ရေရှိထသော။ ဥဒကရဟ ဒေါ၊ ရေအိုင်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုရေအိုင်၌။ (ပသေယျ ာ်စပ်)။ တနည်းကား၊ တတ္ထတဿဥဒကရဟဒဿ၊ ထိုရေအိုင် ၏။(တိရေ၌စပ်။ ဤနောက်နည်း၌ တတ္ထ-၌ ထွေပစ္စည်းသည်သာမိ အနက်၌ဖြစ်၏။ တိ ရေ၊ ကမ်းနား၌။ ဌိတော၊ တည်သော။ စက္ခု မာ၊ စက္ခုပသာဒနှင့် ပြည့်စုံသော။ ပုရိသော၊ သည်။ တနည်း ကား၊ စက္ခုမာ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ တိ ရေ၊ ၌။ ဌိတော၊ တည်လျက်။သိပ္ပိကသမ္ဗုကမ္ပိ၊ ခရုယောက်သွားကိုလည်းကောင်း။ သက္ခရကထလမ္ပိ၊ ကျောက်စစ်အိုးခြမ်း ကိုလည်းကောင်း။ မစ္ဆ

ဂုမ္မမှိ၊ ငါးလိပ်ကို လည်းကောင်း။ စရန္တမှိ၊ သွားသည်ကိုလည်း ကောင်း။ တိဋ္ဌန္တမှိ၊ ရပ်သည်ကို လည်းကောင်း။ ပသေယျ၊ ၏။

အမှာ ဤအရာ၌ ကျောက်စစ် အိုးခြမ်းကွဲသည် စရဏာ ကြိုယာကို မပြီးစေတတ်။ တိဋ္ဌနကြိုယာကိုသာ ပြီး စေတတ်၏။ ခရူယောက်သွား ငါးလိပ်တို့ကား ကြိုယာနှစ်ပါးကို ပင် ပြီးစေတတ်၏။ ထိုကြောင့် ''သက္ခရကထလံ တိဋ္ဌန္တံ သိပ္ပိက သမ္မုကမှိ မဏ္ဍူ ဂုမ္မမှိ စရန္တမှိ တိဋ္ဌန္တမှိ ဟူ၍ ဆိုအပ်လျက် ယထာ လာဘနည်းအားဖြင့် ''သိပ္ပိကသမ္မုကမှိ သက္ခရကထလမှိ စရန္တမှိ တိဋ္ဌန္တမှိ'' ဟုဆိုသည်။ ယထာလာဘနည်းဟူသည်ကား သက္ခရက ထလံ-ဟူသောကံကို တိဋ္ဌနကြိုယာနှင့်သာယှဉ်။ စရဏာ ကြိုယာနှင့် မယှဉ်လင့်။ သိပ္ပိကသမ္မုကမှိ မဏ္ဍူဂုမ္မမှိဟူသော ကံနှစ်ခုကို ကြိုယာ နှစ်ခုနှင့် ယှဉ်လေဟူလိုသည်။

* တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဧဝံ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿ ဘဧဝယျ၊ ၏။ ကိံဘဧဝေယျ၊နဲည်းဟူမူကား။အယံဥဒကရဟဒေါ၊ ဤရေအိုင်သည်။အန္ဓော၊ကြည်သောရေရှိ၏။ ဝိပ္ပသန္နော၊ အလွန် ကြည်လင်သော ရေရှိ၏။ အနာဝိလော၊ မြက်ငင်းသော ရေရှိ၏။ တတြ၊ ထိုရေအိုင်၌။ ဇာမေ သိပ္ပိကသမ္မုကာပိ၊ ဤယောက်သွား ခရူတို့သည်လည်းကောင်း။ ဇာမေ သက္ခရကထလာပိ၊ ဤကျောက် စစ်အိုးခြမ်းကွဲတို့သည် လည်းကောင်း။ ဇာမေ မဏ္ဍူ ဂုမ္မာပိ၊ ဤငါး လိပ်တို့သည်လည်းကောင်း။ စရန္တာပိ၊ သွားလည်း သွားကုန်၏။ တိဋ္ဌန္တာပိ၊ ရပ်လည်းရပ်ကုန်၏။ ဇာတိသောပရိဝိတက္ကော၊သည်။ အဿဘဧဝယျ၊၏။ ဧဝမေဝခေါ၊ဤသို့လျှင်။ပ။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ (အကြွင်းအနက်တူပြီ)။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သန္ဒိဋ္ဌိကံ၊ မျက်မှောက်၌ ယူအပ်သော။ ဇာဒမှိသာမညဖလံ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော ရဟန်း၏အကျိုးသည်လည်း။ပုရိမေဟိ၊ရှေ့၌ဆိုအပ်ပြီးကုန်သော။ သန္ဒိဋ္ဌိကေဟိ၊ ကုန်သော။ သာမညဖလေဟိ၊ တို့ထက်။အဘိက္ကန္တ တရဏ္ဍ၊ လွန်မြတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဏီတ တရဏ္ဍ၊ ထူးမြတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သန္ဒိဋ္ဌိကာ၊

ပစ္ဆုပ္ပန်မျက်မှောက်၌ မြင်အပ်သော။ ဇာမသွာ သာမညဖလာ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော ရဟန်း၏ အကျိုးထက်။ ဥတ္တရိတရုံဝါ၊ လွန်မြတ်သည်လည်း ဖြစ်ထသော။ ပဏီတတရုံဝါ၊ ထူးမြတ်သည်လည်း ဖြစ်ထသော။ အည်၊ အရဟတ္တဖိုလ်မှ တပါး သော။ သန္ဒိဋ္ဌိကံ၊ သော။ သာမညဖလံ၊သည်။နတ္ထိ၊ရှိ။

အဇာတသတ္တုဥပါသကတ္တပဋိဇေဒနာ

၂၅၀။ ဇာတိဧဝံ၊ သို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သာမညဖလေ၊ ရဟန်း၏အကျိုးကို။ဝုတ္တေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ မာဂဓော၊ မဂဓရာဇတိုင်းကို အဇိုးရထသော။ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သားဖြစ်သော။အဇာတသတ္တု၊ အဇာတသတ် အမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊သည်။ဘဂဝန္တံ၊ကို အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဇာဒံ၊ ဤတရားဒေသနာတော်သည်။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ် လိုဖွယ် ရှိ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဇာဒံ၊ သည်။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန် ကောင်းမြတ်၏။ဘန္တေ၊ရား။သေယျထာပိ၊ ဥပမာ အဘာယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ နိကုဇ္ဇိတံ၊ အောက်သို့ မျက်နှာပြု၍ ထားအပ် သောအိုးကို။ တနည်းကား၊ အောက်၌ မျက်နှာဝ ရှိသောအိုး အစရှိသည်ကို။ ဥက္ကုဇ္ဇေယျယထာဝါ၊ အထက်သို့ မျက်နှာရှိသည် ကို ပြုဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ (ဟူ၍လည်း အဓိပ္ပါယ်ထွေပေး)။ ပဋိစ္ဆန်နံ၊ မြက်သစ်ရွက် အစရှိသည်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသော ဝတ္ထု၊ကို။ ဝိဝဝေယျယထာဝါ၊ ဖွင့်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။မုဋ္ဌဿ၊ ခရိုးမှား သောသူအား။ မဂ္ဂံ၊ကို။ အာစိက္ခေယျ ယထာဝါ၊ ကြားပေသကဲ့ သို့လည်းကောင်း။ အန္ဓကာရေ၊ အင်္ဂါ လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော အမိုက်တိုက်၌။ တေလပဇ္ဇောကံ၊ ဆီမီးတန်ဆောင်ကို။ ဓာရေယျ ယထာဝါ၊ ထွန်းဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ စက္ခုမန္တော၊ စက္ခု ပသာဒနှင့်ပြည့်စုံသောသူတို့သည်။ ရူပါနိ၊ရူပါရုံတို့ကို။ ဒက္ခန္တိ ယထာဝါ၊ မြင်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဧဝမေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဘန္တေ၊ရား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ များစွာ

သောအကြောင်းဖြင့်။ ဓမ္မော၊ ကိုး ပကာသိတော၊ ထင်ရှားပြ
အပ်ပြီ။ ဘုန္တေ၊ ရား။ သောဟံ သော အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝန်၊
ကို။ သရဏံ သရဏံဂုတိ၊ ဆင်းရဲကို ဖျောက်ပေတတ်၏ ချမ်းသာ
ကို ဆောင်ပေတတ်၏ ဟူ၍။ ဂန္ဆာမိ ဘဇာမိ၊ ဆည်းကပ်၏။
တနုည်းကား။ ဂန္ဆာမိ-ဗုဇ္ဈာမိ၊ သို၏။ ဓမ္မဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။
ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သရဏံ သရဏံဂုတိ၊၍။ ဂန္ဆာမိ
ဘဇာမိ၊၏။ တနုည်းကား၊ ဂန္ဆာမိဗုဇ္ဈာမိ၊၏။ ဘုန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊
သည်းအင်္ဂုတ်၊ ယနေ့၏အဖြစ်ကို။ အဇ္ဇဂ္ဂအာဒိံကတွာ၊ အစပြု၍။
(ဤအဇ္ဇယောဇနာကား အင်္ဂုတ္တရေဟု ပဌမကွရာတန့်ရှိသော
ပါဠိကို လိုသတည်း။ အင်္ဂုဒရေ ဟူ၍ တတိယကွရာ ဒုန့်လည်း
ပါဠိရှိ၏။ "အင်္ဂုဒရေ အင်္ဂုအဂ်ံကတွာ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍" ဤသို
ယောဇနာ။ ဒ အက္ခရာကား အာဂုံတည်း)။ ပါဏုပေတံ၊
ဇီဝိတိန္ဒြေ တည်သမျှသော ကာလပတ်လုံး။ "အသက်နှင့်ပြည့်စုံ
သမျှသော ကာလပတ်လုံး, လည်းဟူ"။ သရဏဂတံ၊ ဆည်းကပ်
ခြင်းသို့ရောက်သော၊ "ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်သော, လည်းဟူ"။
ဥပါသကံ၊ သီတုံးသည်ဟူ၍။ မံ၊ ကို။ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူ
လော့။ ။ဘုန္တေ၊ရား။ ယထာဗလံ၊ မိုက်သည်အားလျော်စွာ။
ယထာမုဠံ၊ တွေဝေသည် အားလျော်စွာ။ ယထာ အကုသလံ၊
မလိမ္မာသည် အားလျော်စွာ။ အစ္ဆယော၊ အပြစ်သည်။ မံ၊ ကို။
အစ္ဆာဂမာ၊နှိပ်စက်၏။ (အဘယ်ကြောင့် အပြစ်သည် နှိပ်စက်လေ
သနည်းဟူ သူ့စောဒနာကို ဖြေလိုသော် "ယောစာဟံဝိတရံ" အစ
ရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အဋ္ဌကား။ ။ယသ္မာ၊
ကြောင့်။ ယောစာဟံ-ယောစအဟံ၊ အကြင် ငါသည်။ ဓမ္မိကံ၊
တရားစောင့်ထသော။ဓမ္မရာဇာနံ၊ တရားသဖြင့်မင်းဖြစ်ထသော။
"တရားသဖြင့် မင်းပြုထသော, လည်းဟူ"။ ဝိတရံ၊ ကို။ ဇာသရိ
ယာသ၊မင်းစည်းစိမ်၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ဇီဝိတာ၊
မှ။ ဝေါရောပေသိ၊ ချခဲ့၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံမံ၊ ထိုငါ့ကို။
အစ္ဆယော၊ အပြစ်သည်။ အစ္ဆဂမာ၊ နှိပ်စက်၏။ ဘုန္တေ၊ ရား။

ဘုဂဝါ၊ သည်။ တဿမေ၊ ထိုငါ၏။ အစ္ဆယံ၊ အပြစ်ကို။ အစ္ဆယတော့ဝ၊ အပြစ်အားဖြင့်။ အာယတိ်၊ နောင်အခါ၌။ သံဝရာယ၊ စောင့်ခြင်းငှာ။ ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ သည်းခံမတ်မူပါလော့။ ဣတိတေ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။

၂၅၁။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တုံ၊ သည်။ တဋ္ဌ၊ နာလော့။ တံ၊ သင့်ကို။ အစ္ဆယော၊ အပြစ်သည်။ ယထာဗလံ၊ မိုက်သော အလျောက်။ ယထာမုဋ္ဌံ၊ တွေဝေသောအလျောက်။ ယထာ အကုသလံ၊ မလိမ္မာသောအလျောက်။ အစ္ဆဂမာ၊ နှိပ်စက်၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အစ္ဆဂမာ၊ နည်း။ တုံ၊ သည်။ ယံ ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ဓမ္မိကံ၊တရားစောင့်ထသော။ ဓမ္မရာဇာနံ၊ တရားသဖြင့် မင်းဖြစ်ထသော။ ပိတရံ၊ကို။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ ဝေါရောပေသိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ သင့်ကို။ အစ္ဆယော၊ သည်။ အစ္ဆာဂမာ၊၏။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ တုံ၊ သည်။ ယထာ ယသ္မာ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ အစ္ဆယံ၊ ကို။ အစ္ဆယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ယထာ ဓမ္မံ၊ အပြစ်အားလျော်စွာ။ ပဋိကရောသိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေ၊သင်၏။တံအစ္ဆယံ၊ထိုအပြစ်ကို။ မယံ၊ တို့သည်။ ပဋိဂ္ဂဏှာမ၊ သည်းခံကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အရိယဿ၊ ငါဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ သာသနာတော်၌။ ယောနရော၊ သည်။ အစ္ဆယံ၊ ကို။ အစ္ဆယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ယထာဓမ္မံ၊ အပြစ် အားလျော်စွာ။ ပဋိကရောတိ၊ ၏။ အာယတိ်၊ နောင်အခါ၌။ သံဝရံ၊ စောင့်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သော သံဝရ အာပဇ္ဇနာ၊ ကျိသို့စောင့်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ တဿ နရဿ၊ ထိုသူ၏။ ဝုဒ္ဓိဟိ-ဝုဒ္ဓိဓ၀၊ အစီးအပွါးလျင်တည်း။ ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။

၂၅၂။ ဧဝံ၊သို့။ဘဂဝတော၊သည်။ဝုတ္တေ၊မိန့်တော်မူအပ်သည် ရှိသော်။ မာဂဓော၊ ထသော။ ဧဝဒေဟိပုတ္တော၊ ထသော။ အဇာတသတ္တု၊သော။ရာဇာ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ရာ။ ဟန္ဒဒုဒါနိ၊ ယခု။ မယံ၊တို့သည်။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားပါကုန်အံ့။ မယံ၊

တို့သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ များသော ကိစ္စရှိကုန်၏။ ဗဟုကရဏီယာ၊ များသော ပြုဖွယ်ကိစ္စရှိကုန်၏။ ဤတို့ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ ဒါနိ ဣဒါနိ၊ ဦး။ တွံ၊ သည်။ ယာသဂမနာသ၊ အကြင်သွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ ကို။ မညာသိ၊ သ်၏။ တံဂမနံ၊ ကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ (ဤသို့ ပါဠိသေသထည့်၍ သမ္ဗန်)။ ဤတို့၊ သို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ဦး။ မာဂဓော၊ သော။ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ သော။ အဇာတသတ္တု၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ဘာဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ စကားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိတွာ၊ အလွန်နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတွာ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ လတ်ျာရစ်လှည့်သည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ပက္ကမိ၊ သွားလေ၏။

၂၅၃။ အထခေါ၊ ဦး။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မာဂဓံ၊ သော။ ဝေဒေဟိ ပုတ္တသ၊ သော။ အဇာတသတ္တု၊သ၊ သော။ ရညော၊ ၏။ အဘိရုပက္ကန္တသ၊ သွား၍မကြာမီ။ ဘိက္ခူ၊တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ကိံ အာမန္တေသိ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အယံ ရာဇာ၊ ဤအဇာတသတ်မင်းကို။ အတ္တနာ၊ သည်။ ကတေန၊ ပြုအပ်သော။ ပိတုဃာတကကမ္မေန၊ ပိတုဃာတက ကံသည်။ ခတော၊ ဖျက်ဆီးအပ်၏။ (အတ္တနာ ကတေန ပိတုဃာတက ကမ္မေန သုံးပုဒ်ကား၊ ပါဠိသေသတည်း)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ရာဇာ၊ ကို။ အတ္တနာ၊ သည်။ ကတေန၊ သော။ ပိတုဃာတက ကမ္မေန၊ သည်။ ဥပဟတော၊ ညှဉ်းဆအပ်၏။ ''သတ်အပ်၏, လည်းဟူ''။ကသ္မာ၊ကြောင့်။ အယံ ရာဇာ၊ ကို။ အတ္တနာ၊ သည်။ ကတေန၊ သော။ ပိတုဃာတကကမ္မေန၊ သည်။ ခတော၊ နည်းဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အယံ ရာဇာ၊ သည်။ ဓမ္မိကံ၊ တရား၌စောင့်ထသော။ မမ္မရာဇာနံ၊ တရားသဖြင့် မင်းဖြစ်ထသော။ ''တရားသဖြင့် မင်းပြုထသော, လည်းဟူ''။ ပိတရံ၊ ကို။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ သစေနဝေါရောပေသ်ထ၊ အကယ်၍ မချသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ၊ သို့ မချသည်။ သတိ၊ သော်။ ဤမသို့ ယေဝ အာသနေ၊ ဤနေရာ၌ပင်

လျှင်။ အသ ရညော၊ ထိုမင်းအား။ ဝိရဇံ၊ ရာဂ အစရှိသော မြို့ကင်းထသော။ ဝိတမလံ၊ ရာဂအစရှိသော အညစ်အကြေးကင်း ထသော။ ဓမ္မစက္ခု၊ သောတာပတ္တိ မဂ်ဉာဏ်သည်။ ဥပပဇ္ဇိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဒုတိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယံရာဇာ၊ ကို။ အတ္တာနာ၊ သည်။ ကတေန၊ သော။ပိတုဃာတက ကမ္မေန၊ သည်။ ခတော၊ ဖျက်ဆီး အပ်၏။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဒုဒံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ တေဘိက္ခူ။၊ တို့သည်။ အတ္တာမနာ၊ နှစ်လို ဝမ်းသာကုန်သည်။ ဟုတ္တွာ၊ ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ စကားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိတ္ဝာ၊ ကောင်းပေစွတဟု ဝန်ခံကုန်ပြီ။

ဒုတိယံ၊သော။ သာမညဖလသုတ္တံ၊သာမညဖလသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၃-အမွန်သုတ္တ

၂၅၄။ ဘန္တေကသပ၊ ပ။ ဒုဒံသုတ္တံ၊ ဤအမွှန်သုတ်ကို။ မေ မယာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မှ။ ဧဝံ ဧကေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။သုတံဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်း တို့၌။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရီကို။ စရမာနော၊ သွားသည်ဖြစ်၍။ မဟာတာ၊ ဂုဏ်အားဖြင့် မြတ်သော။ ''အရေ အတ္တက်အားဖြင့် များသော, လည်းဟူ''။ ဘိက္ခု၊ သံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဏ္ဍုမတ္တေဟိ၊ ငါးခု အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ရဟန်းအရာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တာနညိးကား၊ ပဏ္ဍုမတ္တေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယေနဒိသာဘာဂေန၊ အကြင်အရပ် မျက်နှာအဖို့ဖြင့်။ ဇနပဒသာနုံလံနာမ၊ ဇနပဒသာနုံလ အမည်ရှိသော။ (ဗြာဟ္မဏဂဝါမောဠိစပ်)။ကောသလာနံ၊ ကောသလတိုင်းတို့၏။ ဗြာဟ္မဏဂဝါမော၊ပုဏ္ဏားရွာသို့။ ဂန္တွာ၊ ဗျော၊သွားအပ်၏။ တံတေန ဒိသာဘာဂေန၊ ဖြင့်။ ဇနပဒသာနုံလံ၊ ဇနပဒသာနုံလ အမည်ရှိသော

ရွာသို့။ အဝသရိ၊သွားတော်မူ၏။ တနည်းကား၊ ယေနယတ္ထ၊၌။ ဤသာနက်လုံနာမ၊သော။ ကောသလာနံ၊တို့၏။ ပြာဟ္မဏာဂါ၊မော၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တံဌာနံ၊ ကိုဤသာနက်လ အမည်ရှိသော အရပ်သို့။ အဝသရိ၊ရောက်တော်မူ၏။ တကြ၊ထိုအရပ်၌။ ဤသာနက်လေ၊ ဤသာနက်လ အမည်ရှိသော ရွာ၌။ ဤသာနက်လဝနသဏ္ဍော၊ ဤသာနက်လ အမည်ရှိသော တောအုပ်၌။ ဝိဟရတိ၊၏။

ပေါက္ခရသာတိဝတ္ထု၊

၂၅၅။ ဘေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ပေါက္ခရသာတိ၊ ပေါက္ခရသာတိ အမည်ရှိသော။ ပြာဟ္မဏော၊သည်။သတ္တာ၊သဒံ၊ များစွာသော သတ္တဝါတို့ဖြင့် ပြည့်ထသော။ သတိဏကဋ္ဌောဒကံ၊ မြက်ထင်းရေတို့နှင့် ပြည့်စုံထသော။ သဓညံ၊ များသော ဥစ္စာစပါး ရှိထသော။ ရာဇဘောဂ္ဂံ၊မင်းမှုရအပ်သော စည်းစိမ်ဖြစ်ထသော။ တနည်းကား၊ မင်းဖြစ်၍ ခံစားအပ်ထသော။ ပသေနဒိ ကောသလေန၊ ပသေနဒိကောသလ အမည်ရှိသော။ ရညာ၊သည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်ထသော။ ရာဇဒါယံ၊ မင်း၏ အမွေဥစ္စာ ဖြစ်ထသော။ ''မင်းသည်ပေးအပ်ထသော,လည်းဟူ''။ ပြဟ္မဒေယျံ၊မြတ်သော အားဖြင့် ပေးအပ်ထသော။ ဥက္ကင်္ဌံ၊ ဥက္ကင်္ဌမြို့၌။ ''ဥက္ကင်္ဌတိုင်း၌, လည်းဟူ''။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ နေ၏။ တနည်းကား၊ ဥက္ကင်္ဌံ၊ ကို။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ စိုးအုပ်၏။

အမှာ　ဤနည်းကား ''ဥက္ကင်္ဌံ အဇ္ဈာဝသတိတိ ဥက္ကင်္ဌနာမကေဝသတိ'' ဟူသော အဋ္ဌကထာ ပါဠိနှင့် အညီတည်း။ ဤနည်း ဥက္ကင်္ဌသည် ဒုတိယာဝိဘတ် သတ္တမီ အနက်တည်း။ အဇ္ဈာဝသတိ၌ အဓိသဒ္ဒါ အာသဒ္ဒါ တို့သည် ဓာတ္ထတ္ထာ နုဝတ္တကချည်းတည်း။ နောက်နည်းကား ''အဘိဘဝိတွာဝါအာဝသတိ''ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိနှင့်အညီတည်း။ ဤနောက်နည်း၌ အဓိသဒ္ဒါသည် အဘိဘဝနအနက်ရှိ၏။ အာသဒ္ဒါကား မရိယာဒ အနက်ရှိ၏။ သတ္တ၊သဒံ အစရှိသော ဥက္ကင်္ဌံ

ဟူသော ပုဒ်၏ ဝိသေနဂုဏ်ပုဒ် တို့တွင် သတ္တုသဒ်ံ သတိဏ ကဋ္ဌောဒကံသဓည်ံဟူသော ဝိသေသန သုံးပုဒ်တို့ဖြင့် ထိုဥက္ကဋ္ဌမြို့၏ လူမျိုး ဆင်ရတနာ မြင်းရတနာ အစရှိသည်တို့နှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်,ပြည်၏အဆောက်အဦဖြစ်သော အိမ်မိုးစရာဖြစ်သော မြက် ဆင်စာ မြင်းစာဖြစ်သောမြက် အစရှိသည် တို့နှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ် စပါးပေါသည်၏ အဖြစ်ကို ပြတော်မူ၏။ ရာဇဘောဂ်ဟူသော ဝိသေသနဖြင့် အလုံးစုံလက်ဖြတ်ခြင်း အစရှိသည်ကို ပြု၍ ဆုံးမသည်ဖြစ်၍ မြစ်ဆိပ်တောင်အစရှိသည်တို့၌ အခွန်ကိုယူသည်ဖြစ်၍ ထီးကိုဆောင်း၍မင်းဖြစ်၍ ခံစားသည်၏အဖြစ်ကို ပြတော်မူ၏။ ထိုပြည်ကို အဘယ်သူ ပေးသနည်းဟု သူမေးဖွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ ''ရညာ ပသေနဒိကောသလေန ဒိန်္နံ''ဟူသော ဝိသေသနကို မိန့်သတည်း။ ရာဇဒါယံ ဟူသော ဝိသေသနဖြင့် မင်းပေး ဥစ္စာတည်း။ အမတ်ပေးမဟုတ် ဟူသော အနက်ကို နစ်စေ၏။ ဗြဟ္မဒေယျံဟူသော ဝိသေသနဖြင့် တဖန် မနုတ်သော ပေးခြင်းဖြင့် ပေးသည်၏ အဖြစ်ကို ပြတော်မူ၏။

* ပေါက္ခရသာတိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အသောသိ ခေါ-အသောသိဓဝ၊ကြားပေသလျှင်ကတည်း။ကိံ အသောသိ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘော၊ အချင်းတို့။ သက္ကပုတ္တော၊ သာကီဝင် မင်းမျိုး ဖြစ်ထသော။ သက္ကကုလာ၊ သာကီဝင် မျိုးမှ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုထသော။ ဂေါတမော၊ ဂေါတမအနွယ် ဖြစ်ထသော။ သမဏော၊သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရမာနော၊ သွားသည်ဖြစ်၍။ မဟတာ၊ ဂုဏ်အားဖြင့် မြတ်သော။ ''အရေအတွက်အားဖြင့် များသော, လည်းဟူ''။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ပဉ္စမတ္တေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သောရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ဇုဏ္ဏာနင်္လံ၊ ဇုဏ္ဏာနင်္လရွာသို့။ အနုပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဇုဏ္ဏာနင်္ဂလေ၊ဦး။ဇုဏ္ဏာနင်္လဝနသဏ္ဍော၊ ဇုဏ္ဏာနင်္လရွာ၏အနီးဦးဖြစ်သော တောအုပ်၌။ ဝိဟရတိခလု-ဝိဟရတိကိရ၊

နေသတတ်။ တံခေါပန ဘဝန္တံ ဂေါတမံ-တသခေါ ပန ဘော
ဇတော ဂေါတမသ၊ ထိ အရှင် ဂေါတမ၏။ ကလျာဏော၊
ကောင်းသောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ ကျော်စော
သောအသံသည်။ ''ကောင်းချီးပေးသောအသံသည်, လည်းဟူ''။
ဧဝံ၊ သို့။ ဗာဒ္ဓါဂ္ဂတော၊ နှံ့၍တက်၏။ ကိံ အဗ္ဘာဂ္ဂတော၊ အဘယ်
ကဲ့သို့နှံ့၍တက်သနည်းဟူမူကား။ သောဘဂဝါ၊သည်။ ဒုတ်ဝိ ဒုမိ
နာ ကာရဏေန၊ ဤသို့ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံတော်မူသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟ မည်ကော်မူ၏။ ဒုတိဝိ ဒုမိနာ
ကာရဏေန၊ ဤသို့ မဖောက်မပြန် သခ်ာတ အသခ်ာတအားဖြင့်
ပြားသော အလုံးစုံသောတရားကို အလိုလိုလျှင် သယမ္ဘာ။ဉာဏ်ဖြင့်
သိတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်လည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
မည်၏။ ဒုတိဝိ ဒုမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး ဝိဇ္ဇာ
ရှစ်ပါး စရဏတဆယ့်ငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ၏။ ဒုတိဝိ ဒုမိနာ ကာရဏေန၊
ဤသို့ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
လည်း။ သုဂတော၊ မည်၏။ ဒုတိဝိ ဒုမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့
လောကသုံးပါးကို သိတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။
လောကဝိဒူ၊ မည်၏။ ဒုတိဝိ ဒုမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့တူသော
တစုံတယောက်သောသူမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ အနုတ္တ
ရော၊ မည်၏။ ဒုတိဝိ ဒုမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့ ယဉ်ပြီးသော
ယောကျ်ား မယဉ်သေးသော ယောကျ်ားတို့ကို ဆုံးမတော်မူ
တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊၏။ ဒုတိဝိ
ဒုမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့ နတ်နှင့်တကွသောလူတို့ကို ဆုံးမတော်
မူတတ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်လည်း။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ တို့၏။
သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်၏။ ဒုတိဝိ ဒုမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့ သစ္စာ
လေးပါး တရားတို့ကို သိစေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။
ဗုဒ္ဓေါ၊ မည်၏။ ဒုတိဝိ ဒုမိနာကာရဏေန၊ ဤသို့ ဘုန်းခြောက်
ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ မည်၏။ ဒုတိ

သို့။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ ချီးမွမ်ိးသောအသံသည်။ အဇ္ဈာဂ္ဂတော၊ ၏။ သောဘဂဝေါ၊ သည်။ သဒေဝကံ၊ ကာမဂဝစရနတ်ပြည် ငါးထပ်နှင့် တကွဖြစ်ထသော။ သမာရကံ၊ ဝသဝတ္တီ နတ်ပြည်နှင့် တကွဖြစ်ထသော။ သပြဟ္မကံ၊ ပြဟ္မာ့ပြည်နှင့် တကွဖြစ်ထသော။ ဤမံလောကံ၊ ဤသြကာသလောကကို။ သဿမဏဗြာဟ္မဏိ၊ သာသနာတော်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့နှင့် တကွဖြစ်ထသော။ သဒေဝမနုဿံ၊ သမ္မုတိ နတ်တည်းဟူသော မင်းကြွင်းသော လူနှင့်တကွဖြစ်ထသော။ ပဇံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ သယံ၊ မိမိအလိုလို။အဘိညာ-အဘိညာယ၊ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ပဝေဒေတိ၊ ကြားတော်မူ၏။ သောဘဂဝေါ၊ သည်။ အာဒိကလ္ယာဏံ၊ အစ၏ ကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံထသော။ မဇ္ဈကလ္ယာဏံ၊ ထသော။ ပရိယောသာနကလ္ယာဏံ၊ ထသော။ သာတ္ထံ၊အနက်နှင့်ပြည့်စုံထသော။ သဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံထသော။ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံ ပြည့်စုံစွာထသော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ခရုသင်းပွတ်သစ်ကဲ့သို့ ဖြူစင်စွာထသော။ ဓမ္မံကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ သိက္ခာသုံးပါး အပေါင်းတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်သော သာသနာတော် တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို။ ပကာသေတိ၊ ထင်ရှားပြတော်မူ၏။ တထာရူပါနံ၊ ထိုသို့သောဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်ထသော။ အရဟတံ-အရဟန္တာနံ၊ တို့ကို။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းသည်။ သာဓုခေါပန၊ ကောင်းသော အကျိုးစီးပွါးကို ဆောင်တတ်သည်သာလျှင်။ဟောတိ၊ ၏။ ဇုတိ၊သို့။ အသောသိခေါ၊ ကြားသလျှင်ကကည်း။

အမ္မဒ္ဒမာဏဝ

၂၅၆။ ဘေနခေါပနသမယေန၊ဌ်။ပေါက္ခရသာတိဿ၊သော။ ဗြာဟ္မဏသ၊ ၏။ အမ္မဒ္ဒောနာမ၊ အမ္မဒ္ဒ အမည်ရှိသော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ အန္တေဝါသီ၊ အနီးဌ်ကျင်လည်သော တပည့်သည်။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဒီဃနိကာယ(က)၂၄၄-၂၅

မဟာတိ၊ ၏။ အဗ္ဘာယကောဝ၊ ဗေဒင်ကို သရဗ္ဘာယ်တတ်သည်။ ဟောတိ၊၏ မန္တမရော၊ဗေဒင်ကိုဆောင်တတ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ သနိဃဏ္ဍုကေတုဘာနံ၊ နိဃဏ္ဍုကျမ်း ကေတုဘကျမ်းနှင့် တကွ ဖြစ်သော။ သာက္ခရပဘေဒါနံ၊ အက္ခရာ အပြားကိုပြတတ်သော ကျမ်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်ထသော။ ဇုတိဟာသပဠုမာနံ၊ ဇုတိဟာသ ကျမ်းလျှင်ငါးခုမြောက်ရှိကုန်သော့။တိဏ္ဏံ၊သော။ဗေဒါနံ၊ တို့၏။ ပါရဂူ၊ အဆုံးတိုင်အောင်တတ်၏။ "အဆုံးတိုင်အောင် သိ၏, လည်းဟူ"။ (အဆုံးကို သိ၏, လည်းပေး)။ ပဒကော၊ ဗေဒင် သုံးပုံကိုလည်း သင်တတ်၏။ ဝေယျာကရဏော၊ ဗေဒင်မှကြွင်း သော ဗျာကရဏ်း ကျမ်းကိုလည်း သင်တတ်၏။ လောကာယဟ မဟာပုရိသလက္ခဏော့သူ၊ လောကာယတကျမ်း, ဘုရားတို့၏ လက္ခဏာကို ပြတတ်သော ကျမ်းတို့၌။ အနုဝယော၊ အကြွင်းမဲ့ တတ်၏။ "ပြည့်စုံသော အတတ်ရှိ၏လည်းဟူ"။ သကေအာစရိ ယကော၊ မိမိဆရာ၏အတတ်ဖြစ်သော့။ ပါဝစနေ၊ မိမိဆရာ့စကား ဖြစ်ထသော့။ တေဒိဇ္ဇကော၊ ဗေဒင်သုံးပုံ၌။ အဟံ၊ သည်။ ယံမန္တံ၊ အကြင်ဗေဒင်ကို။ ဇာနာမိ၊ ၏။ တံမဲန္တံ၊ကို။တို့၊သည်။ ဇာနာသိ၊ ၏။တို့၊သည်။ယံမန္တံ၊ကို။ဇာနာသိ၊၏။ တံမန္တံ၊ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဇာနာမိ၊၏။ ဇုတိ၊ သို့။ အနုညာတပရိညာတော၊ ခွင့်လည်းပြု အပ်၏။ ဝန်လည်းခံအပ်၏။ (အကြင် ဗေဒင်ကို ငါတတ်၏။ ထိုငါတတ်သော ဗေဒင်ကို သင်သည်လည်းတတ်၏။ ဤသို့ ခွင့်ပြု သဘည်း။ ဆရာဆိုတိုင်းပင် ငါတတ်၏ဟုံ ဝန်ခံသတည်း)။

၂၅၇။ အဆခါ၊ ဌ်။ပ။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ ကိံ အာမန္တေသိ၊ နည်းဟူမူကား။ တာတအမ္မဋ္ဌ၊ ချစ်သား အမ္မဋ္ဌ။ (သမဏော ဂေါတမမာစသည် အနက်တူပြီ)။တာတအမ္မဋ္ဌ၊ ချစ်သား အမ္မဋ္ဌ။ ဟိ၊လာလှည့်။တို့၊သည်။ ယေန-ယတ္ထ၊ဌ်။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေ-တတ္ထ၊သို့။ ဥပသင်္ကမ၊ ကပ် လေခလော့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဂေါတမံ၊ သော။ သမဏံ၊ ကို။ ဇာနာဟိ၊ သိလေလော့။ တံဘဝန်တံ ဂေါတမံ- တသောဘာတော

ဂေါတမသဃ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။ သဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသော အသံသည်။ "ကျော်စော ခြင်းသည်, လည်းဟူ"။ တထာသနှံယေဝ၊ ထိုသို့ကျော်စောတိုင်းသော ဂုဏ်ရှိသည် ဖြစ်၍လျှင်။ အဇ္ဈာဂ္ဂတော ယဒိဝါ၊ နှံ၍တက်သလော။ (ယဒိဝါကား သံသယတ္ထ ဇောဘက နိပါတ်ပုဒ်တည်း)။ တထာ၊ ထိုသို့ ကျော်စော တိုင်းသော ဂုဏ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ နောအဇ္ဈာဂ္ဂတော ယဒိဝါ၊ နှံ့၍ မတက်သလော။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ ထိုအရှင် ဂေါတမသည်။ တာဒိသော၊ ထိုသို့ကျော်စောတိုင်းသော သဘောရှိသည်။ ဟောတိယဒိဝါ၊ ဖြစ်သလော။ တာဒိသော၊ ထိုသို့ကျော်စော တိုင်းသောသဘောရှိသည်။ နောဟောတိယဒိဝါ၊ မဖြစ်သော။ ဘောအမွဋ္ဌ၊ဋ္ဌ။ မယံ၊ တို့သည်။ တထာ၊ မဖောက်မပြန် ကေန်စင်စစ်။တံဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ထိုအရှင်ဂေါတမကို။နဇာနိသာမ၊ ကုန်။ (နဇာနိသာမာတိဟု ဇုတိသဒ္ဒါနှင့် ပါဠိရှိကြ၏။ ဇုတိ မရှိလို)။

၂၅၈။ ဘောအမွဋ္ဌ၊ အချင်းအမွဋ္ဌ။ ကထံ ကေနကာရဏောန၊ ဖြင့်။ (ယထာကား နိပါတ်သာတည်း။အနက်မရှိ)။ အဟံ၊သည်။ တံဘဂဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ထိုအရှင် ဂေါတမကို။ ဇာနိသာမိ၊ နည်း။ ဘောအမွဋ္ဌ၊ဋ္ဌ။ တံ ဘဂဝန္တံ ဂေါတမံ-တသ ဘောတော ဂေါတမဿ၊၏။ တထာသနှံယေဝ၊ ထိုသို့ကျော်စောတိုင်းသော ဂုဏ်ရှိသည်ဖြစ်၍လျှင်။ သဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောခြင်းသည်။ "ချီးမွမ်းသော အသံသည်,လည်းဟူ"။ အဇ္ဈာဂ္ဂတော ယဒိဝါ၊ နှံ၍တက်သလော။ တထာ၊ ထိုသို့ ကျော်စောတိုင်းသော ဂုဏ်ရှိသည် ဖြစ်၍လျှင်။ နောအဇ္ဈာဂ္ဂတောယဒိဝါ၊ နှံ့၍မတက်သလော။ သော ဘဝံဂေါတမော၊သည်။တာဒိသော၊ ထိုသို့ကျော်စောတိုင်းသော သဘောရှိသည်။ ဟောတိယဒိဝါ၊ ဖြစ်သလော။ တာဒိသော၊ ထိုသို့ကျော်စောတိုင်းသော သဘောရှိသည်။ နဟောတိ ယဒိဝါ၊ မဖြစ်သလော။ ဇုတိ တေံ ကာရဏံ၊ ကြောင်းကို။ ဇာနိသာမိ၊ အံ့။ ၊ (အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့် ထိုသို့ ဘုရားဟုတ်ကြောင်းကို သိရပါအံ့နည်းဟူသောစောဒနာကိုဖြေတော်မူလို၍ "အာဂတာန်

ခေါတာတအစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား) **တာတအမ်ဓွ၊ ချစ်သားအမ္ဓဋ္ဌ**။ အမှာကံ၊တို့၏။ မန္တေသု၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၌။ ယေဟိ ဒွတ္တိံသ မဟာပုရိသလက္ခဏေဟိ၊ အကြင်သုံးဆယ့်နှစ်ပါးကုန်သော ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတို့နှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊ သော။ မဟာပုရိသဿ၊ ယောကျ်ားမြတ်အား။ အနုညာ၊ တပါးမရှိကုန်သော။ **ဒွေယေဝတိယာ**၊ နှစ်ပါးကုန်သောအဆုံးအဖြတ်တို့သည်သာလျှင်။ "**နှစ်ပါးကုန်သောဖြစ်ခြင်းကိုသည်သာလျှင်,လည်းဟူ**"။**ဘဝန္တိ၊ကုန်၏**။ဒွေ၊ နှစ်ပါးတို့ဟူသည်။ **ကတမေ**၊ ဘယ်တို့နည်းဟူမူကား။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ **အဂါရံ-အဂါရမဇ္ဈေ**၊ အိမ်၏အလယ်၌။ **သစေ** အဇ္ဈာဝသတိ၊ အာဂယ်၍နေအံ့။ စက္ကဝတ္တိ၊ စက်ရတနာကို ဖြစ်စေတတ်ထသော။ **တနည်းကား**၊ လေးပါးသော သမ္ပတ္တိစက်တို့ကြောင့်ဖြစ်ထသော။ **တနည်းကား**၊ လေးပါးကုန်သော သမ္ပတ္တိစက်တို့ဖြင့် သူတပါးတို့ကိုဖြစ်စေတတ်ထသော။ **တနည်းကား**၊ သူတပါးတို့၏ အစီးအပွါးအလို့ငှါဇရိယာပုထိ တည်းဟူသောစက်၏ ဖြစ်ခြင်း ရှိထသော။ ဓမ္မိကော၊ တရားစောင့်ထသော။ တရားသဖြင့် ကျင့်ထသော, လည်းဟူ"။ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားသဖြင့် မင်းပြုထသော။ "တရားသဖြင့် မင်းဖြစ်ထသော, လည်းဟူ"။ စာတုရန္တော၊ သမုဒ္ဒရာလေးစင်းအဆုံးရှိသော ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော မြေကြီးကို အစိုးရထသော။ ဝိဇိတာဝိ၊ အောင်ပြီးသော ရန်သူရှိထသော။ ဇနပဒထာဝရိယပတ္တော၊ ဇနပုဒ်၌ အမြဲတည်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ထသော။ **တနည်းကား**၊ အမြဲတည်သော ဇနပုဒ်ရှိထသော။ သတ္တရတန သမန္နာဂတော၊ ခုနစ်ပါးသော ရတနာနှင့်ပြည့်စုံထသော။ ရာဇာ၊သည်။ဟောတိ၊ ၏၊ တာနိဒွတ္တိံသ မဟာပုရိသ လက္ခဏာနိ၊ တို့သည်။ အာဂတာနိခေါ၊ လာကုန်၏။ တဿ၊ ထိုစကြာမင်း၏။ ရကနာနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိသတ္တ၊ ဤခုနစ်ပါးတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဒံ တာနိ သတ္တရတနာနိ၊ တို့သည်။ သေယျထာကတမာနိ၊ တို့နည်းဟူမူ

ကား။ စက္ကရတနံ၊ စက်ရတနာ။ ဟတ္ထိရတနံ၊ ဆင်ရကနာ။ အဿ
ရတနံ၊ မြင်းရတနာ။ မဏိရတနံ၊ ပတ္တမြားရတနာ။ ဣတ္ထိရတနံ၊
မိန်းမရတနာ။ ဂဟပတိရတနံ၊ သူကြွယ်ရတနာ။ ပရိဏာယကာ
ရတနမေဝ၊ သားကြီး ရတနာသည်လျှင်။ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ယောက်
မြောက်သည်။ ဘဝတိ၊ ၏။ ဣတိ ဣမာနိ၊ ဤသည်တို့တည်း။
(သရုပချာထည့်ပါ)။ အဿ၊ ထိုစကြာမင်း၏။ (ပုတ္တာဒ်ဥစပ်)။
သူရာ၊ အလွန်ရဲရင့်ကုန်ထသော။ ဝီရဂ်ရူပါ၊ နုတ်သားနှင့်တူသော
ကိုယ်ရှိကုန်ထသော။ **တာနည်းကား**၊ဝီရဂ်ရူပါ၊ အလွန်ရဲရင့်ခြင်း၏
အကြောင်းဖြစ်သော ဝီရိယဖြင့် ပြီးသော ကိုယ်ရှိထသော။ ပရ
သေနပွမဒ္ဒနာ၊ သူတပါးတို့၏ စစ်သည်တို့ကိုနှိပ်စက်ခြင်းငှာ စွမ်း
နိုင်ကုန်ထသော။ ပုတ္တာ၊ သားတို့သည်။ ပရောသဟဿံ ခေါပန၊
တထောင်မကကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သောရာဇာ၊ သည်။
သာဂရပရိယန္တံ၊သမုဒြာလေးစင်း အဆုံးရှိသော။ ဣမံပထဝိံ၊ကို။
အဒဏ္ဍေန၊ ဒဏ်မပေးသဖြင့်။ အသတ္ထေန၊ လက်နက်ဖြင့် မဆုံးမ
သဖြင့်။ ဓမ္မေန၊ နှင့်။ သမေန၊ညီသဖြင့်။ အဘိဝိဇိယံ၊ အောင်၏။
အဇ္ဈာဝသတိ၊စိုးအုပ်၏။ခေါပန၊ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ အဂါရဿဝါ၊
အိမ်မှာ။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ၍။ (ထည့်ပါ)။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်း၏
ဘောင်၌။ သစေ ပဗ္ဗဇတိ၊ အံ့။ အရဟံ၊ သံသရာတည်းဟူသော
စက်၏ အကန့်ကို ဖျက်ဆီးတော် မူတတ်ထသော။ လောကေ၊
ကိလေသာ တည်းဟူသော အဖုံး အလွှမ်း ရှိသော လောက၌။
ဝိဝဋ္ဋဆဒေါ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အဖုံးအလွှမ်းကို ဖျက်ဆီး
၍ တည်ထသော။ **တနည်းကား**၊ ဝိဝဋ္ဋဆဒေါ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ ကိလေ
သာ ကည်းဟူသော အဖုံး အလွှမ်းမှ ကင်းထသော။ သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တာတအမ္မဥ္ဇ၊ ဋ္ဌ။
ခေါပန၊ စစ်။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ (တံဟု ကံထည့်)။
မန္တာနံ၊ ဗေဒင်တို့ကို။ ဒါတာ၊ ပေးတတ်၏။ တွံ၊ သည်။ မန္တာနံ၊
တို့ကို။ ပရိဂ္ဂဟေတာ၊သင်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇာနာ
ဟိ၊သိလေလော။ဣတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊ဆိုလေ၏။ (ဤသို့သမ္မန်)။

၂၅၉။ ဘော၊ အရှင်။ "ဆရာ, လည်းဟူ"။ ဝံသာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဤတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အမှဋ္ဌော၊ သော့။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ပေါက္ခရသာတိသ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏ်သ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပရိသုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပေါက္ခရသာတိံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ အာမိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ်လှည့်သည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဝဋ္ဋဝါရုထံ၊ မြဖြင့်ကသော ရထဘူးကို။ အာရုယ့်၊ စီး၍။ သမ္ဗဟုလေဟိ၊ ကုန်သော။ မာဏဝေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယေနယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဇူဏ္ဏာနဂ်လ ဝနသဏ္ဍာ၊ ဇူဏ္ဏာနဂ်လ အမည်ရှိသော ရွာ၏အနီး၌ဖြစ်သော ဗောဓိပဉ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေနတ္ထ၊ သို့။ ပါယာသိ၊ သွားလေ၏။ ယာဝတိကာ၊ အကြင်မျှလောက်သော။ ယာနသ၊ ယာဉ်၏။ ဘူမိ၊ အရာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တာဝ၊ ရွှေ့လောက်။ ယာနေန၊ ဖြင့်။ ဂန္ဒွာ၊ ၍။ ယာနာ၊ မှ။ ပစ္ဆောရောဟိတွာ၊ တဖန်သက်၍။ ပတ္တိကော၀၊ ခြေချည်းသာလျှင်။ အာရာမံ၊ သို့။ ပါဝိသိ၊ ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အဇ္ဈောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌။ စင်္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ အဃခေါ၊ ၌။ အမှဋ္ဌော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ယေန-ယတ္ထ၊ ၌။တေဟိဘိက္ခူ၊၊တို့သည်။အတ္ထိသန္တိ၊ကုန်၏။တေန တတ္ထ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ တေဘိက္ခူ၊၊ တို့ကို။ တေံ၀စနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘော၊ အရှင်တို့။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝိဟရတိ နုခေါ၊ နေသနည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ ဇူ၀၊ ၍အရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမန္တာ၊ ရောက်လာ ကုန်သည်တည်း။ ဇူတိ တေံ ၀စနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။

၂၆၀။ အထခေါ၊ ၌။ တောသံဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ တေံ သော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ကိံ အဟောသိ၊ နည်းဟူမူကား။ အမှဋ္ဌော၊ သော။ အယံမာဏဝေါ၊ သည်။ အဘိညာတ

ကောလညောစေဝ၊ ထင်ရှားသော အမျိုးဌိလည်း ဖြစ်၏။ အဘိညာတသ၊ ထင်ရှားသော။ ပေါက္ခရသာတိသ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏသ၊ ၏။ အန္တေဝါသိစ၊ အနီးဌိကျင်လည်သော တပည့်လည်း ဖြစ်၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ (ကထာ သလ္လာပေါဠိ စပ်)။ ဘဂဝတော၊ အား။ (အဂရုဟောတိဌစပ်)။ ဝေရူပေဟိ၊ ကုန်သော။ ကုလပုတ္တေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ ကွ။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားဆိုခြင်း, စကားတုံ့ဖြေခြင်းသည်။ အဂရု၊ ဝန်မလေးသည်။ ဟောတိခေါပန၊ ဖြစ်သလျှင်ကတည်း။ ဇုံတိသောပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဒဟာသိ၊ ဖြစ်၏။ တေဘိက္ခူ။၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အမ္မဌံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ တံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ကိံ အဝေါစုံ၊ ကုန်သနည်းဟူမူကား။ အမ္မဌ၊ ဌ။ ဧသော ဝိဟာရော၊ သည်။ သံဝုတဒ္ဒါရော၊ ပိတ်သော တံခါးရှိ၏။ (ဂန္ဓကုဋိကိုရည်၍ ဝိဟာရောဟု ဆိုသတည်း)။ တေန၊ ထိုတံခါးဖြင့်။ အပ္ပသဒ္ဒေါ၊ နည်းသောအသံရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ အတရမာနော၊ အဆောတလျှင် မပြုမူ၍။ အာဋ္ဌန်၊ အဦးသို့။ "တံခါးမုခ်သို့,လည်းဟူ"။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ အဂ္ဂဠံ၊ တံခါးရွက်ကို။ အာကောဋေဟိ၊ ခေါက်လေလော့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေ၊ သင်အား။ ဒွါရံ၊ ကို။ ဝိဝရိဿတိ၊ ဖွင့်လတ္တံ့။ ဣတိ တေ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။

၂၆ဝ။ ။ပ။ အဂ္ဂဠံ၊ တံခါးရွက်ကို။ အာကောဋေတိ၊ ခေါက်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒွါရံ၊ ကို။ ဝိဝရိ၊ ဖွင့်၏။ အမ္မဌော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဒွါရံ၊ သို့။ ပါဝိသိ၊ ၏။ မာဏဝကာဝိ၊ တို့သည်လည်း။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ၍။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ ကွ။ သမ္မောဒိ သု၊ စမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောကုန်၏။သမ္မောဒနီယံ၊ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ သာရဏီယံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလ ပတ်လုံး အောက်မေ့အပ်ထသော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝိတိသာရေတွာ၊ ဆုံးစေ၍။ ကေမန်ဒိ၊ ဌ။ နိသိဒိ သု၊ ကုန်၏။ အမ္မဌော၊ သော။ မာဏဝေါ ပန၊ သည်ကား။ စက် မန္တောဝိ၊ စကြိသွားလျက်။

နိသိန္နေန၊ထိုင်သော။ဘဂဝတာ၊နှင့်။ **သဒ္ဒိုံ၊ကွ။** ကိုဠကိုဠ၊ စိုးစဉ်း စိုးစဉ်း။ **တနည်းကား၊** တစုံတခု တစုံတခုဖြစ်သော။သာရကျိယံ၊ အောက်မေ့ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ကထံ၊ ကို။ ဒိတိသာရေတိ၊ စေ၏။ ဋ္ဌိတောပိ၊ ရပ်လျက်လည်း။ နိသိန္နေန၊ သော။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဒိုံ၊ ကွ။ ကိဠိကိဠိ၊ စဉ်း။ သာရကျိယံ၊ သော။ ကထံ၊ ကို။ ဒိတိသာရေတိ၊ ၏။

၂၆၂။ အထခေါ၊ ဋ္ဌ။ ဘဂဝါ၊သည်။ အမ္ဗဋ္ဌံ၊သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ တေံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ အမ္ဗဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဝုဋ္ဌေဟိ၊ အရွယ်အားဖြင့် ကြီးကုန် ထသော။ မဟလ္လကေဟိ၊ ဇာတ်အားဖြင့် ကြီးကုန်ထသော။ အာစရိယ ပါစရိယေဟိ၊ ဆရာ, ဆရာ၏ဆရာ ဖြစ်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဒိုံ၊ ကွ။ စရံ-စရန္တော၊ သွားသော။ တိဋ္ဌံ-တိဋ္ဌန္တော၊ ရပ်သော။ တုံ၊ သည်။ နိသိန္နေန၊ ထိုင်သော။ မယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဒိုံ၊ ကွ။ ကိဠိကိဠိ၊ တစုံတခု တစုံတခု ဖြစ်သော။ သာရကျိယံ၊ သော။ ကထံ၊ ကို။ဒိတိသာရေတိယထာ၊ ဆိုးစေသကဲ့သို့။တထာ၊ထိုအတူ။ဒိတိသာရေတွာ၊၍။ (ထည့်ပါ)။ ကထာသလ္လပေါ၊ စကား ပြောခြင်း, စကား တုံ့ပေးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ ဇုဒံ ဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ တေ၊ သည်။ သုတံနု၊ ကြားဖူးသလော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ (ယထာ ယိဒံကား နိပါတ်တည်း။ ယကား အာဂုံတည်း)။

ပဌမဇုန္ဒဝါဒ

၂၆၃။ သောဂေါတမ၊ အရှင် ဂေါတမ။ ဇုဒံ အယံ ကထာ သလ္လာပေါ၊ ဤသို့ ရပ်သော သွားသော တပည့်သည် ထိုင်သော ဆရာနှင့် စကားဆိုခြင်း စကားတုံ့ပေးခြင်းသည်။ နောဟောတိ ဟိ-နောဟောတိ ဧဝ၊ တည်း။ "နောယုတ္တောစ၊ မသင့်သလျှင် ကတည်း, လည်းဟူ"။ (ထိုသို့ သွားသော ရပ်သော တပည့်သည် ထိုင်သော ဆရာနှင့် စကား ပြောဟောခြင်း မဖြစ်သည်ရှိသော် အာယသို့သောပုဏ္ဏားသည် အဘယသို့သောပုဏ္ဏားနှင့် စကား

ပြောဟောခြင်းငှါထိုက်သနည်းဟု သူမေးဖွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ ''ဂန္ဆန္တောဝေါဟိ'' အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ (ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား)။ ။ဘောဂေါတမ၊မ။ ဂန္ဆန္တော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏောဝေါ၊ သည်မူလည်း။ ဂန္ဆန္တေန၊ သော။ ဗြာဟ္မဏေန၊ နှင့်။သဒ္ဒိံ၊ကွ။သလ္လပိတုံ၊ စကားပြောခြင်းငှာ။အရဟတိ၊ထိုက်၏။ ဘောဂေါတမ၊မ။ဒ္ဗိတော၊သော။ဗြာဟ္မဏောဝေါ၊ သည်မူလည်း။ ဒ္ဗိတေန၊သော။ ဗြာဟ္မဏေန၊ နှင့်။ သဒ္ဒိံ၊ ကွ။ သလ္လပိတုံ၊ ငှာ။ အရဟတိ၊ ၏။ဘောဂေါတမ၊မ။ နိသိန္နော၊ ထိုင်သော။ ဗြာဟ္မဏောဝေါ၊ သည်မူလည်း။ နိသိန္နေန၊ သော။ ဗြာဟ္မဏေန၊ နှင့်။ သဒ္ဒိံ၊ ကွ။ သလ္လပိတုံ၊ ငှာ။ အရဟတိ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ သယာနော၊ လျောင်းသော။ ဗြာဟ္မဏောဝေါ၊ သည်မူလည်း။ သယာနေန၊သော။ဗြာဟ္မဏေန၊နှင့်။သဒ္ဒိံ၊ ကွ။ သလ္လပိတုံ၊ ငှာ။ အရဟတိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ သို့။ အမ္မဋ္ဌော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။

အမှာ ''ဝံဝုတ္တေအမ္မဋ္ဌံမာဏဝံဘဂဝါတေဒေါစကိန္တေ အာစရိယော ဂေါရူပံ၊ဥဒါဟုတ္တန်'' ဟူသောပါဠိ ကိုလည်းဆိုအပ်လျက် သင်္ဘါယနာဆရာတို့သာဝသေသနည်းအား ဖြင့်မဆိုခဲလေသတည်း။ ။လျောင်းသောတပည့်ဖြစ်သော ပုဏ္ဏားသည်လျောင်းသောဆရာဖြစ်သော ပုဏ္ဏားနှင့် စကားဆိုခြင်းငှာ မထိုက်ပဲလျက် ထိုက်သကဲ့သို့ ''သယာနော ဝေါဟိ ဘောဂေါတမ ဗြာဟ္မဏောဝေါ သယာနေန ဗြာဟ္မဏေန သဒ္ဒိံသလ္လပိတု မရဟတိ'' ဟူသောစကားကို အမ္မဋ္ဌလုလင်မာန်ကိုမှီ၍ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ် ကြောင့် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် အမ္မဋ္ဌ သင်ကား ''သယာနောဝေါဟိ ဘောဂေါတမ ဗြာဟ္မဏောဝေါ သယနေန ဗြာဟ္မဏောနေန သဒ္ဒိံ သလ္လပိတုမရဟတိ''ဟုဆို၏။ သင်၏ဆရာကား နွားနှင့်တူသော အကျင့်ရှိသလော။ ထိုသို့မဟုတ်မူကား သင်သာ နွားနှင့်တူသော အကျင့်ရှိသလောဟု အမ္မဋ္ဌလုလင်၏ မာန်ကို နှိပ်လို၍ မိန့်တော်မူလျှင် အမ္မဋ္ဌလုလင် အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍ ''ယေစ

ခေါ်ဟေ။ပ ယထရိဝ ဘောတာဝေါတမေနာတိ'' ဟူသောပါဠိ
ကို မိန့်သတည်း။

* ဘောဝေါတမ၊မ။ ယေသမဏာ၊ အကြင် ရဟန်းတို့သည်။
(တေကား နိုပါတ်တည်း)။ မုဏ္ဍကာ၊ ဦးပြည်း ဖြစ်ကုန်၏။
သမဏကာ၊ ကိလေသာတို့ကိုငြိမ်းစေတတ်ကုန်၏။ ဇုဇ္ဈာ၊ ကြွေယိဝ
ကုန်၏။ ကဏ္ဍာ၊ မည်းကုန်၏။ ''စည်ကုန်၏, လည်းဟူ''။ ဗန္ဓု၊
ပါဒါပစ္စာ၊ ဖြဟ္မာ၏ခြေဖမိုးမှ ဖြစ်ကုန်၏။ တေဟိ သမဏေဟိ၊
တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ဘောတာဝေါတမေန၊ အရှင် ဂေါတမနှင့်။
သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ မေ၊ ၏။ ကထာသလ္လာပေါ၊ သည်။ ဟောတိယထာ
ဧဝ၊ ကဲ့သို့လျှင်။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားဆို
ခြင်း စကားတုံ့ဖြေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အမှာ ရဟန်းတို့၏ ဆံပင်ကိုရှည်စွာ မထားသည်၏အဖြစ်
ကြောင့် ရဟန်းတို့ကို မုဏ္ဍကဟူ၍ ဆိုခြင်းငှာ,
ကိလေသာတို့ကို ငြိမ်းစေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သမဏက
ဟူ၍ဆိုခြင်းငှာ အာယ်၍ သင့်၏ရှင့်။ ထိုသို့ သင့်သော်လည်း
အမ္မဋ္ဌသည်ကား ကဲ့ရဲ့လို၍ ''မုဏ္ဍကာသမဏကာ'' ဟူ၍ဆိုသော
ကြောင့် အယုတ္တစကား ဖြစ်သတည်း။ ပုဏ္ဏားတို့သည် ဖြဟ္မာကို
အဘိုးဟူ၍ ထိုကဲ့သို့ ဆိုကြကုန်၏။ ထိုကြောင့် အမ္မဋ္ဌ လုလင်
မြတ်စွာဘုရားကို နှိပ်စက်လို၍ ''ဗန္ဓုပါဒါပစ္စာ'' ဟုဆိုသတည်း။
ဇုဇ္ဈာဟူသောစကားကိုလည်း နှိပ်စက်လို၍သာ ဆိုလေသတည်း။
အမ္မဋ္ဌလုလင် ဤသို့ နှိပ်စက်စကားကို ဆိုသည်ရှိသော် သမ္မဉ္ဇ
မြတ်စွာဘုရားသည် အမ္မဋ္ဌလုလင်ကား အတိုင်းအရှည်ကို မသိ။
နှိပ်စက်စကားကိုသာ ဆို၏။ ယခုအခါ၌ အမ္မဋ္ဌလုလင်ကို သိစေ
အံ့ဟုကြံတော်မူ၍။ ''အတ္ထိကဝတော ခေါ ပန တေ အမ္မဋ္ဌ'' အစရှိ
သောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား။

* အမ္မဋ္ဌ၊ဋ္ဌ။ (ခေါ ပနကား နိုပါတ်တည်း)။ အတ္ထိကဝတော၊
လိုအပ်သော ကိစ္စရှိသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ တေ၊ သင်၏။ ဇုဝ၊
ဤငါဘုရားရှိရာသို့။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ၏။

ယာယေဝ အတ္ထာယ-ယေနေဝ အတ္ထေန၊ အကြင် ကိစ္စ၄ကြောင့်။ (ဤ၌ ခေါပနကား နိပါတ်သာတည်း)။ တူမှေ၊ တို့သည်။ (ဗုဓ လိုက်ပါ)။ ဗုဓ၊ ငါဘုရားရှိရာသို့။ အာဂစ္ဆေယျာထ၊ လာကုန် ရာ၏။ တမေဝအတ္ထံ၊ ထိုကိစ္စကိုသာလျှင်။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ "မြစွာ, လည်းဟူ"။ မနသိကရေယျာထ၊ နှလုံး ပြုကုန်လော့။ ဗုတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။

အမှာ ယာယေဝကား ပုလ္လိင်ကို ဗုဒ္ဓိလိင်ပြု၍ ဆိုသော ကြောင့် လိင်္ဂဝိပလ္လာသတည်း။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာဌ် "ယာယေဝခေါပနတ္ထာယာတိယေနေဝခေါပနတ္ထေန" ဟု ပုလ္လိင်ကို ဖွင့်တော်မူသတည်း။ ။ဤသို့ တပါးသောသူတို့၏ အထံသို့ လာသောသူတို့၏ အကျင့်ဝတ်ကို ပြတော်မူပြီး၍ အမ္မဒ္ဒ၏မာန်ကို နှိပ်စက်တော်မူလို၍ "အာဝုသိတဝါယေဝ ခေါပန" အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား။

ဘော၊ အရှင်တို့။ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော့။ အမ္မဒ္ဒော၊ အမ္မဒ္ဒ အမည်ရှိသော။ အယံမာဏဝေါ၊ သည်။ ခေါပန၊ စစ်။ အာဝုသိ တဝါယေဝ၊ ဆရာကောင်းတို့၏ အထံ၌ မသင်ကြား မဆည်းကပ် ဘူးပဲလျက်လျှင်။ ဝုသိတာမာနိတိ၊ ငါဆရာကောင်းတို့၏အထံ၌ သင်ကြား ဆည်းကပ် ဖူး၏ဟု။ (မညတိ ထည့်ပါ)။ မညတိ၊ အောက်မေ့၏။ အဝုသိတတ္တာ-အဝုသိတတ္တံ၊ ဆရာကောင်းတို့၏ အထံ၌ မသင်ကြား မဆည်းကပ်ဘူးသည်၏ အဖြစ်ကို။ အညတြ ထပေတ္ထာ၊ ထား၍။ ဖရုသဝစနသမုဒါစာရေ၊ ကြမ်းကြုတ်သော စကားကို ဆိုခြင်း၌။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းသည်။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ ကိ အတ္ထိ၊ အတိမ္မာရှိအံ့နည်း။ ဗုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၂၆၄။ အထခေါ၊ ၌။ အမ္မဒ္ဒော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ (အဝေါစ၌စပ်)။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဝုသိတဝါဒေန၊ ဆရာကောင်းတို့၏အထံ၌ မသင်ကြားမဆည်းကပ်ဘူးဟူသော စကားဖြင့်။ ဝုစ္စမာနော၊ ဆိုအပ်သည်ဖြစ်၍။ ကုဒိတော၊ အမျက်ထွက်

သည်ဖြစ်၍၊ အနတ္တာမနော၊ နှလုံးမသာသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန်ယော၀၊ မြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်။ ခုံသေနော၊ ချုတ်ချယ်လိုသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန်ယော၀၊ ကိုသာလျှင်။ ဝမ္မေနော၊ ရွှတ်ချလိုသည် ဖြစ်၍။ ဘဂဝန်ယော၀၊ ကိုသာလျှင်။ ဥပဝဒမာနော၊ ကဲ့ရဲ့လိုသည်ဖြစ်၍။ ဘော၊ အချင်းတို့။ ဂေါတမော၊သော။သမဏော၊ကို။ မေမယော၊ သည်။ စတ္တာဘာ၀ါဒိဒေါသံ၊ ကြမ်းထမ်းသည်၏အဖြစ်အစရှိသော အပြစ်သို့။ (ဓာတ်ကံထည့်သည်)။ ပါဝိတော၊ ရောက်စေအပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဒုတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ ဘဂဝန်၊ ကို။ တေဝဓနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘောဂေါတမ၊မ။သကျဇာတိ၊သာကိ၀င်မင်းမျိုးတို့သည်။စက္ကာ၊ ကုန်၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ သကျဇာတိ၊ တို့သည်။ ဖရုသာ၊ ကြမ်းထမ်းသောစကားရှိကုန်၏။ဘောဂေါတမ၊မ။ သကျဇာတိ၊ တို့သည်။ လဟုသာ၊ ပေါ့လျော့ကုန်၏။ "ဆိုလွယ်ကုန်၏, လည်းဟူ"။ဘောဂေါတမ၊ မ။ သကျဇာတိ၊ တို့သည်။ ဘဿာ၊ ကုန်၏။ သကျဇာတိ၊တို့သည်။ ဒုဇ္ဇာ၊ ကြွယ်ဝကုန်သည်။ သန္တာ၊ ထင်ရှားကုန်လျက်။ ဒုဇ္ဇာ၊ ကုန်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်။ (နှစ်ပုဒ်ကား ဝေဒုစ္စာညီး။ ပြာဟ္မဏော၊ တို့ကို။ နသက္ကာရောန်္တိ၊ အရိုအသေ မပြုကုန်။ ပြာဟ္မဏော၊ တို့ကို။ နဂရုံကရောန်္တိ၊အလေးအမြတ်မပြုကုန်။ ပြာဟ္မဏော၊ တို့ကို။ နမာနေန်္တိ၊ မမြတ်နိုးကုန်။ ပြာဟ္မဏော၊ တို့ကို။ နပူဇေန်္တိ၊ ကုန်။ ပြာဟ္မဏော၊ တို့ကို။ နအပစာယန်္တိ၊ တုပ်ဝပ်ခြင်းကိုမပြုကုန်။ (ယဒိမေကို ယံဒုမေ ပုဒ်ဖြတ်)။ ဒုမေသကျာ၊ ဤသာကိ၀င်မင်းမျိုးတို့သည်။ ဒုဇ္ဇာ၊ ကုန်သည်။ သန္တာ၊ ရှိကုန်လျက်။ ဒုဇ္ဇာ၊ ကုန်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်။ (နှစ်ပုဒ်ကား ဝေဒုစ်တည်း။အနက်အထူးမရှိ)။ပြာဟ္မဏော၊ တို့ကို။ ယံနသက္ကရောန်္တိ၊ အကြင်ကြောင့် အရိုအသေမပြုကုန်။ပ။ ယံနအပစာယန်္တိ၊ အကြင်ကြောင့် တုပ်ဝပ်ခြင်းကို မပြုကုန်။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ယဒိဒံ-ယံဒုဒံ အသက္ကာရ ကရဏာဒိကမ်း၊ ထိုအရိုအသေမပြုခြင်း အစသောအမှုသည်။ နစ္ဆန္နံနယုတ္တံ၊ မသင့်။

(တယိဒံ၌ ဋ္ဌဒံသဒ္ဒါနိပါတ်မျှ အနက်မရှိ။ ယအက္ခရာလည်း အာဂုံတည်း)။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ တယိဒံ-တံဋ္ဌဒံ အသက္ကာရ ကရဏာဒိကမ်ံ၊သည်။နပ္ပတိရူပံ နအနုလောမံ၊ မလျောက်ပတ်။ ဋ္ဌတိ၊ သို့။အမ္မဋ္ဌော၊သော။မာဏဝေါ၊သည်။ (မာဏဝးနိပါတ်တည်း)။ ပဌမံ၊ စွာ။ သက္ကေသု၊ တို့၌။ ဋ္ဌမံဋ္ဌာနဝါဒိံ၊ ဤသူကြွယ် ဟူသော စကားကို။ "ကြွယ်ဝ၏ဟူသော စကားကို,လည်းဟူ"။ နိပါတေသိ၊ ရှုတ်ချ၍ဆို၏။

ဒုတိယဋ္ဌာနဝါဒ

၂၆၅။ အမ္မဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ထေ၊ သင်အား။ သက္ကာ၊ သာကိဝင်အမျိုး တို့သည်။ ကိံပန၊ အသို့လျှင်။ အပရဒ္ဓါ၊ ပြစ်မှားကုန်သနည်း။ ဋ္ဌတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဟံ၊ သည်။ ကေါ၊ သော။ သမယံ၊ အခါ၌။ (ကေါ ဋ္ဌမ အဟံဟု ပုဒ်ဖြတ်။ ဋ္ဌဓကား အနက်မရှိ)။ အာစရိယသ၊ သော။ ပေါက္ခရသာတိသ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏသ၊ ၏။ ကေနစိဒေဝ၊ တစုံတခုလျှင်ဖြစ်သော။ ကရဏီယေန၊ ကိစ္စဖြင့်။ ကပိလဝတ္ထုံ၊ ကပိလဝတ်ပြည်သို့။ အဂမာသိံ၊ ၏။ ယေနယတ္ထ၊ ၌။ သက္ကာနံ၊ တို့၏။ သန္ဓာဂါရံ၊ ပြည်၏စည်းစိမ်ကို ဆုံးမရာဖြစ်သောစရပ်သည်။အတ္ထိ၊ ၏။ တေန တတ္ထ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိံ၊ ပြီ။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ သမ္ပဟုလာ၊ ကုန်သော။ သက္ကာစေဝ၊ အာဘိသိက်သွန်းကုန်ပြီးသော၊ သာကိဝင် မင်းသားတို့သည် လည်းကောင်း။ သက္ကကုမာရာစ၊ အာဘိသိက် မသွန်းကုန်သေးသော သာကိဝင် မင်းသားတို့သည် လည်းကောင်း။ သန္ဓာဂါရေ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို ဆုံးမရာဖြစ်သော စရပ်၌။ ဥစ္စေသု၊ မြင့်ကုန်သော။ "မြတ်ကုန်ခသာ, လည်းဟူ"။ အာသနေသု၊ တို့၌။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဖာ်လိပတောဒကေဟိ၊ လက်ထိုးခြင်း ပြုကုန်သဖြင့်။ သဉ္ဇဃန္တာ၊ ပြင်းစွာရယ်ကုန်လျက်။ သံကိဋ္ဌန္တာ၊ ညှင်းညှင်း ရယ်ကုန်လျက်။ နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်ကား။

မမည်ဝ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ (ထည့်ပါ)။ အနု ဇ္ဈနာ၊ ရယ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဟံ၊ သည်။ မည်-မည်ဝါမိ၊ အောက်ခမှ၏။ (ဤသို့သမ္မန်)။ မံ၊ ကို။ ကောစိ၊ တစုံတယောက် သောသူသည်။ အာသနေနပိ၊ ဖြင့်လည်း။ နနိမန္တေသိ၊ မဖိတ်။ (အပိသဒ္ဒါကား ဝါကျသမုစ္စည်းတည်း။ ထိုအပိသဒ္ဒါဖြင့် နအာဘိ ဝါဒေယျ နပစ္စုဒ္ဓေယျ အစရှိသော ဝါကျကိုဆည်းသော။ ယဒိမေ ကို။ယံဇ္ဈေမဟုပုဒ်ဖြတ်) ဇ္ဈမေသက္ခာ၊ တို့သည်။ဇ္ဈဇ္ဈာ၊ကုန်သည်။ သန္တာ၊ ကုန်လျက်။ပ။ ယံနအပစာယန္တိ၊ မတုပ်ဝပ်ကုန်။ဘောဂေါ တမ၊ မ။ တယိဒံ တံဇ္ဈဒံ အသက္ကာရ ကရဏာဒိကမ်ဳံ၊ ထိုသို့ အရှိ အသေ မပြုခြင်း အစရှိသော အမှုသည်။ နန္တန်ဳံ-နယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဘောဂါတမ၊ မ။ တယိဒံ-တံဇ္ဈဒံ အသက္ကာရ ကရဏာဒိကမ်ဳံ၊ သည်။ နုပဂိရူပံ နအနုလောမံ၊ မလျောက်ပတ်။ တယိဒံဒ္ဒ့. ဇ္ဈဒံ သဒ္ဒါအနက် မရှိ။ ယအက္ခရာလည်း အာဂုံတည်း)။ ဇ္ဈဏီ၊ သို့။ (ဟကား နိပါတ်တည်း)။ အမ္ဘဥ္ဒေါ၊ သော။ မာဏဝေါ၊သည်။ ဒုတိယံ၊နှစ်ကြိမ်မြောက်သော။သတ္တေသု၊ သာကိဝင်မင်းမျိုးတို့၌။ ဇ္ဈဥ္ဘဝါဒံ၊ သူကြွယ်ဟူသော စကားကို။ "ကြွယ်ဝ၏ ဟူသော် စကားကို,လည်းဟူ"။ နိပါတေသိ၊ ရှုတ်ချ၍ဆို၏။ (ယခုအခါ၌ နှံစုတ်ငှက်ဥမမာဖြင့် အမွှေးမာန်ကို နှိမ်တော်မူလို၍ "လေးကိ ကာ"အစရှိသောဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာပါဠိ၏ အဋ္ဌကား)။

တတိယဇ္ဈဥ္ဘဝါဒ

၂၆။ အမ္ဘဥ္ဒ၊ ဥ္ဒ။ လေးကိကာ၊ ထွန်သေးလယ်၏ အုပ်ခံ အကြွေးဥ္ဒ်နေသော "လယ်ဥ္ဒ်ကွဲသော မြေအကြွေးဥ္ဒ် နေသော, လည်းဟူ"။ သာကုဏိကာ၊ နှံစုတ်ငှက်မသည်။ သကေကုလာဝ ကေ၊ မိမိအသိုက်ဥ္ဒ်။ ကာမလာဝိနိ၊ အလိုရှိတိုင်း မြည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုနှံစုတ်ငှက်မကို။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ ဟံခသာဝါ၊ဟာသ်ာသည်လည်းကောင်း။ ကောဠောဝါ၊ကြိုးကြာ

သည်လည်းကောင်း။ မရောဝါ၊ ဥဒေါင်းသည် လည်းကောင်း။ အာဂန္ဆာ၊ ၍။ နနိသေဓေတိ၊ မမြစ်။ ((၍အရာ၌ ''ကာမလာဝိနိဟောတိ၊ နတံ ကောစိ ဟံသောဝါ ကောဠောဝါ မောရောဝါ အာဂန္ဆာနိသေဓေတိ'' ဟူ၍ ဆိုအပ်လျက် သာဝသေသ ဒေသနာအားဖြင့် ကာမလာပိနိဟောတိ ဟူ၍သာ ဆိုလေသတည်း)။ ။ အမ္မဥ္ဒ၊ ဥ္ဒ။ သကျာနံ၊ တို့၏။ ယဒိဒံ-ယံကွဒံကပိလဝတ္ထု၊၊ အကြင် ကပိလဝတ်ပြည်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေံကပိလဝတ္ထု၊၊ သည်။ သကံ ဓေါပန၊ မိမိပြည်လျင်တည်း။ အမ္မဥ္ဒေါ၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အပ္ပမတ္တာယ၊ အနည်းငယ်ဖြစ်သော။ ဇုမာယ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ အဘိသဇ္ဇိတုံ၊ ရန်ငြိုးဖွဲခြင်းငှာ။ "အမျက်ထွက်ခြင်းငှာ, လည်းဟူ"။ နအရဟတိ၊ မထိုက်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တုံ၊ သည်။ မာအဘိသဇ္ဇ၊ ရန်ငြိုးမဖွဲလင့်။ ''အမျက် မထွက်လင့်, လည်းဟူ''။ ဇုတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။

အနှာ ဤသို့ အနိယတ်ဖော်၍ သမ္မန်လေ။ ဤအတ္ထ ယောဇနာကား နအရဟတိ ယသ္မာဟု ရှိသော ပါဠိ၏ အလိုတည်း။ ''နအရဟတာယသ္မာ'' ဟူ၍လည်း ပါဠိ ရှိကြ၏။ ''အာယသ္မာ၊ အသက်ရှည်သော။ အမ္မဥ္ဒေါ၊ သည်။ အပ္ပမတ္တာယ၊ သော။ ဇုမာယ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ အဘိသဇ္ဇိတုံ၊ ငှာ။ နအရဟတိ၊ တိုက်။ ဇုတိ၊သို့။ အဝေါစ၏'' ။ နောက်အတိုင်းရှိသော ပါဠိသည် သင့်မြတ်၏။ ။ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားသည် သာကီဝင် မင်းမျိုးတို့ကို နှိပ်စက်၍ အမ္မဥ္ဒ ဆိုသော်လည်း အမျက်ရှိတော် မမူသည်ဖြစ်၍ သာကီဝင်အမျိုးတို့ကို နှံစုတ်ငှက်ငယ်နှင့်တူသည်ကိုပြု၍ မိန့်တော်မူလေသော် အမ္မဥ္ဒသည်ရဟန်းဂေါတမသည် မိမိအမျိုးတို့ကို နှံစုတ်ငှက်ငယ်နှင့်တူသည်ကိုပြု၍ ငါ့ကိုကား ဟသ်ာကြိုးကြာ ဥဒေါင်းတို့နှင့် တူသည်ကို ပြု၏။ ရဟန်း ဂေါတမကား မာန်ကို ချပြီဟု နှလုံးပြု၍ မိမိအမျိုး၏ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို ပြလို၍ ''စတ္တာရောဘောဂေါတမ'' အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား။

ဘောဂေါတမ၊ ၏။ ခတ္တိယာစ၊ မင်းမျိုးတို့ လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏာစ၊ တို့လည်းကောင်း။ ဝေဿာစ၊ ကုန်သည်အမျိုး တို့လည်းကောင်း။ သုဒ္ဒါစ၊ သူဆင်းရဲအမျိုးတို့ လည်းကောင်း။ ဇာတိ၊ သို့။ ဝဏ္ဏာ၊ အမျိုးတို့သည်။ စတ္တာရော၊ တို့တည်း။ ဘောဂေါတမ၊မ။ စတုန်နံ၊ ကုန်သော။ ဇာမေသံ ဝဏ္ဏာနံ၊ တို့တွင်။ ခတ္တိယာစ၊ တို့လည်းကောင်း။ဝေဿာစ၊ တို့လည်းကောင်း။ သုဒ္ဒါစ၊ တို့လည်းကောင်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ တယော၊ ကုန်သော့။ ဝဏ္ဏာ၊ တို့သည်။ အညဒတ္ထု၊စစ်။ ပြာဟ္မဏသော၊ ၏သာလျှင်။ ပရိစာရိကာ၊ အလုပ်အကျွေးတို့သည်။ အာပဇ္ဇန်၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘောဂေါတမ၊မ။ဇာမေသကျာ၊တို့သည်။ပ။ ယံနူအပစာယန်၊မကုပ်ဝပ်ကုန်။ တယိဒံ-တံဇာဒံ အသက္ကာရ ကရဏာဒိ ကမ္မံ၊ ထိုသို့ အရှိအဿမပြုခြင်း အစရှိသော အမှုသည်။ နန္တန်နံ နယုတ္တံ၊ သင့်။ တယိဒံ-တံဇာဒံ အသက္ကာရကရဏာဒိ ကမ္မံ၊ သည်။ နပုတိရူပံနအနုလောမံ၊ မလျောက်ပတ်။ ဇာတိ၊သို့။ အမ္ဘဥ္ဇော၊ သည်။ အာဟာ၏။ ဇာတိ၊သို့။ (ဟကားနိပါတ်တည်း)။အမ္ဘဥ္ဇော၊သော။မာဏဝေါ၊ သည်။ တတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်ဖြစ်သော။ သက္ကေသု၊ တို့၌။ ဇာဒံ ဇာဇ္ဇဝါဒံ၊ ဤသူကြွယ်ဟူသော စကားကို။ နိပါတေသိ၊ ရွတ်ချ၍ ဆို၏။

၁၂သီဟုတ္တဝါဒ

၂၆၇။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ အမ္ဘဥ္ဇော၊ သော။ အယံမာဏဝေါ၊ သည်၊အတိဗာဠှံခေါ၊ အလွန်ပြင်းစွာ။ သက္ကေသု၊ တို့၌။ "တို့ကို, လည်းဟူ"။ ဇာဇ္ဇဝါဒေန၊ သူကြွယ်ဟူသော စကားဖြင့်။ နိမ္မာဒေတို့၊ ရွတ်ချ၏။ ယံနူန ယဒိပန၊ အကယ်၍။ အဟံ၊ သည်။ ဂေါတ္တံ၊ အန္တယ်ကို။ အန္တေယျံ၊ မေးရမူကား။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဇာတိ ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ (သာဓုကား ပါဠိသေသတည်း)။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ။ သည်။ အမ္ဘဥ်၊ သော။ မာဏဝံ၊ကို။အမ္ဘဥ၊ဥ။ တုံ၊သည်။ ကထံဂေါတ္တော၊ အဘာယအန္တယ်

ရှိသည်။ အသိ၊ နည်း။ ဇာတိတေံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အဟံ၊ သည်။ ကဏ္ဍာယနော၊ ကဏ္ဍာယနဲ အန္တေ ရှိသည်။ အသ္မိ၊ ၏။ ဇာတ်၊သို့။ အဝေါစ၊၏။ အမ္မဥ၊ ဥ။ ခေါ်ပန၊ စင်စစ်၊တော၊သင်၏။ (နာမဂေါတ္တံဒ္ဒစဝ်)။ ပေါ်ရာဏ်၊ ရှေးဦးဖြစ်သော။ မာတာပေတ္တိကံ၊ အမိအဖတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ နာမဂေါတ္တံ၊ အမည်မျိုးကို။ အနုဿရတော၊ အောက်မေ့သော။ ဘော၊သင်၏။အယျပုတ္တာ၊အရှင်သားတို့သည်။သကျာ၊ သာကီဝင် အမျိုးဟူသည်။ ဘဝန္တံ၊ ကုန်၏။ တနည်းကား၊ ဝတ၊၏။ (အယျပုတ္တာဒ္ဒစဝ်)။ သကျား၊ တို့သည်။ အယျပုတ္တာ၊ တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ တုံ၊ သည်။ သကျာနံ၊ တို့၏။ ဒါသိပုတ္တော၊ ကျွန်မသား သည်။ အသိ၊ ၏။ (အမ္မဥ၏ကျွန်မသားဖြစ်သည်၏အဖြစ် သာကီဝင်အမျိုးတို့၏ အရှင်သားဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကိုပြုပြီး၍မိမိ၏လည်းကောင်း အမ္မဥ၏လည်းကောင်းအမျိုးအနွယ်ကိုဆောင်၍ပြုတော်မူလို၍ "သကျာခေါပန" အစရှိသောဒေသနာကိုမိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာပါဠိ၏အတ္ထကား)။ အမ္မဥ၊ အမ္မဥ။ သကျာ၊ သာကီဝင်မျိုးတို့သည်။ (ခေါပနကား ပဒါလင်္ကာရတည်း)။ သြက္ကာကံ၊ သြက္ကာက အမည်ရှိသော။ ရာဇာနံ၊ မင်းကို။ ဝိတာမဟံ၊ အဖိုးကို။ (ကတ္တာထည်ပါ)။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဒဟန္တိ ထပေန္တိ၊ ထားကုန်၏။ အမ္မဥ၊အမ္မဥ။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ရှေးဦးဖြစ်ဘူး၏။ သြက္ကာကော သြက္ကာက အမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ယာသာဗဟေသီ၊ အကြင်မိဖုရားကို။ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်၏။ မနာပါ၊ နှစ်လိုအပ်၏။ တသာ ဗဟေသိယာ၊ ၏။ ပုတ္တသ၊ အား။ ရဇ္ဇံ၊ ပြည်ကို။ ပရိဏာမေတု ကာမေမာ၊ဆောက်နှင်းလိုသည်။ဟုတ္တာ၊ ၍။ သြက္ကာမုခဇ္ဇ၊ သြက္ကာမုခလည်းကောင်း။ ကရကဏ္ဍဇ္ဇ၊ ကရကဏ္ဍလည်းကောင်း။ ဟတ္ထိနိကဇ္ဇ၊ ဟတ္ထိနိကလည်းကောင်း။ သိနိသူရဇ္ဇ၊ သိနိသူရလည်းကောင်း။ (စသဒ္ဒါကျေသတည်း)။ ဇာတိ၊သို့။ ဇာမေဇေဋ္ဌကုမာရေ၊ ဤလေးယောက်သော သားကြီးတို့ကို။ ရဋ္ဌသ္မာ၊ မှ။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ နှင်ထုတ်လေ၏။ တေ ဇေဋ္ဌကုမာရာ၊ ထို-လေးယောက်သော

သားကြီးတို့သည်။ ရဋ္ဌသွာ၊ မှ။ ဝိတရာ၊ အဖသည်။ (ကတ္တားထည့်)။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ နှင်ထုတ်အာဝါကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဟိမဝန္တ ပဿေ၊ဟိမဝန္တာတောင်၏အနီးဌ်။ပေါက္ခရဏိယာ၊လေးထောင့်ကုန်၏။ တိရော၊ အနားဌ်။ မဟာသာကသဏ္ဍော၊ ကြီးစွာသော ကျွန်းဘောသည်။အတ္ထိ၊၏။ တတ္ထ၊ထိုကျွန်းတောဌ်။ဝါသံ၊နေခြင်းကို၊ ကပ္ပေသုံ၊ ပြုကုန်၏။ တေ ကုမာရာ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်။ ဇာတိသမ္ဘေဒဘယာ၊ အမျိုးပျက်သည်မှ ကြောက်ခြင်းကြောင့်။ သ ကာဟိ ဘဂိနိဟိ၊မိမိနှမတို့နှင့်။ သဒ္ဒိ၊ကွ။သံ ဝါသံ၊အိမ်ထောင်ခြင်းကို။ကပ္ပေသုံ၊ကုန်၏။ အထခေါ၊ ဌ်။ အမ္မဋ္ဌ၊ဋ္ဌ။ သြက္ကာကော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ပါရိသဇ္ဇေ၊ အမှုကြီးငယ်ကို စီရင်နိုင်ကုန်သော။ တနည်းကား၊ အလုပ်အကျွေး ဖြစ်ကုန်သော။ အမစ္စေ၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ဆို၏။ ဘော၊ အိုအမတ်တို့။ တေရဟိ၊ ယခု။ တေကုမာရာ၊ တို့သည်။ ကထံ၊ အာယသ်အရပ်ဌ်။ သမ္မန္တိနုခေါ၊ နေကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာမန္တေသိ၊ ဆိုလေ၏။ "သိစေ၏, လည်းဟူ"။ ဒေဝ၊ ကြီး။ဟိမဝန္တပဿေ၊ ဟိမဝန္တာ တောင်၏အနီးဌ်။ ပေါက္ခရဏိယာ၊ လေးထောင့်ကန်၏။ တိရော၊ဌ်။ မဟာသာကသဏ္ဍော၊ ကြီးစွာသော ကျွန်းတောသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျွန်းဘောဌ်။ ကုမာရာ၊ တို့သည်။ ဇာတိသမ္ဘေဒ ဘယာ၊ အမျိုးပျက်ခံသည်မှ ကြောက်ခြင်းကြောင့်။ သကာဟိ ဘဂိနိဟိ၊ မိမိနှမတို့နှင့်။ သဒ္ဒိ၊ကွ။ သံဝါသံ၊ အိမ်ထောင်ခြင်းကို။ ကပ္ပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံတိ၊ သို့။ အမစ္စာ၊ တို့သည်။ ရညော၊ အား။ အာရောစေသုံ၊ ကုန်၏။ (ဤသို့ပါဠိသဲသထည့်၍သမ္မန်)။ အာဃခေါ၊ဌ်။အမ္မဋ္ဌ၊ဋ္ဌ။သြက္ကာကော၊ သော။ ရာဇာ၊သည်။ဥဒါနုံ၊ ဝမ်းမြောက်သောစကားကို။ဥဒါနေသိ၊ မြွက်၏။ ကိံဥဒါနေသိ၊ နည်းဟူမူကား။ဘော၊အိုအမတ်တို့။ကုမာရာ၊ မင်းသားတို့သည်။ သကျဝတာ၊ စွမ်းနိုင်လေကုန်စွတကား။ ဘော၊ တို့။ ကုမာရာ၊ တို့သည်။ ပရမသကျာဝတာ၊ အလွန် စွမ်းနိုင်လေကုန်စွ တကား။

ဇုတိ၊ သို့။ ဥဒါနေသိ၏။ အမ္မဥ၊ ဥ။ တံဝစနံ၊ ထိုသို့သကျာဝတဟု ဩကာသ မင်းဆိုသောစကားကို။ အဂ္ဂေအာဒိံကတွာ၊ အစပြု၍၊ သကျာ၊ သာကိဝင်မင်းမျိုးတို့သည်။ ပညာယန္တိ၊ ထင်ရှားကုန်၏။ သောစ ဩကာကော၊ ထို-ဩကာကမင်းသည်။ နော်၊ သကျာနံ၊တို့၏။ ပုဗ္ဗပုရိသော၊ ရှေဦးစွာသော ယောကျ်ားတည်း။ အမ္မဥ၊ဥ။ ဩကာကဿ၊ သော။ ရညော၊၏။ (ခေါပနကား ပဒါလက်ာရတည်း)။ ဒိသာနာမ၊ ဒိသာအမည်ရှိသော။ ဒါသိ၊ကျွန်မသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုဒိသာအမည်ရှိသော ကျွန်မသည်။ ကဏှာနာမ၊ ကဏှ အမည်ရှိသော။ ပုတ္တံ၊ ကို။ ဇနေသိ၊ ဖွားစ်၏။ ဇာတော၊ ဖွားဆဲဖြစ်သော။ ကဏှော၊ သည်။ တနည်းကား၊ ကဏှော၊ ကဏှသည်။ ဇာတော၊ ဖွါးဆဲဆဲသည်။ ဟတ္ထာ၊ ရှိ။ ပမျာဟာသိ၊ စကားဆို၏။ ။(အာဘယ်သို့ စကားဆိုသနည်းဟုသူမေးဖွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ "ဓောဝတမံ။ပ။ဘဝိဿာမိတိ" ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း၊ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား။ အမ္မ၊အမိ။မံ၊ကို။ ဓောဝထ၊ ဆေးကုန်လော့။ အမ္မ၊မိ။ မံ၊ကို။ နဟာပေထ၊ ရေချိုးကုန်လော့။ အမ္မ၊အမိ။မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ အသုစိသ္မာ၊ မစင်အညစ်အကြေးမှ။ ပရိမောစေထ၊ လွတ်စေကုန်လော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊ သင်မိခင်၏။ အတ္ထာယ၊ ငှာ။ ဘဝိဿာမိ၊ အံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ပမျာဟာသိ၊ စကားဆို၏။

အမှာ အာဘယ်ကြောင့် ကဏှကို အမိသည် ဖွားလျှင်မသုတ်သင် မဆေးလေသနည်း ဟူမူကား ကဏှသည် အမိဝမ်းကပင် မည်းသောအဆင်းလည်း ရှိ၏, ဘီလူးကဲ့သို့သွားအစွယ်လည်းပေါက်၏, မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ်လည်းပေါက်၏၊ ထို့ကြောင့်ကြောက်၍ အမိ မသုတ်သင် မဆေးဝံ့လေသတည်း။

* အမ္မဥ၊ ဥ။ တေရဟိ၊ ဠ်။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ပိသာစေ၊ ဘီလူးတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ပိသာစာတိ၊ ဘီလူးတို့ဟူ၍။ သဠာနန္တိ ယထာ၊ သိကုန်သကဲ့သို့။ ဓေမေဝခေါ၊လျှင်။အမ္မဥ၊ဥ။ တေနခေါပန သမယေန၊ဠ်။ မနုဿာ၊လူတို့သည်။ ပိသာစေ၊ ဘီလူးတို့ကို။

ကဏ္ဍာတို့၊ ကဏ္ဍတို့ဟူ၍။ သဠာနန္တိ၊ ကုန်၏။ တေမနုဿာ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ကိ အာဟံသု၊ နည်းဟူမူ ကား။ အယံကဏ္ဍော၊သည်၊ ဇာတော၊ ဖွားဆဲဆဲသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ပဗျာဟာသိ၊ ၏။ ကဏ်ဍော၊ ဘီလူးသည်။ ဇာတော၊ ဖွား၏။ ပိသာစော၊ သင်းချိုင်း ဘီလူးသည်။ ဇာတော၊ ၏။ ဇုတိ၊ သို့။ အာဟံသု ကုန်၏။ (ကဏ္ဍသဒ္ဒါ ပိသာစ သဒ္ဒါတို့ကား အနက်တူ၏။ ဘီလူးကို ဟောတတ်ကုန်၏)။ အမ္ဘဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဧတံ ဝစနံ၊ ထိုသို့ ကဏ္ဍော ဇာတောဟု ဆိုအပ်သော စကားကို။ အဇ္ဈ အာဒိံ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဂဏ္ဍာယနာ၊ ဂဏ္ဍ အန္တယ် တို့သည်။ ပညာယန္တိ၊ ထင်ရှားကုန်၏။ သောကဏ္ဍော၊ ထိုဂဏ္ဍ သည်။ ကဏ္ဍာယဟနာနံ၊ကဏ္ဍအန္တယ်တို့၏။ပုဗ္ဗပုရိသော၊ ရှေးဦး စွာဖြစ်သော ဇယာဂျိုးတည်း။ အမ္ဘဋ္ဌ၊ဋ္ဌ။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ တော၊ သင်၏။ (နံဂမဝေါဟွံဋ္ဌစပ်)။ ပေါရာဏကံ၊ ရှေးဦဖြစ်သော။ မာတာ ပေတ္တိကံ၊ အမိအဖ ဥစ္စာဖြစ်ဖသော။ နာမဝေါဟွံ၊ ကို။ အနုဿရ တော၊ အောက်မေ့သော။ ဇတော၊သင်၏။သဂျာ၊ တို့သည်။ အယျ ပုတ္တာ၊ အရှင်သားတို့သည်။ ဘဝန်္တိ၊ ကုန်၏။ တွံ၊သည်။သဂျာနံ၊ တို့၏။ ဒါသိပုဇဂ္ဂာ၊ ကျွန်မသားသည်။ အသိ၊၏။ ဇုတိဇုဒံဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်း အဇဝါစ၊ ၏။

၂၆၈။ ဧဝံဝစနေ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဇုတ္တော၊ မိန့်တော် မူအပ်သည်ရှိဒသော်။ တေမာဏဝကော၊ ထိုအမ္ဘဋ္ဌ၏တပည့် ဖြစ်ကုန် သော လုလင်တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ တံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ကိံအဝေါစုံ၊ ကုန်သနည်း။ ဘဝံဂေါတမော၊ အရှင် ဂေါတမသည်။ အမ္ဘဋ္ဌံ၊သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ အတိဗာဋံ၊ အလွန် ပြင်းစွာ။ ဒါသိပုတ္တံဝါဒေန၊ ကျွန်မသားဟူသော စကားဖြင့်။ မာ နိမ္မာဒေသိ၊ မရှုတ်ချလင့်။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အမ္ဘဋ္ဌော သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ သုဇာတောစ၊ ကောင်းသော ဇာတ်လည်း ရှိ၏။ အမ္ဘဋ္ဌော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ လုလင်သည်။ ကုလပုတ္တော စ၊ ၏။ အမ္ဘဋ္ဌော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ လုလင်သည်။ ဗဟုဿု

တောစ၊ မျာ.သောအကြားအမြင်လည်းရှိ၏။ အမ္မဒ္ဒေါ၊ သော။ မာဏဝေါ၊ လုလင်သည်။ ကလျာဏဝတ္တရတောစ၊ သာယာပြေပြစ်သော စကားလည်းရှိ၏။ အမ္မဒ္ဒေါ၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ပဏ္ဍိတောစ၊ ပညာနှင့်လည်းပြည့်စုံ၏။ အမ္မဒ္ဒေါ၊ သော။ မာဏဝေါ၊သည်။ဘာဝတာဝေါတမေနှ၊နှင့်။ သဒ္ဒိ်၊ကွ။ အသ္မိဝေနေ၊ မိမိသည် သင်အပ်သော ဗေဒင်သုံးပုံဖြစ်သောစကားဌ်။ ပဋိမန္တေတုံ၊ မေးသော ပြဿနာကို ဖြေခြင်းငှာ။ ပဟောတိ၊ စွမ်းလည်း စွမ်းနိုင်၏။ ဤတိဗတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ။ (ထိုသို့ ဆိုကုန်သော လုလင်တို့ကို အသံမရှိသည်ကို ပြုတော်မူလို၍ “အထခေါဘဂဝေါ” အစရှိသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာပါဠိ၏ အတ္ထကား)။

၂၆၉။ အထခေါ၊ ဌ်။ ဘဂဝေါ၊ သည်။ တေမာဏဝကေ။ တို့ကို။ တံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ မာဏဝကာ၊ တို့။ (မာဏဝကာဟူ၍သာ ရှိသင့်သည်။ မာဏဝကာနံဟု ရှိကြ၏။ တုမှာကံ နှင့် ဝိဓေသသန သမ္ဗန်)။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ (ပရိပိတက္ကောဌ်စဝ်)။ အမ္မဒ္ဒေါ၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဒုဋ္ဌောတောစ၊ မကောင်းသော ဇာတ်လည်း ရှိ၏။ အမ္မဒ္ဒေါ၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ အကုလပုတ္တောစ၊ အမျိုးကောင်းသားလည်း မဟုတ်။ အမ္မဒ္ဒေါ၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ အပ္ပဿုတောစ၊ နည်းသော အကြားအမြင်လည်းရှိ၏။ အမ္မဒ္ဒေါ၊သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ အကလျာဏ ဝါက္ကရတောစ၊ သာယာ ပြေပြစ်သော စကားလည်း မရှိ။ အမ္မဒ္ဒေါ၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဒုပ္ပညောစ၊ နည်းသော ပညာလည်းရှိ၏။ အမ္မဒ္ဒေါ၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဝေါတမေန၊ သော။ သမဏေန၊ နှင့်။ သဒ္ဒိ်၊ ကွ။ အသ္မိဝစနေ၊ မိမိသည် သင်အပ်သော ဗေဒင် သုံးပုံဟူသော စကားဌ်။ ပဋိမန္တေတုံ၊ မေးသောပြဿနာကိုဖြေခြင်းငှာ။ နပဟောတိ၊ စွမ်းလည်းမစွမ်းနိုင်။ ဤတိဝံပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ သစေဟောတိ၊ အုံ။ ဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်။ သတိ၊ သော်။ အမ္မဒ္ဒေါ၊ သော။

မာဏာဝေါ၊ သည်။ တိဋ္ဌထ၊ ရပ်လော့။ "ရပ်စေဦး, လည်းဟူ"။ တုမ္မေ၊ တို့သည်။ မယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဒိ်၊ ကွ။ အသ္မိဝစနေ၊ ထိုဗေဒင်သုံးပုံဟူသော စကားဌ်။ မန္တဂ္ဂေါ၊ စကားဆိုကုန်လော့။ မာဏာဝကာန်၊ အမ္မဌ၏ တပည့်လုလင် ဖြစ်ကုန်သော။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ (ပရိဝိတက္ကော-ဌ်စပ်)။ အမ္မဌ္ဌော၊ သော။ မာဏာဝေါ၊ သည်။ သုဇာတောဝ၊ လည်းရှိ၏။ပ။ အသ္မိဝစနေ၊ ဗေဒင်သုံးပုံဟူသော စကားဌ်။ပဋိမန္တေတုံ၊ စကားဆိုခြင်းငှာ။ ပဟောတိစ၊ စွမ်းလည်း စွမ်းနိုင်၏။ ဤတိဝေဒံပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ သစေဟောတိ၊ အံ့။ စေဝံ၊ ဤသို့အကြိုဖြစ်သည်။သတိ၊ သော်။ တုမ္မေ၊တို့သည်။ တိဋ္ဌထ၊ ရပ်ကုန်ဦး။ အမ္မဌ္ဌော၊ သော။ မာဏာဝေါ၊ သည်။ မယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဒိ်၊ ကွ။ ပဋိမန္တေတု၊ စကားဆိုစေလော့ ဤတိတေဝဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝေါ၊ သည်။အဝေါစ၊ ၏။ဘောဂေါတမ၊ မ။အမ္မဌ္ဌော၊သော။ မာဏာဝေါ၊ သည်။ သုဇာတောဝ၊ ကောင်းသော ဇာတ်လည်း ရှိ၏။ပ။ ဘောတာဂေါတမေန၊ အရှင်ဂေါတမနှင့်။ သဒ္ဒိ်၊ ကွ။ အသ္မိဝစနေ၊ဌ်။ ပဋိမန္တေတုံ၊ ငှာ။ ပဟောတိစ၊ စွမ်းလည်းစွမ်းနိုင်၏။ (ပဋိမန္တေတုန်ဟု ဤတိသဒ္ဒါနှင့် ပါဠိအဆို့ရှိ၏။ ဤတိမရှိသင့်။ ပဋိမန္တေတုံဟူ၍သာ ရှိသင့်သည်။ ပဋိမန္တေတု ဟူ၍လည်း ရှိ၏။ မသင့်)။ ။အမ္မဌ္ဌော၊ သော။ မာဏာဝေါ၊ သည်။ ဘောတာဂေါတမေန၊ နှင့်။ သဒ္ဒိ်၊ကွ။ အသ္မိဝစနေ၊ ထိုဗေဒင်သုံးပုံဌ်။ ပဋိမန္တေတု၊ စကားဆိုစေ။ "စကားဆိုစေသတည်း, လည်းဟူ"။ မယံ၊ တို့သည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ဘဝိဿာမ၊ကုန်အံ့။ ဤတိ၊သို့။ မာဏာဝကာ၊ တို့သည်။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။

၂၇၀။ အထခေါ၊ ဌ်။ ဘဂဝေါ၊ သည်။ အမ္မဌ်ံ၊သော။ မာဏာဝံ၊ ကို။ စတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ (အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်းဟု သူမေးဖွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ "အယံခေါ ပနတေ"အစရှိသောပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား)။ အမ္မဌ္ဌ၊ ဌ်။ တေ၊ သင်အား။ သဟဓမ္မိကော၊ အကြောင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သော။ ပဋ္ဍော၊ ပြဿနာသည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ အကာ

မာ၊ အလိုမရှိသော်လည်း။ (အကာမာဝိ ဟုဆိုအပ်လျက် ဝိသဒ္ဒါ
ကို ချသတည်း။) တေတယာ၊သည်။ ဝဠဥော၊ကို။ **ဗျာကာတဒ္ဒေ၊**
ဖြေအပ်၏။တွံ၊သည်။ သစေနဗျာကရိဿသိ၊ **အဂ်းယဒ္ဓိ မဖြေအုံး၊**
အညေနဝါ၊ တပါးသောအကြောင်းဖြင့်မူလည်း။ **အာဉံ၊ တပါး**
သော အကြောင်းကို။ သစေပရိစရိဿသိ။ **အကယ်၍ဖုံးလွှမ်းအုံး၊**
တုဏှီဝါ၊ဆိတ်ဆိတ်မူလည်း။ သစေဘာဝိဿသိ၊ **အုံး၊ သစေပဏ္ဍ**
မိဿသိဝါ၊ အကယ်၍တရပ်တပါးသို့မူလည်း **သွားလတ္တံ့။ ဧဝ၊**
ဤသို့သွားသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဧတ္ထဝ၊ **ဤအရပ်၌လျှင်။**
တေ၊ **၏။မူ၌၊ ဦးမေါင်း**သည်။ သတ္တမာ၊ ခုနှစ်စိတ်။ ဖလိသတိ၊
ကွဲလတ္တံ့။ အမ္မဒ္ဒ၊ဒ္ဓ။တွံ၊ သည်။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ သော။
တံ၀စနံ၊ ကို။ ကိံမညသိ၊ အသို့ အောက်မေ့သနည်း။ ဝုဒ္ဓါနံ၊
အရှယ်အားဖြင့် **ကြီး**ကုန်သော့။ မဟလ္လကာနံ၊ ဂုဏ်အား**ဖြင့်**
ကြီးကုန်သော။ **ဘာသမာနာနံ၊** အစဉ်အဆက်ကို ပြောတတ်
ကုန်သော။ အာစရိယပါစရိယာနံ၊ ဆရာ, ဆရာ၏ဆရာဖြစ်ကုန်
သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ **ကိန္တိ၊ အသို့သော**
စကားကို။ တေတယာ၊ သည်။ သုတံ၊ **ကြားဘူး**သနည်း။ **ကဏှာ**
ယနာ၊ ကဏှာအန္ဓယ်တို့သည်။ ကုတော၊**အဘယ်ကာလမှ**။ **ပဘုတိ၊**
၍။ပ၀တ္တာ၊ **ဖြစ်**ကုန်သနည်း။ **ကဏှာယနာနံ၊ ကဏှာအန္ဓယ်တို့၏**။
ပုဗ္ဗပုရိသော၊ ရှေးဦးစွာသော ယောက်ျား**သည်**။ ကောစ၊ အသူ
နည်း။ဇာတိ၊သို့။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ **အ၀ေါစ၊ ၏**။ **၀ံ၀စနေ၊ ဤသို့**
သောစကားကို။ ဘဂ၀တာ၊သည်။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်
ရှိသော်။အမ္မဒ္ဒေါ၊သော။ မာဏ၀ေါ၊ သည်။ တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။
အဟောသိ၊**၏**။ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။
အမ္မဒ္ဒံ၊ သော။ မာဏ၀ံ၊ ကို။ တံ၀စနံ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ၏။ (တံ
ကိံမညသိ အစရှိသည့် အနက်တူပြီ)။အမ္မဒ္ဒ၊ ဒ္ဓ။ ဇာဒါနိ၊ဒ္ဓါ။ ဗျာက
ရောဟိ၊ဖြေလော့။ဒါနိဇာဒါနိ၊ဒ္ဓါ။တေ၊သင့်အား။ "**၏, လည်း**ဟူ"။
တုဏှီဘာ၀ဿ၊ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်း၏။ နကာလော၊ **အခါမဟုတ်**။
အမ္မဒ္ဒ၊ ဒ္ဓ။ယောဇနော၊ သည်။ (နဗျာကရောတိဒ္ဓစပ်)။ တထာဂ

ဟေနု၊ငါးဘုရားသည်။(ပုဋ္ဌောဒ်စပ်)။ယာဝတတိယကံ၊သုံးကြိမ် မြောက်အောင်။သဟမမွိကံ်၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ ပဠုံ၊ ပြဿနာကို။ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ဟုတ္တာ၊ ၍။ နဗျာကရောတ်၊ မဖြေ။အာသဇနသ၊၏။မုဒ္ဓါ၊ဦးခေါင်းသည်။ ဇေတ္ထေဝ၊ ဤနေရာ ဒ်လျှင်။ သတ္တာဓာ၊ ခုနစ်စိတ်။ ဖလိသတိ၊လတ္တံ့။ဇုတ္တိ၊သို့။အဝေါ စ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၂၇၁။ ဟေနုခေါပနသမယေန၊ဒ်။ဝဇိရပါဏိ၊ ဝဇိရစိန်လက် နက် လက်ဒ်ရှိသော။ ယက္ခော၊ သိကြားသည်။ မဟန်္တံ၊ ကြီးစွာ သော၊ အာဒိတ္တံ၊ မီးအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိထသော။သမ္ဗဇ္ဇ လိတံ၊ပြောင်ပြောင်တောက်ထသော။ သဇောတိဘူတံ၊ ထက်ဝန်း ကျင် ဒီးလျှံနှင့်တကွဖြစ်သဖသော။ အယောကူဠံ၊ သံတူကို။ အာဒါ ယ၊ ကိုင်၍ ဒမ္မဋ္ဌသ၊ သော။ မာဏဝသ၊ ၏။ ဥပရိ၊ အထက်ဒ်။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်ဒ်။ ဋ္ဌဟာ၊ ရပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟေနုကာရဏောန၊ ဖြင့်။ ဝေဟာသံ၊ဒ်။ ဋ္ဌဟော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။အမ္ဘဋ္ဌော၊သော။ အယံမာဏဝေါ၊ သည်။ (နဗျာကရိသ တိဒ်စပ်)။ဘဂဝကော၊ သည်။ ယာဝတတိယကံ၊ အောင်။ သဟ စမွိကံ၊အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ ပဠုံ၊ ကို။ ပုဋ္ဌော၊ သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ (ထည့်)။သစေနဗျာကရိသတိ၊ အာကယ်၍ မဖြေအံ့။ စေံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဇေတ္ထဝ၊ ဤနေရာဒ်လျှင်။ အဿ ထိုအမ္ဘဋ္ဌ၏။ မုဒ္ဓံ၊ ဦးခေါင်းကို။သတ္တာဓာ၊ ခုနစ်စိတ်။ ဖာလိ သာမိ၊ ခွဲအံ့။ ဇုတိ၊သို့။ တဇ္ဇေတ္တာ၊ ခြိမ်းခြောက်၍။ ဝေဟာသံ၊ ဒ်။ ဋ္ဌဟော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ (ဤသို့သမ္ဗန်)။ ဝဇိရပါဏိ၊ ဝဇိရစိန်လက်နက် လက်ဒ်ရှိသော။ တံခေါပနယက္ခံ၊ ထိုသိကြား ကိုကား။ ဘဂဝါစေဝ၊ လည်း။ပဿတိ၊ မြင်၏။ အမ္ဘဋ္ဌော၊သော။ မာဏဝေါစ၊ လုလင်သည်လည်း။ ပဿတိ၊ ၏။

၂၇၂။ အထခေါ်ဒ်။ အမ္ဘဋ္ဌော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ တံယက္ခံ၊ထိုသိကြားကို။ ဒိသ္ဝာ၍။ ဘီတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍။ လောမဟဋ္ဌဇာတော၊ ကြက်သီး

မွေးညင်းထသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန်နှံ့ယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ တာဏံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ "မိဒိုရာကို့, လည်းဟူ"။ ဂဝေသီ၊ ရှာသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန်နှံ့ယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ လေဏံ၊ ပုန်းကွယ်ရာကို့။ ဂဝေသီ ဖြစ်၍။ ဘဂဝန်နှံ့ယေဝ၊ကိုသာလျှင်။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာကို့။ ဂဝေသီ၊ ရှာသည်ဖြစ်၍ ဥပနိသိဒိတွာ၊ အနီးဥ်ခဲနေ၍ "ကပ်၍နေသည်ဖြစ်၍လည်း, ဟူ"။ ဘဂဝန်နှံ့၊ မြတ်စွာဘုရားကို့။ ဧတံဝစနံ၊ ထိုစကားကို့။ အဓေါစ၊ ၏။ ကိံ အဓေါစ၊ နည်း။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ ဧတံ၊ ဤစကားကို့။ ကိံ၊ အသို့။ အာဟ၊ နည်း။ ပုန၊ ဖန်။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ မြဝိတု၊ ဆိုဦးလော့။ ဣတိ၊ သို့။ အဓေါစ၊ ၏။ အမွန်ဒ္ဓ။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ သော။ ဧတံဝစနံ၊ ကို့။ တုံ၊ သည်။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဝုဒ္ဓါနံ၊ အရွယ်အားဖြင့် ကြီးကုန်ထသော။ မဟလ္လကာနံ၊ ဂုဏ်အားဖြင့် ကြီးကုန်ထသော။ အာစရိယပါစရိယာနံ၊ ဆရာဆရာ၏ဆရာဖြစ်ကုန်ထသော။ ဘာဝသမာနာနံ၊ အဆက်ဆက်စကားကို ပြောတတ်ကုန်ထသော။ ပြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ သန္တိကာ၊ မှ။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ တေတယော၊ သည်။ သုတံ၊ နည်း။ ကဏှာယတနာ၊ ကဏှာအန္ဓယ်တို့သည်။ ကုတော၊ အဘယ်ကာလမှ။ ပဘုတိ၊ စ၍၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ကဏှာယနာနံ၊ ကဏှာအန္ဓယ်တို့၏။ ဉုဇ္ဇုပုရိသော၊ ရှေဦးစွာသော ယောကျ်ားသည်။ ကောစ၊ အသူနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဓေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဒဝမေဝ၊ အရှင်ဂေါတမဆိုတိုင်းလျှင်။ မေ မယာ၊ သည်။ သုတံ၊ ကြားဖူး၏။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ယထေဝ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းသျှင်။ အာဟ၊ ၏။ တတော၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ ဆိုတိုင်းသော ကာလမှ။ ပဘုတိ၊ ၍။ ကဏှာယတနာ၊ ကဏှာအန္ဓယ် တို့သည်။ ပဝတ္တာ၊ ကုန်၏။ သောကဏှော၊ သည်။ ကဏှာယနာနံ၊ တို့၏။ ဉုဇ္ဇုပုရိသော၊ ရှေးဦးစွာသော ယောကျ်ားတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အမွန်ဒ္ဓ၊ သည်။ ဘဂဝန်နှံ့၊ ကို့။ အဓေါစ၊ လျှောက်၏။

အမ္မဋ္ဌဝံသ ကထာ

၂၇၃။ ဓဝံဝစနေ၊ ဤသို့သောစကားကို။ အမ္မဋ္ဌေန၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ သော်။ တေမာဏဝကာ၊ တို့သည်။ ဥန္နာဒိနော၊ ပဲ့တင်ထပ်စေကုန်လျက်။ ဥစ္စာသဒ္ဒါ၊ ပြင်းစွာသော အသံရှိကုန်သည်။ မဟာသဒ္ဒါ၊ ကြီးစွာသော အသံရှိကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်၏။ ကိံ အဟေသုံ၊ နည်း။ ဘော၊ တို့။ အမ္မဋ္ဌေ၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဒုဋ္ဌာတောကိရ၊ မကောင်းသော ဇာတ်ရှိသတတ်။ ဘော၊ တို့။ အမ္မဋ္ဌေ၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ အကုလပုတ္တောကိရ၊ အမျိုးကောင်းသား မဟုတ်သတတ်။ ဘော၊ တို့။ အမ္မဋ္ဌေ၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ သကျာနံ၊ တို့၏။ ဒါသိပုတ္တောကိရ၊ ကျွန်မသား ဖြစ်သတတ်။ ဘော၊ တို့။ အမ္မဋ္ဌသ၊ သော။ မာဏဝကသ၊ ၏။ သကျာ၊ သာကီဝင်အမျိုးတို့သည်။ အယျပုတ္တာ၊ အရှင်သားတို့သည်။ ဘဝန္တိကိရ၊ ဖြစ်ကုန်သတတ်။ မယံ၊ တို့သည်။ ဓမ္မဝါဒိံ ယေဝ၊ ဟုတ်မှန်သော စကားကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသော။ ဂေါတမံ၊ ဂေါဘမအနွယ်ဖြစ်သော။ သမဏံ၊ ကို။ အပသာဒေတုံ၊ ညှဉ်းဆဲအပ်သည်ကို။ အမည်မှာကိရ၊ အောက်မေ့မိကုန်သတတ်။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဥစ္စာသဒ္ဒါ၊ ပြင်းသော အသံရှိကုန်သည်။ မဟာသဒ္ဒါ၊ သည်းစွာသော အသံရှိကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၂၇၄။ အထခေါ၊ထိုအခါ၌။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဘံသောပရိဝိတက္ကော၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဇာမေ မာဏဝကာ၊ တို့သည်။ အတိဗာဠှံခေါ၊ အလွန်ပြင်းစွာလျှင်။ အမ္ဗဋ္ဌံ၊ သော။ မာဏဝကံ၊ ကို။ ဒါသိပုတ္တဝါဒေန၊ ကျွန်မသားဟူသော စကားဖြင့်။ နိမ္မာဒေန္တိ၊ ရှုတ်ချကုန်၏။ ယံနူနယဒိပန၊ အာဟ၍၌။ အဟံ၊ သည်။ မောစေယျံ၊ လွတ်စေရမူကား။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဇာတိ၊သော်ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေမာဏဝကေ၊ တို့ကို။ တေံ ဝစနံ၊ကို။ အဓိဝါစေ၊၏။ မာဏဝကာ၊ လူလင်တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။

အမွန်ဴ၊ သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ အတိဗာဠ်ဴ၊ အလွန်ပြင်းစွာ။ ဒါသိ ပုတ္တဝါ့ဒေန၊ ဖြင့်။မာခေါနိမ္မာဒေထ၊မရွတ်ချလင့်ကုန်။ ကဏ္ဍော၊ ကဏ္ဍအမည်ရှိသော။ သောဠသိ၊ သည်။ ဥဒ္ဒါရော၊ မြတ်သောသူ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ (ထိုကဏ္ဍရသေ့၏ မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ထင်စွာပြတော်မူလို၍။ ''သော ဒကွိဏံ'' အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠို၏ အတ္ထကား)။ သော ကဏ္ဍော၊ သည်။ ဒကွိဏံ၊ ဂင်္ဂါ၏ တောင်ဘက်၌တည်သော။ ဇနပဒံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ဖြဟ္မမန္တေ၊ မြတ်သော မန္တရားတို့ကို။ အဓိယိတ္ဝာ၊ သင်၍။ သြက္ကာကံ၊ သြက္ကာကအမည်ရှိသော။ ရာဇာနံ သို့။ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ မန္ဒရူပံ၊ ရာဂဖြင့် ယစ်စေတတ်သော အဆင်းရှိသော။ ''ကောင်းသော အဆင်းရှိသော, လည်းဟူ''။ ဓိတရံ၊ သမီးကို။ ယာစိ၊ ၏။ (မုဒရူပိ'' ဟူ၍လည်း ပါဠိရှိ၏။ ''မုဒရူပိ'၊နှုးညံ့စွာသော အရေအဆင်းရှိသော။ ဓိတရံ၊ကို။ ယာစိ၊ ၏'')။ တသ္မာ၊ ထိုကဏ္ဍအား။ သြက္ကာကော၊သော။ရာဇာ၊သည်။အရေ၊ အချင်း။ အယံ၊ ဤကဏ္ဍာသည်။ မယ္ဟံ၊၏။ ဒါသိပုတ္တော၊ သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ ကော၊အဘယ့်ကြောင့်။မယ္ဟံ၊၏။မန္ဒရူပိ'၊ ရာဂဖြင့် ယစ်စေတတ်သော အဆင်းရှိသော။ ဓိတရံ၊ သို့မ်ားကို။ ဒေံ၊ သို့။ ယာစတိနု၊ တောင်းသနည်း။(''ကောနေဝံရေ ကို ကောနု ဒေံ အရေ'' ဟုပုဒ်ဖြတ်)။ ဠကိ၊ သို့။ ကုဝိတော၊ အမျက်ထွက်သည် ဖြစ်၍။ အနတ္တမနော၊ နှလုံးမသာသည်ဖြစ်၍။ ခုရပ္ပံ၊ မြားကို။ သန္ဓဟိ၊ တင်၏။သောသြက္ကာကရာဇာ၊သည်။ တံခုရပ္ပံ၊ ထိုမြားကို။ မုဉ္ဇိတုံ၊ ဌာ။နေဝသက္ခိ၊ နိုင်။ ပဋိသံဟရိတုံ တဖန်ဆောင်ခြင်းငှာ။ ''ပယ်၊ ခြင်းငှာ,လည်းဟူ''။နောအသက္ခိ၊နိုင်။အထခေါ၌။မာဏဝကော၊ တို့။ အမစ္စာ၊ အမတ်ကြီးတို့သည် လည်းကောင်း။ ပါရိသဇ္ဇာစ၊ ပရိသတ်တို့ကို စီရင်နိုင်ကုန်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း။ (စသဒ္ဒါကျေသတည်း)၊ကဏ္ဍံ၊သော။ဠသိ'၊သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။တေံဝစနံ၊ကို။အဝေါစုံ၊ကုန်၏။ဘဒ္ဒန္တေ၊ရှင်ရသေ့။ရညော၊၏။ ''အား,လည်းဟူ''။ သောထို၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတု၊

ဖြစ်စေသတည်း။ ဘဒ္ဒန္တေ၊ရသ့ေ။ ရညော၊ ၏။ အား။ သောတ္ထိ၊ သည်။ ဟောတု၊ တည်း။ ဇုတိတေံ၀စနံ၊ ကို။ အ၀ေါစုံ၊ ကုန်၏။

အမှာ

"ဘယေ ကောဓေ ပသံသာယံ၊ တုရိတေ ကောတု ဟလဒ္ဓရေ၊ ဟာသေ သောကေ ပသ်ာဒေစ၊ ကရေ အာမေဍိတံဗုဓော"ဟူ၍ဆရာတို့ဆိုသောကြောင့် ကြောက်သော အခါ, အမျက်ထွက်သောအခါ, ချီးမွမ်း အနုမောဒနာပြုသော အခါ, အဆောတလျင် ဆိုသောအခါ, အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ရှိ သောအခါ, အံ့ဖွယ်သရဲဖြစ်သောအခါ, ရွှင်သောအခါ, စိုးရိမ် သောအခါ, ကြည်ညိုသောအခါ, ဤကိုးပါးကုန်သော အခါတို့၌ စကားထပ်ကိုဆို၏။ ဤအရာ၌ကား ကြောက်သောအခါ၌ ဖြစ် သောကြောင့် "သောတ္ထိ ဘဒ္ဒန္တေ ဟောတု ရညော၊ သောတ္ထိ ဘဒ္ဒန္တေ ဟောတု ရညော" ဟူ၍ စကားထပ် ဆိုသတည်း။

* ရညော၊ အား။ သောတ္ထိ၊ သည်။ ဘ၀ိဿတိ၊ လတ္တံ့။ အပိစ၊ စင်စစ်ကား။ ရာဇာ၊ သည်။ အဓေါ၊ အောက်သို့။ ခုရပ္ပံ၊ မြားကို။ ယဒိမုဉ္စိဿတိ၊အကယ်၍လွှတ်အံ့။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့အောက်သို့ လွှတ်သည်။ သတိ၊ သေ၏။ ယာ၀တာ၊ အကြင်မျှလောက်သော အပိုင်းအခြားဖြင့်။ ရညော၏။ ၀ိဇိတံ၊ နိုင်ငံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တ္တာ၀တာ၊ ဤမျှသော အပိုင်းအခြားဖြင့်။ ပထ၀ီ၊ သည်။ ဥဒ္ဒိယိဿတိ၊ ပျက်လတ္တံ့။ ဇုတိ၊ဤသို့။ ကဏ္ဍာ၊ သော။ ဇာသိ၊ သည်။အ၀ေါစ၊ ၏။ဘဒ္ဒန္တေ၊ရှင်ရသ့ေ။ရညော၊ အား။ သောတ္ထိ၊ သည်။ဟောတု၊တည်း။ဇနပဒဿ၊ဇနပုဒ်အား။ သောတ္ထိ၊ သည်။ ဟောတု၊ တည်း။ ဇုတိ၊ သို့။ အမစ္စာဒယော၊ အမတ်အစရှိကုန် သောသူတို့သည်။ အ၀ေါစုံ၊ ကုန်၏။ ရညော၊ အား။ သောတ္ထိ၊ သည်။ ဘ၀ိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဇနပဒဿ၊ အား။ သောတ္ထိ၊ သည်။ ဘ၀ိဿတိ၊ လတ္တံ့။ အပိစ၊ စင်စစ်ကား။ ရာဇာ၊ သည်။ ခုရပ္ပံ၊ မြားကို။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ကောင်းကင်သို့။ ယဒိမုဉ္စိဿတိ၊ အံ့။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့အထက်ကောင်းကင်သို့လွှတ်သည်။ သတိ၊ သေ၏။ ယာ၀တာ၊ အကြင်မျှလောက်သော အပိုင်းအခြားဖြင့်။ ရညော၊ ၏။

ဝိဇိတံ၊ နိုင်ငံသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ထွောဝတာ၊ ဤမျှလောက်သော အပိုင်းအခြားဖြင့်။ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဒေဝေါ၊ မိုးသည်။ နဝဿိဿတိ၊ မရွာလတ္တံ့။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ကင်္ကာ၊ သော။ ဇာသိ၊ သည်။အဝေါစ၊၏။ဘဒ္ဒန္တေ၊ ရှင်ရှသေ့။ပ။ ဒေဝေါစ၊ မိုးသည်လည်း။ ဝဿတု၊ ရွာစေသတည်း။ ဇာတိ၊ သို့။ အမစ္စာ ဒယော၊တို့သည်။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ပ။ ဒေဝေါစ၊ သည်လည်း။ ဝဿိဿတိ၊တော့။အပိစ၊ စင်စစ်ကား။ ဆာဇာ၊ သည်။ ဇေဋ္ဌကုမာရေ၊သားကြီး၏ချက်၌။ ခုရပ္ပံ၊ မြားကို။ ပတိဋ္ဌာပေတု၊ တည်စေလော။ ကုမာရော၊မင်းသားသည်။ သောတ္ထိ၊ သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ပရွလာမေဝ၊ ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်းကင်းသည်။ ''ကြောက်လန့်ခြင်းကင်းသည့်, လည်းဟူ''။ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဇာတ်၊ဤသို့။ ကင်္ကာ၊ သော။ ဇာသိ၊ သည်။ အာဟာ၊ ၏။ အထခေါ၊၌။ မာဏဝကာ၊ တို့။ပ။ သြက္ကာကော၊ သော။ ဆာဇာ၊ သည်။ ဇေဋ္ဌကုမာရေ၊ သားကြီး၏ချက်၌။ ခုရပ္ပံ၊မြားကို။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊တည်ဇစ်၏။ (သားကြီးချက်၌ တည်၍ မြားကို ချသော်လည်း ကဲ့ရဲ့အပြစ်ရှိသော ရသေ့တန်ခိုးအားဖြင့် ချက်ကို မစူးသည် ဖြစ်၍ အသာသာကျလေ၏ ဟူလိုသည်)။ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်။ သောတ္ထိ၊ သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ပရွလာမေဝ၊ ကြောက်လန့်ခြင်းကင်းသည်။ ''ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်းကင်းသည့်, လည်းဟူ''။ သမ္မာဘဝိ၊ ဖြစ်လေ၏။ အထခေါ၊၌။ သြက္ကာကော၊ သော။ ဆာဇာ၊ သည်။ ဘီတော၊ ဖြစ်၍။ သံဝဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍။ လောမဟင်္သဇာတော၊ ကြက်သီးမွေးညင်းထသည် ဖြစ်၍။ ဗြဟ္မဒတ္တော်၊ ဗြဟ္မဒတ်ဖြင့်။ ''မြတ်သော ဒတ်ဖြင့်, လည်းဟူ''။ တဒ္ဓိတော၊ ဖြစ်မိုးချောက်သည်ဖြစ်၍။ တဿဇာသိဿ၊ အား။မဒ္ဒရူပိ်၊ ဆာဝဖြင့် ယစ်စေတတ်သော အဆင်းရှိသော။ ဓိတရံ၊ ကို။ အဒါသိ၊ ၏။ မာဏဝကာ၊ တို့။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ အမ္ဟဲ့၊ သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ အတိဗာဠှံ၊ အလွန်ပြင်းစွာ။ ဒါသိပုတ္တာဝါဒေန၊ ကျွန်မသားဟူသော စကားဖြင့်။မာခေါနိမ္မာဒေထ၊မရွတ်ချလင့်ကုန်။ ကင်္ကော၊

ကဏ္ဍအမည်ရှိသော။ သောဇ္ဈသိ၊ သည်။ ဥဋ္ဌာရော၊ မြတ်သည်။ အဓေဟာသိ၊ ၏။ ဇ္ဈတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

အမှာ ဤသို့ သဗ္ဗညုဘုရား မိန့်တော်မူလျှင် အမ္ဗဋ္ဌလုလင် သည် အိုးတစ်ရာဖြင့် သွန်းဘိသက်သို့ ငြိမ်းသော စိတ်၏ ပူပန်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ အရှင်ဂေါတမသည် ငါ့ကိုတဖက် သောအမျိုးမှ စင်သည်ကိုပြု၏။ ငါကားမင်းမျိုးတည်းဟု ခတ္တိယ မာန်ဖြင့်ယစ်၏။ ထိုအကြောင်းကို သဗ္ဗညုဘုရား သိတော်မူ၍ အမ္ဗဋ္ဌ၏မာန်ကိုနှိပ်စက်၍ မိမိ၏ မင်းမျိုးမဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကို အမ္ဗဋ္ဌသည်မသိ၊ ထိုအမ္ဗဋ္ဌကို မင်းမျိုးမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေအံ့ဟု ကြံဆတော်မူ၍။ မင်းမျိုး မင်းနွယ်ကို ပြဆတော်မူခြင်းငှာ အလွန်ဒေသနာကို ပွါးတော်မူလို၍ "အထခေါ ဘဂဝါ" အစ ရှိသောပါဌ်ကို မိန့်ဆတော်မူသတည်း။ ထိုပါဌ်၏ အတ္ထကား။

ခတ္တိယဿေဋ္ဌဘာဝ

၂၇၅။ အထခေါ၊ ဋ္ဌ။ဘဂဝါ၊ သည်။ အမ္ဗဋ္ဌံ၊ သေ၊ သာ။ မာဏဝံ၊ ကို။ အာမန္တေသိ၊ မူ၏။ ကိံ အာမန္တေသိ၊ နည်း။ အမ္ဗဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ သော။ တံဝစနံ၊ ကို။ တံ့၊ သည်။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဇာဓလောကေ၊ ဋ္ဌ။ ခတ္တိယကုမာရော၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏကညာယ၊ပုတ္တာဝသိုးနှင့်။သဒ္ဒိံ၊ကွ။ သံဝါသံ၊အိမ်ထောင်ခြင်းကို။ "ပေါင်းဖော်ခြင်းကိုလည်းဟူ"။ကပ္ပေယျ၊ ပြုရာ၏။ တေသံ၊ ထို သူနှစ်ယောက်တို့၏။သံဝါသံ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။အနွာယ၊ စွဲ၍။ ပုတ္တော၊ သည်။ဇာယေထ၊ဖြစ်ရာ၏။ခတ္တိယကုမာရေန၊နှင့်။သဒ္ဒိံ၊ ကွ။သံဝါသာ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကြောင့်။ (ဤနှစ်ပုဒ် ထည့်ပါ)။ (ခတ္တိယကုမာရေန၊မင်းသားကြောင့်။ဤသို့သော်လည်းသမ္မန်)။ ဗြာဟ္မဏကညာယ၊ ပုတ္တာဝသိုးငယ်၏။ ယောပုတ္တော၊ သည်။ (သောကား အနက်မရှိ)။ဥပပဇ္ဇန္တေ၊ ဖြစ်၏။ သောပုတ္တော၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏော သု၊ ပုတ္တာဝတို့၏အလယ်တို့၌။ အာသနံဝါ၊ အဦး သောနေရာကို လည်းဧကာင်း။ ဥဒကံဝါ၊ အဦးသော ရေကို

သည်းကောင်း။ တနည်းကား၊ အာသနံဝါ၊ နေရာဦးကိုလည်း ခကောင်း။ ဥဒကံဝါ၊ ရေဦးကို လည်းကောင်း။ (''မြတ်သော ခနေရာကိုလည်းကောင်း''။ ''မြတ်သောရေကို လည်းကောင်း'' ဟူ၍သမ္မန်) ။လဘေထအပိနု၊ရရာသလော။ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အာသနံဝါ၊ ကို သည်းကောင်း။ ဥဒကံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ (လိုက်ပါစေ)။ သဘေထ၊ ရရာ၏။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ နံ၊ ထိုမင်းသားကို။ သဒ္ဓေဝါ၊သူသေကိုရည်၍ပြုသောထမင်း၌လည်းကောင်း။ထာလိ ပါကေဝါ၊ မင်္ဂလာအစရှိသည့်အလှိုင္ဘာအိုးဖြင့်ချက်သောထမင်း၌ သည်းကောင်း။ ယညေဝါ၊ ယဇ်ပူဇော်သော ထမင်း၌လည်း ခကောင်း။ပါဟုနေဝါ၊ည့်သည်တို့၏အလှိုင္ဘာ ပြုအပ်သောထမင်း ၌လည်းကောင်း။ အဂ္ဂဘတ္တံ၊ ထမင်းဦးကို။ (ကံထည့်) ။ဘောဇေ ယျံအပိနု၊ ကျေးကုန်ရာအံ့လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဘောဇေယျံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ နံ၊ ထိုမင်းသားကို။ မန္တေ၊ ဗေဒင်တို့ကို။ ဝါစေယျုံဝါ၊ သင်စေကုန်ရာသလော။ နောဝါစေယျုံဝါ၊ ကုန်ရာ သလော။ ဇုတိ၊သို့။ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဝါစေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ အဿခတ္တိယပုတ္တာသ၊ အား။ ဇုတ္ထိသ၊ ဒိန်းမတို့၌။ ''သမိုးထိမ်းမြားခြင်းတို့၌,လည်းဟူ''၊ဗြာဟ္မဏောဟိ၊ ဘို့သည်။ (ကတ္တားထည့်) ။ အာဝဋံဝါ၊ မြစ်အပ်သည်လည်း။ အဿဘဝေယျအပိနု၊ ဖြစ်ရာသလော။ အနာဝဋံဝါ၊ မမြစ်အပ် သည်လည်း။ အဿဘဝေယျအပိနု၊ ဖလော။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဓေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဇုတ္ထိသ၊ သမိုးထိမ်းမြားခြင်းတို့၌လည်း။ဗြာဟ္မဏောဟိ၊ တို့သည်။အနာဝဋံ ဘိ-အနာဝဋံဝေ၊ မမြစ်အပ်သည်သာလျှင်။ အဿဘဝေယျ၊ ဖြစ် ရာ၏။ ခတ္တိယာ၊ တို့သည်။ ခတ္တိယာဘိသေကေန၊ မင်း၏အဘိ သိက် သွန်းခြင်းဖြင့်။''မင်းဟူ၍ အဘိသိက်သွန်းခြင်းဖြင့်, လည်း ဟူ''။ နံ၊ ထိုမင်းသားကို။ အဘိသိဉ္စေယျုံအပိနု၊ သွန်းရာကုန်အံ့

လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဤဒံအာဘိသေစနံ၊ ဤသို့မင်းဟူ၍အာဘိသိက်သွန်းခြင်းသည်း၊ နောဟိ ဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ။ တံအဘာဝနံ၊ ထိုသို့မင်းဟူ၍ အာဘိသိက် သွန်း ခြင်း၏ မဖြစ်သင့်ခြင်းသည်။ ကိဿ၊ အာဘယ်သို့သော။ ဟေတု၊ အဓိကြောင်းကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဘောဂေါတမ၊မ။ သောခတ္တိယ ပုတ္တော၊ သည်။ (ထည့်)။ မာတိတော၊ အမိအဖို့မှ။ ခတ္တိယ ဘာဝံ၊ မင်းမျိုး၏အဖြစ်သို့။ (ကံထည့်)။ အနုပပန္နော၊ မရောက် သည်။ ဟိယသ္မာ၊ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဤတ်တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဤဒံအာဘိသေစနံ၊သည်။ နောဟိဘဝေယျ၊ ရာ။ အမ္မဉ္ဉ ဉ္ဉ။ (တံကိံ မညာယိ အနက်တူပြီ)။ ဤဓလောကော၊ ဉ်။ ပြောဟ္မဏကုမာရော၊ ပုတ္တော၊ဝယ်သည်။ ခတ္တိယကညာယ၊ မင်းသမီးငယ်နှင့်။ သဒ္ဒိံ၊ ကွ။ သံဝါသံ၊ ကို။ ကပ္ပေယျ၊ ပြုရာ၏။ဓတသံ၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့၏။ သံဝါသံ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။ အန္ဒာယ၊ စွဲ၍။ ပုတ္တော၊ သည်။ ဇာဇယတော၊ ဖြစ်ရာ၏။ပြောဟ္မဏကုမာရေန၊ နှင့်။ သဒ္ဒိံ၊ ကွ။ သံဝါ သာ၊ပေါင်းဖော်ခြင်းကြောင့်။ ပြောဟ္မဏကုမာရေန၊ ပုဏ္ဏားသား ငယ်နှင့်။"ပုဏ္ဏားသားငယ်ကြောင့်, လည်းဟု"။ ခတ္တိယကညာ ယ၊ မင်းသမီးငယ်၏။ ယောပုဇ္ဇော၊ သည်။ ဥပပန္နော၊ ဖြစ်၏။ သောပုတ္တော၊ သည်။ (အနက်တူပြီ)။ပ။ ဘောဂေါတမ၊မ။ ဤဒံ အာဘိသေစနံ၊ ဤသို့မင်းဟူ၍ အာဘိသိက်သွန်းခြင်းသည်။ နောဟိ ဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ။ တံ အဘာဝနံ၊ ထိုသို့မင်းဟု အာဘိသိက် သွန်း ခြင်း၏ မဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ၊ သော။ ဟေတု၊ နည်းဟူမူကာ ။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ သောခတ္တိယပုတ္တော၊ သည်။ (ကားထည့်)။ ပိကိဇကော၊ အဖအို့မှ။ ခတ္တိယဘာဝံ၊ သို့။ (ကံထည့်)။ အနုပ ပန္နော၊ မရောက်သည်။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊၏။ ဤတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဤဒံအာဘိသေစနံ၊ သည်။ နောဟိဘဝေယျ၊ရာ။

၂၇၆။ အမ္မဉ္ဉ၊ဉ္ဉ။ ဤတိဓေါ၊ သို့။ ဤတ္ထိယာဝါ၊ နှင့်မူလည်း။ ဤတ္ထီ၊ကို။ကရိတ္ဝာ၊နှိုင်းရည်ခြင်းကိုပြု၍။ပုရိဓေနဝါ၊ နှင့်မူလည်း။ ပုရိသံ၊ ကို။ ကရိတ္ဝာ၊ နှိုင်းရည်ခြင်းကိုပြု၍။ ခတ္တိယာဝ၊ မင်းမျိုး

သည်သာလျှင်။ သေဋ္ဌာ၊ မြတ်ကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဟီနာ၊ ယုတ်ကုန်၏။ (တံ့ကိုမည်သိအနက်တူ၏)။ ဤဓလောကေ၊ ဦး။ ဗြာဟ္မဓဏာ၊သည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ကိသ္မိဉ္စိဒေဝ၊ တစုံတခုလျှင် ဖြစ်သော။ ပကရဏေ၊ အပြစ်ကြောင့်။ ခုရမုဏ္ဍံ၊ ဦးခေါင်းပြည်း သည်ကို။ "သင်ဓုန်းဖြင့် ဆံကိုရိတ်ခြင်းကို, လည်းဟူ"။ ကရိတ္ဝာ၊၍။ ဘဿပုဋ္ဌေန၊ ပြာဆုပ်ဖြင့်။ သီသေ၊ ဒ္ဓံ။ ဝဓိတ္ဝာ၊ ကြဲ၍။ ရဋ္ဌာဝဓံ၊၊ တိုင်းမှ လည်းကောင်း။ နဂရာဝဓံ၊ ပြည်မှ လည်းကောင်း။ ဧဇ္ဇာဧယျုံ၊ နွှင်ထုတ်ကုန်ရာ၏။ သောဗြာဟ္မဏောဝ၊ သည်။ (အကြွင်းအနက် ဟူ၏)။ အဿဗြာဟ္မဏဿ၊ ထိုနွှင်ထုတ် အပ်သော ပုဏ္ဏားအား။ ဒုတ္ထိသု၊ သို့မိုးထိမ်းမြားခြင်း တို့ဒ္ဓ။ ဗြာဟ္မဏောဟိ၊ တို့သည်။ (ကဲကွားဆည်)။ အာဝဋ္ဋံဝ၊ မြစ်အပ်သည်လည်း။ အံသဘဝေယျအပိနု၊ လော။အနာဝဋ္ဋံဝ၊ မမြစ်အပ်သည်လည်း။ အဿဘဝေယျအပိနု၊ လော။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဒုတ္ထိသု၊ တို့ဒ္ဓ။ ဗြာဟ္မဏောဟိ၊ တို့သည်။ အာဝဋ္ဋံဟိ၊ မြစ်အပ်သည်သာလျှင်၊ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ ခတ္တိယာ၊ တို့သည်။ ခတ္တိယံ၊ မင်းသားကို။ ကိသ္မိဉ္စိဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင် ဖြစ်သော။ ပကရဏေ၊ အပြစ်ကြောင့်။ ခုရမုဏ္ဍံ၊ သင်ဓုန်းဖြင့် ဦးခေါင်း ပြည်းသည်ကို။ ကရိတ္ဝာ၊ ၍။ ဘဿပုဋ္ဌေန၊ ဖြင့်။ သီသေ၊ ဒ္ဓ။ ဝဓိတ္ဝာ၊ ၍။ပ။ (အကြွင်းအနက် တူ၏)။ သဓဓ္ဓဝါ၊ သူသေးကိုရည်၍ ပြုအပ်သော ထမင်းဒ္ဓလည်း ကောင်း။ ထာလိပါကဝါ၊ မင်္ဂလာအစရှိသည့်အလို၌ာ အိုးဖြင့် ချက်ခဲသော ထမင်းဒ္ဓလည်းကောင်း။ ယဇ္ဉဝါ၊ ယဇ်ပူဇော်သော ထမင်းဒ္ဓ လည်းကောင်း။ ပါဟုနဝါ၊ ဧည့်သည်တို့ကို ရည်၍ ပြုသော လက်ဆောင် ထမင်းဒ္ဓလည်းကောင်း။ အဂ္ဂဘတ္တံ၊ ကို။ (ကံဆည့်)။ ဘောဇေယျုံအပိနု၊ ကျွေးကုန်ရာသလော။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဿ၊ ထိုသို့ နွှင်ထုတ်အပ်သော မင်းသားအား။ ဗြာဟ္မဏောဟိ၊တို့သည်။ဒုတ္ထိသု၊သို့မိုးထိမ်းမြားခြင်းတို့ဒ္ဓ။ အနာဝဋ္ဋံ၊ မမြစ်အပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတိ၊ ဤသို့။ အမဋ္ဌောသည်။ အဝေါစ၊ ၏။

ဒီဃာသဃ(က)၂၁၄-၂၉ (ဒုတိယဘာကြွင်း)

၂၂၇။ အမ္မဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ခတ္တိယာ၊ တို့သည်။ နံ၊ ထိုမင်းသားကို။ သဒၶေ-ယံဝေယျနံကေနစိပကရဏေန၊ တစုံတခုသော အပြစ်ကြောင့်။ ခုရမုဏ္ဍံ၊ သင်ဓုန်းဖြင့် ဦးခေါင်းပြည်းသည်ကို။ကရိတ္ဝာ၊ ၍။ ဘဿပုဋ္ဌေန၊ ပြာဆုပ်ဖြင့်။ သီသေ၊ ၌။ ဝမိတ္ဝာ၊ ၍။ ရဋ္ဌာဝါ၊ မှ,လည်းကောင်း။နဂရာဝါ၊မှ,လည်းကောင်း။ပဗ္ဗာဇေန္တိ၊နှင်ထုတ်ကုန်၏။ ဇေတ္တာဝဘာ၊ ဤသို့ နှင်ထုတ်ခြင်းဖြင့်။ ခတ္တိယော၊ မင်းသားသ့ည်။ ပရမနိဟီနတံ၊ အလွန် ယုတ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အမ္မဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဇုတိ၊ဤသို့ ဆိုခဲ့တိုင်း။ ယဒါဝိ၊ အကြင်အခါ၌လည်း။ပရမနိဟီနတံ သို့။ ပတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒါပိ၊ ၌လည်း။ ခတ္တိယာစ၊ မင်းမျိုးတို့သည်သာလျှင်။ သေဋ္ဌာ၊ မြတ်ကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ဟီနာ၊ကုန်၏။ (ပြစ်မှားခြင်းကို ပြုသောကြောင့် ပြည်မှနှင်ထုတ်သော မင်းသားကိုလျက်လည်း ပုဏ္ဏားတို့သည် သွီးထိမ်းမြားခြင်းမမြစ်၊ သွီးထိမ်းမြားခြင်းကိုပြုကုန်သဖြင့် မင်းမျိုးတို့သည်ပုဏ္ဏားမျိုးထက်မြတ်၏ဟူလို)။ အမ္မဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ သနကုံမာရေန၊ သနကုံမာရ အမည်ရှိသော။ ဗြဟ္မုနာ၊ ဗြဟ္မာသည်။ ခတ္တိယော သေဋ္ဌောဇနေတသ္မိံ၊ ယောဂေါတ္တပဋိသာရိနော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊သောသေဋ္ဌော ဒေဝမာနုသေတိ။ ခတ္တိယောသေဋ္ဌော။ပ။ ဒေဝမာနုသေ ဟူ၍။ သောဂါထာ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ရွတ်အပ်၏။ ။ဇနေတသ္မိံ၊ လူဒန္ဒပါဠိ။ယေဇနာ၊ တို့သည်။ ဂေါတ္တပဋိသာရိနော၊ အမျိုးကိုအောက်မေ့ဘတ်ကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုအမျိုးကိုအောက်မေ့ဘတ်ကုန်သော သူတို့တွင်။ ခတ္တိယော၊ မင်းမျိုးသည်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ ဒေဝမာနုသေ၊ နတ် လူ အပေါင်း၌။ ယောဇနော၊ သ့ည်။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ဝိဇ္ဇာစရဏနှင့်ပြည့်စုံ၏။သော၊ ထိုဝိဇ္ဇာစရဏနှင့်ပြည့်စုံသောသူသည်။ သေဋ္ဌော၊ ၏။ ။အမ္မဋ္ဌ၊ဋ္ဌ။ သနကုံမာရေန၊ သနကုံမာရ အမည်ရှိသော။ ဗြဟ္မုနာ၊ ဗြဟ္မာသ့ည်။ သာဂါထာ၊ ကို။ (ခေါ်ပနသဒ္ဒါ သေသဒ္ဒါတို့ကား ပဒါလက်ာရဟုတည်း)။ သုဂီတာ၊ ကောင်းစွာ ရွတ်အပ်၏။ ဒုဂ္ဂီတာ၊

မကောင်းသဖြင့် ရွှတ်အပ်၏။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ်၏။ ဒုဘ္ဘာသိတာ၊ မကောင်းသဖြင့် ဟောအပ်သည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ အတ္ထသံဟိတာ၊ အကျိုးစီးပွားနှင့် စပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနတ္ထသံဟိတာ၊ အကျိုးစီးပွားနှင့် မစပ်သည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ အနုမတာ၊ ခွင့်ပြုအပ်၏။ အမ္မဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ခတ္တိယသေဋ္ဌာဇနေတသ္မိံ၊ ။ပ။ ဒေဝမာနုသေတိ၊ဟူ၍။ အဟာမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဧဝံ၊ ဤသနှင့် မာရဖြဟ္မာအတူ။ ဝဒါမိ၊ဟောတော်မူ၏။ (ဂါထာအနက်တူ၏)။

ပဌမဘာဏဝါရော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

အမ္မာ ဤ"ခတ္တိယော သေဋ္ဌော ဇနေတသ္မိံ"အစရှိသော ဂါထာ၌ ဝဇ္ဇာစရဏာ သမ္ပန္နော သော သေဋ္ဌော ဟူသောပုဒ်ကိုကြား၍ ဝဇ္ဇာဟူသည် ဗေဒင်သုံးပုံတည်း။ စရဏာ ဟူသည် ပဉ္စသီလတည်း။ ဤသို့အယူရှိ၍ အမ္မဋ္ဌလုလင်သည် ဝဇ္ဇာစရဏနှင့်ပြည့်စုံသောသူသည် မြတ်သည်ဖြစ်အံ့။ ငါ၌ ဝဇ္ဇာစရဏာသည်ရှိ၏။ ရှိသောကြောင့် ငါသည်မြတ်၏အကြံရှိ၍ ဝဇ္ဇာစရဏကို မေးလို၍ "ကကမံ ပန တံ ဘောဂေါတမ စရဏံ ကတမံ သာ ဝဇ္ဇာ"ဟူသော ပါဠိကို ဆိုသတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား။

ဝဇ္ဇာစရဏကထာ

၂၇၈။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ တံစရဏံ၊ သည်။ ကတမံ၊ နည်း။ သာဝိဇ္ဇာ၊ သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ ဇ္ဈတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။ ။ (ကိုသို့ မေးသော အခါ၌ မြတ်စွာ ဘုရားသည် ပုဏ္ဏားတို့၏ အယူဥ္ဇ ထင်ရှားသော ဇာတ်ကို စွဲ၍ ဖြစ်သော စကားအစရှိသည်နှင့် စပ်သော ဝဇ္ဇာစရဏကို ပယ်တော်မူ၍ အတုမရှိသော ဝဇ္ဇာစရဏကို ဟောတော် မူလိုသည် ဖြစ်၍ 'နခေါ အမ္မဋ္ဌ"အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား)။ အမ္မဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ အနုတ္တရာယ၊ မိမိတို့ထက် အလွန်မရှိသော။ ဝဇ္ဇာ

စရဏာသမ္မဒါ့ယ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏာ၏ပြည့်စုံခြင်းဌ္ဌ။ ‘ကြောင့်,လည်းဟူ’။ (ရဟန္တာသန္တာန်ဌဖြစ်သော ဝိဇ္ဇာစရဏကိုရည်၍ အနုတ္တရဝိဇ္ဇာစရဏဟု ဆိုသတည်း)။ တွံ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ဝတ္တုံ၊ ဌာ။ (ဝတ္တုံထည့်ပါ)။အရဟာသိဝါ၊ သလော။ တွံ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ဝတ္တုံ၊ ဌာ။ နအရဟာသိ၊ မထိုက်။ ဧတံ၊ သို့။ ဇာတိဝါဒေါဝါ၊ ဇာတ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော စကားကိုလည်း။ တနည်းကား၊ ဇာတိဝါဒေါဝါ၊ ဇာတ်ကိုအကြောင်းပြု ဖြစ်သော စကားကိုလည်း။ နဝုစ္စတိ၊ မဆိုအပ်။ ဂေါတ္တဝါဒေါဝါ၊ အမျိုးအနွယ်ကိုအကြောင်းပြု၍ ဖြစ်သောစကားကိုလည်း။ နဝုစ္စတိ၊ မဆိုအပ်။ မာနဝါဒေါဝါ၊ မာန်ကိုအကြောင်းပြု၍ဖြစ်သော စကားကိုလည်း။ “မာန်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော စကားကိုလည်း,လည်းဟူ”။ နဝုစ္စတိ၊ အပ်။ အမ္မဉ္ဇ၊ ဌ္ဇ။ ယတ္ထ၊ အကြင်ဝိဇ္ဇာစရဏာ၏ပြည့်စုံခြင်းဌ္ဌ။ “အကြင်လူအပေါင်းဌ္ဌ,လည်းဟူ”။ အာဝါဟော၀။ သမိုးပေးခြင်း သည်လည်း။ ဟောတို့၊ ၏။ ဝိဝါဟော၀၊ သမိုးယူခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝါဟဝိဝါဟော၀၊ သမိုးပေးခြင်း သမိုးယူခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇ္ဇာ၊ ဤဝိဇ္ဇာစရဏာ၏ ပြည့်စုံခြင်းဌ္ဌ။ “ဤလူအပေါင်းဌ္ဌ,လည်းဟူ”။ တွံ၊သည်။ မံ၊ ကို။ ဝတ္တုံ၊ ဌာ။ အရဟာသိ၊ လော။ တွံ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ဝတ္တုံ၊ ဌာ။ နအရဟာသိ၊ မထိုက်။ ဧတံ၊ ဤသို့။ ဇာတိဝါဒေါ ဧတံဝိဝါ၊ ဇာတိကိုစွဲ၍ဖြစ်သော စကားဟူ၍လည်းကောင်း။ ဂေါတ္တဝါဒေါ ဧတံဝိဝါ၊ အမျိုးအနွယ်ကို စွဲ၍ဖြစ်သော စကားဟူ လည်းကောင်း။ မာနဝါဒေါ ဧတံဝိဝါ၊ မာန်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော စကားဟူ၍လည်းကောင်း။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အမ္မဉ္ဇ၊ ဌ္ဇ။ ဃနဏာဒိ၊ ခပ်သိမ်းသော သူတို့သည်။ (ယေဟိကေစိဌ္ဌ ဟိကား နိပါတ်သာ)။ ဇာတိဝါဒဝိနိမုဒ္ဓါဝါ၊ ဇာတ်ကို စွဲ၍ဖြစ်သော စကားနှင့် စပ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဂေါတ္တဝါဒဝိနိမုဒ္ဓါဝါ၊ အမျိုးအနွယ်ကို စွဲ၍ဖြစ်သော စကားနှင့် စပ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ မာနဝါဒဝိနိမုဒ္ဓါဝါ၊ မာန်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော စကားနှင့်စပ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

အာဝါဟဝိဝါဟဝိနိဗန္ဓါဝါ၊ သမီးပေးခြင်း သမီးယူခြင်းနှင့်စပ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ထိုသူတို့သည်။ အနုတ္တရာယ၊ မိမိတို့ထက် အလွန်မရှိသော။ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပဒါ၊ယား၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ၏ပြည့်စုံခြင်းမှ။ အာရကာ၊ ဝေးကုန်၏။ အမ္မဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဇာတိ ဝါဒဝိနိဗန္ဓဋ္ဌ၊ ဇာတ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော စကားနှင့် စပ်ခြင်းကိုလည်း ကောင်း။ ဓဂါတ္တဝါဒ ဝိနိဗန္ဓဋ္ဌ၊ကိုလည်းကောင်း။ မဒနဝါဒ ဝိနိဗန္ဓဋ္ဌ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အာဝါဟ ဝိဝါဟ ဝိနိဗန္ဓဋ္ဌ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပဟာယ၊ ပယ်ခြင်းငြောင့်။ အနုတ္တရာယ၊ သော။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပဒါယ၊ ကို။ သစ္ဆိကရိယာ၊ မျက်မှောက် ပြုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဤသို့အနုတ္တရဝိဇ္ဇာစရဏကို ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသည်ရှိသော် အနုတ္တရ ဝိဇ္ဇာစရဏကို မသိ၍ မေးလို သည်ဖြစ်၍ ''ကတမံ ပနံ။ပ။ သာ ဝိဇ္ဇာဟူသော ပါဠိကို အမ္မဋ္ဌ လုလင် ဆိုသတည်း။ ထိုပါဠိ အဋ္ဌကထား ရှေနှင့်တူပြီ။ သာဇူညီ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုသို့ အမ္မဋ္ဌ လုလင်က မေးသည်ရှိသော် အဇ္ဈာသယကြောင်းရင်းမှစ၍ ဝိဇ္ဇာစရဏကိုပြခြင်းငှာ ''ဇူဓအမ္မဋ္ဌတထာဂ တော'' အစရှိသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာပါဠိ၏ အဋ္ဌကထား)။

၂၇၉။ ပ။ အမ္မဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဇူဓလောကေ၊ ဤလူ့ပြည်၌။ အရဟံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ရန်သူတို့မှ ဝေးတော်မူတတ်ထ၍သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဖောက် မပြန် အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သယမ္ဘူ။ ဉာဏ်ဖြင့် မိမိအလိုလို သာလျှင် သိတော်မူပြီး ထ၍သော။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊၏။ ဇူတိအာဒိဝစနံ၊ ကို။ သာမညဖလေ၊ သာမညဖလသုတ်၌။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံယထာ၊ကဲ့သို့။ ဝေံတထာ၊ တူ။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊ ချဲ့အပ်၏။ (ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နော သုဂတောလောကဝိဒူ အနုတ္တရောအစရှိသော ''အဋ္ဌတ္ထံ အနဝဇ္ဇံ သုခံ ပဋိသံဝေဒေတိ ''အဆုံးရှိသောပါဠိတို့ကို ရည်၍ ''ယထာ သာမညဖလေ ဧဝံဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ''ဟု ဆိုသတည်း)။ အမ္မဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဧဝံခေါ၊ သို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သီလသမ္ပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊

၏။ ပဌမံဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အသ
ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဒုဒံပိ စရေဏံ၊ သည်လည်း။ စရေဏသ္မိံ၊ စရေဏ
အဓိပါဒိဒ္ဓိ။ကေံ၊ သော။ စရေဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ အမ္မဉ္ဉ၊
ဉ္ဉ။ ဒုဒံစရေဏံ၊ သည်။ (တံကာဒေ နိပါတ်သာ)။ ဉာဏဒဿနာယ၊
ဝိပဿနာဉာဏ် အလျှင်ငှာ။ စိတ္တံ၊ ပရိကံစိတ်ကို။ အဘိနီဟရတိ၊
ရှေးရှုဆောင်၏။ အဘိနိန္နာမေတိ၊ ရှေးရှုညွတ်စေ၏။ ပ။ အသ
ဘိက္ခုနော၊၏။ ဒုဒမ္မိသော ဝိဇ္ဇာဝိ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော
ဝိဇ္ဇာသည်လည်း။ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဝိဇ္ဇာအဓိပါဒိဒ္ဓိ။ကော၊သော။ဝိဇ္ဇာ၊
သည်။ဟောတိ၊၏။ဒုတ္ထတ္တာယ၊ ဤတဆယ့်ခြောက်ပါးသော ကိစ္စ
အလျှင်ငှာ။ ''ကိလေသာကို ကုန်စေခြင်းငှာလည်းဟူ''။ အပရံပုန၊
ဇန်။ မေ၊ အား။ မဂ္ဂဘာဝနာကိစ္စံ၊ မဂ်ကိုပွားစေခြင်း ကိစ္စသည်။
နအတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ တနူဉ်းကား၊ ဒုတ္ထတ္တာယ၊ ဤပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်သော
ခန္ဓာအစဉ်အဖြစ်မှ။အပရံ၊ သော။ ခန္ဓသန္တာနံ၊ ခန္ဓာအစဉ်သည်။
မေ၊အား။နအတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ အသဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဒုဒမ္မိသော ဝိဇ္ဇာ
ဝိ၊ဤပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သော ဝိဇ္ဇာသည်လည်း။ ဝိဇ္ဇာယ၊
ဒ္ဓိ။ကော၊တခုသော။ဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အမ္မဉ္ဉ၊ဉ္ဉ။
အယံဝိဇ္ဇာ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော ဝိဇ္ဇာအပေါင်းသည်။သာဝိဇ္ဇာ၊
ထိုသို့ သင်မေးအပ်သော ဝိဇ္ဇာတည်း။အမ္မဉ္ဉ၊ ဉ္ဉ။ အယံဘိက္ခု၊၊ကို။
ဝိဇ္ဇာသမ္ပယုတ္တောဒုတိဝိ၊ဝိဇ္ဇာနှင့်ပြည့်စုံ၏ဟူ၍လည်းကောင်း။စရေဏ
သမ္ပယုတ္တောဒုတိဝိ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝိဇ္ဇာစရေဏသမ္ပယုတ္တော
ဝိ၊ဟူ၍လည်းကောင်း။ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အမ္မဉ္ဉ၊ ဉ္ဉ။ ဒုမာယဝိဇ္ဇာစရေဏ
သမ္ပဒါယ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော ဝိဇ္ဇာ၏ ပြည့်စုံခြင်း
မှုလည်းကောင်း။ ဒုမာယ စရေဏသမ္ပဒါယစ၊ မှုလည်းကောင်း။
အညာ၊ တပါးသော။ ဒုမာယဝိဇ္ဇာသမ္ပဒါယ၊ ထက်။ ဒုမာယ
စရေဏသမ္ပဒါယ၊ ထက်။ ဥတ္တရိတရာဝါ၊ လွန်သည်လည်း ဖြစ်
ထသော။ ပဏီတတရာဝါ၊ ထူးသည်လည်း ဖြစ်ထသော။ ဝိဇ္ဇာ
သမ္ပဒါစ၊ ဝိဇ္ဇာ၏ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်းကောင်း။စရေဏသမ္ပဒါစ၊
သည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ ရှိ။

စတုအပါယမုခ

၂၀၀။ အမ္မဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ အနုတ္တရာယ၊ သော။ ဇ္ဈမာယ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပဒါယ၊ ၏။ (အပါယဋ္ဌစပ်) ။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ အပါယ မုခါနိ၊ ပျက်စီးခြင်း အကြောင်းတို့သည်။ ဘဝန်္တိ၊ ကုန်၏။ တနည်းကား၊ အပါယမုခါနိ၊ တို့သည်။ စတ္တာရိ၊ တို့သည်။ ဘဝန်္တိ၊ ကုန်၏။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးဟူသည်တို့ကား။ ကတမာနိ၊ အဘာယသည်တို့နည်း။ အမ္မဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဇ္ဈဓလောကေ၊ ဋ္ဌ။ ကေစ္စော၊ သော။ သမဏောဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ အနုတ္တရံ၊ သော။ ဇ္ဈမည္ဉဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပဒံ၊ကို။ အနဘိသမ္ဘုဏမာနော၊ပြည့်စုံခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သည် ဖြစ်၍။ခါရိဝိဓံ၊ရသေ့မီးပွတ်,ရေကရား,အပ်,စာမရိ သားမြီးငယ်, အစရှိသော ရသေ့တို့၏ ပရိက္ခရာကို ဆောင်သော ထမ်းပိုးကို။ (''ခါရိဝိဝိဓံ'' ဟူ၍လည်း ပါဠိရှိ၏။ ခါရိဝိဝိဓံ၊ ထမ်းပိုးဖြင့် ဆောင်အပ်သော အထူးထူး အပြားပြားရှိသော ရေကရားအစ ရှိသော ရသေ့တို့၏ပရိက္ခရာကို'' ဤသို့ယောဇနာ)။အာဒါယ၊၍။ ဟဝတ္တဖလဘောဇနော၊ အလိုလိုကြွေသော သစ်သီးအစာရှိသည်။ ဘဝိဿာမိ၊ အံ့၊ ဇ္ဈတိမနသိကတ္ဝာ၊၍။ အရညာ ယတနံ၊ တောကြီး သို့။ အဇ္ဈောဂါဟိသိ၊ ဝင်၏။ သောသမဏော၊ ထိုရသေ့ ရဟန်း သည်။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နသော၀၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ နှင့်ပြည့်စုံသောသူ၏ သာလျှင်။ ပရိစာရကော၊ အလုပ် အကျွေး သည်။ သမ္ဗဇ္ဇတိဥ္ဇုဇ္ဇုတိ၊ ၏။ အမ္မဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ အနုတ္တရာယ၊ သော။ ဇ္ဈမာယ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပဒါယ၊ ၏။ (အပါယဋ္ဌစပ်)။ ပဌမံ၊သော။ ဇ္ဈဒံ အပါယမုခံ၊ ဤပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းသည်။ ဘဝတိ၊ ၏။ တနည်းကား၊ ဇ္ဈဒံ၊ ဤအလိုလိုကြွေသော သစ်သီးကို စားသော ရသေ့ရဟန်း၏ အဖြစ်သည်။ ပဌမံ၊ သော။ အနုတ္တရာယ၊ သော။ ဇ္ဈမာယ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပဒါယ၊ ၏။အပါယမုခံ၊သည်။ ဘဝတိ၊၏။ အမ္မဋ္ဌ၊ဋ္ဌ။ ပုနစပရံ၊တပါးတံု။ပ။ ပဝတ္တဖလဘောဇနတဋ္ဌ၊အလိုလို ကြွေသော သစ်သီး အစရှိသည့် အဖြစ်ကိုလည်း။ အနဘိသမ္ဘုဏ

မာနော၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍။ ကုဒါလပိဋ္ဌကံ၊ ပေါက်တူးခြင်းတောင်းကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ကန္ဒမူလ ဖလ ဘော ဇနော၊ သစ်ဖု သစ်မြစ် သစ်သီး အစာရှိသည်။ ဘာဝိဿာမိ၊ အံ့။ ဇုတိမနသိကတ္တွာ၊ ၍။ အရညဝနံ၊ ကြီးစွာသော တောအုပ်သို့။ အဇ္ဈောဂါဟတိ၊ ၏။ သောသမဏော၊ ထိုရဿေ့ ရဟန်းသည်။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နသော၀၊ ဝိဇ္ဇာစရဏနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်၏သာလျှင်။ ပရိစာရကော၊ အလုပ်အကျွေး သည်။ သမ္ပဇ္ဇတိဉ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အမ္ဘဉ္ဒ၊ ဥ္ဒ။ အနုတ္တရာယ၊ သော။ ဇုမာယ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပဒါယ၊ ၏။ ဇုဒံ၊ ဤသို့ သစ်ဖု သစ်မြစ်ကို စားသော ရဟန်း၏ အဖြစ်သည်။ ဒုတိယံ၊ သော။ အပါယမုခံ၊ သည်။ဘာ၀တိ၊ ၏။ အမ္ဘဉ္ဒ၊ ဥ္ဒ။ပုနစပရံ၊ တပါးတံု။ပ။ ဇုဒ် ကန္ဒမူလ ဖလဘောဇနတဉ္စ၊ ဤသစ်ဖု သစ်မြစ် သစ်သီးသာလျှင် အစာရှိ သည်၏အဖြစ်ကိုလည်း။ အနဘိသမ္ဘုဏာမာနော၊ ပြည့်စုံခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍။ဂါမသာမန္တံ၀ါ၊ရွာ၏အနီး၌လည်းကောင်း။ နိဂမသာမန္တံ၀ါ၊ နိဂုံး၏ အနီး၌ လည်းကောင်း။ အဂ္ဂါဂါရံ၊ မီးတင်းကုတ်တို့ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ အဂ္ဂိံ၊ တို့ကို။ ပရိစရန္တော၊ လုပ်ကျွေးလျက်။ အာဆတိ၊ ၏။ပ။ အမ္ဘဉ္ဒ၊ ဥ္ဒ။ ဇုဒံ၊ ဤသို့ မီးကို လုပ်ကျွေးသော ရဿေ့ ရဟန်း၏ အဖြစ်သည်။ အနုတ္တရာယ၊ သော။ ဇုမာယ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပဒါယ၊ ၏။ တတိယံ၊ သော။ အပါယမုခံ၊ ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ ဘာ၀တိ၊ ၏။ ပ။ ဇုမံ အဂ္ဂိပါရိစရိယဉ္စ၊ ဤမီးကို လုပ်ကျွေးခြင်းသည်။ အနဘိ သမ္ဘုဏာမာနော၊ ဖြစ်၍။ စတုမဟာပထေ၊ ခရီးဆုံးကြောင်းတို့ ၏အဆုံး၌။ စတုဒ္ဒါရံ၊ လေးခုသော တံခါး၀ရှိသော။ အဂါရံ၊ ရေအိုးစင်ကို "ရေဖောင်းကုပ်,ကိုလည်းဟူ"။ကရိတ္တာ၊၍။အန္ဆတိ၊ ၏။ ယောသမဏော၀ါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ယောဗြာဟ္မဏော ၀ါ၊ သည်လည်းကောင်း" စတ္ထဟိ၊ ကုန်သော။ ဇုမာဟိ ဒိသာဟိ၊ တို့မှ။ အာဂမိဿတိ၊လာလတ္တံ့။ တံ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားကို။ အဟံ၊ သည်။ ယထာသတ္တိ၊ သတ္တိအားလျော်စွာ။ ယထာဗလံ၊ အစွမ်း

အားလျော်စွာ။ ဤမိနာပါနိယေန၊ ဤသောက်ရေဖြင့်။ (ကရိတ်း ထည့်)။ ပဋိပူဇေသောမိ၊ ပူဇော်လုပ်ကျွေးအံ့။ ဤတ်မနသိကတ္ဌာ၊ ဤသို့နှလုံးပြု၍၊ အစ္ဆတိ၊၏။ပ။ ဤဒံ၊ ဤသို့ရေဖြင့်လုပ်ကျွေးပူဇော်၍ ခရီးဆုံဌိနေသောရဟန်း၏ အဖြစ်သည်။ အနုတ္တရာယ၊ သော။ ဤမာယဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပဒါယ၊ ၏။ စတုတ္ထံ၊ သော။ အပါယမုခံ၊ သည်။ဘဝတိ၊၏။ အမ္မဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ အနုတ္တရာယ၊ သော။ ဤမာယ ဝိဇ္ဇာ-စရဏသမ္ပဒါယ၊ ၏။ ဤမာနိစတ္တာဂ်၊ ဤလေးပါးတို့သည်။ အပါယ မုခါယ၊ ပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းတို့သည်။ဘဝန်ဒီ၊ကုန်၏။

ဘမှာ ယခုအခါ၌ မြတ်စွာ ဘုရားသည် ဆရာနှင့် တကွ ဖြစ်သော အမ္မဋ္ဌ၏ ဝိဇ္ဇာစရဏ၏ ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အလိုလိုက်သော သစ်သီးကို စားသော ရဟန်း၏ အဖြစ်ကို မပြည့်စေနိုင်သည်၏အဖြစ်ကို ပြတော်မူလို၍ ''တံ ကိ ံမညသိအမ္မဋ္ဌ''အစရှိသောဒေသနာကိုမိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာတော်ပါဠိ၏ အတ္ထကား)တံ ကိ ံမညသိ အနက်တူပြီ)။ ၂ဂ၁။ အမ္မဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ တို့၊ သည်။ အနုတ္တရာယ၊ သော။ ဤမာယ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပဒါယ၊၌။ သာစရိယကော၊ဆရာနှင့်တကွ။ သန္ဒိဿ သိအပိန္၊ ထင်၏လော။ ဤတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဤဒံသန္ဒိဿနံ၊ ဤသို့ထင်ခြင်းသည်။ နောဟိ ဘောတိ၊ ဖြစ်။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အယံသာစရိယကော၊ဤဆရာနှင့်တကွ ဟူသည်ကား။ ''ဤသာစရိယ ဟူသည်, လည်းဟူ''။ ကောစ၊ ဧဘာယနည်း။ အနုတ္တရာ၊အတုမရှိသော။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပဒါ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ၏ ပြည့်စုံခြင်းဟူသည်ကား။ ကာစ၊ နည်း။ ဘောဂေါတမ၊မ။ အဟံ၊ သည်။ အနုတ္တရာယ၊ သော။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပဒါယ၊ မှ။ သာစရိယကော၊ ဆရာနှင့်တကွ။ အာရကာ၊ ဝေး၏။ ဤတိ၊ဤသို့။ အမ္မဋ္ဌော၊သည်။ အဝေါစ၊လျှောက်၏။ပ။ အမ္မဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ အနုတ္တရံ၊ သော။ ဤမဏ္ဍော ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပဒံ၊ ဤဝိဇ္ဇာစရဏ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။အနုဘိသမ္ဘု၊ကာမာနော၊ပြည့်စုံစေခြင်းငှာမစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍။ခါရိဝိဓံ၊ ရသေမိးပွတ်, ရေကရား, အပ်, စာမရိသားမြှီး

ယပ်, အစရှိသော ရဟန္တာတို့၏ ပရိက္ခရာကို ဆောင်သော ထမ်းပိုး
ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ (''ခါရိဝိဝိဓမာဒါယ'' ဟူ၍လည်း ပါဠိရှိ၏။
''ခါရိဝိဝိဓံ၊ ထမ်းပိုးဖြင့်ဆောင်အပ်သော အထူးထူး အပြားပြား
ရှိသော ရဟန္တာအစရှိသောရဟန္တာတို့၏ပရိက္ခရာကိုဆောင်သော
ထမ်းပိုးကို။ အာဒါယ၊ ၍''။ ဤသို့ယောဇနာ)။ အရညဝနံ၊
ကြီးစွာသော တောအုပ်သို့။ ပဝတ္တဖလဘောဇနော၊ အလိုလို
ကြွေသောသစ်သီးလျှင် အစာရှိသည်။ ဘဝိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ မန
သိကတွာ၊ ၍။ သာစရိယကော၊ ဆရာနှင့်တကွ။ အဇ္ဈောဂါဟတ်
အပိန၊ ဝင်ဘွားပါ၏လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊
၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံအဇ္ဈောဂါဟဏံ၊ ဤသို့ အလိုလိုကြွေ
သော သစ်သီးလျှင် အစာရှိသည်ဖြစ်အံ့ဟူ၍ ကြီးစွာသော တော
အုပ်သို့ ဝင်ခြင်းသည်။ နောဟိ ဘဝိ၊ မဖြစ်ဘူးချေ။ အမ္မဒ္ဒ၊ ဋ္ဌ။
ဘဲ့၊ သည်။အနုဿရံ၊ သော။ ဣမဉ္ဇဉ္ဇဝ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပဒံ၊ ကို။ အန
ဘိသမ္ဘုဏမာနော၊ ဖြစ်၍။ ဣမဉ္ဇဉ္ဇဝ ပဝတ္တဖလ ဘောဇနတဉ္ဉ၊
ကိုလည်း။ အနဘိသမ္ဘုဏမာနော၊ဖြစ်၍။ ကုဒါလပိဋကံ၊ ပေါက်
ဘူးခြင်းတောင်းကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အရညဝနံ၊သို့။ ကန္ဒမူလဖလ
ဘောဇနော၊ သည်။ ဘဝိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ မနသိကတွာ၊ ၍။
သာစရိယကော၊ ကွ။ အဇ္ဈောဂါဟသိအပိန၊ ဝင်ဘူး၏လော။
ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။
ဣဒံအဇ္ဈောဂါဟဏံ၊ ဤသို့ သစ်ဖု သစ်မြစ် သစ်သီးလျှင် အစာရှိ
သည်ဖြစ်အံ့ဟူ၍ ဘောအုပ်သို့ ဝင်ခြင်းသည်။ နောဟိဘဝိ၊ မဖြစ်
ဘူးချေ။ပ။ အဂ္ဂိ၊ ကို။ ပရိစရန္တော၊ လုပ်ကျွေးလျက်။ သာစရိ
ယကော၊ ကွ။ အန္တေသိအပိန၊ နေဘူး၏လော။ ဣတိ၊သို့။ ဘဂဝါ၊
သည်။အဝေါစ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ အန္တေနံ၊ ဤသို့ မီးကို
လုပ်ကျွေး၍နေခြင်းသည်။ နောဟိ ဟောတိ၊ ဖြစ်။ပ။ စတုမဟာပ
ဒထ၊ခရိုးမလေးခုတို့၏အလယ်၌။ ''ခရိုးလေးကြောင်းတို့၏အဆုံ
၌, လည်းဟူ''။စတုဒ္ဒါရံ၊လေးပါးသော တံခါးဝရှိသော။အဂါရံ၊
ခရအိုးစင်ကို။ ''ရေတင်းကုပ်ကို, လည်းဟူ''။ ကရိတွာ၊ ၍။ စတူ

ဟိ၊ ကုန်သော။ ဇ္ဈမာဟိဒိသာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ယောသမဏောဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ယောဗြာဟ္မဏောဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ အာဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ့။ တံသမဏဗြာဟ္မဏံ၊ကို။ အဟံ၊ သည်။ ယထာသတ္တိ၊ သတ္တိအား လျော်စွာ။ယထာဗလံ၊ အစွမ်းအား လျော်စွာ။ ပါနိယေန၊ သောက်ရေဖြင့်။ ပဋိပူဇေသာမိ၊ ပူဇော်တုံ့ကို ပြုအံ့။ ဇ္ဈတိမနသိကတွာ၊ ၍။ သာစရိယကော၊ က္ခ။ အစ္ဆသိအပိန္၊ နေဘူး၏လော။ ဇ္ဈတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ဇ္ဈဒံ၊ ဤသို့ နေဘူးခြင်းသည်။ နောဟိဟောတိ၊ ဖြစ်။

၂၀၂။ ဇ္ဈတိခေါ၊ဤသို့လျှင်။အမ္မဥ္ဆ၊ ဌ။ တို့၊သင်သည်။ အနုဇ္ဈာယ၊သော။ ဇ္ဈမာယ ဝိဇ္ဇာစရဏာ သမ္ပဒါယမှု။ သာစရိယကော၊ က္ခ။ ပရိဟိနော၊ ယုတ်၏။ (ယေစိမေကို ယေစ ဇ္ဈဓမဟု ပုဒ်ဖြတ်။ ယေဟိကေဟိစိမေ ဟူ၍ ပါဠိအဋ္ဌကထာ၏ မသင့်။ ဇ္ဈဓကား တဇ္ဈာတည်း။ ယေကို ယာနိဟု လိင်ပြန်)။ အနုဇ္ဈာယ၊သော။ ဝိဇ္ဇာစရဏာသမ္ပဒါယ၊ ၏။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ ယေ ယာနိစ အပါယမုခါနိ၊အကြင်ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းတို့သည်။ဘဝန္တို့၊ကုန်၏။ တဘောစ၊ ထိုလေးပါး ကုန်သော ဝိဇ္ဇာစရဏာ ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းတို့မှလည်း။ သာစရိယကော၊ က္ခ။ တုံ့၊ သည်။ ပရိဟိနော၊ ယုတ်၏။ အမ္မဥ္ဆ၊ ဌ။ တေ၊ သင်၏။ အာစရိယေန၊သော။ ပေါက္ခရသာတိနာ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏေန၊ သည်။ သောဝါစာ၊ဤမုဏ္ဍကာသမဏကာဇ္ဈဇ္ဈာအစရှိသော စကားကို။ ဘာသိတာနု ခေါပန၊ ဆိုဖူးသလော။ မုဏ္ဍကာ၊ ဦးပြည့်ဟူသည်ကား။ကေနစ၊ နည်း။ တနုညဿကာ၊ ကေစ၊ အဘာယ်သူတို့သည်။ မုဏ္ဍကာ၊ ဦးပြည်းတို့နည်း။ သမဏကာ၊ ရဟန်း ဟူသည်တို့ကား။ ကေစ၊ တို့နည်း။ ‘‘ကေစ၊ တို့သည်။ သမဏကာ၊ တို့နည်း,လည်းဟူ’’။ ကေစ၊ တို့သည်။ဇ္ဈဇ္ဈာ၊သူကြွယ်တို့နည်း။ကေစ၊တို့သည်။ ကဏ္ဍာ၊ မည်းကုန်သနည်း။ ကေစ၊ တို့သည်။ ဗန္ဓုပါဒါပစ္စာ၊ ဗြဟ္မာ၏ ခြေဖမိုးမှ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံကို သင်တတ်

ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။သာကစ္ဆာ၊ ဆွေးနွေးခြင်း၊သည်။ "နှီးနှောခြင်းသည်,လည်းဟူ"။ ကာစ၊ အာဘယ်နည်း။ ဇာတိ၊သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

အမှာ　　ဤသို့ ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ရှိသော် အမ္မဋ္ဌလုလင် စကားဆိုရာ မရှိသည်ဖြစ်၍ ကိတ်တိတ်နေသော ကြောင့် ဆရာနှင့်တကွဖြစ်သော အမ္မဋ္ဌလုလင် ချွတ်ယွင်းခြင်းကို ပြတော်မူလို၍ "အတ္တနာအာဝါယိကောဝိ"အစရှိသော ဒေသနာကို ဘုရားသခင် မိန့်တော် မူသတည်း။ ။ထိုဒေသနာ ပါဠ်၏ အတ္ထကာား။

* အမ္မဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ အတ္တနာ၊ သည်။ အာဝါယိကော အာဝါယိကေနဝိ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏပြည့်စုံခြင်း၏ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ရဿေတို့၏ အကျင့်ကိုလည်း။အပရိပူရော အပရိပူရမာနေန၊မပြည့်စုံစေနိုင်သည်ဖြစ်၍။ (အပရဒ္ဓံဋ္ဌစပ်။ ဤနှစ်ပုဒ်ကား တတိယအနက်ဋ္ဌပဌမာဝိဘတ်ဘည်း။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာဋ္ဌ "အတ္တနာအာဝါယိကောဝိ အပရိပူရမာနောတိ အတ္တနာ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပဒါယ အာဝါယိကေနဝိ အပရိပူရမာနေနာတိ"ဟု ဆိုသတည်း)။ တေ၊ ၏။ အာစရိယသ၊ သော။ ပေါက္ခရသာတိသ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏသ၊ ၏။ ဇဒံအပရဒ္ဓဋ္ဌ၊ ဤဆွတ်ယွင်းခြင်းကိုလည်း။ "ဤအပြစ်ကိုလည်း, လည်းဟူ"။ တံ၊ သည်။ ပသ၊ ရှုလော့။ (ယာဝသဒ္ဒါကား နိပါတ်မျှသာတည်း။)။

ပုဗ္ဗကဇ္ဈသီဘာဝါနုယောဂ

၂၀၃။ အမ္မဋ္ဌ၊ဋ္ဌ။ ပေါက္ခရသာတိ၊သော။ဗြာဟ္မဏော၊သည်။ ပသေနဒိ ကောသလသ၊ ပသေနဒိကောသလ အမည်ရှိသော။ ရညော၊သည်။ ဒတ္တိကံ၊ ပေးအပ်သော စည်းစိမ်ကို။ ဘုဉ္ဇတိ၊ ၏။ တဿဗြာဟ္မဏသ၊ အား။ တံ၊ ထိုစည်းစိမ်ကို။ (ကံထည့်)။ ပသေနဒိကောသလော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ သံမုခီဘာဝမ္ပို၊ မျက်မှောက်တူရ တည်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်း။ ကတွာ၊ ၍။ နဒဒါ

တိ၊မပေး။ ယဒါ၊ဥ္ဒ။အနေန၊ ဤပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏားနှင့်။သဒ္ဒိံ။ က္ခ။ မန္တေတိ၊ စကားဆို၏။ ''တိုင်ပင်၏, လည်းဟူ''။ တဒါ'ဝိ၊ ဉ်လည်း။ တိရော ဒုဿန္တေန၊ တင်းတိမ် အရံခြားသည် ဖြစ်၍။ မန္တေတိ၊ ၏။

အမှာ အဘယ်ကြောင့် ပသေနဒိ ကောသလမင်းသည် ပေါက္ခရသာတိ ပုဏ္ဏားအား မျက်မှောက် တူရူ၏ အဖြစ်ကို မပေးလေသနည်း ဟူမူကား ပသေနဒိ ကောသလမင်းကြီးနှင့် ပေါက္ခသာတိပုဏ္ဏား အလွန် အကျွမ်းဝင်ကြသည်ကို အလိုမရှိ၍ အမတ်တို့သည် အရှင်မင်းကြီး ပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏားကိုယ်၌ နူနာရှိသည်၊နူနာတို့သဘောသည် အင်္ဂေသင့်သဖြင့်လည်း ကူးတတ်ချေသည်။ ပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏားနှင့် အလွန်အကျွမ်းဝင်လွန်း၍ မသင့်ဟု ကုန်းတိုက်လေသောကြောင့် ပသေနဒိ ကောသလမင်းကြီး မျက်မှောက်တူရူ တည်သည်၏အဖြစ်ကို မပေးလေသတည်း။၊ပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏားနှင့် တိုင်ပင်၍ ပြုအပ်သော အမှုသည် ချွတ်ယွင်းသည်မရှိ။ ထိုကြောင့် တိုင်ပင်သော်လည်း တင်းတိမ်အရံခြား၍သာ တိုင်ပင်သတည်း။ ထိုကြောင့် ''ယဒါဝိနေန မန္တေတိ တိရော ဒုဿန္တေန မန္တေတိ''ဟု ဆိုအပ်သတည်း။

အမ္မဥ္ဒ၊ ဥ္ဒ။ ယသရညော၊ ၏။ (ခေါပနကား ပဒပူရဏတည်း)။ဓမ္မိကံ၊ အပြစ်မရှိသော။ ပယာတံ၊ ရွှေရူဆောင်၍ လှူအပ်သော။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ယော ဗြာဟ္မဏော။ သည်။ (ကတ္တားထည့်)။ ပဋိဂ္ဂဏှေယျ၊ ခံရာ၏။ တဿဗြာဟ္မဏဿ၊ အား။ပသေနဒိကောသလော၊ အမည်ရှိသော။ သောရေဇော၊ သည်။ ကထံ-ကေနကာရဏေန၊ ကြောင့်။ သံမုခီဘာဝမ်ပို၊ မျက်မှောက် တူရူတည်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။နဒဒေယျ၊မပေးသနည်း။အမ္မဥ္ဒ ဥ္ဒ။ ဧတေ၊ သင်၏။ အာစရိယဿ၊ သော။ ပေါက္ခရသာတိဿ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ ဧဒံအပရဒ္ဓန္တု၊ ဤဆွတ်ယွင်းခြင်းကိုလည်း။ ''ဤအပြစ်ကိုလည်း,လည်းဟူ''။ တံ့၊ သည်။ ပဿ၊ ရှုလော့။

အနှာ　　ယာဝသဒ္ဒါကား နိပါတ်မျှသာတည်း။ ။ယခုအခါ ၌ ဤအမွှာသည်လည်းကောင်း အမွှာ၏ ဆရာဖြစ်သော ပေါက္ခရသာတိ ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း ဗေဒင်ကိုမှီ၍ အလွန် မာန်မူခြင်းကို ပြုကုန်၏။ ထိုကြောင့် ထိုဆရာ တပည့် နှစ်ယောက်တို့ ဗေဒင်ကိုမှီ၍ဖြစ်သော မာန်ကိုနှိမ်ခြင်းငှာ အလွန် ဒေသနာကို ပွားဟော်မူလိုသည်ဖြစ်၍ "တံကိ" မည်သည် အမွှာ ဣဓ ရာဇာ" အစရှိသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာ ပါဠိ၏ အတ္ထုကား။

၂ဂ၄။ အမွှာ၊ ဌ။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆိုလတ္တံ့သော။ တံဝစနံ၊ ကို။ တွံ၊ သည်။ ကိံ မည်သည်၊ နည်း။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ပသေနဒိကောသလော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ဟတ္ထိဂိဝါယဝါ၊ ဆင်လည်ပင်း၌ မူလည်း။ "ဦးကင်း၌, လည်းဟူ"။ နိသိန္နော၊ နေလျက်။ အဿပဋ္ဌေဝါ၊ မြင်းကျောက်ကုန်း၌လည်း။ နိသိန္နော၊ လျက်။ ရဿပဋ္ဌေဝါ၊ ရထားဦးခင်းအပ်သော ခင်းနှီး၌မူလည်း။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ ဥဂ္ဂေဟိဝါ၊ ထင်ရှား ကျော်စောကုန်သော အမတ်တို့နှင့်လည်းကောင်း။ ရာဇညေဟိဝါ၊ အဘိသိက် မသွန်း ကုန်းသား သော မင်းသားငယ်တို့နှင့် လည်းကောင်း။ ကိဿဒေဝ၊ တစုံကဒေသာ။ မန္တေနံ၊ အတိုင်အပင်ကို။ မန္တေယျ၊ တိုင်ပင်ရာ၏။ သော၊ထိုပသေနဒိကောသလမင်းကြီးသည်။ တမ္မာပဒေသာ၊ ထို တိုင်ပင်ရာအရပ်မှ။ အပက္ကမ္မ၊ ၍။ ကေမန္တံ၊ ၌။ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာ၏။ အဿ၊ ထိုသို့တည်သော အခါ၌။ သုဒ္ဒေါဝါ၊ သူဆင်းရဲသည် လည်းကောင်း။ သုဒ္ဒဒါသောဝါ၊ သူဆင်းရဲ ကျွန်သည် လည်းကောင်း။ အာဂစ္ဆေယျ၊၏။ တသ္မိံ ပဒေသေ၌။ ဌိတော၊ရပ်လျက်။ "ဘည်လျက်, လည်းဟူ"။ ပသေနဒိ ကောသလော၊ ပသေနဒိ ကောသလအမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ သည်။ ဧဝံဝိ၊ သို့လည်း။ အာဟ၊ ၏။ ဇုတိ၊ သို့။ တဒေဝမန္တေနံ၊ ထိုအတိုင်ပင်ကိုလျှင်။ မန္တေယျ၊ တိုင်ပင်ရာ၏။ သော၊ ထိုသူဆင်းရဲသည်။ ရာဇာဘဂိတံဝါ၊ ပသေနဒိကောသလမင်း ဆိုတိုင်းကိုမူလည်း။ ဘဏေတိ၊ ဆို၏။ ရာဇ

မန္ကံဝါ၊ ပသေနဒိ ကောသလမင်း တိုင်ပင်တိုင်းကိုမူလည်း။ မန္တေတ်၊ ၏။ တာဝတာ၊ ထိုသို့ ပသေနဒိ ကောသလမင်း ကိုယ်တိုင် တိုင်ပင်ကာမျှဖြင့်။ သော၊ ထိုသူဆင်းရဲသည်။ ရာဇာဝဠါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ရာဇမတ္တောဝဠါ၊ မင်း၏ အမတ်သည် လည်းကောင်း။ ဘဓေယျအပိနု၊ ဖြစ်ရာအံ့လော။ ဇာတိ၊ သို့။ ဘာဂဝါ၊ သည်း အဓေါစ၊ ၏။ ဂေါတမ၊ မ။ ဇာဒံ အယံ ရာဇာ ဘာဂေါ၊ ဤမင်း၏အဖြစ်သည်။ နောဟိဟောတိ၊ ဖြစ်။ တနည်းကား၊ ဇာဒံ ဤသို့ပင် ဖြစ်၏ဟူသော စကားသည်။ နောဟိယုတ္တ၊ မသင့်။

၂၀၅။ အမ္မဥ၊ ဥ။ ဓဝမေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ (တံ့ဟု ပါဠိ၌ရှိ၏။ အသက်၌ တာဝတာဘံ့ဟု ရှိပြီးဖြစ်သောကြောင့် မရှိသင့်ပြီ)။ မန္တာနံ၊ ဗေဒင်တို့ကို။ ကတ္တာရော၊ ပြုတတ်ကုန်ထသော။ မန္တာနံ၊ တို့ကို။-ပဝတ္တာရော၊ ဖြစ်စေတတ်ကုန် ထသော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့ကို။ ပုဗ္ဗကာ၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်ကုန်သော။ ယေဇုသယော၊ အကြင် ရဿေတိသည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ (တေကား နိပါတ်တည်း)။ ပေါရာဏံ၊ ရှေးကာလဋ္ဌဖြစ်သော။ ယံမန္တေ ပဒံ၊ အကြင်ဗေဒင်သုံးပုံသည်။ ယေသံ ဇုသိနံ၊ တို့၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဇုဒံကား နိပါတ်မျှသာဟုသည်း)။ ယံမန္တေ ပဒံ၊ ကို။ ယေဟိ ဇုသိဟိ၊ တို့သည်။ ဂီတံ၊ သရဇ္ဈာယအပ်၏။ ပဝုတ္တံ၊ လွှက်အပ်၏။ သမိဟိတံ၊ ပေါင်း၍ ထားအပ်၏။ တံမန္တေ ပဒံ၊ ကို။ တေ ရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဓနရိဇ္ဇာ၊ ထိုဗေဒင်သုံးပုံကို သင်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ တေသံ ဇုသိနံ၊ တို့၏။ အနုပတိဘာဂံ၊ အတုကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဂါယန္တိ၊ သရဇ္ဈာယ်ကုန်၏။ တံမန္တေ ပဒံ၊ ကို။ တေသံ ဇုသိနံ၊ တို့၏။ အနုပတိဘာဂံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဘာသန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏။ တေဟိ ဇုသိဟိ၊ တို့သည်။ ဘာသိတံ ဟောတိုင်းကို။ အနုဥပလက္ခဏံကတ္တာ၊ အမှတ်ပြု၍။ ဘာသန္တိ၊ ဟောကုန်၏။ တေဟိ ဇုသိဟိ၊ တို့သည်။ ဝါစိတံ၊ သင်တိုင်းကို။ အနုဥပလက္ခဏံ ကတ္တာ၊ အမှတ်ပြု၍။ ဝါစေန္တိ၊ သင်စေကုန်၏။ ဇုဒံတေဇုသယော၊ ထိုရဿေတိုဟူသည်။ သေယျထာကတမေ၊ အဘယ်တို့နည်း ဟူမူ

ကား။ အဋ္ဌကောစ၊ အဋ္ဌကရသေ့ လည်းကောင်း။ ဝါမကောစ၊ ဝါမက ရသေ့ လည်းကောင်း။ ဝါမဒေဝေါစ၊ ဝါမဒေဝ ရသေ့ လည်းကောင်း။ ဝေဿာမိတ္တောစ၊ လည်းကောင်း။ ယမ္မဒဂ္ဂိစ၊ လည်းကောင်း။ အဂိရသောစ၊ လည်းကောင်း။ ဘာရဒ္ဝါဇောစ၊ လည်းကောင်း။ ဝါသေဋ္ဌောစ၊ လည်းကောင်း။ ကဿပေါစ၊ လည်းကောင်း။ ဘဂုစ၊ ဘဂုရသေ့လည်းကောင်း။ ဇူတိ့ဇူမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေမန္တေ၊ ထိုရသေ့တို့သည် ပေါင်း၍ထားအပ်သော ဗေဒင်တို့ကို။ သာစရိယကော၊ ဆရာနှင့် တကွ။ အမိယာမိ၊ သင်၏။ ဇူတိ၊ ဤသို့။ တာဝတာ၊ ထိုသို့ရသေ့တို့သည် ပေါင်း၍ထားအပ်သော ဗေဒင်ကို သင်ကာမျှဖြင့်။ တုံ၊ သည်။ ဇူသိဝါ၊ ရသေ့သည် မူလည်း။ ဘဝိဿသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဇူသိတ္ထာယ၊ ရသေ့ အလိုငှာ။ ပဋိပန္နောဝါ၊ ကျင့်သည်မူလည်း။ ဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့။ ဇူတိတေံဌာနံ၊ ထိုသို့သောအကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ။ (တံကိံမညသိ အနက်တူပြီ)။

၂၀၆။ အမ္မဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဝုဋ္ဌါနံ၊ အရွယ်အားဖြင့် ကြီးကုန်ထသော။ မဟလ္လကာနံ၊ စည်းစိမ်အားဖြင့် ကြီးကုန်ထသော။ အာစရိယပါစရိယာနံ၊ ဆရာ, ဆရာ၏ ဆရာဖြစ်ကုန်ထသော။ ''ဆရာအဆက်ဆက်ဖြစ်ကုန်ထသော,လည်းဟူ''။ဘာဿမာနာနံ၊ အစဉ်အဆက် စကားကို ပြောဟောတတ်ကုန် ထသော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ (သန္တိကာထည့်ပါ)။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့သောစကားကို။ တေတယာ၊ သည်။ သုတံ၊ ကြားဘူးသနည်း။ မန္တာနံ၊ဗေဒင်တို့ကို။ ကတ္တာရော၊ ပြုတတ်ကုန်ထသော။ မန္တာနံ၊ တို့ကို။ ပဝက္တာရော၊ ဖြစ်စေတတ်ကုန်ထသော။ဗြာဟ္မဏာနံ၊တို့၏။ ပုဗ္ဗကော၊ရှေးဦးစွာဖြစ်ကုန်သော။ဇူသယော၊တို့သည်။ အဟောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ပေါရာဏံ၊သော။ ယံမန္တပဒံ၊သည်။ယေသံ၊တို့၏။သန္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (သန္တကံကား သမ္ဗန္ဓိထည့်သည်။ ဇူဒံကား နိပါတ်)။ယံမန္တပဒံ၊ကို။ယေဟိ၊ဟို့သည်။ ဂီတံ၊ သရဇ္ဈာယ်အပ်၏။ ပဝုတ္တံ၊ လေ့ကျက်အပ်၏။ သမိဟိတံ၊ ပေါင်း၍ထားအပ်၏။ တံ

မန္တာပဒံ၊ ကို။ ဇေတရဟိ၊ ၌။ ဇေတဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဇေတသံ ဋ္ဌသိနံ၊တို့၏။ အနုပဋိဘာဂံ၊ အတုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဂါယန္တိ၊ သရဇ္ဈာယ်ကုန်၏။ တံမန္တာပဒံ၊ ကို။ ဇေတသံ ဋ္ဌသိနံ၊ တို့၏။ အနုပဋိဘာဂံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဘာသန္တိ၊ကုန်၏။ ဇေတဟိ ဋ္ဌသိဟိ၊ တို့သည်။ ဘာသိတံ၊ ဟောတိုင်းကို။ အနုဥပလက္ခဏံ ကတွာ၊ အမှတ်ပြု၍။ ဘာသန္တိ၊ ပေ၊ဝကုန်၏။ ဇေတဟိ ဋ္ဌသိဟိ၊ တို့သည် ဝါစိတံ၊ သင်တိုင်းကို။ အနုဥပလက္ခဏံ ကတွာ၊ ၍။ ဝါစေန္တိ၊ သင်စေကုန်၏။ ဋ္ဌဒံဇေ ဋ္ဌသယော၊ ထိုရသွေ့တို့သည်။ သေယျထာကဘဇေ၊ တို့နည်းဟူမူကား။ အဠကော၊ ကောင်း။ပ။ ဘဂု၊ ဘဂုရသွေ့လည်းကောင်း။ ဋ္ဌတိ ဋ္ဌမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ဇေတဋ္ဌသယော၊ တို့သည်။ (ကတ္တားထည့်၊ ပရိစာရေန္တိ၌ စပ်) ။ သုနာတာ၊ ကောင်းစွာ ရေချိုးကုန်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ သုဝိလိတ္တာ၊ ကောင်းစွာ လိမ်းကျံအပ်ကုန်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ ကပ်ပိတကေသမဿူ၊ ကောင်းစွာ ဖြူပြင်အပ်ပြီးသော ဆံမုတ်ဆိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာမုက္ကာ မဏိကုဏ္ဍလာဘရဏာ၊ ကောင်းစွာ ဆင်အပ်သော ပတ္တမြားကန်းဆာ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သြဒါတဝတ္ထဝသနာ၊ ဖြူစင်စွာသောအဝတ်ကို ဝတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတာ၊ ခြံရံကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမ္မဒေဝ ဘုတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ (ပရိစာရေန္တိ၌ ကြိယာဝိသေသနချည်းစပ်လေ)။ တ္ဝံ၊သည်။ဇေတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။သာစရိယကော၊ ကွ။ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတော၊ ခြံရံသည်ဖြစ်၍။ သမ္မဒေဝ ဘုတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ပရိစာရေသိသေယျထာပိ၊ ခံစားသကဲ့သို့။ ပရိစာရေန္တိ၊ ခံစားကုန်၏။ ဧဝံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ ဇေတယော၊သည်။သုဇေ သုတံ၊ ကြားဘူး၏လော။ ဋ္ဌတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်၊ အဇေါစ၊ ၏။ ဘော ဂေါတမ၊မ။ ဋ္ဌဒံဝစနံ၊ကို။နောဟိသုတံ၊ မကြားစဘူး။ “ဇေမေဝ ခေါ အမွဋ္ဌ ယေဇေ အဟောသုံ။ပ။ တာဝတာ တုံ ဘဝိဿသိဋ္ဌသိ ဝါဋ္ဌသိတ္ထာယဝါ ပဋိပန္နောဘဝိ နေတံ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ” ဟူသော

ပါဠ်ကို ဗဟုဝုစ်ဆိုသတည်း)။တေဇုသယောဟ်တိုသည်။ (ကတ္တားထည့်။ ပရိဘုဥ္ဇန်ဒ်စပ်)။ သုစိမံသူပသေစန်၊ စင်ကြယ်သောဟင်းမျိုးရည်တို့နှင့် ရောထသော။ ဝိဗိတကာဌကံ၊ ရွေးချယ်စားပြုသော ဆန်မည်းရှိထသော။ အနေကသူပံ၊အထူးထူးသောဟင်းရှိထသော။ အနေကဗျဉ်နံ၊ အထူးထူးသော စားဘွယ်, စားစရာရှိရှိထသော။သာလီနံဩဒနံ၊သလေးထမင်းကို။တဲ့၊သည်။တေရဟိ၊ဒ်။ သာစရိယကော၊ က္ခ။ သာလီနံဩဒနံ၊ ကို။ ပရိဘုဥ္ဇသိသေယျထာပိ၊စားသကဲ့သို့။ ပရိဘုဥ္ဇန်၊ စားကုန်၏။ ဧဝံ ဝစနံ၊ ကို။ တေတဲ့ယော၊ သည်။ သုတေ သုတံ၊ လော။ ဋ္ဌတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဓေါစ၊၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဋ္ဌဒံဝစနံ၊ကို။ နောဟိသုတံ၊ ဘူး။ (သုတေကား ပဌမာဇ္ဈာန်ဒ် သတ္တမိ ဝိဘတ်တည်း)။ တေဋ္ဌသယော၊ တိုသည်။ (ကတ္တားထည့်)။ ဝေဌနကနတဿာဟိ၊ ပုဆိုးဦးရစ်ခါးကြိုးတိုဖြင့် ညှတ်သောနံပါးရှိကုန်သော။ နာရိဟိ၊ မိန်းမတိုဖြင့်။ တဲ့၊ သည်။ တေရဟိး ဒ်။ သာစရိယကော၊ က္ခ။ ပရိစာရေသိ သေယျထာပိ၊ ခံစားသကဲ့သို့။ ပရိစာရေန်၊ ကုန်၏။ ဧဝံဋ္ဌဒံဝစနံ၊ကို။ တေတယော၊ သည်။ သုတေ သုတံ၊ လော။ ဋ္ဌတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဓေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဋ္ဌဒံဝစနံ၊ ကို။နောဟိသုတံ၊မကြားစဘူး။ အမ္မဒ္ဒ၊ဒ္ဒ။တေဋ္ဌသယော၊တိုသည် ကုတ္တာဝါဒ္ဒေဟိ၊ ကောင်းစွာ ပြုပြင်အပ်သော အမြဲးရှိကုန်သော။ ဝဒ္ဒဝါရထေဟိ၊ မြဖြင့် ကသော ရထားတိုဖြင့်။ (ပရိယာယန်ဒ်ဒ္ဒ်စပ်)။ဒိဃာဟိ၊ရှည်စွာကုန်သော။ ပတောဒလဋ္ဌိဟိ၊ ရထားနှင်တံတိုဖြင့်။ (ဝိတုဒေန်ဒ ဒ်စပ်)။ ဝါဟနေ၊ ယာဉ်တိုကို။ "မြတိုကို, လည်းလည်း"။ ဝိတုဒေန်ဒာ၊နှင်ကုန်လျက်။တဲ့၊သည်။တေရဟိ၊ဒ်။ သာစရိယကော၊က္ခ။ ဝိပရိယာယသိ သေယျထာပိ၊ထက်ဝန်းကျင်လည်သကဲ့သို့။ဝိပရိယာယန်ဒ်၊ ထိုမှဤမှ လည်ကုန်၏။ ဧဝံဝစနံ၊ ကို။တေတယော၊သည်။ သုတေသုတံ၊ကြားဘူးသဖြလော။ဋ္ဌတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဓေါစ၊ ၏။ (ဝဒ္ဒဝါရထေဟိ အရာဒ်ဒ္ဒ ဝဒ္ဒဝါဒ္ဒေဟိရထေဟိဟု ပါဠိအနျိုရှိ၏။ ကုတ္တာဝါဒ္ဒေဟိ ရထေဟိ

ဟူ၍သာရှိသင့်သည်။ ဝိပရိယာယနှိမ်အရာ၌လည်းပရိစာရေသနှိမ်ဟု အနှိုပါဠိရှိ၏။ ဝိပရိယာယနှိမ်ဟု ရှိသောပါဠိသည် သုန္ဒရဖြစ်၏။ ။ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဇာဒံဝစနံ၊ ကို။ နောဟိသုတံ၊ ဘူး။ အမ္မဒ္ဒ၊ ဌ။ တေဇာသယော၊ တို့သည်။ (ရက္ခာပေန္တိဌ်စပ်)။ ဥက္ကိဏ္ဏပရိခါသု၊နက်စွာတူးအပ်ကုန်သော ကျုံးဝိုကုန်ထသော။ သြက္ခိတ္တပလိဃာသု၊ ကောင်းစွာစိုက်၍ ထားအပ်သော တံခါးတိုင်ရှိကုန်ထသော။ နဂရူပကာရ်ကာသု၊ အဆောက်အဦနှင့် ပြည့်စုံသော မြို့တို့ဌ်။ ဒီဃာသိဝုဓေဟိ၊ ရှည်စွာသော သံလျက် လက်နက်စွဲကုန်သော။ ပုရိသေဟိ၊ အချင်းတို့ကို။ (ရက္ခာပေန္တိဌ်စပ်)။ တွံ၊ သည်။ တေရဟိ၊ ဌ်။ သာစရိယကော၊ ကွ။ ဒီဃာသိ ဝုဓေဟိ၊ ရှည်စွာသောသံလျက်လက်နက် စွဲကုန်သော။ ပုရိသေဟိ၊ တို့ကို။ ရက္ခာပေသိ သေယျထာပိ၊ စောင့်စေသကဲ့သို့။ ရက္ခာပေန္တိ၊ စောင့်စေကုန်၏။ ဇံဝစနံ၊ကို။ သုတေသုတံ၊ ကြားဘူး၏လော။ ဇာတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဇာဒံဝစနံ၊ ကို။နောဟိသုတံ၊မကြားစဘူး။ ‘‘(ဇဝမေဝခေါ အမ္မဇ္ဇ ယေတေအဟောသုံ။ပ။ ဇာသိတ္ထာယ ပဋိပန္နောတိ နေတံဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ’’ဟူသောပါဠိကို ဗဟုဝုစ်ဆိုသတည်း)။အမ္မဒ္ဒ၊ဌ။ဇာတိခေါ၊ လျင်။ တွံ၊သည်။သာစရိယကော၊ကွ။ဇာသိ၊သည်။နေဝအသိ၊မဖြစ်။ ဇာသိတ္ထာယ၊ ရသေ့အလို့ငှာ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ နပနအသိ၊ ဖြစ်။ ။(အမ္မဒ္ဒသည် လက္ခဏာကို ရှာခြင်းငှာ ဤအရပ်သို့ လာ၏။ ထိုသို့လာလျက် ထိုသို့ လာသောကိစ္စကို မအောက်မေ့။ ယခု အခါဌ် သတိကို ဖြစ်စေခြင်းငှာ အမ္မဒ္ဒအား နည်းကို ပေးအံ့ဟု ဩဝါဒတော်မူ၍ သဗ္ဗညုဘုရားသည် ‘‘ယဿ ခေါပန။ပ။ သောဓိသာမိထိ’’ဟူသော ဒေသနာပါဠိကို မိန့်သသည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား)။အမ္မဒ္ဒ၊ဌ။ ယဿဇနဿ၊ အကြင်သူအား။(ခေါပန ကား ပဒါလင်္ကာရတည်း)။မယိ၊ငါဌ်။ ကခ်ါဝါ၊ ယုံမှားခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဝိမတိဝါ၊ တွေးတောခြင်းသည် လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊၏။သောဇနော၊သည်။မံ၊ကို။ ပဠေန၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆတု၊

မေးစေသတည်း။ (ပုဏ္ဏတုကား ကြိုယာထည့်သည်။ ပဥ္စမနကား ဒုတိယာအနက်၌ ကရိဏ်းဝိဘတ်တည်း)။ အဟံ၊ သည်။ တသဇနသ၊၏။ဝိမတိ်၊ယုံမှားခြင်းကို။ ဝေယျာကရဏေန၊ ပြဿနာကို ဖြေခြင်းဖြင့်။ သောဓိသာမိ၊ စင်စေအံ့။ ဇာတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

ဒွေလက္ခဏာဒိဿနာ

၂၀၇။ အထခေါ၊၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဝိဟာရာ၊ မှ။ နိက္ခမ္မ၊၍။ စင်္ကြံ၊ စင်္ကြံ၌။ အင်္ဂုဠ္ဠဝသိ၊ ထင်တော်မူ၏။ "ရပ်တော်မူ၏, လည်းဟူ။အမ္မဒ္ဒေဝ၊ သော။မာဏဝေါဝိ၊ သည်လည်း။ ဝိဟာရာ၊ မှ။နိက္ခမ္မ၊၍။စင်္ကံမံ၊၌။အင်္ဂုဠ္ဠဝသိ၊ထင်၏။"တည်၏,လည်းဟူ"။

အာဘယကြောင့် သမ္ဗညူဘုရား စင်္ကြံသွား၍ ထင်တော်မူလေသနည်း ဟူမူကား ဘုရားတို့ လက္ခဏာကိုသိလိုရှာသောသူတို့သည် ထိုင်တော်မူသော လျောင်းတော်မူသော ဘုရားတို့၏ လက္ခဏာကို သိခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ကုန်။ ရုပ်တော်မူသော စင်္ကြံသွားတော်မူသော ဘုရားတို့၏ လက္ခဏာကိုသာ သိခြင်းငှာ တတ်နိုင်ကုန်၏။ ထိုကြောင့် မြတ်စွာဘုရားသည် အမ္မဒ္ဒအာဒိ လက္ခဏာကို သိစေခြင်းငှာ စင်္ကြံသွားခြင်းကို ခဆောက်တည်တော်မူလေသည် ဟူလိုသော်။

* အထခေါ၊ ၌။ အမ္မဒ္ဒေဝ၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ စက်မန္တံ၊ သော။ ဘဂဝန္တံ၊ သို့။ အနုစင်္ကမမာနော၊ အစဉ်လိုက်၍ စင်္ကြံသွားသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ကာယေ၊ ၌။ ဒွတ္တိံသမဟာပုရိသလက္ခဏာနိ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးကုန်သော ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတို့ကို။ သမ္မန္နေတိ၊ ရှာ၏။ "စုံစမ်း၏,လည်းဟူ"။(ရေတွက်၏ဟူ၍လည်းပေး)။ အမ္ဘဒ္ဒေဝ၊သော။မာဏဝေါ၊ လုလင်သည်။ ဘဂဝတော၊၏။ကာယေ၊၌။ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော လက္ခဏာ၊တို့ကို။ ထပေတွာ၊၍။ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်။ ဒွတ္တိံသမဟာပုရိသလက္ခဏာနိ၊တို့ကို။အဒ္ဒသခေါ၊မြင်လေသလျှင်

ကတည်း။ ကောသောဟိတေ၊ အအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသော။ ဝတ္ထု ဂုယ္ဟေစ၊ အင်္ဂါဇာတ်၌လည်းကောင်း။ ပဟူတဇိဝှတာဃယစ၊ နူးညံ့သော ရှည်သော ပြန့်သော လျှောဉ် လည်းကောင်း။ ဇာတိ၊ သို့။ ဒွိဿု၊ ကုန်သော။ ဇာမေသုမဟာပုရိသလက္ခဏေသု၊ ဤယောက်ျား မြတ်တို့၏ လက္ခဏာတို့၌။ ကခ်ံသိ၊ ယုံမှားရှိ၏။ ဝိစိကိစ္ဆတိ၊ ပင်ပန်း၏။ နာဓိမုစ္ဆတိ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်။ နသမ္မသိဒတိ၊ ဘုရား၌ စိတ်၏ကြည်ခြင်းသည် မဖြစ်နိုင်။

၂၀၀။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ တေံ သော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ကိံ အဟောသိ၊ နည်း။ အမ္မဒ္ဒေါ၊သော။အယံမာဏဝေါ၊သည်။ ဒွေ၊ တို့ကို။ ထပေတွာ၊ ၍။ ယေဘုယျေန၊အားဖြင့်။မေ၊၏။ ဒွတ္တိံသမဟာပုရိသလက္ခဏာနိ၊ တို့ကို။ ပဿတိခေါ၊ မြင်သလျှင်ကတည်း။ကောသောဟိတေ၊ အအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသော။ ဝတ္ထုဂုယ္ဟေစ၊ အင်္ဂါဇာတ်၌ လည်းကောင်း။ပဟူတဇိဝှတာဃယစ၊ နူးညံ့သော ရှည်သော ပြန့်သော လျှောဉ် လည်းကောင်း။ဇာတိ၊သို့။ဒွိဿု၊ ကုန်သော။ ဇာမေသုမဟာပုရိသလက္ခဏေသု၊တို့၌။ကခ်ံတိ၊ ယုံမှားရှိ၏။ဝိစိကိစ္ဆတိ၊ ပင်ပန်း၏။ နာဓိမုစ္ဆတိ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်။ နသမ္မသိဒတိ၊ ဘုရား၌ စိတ်၏ကြည်ခြင်းသည် မဖြစ်နိုင်။ ဇာတိ သော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ဘဂဝါ၊ သည်။ ယထာ၊ အကြင် သို့သော တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းဖြင့်။ အမ္မဒ္ဒေါ၊ သော။ အယံမာဏဝေါ၊သည်။ဘဂဝတော၊၏။ကောသောဟိတန္တု၊အအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝတ္ထုဂုယ္ဟန္တု၊ အင်္ဂါဇာတ်တော်ကို လည်းကောင်း။ အန္ဒသ၊ မြင်၏။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့မြင်ခြင်းအား လျော်ပတ်သော။ ဇာဒွါဘိသခ်ါရံ၊ တန်ခိုး ဖန်ဆင်းခြင်းကို။ အဘိသခ်သိ၊ ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဇိဝှံ၊ လျှာတော်ကို။ နိန္နာမေတွာ၊ ထုတ်၍။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ဖက်စုံ လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ကဏ္ဏသောတာနိ၊ နားထွင်းတော်တို့ကို။ အနုမသိ၊ သုံးသပ်တော်မူ၏။ ပဒ္မိမသိ၊ အဖန်တလဲလဲ သုံးသပ်

တော်မူ၏။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ နာသိက သောတာနိ၊ နှာခေါင်းတွင်းတို့ကို။ အနုမသိ၊ သုံးသပ်တော်မူ၏။ ပဋိမသိ၊ ၏။ ကေဝလံ၊ အလုံးစုံသော။ နလာဋမက္ခာလမို့၊ နဖူးပြင် ကိုလည်း။ ဇိဝှါယ၊ လျှာဖြင့်။ ဆာဒေသိ၊ ဖုံးလွှမ်း၏။

အနှာ ဤ–သုံးဝါကျတို့တွင် ဥဘောပိ ကတ္တာသောစာနှိ အနုမသိဟူသောဝါကျဖြင့် လျှာတော်၏ရှည်သည်၏အဖြစ်ကို ပြအပ်၏။ ဥဘောပိ နာသိကသောတာနိ အနုမသိဟူသောဝါကျဖြင့် လျှာတော်၏ နူးညံ့သည်၏အဖြစ်ကို ပြအပ်၏။ ကေဝလမို့ နလာဋမက္ခာလံ ဇိဝှါယ ဆာဒေသိ ဟူသောဝါကျဖြင့် လျှာတော်၏ ပြန့်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြအပ်၏။

* အထခေါ၊ ဌ္ဌ။ အမ္မဋ္ဌသ၊ သော။ မာဏဝသ၊ ၏။ ဧတံ ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ကိံ အဟောသိ၊ နည်း။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ပရိပုဏ္ဏောဟိ၊ အလုံးစုံပြည့်စုံကုန်သော။ ဒွတ္တိံသမဟာပုရိသလက္ခဏောဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂဏတော၊ ၏။ အပရိပုဏ္ဏောဟိ၊ အလုံးစုံမပြည့်စုံကုန်သော။ ဒွတ္တိံသ မဟာပုရိသလက္ခဏောဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂဏတော၊ သည်။ နော၊ မဟုတ်။ ဣတိဧသောပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဣတိ၊သို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊၏။ ကိံအဝေါစ၊ နည်း။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ဟန္ဒဣဒါနိ၊ ဌ္ဌ။ မယံ၊တို့သည်။ဂစ္ဆာမ၊ကုန်အံ့။ မယံ၊ တို့သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ များသော ကိစ္စရှိကုန်၏။ ဗဟုကရဏီယာ၊ များသော ပြုဖွယ်ရှိကုန်၏။ ဣတိ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ အမ္မဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ဒါနိဣဒါနိ၊ဌ္ဌ။တုံ၊သည်။ ယဿဂမနဿ၊ အကြင်သွား ခြင်း၏။ကာလံ၊ကို။ မညသိ၊ သိ၏။ တံဂမနံ၊ ထိုသို့သွားခြင်းကို။ ကရောဟိ၊ လော့။(ဤသို့ပါဌ်သေသထည့်၍သမ္မန်)။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။အဝေါစ၊ ၏။ အထခေါ၊ ဌ္ဌ။ အမ္မဋ္ဌော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဝဋ္ဋဝါရထံ၊ မြကသော ရထားကို။ အာရုယ္ဟ၊ ဗိုး၍။ ပက္ကမိ၊ သွားလေ၏။

၂၀၉။ တေနခေါပနသမယေန၊ ဥ္ဒ။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သေ။ ဗြာဟ္မဏောသည်။ဥက္ကဋ္ဌာယ၊ ဥက္ကဋ္ဌမြို့မှ။နိက္ခမိတွာ၊ ၍။မဟတော။ များစွာသော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတေန၊ ပုက္ကားအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ က္ခ။ သကေ၊ မိမိဥစ္ဆာဖြစ်သော။ အာရာမေ၊ ဥ္ဒ။ အမွဋ္ဌံ၊ သေ။ မာဏဝံယေဝ၊ကိုသာလျှင်။ပဋိမာနေန္တော၊မျော်လျက်။ နိသိန္နော၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါဥ္ဒ။ အမွဋ္ဌော၊ သေ။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ယေနယတ္ထ၊ ဥ္ဒ။ သကော၊ မိမိဥစ္ဆာဖြစ်သော။ အာရာမော၊သည်။အတ္ထိ၊၏။တေနတ္ထ၊သို့။ ပါဃာသိ၊သွားလေ ၏။ ယာဝတိကာ၊ အကြင်မျှလောက်သော။ ယာနသ၊ ယာဉ်၏။ ဘူမိ၊ အရာသည်။ အတ္ထ၊ ၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ ယာနေန၊ ဖြင့်။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ယာန၊ ယာဉ်မှ။ ပစ္ဆောရောဟိတွာ၊ သက်၍။ ပတ္တိကောဝ၊ ခြေချည်းသာလျှင်။ယေနယတ္ထ၊ ဥ္ဒ။ ပေါက္ခရသာတိ်၊ သော။ ဗြာဟ္မဏောသည်။အတ္ထိ၊၏။တေနတ္ထ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ပေါက္ခရသာတိ်၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ အာဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ဥ္ဒ။ နိသိဒိ၊ ၏။

၂၁၀။ ဧကမန္တံ၊ ဥ္ဒ။ နိသိန္နံ၊ သော။ အမွဋ္ဌံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ပေါက္ခရသာတိ၊ အမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏောသည်။ တာဝတအမွဋ္ဌ၊ချစ်သား အမွဋ္ဌ။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ တံဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမကို။ အဒ္ဓသ၊ မြင်၏လော။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ အဇဝါစ၊ ဆိုလေ၏။ ဘော၊ အရှင်။ မယံ၊ တို့သည်။ တံဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ အဒ္ဓသာမ၊ ကုန်၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အမွဋ္ဌော၊ သည်။ အဇဝါစ၊ ၏။ တာဝတအမွဋ္ဌ၊ ဥ္ဒ။ ကစ္စိ၊ နည်း။ (အဒ္ဓသဟု အမွဋ္ဌပုဒ်နောင် ပါဠိအချို့ရှိ၏၊ မသင့်)။ တံဘဝန္တံ ဂေါတမံ-တဿ ဘောတော ဂေါတမဿ၊၏။တထာသန္တံယေဝ၊ ထိုသို့ ကျော်စောကိုင်းသော ဂုဏ်ရှိသည့် ဖြစ်၍လျှင်။ သဒ္ဒေါ၊ ကျော်စောခြင်းသည်။အဇ္ဈာဂ္ဂတော၊ နှံ့၍တက်သလော။ အညထာ၊ ကျော်စောတိုင်းသောဂုဏ်မရှိသည့် ဖြစ်၍။ တနည်း၊ အညထာ၊ ကျော်စောသည်မှ တပါးသောအပြားဖြင့်။နောအဇ္ဈာဂ္ဂတော၊ နှံ့၍

မတက်သလော။ ကစ္ဆိပန၊ နည်း။ သောဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ တာဒိသော၊ ထိုသို့ ကျော်စောတိုင်းသော သဘော ရှိသည်။ ဟောတိ၊ လော။ အညာဒိသော၊ ကျော်စောသည်မှ တပါးသော သဘောရှိသည်။ နောဟောတိ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘော၊ အရှင်။ တထာသန္တံယေဝ၊ ထိုသို့ ကျော်စောတိုင်းသော ဂုဏ်ရှိသည်ဖြစ်၍လျှင်။ တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ-တသ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ သန္ဒေါ၊ ကျော်စောခြင်းသည်။ အဇ္ဈာဂ္ဂတော၊ ၏။ အညထာ၊ ကျော်စောသည်မှ တပါးသော အပြားဖြင့်။ နောအဇ္ဈာဂ္ဂတော၊ တက်။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ ထိုအရှင် ဂေါတမသည်။ တာဒိသောဝ၊ ထိုသို့ ကျော်စော တိုင်းသော သဘောရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညာဒိသော၊ ကျော်စော သည်မှ တပါးသော သဘောရှိသည်။ နော ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘော၊ အရှင်။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ပရိပုဏ္ဏော ဟိ၊ အလုံးစုံ ပြည့်စုံကုန်သော။ ဒွတ္တိံသမဟာပုရိသလက္ခဏေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏။ အပရိပုဏ္ဏော ဟိ၊ အလုံးစုံမပြည့်စုံကုန်သော။ ဒွတ္တိံသ မဟာပုရိသလက္ခဏေဟိ၊ တို့နှင့်။ နောသမန္နာဂတော၊ မပြည့်စုံ။ ဣတိ၊သို့။အမ္ဘဉ္ဉော၊သည်။အဝေါစ၊၏။ တာဝတအမ္ဘဉ္ဉ၊ဉ္ဉ။ တေ၊သင် အား။ (အဟဉ္ဉစပ်)။ တေ၊ သင်၏။ (ကထာလလ္လာပေါဠ်စပ်)။ ဂေါတမေန၊ ဂေါတမ အန္တယ်ဖြစ်သော။ သမဏေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ကောစိဒေဝ၊ တစုံတခုသော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကား ပြောခြင်း စကားတုံ့ပေးခြင်းသည်။ အဟုပန၊ ဖြစ်သလော်။ ဣတိ၊သို့။ပေါက္ခရသာတိ၊ သော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘော၊ အရှင်။ ဂေါတမေန၊ သော။ သမဏေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ကွ။ မေ၊အား။ 'ဧ၏, လည်းဟူ'။ ကောစိဒေဝ၊ သော။ ကထာသလ္လာ ပေါ၊သည်။အဟုခေါ၊သလျှင်ကတည်း။ဣတိ၊သို့။အမ္ဘဉ္ဉော၊သည်။ အဝေါစ၊၏။ တာဝတအမ္ဘဉ္ဉ၊ဉ္ဉ။ ကထံ ကေနကာရဏေန၊ အဘယ် သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ (ယထာကား နိပါတ်မျှသာ၊ အနက် မရှိ)။ တေ၊ အား။ "ဧ၏,လည်းဟူ"။ ဂေါတမေန၊ သော။

သမဏော၌ နှင့်။ သဒ္ဒိ၊ ကွ။ ကောစိဒေဝ၊ တစုံတခုသော။ ကထာသလ္လာပေါ်၊ စကားပြောခြင်း စကားတုံ့ပေးခြင်းသည်။ အဟုပန၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ အထဒေါ်၊ ၌။ အမ္မဋ္ဌော၊ သော။ မာဏဝေါ်၊ သည်။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဒိ၊ တကွ။ ယာဝ တိကော၊ အကြင်မျှလောက်သော။ ကထာသလ္လာပေါ်၊ သည်။ အဓိဟာသိ၊ ၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော စကားပြောဟော ခြင်းကို။ ပေါက္ခရသာတိဿ၊သော။ ပြာဟ္မဏသာအား။ အာရော စေသိ၊ ၏။

၂၉၁။ အမ္မဋ္ဌေန၊ သည်။ ဧဝံဝုတ္တေ၊ ဤသို့မိမိမြင်တိုင်းသော အကြောင်းကို ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ အမ္မဋ္ဌံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အရေ၊ အချင်းအမ္မဋ္ဌ။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ပက္ကို တကာ၊ ပညာရှိသည်၏ အဖြစ်တို့သည်။ အဟောဝတာ၊ စက်ဆုပ် ဖွယ်ရှိစွတကား။ အရေ၊ ဋ္ဌ။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဗဟုသုတကာ၊ များသော သင်ကြားခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်တို့သည်။ အဟောဝတာ၊ တကား။ အဓရေ၊ ဋ္ဌ။ အမှာကံ၊ တို့၏။ တေဝိဇ္ဇကာ၊ ဗေဒင်သုံးပုံကို ဆောင်သည်၏ အဖြစ်တို့သည်။ အဟောဝတာ၊ ကား။ ဘော၊ အချင်းအမ္မဋ္ဌ၊ ဝေရူပေန-ဇဝရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အတ္ထ စရကေန-အတ္ထစရကော၊ သတ္တုဝါတို့၏ အစီးအပွါးကို ကျင့်တတ် သော။ ပုဂ္ဂလေ၊ ၌။ အပရာဓကတေ၊ပြစ်မှားခြင်းကိုပြုအပ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ပုရိသော၊ ပြစ်မှားသော ယောကျ်ားသည်။ ကာယဿ၊၏။ ဘေဒါ၊ပျက်သည်မှ။ ပရမွရဏာ၊စုတိစိတ်၏အဆုံး ၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာခြင်းမရှိသော။ ဒုဂ္ဂတိ၊ မကောင်းသော အလားဖြစ်ထသော။ "မကောင်းမှုကို ပြုသော့သူတို့၏ လားရာ ဖြစ်ထသော, လည်းဟူ"။ ဝိနိပါတံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာမှ ချို ထသော။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ဥပပဇ္ဇေယျကိရ၊ ရောက်ရာ၏။ (ဝေရူ ပေန, အတ္ထစရကေန, ဤနှစ်ပုဒ်ကားအာဓာရအနက်၌ တတိယာ ဝိဘတ်တည်း။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ "အတ္ထစရကောဟိတကာ

ရကေသတိ'' ဟု သတ္တမီ ဝိဘတ်ဖြင့် ဖွင့်သတည်း။ အပရာဓ
ကတေ သတိကား ပါဌသေသတည်း။ အမ္ဘဉ္ဉ။ ဉ္ဉ။ တ္ဝံ၊သည်။ တံ
ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမကို။ ဧဝံ ဤမိနာ ဝစနေန၊ ဤ
မုဏ္ဍာကာ သမဏကာ ဤဇ္ဇာ အစရှိသောစကားဖြင့်။ အာသဇ္ဇ
အာသဇ္ဇ၊ ချုတ်ချယ်၍ ချုတ်ချယ်၍။ ယဒေဝဝစနံ၊ အကြင်စကား
ကိုလျှင်။ အဝစာသိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့ဆိုသောအခါ၌။ ဘဝံ
ဂေါဘမော၊ သည်။ အမှေဝိ၊ တို့ကိုလည်း။ ဧဝံ၊- ဟုတ်မှန်
သောအတိုင်း။ ဥပနေယျ ဥပနေယျ၊ အကြောင်း ဥဒါဟရဏ်
ဆောင်၍ ဆောင်၍။ အဝစ၊ ၏။ အရေ၊ အချင်းအမ္ဘဉ္ဉ။ အမှာကံ၊
တို့၏။ ပဏ္ဍိတကာ၊ ပညာရှိသည်၏ အဖြစ်တို့သည်။ အဟော
ဝတ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ် ရှိစွတကား။ အရေ၊ ဉ္ဉ။ အမှာကံ၊ တို့၏။
ဗဟုဿုတကာ၊ များသော သင်ကြားခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်
တို့သည်။ အဟောဝတ၊ ကား။ အရေ၊ ဉ္ဉ။ အမှာကံ၊ တို့၏။ တေ
ဝိဇ္ဇာကာ၊ ဗေဒင်သုံးပုံကို ဆောင်သည်၏ အဖြစ်တို့သည်။ အဟော
ဝတ၊ ကား။ ဘော၊ အချင်းအမ္ဘဉ္ဉ။ ဝေရူပေန-ဝေရူပေ၊ ဤသို့
သဘောရှိသော။ အဇ္ဈစရကေန-အဇ္ဈစရကော၊ သတ္တဝါတို့၏
အစီးအပွါးကို ကျင့်တတ်သော။ ပုဂ္ဂလေ၊ ၌။ အပရာဓကတေ၊
ပြစ်မှားခြင်းကို ပြုအပ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ပုရိသော၊ ပြစ်မှား
တတ်သော ယောကျ်ားသည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ မှ။ ပရမ္မ
ရဏာ၊ မှ။ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းထသော။ ဒုဂ္ဂတိ၊ မကောင်း
သော အလားဖြစ်ထသော။ ''မကောင်းမှုကို ပြုတတ်သောသူ
တို့၏ လားရာဖြစ်ထသော, လည်းဟူ''။ ဝိနိပါတံ၊ စည်းစိမ်
ချမ်းသာမှ ချို်ထသော။နိရယံ၊သို့။ဥပပဇ္ဇေယျကိရ၊ ရောက်ရာ၏။
(ဤစကားကို အမျက်ထွက်သောအခါ ဖြစ်သောကြောင့် နှစ်ထပ်
ဆိုသတည်း)။ ဤဘိ၊ သို့။ ကုဝိတော၊ အမျက်ထွက်သည် ဖြစ်၍။
အနတ္တမနော၊ နှလုံးမသာသည်ဖြစ်၍။ အမ္ဘဉ်း၊သော။ မာဏဝံ၊ကို။
ပဒသာယေဝ၊ ခြေဖြင့်သာလျှင်။ ပဝတ္တေတိ၊ ကျောက်၏။ တာဝ
ဒေဝ၊ ထိုသို့အမ္ဘဉ္ဉစကားကို ကြားသောခဏ၌လျှင်။ ဘဂဝန္တံ၊

ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ ဥပသက်မိတုံ၊ ငှာ။ ဇာန္တုတိစ၊ အလိုလည်း ရှိ၏။

ပေါက္ခရသာတိ ဗုဒ္ဓပသက်မန

၂၉၂။ အထခေါ၊ ဠာ။ စောဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပေါက္ခရသာတိ်၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ကိံ အဝေါစုံ၊ ကုန်သနည်း။ ဘော၊ အရှင်။ အဇ္ဈ၊ ယနေ့။ "ယခု, လည်းဟူ"။ ဧဂါတမံ၊ သော။ သမဏံ၊ ကို။ဒဿနာယ၊ ငှာ။ ဥပသက်မိတုံ၊ ကပ်ခြင်းငှာ။ အတိဝိကာလောခေါ၊ အလွန် မိုးချုပ်ပြီ။ သွေ၊ နက်ဖြန်။ (ဒါနိုကား နိပါတ်သာတည်း)။ဘဝံပေါက္ခရသာတိ၊ အရှင်ပေါက္ခရသာတိသည်။ ဧဂါတမံ၊ သော။ သမဏံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှာ။ ဥပသက်မိသတိ၊ ကပ်ရလတ္တံ့။ ဇာတိဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ အထခေါ၊ ဠာ။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သကေနိဝေသနေ၊ မိမိအိမ်၌။ ပဏီတံ၊ မွန်မြတ်သော။ ခါဒနီယံ၊ ခဲဖွယ်ကို။ ဘောဇနီယံ၊ စားဖွယ်ကို။ ပဋိယာဒေတွာ၊ စီရင်စေ၍။ ယာနေ၊ ယာဉ်၌။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ဥက္ကာသု၊ မီးရှူးတို့ကို။ ဓာရိယမာနာသု၊ ထွန်းကုန်လျက်။ ဥက္ကာဓာယ၊ ဥက္ကာဓမ္မိမှ။ နိယျာသိ၊ ထွက်လေ၏။ယေနယတ္ထ ဠာ။ ဇာန္တုနာ နက်လဝနသဏ္ဍော၊ ဇာန္တုနာနက်လအမည်ရှိသော ရွာအနီး၌ဖြစ်သော တောအုပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေနတတ္ထ၊ သို့။ ပါဃာသိ၊ သွားလေ၏။ ယာဝတိကာ၊ အကြင်မျှလောက်သော။ ယာနသ၊ ၏။ ဘူမိ၊ အရာသည်။အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ထိုမျှလောက်။ယာနေန၊ဖြင့်။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ယာနာ၊ မှ။ ပစ္ဆောရောဟိတွာ၊ သက်၍။ ပတ္တိကော၊ ခြေချည်းသာလျှင်။ယေနယတ္ထ၊ ဠာ။ဘဂဝါ၊ သည်။အတ္ထိ၊၏။တေန တတ္ထ၊သို့။ဥပသက်မိ၊၏။ဥပသက်မိတွာ၊ကပ်လေပြီး၍။ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမ္မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟော၏။ သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက် ခြင်းငှာ ဖြစ်စေသော။ သာရဏီယံ၊

ရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး အောက်မေ့အပ် ထသော။ ကထံ၊ ကို။ ဝိတိသာရေတ္တာ၊ ပြီးစေ၍။ ကေမန္တံ၊ ဥ္စ။ နိသီဒိ၊ ၏။

၂၉၃။ ကေမန္တံ၊ ဥ္စ။ နိသိန္နော၊ သော။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ တေံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ နည်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဇာန၊ ဤအရပ်သို့။ အမှာ ကံ၊ တို့၏။ အန္တေ ဝါသိ၊ အနိုးဥ် ကျင်လည်သော။ "တပည့်ဖြစ်သော လည်းဟူ"။ အမ္ဘဉ္ဉော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ အာဂမာနုခေါ၊ ရောက်လာ၏လော။ ဇာတိတေံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တေ၊ ၏။ အန္တေ ဝါသိ၊ သော။ အမ္ဘဉ္ဉော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ အာဂမာခေါ၊ ရောက်လာ၏။ ဇာတိတေံ ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝေါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ တေ၊ အား။ အမ္ဘဉ္ဉေန၊ သော။ မာဏဝေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ကောစိဒေဝ၊ တစုံတခုသော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားဆိုခြင်း စကားတုံ့ ပေးခြင်းသည်။ အဟုပန၊ ဖြစ်၏လော။ ဇာတိ၊ သို့။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ မေ၊ အား။ အမ္ဘဉ္ဉေန၊ သော။ မာဏဝေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ကောစိဒေဝ၊ သော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ သည်။ အဟုခေါ၊ ဖြစ်သလျင်ကတည်း။ ဇာတိ၊ သို့။ ဘဂဝေါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ကထံ ကေနကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ (ကထာကား နိပါတ်မျှသာတည်း)။ တေ၊ အား။ အမ္ဘဉ္ဉေန၊ သော။ မာဏဝေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ကောစိ ဒေဝ၊ သော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ သည်။ အဟုပန၊ နည်း။ ဇာတိ၊ သို့။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ဥ္စ။ ဘဂဝေါ၊ သည်။ အမ္ဘဉ္ဉေန၊ သော။ မာဏဝေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ယာဝတိကော၊ အကြင်မျှလောက်သော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ တုံ့သွင်း၊ ထိုအလုံးစုံသောစကားပြောဟောခြင်းကို။ ပေါက္ခရသာတိဟ :သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ အား။ အာရောစေသိ၊ ၏၊ စေ၊ သို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ တေံ ဝစနံ၊

ကို။အဝေါစ၊၏။ကိုံအဝေါစ၊ နည်း။ဘောဝေါတမ၊မ၊အမ္မဋ္ဌော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ဗာလော၊ ၏။ ဘဝံဝေါတမော၊ သည်။ အမ္မဋ္ဌသ၊သော။မာဏဝသ၊ လုလင်၏။(ဒေါသံထည့်)။ဒေါသံ၊ ပြစ်မှား၊ခြင်းကို။ ခမတု၊ သည်းခံတော်မူပါလော။ တနည်းကား၊ အမ္မဋ္ဌသ၊ သော။ မာဏဝသ၊ အား။ ခမတု၊ လော။ ဤတိ တော်ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ အမ္မဋ္ဌော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ သုဒ္ဓိ၊ ချမ်းသာသော ကိုယ်စိတ် ရှိသည်။ ဟောတု၊ တည်း။ ဤတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၂၉၄။ အထခေါ၊ ဠ္ဟ။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သော။ ပြာဟ္မဏော၊ သ်ည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ကာယေ၊ဠ္ဟ။ ဒွတ္တိံသ မဟာပုရိသ လက္ခဏာနိ၊တို့ကို။ သမ္မဒန္နသိ၊ ရှာ၏။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သော။ ပြာဟ္မဏော၊သည်။ ဘဂဝတော၊၏။ကာယေ၊ဠ္ဟ။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော လက္ခဏာတို့ကို။ ထပေတွာ၊ ၍။ ယေဘုယျေန၊ ဖြင့်။ ဒွတ္တိံသ မဟာပုရိသ လက္ခဏာနိ၊ တို့ကို။ အဒ္ဒသခေါ၊ မြင်လေသ်လျှင်က တည်း။ ကောသောဟိတော၊ အအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ ဝတ္ထ ဂုယျေစ'အင်္ဂါဇာတ်ဠ္ဟ လည်းကောင်း။ ပဟုတဇိဝှတာယစ၊ နှုးညံ့ သော ရှည်သော ပြန့်သော လျှာဠ္ဟလည်းကောင်း။ ဤတိ၊ ဤသို့။ ဒ္ဒိသု၊ ကုန်သော။ဤမေသုမဟာပုရိသလက္ခဏော သု၊ တို့ဠ္ဟ။ ကခ််တိ၊ ယုံမှားရှိ၏။ ဝိစိကိစ္ဆတိ၊ ပင်ပန်း၏။ နာဓိမုစ္ဆတိ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်။ နသမ္မသီဒတိ၊ ဘုရား၌ ကြည်စွာမဖြစ်နိုင်။

၂၉၅။ ။ပ။ အထခေါ၊ ဠ္ဟ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယထာယေနအဘိ သခ်ါရေန၊ အကြင်သို့သော တန်ခိုး ဖန်ဆင်းခြင်းဖြင့်။ ပေါက္ခရ သာတိ၊သော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊၏။ ကောသော ဟိတံ၊ အအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသော။ဝတ္ထဂုယ်ံ၊အင်္ဂါဇာတ်ကို။အဒ္ဒသ၊ ၏။ တဆာရူပံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ဤဒ္ဓါဘိသခ်ါရံ၊ တန်ခိုး ဖန်ဆင်းခြင်းကို။ အဘိသခ်ံတိ၊ ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ဠ္ဟ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဇိဝှံ၊ ကို။ နိန္နာမေတွာ၊ ထုတ်၍။ ဥဘော၊

နှစ်ဘက်ကုန်သော။ ကလ္လာသောတာနိပါ၊ နားတွင်း တို့ကိုလည်း။ အနုမသိ၊ သုံးသပ်တော်မူ၏။ ပဋိမသိ၊ အဖန်တလဲလဲ သုံးသပ်တော်မူ၏။ ဥဘော၊ကုန်သော။ နာသိကသောတာနိပါ၊ နှာခေါင်းတွင်းတို့ကိုလည်း။ အနုမသိ၊ ၏။ ပဋိမသိ၊ ၏။ ကေဝလံ၊ အလုံးစုံသော။ နလာဋမဏ္ဍလံပါ၊ နဖူးပြင်ကိုလည်း။ ဇိဂ္ဂါယ၊ဖြင့်။ ပဋိဆ္ဆာဒေသိ၊ ဖုံးလွှမ်း၏။

၂၉၆။ အထခေါ၊ ဌ်။ ပေါက္ခရသာတိသ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏာသ၊ ၏။ တေံသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ကိံအဟောသိ၊ နည်း။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ပရိပုဏ္ဏေဟိ၊ အလုံးစုံ ပြည့်စုံကုန်သော။ ဒွတ္တိံသ မဟာပုရိသလက္ခဏေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏။ အပရိပုဏ္ဏေဟိ၊ အလုံးစုံမပြည့်စုံကုန်သော။ ဒွတ္တိံသ မဟာပုရိသ လက္ခဏေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊သည်။ နော၊ မဟုတ်။ ဣတိသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊သည်။ (ထည့်ပါ)၊ဘဂဝန်၊ ကို။ တေံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံအဝေါစ၊နည်း။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ အန္ဓတနာယ၊ငှာ။ ဘိက္ခုသံဃေန၊နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ကွ။ မေ၊ ၏။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ အဓိဝါသေတု၊ သည်းခံစေချင်၏။ ဣတိတေံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊၏၊ဘဂဝါ၊သည်။ တုဏှီဘာဝေန၊ စကားမဆိုသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ ၏။

၂၉၇။ အထခေါ၊ ဌ်။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အဓိဝါသနံ၊ သည်းခံခြင်းကို။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိ၍။ ဘဂဝတော၊ အာဒေါ။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ကာလော၊ အခါတန်ပြီ။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဂေါတမ၊ ဆွမ်းစားအံ့သော အခါကို။ အာရောစေသိ၊ ၏။ အဝ ခေါ၊ ဌ်။ ဘဂဝါ၊ ဘုရား။ ပုဗ္ဗဏှ သမယံ၊ နံနက် အခါဌ်။ နိဝါသေတွာ၊ သင်္ကန်းကို လျော်ပတ်စွာဝတ်၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ဘိက္ခုသံဃေန၊နှင့်။သဒ္ဓိံ၊ကွ။ယေနယက္ထ၊ဌ်။ ပေါက္ခရသာတိသ၊

သော။ ဗြာဟ္မဏသ၊ ၏။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တေန တတ္ထ၊သို့။ဥပသင်္ကမိ၊၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊၍။ ပညတ္တေ၊ကောင်းစွာ ခင်းအပ်ပြီးသော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော။ ခါဒနီယေန၊ ခဲဖွယ်ဖြင့်။ ဘောဇနီယေန၊ စားဖွယ်ဖြင့်။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ သန္တပ္ပေသိ၊ ရောင့်ရဲစေ၏။ သမ္မဝါရေသိ၊ တန်ပြီဟူ၍ မြစ်စေ၏။ မာဏဝကာဝိ၊ တို့သည်လည်း။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ ပဏီတေန၊ သော။ ခါဒနီယေန၊ ဖြင့်။ ဘောဇနီယေန၊ဖြင့်။ သဟတ္ထေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သန္တပ္ပေသုံ၊ ရောင့်ရဲစေကုန်၏။ သမ္မဝါရေသု၊ တန်ပြီဟူ၍ မြစ်စေကုန်၏။ (ဤသို့ဝင်၍ သမ္မန်) အာသနေခါ၊ထိုအခါ၌။ပေါက္ခရသာတိ၊သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဘုတ္တာဝိံ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသော။ဩဂီတ ပတ္တဝါဏိံ၊ သပိတ်တော်မှ ပယ်အပ်ပြီးသော လက်ရှိသည်ကို။ (သလ္လက္ခေတွာ ထည့်ပါ)။ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ''မထင်ရှားသော,လည်းဟူ''။ နိစ်၊ နိမ့်သော။ အာသနံ၊ကို။ဂဟေတွာ၊၍။ ကေမန္တံ၊ လျောက်ပတ်စွာ။ နိသီဒိ၊၏။

၂၉၇။ ကေမန္တံ၊ စွာ။ နိသိန္နသ၊ သော။ပေါက္ခရသာတိသ၊ သော။ဗြာဟ္မဏသ၊အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုပုဗ္ဗိံ ကထံ၊ အစဉ်ဖြစ်သော တရားကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဧဒံသာအနုပုဗ္ဗိ ကထာ၊ ထိုအစဉ်ဖြစ်သော တရားစကား ဟူသည်ကား။ သေယျထာကတမာ၊ အဘယ်နည်း ဟူမူကား။ ဒါနကထံ၊ အလှူစကား လည်းကောင်း။ သီလကထံ၊ လည်းကောင်း။ သဂ္ဂကထံ၊ နတ်ရွာစကား လည်းကောင်း။ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၏။ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်လည်းကောင်း။ သြကာရံ၊ အယုတ် လည်းကောင်း။ သံကိလေသံ၊ ညစ်ညူးခြင်း လည်းကောင်း။ နေက္ခမ္မေ၊ ကာမဂုဏ်မှ ထွက်မြောက်ခြင်း၌။ အာနိသံသံ၊ အကျိုးလည်းကောင်း။ ဧတမတ္ထံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ (ထည့်ပါ)။ ဧတမံအနုပုဗ္ဗိံ ကထံ၊ ဤအစဉ်စကားကို။ (ထည့်ပါ)။ ပကာသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ယဒါ။ ၌။ ဘဂဝါ။ သည်။ ပေါက္ခရသာတိ်ံ။ သော။ ဗြာဟ္မဏံ။ ကို။ ကလ္လစိတ္တံ။ ခံ့သောစိတ်ရှိသည်ကို။ ''သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်းအား လျောက်ပတ်သော စိတ်ရှိသည်ကို, လည်းဟူ''။ မုဒုစိတ္တံ။ နူးညံ့သောစိတ်ရှိသည်ကို။ ဝိနီဝရဏစိတ္တံ။ နီဝရဏမှ ကင်းသော စိတ်ရှိသည်ကို။ ''သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းအား လျောက်ပတ်သော စိတ်ရှိသည်ကို, လည်းဟူ''။ ဥဒဂ္ဂစိတ္တံ။ ရွှင်သောစိတ်ရှိသည်ကို။ ''ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ကို, လည်းဟူ''။ ပသန္နစိတ္တံ။ ကြည်ညိုသောစိတ် ရှိသည်ကို။ အညာသိ၊ သိတော်မူ၏။ အထ။ ထိုသို့သိသော အခါ၌။ ဗုဒ္ဓါနံ။ တို့၏။ သာမုက္ကံသိကာ၊ မိမိသည် ထုတ်၍ပြအပ်သော။ ''မိမိသည် သယမ္ဘူ။ဉာဏ်ဖြင့် သိအပ်သော, လည်းဟူ''။ယာဓမ္မဒေသနာ၊အကြင် တရားဒေသနာသည်။ဒေတ္တိ၊ ၏။ တံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ ပကာသေသိ၊ တင်ရှားပြတော်မူ၏။ ။ (ထိုတရားဒေသနာဟူသည် အဘယ်နည်းဟု သူမေးဖွယ်ရှိ၍ ထို အခမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ ''ဒုက္ခ။ပ။မဂ္ဂံ၊ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား)။ ဒုက္ခန္တု၊ ဒုက္ခသစ္စာကို လည်းကောင်း။ သမုဒယန္တု၊ သမုဒယသစ္စာကို လည်းကောင်း။ နိရောဓန္တု၊ နိရောဓသစ္စာကိုလည်းကောင်း။ မဂ္ဂန္တု၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုလည်းကောင်း။ ဇာတိ ဇရာနိစ္စတ္တာရိ၊ တို့ကို။ ပကာသေတိ၊ ၏။ (ဤသို့ ပါဠိသေသ ထည့်၍ ယောဇနာ)'။ သုဒ္ဓံ၊ ဖြူစင်စွာသော။ အပဂတကာဠကံ၊ ကင်းသော အညစ်အကြေးရှိသော။ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်သည်။ ''ပုဆိုးသည်, လည်းဟူ''။ သမ္မဒေဝ၊ကောင်းစွာလျှင်။ ရဇနံ၊ဆိုးရည်ကို။ ပရိဂ္ဂဏှေယျသေယျထာပိ၊ ယူသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ ပေါက္ခရသာတိဿ၊သော။ဗြာဟ္မဏဿ၊အား။ တသ္မိ ်ယေဝအာသနေ၊ထိုတရားနာသော နေရာ၌လျှင်။ ဝိရဇံ၊ ကိလေသာတည်း ဟူသော မြို့စင်ထသော်။ ဝိတမလံ၊ ကိလေသာဟူသော အညစ်အကြေးကင်းထသော။ ဓမ္မစက္ခုံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ကိ ်ဥဒပါဒိ၊နည်းဟူမူကား။ယံကိဉ္စိ၊အလုံးစုံသော ဝတ္ထုတရားသည်။ သမုဒယဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထို

အလုံးစုံသော ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသော ဝင်္ခတရားသည်။ နိရောဓမှံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဇာတိ၊သို့။ ဓမ္မစက္ခုံ၊သည်။ ဥဒပါဒိ၊ဤ။

ပေါက္ခရသာတိဥပါသကတ္ထပဋိေဝဒနာ

၂၉၉။ အထခေါ၊ ၌။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ဒိဋ္ဌဓမ္မော၊မြင်အပ်ပြီးသောသစ္စာလေးပါးတရားရှိသည်ဖြစ်၍။ ပတ္တဓမ္မော၊ ရောက်အပ်ပြီးသော သစ္စာလေးပါးတရားရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဒိတဓမ္မော၊ မဖောက် မပြန် သိအပ်ပြီးသော သစ္စာလေးပါးတရားရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိယောဂါဠှဓမ္မော၊ ဉာဏ်ဖြင့်သက်အပ်သော သစ္စာလေးပါးတရား ရှိသည်ဖြစ်၍။ တိဏ္ဏာဝိစိကိစ္ဆော၊ ပယ်ပြီးသောဝိစိကိစ္ဆာရှိသည်ဖြစ်၍။ဝိဂတကထံကထော၊ဤသို့ဖြစ်သဓလော ဤသို့ဖြစ်သလောဟု ယုံမှား တွေးတောခြင်း ကင်းသည်ဖြစ်၍။ ဝေသာရဇ္ဇပတ္တော၊ ယုံမှားခြင်း ကင်းသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သာည်ဖြစ်၍။ သတ္ထု သာသနေ၊ ၌။ အပရပ္ပစ္စယော၊ ဘုရားမှကပါး သောသူ၌ ယုံကြည်ခြင်း မရှိသည် ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧဘံဝစနံ၊ကို။အဝေါစ၊၏။ ဘောဂေါတမ၊မ။ အဘိက္ကန္တံ၊အလွန်နှစ်လိုဖွယ်ရှိ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဘိက္ကန္တံ၊ ၏။ (ကြည်ညိုသောအခါ ဖြစ်သောကြောင့် စကားထပ် ရှိသတည်း)။ ဘောဂေါတမ၊·မ။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ နိက္ကုဇ္ဇိတံ၊ အောက်သို့ မျက်နှာပြု၍ ထားအပ်သော အိုးကို။ ဥက္ကုဇ္ဇေယျယထာဝါ၊ အထက်သို့ မျက်နှာပြု၍ ထားဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ "လှန်ဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း,လည်းဟူ"။ ပ။ ပဋိစ္ဆန်နံ၊ မြက်,သစ်ရွက် အစရှိသည်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသောဝတ္ထုကို။ ဝိဝရေယျယထာဝါ၊ ဖွင့်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ မုဠှဿ၊ ခရီးမှားသောသူအား။ မဂ္ဂံ၊ခရီးကို။ အာစိက္ခေယျယထာဝါ၊ကြားဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ အန္ဓကာရေ၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော အမိုက်တိုက်၌။ တေလပဇ္ဇောတံ၊ ဆီမီးတန်ဆောင် တို့ကို။ ဓာရေယျယထာဝါ၊ ထွန်းသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ စက္ခုမန္တော၊

စက္ခုပသာဒန္ဉ ပြည့်စုံသော သူတို့သည်။ ရူပါနိ၊ အဆင်းတို့ကို။ ဒက္ခန္တိယထာဝါ၊ မြင်ကုန် သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဧဝမေဝ၊ တူသျှင်။ ဘောတာဂေါတမေန၊ အရှင် ဂေါတမသည်။ အနေကပရိယာယေန၊ များသော အဖုံးဖြင့်။ ဓမ္မော၊ ကို။ ပကာသိတော၊ ပြခဲ့တော်မူအပ်ပြီ။ ဘောဂေါတမ၊ မ။သောဟံ-သေသော အဟံ၊ ငါသည်။ သဗ္ဗော၊ သားနှင့် တကွ။ သဘရိယော၊ မယားနှင့် တကွ။ သပရိသော၊ ပရိသတ်နှင့် တကွ။ သာမစ္စော၊ အမတ်နှင့်တကွ။ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ အရှင် ဂေါတမကို။ သရဏံ သရဏံ ဂုဘိ၊ ဆင်းရဲကို ဖျောက်ပေတတ် ချမ်းသာကို ဆောင်ပေတတ်၏ဟူ၍။ ဂန္ဆာမိဘန္တေဝမိ၊ မိုဝဲ ဆည်းကပ်၏။ တနုညိးကား၊ ဂန္ဆာမိဗုဒ္ဓေါမိ၊သိ၏။ ဓမ္မဉ္ဆ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဘိက္ခုသံဃဉ္ဆ၊ ကို လည်းကောင်း။ သရဏံသရဏံဂုတို့၊ ဟူ၍။ ဂန္ဆာမိဘန္တေဝမိ၊ ၏။ ''ဂန္ဆာမိဗုဒ္ဓေါမိ၊၏, လည်းဟူ''။ ဘဝံဂေါတမော၊သည်။အဇ္ဇတ္တံ၊ ယနေ့၏အဖြစ်ကို။ အဂ္ဂေအာဒိံကတွာ၊ ၍။ ပါဏုပေတံ၊ အသက်နှင့် ပြည့်စုံသောကာလပတ်လုံး။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂတံ၊ ရောက်သော။ ဥပါသကံ၊ သီတင်းသည်ဟူ၍။ မံ၊ ကို။ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူလော။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ ဥက္ကဉ္ဉာယ၊ ဥက္ကဉ္ဉမ္ဖြိဒ္ဓ။ အညာနိ၊ ကုန်သော။ ကုလာနိ၊ အမျိုးတို့သို့။ ''အိမ်တို့သို့, လည်းဟူ''။ ဥပသက်မသိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ အတူလျှင်။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ ပေါက္ခရသာတိကုလံ၊ ပေါက္ခရသာတိ အမျိုးသို့။ ''ပေါက္ခရသာတိ အိမ်သို့, လည်းဟူ''။ ဥပသက်မတူ၊ ကပ်စေသဘည်း။ တတ္ထ၊ ထိုပေါက္ခရသာတိ အမျိုးဌ်။ ''ပေါက္ခရသာတိအိမ်ဌ်, လည်းဟူ''။ယေတေမာဏဝကာဝါ၊ အကြင်လူလင်ပျို ယောကျ်ားတို့သည် လည်းကောင်း။ ယာသာမာဏဝိကာဝါ၊ အကြင် လူလင်ပျို မိန်းမတို့သည် လည်းကောင်း။ (ယေတေကို ယာသာဟု လိင်ပြန်၍ နောက်ပုဒ်နှင့် ယှဉ်လေ။ တေကား အနက်မရှိ)။ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ အရှင် ဂေါတမကို။ အဘိဂါဒေသေန်၊ ရှိသေစွာရှိခိုးကုန်လတ္တံ့။။ပစ္စုပဋ္ဌိသန်၊ ခရီးဦးကြိုဆို

ကုန်လတ္တံ့။ အာသနံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဥဒကံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဒဿန္တိ၊ လူကုန်လတ္တံ့။ စိတ္တံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ပသာဒေဿန္တိ၊ ကြည်ညိုစေကုန်လတ္တံ့။ တံအဘိဝါဒနာဒိကမ္မံ၊ ထိုသို့ရှိသေစွာ ရှိခိုးခြင်းအစရှိသောအမှုသည်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော ညဉ့်ပတ်လုံး။ ဟိတာယ-ဟိတံကာတုံ၊ စီးပွားခြင်းကို ပြုခြင်းငှာ။ သုခါယ-သုခံကာတုံ၊ ချမ်းသာခြင်းကို ပြုခြင်းငှာ။ ဘဝိဿန္တိ၊ လတ္တံ့။ ဋ္ဌတိ၊သို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား။ မယာ၊သည်။ ကလျာဏံ၊ကောင်းသောစကား ကို။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဋ္ဌတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော။ အမ္မဋ္ဌသုတ္တံ၊ သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၄-သောဏဒဏ္ဍသုတ္တ
စမေယျက ဗြာဟ္မဏ ဂဟပတိကာ

၃၀၀။ ဘန္တေကဿပ၊ ပ။ ဋ္ဌံသုတ္တံ၊ ဤသောဏဒဏ္ဍသုတ်ကို။မေမယာ၊သည်။ ဘဂဝတော၊၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မှ။ ဧဝံ-ကေနအာကာရေန၊ ဖြင့်။ သုတံ ဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။ ကေ၊ သော။ သမယံ၊အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊သည်။ အဇ်္ဈေ၊သု၊ အဇ်္ဈတ်ိုင်းတို့၌။စာရိကံ၊ ဒေသစာရီကို။ စရမာနော၊ သွားသည်ဖြစ်၍။ မဟတာ၊ သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ပဉ္စမတ္တေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ယေန ဒိသာဘာဂေန၊ ဖြင့်။ စမ္ပံ၊စမ္ပာပြည်သို့။ ဂန္တွာ၊သွားအပ်၏။ တံတေန ဒိသာ ဘာဂေန၊ ဖြင့်။ စမ္ပံ၊ စမ္ပာပြည်သို့။ အဝသရိ၊ ရောက်တော်မူလေ၏။ တတြ၊ ထိုအရပ်၌။ (သုဒံကား နိပါတ် သာတည်း)။ စမ္ပာယံ၊ စမ္ပာမြို့၌။ ဂဂ္ဂရာယ၊ ဂဂ္ဂရာမိဖုရားသည် ပြုအပ်သော။ ပေါက္ခရဏိယာ၊ လေးထောင့်ကန်၏။ တီရေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တေနခေါပနသမ

ယေန၊ ဉ်။ သောဏဒဏ္ဍော၊ အမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏော၊သည်။ သတ္တုဿဒံ၊ များသောလူမျိုး, များသောဆင်ရတနာ အစရှိသည် တို့ဖြင့် ပြည့်ထသော။ သတိဏကဋ္ဌောဒကံ၊များသော မြက်,ထင်း, ရေ ရှိထသော။ သခည်း၊များစွာသော ဥစ္စာစပါး ရှိထသော။ ရာဇ ဘောဂံ၊ မင်းမှုရအပ်သော စည်းစိမ်ဖြစ်ထသော။ တနည်းကား၊ ရာဇဘောဂံ၊ မင်းကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ခံစားအပ် ထသော။ မာဂဓနေန၊ မဂဓတိုင်းကို အစိုးရထသော။ သေနိယေန၊ များသော စစ်သည် ရှိထသော။ ဗိမ္ဗိသာရေန၊ ဗိမ္ဗိသာရ အမည်ရှိသော။ ရညာ၊ မင်းသည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော။ ရာဇဒါယံ၊ မင်းပေးဥစ္စာ ဖြစ်ထ သော။ ဗြာဟ္မဒေယျံ၊ မြတ်သော ပေးခြင်းဖြင့် ပေးအပ်ထသော။ စမ္ပံ-စမေ့၊ စမ္ပာမြို့၌။ အဏ္ဏာဝဿတိ၊ စိုးအုပ်၏။

၃၀၁။ စမေ့ယျကာ၊ စမ္ပာမြို့၌ နေကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏ ဂဟ ပတိကာ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည်။ ဘော၊ အရှင်တို့။ပ။ (အနက် အမှုဋ္ဌသုတ်နှင့် တူသော ပါဠိသာ များသည်။ အနက်ထူးရာ ကိုသာ ယောဇနာအံ့)။ စမ္ပာယ၊ စမ္ပာမြို့မှ။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ၍။ သဃ် သဃီ၊ ထိုထိုသောအရပ်မှ ပေါင်းအပ်သော အပေါင်းရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဂဏီဘူတာ၊ များသောအရေအတွက် ရှိသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ယေနယတ္ထ၊ ဉ်။ ဂဂ္ဂရာ၊ ဂဂ္ဂရာ အမည် ရှိသော မိဖုရားသည် ပြုအပ်သော။ပေါက္ခရဏီ၊သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန-တတ္ထ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။

၃၀၂။ တေနခေါပနသမယေန၊ ဉ်။ သောဏဒဏ္ဍော၊ သော ဏဒဏ္ဍ အမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဥပရိပါသာဒေ၊ အထက် ပြာသာဒ်၌။ ဒိဝါသေယျံ၊ နေ့အိပ်ခြင်းသို့။ ဥပဂတော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊၏။ သဃ်သဃီ၊ထိုထိုသောအရပ်မှ ပေါင်း အပ်သော အစည်းအဝေး ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဂဏီဘူတော၊ အသီး အသီးဖွဲ့အပ်သောဂိုဏ်းရှိသည်၏အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပ။ ဥပသင်္ကမန္တေ၊ ကပ်ကုန်သည်တို့ကို။ဒိဿ၊၍။ခတ္တံ၊ အမတ်ကြီး ကို။ အာမန္တေသိ၊ခေါ်၏။ကိံ အာမန္တေသိ၊နည်းဟူမူကား။ ဘော

ခတ္တေ၊ အိုအမတ်ကြီး။ ကိုံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ စမ္မေယျကာ၊ စမ္မာ
မြို့၌ နေကုန်သော။ပ။ ဥပသက်မန္တိနုခေါ၊ ကပ်ကုန်သနည်း။ ဇုတ်၊
သို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ ဘော၊ အရှင်။ သကျပုတ္တာ၊ သော။ သကျ
ကုလာ၊ မှ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သော။ ဂေါတမော၊ သော။ သမ
ဏော၊ သည်။ အတ္ထိခေါ၊ ရှိသလျှင်ကတည်း။ ပ။ စမ္မာယံ၊ သို့။
အနုပုတ္တော၊ အစဉ်ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဂဟပတိ၊ သော။ ပေါက္ခရ
သာတိယာ၊ ၏။ တိဏေ၊ အနာဒေါ်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တံ ခေါ ပန ဘဝန္တံ
ဂေါတမံ-တဿ ခေါ ပန ဘောတော၊ဂေါတမသဿ၊၏။ ပ။ ဧတေ
ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ တို့သည်။ တံဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ထိုအရှင်
ဂေါတမကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ ဥပသက်မန္တိ၊ ကုန်၏။
ဇာတိ၊သို့။ ခဇ္ဇာ၊ အမတ်ကြီးသည်။အဝေါစ၊၏။ ဘောခတ္တေ၊ ဒေါ်
အမတ်ကြီး။ တေနဟိ၊ ကား။ပ။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကေ၊ တို့ကို။
သောဏဒဏ္ဍော၊ သော။ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဝေါသို့။အာဟ၊၏။
ဘော၊ အချင်းတို့။ ဘောန္တော၊ အချင်းတို့သည်။ အာဂမေန္တု၊
နေကုန်ဦးလော့။ သောဏန္တော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏောပိ၊ သည်
လည်း။ ဂေါတမံ၊ သော။ သမဏံ၊ ကို။ဒဿနာယ၊ ငှာ။ ဥပသက်
မိသတိ၊ လတ္တံ့။ ဝေါ၊ သို့။ ဝဒေဟိ၊ လော့။ ဇာတိ၊သို့။ အာဟာ၊၏။
ဘော၊ အရှင်။ ဝေါသာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဇာတိခေါ၊ သို့လျှင်။ ဧသော
ခတ္တော၊ ထိုအမတ်ကြီးသည်။ သောဏဒဏ္ဍသ၊ သော။ ဗြာဟ္မ
ဏသ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပဋိသုဏိတ္ဝာ၊ ဝန်ခံ၍။ ပ။ ဘောန္တော၊
အရှင်တို့သည်။ အာဂမေန္တု၊ ငံ့ဦးကုန်လော့။ပ။

သောဏဒဏ္ဍဂုဏကထာ

၃၀၃။ နာနာဝေရဇ္ဇကာနံ၊ အထူးထူး အပြားပြား ရှိကုန်
သော ကာသိကောသလတိုင်း အစရှိသည်တို့၌ ဖြစ်ကုန်
သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ပဋ္ဌမတ္တာနိ ဗြာဟ္မဏသတာနိ၊ ငါးရာ
အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်။ စမ္မာယံ၊ စမ္မာပြည်၌။
ဂေနုစိဒေဝ၊ တစုံတခုလျှင်ဖြစ်သော။ ကရဏီယေန၊ကိစ္စရှိကြောင့်။

ပဋိဝသန်၊နေ၏။ တေဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ပ။ ဥပသက်မိသတိ၊ လတ္တံ့။ဤတိ၊ သို့။ အသောသုံခေါ၊ ကြားကုန်သလျှင်ကတည်း။ပ။ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ ဥပသက်မိသတ်၊ ကပ်လတ္တံ့ ဟူသည် ကား။ သစ္စံကိရ၊ မှန်ပေသလော။ ဤတို့၊ သို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ဘော၊ အရှင်တို့။ မေ၊ ၏။ ဧဝံပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဟမ္မိ၊ သည်လည်း။ ဂေါတမံ၊ သော။ သမဏံ၊ သို့။ ဒဿနာယ၊ ငှာ။ ဥပသက်မိသာမိ၊ အံ့။ ဤတိ၊ သို့။အဝေါစ၊ ၏။ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ ပ။ မာဥပသက်မိ၊ မကပ်လင့်။ ("ဥပသက်မိသတိ" ဟူ၍လည်း ပါဠိ၌၏။ "မာဥပသက်မိသဘိ၊မကပ်ရလတ္တံ့"။ဤသို့ယောဇနာလေ။ရှေအတိုင်း၌ရှာမျှသင့်၏)။ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ ဥပသက်မိတုံ၊ ငှာ။ နအရဟာသိ၊မထိုက်။ပ။ သစေဥပသက်မိသတိ၊ အကယ်၍ကပ်အံ့။ ဘောတော သောဏဒဏ္ဍာသ၊ အရှင် သောဏဒဏ္ဍ၏။ ယသော၊ အခြံအရံသည်။ ဟာယိသတိ၊ ယုတ်လတ္တံ့။ ပ။ အဘိဝါသိသတိ၊ ပွားလတ္တံ့။ဘောတော သောဏဒဏ္ဍာသ၊၏။ယသော၊သည်။ယမ္ပိ ဟာယိသဘိ၊ အကြင်ကြောင့် ယုတ်လတ္တံ့။ ဂေါတမာသ၊သော။ သမဏာသ၊ ၏။ ယသော၊ သည်။ ယမ္ပိ အဘိဝါသိသတိ၊ အကြင် ကြောင့်ပွားလတ္တံ့။ဤမိနာအင်္ဂေနာပိ၊၌အကြောင်းဖြင့်လည်း။ပ။ ဥပသက်မိတုံ၊ ငှာ။ နအရဟတိ၊ မထိုက်။ ဂေါတမော၊ ဂေါတမ အနွယ် ဖြစ်သော။ သမဏော တွေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဘဝန်္တံ၊ သောဏဒဏ္ဍံ၊ အရှင်သောဏဒဏ္ဍာသို့။ ဒဿနာယ၊ ငှာ။ ဥပသက်မိတုံ၊ ငှာ။ အရဟတိ၊ ၏။ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ မာတိဏတောစ၊ အမိအဖို့မှ လည်းကောင်း။ ပိတိတောစ၊ အဖ အဖို့မှ လည်းကောင်း။ ဥဘတော၊ နှစ်ပါးစုံသော အဖို့မှ။ သုဇာတော၊ ကောင်းစွာဖြစ်၏။ ယာဝ သတ္တမာ ပိတာမဟ ယုဂါ၊ ဘိုးဘေး ခုနစ်ဆက်တိုင်အောင်။ သံသုဒ္ဓဂဟဏိကော၊ စင်သော အမိဝမ်း ရှိ၏။ (ပုဏ္ဏားမဝမ်းဌသာ ဖြစ်၏ ဟူလိုသည်)။ တနဉ်းကား၊ သံသုဒ္ဓဂဟဏိကော၊ ၏။ ယာဝ သတ္တမာ ပိတာမဟယုဂါ၊ ဘိုး

ဘေးခုနစ်ဆက် တိုင်အောင်။ ဇာတိဝါဒေန၊ အမျိုးကို အကြောင်း ပြု၍ ဖြစ်သောစကားဖြင့်။ အက္ခိတ္တောဝ၊ မပယ်အပ်။ အနုပကုဋ္ဌော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်။ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ မာတိတောစ၊ မှလည်း ကောင်း။ ပိတိတောစ၊ မှလည်းကောင်း။ ဥဘတော၊ မှ။ ယသုဇာ တော၊ အကြင်ကြောင့် ကောင်းစွာဖြစ်၏။ တာဝ သတ္တမာပိတာ မဟယုဂါ၊ အောင်။ ယံ သံသုဒ္ဓဂဟဏီကော၊ အကြင်ကြောင့် စင်သော အမိဝမ်းရှိ၏။ ဇာတိဝါဒေန၊ ဖြင့်။ ယံ အက္ခိတ္တော၊ အကြင်ကြောင့် မပယ်အပ်။ ယံ အနုပကုဋ္ဌော၊ အကြင်ကြောင့် မကဲ့ရဲ့အပ်။ ဒုမိနာ အဂ်ေနာပိ၊ ဤအကြောင်းဖြင့်လည်း။ပ။ ဥပ သင်္ကမိတုံ၊ ဌာ။ နအရဟတိ၊ထိုက်။ပ။ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍော၊သည်။ အဓော၊ကြွယ်ဝ၏။ "အဓိုးရ၏,လည်းဟူ"။မဟဒ္ဓနော၊များစွာသော ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံ၏။ မဟာဘောဂေါ၊ များသော အသုံးအဆောင် ရှိ၏။ပ။ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍော၊သည်။ အစ္ဆာယကော၊ဗေဒင်သုံးပုံ ကို သရဇ္ဈာယိတတ်၏။ မန္တာဓရော၊ ဗေဒင်သုံးပုံကို ဆောင်၏။ သနိဃဏ္ဍုကေဋုဘာနံ၊ နိဃဏ္ဍုကျမ်း, ကေဋုဘကျမ်းနှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်ထသော။ သာက္ခရပဘေဒါနံ၊ အက္ခရာအပြားကို ပြတတ် သော ကျမ်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်ထသော။ ဣတိဟာသပဉ္စမာနံ၊ ဣတိ ဟာသကျမ်းလျှင် ငါးခုမြောက် ရှိကုန်သော။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပုံကုန် သော။ ဗေဒါနံ၊ တို့၏။ ပါရဂူ၊ အဆုံးကိုသိ၏။ "အဆုံးတိုင် အောင်တတ်၏လည်းဟူ"။ပဒကော၊ဗေဒင်သုံးပုံကိုသင်တတ်၏။ ဓဝယျာကရဏော၊ ဗေဒင်သုံးပုံမှကြွင်းသော ဝေယျာကရဏ်းကို သင်တတ်၏။ လောကာယတမဟာပုရိသလက္ခဏေသု၊ လောကာ ယတကျမ်း, ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်သော ဘုရားတို့၏ လက္ခဏာကို ပြတတ်သော ကျမ်းတို့၌။ အနုဝယော၊အကြွင်းမဲ့တတ်၏။ "ပြည့်စုံ သော အတတ်ရှိ၏, လည်းဟူ"။ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ (ဟိကား ပဒပူရဏတည်း)။ အဘိရူပေါ၊ အလွန်အဆင်းလှ၏။ ဒဿနီယော၊ ရှုဖွယ်ရှိ၏။ ပါသာဒိကော၊ ကြည်ညိုဖွယ် ရှိ၏။ ပရမာယ၊ .အလွန် မြတ်သော။ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယ၊ အဆင်း

ကောင်းသည်၏အဖြစ်နှင့်။ တနည်းကား၊ အဆင်း ကိုယ်သဏ္ဌာန်
၏ ပြည့်စုံခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏။ ပြဟ္မဝဏ္ဏီ၊ မြတ်သော
ရွှေစင်အဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိ၏။ ပြဟ္မဝစ္ဆသီ၊ ပြဟ္မာ
မင်း၏ကိုယ်နှင့်တူသောကိုယ်ရှိ၏။ ဒဿနာယ၊ရှုခြင်းငှာ။ အခုဒ္ဓါ
ဝကာသော၊ မငယ်သောအရာရှိ၏။ "ကြီးကျယ်သောအရာရှိ၏,
လည်းဟူ"။ ဘဝံသောဏဒဿွာ၊ သည်။ (ဟိကား ပဒပူရဏ
တည်း။)။သီလဝါ၊ သီလရှိ၏။ ဝုဒ္ဓသီလီ၊ ပွားပြီးသောသီလရှိ၏။
ဝုဒ္ဓသီလေန၊ ပွားပြီးသော သီလနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏။ ဘဝံ
သောဏဒဿွာ၊ သည်။ ကလျာဏဝါစော၊ ကောင်းသောအကျွ
ာပုဒ်ဗျည်းနှင့် ပြည့်စုံသော စကားရှိ၏။ ကလျာဏဝဏ္ဏရဏော၊
သာယာပြေပြစ်သော စကားရှိ၏။ ပေါရိသော၊ ပြည်ကြီးသား
တို့၏ အဆိုအမိန့် ဖြစ်သော့။ တနည်းကား၊ ပြည်ကြီးဌိနေသော
မိန်းမ၏ နူးညံ့ သိမ်မွေ့စွာသော ကိုယ်နှင့်တူသော၊ ဝိသဋ္ဌာယ၊
သန့်ရှင်းစွာထင်သော။ အနေလဂဋ္ဌာယ၊ လျှာရည် မယိုထသော။
''ယိုသောလျှာရည် မရှိထသော, လည်းဟူ''။ အတ္ထသ၊ အနက်
ကို။ ဝိညာပနိယာ၊ သိစေခြင်းငှာ့စွမ်းနိုင်ထသော။ ဝါစာယ၊ နှင့်။
သမန္နာဂတော၊၏။ ဘဝံသောဏဒဿွာ၊သည်။ ဗဟုနံ၊ များစွာ
ကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့၏။ အာစရိယ ပါစရိယော ဆရာ,ဆရာ၏
ဘရာဇည်း။တိဟိမာဏဝကသတာနံ၊ သုံးရာသောလူလင်တို့ကို။
မဏ္ဏေ၊ဗေဒင်တို့ကို။ ဝါစေသိ၊သင်စေ၏။ ဗဟူ!များစွာကုန်သော။
(ဓခါပနကား ပဒါလင်္ကာရတည်း)။ နာနာဒိသာ၊ အထူးထူး
သော အရပ်၌ နေကုန်သော။ မာဏဝကာ၊ တို့သည်။ နာနာဇန
ပဒါ၊ အထူးထူးသောဇနပုဒ်မှ။ ဘောတောသောဏဒဿွာသ၊ ၏။
သန့်ကော၌။ မန္တေတ္ထိကာ၊ ဗေဒင်ကိုအလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ မန္တေ၊
တို့ကို။ အဓိယိတုကာမာ၊ သင်ခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။
အာဂစ္ဆန္တိ၊ကုန်၏။ဘဝံသောဏဒဿွာ၊သည်။ ဇိဿွာ၊အိုမင်း
ပြီ။ဝုဒ္ဓါ၊ကြီးသောအရွယ်သို့ရောက်ပြီ။ မဟလ္လကော၊ဇာတ်အား
ဖြင့်လည်းကြီးပြီ။အဒ္ဓဂတော၊ရှည်သောအဝန်းသို့ရောက်ပြီ။ဝယော

အနုပပ္ပတ္တော၊ ပန္ဆိမအရွယ်သို့ရောက်ပြီ။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော:သည်။တရဏော၊ငယ်လည်း ငယ်စွာသေး၏။တရဏပဗ္ဗဇိတော၊စ၊ငယ်ခသာရဟန်းပြုခြင်းရှိ၏။"ငယ်စွာသောရဟန်းလည်းဖြစ်၏,လည်းဟူ"။ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍော၊ ကို။ မာဂဓသ၊ မဂဓတိုင်းကို အစိုးရထခသော။ သေနိယသ၊ များသော စစ်သည်ရှိသော။ ဗိမ္ဗိသာရသ၊ ဗိမ္ဗိ:သာရ အမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ သည်။ သက္ကတော၊ အရိုအသေ ပြုအပ်၏။ ဂရုကတော၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်၏။မာနိတော၊မြတ်နိုးအပ်၏။ ပူဇိတော၊ ၏။ အပစိတော၊ ဆည်းကပ်အပ်၏။ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍော၊ကို။ ပေါက္ခရသာတိသ၊ ပေါက္ခရသာတိ အမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏသ၊သည်။ သက္ကတော၊ ၏။ပ။ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍော၊သည်။ သတ္တာဃဒံ၊လူမျိုး ဆင်ယာဉ်မြင်းယာဉ် အစရှိသော သတ္တဝါတို့ဖြင့် ပြည့်ထသော။ သတိဏက ပ္ပဒေသကံ၊ များသော မြက်,ထင်း,ရေရှိထသော။သဓညံ၊များသော စပါးရှိထသော။ ရာဇဘောဂ်ံ၊ မင်းမှုရအပ်သော စည်းစိမ်ဖြစ်ထသော။"မင်းကဲ့သို့ဖြစ်၍ ခံစားအပ်ထသော,လည်းဟူ"။ မာဂဓေနေ၊သော။ သေနိယေန၊သော။ ဗိမ္ဗိသာရေန၊ သော။ ရညာ၊ သည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်ထသော။ရာဇဒါယံ၊ မင်းသည် ပေးအပ်သော ဥစ္စာဖြစ်ထသော။ဗြဟ္မဒေယျံ၊မြတ်သောပေးခြင်းဖြင့်ပေးအပ်ထသော။ စမ္ပံ၊ ၌။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ အကြင်ကြောင့် နေ၏။ တနည်းကား၊ စမ္ပံ၊ ကို။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ အကြင်ကြောင့် စိုးအုပ်၏။ ဇာမိနာ ဘဂေါနာဝါ၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်လည်း။ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ပ။ ဥပသက်မိတုံ၊ ငှာ။ နအရဟတိ၊ မထိုက်။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏောတွေဝ၊သည်လျှင်။ပ။ ဥပသက်မိတုံ၊ငှာ။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ဇာတိ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။

ဗုဒ္ဓဂုဏကထာ

ဥဝဝ၊။ဝေံ၊သို့။ဗြာဟ္မဏောဟိ၊တို့သည်။(ကတ္တားထည့်)။ဝတ္တော၊ သော်။ သောဏဒဏ္ဍော၊သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ တေဗြာဟ္မဏ

ကော၊တို့ကို။ တေံဝစနံ၊ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘော၊ အရှင်ပုဏ္ဏားတို့။ တေနဟိ၊ ငါတို့က်တွန်း၏။ မမပိ၊ ၏လည်း။ ဝစနံ၊ ကို။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ယထာ ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ မယမေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ တံဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ သို့။ ဒဿနာယ၊ ၄ာ။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ၄ာ။ အရှဟာမ၊ ထိုက်ကုန်၏။ သော၀ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ အမှာကံ၊ "ငါတို့ကို။ တို့သို့, လည်းဟူ"။ ဒဿနာယ၊ ၄ာ။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ၄ာ။ နတ္ထေဝအရဟတိ၊ မထိုက်။ တံကရဏံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဝေါ၊ တို့အား။ ပကာသယိဿာမိ၊ ထင်စွာပြုအံ့။ (ဤသို့ ပါဠိသော ထည့်၍ ယောဇနာ)။ဘော၊အရှင်ပုဏ္ဏားတို့။ပ။ သုဇာတော ခလု သုဇာတော ကိရ၊တတ်။ပ။ ယံသုဇာတော၊အကြင်ကြောင့် ကောင်းစွာဖြစ်၏။ ။ပ၊ဇာမိနာအင်္ဂေနာပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ဘဝံဂေါတမော၊သည်။ပ။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊၄ာ။ နအရဟတိ၊မထိုက်။ အထခေါ၊ စင်စစ်ကား။ မယမေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ တံဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ သို့။ ဒဿနာယ၊ ၄ာ။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ၄ာ။ အရှဟာမ၊ ကုန်၏။ ဘော၊ အရှင်တို့။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ ရဟန်းသည်။ မဟန္တံ၊ များစွာသော။ "မြတ်စွာသော, လည်းဟူ"။ ဉာတိသံဃံ၊ အဆွေအမျိုးအခေါင်းကို။ သြဟာယ၊ စွန့်၍။ ပဗ္ဗဇိတော ခလု၊ ရဟန်းပြုစေသတတ်။ပ။ ပဟုဘံ ဟိရညသုဝဏ္ဏံ၊ များစွာသော ရွှေ,ငွေကို။ သြဟာယ၊ စွန့်၍။ ပဗ္ဗဇိတောခလု၊တတ်။ ဘူမိဂတဉ္စ၊ မြေဠ်မြုပ်၍ ထားသောဥစ္စာကိုလည်းကောင်း။ဝေဟာသင်္ဂဟ္ဏ၊ဟင်းလင်းသော အရပ်၌ထားသော ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း။ သြဟာယ၊ ၍။ ပဗ္ဗဇိတောခလု၊ တတ်။ ဘော၊ တို့။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ဒဟရော၀၊ ငယ်သေးသည်သာလျှင်။ သမာနောခလု၊ ဖြစ်သဘတ်။ ယုဝါဧ၀၊ လုလင်ပျိုသည်လျှင်။ သမာနောခလု၊ တတ်။ သုသု၀၊ အလွန် နုသေးသည်သာလျှင် (၀၀လိုက်ပါ)။ သမာနောခလု၊ တတ်။ ကာဠကေသော၀၊ နက်သောဆံ ရှိသည်သာလျှင်။သမာနောခလု၊တတ်။ (သမာနောပုဒ်ကို ပုဒ်တိုင်းယှဉ်ပါ)။

ဘဇ္ဈေန၊ကောင်းသော။ ယောဗ္ဘနေနှ၊ အရွယ်နှင့်။ သမန္နာဂတောခလု၊ တတ်။ ပဌမေန၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဝယသာ၊ အရွယ်ဖြင့်။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်၏အလယ်မှ။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ၍။ (ထည့်ပါ)။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇိတောခလု၊ တတ်။ ဘော၊ တို့။ ဂေါဘမော၊ သော။ သမဏော၊ ရဟန်းသည်။ အဿုမုခါနံ၊ ယိုသောမျက်ရည်ရှိကုန်သော။ "မျက်နှာရှိကုန်သော, လည်းဟူ"။ မာတာပိတူနံ၊ တို့၏။ အကာမကာနံ၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှာ အလိုမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ရုဒန္တာနံ၊ ငိုကြွေးကုန်စဉ်။ ကေသမဿုံ၊ ကို။ ဩဟာရေတ္ဝာ၊ ၍။ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရည် စွန်းကုန် သော။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတ္ဝာ၊ ဝတ်၍။ပ။ ပရမာယ၊ မြတ်စွာသော။ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယ၊ အဆင်း၏ကောင်းသည်၏ အဖြစ်နှင့်။ "အဆင်း ကိုယ်သဏ္ဌာန်၏ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်နှင့်, လည်းဟူ"။ သမန္နာဂတောခလု၊ တတ်။ပ။ အရိယသီလီခလု၊ မြတ်သောသီလ ရှိသတတ်။ ကုသလသီလီခလု၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော သီလရှိသတတ်။ ကုသလသီလေန၊နှင့်။သမန္နာဂတောခလု၊တတ်။ ဘော၊ တို့။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ကလျာဏ ဝါစောခလု၊ ပုဒ်အက္ခရာနှင့် ပြည့်စုံသော စကား ရှိသတတ်။ ကလျာဏ ဝါက္ကရဏောခလု၊ သာယာ ပြေပြစ်သော စကားရှိသဘတ်။ ပေါရိသာ၊ ရှေးသူတော်ကောင်း တို့၏ အဆိုအမိန့် ရှိသော။ "ပြည်ကြီးသားတို့၏ အဆိုအမိန့်ဖြစ်သော, လည်းဟူ"။ (ပြည်ကြီးဌဖြစ်သော မိန်းမ၏ နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာသော ကိုယ်နှင့်တူသော, လည်းပေး)။ ဝိဿဋ္ဌာယ၊ သန့်ရှင်းစွာထသော။ အနေလဂဠာယ၊ လျှာရည် မယိုထသော။ အတ္ထသ၊ ဆိုသောစကား၏ အနက်ကို။ ဝိညာပနိယာ၊ သိစေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ထသော။ ဝါစာယ၊ နှင့်။ သမန္နာဂတောခလု၊တတ်။ပ။ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့၏။ အာစရိယ ပါစရိယောခလု၊ ဆရာ,ဆရာ၏ ဆရာ ဖြစ်သတတ် ။ပ။ ဒိဇာဂဏာမရာဂေါခလု၊ ကုန်ပြီးသော ကာမရာဂ ရှိသတတ်။ ဝိဂတစာပလ္လောခလု၊ ကိုယ်ကို တန်းဆာဆင်ခြင်း

တည်းဟူသော လျှပ်ပေါ်ခြင်းမှ ကင်းသတတ်။ပ။ ကမ္မဝါဒီခလု၊ ကံသာဟူယူလေ့ရှိသတတ်။ ကိရိယဝါဒီခလု၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုအပ်၏ဟုယူဆခလေ့ရှိသထတ်။ ပြဟ္မညာယ၊ မြတ်သောအလို ဇုန္တုရှိသော။ ပဇာယ၊ သာရိပုတ္တရာ မောဂ္ဂလာန် မဟာကဿပ အစရှိသော ပရိသတ်နှင့်။ သဒ္ဒိုံ၊ ကွ။ အပါပပုရေက္ခာရောခလု၊ လောကုတ္တရာတရားကိုရှေရှုသည်ကိုပြုံကျင့်သတတ်။ပ။ သမဏော ဂေါတမော၊သည်။ ဥစ္စာ၊ မြတ်သော။ ကုလာ၊မှ။ပဗ္ဗဇိတောခလု၊ တတ်။အသမ္ပိန္နခတ္တိယကုလာ၊ မပျက်ဆီးသောမင်းမျိုးမှ။ ပဗ္ဗဇိတောခလု၊တတ်။ပ။ အနုဂ္ဂ၊သော။ ''ပြည့်စုံသော,လည်းဟူ''၊ကုလာ၊ အမျိုးမှ။ ပဗ္ဗဇိတောခလု၊ တတ်။ မဟဒ္ဓနောခလု၊ တတ်။ မဟာဘောဂေါခလု၊များသောအသုံးအဆောင် ရှိသတတ်။ပ။ တိရောရဋ္ဌာ၊ တိုင်းတပါးမှ။ တိရောဇနပဒါ၊ ဇနပုဒ် တပါးမှ။ ပဠုံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိတုံ၊ မေးခြင်းငှာ။ အာဂစ္ဆန်္တိခလု၊ လာကုန်သဘတ်။ပ။ အဇနကာနံ၊ များစွာကုန်သော။ ဒေဝတာသဟသာနံ၊ နတ်တဆောင်တို့သည်။ ပါဏေဟိ၊ အသက်တို့ဖြင့်။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂတာနံ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဘော၊ တို့။ သမဏံ ဂေါတမံ-သမဏသ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်း ဂေါတမ၏။ ပ။ ဂေါတဓမာ၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ဟိသ္မာဂတဝါဒိ၊ လာသည်ကောင်းပါ၏ဟု ဆိုတတ်၏။ သဒိလော၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့သောစကားရှိ၏။ သမ္မာဒဓကာ၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ပြောဟောတတ်၏။ ''ဓမ္မပဋိသန္ထာရကို ပြုခြင်းဠ် လိမ်မာ၏, လည်းဟူ''။ အဇ္ဈာကုဋိကော၊ အမှောင် တကြုတ်ကြုတ် မပြုတတ်။ ဥတ္တာနမုခေါ၊ ရွှင်သောမျက်နှာ ရှိ၏။ ပုဗ္ဗဘာဘသိ၊ ပြီးခြင်း ရှေရှိသောစကားကို ဆိုတတ်၏။ ပ။ ပရိသာနံ၊ တို့သည်။ သက္ကတောခလု၊ အရိုအသေပြုအပ်သတတ်။ပ။ အပစိတောခလု၊ ဆည်းကပ်ခြင်းကို ပြုအပ်သတတ်။ ဘော၊တို့။ဂေါတမံ၊သော။သမဏံ၊ကို။ ဗဟူ၊များစွာကုန်သော။ ဒေဝါစ၊ တို့သည်ဌင်း။ မနုဿာစ၊တို့သည်လည်းကောင်း။ အဘိပ္ပသန္နာခလု။ အလွန် ကြည်ညိုကုန် သတတ်။

ဘော၊ တို့။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ယသ္မိံ ဂါမေ၀ါ၊ ဦ့လည်းကောင်း။ ယသ္မိံနိဂမေ၀ါ၊ အကြင် နိဂုမ်းဦ့လည်းကောင်း။ပဋ္ဌ၀သတိ၊ ၏။တသ္မိံဂါမေ၀ါ၊ ဦ့လည်းကောင်း။ တသ္မိံ နိဂမေ၀ါ၊ ဦ့လည်းကောင်း။ အမနုဿာ၊ ဘိလူးတို့ သည်။ ''နတ်တို့သည်လည်းဟူ''။ မနုဿေ၊ တို့ကို။ နဝိဟေဌေန္တိ ခလု၊ မညှဉ်းဆဲကုန် သတတ်။ ပ။ သဿီ။ အပေါင်း သဿ်ာနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဂဏီ၊ ဂိဏ်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဂဏာစရိယော၊ ဂိဏ်း ဆရာလည်း ဖြစ်၏။ ပုထု၊ များစွာကုန်သော။ တိတ္ထ ကရာနံ၊ အယူကို ပြုဟတ် ကုန်သော သူတို့ထက်။ အဂ္ဂံ အဂ္ဂေါ ဇာတ်၊ မြတ်၏ဟူ၍။ အဘ္ဗာဃယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ''ချီးမွမ်း အပဲ၏, လည်းဟူ''။ ဓဘာ၊ တို့။ တေသံ သမဏပြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ (ယတောဒ္ဓစပ်)။ ယထာ၀ါ တထာ၀ါ၊ ဟူးဟူးငြားငြားသော အ၀တ်အ၀တ်ခြင်း အစရှိသော အကြောင်းဖြင့်။ ယသော၊ အခြို အရုံသည်။ သမုဒါဂစ္ဆတိယထာ၊ ပါးသကဲ့သို့။ ဧ၀ံတထာ၊ တူ။ ဂေါတမဿ၊ ဖသ္သာ။ သမဏဿ၊ ၏။ ယသော၊ သည်။ နဟိသမုဒါဂစ္ဆတာ၊ မပါး။ အထခေါ၊ စင်စစ်ကား။ အနုတ္တရာယ၊ အတု မရှိသော။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပဒါယ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်။ပ။ ရာဇာ၊မင်းသည်။သပုဇော်ဘာ၊ ကွ။ သဘရိယော၊ မယားနှင့်တကွ။ သပရိယော၊ ပရိသတ်နှင့်တကွ။ သာမစ္စော၊ အမတ်တို့နှင့်တကွ။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂတော၊ ၏။ပ။ ဘော၊ အရှင်တို့။ ယေကေစိ၊ ကုန်သော။ (ခေါပနကား ပဒါလင်္ကာရတည်း)။ သမဏာ၀ါ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ ပြာဟ္မဏာ၀ါ၊ တို့သည်၎င်း။ အမှာကံ၊ ဘို့၏။ ဂါမခေတ္တံ၊ ဂါမခေတ်သို့။ အာဂန္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသမဏပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အမှာကံ၊ ဘို့၏။ အတ္ထိထိနော၊ အသစ်ရောက်လာသော ဧည့်သည်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အမှေဟိ၊ တို့သည်။ အတိထိ၊ အသစ်ရောက် လာသော ဧည့်သည်ကို။ သက္ကာဂတ္ဘာ၊ အရိအသေပြုအပ်၏။ ဂရုကာတဗ္ဘာ၊ ၏။ မာနေတဗ္ဘာ၊ မြတ်နိုးအပ်၏။ ပူဇေတဗ္ဘာ၊ ၏။ အပစာယိတဗ္ဘာ၊

ဆည်းကပ်အပ်၏။ဘော၊အရှင်ဟို့။ဂေါတမော၊သော။သမဏော၊ သည်။စမ်း၊စမှာမြို့သို့။ အနုပုဗ္ဗော၊ အစဉ်ရောက်သည်ဖြစ်၍။ စမှာယံ၊ ဌ်။ ဂဂ္ဂဈာယ၊ ဂဂ္ဂဈာ အမည်ရှိသော မိဖုရားသည် ပြုစေအပ်သော။ပေါက္ခရဏီယာ၊လေးထောင့်ကန်၏။တိရေ၊အနားဌ်။ယံဝိဝိဟရတိ၊ အကြင်ကြောင့်နေ၏။ ဂေါတမော၊သော။ သမဏော၊ သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏၊ အဘိထိ၊ ဒည်သည်တည်း။ အမှေဟိ၊ တို့သည်။ အတိထိ၊ ကို။ (ခေါပနကာဒး မဒါလက်ာရတည်း)။ သက္ကာဘဗ္ဗာ၊ ၏။ ပ။ ဇုမိနာ အင်္ဂေနာဝိ၊ ဖြင့်လည်း။ သော ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ အမှာကံ၊ တို့သို့။ ဒဿနာယ၊ ဌာ။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ဌာ။ နအရဟတိ၊ မထိုက်။ အထခေါ၊ စင်စစ်။ မယမေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ပ။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ဌာ။ အရဟာမ၊ကုန်၏။ ဘော၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ တသ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ ဇ္ဈာနေ၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော။ ဝဏ္ဏေ၊ ဂုဏ်တို့ကို။ ပရိယာပုဏာဒိ၊ သိ၏။ သောဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ ဇ္ဈာန ဝဏ္ဏော၊ ဤမျှလောက်ဂုဏ်ရှိသည်။ နောစခေါဟောတိ၊ မဖြစ်။ သောဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ အပရိမာဏဝဏ္ဏော၊ အတိုင်း မသိသော ဂုဏ်ရှိ၏။ ဇုတိ၊ သို့။ သောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၃၀၅၊ ဇေံ၊သို့။ သောဏဒဏ္ဍန၊သော။ ဗြာဟ္မဏောန၊သည်။ ဝုဏ္ဏော၊ သော်။ တေ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပ။ ဘဝံ သောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ ဂေါတမဿ၊ သော။ သမဏဿ၊ ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကို။ ယထာ ယေန ကာရဏောန၊ ဖြင့်။ ဘာသတိ၊ ချီးမွမ်း၏။ ဘေနကာရဏောန၊ ကြောင့်။ ဇုတော၊ ဤအရပ်မှ။ သော ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ ယောဇနသတေဝိ၊ ယူဇနာတရာသော အရပ်၌လည်း။ စေ ဝိဟရတိ၊ အံ့။ ဇေံဝိ၊ ဤသို့ ယူဇနာ တရာသော အရပ်၌ နေတော်မူသည် ရှိသော်။ သဒ္ဓေန၊ သော။ ကုလ ပုတ္တေန၊ သည်။ ပုဋ္ဌောသေနာဝိ၊ ရိက္ခာထုပ်ကို ယူ၍လည်း။ (“ပုဋ်ံသေနာဝိ” ဟူ၍လည်း ပါဠိရှိ၏။ “ပုဋ်ံသေနာဝိ၊ ရိက္ခာထုပ်ကို ပခုံးဖြင့် ဆောင်၍လည်း”ဟု သမ္မန်)။ ဒဿနာယ၊ ဌာ။

ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ၄ဘ။ အလမေဝ၊ လျောက်ပတ်သလျင်ကတည်း)။ အဝိ
ပုဋ္ဌောသေနာပိဋ္ဌ ရှေအဝိသဒ္ဒါကား နိပါတ်မျှသာတည်း)။ ဘော၊
အရှင်တို့။ တေနဟိ၊ ကား။ သဗ္ဗေဝ၊ ကုန်သော။ မယံ၊ တို့သည်။
ပ။ ဥပသင်္ကမိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သောဏဒဏ္ဍော၊
သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

သောဏဒဏ္ဍ ပရိဝိတက္က

၃၀၆။ ပ။ အထခေါ၊ ဋ္ဌ။ တိရောဝနသဏ္ဌာဂတသ၊ တောအုပ်၏
အကွင်းသို့ ရောက်ထသော။ သောဏဒဏ္ဍသ၊ သော။ ဗြာဟ္မ
ဏသ၊ ၏။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ဝေံပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သော
အကြံသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ကိံ ဥဒပါဒိ၊ နည်း။ ဒုဟ-
ဝေါဒါသည်လျင်။ ဂေါတမံ၊ သော။ သမဏံ၊ ကို။ ပဋိ၊ ကို။ ပုဗ္ဗေ ယျ၊
မေးရာ၏။ တတြ၊ ထိုသို့မေးသောအခါဋ္ဌ။ ''ထိုသို့မေးရာဋ္ဌ, လည်း
ဟူ''။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏော ပုဏ္ဏား။
သေသောပဥ္ဉော၊ ကို။ ဝေံ၊ သို့။ နံခေါပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ မမေးအပ်။
ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ သေသောပဥ္ဉော၊ကို။ ဝေံနာမ၊ ဤသို့မူကား။
ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိဝေံ၊ သို့။ စေဝဒေယျ၊ အံ့။ တေန၊ ထိုသို့ဆို
သောကြောင့်။ အယံပရိသာ၊ သည်။ မံ၊ကို။ ပရိဘာဝေယျ၊ နှိပ်စက်
ရာ၏။ ကိံဘာဝေယ်း၊ အဘယ်သို့ နှိပ်စက်ရာသနည်း ဟူမူကား။
သောဏဒဏ္ဍော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဗာလော၊ မိုက်၏။
အမျတ္တော၊ မလိမ်မာ။ ဂေါတမံ၊သော။ သမဏံ၊ကို။ ယောနိသော၊
အသင့်အားဖြင့်။ ''လျောက်ပတ်စွာ.လည်းဟူ''။ ပဋိ၊ ကို။ ပုစ္ဆိတုံ၊
၄ါ။ နသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဘာဝေယျ၊ ၏။ ယဿ၊ အကြင်
သူ၏။ အယံပရိသာ၊ သည်။ ယံ ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ပရိ
ဘာဝေယျ၊ ၏။ တဿ၊ ၏။ ယသော၊ သည်။ ဟာယေထ၊ ရာ၏။
ယဿ၊ ၏။ ယသော၊ သည်။ ဟာယေထ၊ ၏။ တဿ၊ ၏။ ဘော
ဂါဒိ၊ စည်းစိမ်တို့ သည်လည်း။ ဟာ့ယေယျုံ၊ ပြုတ်ကုန် ရာ၏။

အမှာကံ၊ တို့သည်။ ယသော၊ ကို။ လဒ္ဓါခေါပန်၊ ရအပ်သလျှင် ယတည်း။ ဘောဂါစ၊ စည်းစိမ်တို့ကိုလည်း။လဒ္ဓါခေါပန်၊ ရအပ် ကုန်သ်လျှင်ကတည်း။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ မမဠွေဝ၊ ငါ့ကိုလျှင်။ ပဠုံ၊ ကို။ ပုဿ်ယျ၊၏။ အဟံ၊ သည်၊တသ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။ (စိတ္တံဒ္ဒစပ်)။ ဝဠသ၊ ပြဿနာကို။ ဝေယျာ ကရဏော်နန်၊ ဖြေသဖြင့်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ နအာရာယေယုံ၊ မနုစ်သက် စေနိုင်ရာ။ တတြ၊ ထိုသို့ မနုစ်သက်စေနိုင်သည် ရှိသော်။ ဂေါတ မော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။၊ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ သေသော ပမဠော၊ ကို။ ဇဝံ၊ သို့။ နခေါ့ျာကာတဇ္ဇော၊ မဖြေအပ်၊ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ သေသောပဠော၊ ကို။ ဇဝံနာမ၊ ဤသို့မူကား။ ဗျာကာ တဇ္ဇော၊ ၏။ ဤတိဇဝံ၊ သို့။ မံ၊ ကို။ ဇဝဒေယျ၊ ဘို့။ တေန၊ ထိုသို့ဆိုသောကြောင့်။ပ။ ခေါပန်၊ စင်စစ်။ အဟဿွေဝ၊ ငါသည် လျှင်။ဇဝံ၊သို့။သမိပဂဒတော၊အနိုးသို့ရောက်လာသည်။သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။အဒိသွာဝ၊မဖူးမြင်မူ၍လျှင်။ ဂေါတမံ၊ သော။ သမဏံ၊ ကို။ နိဝဇ္ဇာယဿု၊ ပြန်စေအံ့။ ''နစ်ဇေအံ့,လည်းဟူ''။ တေန၊ ထိုသို့ ပြန်ဒသာခကြောင့်။ပ။ မာနထဒ္ဓေါ၊ မာန်ခက်ထန်၏။ ဘိတော၊၏။ ဂေါတမံ၊သော။သမဏံ၊ကို။ ဒဿနာယ၊ငှာ။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ငှာ။ နောဝိသဟတိ၊ မဝံ့။ ကထဥ္ဒါ၊အဘယ်ကြောင့်လျှင်။ ဇဝံ၊ သို့။ သမိ ပဂဒဘာ၊ အနိုးသို့ရောက်လာသည်။ သမနော၊လျက်။ အဒိသွာ၊ မဖူးမြင်မူ၍။ဂေါတမံ၊သော။ သမဏံ၊ကို။ နိဝတ္တိသတိနာမ၊ နစ် စေလေတိသနည်း။''ပြန်စေလေတိသနည်း,လည်းဟူ''။ ဤတိ၊သို့။ ပရိသာ၊ သည်။ မံ၊ကို။ ပရိဘဝေယျ၊ ၏။ ယံယေန ကာရဏေနာ်၊ ကြောင့်။ပ။ အမှာကံ၊တို့သည်။ ယသော၊ အခြံအရံကို။လဒ္ဓေါ၊၏။ ဘောဂါ၊ တို့ကို။ လဒ္ဓါ၊ ကုန်၏။ ဤတိဇဝံ၊ ဤသို့။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ (ဤသို့သမ္မုန်)။

၃၀၇။ ။ပ။စမ္မေယျကော၊ ကုန်သော။ ပြာဟ္မဏဂဟပတိကော၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည်။ အပ္ပေကစ္စေ၊အချို့ကုန်သော သူတို့သည်။ ။ပ။အဉ္ဇလိံ၊သက်အုပ်ကို။ပဏာမေတွာ၊ညွတ်၍။ပ။ နာမဂေါတ္တံ၊

အမည်အမျိုးကို။ သာဝေတ္ထာ၊ ကြား၍။ တုဏ္ဍိဘူတာ၊ စကား မဆိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကေမုန်၊ ၌။ နိသိဒိ်သု၊ ကုန်၏။

၃၀၈။ တတြ၊ ထိုသို့နေသော အခါ၌။ (သုဒံကား နိပါတ် အနက်မရှိ)။ပ။ ဧတဒေဝ၊ ထိုအကြံကိုသာလျှင်။ ဗဟုလံ၊များစွာ။ အနုဝိတက္ကေန္တော၊ အဖန်တလဲလဲ ကြံလျက်။ (အကြွင်း အဋ္ဌက် တူသည်များ၏)။ပ။ ဝေါဟာမမာ၊ ဧသာ။ သမဏော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ သဒေဝအာဒစရိယကော၊ မိမိဆရာ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော်။ ဝေဝိဋ္ဌ ကော၊ ဇမဒင်သုံးပုံ၌။ ပဠံ၊ ကို။ ပုဗ္ဗဏ္ဍယံ့၊ မေးရမူကား။ သာဓု၊ ၏။ အဠါဝ၊ စင်စစ်လျှင်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပဠသ၊ ကို။ ဝေယျာကရဏော နာ၊ ဖြေသဖြင့်။ တသ၊ ထိုအရှင်ဝေါတမ၏။ စိတ္တံ၊ကို။ အာရာဓေယ်ံ၊ နှစ်သက်စေနိုင်ပါမူကား။ အဓိဂတော၊ သြဝ်-ကောင်းစွ တကား။ ဇာတိ၊ သို့။ စေတသော၊ ၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒ ပါဒိ၊ ၏။ (ဤသို့သမ္မုန်)။

ဗြာဟ္မဏပညတ္တိ

၃၀၉။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ စေတသာ၊ စိတ် ဘော်ဖြင့်။ ဧသောဏဒဏ္ဍသ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏသ၊ ၏။ စေတော ပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံကို။ အညာယ၊ သိ၍။ ဧတံသော ပရိ ဝိဟဇ္ဇော၊ သည်။ အဓောသိ၊ ၏။ ကိံအဓောသိ၊ နည်းဟူမူ ကား။ ဧသောဏဒဏ္ဍော၊ သော။ အယံ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သဒေန၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဝိဟညတိ၊ ပင်ပန်း၏။ ယံနူန-ယဒိပန၊၍။အဟံ၊သည်။ပ။ ပုဗ္ဗဏ္ဍယံ့၊ မေးရမူကား။ သာဓု၊ ၏။ဇာတိဧသောပရိဝိတဇ္ဇော၊သည်၊အဓောသိ၊၏။ အထခေါ၊၌။ ဧသောဏဒဏ္ဍံ၊ ဧသော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ကို။ဘဂဝါ၊သည်။တံဝစနံ၊ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံအဝေါစ၊ ကား။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ဣာဝး။ ကတိဟိ၊ အဘယ်မျှလောက်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ကို။ဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ ဗြာဟ္မဏံဣတိ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍။

ပညပေန်၊ ပညတ်ကုန်သနည်း။ ''ခေါ်ကုန်သနည်း, လည်းဟူ''။ အဟံ၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်၊ အသို၊ ၏။ ဧကတိစ၊ သို့လည်း။ ဝဒမာနော၊ ဆိုသော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သမ္မာ၊ မဖောက်မပြန်။ ဝဒေယျ၊ဆိုရာ၏။ မုဿာဝါဒံ၊သို့။နစအာပဇ္ဇေယျ၊မရောက်ရာ့သနည်း။ ဧကတိတော်ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၃၁၀။ ပ။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ သကေအာဝစရိယကေ၊ မိမိဆရာ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ တေဝိဇ္ဇာ၌၊ ဗေဒင်သုံးပုံ၌။ ပဥ္စံ၊ ကို၊ ပုဏ္ဏေယျံ၊ မေးရမူကား။ အဟောဝတ၊ သြော်-ကောင်းစွတ်ကား။ အဒ္ဓါဝ၊ စင်စစ်လျှင်။ အဟံ၊ သည်။ ပဋိသ၊ ကို။ပေယျာ်ာရဏောနု၊ဖြေခြင်းဖြင့်။ အသ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာရောဓေယျံ၊ နှစ်သက်စေနိုင်မူကား။ အဟောဝတ၊ တ်ာကား။ ဧကတိ၊သို့။ နောအမ့ေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ယံကမ်၊ အကြောင်ဗေဒင်သုံးပုံ၌ ပြဿနာကို မေးသောအမှုကို။ဧကန္တိတံ၊ အလိုရှိအပ်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ယံကမ်၊ ကို။ အာဂမိတံ၊ အလိုအပ်၏။ ယံ့ကမ်၊ ကို။ အဓိပ္ပေတံ၊ ကြံအပ်၏။ ယံကမ်၊ ကို။ အဘိပတ္ထိတံ၊ တောင့်တအပ်၏။ (ပရိယာယ်ချည်း အဓိပ္ပါယ်အထူးမရှိ)'။ တတြ၊ ထို့သို့ကြံသော အခါ၌ ။ပ။ ပုဏ္ဏတိ၊ အံ့။ အဒ္ဓါဝ၊ စင်စစ်လျှင်။ အဟံ၊ သည်။ ပဋိသ၊ ကို။ ဝေယျာ်ာကရဏောနု၊ ဖြင့်။ အသ့၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာရာဓေသာမိ၊ နှစ်သက်စေအံ့။ ဧကတိ၊ သို့။ သော်ာဒဏ္ဍာသ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏာသ့၊ ၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။

၃၁၁။ ။ပ။ ကဉ္စိ၊ ကို။ အဇ္ဈ၊နှာမေတ္တာ၊ ရှေ့သို့ ညွတ်၍။ ပရိသံ၊ကို၊အနုလော့်ကေတွာ၊တစောင်းကြည့်၍။ပ။ ဂေါတမ၊ မ။ ပဉ္ဆဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ အဂ်ေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဗြာဟ္မဏံ ဧကတိ၊ ဟူ၍။ ပဉ္ပေန်၊ ပညတ်ကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏာမည်သည်။ အသို၊ ၏။ ဧကတိစ၊ သို့လည်း။ ဝဒမာနော၊ ဆိုသော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ သမ္မာ၊ မဖောက်မပြန်။ ဝဒေယျ၊

၏။ မုသာဝါဒံ၊ သို့။ နစပနအာပဇ္ဇေယျ၊ ရာ။ ကတမေဟိ၊ ကုန်သော။ ပဋ္ဌဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဗြဟ္မဏံဋ္ဌတိ၊ ဟူ၍။ပညပေန္တိ၊ကုန်သနည်း။ ဘောဂေါတမ၊မ။ ဋ္ဌာ၊ဤလောက ဌ်။ပ။ မေဓာဝီစ၊ ကိလေသာတို့ကို ဖျက်ဆီးနိုင်သော ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း။ဟောကိ၊၏။ သုဇံ၊ပူဇော်ခြင်းကို။ပဋိဂ္ဂဏှာနံ၊ ခံကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့တွင်။ ပဌမော၀ါ၊ ရှေးဦးစွာ ဖြစ်သော ပုဏ္ဏားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဒုတိယော၀ါ၊ နှစ်ယောက် မြောက်သော ပုဏ္ဏားသည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ ဋ္ဌမေဟိ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဗြာဟ္မဏံ ဋ္ဌတိ၊ ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဗြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား။ ပဋ္ဌန်း၊ကုန်သော။ ဋ္ဌမေသံ အင်္ဂါနံ၊ တို့တွင်။ ကော်၊ သော။ အင်္ဂံ၊ ကို။ ဌပယိတ္ထာ၊ ထား၍။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏား ဟူသော ဝေါဟာရကို။ ပညပေတုံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းအံ့လော။ အဟံ၊သည်။ ဗြာဟ္မဏော၊သည်။ အသို့၊ ၏။ ဋ္ဌတိစ၊လည်း။ ဝဒမာနော၊ ဆိုသောသူသည်။ သမ္မာ၊မဖောက် မပြန်။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာအံ့လော။ မုသာဝါဒံ၊ မုသားဆိုခြင်းသို့။ နစပနအာပဇ္ဇေယျ၊ မရောက်ရာအံ့လော။ ဋ္ဌတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အမဝါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားဟူသော ဝေါဟာရကို။ ပညပေတုံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းငှာ။ (လိုက်ပါ)။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ပဋ္ဌန်း၊ ကုန်သော။ ဋ္ဌမေသံ အင်္ဂါနံ၊ တို့တွင်။ ဝဏ္ဏံ၊ အဆင်းကို။ မယံ၊ တို့သည်။ ဌပယာမ၊ ထားကုန်၏။ ဟိ ဟဒေ၀သစ္စံ၊ ၏။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းသည်။ ကိံကဏ်သတိ၊ အဘယ် အကျိုး ရှိလတ္တံ့နည်း။ ''အဘယ်မူ စအံ့နည်း, လည်းဟု'' ။ ဘော၊ဂေါတမ၊ မ။ ယတော

ယသ္မာ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ (အနုက်အောက်နှင့်တူပြီ)။ တတော တ့သ္မာကာရဏာ၊ကြောင့်။ဘော၀ေါတမ၊မ။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ ဇုဓမေဟိ အင်္ဂေါ်ဟိ၊တို့နှင့်။ နစအာပဇ္ဇေယျ၊ မရောက်ရာ။ ဇုတိ၊ သို့။ သောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ အ၀ေါစ၊ ၏။

၃၁၂။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားး။ စတူန္နံ၊ သော။ ဇုမေသံ အင်္ဂါနံ၊ တို့တွင်။ ကော်၊သော။အင်္ဂံ၊ ကို။ ဌပယိတ္ထာ၊၍။ တိဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေါ်ဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ သော။ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်း ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ပညပေတုံ၊ ခေါ၀ေါခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ လော။ပ။ နစပနအာပဇ္ဇေယျ၊ ၎လော။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ အ၀ေါစ၊၏။ဘော၀ေါတမ၊မ။တိဟိ၊ကုန်သော။အင်္ဂေါ်ဟိ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ပညပေတုံ၊ ငှာ။ (အောက်ပါဠိကို ၀င်ပါ)။ သက္ကာ၊ ၏။ ဘော ၀ေါတမ၊ မ။ စတူန္နံ၊ ကုန်သော။ ဇုမေသံအင်္ဂါနံ၊ တို့တွင်။ မန္တေ၊ ဗေဒင်တို့ကို။ မယံ၊တို့သည်။ ဌပယာမ၊ ကုန်၏။ ဟိ တဒေ၀သစ္စံ၊ ၏။မန္တာ၊တို့သည်။ ကိံကရိဿန္တိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိကုန်သနည်း။ ''အဘယ်မူကုန်အံ့နည်း,လည်းဟူ''။ဘော၀ေါတမ၊မ။ (အနက် လွယ်၏)။ ဘော၀ေါတမ၊မ။ တိဟိ၊ကုန်သော။ အင်္ဂေါ်ဟိ၊တို့နှင့်။ သမန္နာဂဘံ၊သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ကို။ ဗြဟ္မဏာ၊တို့သည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားဟူသော ၀ေါဟာရကို။ ပညပေတုံ၊ ငှာ။ သက္ကာ၊ ၏။ ပ။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဘော၀ေါတမ၊ မ။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ ဇုမေသံ အင်္ဂါနံ၊ တို့တွင်။ ဇာတိ်၊ ဇာတ်ကို။ ဌပယာမ၊ ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ၏။ ဇာတိ်၊ ဇာတ်သည်။ ကိံကရိဿတိ၊ နည်း။ ဘော၀ေါတမ၊ အင်္ဂရှင် ၀ေါတမ။ ယတော-ယသ္မာ ကရဏာ၊ ကြောင့်။ ဗြာဟ္မ ဏော၊ သည်။ သီလ၀ါ၊ သီလရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝုဒ္ဓသီလိ၊ ပွားပြီးသောသီလရှိသည်။ဟောတိ၊၏။ ဝုဒ္ဓသီလေန၊နှင့်။ သမန္နာ ဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဏ္ဍိတော၀၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ နှစ်ပါးကို သိသော ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ မေ၀ါဝိစ၊ ကိလေသာတို့ကို ဖျက်ဆီးနိုင်သော ပညာနှင့် ပြည့်စုံ

သည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ သုဇံ၊ ကို။ ပဂ္ဂဏှာနံ၊ ခံကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့တွင်။ ပဌမော၀ါ၊ ရှေးဦးစွာသော ပုဏ္ဏား၊သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတိ်ယော၀ါ၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော ပုဏ္ဏား သည်သည်း။ဟောတိ၊၏။ပ။မုသာ၀ါဒံ၊ မုသားဆိုခြင်းသို့။ နစပန အာပန္နေယျ၊ ရာ။ ဒုတိ၊သို့။ သောဏဒဏ္ဍော၊သည်။အ၀ေါစ၊၏။

၃၁၃။ ဧ၀ံ၀စနေ၊ ဤသို့သောစကားကို။ သောဏ္ဍဒဏ္ဍေနှ၊ သည်။ဝုဒ္ဓတ္တ၊ဒသာ်။တေဗြာဟ္မဏာဇာတိသည်။သောဏဒဏ္ဍံ၊သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ကိုး။တေံ၀စနံ၊ကို။ အ၀ေါစုံ၊ ကုန်၏။ ဘ၀ံဂေါတမော၊ သည်။ ဧ၀ံ၊ဤသို့။ မာအ၀စ၊ မဆိုလင့်။ပ။ ဘ၀ံသောဏ္ဍဒဏ္ဍော၊ သည်။ ၀ဏ္ဏံ၊ အဆင်းကို။အပဝဒဘေ၀၊ပယ်သလျင်ကဘည်း ''ရှုတ် ချသလျင် ကတည်း, လည်းဟူ''။ မန္တေ၊ တို့ကို။ အပဝဒတိဧ၀၊ တည်း။ဇာတိ်၊ အမျိုးကို။ အပဝဒတိဧ၀၊ ပယ်သလျင်ကတည်း။ ''ရှုတ်ချသလျင်ကတည်း,လည်းဟူ''။ ကံသေန၊စင်စစ်အားဖြင့်။ ဘ၀ံသောဏဒဏ္ဍော၊သည်။ ဂေါတမဿ၊ သော။ သမဏဿ၊ ၏။ ၀ါဒံ၊ စကားသို့။ ''အယူသို့,လည်း''။ အနုပက္ခန္ဒတိ၊ ၀င်၏။ ဗုတိတေံ၀စနံ၊ ကို။ အ၀ေါစုံ၊ ကုန်၏။

၃၁၄။ အထခေါ၊ ၌။ဘဂ၀ါ၊ သည်။ တေဗြာဟ္မဏော၊ တို့ကို။ တေံ၀စနံ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ၏။ကိ်ံအ၀ေါစ၊နည်း၊ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့။ သောဏဒဏ္ဍော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အပ္ပဿုတောစ၊ နည်းသော အကြားအမြင်လည်း ရှိ၏။ သောဏဒဏ္ဍော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အကလျာဏ ၀ါက္ကရဏောစ၊ သာယာ ပြေ ပြစ်သော စကားလည်း မရှိ။ သောဏဒဏ္ဍော၊ သော။ ဗြာဟ္မ ဏော၊ သည်။ ဒုပ္ပညောစ၊ပညာလည်းနည်း၏။ သောဏဒဏ္ဍော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဂေါတမေန၊ သော။ သမဏေန၊ရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိ်၊ကွ။အသ္မိ်၀စနေ၊ဗေဒင်သုံးပုံ၌။ ပဋိ မန္တေတုံ၊မေးသောပြဿနာကိုဖြေခြင်းငှာ၊နစဟောတိ၊မစွမ်းနိုင်။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ ဧ၀ံ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ သစေ ဟောဟိ၊ အံ့။ဧ၀ံ်ဤသို့အကြံဖြစ်သည်။ သတိ၊ သော်။ သောဏ

ဒဏ္ဍောဝေသော။ဗြာဟ္မဏောဝေသည်။ တိဋ္ဌတု၊ တည်စေဦး။ ''ရပ်စေဦး, လည်းဟူ။ ကုမ္မေ၊ တို့သည်။ မယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဒိ်ုကွ။ မန္တွဲဝှေါ်၊စကားဆိုကုန်လော့။ ''ပြဿနာကိုဖြေကုန်လော့, လည်းဟူ'' ။ပ။ဗြာဟ္မဏောဝေတို့။သောဏဒဏ္ဍောဝေသော။ ဗြာဟ္မဏောဝေသည်။ ဗဟုသုတောဝစ၊ များသော အကြောင်းအမြင်လည်း ရှိ၏။ပ။ အသ္မိ်ုဝစနေ၊ ဉီး။ ပဋိမန္တေတုံ၊ ငှာ။ ပဟောတိ၊ စွမ်းလည်း စွမ်းနိုင်၏။ ဇုတိ၊ သို့။ တုမှာကံ၊တို့၏။ ဧဝံပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊အုံ့။ဧဝံ၊ဤသို့အကြံဖြစ်သည်။ သတိ၊ သော်။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ တိဋ္ဌထ၊ ကုန်ဦးလော့။ သောဏဒဏ္ဍောဝေသော။ ဗြာဟ္မဏောဝေသည်။ မယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဒိ်ုကွ။ ပဋိမန္တေတု၊ ပြဿနာကို ဖြစ်စေလော။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၃၁၅။ ။ပ။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ ဟောတု၊ ဖြစ်တော်မူလော့။ အဟမေဝ၊ သည်လျှင်။ တေသံ၊ ထို ပုဏ္ဏားတို့အား။ သဟဓမ္မေန၊ အကြောင်းနှင့်တကွ။ ပဋိဝစနံ၊ စကားတုံ့ကို။ကရိဿာမိ၊ အုံ့။ ဇုတိ၊သို့။ သောဏဒဏ္ဍောဝေသည်။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။ဘဝဉ္ဉော၊ အရှင်တို့။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ မာအဝစုတ္ထ၊ ကုန်လင့်။ ဘဝံ သောဏဒဏ္ဍောဝေသည်။ ဝတ္တုံ၊ ကို။ အပဝဒတိ၊ ပယ်၏။ မန္တေ၊ တို့ကို။ အပဝဒတို့၊ ၏။ ဇာတိ်ုအမျိုးကိုး အပဝဒတို့၊ ၏။ ကံသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဘဝံ သောဏဒဏ္ဍောဝေသည်။ ဂေါတမဿ၊ သော။ သမဏသ္မေဝ၊ ၏သာလျှင်။ ဝါဒံ၊ အယူသို့။ ''စကားသို့, လည်းဟူ'' ။ အနုပက္ခန်း တိ၊ ဝင်၏။ ဇုတိဧဝံ၊ သို့။ မာအဝစုတ္ထ၊ မဆိုကုန်လင့်။ ဘော၊ အရှင်တို့၊ အဟံ၊ သည်။ ဝတ္တုံဝါ၊ အဆင်းကို လည်းကောင်း။ မန္တေဝါ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဇာတိ်ုဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ နအပဝဒါဒြိ၊ မပယ်။ ဇုတိ၊ သို့။ သောဏဒဏ္ဍောဝေသော။ ဗြာဟ္မဏောဝေသည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၃၁၆။ ပ။ ဘာဂိနေယျော၊ တူဖြစ်သော။ အဂ််ကောနာမ၊ အဆင်းအဂ််နှင့်ပြည့်စုံသောကြောင့် အဂ််က အမည်ရှိသော ဗာဏ

ဝကော။သည်။တ့သံပရိသာယ်ံ၊ ၌။ နိ့သိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဘော့ကွော၊ အရှင်တို့သည်။ အမှာကံ၊တို့၏။ ဘာဂိနေယျံ၊ တူဖြစ်သော။ အင်္ဂံကံ၊ အမည်ရှိသော။ မာဏဝကံ၊ ကို။ ပဿန်္တော နော၊ မြင်ကုန်၏လော။ ဣတိတေံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါ်စု၊ ၏။ ဝေံ၊ သို့။အင်္ဂံကော၊ အမည်ရှိသော။ သောမာဏဝေါ်၊ သည်။ အာဘိ ရူပေါ၊အလွန်အဆင်းလှ၏။ ဒဿနိယော၊ ရှုဖွယ်ရှိ၏။ ပါသာဒိ ကော၊ ကြည်ညိုခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ပရမာယ၊ မြတ်စွာသော။ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယ၊ အဆင်း၏ ကောင်းသည်၏ အဖြစ်နှင့်။ ''အ့ဆင်းကိုယ် သဏ္ဌာန်၏ ပြည့်စုံခြင်းနှင့်, လည်းဟူ''။ သမန္နာ ဂတော၊၏။ ဗြဟ္မဝဏ္ဏို၊ မြတ်သောရွှေစင်နှင့် တူသော အဆင်း ရှိ၏။ ဗြဟ္မဝစ္ဆသီ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ ကိုယ်နှင့်တူသော ကိုယ်ရှိ၏။ ဒဿနာယ၊ရှုခြင်းငှာ။အခုဒ္ဓါဝကာသော၊ မငယ်သောအရာရှိ၏။ 'ကျယ်သောအရာရှိ၏,လည်းဟူ'။အဿ၊ထိုအင်္ဂံကအမည်ရှိသော လုလင်အား။ ''နှင့်လည်းဟူ''။ ဣမိသံပရိသာယံ၊ ၌။ ဂေါတမံ၊ သော။ သမဏံ၊ ကို။ ဆပေက္ခော၊ ၍။ ဝဏ္ဏေန၊ အဆင်းအား ဖြင့်။ သမသဒိသော၊ တစိတ်တဒေသမျှတူသောသူသည်။ နအတ္ထိ၊ ရှိ။ ပ။ (အနုက်ရှေနှင့်တူသည်သာမျှား၏)။ ပါဏာမိ၊ ကိုလည်း။ ဟနေ ယျ၊ သတ်ရာ၏။ အဒိန္နမိ၊ အရှင်မပေးသော ဥစ္စာကိုလည်း။ အာဒိယေယျ၊ ရာ၏။ ပရဒါရမိ၊ သူတပါး့တို့၏မယားသို့မူလည်း။ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားရာ၏။မုသာဝါဒမိ၊ ချွတ်လွဲသော စကားကိုလည်း။ ဘဏေယျ၊ရာ၏။ မဇ္ဇမိ၊ကိုလည်း။ ပိဝေယျ၊ သောက်ရာ၏။ထို့ ကျ်သို့ဖြစ်ရာ၌။ (ဒါနိုကားနိပါတ်)။ သောဝဏ္ဏော၊ သည်။ ကိံ ကရိဿတိ၊ အဘယ အကျိုးရှိအံ့နည်း။ မန္တော၊ တို့သည်။ ကိံ ကရိဿန္တိ၊ ကုန်အံ့နည်း။ ဇာတိ၊ သည်။ ကိံကရိဿတိ၊ နည်း။ ဘော၊ အရှင်တို့။ ယတော ယသ္မာ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ဗြာဟ္မ ဏော၊ သည်။ သီလဝါစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ မုသာ ဝါဒံ၊ သို့။ နစဟန်အာပဇ္ဇေယျ၊ ရာ။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒိဗ္ဗိ၊ ကုန်သော။ အဂ်ေဟိ၊ တို့နှင့်။သမန္နာဂတံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။

ဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ဗြာဟ္မဏီဒုတိ၊ဟူ၍။ပညပေတုံ၊ ၄၁။ သက္ကာ၊ ၏။ (ဤပါဠိသေသထည့်၍ ယောဇနာပါ)။

သီလပညာကထာ

၃၇၁။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏား။ပ။ သက္ကာ၊ လော။ပ။ မုသာဝါဒံ၊ သို့၊ နစ္စနဿာပဒ္ဓံယျ၊ မရောက်ရာ၊လော။ ဒုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဒုဒံ၊ ဤနှစ်ပါး၊သောအင်္ဂါတို့ တွင် တပါး၊သောအင်္ဂါကို။ ထပေတုံ၊ ၄၁။ နောဟိယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဘောဂေါတမ၊မ။ ဟိကသ္မာ၊ကြောင့်။ နောဟိယုတ္တံ နည်း။ ဘော ဂေါတမ၊မ။ ပညာ၊ကို။ သီလပရိဓောတ်ာ၊ သီလသည် ဖြူစင်၊စေ အပ်၏။ တနုညိုးကား၊ ပညာ၊ သည်။ သီလပရိဓောတာ၊ သီလ ကြောင့်ဖြူစင်၏။ သီလံ၊ ကို။ ပညာပရိဓောတံ၊ ပညာသည်ဖြူစင် စေအပ်၏။ တနုညိုးကား၊ သီလံ၊ သီလသည်။ ပညာပရိဓောတံ၊ ပညာကြောင့်ဖြူစင်၏။ ယတ္ထယသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ၊ ၌။ ပညာ၊ သည်း အတ္ထိ၊၏။တတ္ထတသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ၊ ၌။ သီလံ၊ သီလသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယတ္ထယသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ၊ ၌။ သီလံ၊ သီလသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ တသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ၊ ၌။ ပညာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သီလဝတော၊ သီလရှိသောသူအား။ ပညာ၊ ပညာသည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ပညဝတော၊ အား။ သီလံ၊ သီလသည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ သီလ ပညာဏဋ္ဌပန၊ သီလပညာကိုသာလျှင်။လောကသ္မိံ၊၌။ အဂ္ဂံဒုတိ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဧသယ္၊ ထာပိ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဟတ္ထေနဝါ၊ လက် တဖက်ဖြင့်မူလည်း။ ဟတ္ထံ၊ လက်တဖက်ကို။ ဓောဝေယျုယထာ၊ ဆေးသကဲ့သို့။ ပါဒေနဝါ၊ ဖြင့်မူလည်း။ ပါဒံ၊ ကို။ ဓောဝေယျ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ လျှင်။ပ။ အက္ခာယတိ၊၏။ ဒုတိယသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဒ္ဒိသု၊ ကုန်သော။ အဂေါသု၊ တို့တွင်။ ကေါ၊ သော။ အင်္ဂံ၊ကို။ထပေတုံ၊ ၄၁။ နောဟိယုတ္တံ၊ သင့်။ (ဤသို့ယောဇနာ)။

၃၁၈။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏား။ တေံ၊ သင်ဆိုသောစကားသည်။ ဝေံသာဓု၊ ကောင်း၏။ တနည်းကား၊ ဇတံ၊ သည်။ ဝေံသစ္စံ၊ သင်ဆိုတိုင်းမှန်၏။ပ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တံသီလံ၊ ထိုသီလဟူသည်။ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း။ သာပညာ၊သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ ဥတိ၊ သို့။ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ တေသို့ အထ္ထေ၊ ထိုအနက်၌။မယံ၊တို့သည်။ တွေ့ကပရမာယေဝ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသလျင်ကတည်း။ ဘဂဝန္တံယေဝ ဂေါတမံ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမကိုသာလျင်။ဝတ၊စင်စစ်။ယံ၊ တို့သည်။ သာဓု အာယသာစာမ၊ ရှိသေစွာ တောင်းပန် ပါကုန်၏။ ဘောတော ဂေါတမသေဝ၊ ၏သာလျင်။ ဥဏ္ဏာသ၊ အား။ တေသဘာသိတသ၊ ထိုဆိုအပ်သော သီလပညာစကား၏။ အထ္ထော၊ အနက်သည်။ ပဋိဘာတု၊ထင်စေလော့။ ဥတိ၊သို့။ အဝေါစ၊လျှောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။တေနဟိ၊ထိုသို့တပြီးကား။သုဏောဟိ၊လော့။ သာဓုကံ၊ မြို့၌။မနသိကရောဟိ၊လော့။ဘာသိဿာမိ၊ အံ့။ ဥတိ၊ သို့။ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊၏။ ဘော၊ ရှား။ ဝေံသာဓု၊ပြီ။ ဥတိ ခေါ်၊လျှင်။သောဏဒဏ္ဍော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊၏။ဝစနံ၊ကို။ပစ္စဿောသိ၊၏။ပြီ။ (အကြွင်းအနက်သာမည ဖလသုတ်နှင့်တူပြီ)။

သောဏဒဏ္ဍဥပါသကတ္တပဋိဝေဒနာ

၃၂၁။ ယံယေနကာရဏေန၊ ကြောင့်။ သာပရိသာ၊ သည်။ ပရိဘဝေယျ၊ နှိပ်စက်ရာ၏။ တေနကာရဏေန၊ ကြောင့်။ တာသဇနသ၊ ၏။ ယသောပိ၊ အခြံအရံသည်လည်း။ ဟာယေထ၊ ယုတ်ရာ၏။ ယသဇနသ၊ ၏။ ယသော၊ သည်။ ဟာယေထ၊ ရာ၏။ တသဇနသ၊ ၏။ ဘောဂါပိ၊ စည်းစိမ်တို့သည်လည်း။ ဟာယေယျုံ၊ ယုတ်ကုန်ရာ၏။ အမ္မာကံ၊ တို့သည်။ ယသော၊ ကို။ လဒ္ဓေါ၊ ၏။ ဘောဂါ၊ တို့ကို။ လဒ္ဓါ၊ ကုန်၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။

ဒီဃနိကာယ (၈) ၂၁၄-၃၆

အဟဆ္ဆေဝ၊ လျှင်။ ပရိသဂတော၊ ပရိသတ်၏အလယ်၌ နေသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်၍။ အဠုလိ°၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဏှေယျုံ၊ ချီအံ့။ ဧတံ၊ ထိုသို့ ပရိသတ်အလယ်၌ နေလျက် လက်အုပ်ချီခြင်းကို။ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ပစ္ဆုဋ္ဌာနံ၊ ထ၍ ခရီးဦး ကြိုဆိုခြင်းဟူ၍။ မာရေတု၊ မှတ်တော်မူပါလော့။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဟဆ္ဆေဝ၊ လျှင်။ပရိသဂတော၊ သည်။သမာနော၊ ၍။ ဝေဠုနံ၊ ဦးရစ်ကို။သိရသာ၊မှ။သြမုဆ္ဆေယျုံ၊ ချတ်အံ့။ "ဖြေအုံ့,လည်းဟူ"။ ဧတံ၊ ထိုသို့ ဦးရစ်ကိုချတ်ခြင်းကို။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ အဘိဝါဒနံ၊အရိုအသေရှိခိုးခြင်းဟူ၍။မာရေတု၊လော့။ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဟဆ္ဆေဝ၊ လျှင်။ ယာနဂတော၊ယာဉ်ထက်နေသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်၍။ ယာနာ၊ မှ။ ပစ္ဆောရောဟိတွာ၊ သက်၍။ ဘဂဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေယျုံ၊ အံ့။ ဧတံ၊ ထိုသို့ ယာဉ်မှသက်၍ ရှိခိုးခြင်းကြောင့်။ မံ၊ကို။သာပရိသာ၊ သည်။ ပရိဘာဝေယျ၊ ရာ၏။ ဧတကာရဏေန၊ ကြောင့်။ တဿဇနဿ၊၏။ ယသောပိ၊ သည်လည်း။ပ။ပတောဒလဋ္ဌိ°၊ကို။အဇ္ဇုန္နာမေယျုံ၊ ရှေ့ရှည်တက်အံ့။ ဧတံ၊ ထိုနှင်တံကို ရှေ့ရှည်တက်ခြင်းကို။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်၊ ယာနာ၊ မှ။ ပစ္ဆောရောဟနံ၊ သက်၏ဟူ၍။ မာရေတု၊ လော့။ ဘောဂေါဘမ၊ မ။အဟဆ္ဆေဝ၊ လျှင်။ ယာနဂတော၊ သည်။သမာနော၊ လျက်။ ဆတ္တံ၊ ကို။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းမှ။ အပနာမေယျုံ၊ ပယ်အံ့။ ဧတံ၊ ထိုသို့ ထီးကို ဦးခေါင်းမှ ပယ်ခြင်းကို။ ဘဝံ ဂေါတမော၊သည်၊ အဘိဝါဒနံ၊ ရိုသေစွာ ရှိခိုးခြင်းဟူ၍။ မာရေတု၊ လော့။ ဇုတိ၊ သို့။ သော်ဘဒဏ္ဍော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၃၂၂။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧသောဘဒဏ္ဍံ၊ ဧသော။ မြွာဟ္မဏံ၊ကို။ ဓမ္မိယာ၊ တရားနှင့်လျော်ပတ်ဧသော။ ကထာယ၊ စကားဖြင့်။ သန္ဒဿေတွာ၊ ကောင်းစွာပြ၍။ သမာဒပေတွာ၊ ကောင်းစွာ ယူစေ၍။သမုတ္တေဇေတွာ၊ကောင်းစွာ အားထုတ်စေ

၍။သံပဟံသေတ္ဝာ၊ ကောင်းစွာ ရွှင်စေ၍။ အာသနဲ၁၊မှ။ဥဉ္ဆာယ၊ ထ၍။ ပက္ကမိ၊ ကြွတော်မူလေ၏။

စတုတ္ထံ၊ သေ၁။သောဏဒဏ္ဍသုတ္တံ၊သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-ကူဋဒန္တသုတ္တ
ခါဏုမတကပြာဟ္မဏဂဟပတိကာ

၃၂၃။ ဘန္တေကဿပ၊ပ။ဇုဒံသုတ္တံ၊ ဤကူဋဒန္တသုတ်ကို။ မေ မယာ၊သည်။ ဘဂဝတော၊၏။ သမ္မုခါ၊မှ။ ဒေဝံကေနအာကာရေန၊ဖြင့်။ သုတံဥပလက္ခိတံ၊ ၏။ပ။ ယေနဒိသာဘာဂေန၊ အကြင်အရပ်မျက်နှာအဖို့ဖြင့်။ ခါဏုမတံနဝမ၊ ခါဏုမတအမည်ရှိသော။ မဂဓေသုံ၊ မဂဓတိုင်းတို့၏။ ပြာဟ္မဏဂါမေဝ၊ ပုဏ္ဏားရွာသို့။ ဂန်ဖြေဝ၊ သွားအပ်၏။တံ-တေနဒိသာဘာဂေန၊ဖြင့်။တံဂါမံ၊ထို ပုဏ္ဏားရွာသို့။အဝသရိ၊ရောက်တော်မူလေ၏။ တတြ၊ ထိုအရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (သုဒံကားအနက်မရှိ)။ ခါဏုမတေ၊ ခါဏုမတအမည်ရှိသောရွာ၌။အမ္ဗလဋ္ဌိကာယံ၊ တံခါး၏ အနီး၌ နုပျိုသော သရက်ပင်ရှိသော ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ ကူဋဒန္တော၊ ကူဋဒန္တအမည်ရှိသော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ သတ္တာ၊သဒံ၊လူမျိုးဆင်ယာဉ်မြင်းယာဉ်အစရှိသော သတ္တဝါတို့ဖြင့် ပြည့်ထဲ၏သော။သတိဏကဋ္ဌောဒကံ၊ များစွာသော မြက် ထင်း ရေ လည်းရှိထသော။ သဓညံ၊ များသော ဥစ္စာစပါးလည်းရှိထသော။ ရာဇဘောဂ္ဂံ၊ မင်းမှ ရအပ်သော စည်းစိမ်လည်း ဖြစ်ထသော။ ''မင်းကဲ့သို့ဖြစ်၍ ခံစားအပ်သော စည်းစိမ်လည်း ဖြစ်ထသော, လည်းဟူ''။ မဂဓရာဇာနံ၊ မဂဓတိုင်းကို အစိုးရထသော။ သေနံယေန၊ များသော စစ်သည် ရှိထသော။ ဗိမ္ဗိသာရေန၊ ဗိမ္ဗိသာရ အမည်ရှိသော။ ရညာ၊သည်။ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်ထသော။ ရာဇဒါယံ၊ မင်း၏အဖမ္ဥစ္စာဖြစ်ထသော။ပြဟ္မဒေယျံ၊ မြတ်သောပေးခြင်းဖြင့်

ပေးအပ်ထသော။ ခါဏုမတံ၊ ခါဏုမတ အမည်ရှိသော ရွာကို။ အဖျာဝသတိ၊ စိုးအုပ်၍ နေ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ဥ်။ ကူဋဒန္တသ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏသ၊ သည်။ မဟာယညေ၊ ကြီးစွာသော ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို။ ဥပကွဋ္ဌော၊ သည်။ ဟော်တိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္တဥသဘသတာနိစ၊ နွားဥသဘခုနစ်ရာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သတ္တဝစ္ဆတရသတာနိစ၊ နို့စို့နွားငယ်ခုနစ်ရာတို့ကိုလည်းကောင်း။ သတ္တဝစ္ဆတရီသတာနိစ၊ နို့စို့နွားမငယ်ခုနစ်ရာတို့ကိုလည်းကောင်း။ သတ္တအဇသတာနိစ၊ ဆိတ်ကုလားခုနစ်ရာတို့ကို လည်းကောင်း။ သတ္တဥရဿသတာနိစ၊ ဆိတ်မြန်မာ ခုနစ်ရာတို့ကို လည်းကောင်း။ ယညတ္ထာယ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းငှာ။ ထူဏူပနိတာနိ၊ ယဇ်တိုင်၏ အနီးသို့ ဆောင်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

၃၂၄။ ခါဏုမတကာ၊ ခါဏုမတရွာ၌ နေကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏ ဂဟပတိကာ၊ တို့သည်။ (အကြွင်းအနက်လွယ်၏) ။ပ။

၃၂၉။ ဘဝန္တော၊ တို့သည်။ အာဂမေန္တု၊ ငံ့ကုန်ဦးလော့။ပ။

ကူဋဒန္တဂဏကထာ

၃၃၀။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ အနေကာနိ၊ များစွာကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏသတာနိ၊ ပုဏ္ဏားအရာတို့သည်။ ခါဏုမတေ၊ ၌။ ကူဋဒန္တသ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏသ၊ ၏။ မဟာယညံ၊ ကြီးစွာသော ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို။ အနုဘဝိသာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ၍။ ပဋိဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။

၃၃၁။ ပ။ဒဿနာယ၊ ငှာ။ ဥပသင်္ကမိသ္သတိ၊ ကပ်လတ္တံ့ဟူသည်ကား။ သစ္စံကိရ၊ မှန်ပေသလော။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ဘော၊ အရှင်တို့။ မေ၊ ၏။ ဧဝံပရိဝိတက္ကော၊ သည် ဟောတိ၊ ၏။ အဟုပို့၊ သည်လည်း။ပ။ ဥပသင်္ကမိသ္သာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ မိန့်၏။ (အကြွင်း သောဏဒဏ္ဍသုတ်နှင့် တူ၏။ ကွဲရာမှာ ယောဇနာအံ့)။ပ။

မဟာဝိဇိတရာဇယညကထာ

၃၃၅။ ပ။ဘောဂေါတမ၊မ။ ဂေါတမော၊သော။သမဏော၊ သည်။ တိဝိဓယညသမ္ပဒဉ္စ၊သုံးပါးသောလားခြင်းရှိသော ယဇ်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို လည်းကောင်း။ သောဋ္ဌသပရိက္ခာရဉ္စ၊ တစ်ဆယ့် ခြောက်ပါးသော ယဇ်၏ အခြံ အရုံ အဆောက်အဦ ကိုလည်း ကောင်း။ ဇာနာတိ၊သိ၏။ ဤတ်၊ဤသို့။ တေဝစနံ၊ကို။ မေယော၊ သည်။သုတံ၊ကြားအပ်၏။ အဟံ၊သည်။ ခေါပန၊စကား။ တိဝိဓ-ယညသမ္ပဒဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သောဋ္ဌသပရိက္ခာရဉ္စ၊ ကိုလည်း ကောင်း။ နဇာနာမိ၊ သိ။ အဟံ၊သည်။ မဟာယညံ၊ ကြီးစွာသော ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို။ယဇိတုံ၊ပူဇော်ခြင်းငှာ။ဤဆွာမိစ၊အလိုလည်း ရှိ၏။သာဓုအာယာစာမ၊တောင်းပန်ပါကုန်၏။ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ မေ၊အား။ တိဝိဓယညသမ္ပဒဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သော ဋ္ဌသပရိက္ခာရဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဒေသေတု၊ ကြားတော်မူ လော့။ ဤတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။

၃၃၆။ ဗြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား။တေနဟိ၊ကား။သုဏောဟိ၊လော။ သာဓုကံ၊မြို့ခွာ။ မနသိကရောဟိ၊လော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောအံ့။ ဤတိ၊ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘော၊ အရှင်ဂေါတမ။ ဧဝံ သာဓု၊ ပြီ။ ဤတိခေါ၊ဤသို့လျှင်။ ကဋ္ဌဒန္တော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏောသည်။ ဘဂဝတော၊၏။ဝစနံ၊ကို။ ပစ္စဿော သိ၊၏၊ဘဂဝါ၊သည်။တေဝစနံ၊ကို။အဝေါစ၊၏။ဗြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ရှေးဦးဖြစ်၏။ အဓော၊ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံသော။ မဟဒ္ဓနော၊ အလွန်များသော ဥစ္စာရှိ ထသော။ မဟာဘောဂေါ၊ များသော အသုံးအဆောင် ရှိထသော။ပဟူတဇာတရူပရဇတော၊များသော ရွှေငွေရှိထသော။ ပဟူတဝိတ္တူပကရဏော၊ များသော တန်းဆာ ရွှေခွက် ငွေခွက်၊ ဘဏ္ဍာ စရှိသော နှစ်သက်ခြင်းကို ပြုတတ်သော အဆောက်အဦဖြစ်သော ဥစ္စာရှိထသော။ပဟူတဓနဓညော၊ များ စွာမြို့ပ်၍ထားသော ဥစ္စာစပါးရှိထသော။ ပရိပုဏ္ဏကောသဏ္ဍော

ဌာဝါရော၊ ပြုည့်စုံသော ကျိုကြရှိထသော။ မဟာဝိဇိတောနာမ၊ မဟာဝိဇိတအမည်ရှိသော။ ရာဇာသည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ မြဟဟ္မ-ဏာ၊ ဣဿား။ အထခေါ၊ ဌ်။ ရဟောဂတသ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်သို့ ကပ်၍။ပဋိသလ်လီနသ၊တစ်ယောက်အထီးတည်းနေထသော။မဟာဝိဇိတသ၊မဟာဝိဇိတအမည်ရှိသော။ ရညော၊ ၏။ စေတသော၊ ၏။ ဒေဝပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှား ဖြစ်၏။ ကိံဥဒပါဒိ၊ ဟူမူကား။ မေမယာ၊ သည်။ ဝိပုလာ၊ များစွာကုန်သော။ မာနုဿိကာ၊ လူ့ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်တို့ကို။ အဓိဂတာခေါ၊ ကုန်ပြီ။ မဟန္တံ၊ ကျယ်စွာသော။ ပထဝိမဏ္ဍလံ၊မြေအပြင်ကို။ အဘိဝိဇိယ၊စိုးအုပ်၍။အဏ္ဏာဝဿမိ၊ နေ၏။ တနုဉ်းကာ၊၊ အဘိဝိဇိယ၊ အောင်၍။ အဏ္ဏာဝဿမိ၊ စိုးအုပ်၏။ ယံနူန-ယဒိပန၊ ၍။ ယံမဟာယညံ၊ အကြင် ကြီးစွာသော ယဇ်ပူဇော်ခြင်းသည်။မမ၊၏။ ''အား,လညးဟူ''။ ဒီဃရတ္တံ၊ရှည်စွာသောညဉ့်ပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားဖြစ်ခြင်းငှာ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာဖြစ်ခြင်းငှာ။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ တံမဟာယညံ၊ ထို ကြီးစွာသောယဇ်ကို။ အဟံ၊ သည်။ ယဇေယျံ၊ ပူဇော်အံ့။ ဇုတိသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။

၃၃၇။ အထခေါ၊ ထိုသို့အကြံဖြစ်သော အခါ၌။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ဣဿား။ မဟာဝိဇိတော၊ သော။ ရာဇာ၊သည်။ ပုရောဟိတံ၊ပုရောဟိတ်ဖြစ်သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ကို။ အာမန္တေတွာ၊ခေါ်၍။ တေံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံအဝေါစ၊ နည်း။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ဣဿား။ ဇုဓ၊ ဤအရပ်၌။ ရဟောဂတသ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်သို့ ကပ်၍။ ပဋိသလ်လီနသ၊ တစ်ယောက် အထီးတည်း နေထသော။ မယံ၊ ၏။ စေတသော၊၏။ပ။ဗြာဟ္မဏာ၊ ဣဿား။ အဟံ၊သည်။မဟာယညံ၊ကို။ ယဇိတုံ၊ ငှာ။ ဇုဈာမိ၊၏။ ယံယညယဇနံ၊အကြင်ယဇ်ပူဇော်ခြင်းသည်။ မမ၊ အား။ ဒီဃရတ္တံ၊ လုံး။ ဟိတာယ၊ ငှာ။ သုခါယ၊ငှာ။ အဿဘဝေယျ၊၏။တံယညယဇနံ၊ ကို။ဘဝံ၊ အရှင်ပုဏ္ဏားသည်။ အနုသာသတု၊ စီရင်လော့။ဇုတိတေံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။

၃၃၀။ မြာဟွဏ၊ ပုဏ္ဏားး။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သေဉ်။ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ်ဖြစ်သော။ မြာဟွဏော၊ သည်း။ မဟာဝိဇိတံ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ ကို။ တေံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘောတောရညော၊ အရှင်မင်းကြီး၏။ ဇနပဒါ၊ တို့သည်။ သကဇ္ဈကာ၊ ခိုးသူတည်းသော ရန်သူတို့ဖြင့် ရှန်သူရှိကုန်၏။ "ခိုးသူတည်း ဟူသော ငြောင့်တို့ဖြင့် ငြောင့်ရှိကုန်၏, လည်းဟူ"။သဉ္ဇပ်ပြဋ္ဌာ၊ခိုးသူတို့ကြောင့် ပင်ပန်းခြင်းရှိကုန်၏။ ဂါမဃာတာပိ၊ ရွာကို ဖျက်ခြင်းတို့သည်လည်း။ ဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ နိဂမဃာတာပိ၊နိဂုံးကိုဖျက်ခြင်းတို့သည်လည်း။ဒိဿန္တိ၊ကုန်၏။ နဂရဃာတာပိ၊ မြို့ကိုဖျက်ခြင်းတို့ သည်လည်း။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန္ထဒူသနာပိ၊ ခရီးဦစောင့်၍ လုယက်ခြင်းတို့သည်လည်း။ "ခရီးသွားသောသူတို့သည်, လည်းဟူ"။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝါပန၊ စင်စစ်။ ဘဝံ ရာဇာ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ သကဇ္ဈကေ၊ ခိုးသူတည်းဟူသော ငြောင့်ရှိထသော။ သဉ္ဇပ်ပြဋ္ဌေ၊ ခိုးသူကြောင့် ပင်ပန်းခြင်းရှိထသော။ ဇနပဒေ၊ ၌။ ဗလိံ၊ အခွန်ကို။ ဥဒ္ဒရေယျ၊ ထုတ်အံ့။ ခတန၊ ထိုသို့ထုတ်ခြင်းကြောင့်။ ဘဝံ ရာဇာ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်။ အကိစ္စကာရီ၊ မပြုအပ်သော ကိစ္စကိုပြုသည်။ အသဘဝေယျ၊ ၏။ ခဝါပန၊ စင်စစ်။ သိယာ၊ ရံခါ။ ဘောတောရညော၊ ၏။ ဧဝံပရိဝါတော၊ သည်။ အသဘဝေယျ၊ ၏။ ကိံ ဘဝေယျ၊ နည်း။ အဟံ၊ သည်။ ဧကံဒဿုဒိလံ၊ ဤခိုးသူတည်း ဟူသောငြောင့်ကို။ ဃဇေနဝါ၊ သတ်သဖြင့် လည်းကောင်း။ "ဖျက်ဆီးသဖြင့်လည်းကောင်း,လည်းဟူ"။ ပန္ထနေနဝါ၊နှောင်ဖွဲသဖြင့် လည်းကောင်း။ ဒဏ္ဍနိယာဝါ၊ဥစ္စာယုတ်စေသဖြင့်လည်းကောင်း။ "ဥစ္စာကို နှုံးစေသဖြင့် လည်းကောင်း,လည်းဟူ"။ ဂရဟာယဝါ၊ ဦးခေါင်းပြည်းသည်ကို ပြုခြင်းအစရှိသော ကဲ့ရဲ့ဖွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်စေသဖြင့် လည်းကောင်း။ပဗ္ဗာဇနာယဝါ၊ ပြုည်မှ နှင်ထုတ်သဖြင့် ပယ်းကောင်း။သမူဟနိဿာမိ၊ပယ်ဦးအံ့။ "နှစ်ဦးအံ့လည်းဟူ" ဒုတိယဝံပရိဝိတော၊သည်။ အသဘဝေယျ၊၏။ ခဝါပန၊စင်စစ်။

ဧဝံ၊ ဤသို့ ပယ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဧတသဒဿုမ်ိဳလသ၊ ထို ခိုးသူတည်း ဟူသော ငြောင့်ကို။ သမ္မာ၊ အကြင်းမဲ့။ သမုဿ္ဌါ တော၊ နုတ်ခြင်းသည်။ "ပယ်ခြင်းသည်, လည်းဟူ"။ နဟာတိ၊ ဖြစ်။ ယေတေစောရာ၊ တို့သည်။ ဟတာဝသေသကာ၊ သေဉီး သည်မှ ကြွင်းကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဟေစောရာ၊ တို့သည်။ ပန္ဆာ၊ နောက်အခါ၌။ ရညော၊ ၏။ ဇနပဒံ၊ ကို။ ဝိဟေဋ္ဌိဿန္တိ၊ ညှဉ်းဆဲကုန် လတ္တံ့။ အဝိစ၊ စင်စစ်ကား။ ဇုဒံ သံဝိဓာနံ၊ ဤသို့သော အစီအရင်ကို။ အာဂမ္မ၊ အကြောင်းပြု၍။ "စွဲ၍လည်းဟူ"။ ဧဝံ၊သို့။ တေသ ဒဿုဓိလသ၊ ထိုခိုးသူတည်း ဟူသောငြောင့်ကို။ သမ္မာ၊ လျောက်ပတ်စွာ။ သမုဿာတော၊ ပယ် ခြင်းသည်။ "နုတ်ခြင်းသည်,လည်းဟူ"။ ဟောတိ၊ ၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ကြီးစွာသော ယဇ်ကို ပူဇော်လိုသည်ရှိသော်။ ဘဝံရာဇာ၊ မင်းသည်။ ယေဇနာ၊ တို့သည်။ ဘောတောရညော၊၏။ဇနပဒေ၊ ၌။ ကသိဂေါရက္ခေ၊ လယ်လုပ်ခြင်း နွားစောင့်ခြင်း၌။ ဉဿဟန္တိ၊ အားထုတ်ကုန်၏။ တေသံ၊ တို့သူတို့အား။ ဘဝံရာဇာ၊သည်။ ဗီဇ ဘတ္တံ၊ မျိုးရိက္ခာ ဇမင်းကို။ အနုပဗေဒာ၊ ပေးတော် မူလော့။ ဘောတောရညော၊ ၏။ ဇနပဒေ၊ ၌။ ယေဇနာ၊ တို့သည်။ ဝါဏိဇ္ဇာယ၊ ကုန်သွယ်ခြင်း၌။ ဉဿဟန္တိ၊ အားထုတ်ကုန်၏။ တေသံ၊ တို့အား။ ဘဝံရာဇာ၊ သည်။ ပါဘတံ၊ ကုန်ရင်းဥစ္စာကို။ အနုပဗေဒာ၊ပေးတော်မူလော့။ဘောတောရညော၊၏။ဇနပဒေ၊ ၌။ ယေဇနာ၊ တို့သည်။ ရာဇပေါရိသေ၊ မင်းခ ယောဂျိုး အမှု၌။ ဉဿဟန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ ဘဝံရာဇာ၊ သည်။ ဘတ္တဝေတ္တဲနံ၊ ထမင်းရိက္ခာကို။ ပကပ္ပေဇာ၊ စီရုင်တော် မူလော့။ တေစ မနုဿာ၊ တို့သည်လည်း။ သကမ္မပသုတာ၊ မိမိ အမှု၌ အားထုတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ရညော၊ ၏။ ဇနပဒံ၊ ကို။ နဝိဟေဋ္ဌေဿန္တိ၊ မညှဉ်းဆဲကုန်လတ္တံ့။ ရညော၊ ၏။ ရာသိကော၊ ဥစ္စာစုသည်။မဟာစ၊၊များသည်လည်း။ ဘဝိဿတိ၊လတ္တံ့။ ခေမ ဋ္ဌိတာ၊ ငြိမ်းချမ်းစွာ တည်ကုန် ထသော။ "ဘေးမရှိကုန်

ထသော, လည်းဟူ''။ အကဏ္ဍကာ၊ ခိုးသူတည်းဟူသော ငြောင့် မရှိကုန်ထဒသာ။ အနုပ်ဋ္ဌာ၊ ခိုးသူကြောင့် ပင်ပန်းခြင်း မရှိကုန် ထသော။ ဇနပဒါစ၊ ရွာ စွန် ဇနပုဒ်တို့သည် လည်းကောင်း။ မနုဿာစ တို့သည်၎င်း။ မုဒါ၊ အချင်းချင်း။ မောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥရေ၊ရင်၌။ပုတ္တေ၊ တို့ကို။ နှစ်စွန့်ကာ၊ ကဲ့စေကုန်လျက်။ အပါရုတဃရာ၊ ဟင်းလင်းသော တံခါးရှိကုန် သည်ဖြစ်၍။ဝိဟရိသန္တိ၊ကုန်လတ္တံ့။ ဇာတိ၊သို့။ အဟံ၊ သည်။ မည မညာမိ၊အောက်မေ့၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ပုရောဟိတော၊ သော။ ပြာဟ္မဏော၊သည်။အဝေါစ၊၏။ ဘော၊ အရှင်ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား။ ဝေံ သာမု၊ပြီ။ဇာတိ၊ သို့။ ပြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏား။ မဟာဝိဇိတော၊ သော။ ရာဇာ၊သည်။ ပုရောဟိတသ၊ သော။ ပြာဟ္မဏာသ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပဋိသုတ္ဝာ၊ဝန်ခံ၍။ ယေဇေနာ၊ တို့သည်။ ရညော၊ ၏။ ဇနံ ပဒေ၊၌။ ကသိဂေါရက္ခေ၊ လယ်လုပ်ခြင်းနွားစောင့်ခြင်း၌။ ဥဿ ဟိံသု အားထုတ်ကုန်၏။ တေသံ၊ တို့အား။ မဟာဝိဇိတော၊ သော။ ရာဇာ၊သည်။ ဗိဇဘတ္တံ၊ မျိုးရိက္ခာထမင်းကို။ အနုပ္ပဒါသိ၊ ပေး၏။ပ။ ပါဘတံ၊ကုန်ရင်းဥစ္စာကို။ အနုပ္ပဒါသိ၊ ၏။ယေဇေနာ၊ တို့သည်။ ရာဇဓေါရိဓသ၊ မင်းခယောက်ျားအမှု၌။ ဥဿဟိံသု၊ အားထုတ်ကုန်၏။တေသံ၊တို့အား။ပ။ဘတ္တဥတ္တံနံ၊ ထမင်းရိက္ခာ ကို။ ပကပ္ပေသိ၊ ၏။ တေစမနုဿာ၊ တို့သည်လည်း။ သကမ္မပသုတာ၊ မိမိအမှုဘဏ္ဍလုံ့လပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ရညော၊ ၏။ ဇနပဒံ၊ ကို။ နဝိဟေဋ္ဌိံသု၊မညှဉ်းဆဲကုန်။ ရညော၊၏။ ရာသိကော၊ ဥစ္စာအစု သည်။ မဟာစ၊ များသည်လည်း။ အဟောသိ၊ ၏၊ ခေမဋ္ဌိတာ၊ ဘေးမရှိကုန်ထသော။ အကဏ္ဍကာ၊ ခိုးသူတည်းဟူသော ငြောင့် မရှိကုန်ထသော။ အနုပ်ဋ္ဌာ၊ ခိုးသူကြောင့် ပင်ပန်းခြင်း မရှိကုန် ထသော။ ဇနပဒါစ၊ ရွာစွန် ဇနပုဒ်တို့သည် လည်းကောင်း။ မနုဿာစ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ မုဒါ၊ အချင်းချင်း။ မောဒ မာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥရေ၊ ၌။ ပုတ္တေ၊ တို့ကို။ နှစ်စွန့်ကာ၊ကဲ့စေကုန်လျက်။ အပါရုတဃရာမညေ၊ ဟင်းလင်းသော

တံခါးရှိကုန်သကဲ့သို့။ ဝိဟာရိံသု၊ နေကုန်၏။ပ။ ဘော၊ အရှင်ပုရောဟိတ်။ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သောဒသုခိလော၊ ထိုခိုးသူတည်းဟူသောငြောင့်ကို။ သမုဟတော၊ ပယ်အပ်ပြီ။ ဘောတော၊ အရှင်ပုရောဟိတ်၏။ သံဝိဓာနံ၊ အစီအရင်ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ မေ၊ ငါ၏။ ရာသိကော၊ ဥစ္စာစုသည်။ မဟာဓ၊ များသည်လည်း။ အဟောသိ၊ ပြီ။ပ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား။ အဟံ၊ သည်။ မဟာယညံ၊ကို။ယဇိတုံ၊ ၄ာ။ ဇနပဒေါ၏။ ယံယဇနံ၊အကြင်ယဇ်ပူဇော်ခြင်းသည်။ မမ၊ အား။ ဒီဃရတ္တံ၊ လုံး။ ဟိတာယ၊ ၄ာ။ သုခါယ၊ ၄ာ။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ တံယဇနံ၊ ကို။ ဘဝံ၊ အရှင်ပုရောဟိတ်သည်။ အနုသာသတု၊ စိရင်လော့။ "ဆုံးမလော့, လည်းဟူ"။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ရာဇာ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

စတုပရိက္ခာရ

၃၃၉။ တေနဟိ၊ကား။ဘောတောရညော၊၏။ ဇနပဒေ၊ ၌။ အနုယန္တော၊ မိမိနောက်သို့အစဉ်လိုက်ကုန်သော။ ယေခတ္တိယာစ၊ အကြင်မင်းတို့သည် လည်းကောင်း။ နေဂမာစေဝ၊ အကြင်နိဂုံးရွာသူတို့သည် လည်းကောင်း။ ယေ ဇာနပဒါစ၊ အကြင်ဇနပုဒ်ရွာသူတို့သည် လည်းကောင်း။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဇနေ၊ တို့ကို။ဘဝံရာဇာ၊သည်။အာမန္တယတံ-အာမန္တယတု၊ ခေါ်တော်မူဒလော့။ဘော၊အိုလူများတို့။အဟံ၊သည်။မဟာယညံ၊ကို။ယဇိတုံ၊ ၄ာ။ဇနပဒေါ၏။ယံယဇနံ၊သည်။မမ၊အား။ဒီဃရတ္တံ၊ရှည်စွာသော ညဉ့်ပတ်လုံး။ဟိတာယ၊၄ာ။သုခါယ၊၄ာ။ အဿဘဝေယျ၊၏။ တံယဇနံ၊ကို။ ဘောဇနော၊ အရှင်တို့သည်။ မေ၊အား။ အနုဇာနန္တု၊ ခွင့်ပြုကုန်လော့။ဇာတိ၊သို့။ အာမန္တယတံ-အာမန္တယတု၊ ဆိုတော်မူလော့။ ဘောတောရညော၊၏။ ဇနပဒေ၊၌။အမစ္စာ၊ ချစ်သော အဆွေ ခင်ပွန်း ဖြစ်ထသော။ ပါရိသဇ္ဇာ၊ အစေ အပါးကို ခံကုန်ထသော။ နေဂမာစေဝ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ ယေ ဇနပဒါစ၊ သည်လည်းကောင်း။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ ဇနေ၊

တို့ကို။ ဘဝံရာဇာ၊ သည်။ အာမန္တယတံ-အာမန္တယတု၊ ခေါ် တော်မူလော့။ (ပါဠိမှာ။ပ။ ဟု ၎င်သည်။ ဖော်လိုက်လည်)။ ဗြာဟ္မဏ မဟာသာလာ၊ ဥစ္စာများသော ပုဏ္ဏားအမျိုးဌာ ဖြစ်ကုန်သော။ "ဗြာဟ္မဏမဟာသာလမျိုးဌာ ဖြစ်ကုန်သော, လည်းဟူ"။ ယေ နေဂမာစေဝ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ယေ ဇာနပဒါစ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ သန္တိ၊ကုန်၏။ တေ ဇနေ၊ တို့ကို။ ဘဝံရာဇာ၊သည်။အာမန္တယတံ-အာမန္တယာတု၊ လော့။ ဂဟပတိ နေစယိကာ၊ ဥစ္စာများသော သူကြွယ်အမျိုးဌာဖြစ်ကုန်သော်။ ယေ နေဂမာစေဝ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ယေဇာနပဒါစ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ ဇနေ၊ တို့ကို။ ဘဝံရာဇာ၊ သည်။ အာမန္တယတံ-အာမန္တယတု၊ လော့။ပ။ (အကြွင်းအနက် တူပြီ)။ယံယဇနံ၊ သည်။ မမ၊ အား။ ဒိဃရတ္တံ၊ လုံး။ ဟိတာယ၊ ဌာ။ သုခါယ၊ ဌာ။ အသဘဝေယျ၊၏။ တံယဇနံ၊ ကို။မေ၊ အား။ ဘဝန္တော၊အရှင်တို့သည်။ အနုဇာနန္တု၊ ခွင့်ပြုကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ရာဇာ၊သည်။အဝေါစ၊၏။ ဘဝံရာဇာ၊ သည်။ မဟာယဿံ၊ ကို။ယဇတံ-ယဇတု၊ပူဇေါ်တော်မူလော့။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ ယဉ္ဉ ကာလော၊ယဇ်ပူဇော်အံ့သောအခါတန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ မနုဿာ၊ တို့သည်။အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဣမိနာ ဝုစ္စမာနနယေန၊ ဤဆိုလမ်းညွှန်သောနည်းဖြင့်။ (ဣတိကား အဂ္ဂစ္ဆမာနာ ပေက္ခတဉ်း)။ အနုမတိပက္ခာ၊ မိမိအလိုအားဖြင့် အပင်းအသင်း ဖြစ်ကုန်သော။ "အန္တင့်ကိုပေးတတ်ကုန်သော, လည်းဟူ"။ ဣမေစတ္တာရော၊ ဤလေးပါးတို့သည်။ တသော ယညဿ၊ ၏လျှင်။ပရိက္ခာရာ၊ အခြံအရံတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။

အဋ္ဌပရိက္ခာရ

၃၄၀။ အရော၊ ဥစ္စာနှင့် ပြည့်စုံ၏။ မဟဒ္ဓနော၊ အတိုင်းမသိသော ဥစ္စာ ရှိ၏။ မဟာဘောဂေါ၊ များသော အသုံးအဆောင်ရှိ၏။ ပဟူတဇာတရူပရဇတော၊ များစွာသော ဥစ္စာ

ရွှေငွေရှိ၏။ ပဟုတဝ်ဘွာ။ ပကရဏောဒ၊ မျာ့းသောရွှေနွက် ငွေနွတ် အစရှိသော နှစ်သက်ခြင်းကို ပြုဝတ်သော အဆောက်အဦရှိ၏။ ပဟုဘဓနဓညော၊ မျာ့းသောမြေဦမြုပ်၍ ထာ့းအပ်သော ဥစ္စာ စပါ့းရှိ၏။ ပရိပုဏ္ဏကောသကောဋ္ဌာဂါရော၊ ပြည့်စုံသော ကျိုကြ ရှိ၏။ ဗလဝါ၊ မျာ့းခသာ စစ်သည်ဗိုလ်ပါ ရှိ၏။ အဿဝါယ၊ စကာ့းကို လိုက်နာတတ်ထသော်ဘာ။ သြဝါဒပဋိကရာယ၊ အဆုံ့း အမကို လိုက်နာတတ်ထသော။ စတုရင်္ဂိနိယာ၊ သေ၊သေနာယ၊ နှင့်။ သမန္နာဂတောဒ၊ ၏။ ပစ္စတ္ထိကေ၊ ရန်သူတို့ကို။ ယသသာ၊ အခြံ အရံဖြင့်။ သဟတိမညော၊ နှိပ်စက်သကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရား နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဒါယကောဒ၊ ပေးကမ်းစွန့်ကြဲတတ်၏။ "အလ္လဋ္ဌရဲရင့် ၏, လည်းဟူ"။ ဒါနပတိ၊ အလ္လ၏အရှင်လည်းဖြစ်၏။ အနာဝဋ္ဌ ဒ္ဓါရော၊ ဟင်းလင်းသော တံခါ့းရှိ၏။ သမဏ ဗြာဟ္မဏ၊ ကပဏ ဒ္ဓိက ဝဏိဗ္ဗက ယာစကာနံ၊ ရဟန်း, ပုဏ္ဏား, အထီးကျန်သော ခရီးသွား, သူဆင်းရဲ, ဖုန်းတောင်း ယာစကာတို့၏။ သြပါဏ ဘူတော၊ ရေကန် ရေတွင်း သဖွယ်ဖြစ်၏။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ တဿတဿ သုဇာတဿ၊ ထိုထိုသော ဆရာဒေထံ၌ သင်ကြားခြင်းဖြင့်။ (သဝိဘတ် ကရိဏ်း အနက်၌ ဖြစ်၏)။ ဗဟုသုဒတာ၊ များသောသင်ကြားခြင်းရှိ၏။ (သုဇာတသဒ္ဒ ဇာတ သဒ္ဒါကား တဇ္ဇာတည်း)။ တဿတဿဝ ဘာသိ တဿ၊ ထိုထို ဟောတော်မူအပ်သော ပါဠိတော်၏ သာလျင်။ (ခေါပနကား ပဒါလင်္ကာရတည်း. အတ္ထံ၊ ကို။ အယံ အတ္ထော၊ သည်။ ဇုမဿ ဘာသိတဿ၊ ၌ပါဠိ၏။အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အယံအဒ္ဓတ္ထော၊သည်။ ဇုမဿဘာသိတဿ၊၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဇုဘိ၊ သို့။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ပဏ္ဍိတောဒ၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာအကျိုး စီးပွါ့းကိုသိသော ပညာနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဝိယတ္တော၊ အထူးတူ့းသော အရာ၌လိမ္မာသော ပညာနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ မေဓာဝိ၊ ကိလေသာတို့ကို ဖျက်ဆီးနိုင်သော ပညာနှင့်လည်းပြည့်စုံ၏။ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နေ၊ကုန်သော။အတ္ထော၊အကျိုးစီးပွါ့းတို့ကို။စိန္တေတုံ၊

ဌာ။ပဋိမလော၊ စွမ်းနိုင်၏။ မဟာဝိဇိတော၊ေသော၊ရာဇာ၊သည်။ အင်္ဂဟိ၊ကုန်သော။ ဣမေဟိအင်္ဂေဟိ၊တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ဣမာနိအင်္ဂဂ်ါနိပိ၊တို့သည်လည်း။ ဟေသေဝယညသ၊ ၏လျှင်။ ပရိက္ခာရာ၊ အခြံအရံတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ပ။

တိဿဝိဓေ

၃၄၂။ အထခေါ၊ ဠ်။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏား။ ပုရောဟိတော၊ သော။ဗြာဟ္မဏောသည်။ မဟာဝိဇိတသ၊သော။ရညော၊အား။ ယညာ၊ ယဇ်ပူဇော် သည်မှ။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးအဖို့၌ သာလျှင်။ တိဿော၊ကုန်သော။ ဝိဓော၊ထားခြင်းတို့ကို။ ဒေသေသိ ကြား၏။ တိဿော၊ ကုန်သော။ ဝိဓော၊ တို့သည်။ ကတမော၊ ဟူမူကား။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ မဟာယညံ၊ ကို။ ယိဋ္ဌကာမဿ၊ ပူဇော်ခြင်းငှာ အလိုရှိသော။ ဘောတောရညော၊ အရှင်မင်းကြီး၏။ (ဝိပ္ပဋိသာရော်၌စပ်)။မဟာ၊ များစွာသော။ မေ၏။ ဘောဂက္ခန္ဓော၊ စည်း စိမ်ဥစ္စာစုသည်။ ပဂန္ဓိဿတိဝတ၊ကုန်လတ္တံ့သည်တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ကောစိဒေဝ၊တစုံတခုလျှင်ဖြစ်သော။“ရံခါလျှင်လည်းဟူ”။ ဝိပ္ပဋိသာရော၊ နှလုံးမသာ ခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော ဝိပ္ပဋိသာရော၊ ကို။ ဘောတောရညော၊ သည်။ နကရဏီယော၊ မပြုအပ်။ မဟာယညံ၊ ယဇ်ကြီးကို။ ယဇမာနဿ၊ ပူဇော်ဆဲ ဖြစ်သော။ဘောတောရညော၊ ၏။မဟာ၊ သော။ မေ၊ ၏။ ဘော ဂက္ခန္ဓော၊ သည်။ ဝိဂန္ဆိတိဝတ၊ ကုန်ခဲ့၏တကား။ ဣတိ၊ သို့။ ကောစိဒေဝ၊ သော။ ဝိပ္ပဋိသာရော၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ သော ဝိပ္ပဋိသာရော၊ ကို။ ဘောတောရညော၊ သည်။ နကရဏီယော၊ အပ်။ မဟာယညံ၊ ကို။ ယိဋ္ဌဿ၊ ပူဇော်ပြီးသော။ ဘောတောရ ညော၊၏။ မေ၊၏။ မဟာ၊များစွာသော။ ဘောဂက္ခန္ဓော၊ သည်။ ဝိဂတော၊ကုန်ခဲ့ပြီတကား။ ဣတိ၊သို့။ ကောစိဒေဝ၊ တစုံတခု သာလျှင်ဖြစ်သော။တနိဿကာ၊ ရံခါလျှင်။ဝိပ္ပဋိသာရော၊သည်။ သိယာ၊ ၏။ သောဝိပ္ပဋိသာရော၊ ကို။ ဘောတောရညော၊ အရှင်

မင်းကြီးသည်။ နကာရကိယော၊ အပ်။ ဇ္ဈတိ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ဖြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား။ပ။ ယညာ၊ယဇ်ပူဇော်သည်မှ။ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေအဖို့ ဒ်ဿလျင်။ ကယော၊ ကုန်သော။ ဇုမာဝိဓာ၊ ဤထားခြင်းတို့ကို။ ဒေသေတိ၊ ကြား၏။

ဒသအာကာရ

၃၄၃။ ။ပ။ယညာ၊ မှ။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ဒ်ဿလျင်။ ဒသဟိ၊ ကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂါဟကောသု၊ အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ဒ်။ ဝိပ္ပဋိသာရံ၊နှလုံးမသာခြင်းကို။ပဋိဝိနေသိ၊ ပျောက်စေ၏။ ဘောဘောရညော၊၏။ယညံ၊ယဇ်ပူဇော်ရာသို့။ ပါဏာတိပါတိနောပိ၊ သူ့အသက်ကိုသတ်ကုန်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတာပိ၊ ကြဉ်ကုန်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း။ အာဂမိဿန္တိ၊ လာကုန်လတ္တံ့။ တတ္ထ၊ ထိုသူအပေါင်းတို့တွင်။ ယေဇနာ၊ တို့သည်။ ပါဏာတိပါတိနော၊ သူ့အသက်ကိုသတ်တတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသညေဝ၊ ထိုသူ့အသက်ကို သတ်တတ်ကုန်သော သူတို့အား သာလျင်။ တေနပါပေန၊ ထို-မကောင်းမှုကြောင့်။ အနိဋ္ဌော၊ မကောင်းသော။ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ (ဤသို့ ပါဌသေသထည့်၍ ယောဇနာ)။ တတ္ထ၊ ထိုသူအပေါင်းတို့တွင်။ယေဇနာ၊တို့သည်။ ပါဏာတိပါတာ၊မှ။ ပဋိဝိရတာ၊ကြဉ်ကုန်၏။ တေဇနေ၊ တို့ကို။ အာရဇ္ဈာ၊အကြောင်းပြု၍။ ဘဝံ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်။ ယဇတံ-ယဇတု၊ပူဇော်တော်မူလော့။ဘဝံ၊သည်။ သဇ္ဇတံ-သဇ္ဇတု၊စွန့်ကြဲတော်မူလော့။ဘဝံ၊သည်။စိတ္တမေဝ၊စိတ်ကို သာလျင်။မောဒတံ-မောဒတု၊ဝမ်းမြောက်တော်မူစေလော့၊ဘဝံ၊ သည်။အန္တရံဧ၊သာလျင်။ပသာဒေတု၊ကြည်ညိုတော်မူစေလော့။ (ဝေလိုက်ပါ)။ ဘောတောရညော၊ ၏။ ယညံ၊ ယဇ်ပူဇော်ရာ အရပ်သို့။အဒိန္နာ ဒါယိနောပိ၊ အရှင်မပေးသောဥစ္စာကို ယူတတ် ကုန်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း။ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်

မပေးသော ဥစ္စာကို ယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတာ၊ ကြဉ်တတ်ကုန်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း။ အာဂမိသန္တိ၊ လာကုန်လတ္တံ့။ ပ။ ကာမေသု၊ သူတပါး၏မယားဟု ဆိုအပ်သော ဝတ္ထု၊ ကာမဂုဏ် တို့၌။မိစ္ဆာစာရိနောပိ၊ လွန်ကျူးသောအကျင့်ကို ကျင့်တတ်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း။ ကာမေသု၊ တို့၌။ မိစ္ဆာစာရာ၊ လွန်ကျူးသော အကျင့်မှ။ ပဋိဝိရတာပိ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ အာဂမိသန္တိ၊ လာကုန် လတ္တံ့။ပ။ ပိသုဏဝါစာပိ၊ ကုန်းတိုက်စကားကို ဆိုတတ်ကုန်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း။ ''အချစ်ပျက်ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော စကားကို ဆိုတတ်ကုန်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း,လည်းဟူ''။ ပိသုဏာယ၊ အချစ်ပျက်ခြင်းကို ဆိုတတ်သော။ ဝါစာယ၊ စကားမှ။ ပဋိဝိရတာပိ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ပ။ ဖရုသဝါစိနောပိ၊ ရုန့်ရင်းသော စကားကို ဆိုတတ်ကုန်သောသူတို့သည် လည်းကောင်း။ဖရုသာယ၊ ရုန့်ရင်းသော။ ဝါစာယ၊ စကားမှ။ပ။ သမ္ဖပ္ပလာပိနောပိ၊ အကျိုးမရှိသောစကားကို ဆိုတတ်ကုန်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း။ သမ္ဖပ္ပလာပါ၊ အကျိုးမရှိသော စကားကိုဆိုခြင်းမှ။ပ။ အဘိဇ္ဈာလုနောပိ၊လောဘကြီးကုန်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း။အနဘိဇ္ဈလုနောပိ၊ လောဘ နည်း ကုန် သော သူတို့သည် လည်းကောင်း။ ဗျာပန္နစိတ္တာပိ၊ ဒေါသနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ရှိသော သူတို့သည်ၜင်း။ အဗျာပန္နစိတ္တာပိ၊ ဒေါသနှင့်မယှဉ်သော စိတ်ရှိသော သူတို့သည် လည်းကောင်း။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာပိ၊ မကောင်းသော အယူ ရှိကုန်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာပိ၊ ကောင်းသော အယူရှိကုန်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း။ အာဂမိသန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ တတ္ထ၊ ထိုသူတို့တွင်။ ယေဇနာ၊ တို့သည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ မကောင်းသော အယူရှိကုန်၏။ တေသံ ယေဝ၊ တို့အားသာလျှင်။ တေန၊ ထိုမကောင်းသော အယူဖြင့်။ အနိဗ္ဗော၊ မကောင်းသော။ ဝိပါကော၊သည်။ ဘဝိဿတိ၊လတ္တံ့။ တတ္ထ၊ထိုသူအပေါင်းတို့တွင်။ ယေဇနာ၊တို့သည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ၊

(၂၉၆) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိသယသစ်

ကောင်းသော အယူရှိကုန်၏။ တေဇနေ၊ တို့ကို။ အာရုဠ္ဟ၊ ၍။ ဘဝံ၊ သည်။ ယဇတံ-ယဇတု၊ လော့။ ဘဝံ၊ သည်။ သဇ္ဇတံ-သဇ္ဇတု၊ လော့။ ဘဝံ၊ သည်။ စိတ္တံဧဝ၊ ကိုသာလျှင်။ မောဒတံ-မောဒတု၊ လော့။ အန္တရံဧဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပသာဒေတု၊ လော့။ ဗ္ဟာဘိ၊သို့။ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားး။ ပုရောဟိတော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ မဟာဝိဇိတဿ၊ သော။ ရညော၊၏။ (ဝိပ္ပဋိသာရံဒ်စဝ်)။ ယညာ၊ ယဇ်ပူဇော်သည်မှ။ ပုဗ္ဗဝ၊ ရှေအဖို့၌သာလျှင်။ ဒသဟိ၊ ကုန်သော။ဗ္ဟမေဟိအာကာရေဟိ၊တို့ဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂါဟကော်သူ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ဝိပ္ပဋိသာရံ၊ ကို။ ပဋိဝိနေသိ၊ ပျောက်စေ၏။

သောဠသကာရ

၃၄၄။ ။ပ။ မဟာယညံ၊ ကြီးစွာသောယဇ်ကို။ယဇမာနဿ၊ ပူဇော်ဆဲ ဖြစ်သော။ မဟာဝိဇိတဿ၊ သော။ ရညော၊ အား။ သောဠသဟိ၊ ကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ယညာကာရံ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းဟူဖြစ်သော အချင်းအရာကို။ (ကံထည့်)။ သန္ဒဿေသိ၊ ဖော်ပြစွာပြ၏။ ရညော၊ ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ သမာဒပေသိ၊ ကောင်းစွာဆောက်ဘည်စေ၏။ သမုတ္တေဇေသိ၊ ၏။ သံပဟံသေသိ၊ ကောင်းစွာ ရွှင်စေ၏။ (ရညောသည် သန္ဒဿေသိ ကြိယာ၌ သမ္ပဒါန်ဖြစ်၏။စိတ္တံ-၌ကား သမ္ဗန်ဖြစ်၏။စိတ္တံသည် သမာဒပေသိ အစရှိသော ကြိယာသုံးခု၌သာကံဖြစ်၏။သန္ဒဿေသိ၌ မစပ်သင့်။ သန္ဒဿေသိ ကံကို ပညာကာရံဟု ထည့်လေ)။ ခေါပန၊ စစ်။ မဟာယညံ၊ကို။ ယဇမာနဿ၊ပူဇော်ဆဲဖြစ်သော။ ဘောဇောရ္ဟ၊ ညော၊အား။ ဒကောစိဒေဝ၊ တစုံတယောက်လျှင်ဖြစ်သော။ ဝတ္တာ၊ ကဲ့ရဲ့ဘတ်သော သူသည်။ သိယာ၊ ၏။ ကိံသိယာ၊ အသို့ဖြစ်ရာသနည်း ဟူမူကား။ မဟာဝိဇိတော၊ မင်းသည်။ မဟာယညံ၊ ကို။ ယဇတိ၊ ပူဇော်၏။ တဿ၊ ထိုမဟာဝိဇိတမင်းသည်။ အနုယုန္တာ၊အစဉ်လိုက်ကုန်သော။ခတ္တိယာ၊မင်းမျိုးတို့ကို။ ဇနပဒခေါ အာမန္တိတာ၊ မခေါ်ကုန်။ နေဂမာစေဝ၊ နိဂုံး ရွာသူတို့ကိုလည်း

ကောင်း။ဇာနပဒါစ၊ ဇနပုဒ်ရွာသူတို့ကိုဂုဏ်း။နောစခေါအာမန္တိ တာ၊ မခေါ်ကုန်။အထစပန၊ ကား။ ဘဝံရာဇာ၊ သည်။ ဧဝရူပံ၊ သော။မဟာယညံ၊ကို။ယဇတိ၊၏။ဇုတိ၊သို့။ကောစိဒေဝ၊ သော။ ဝတ္တာ၊ကဲ့ရဲ့တတ်သောသူသည်။သိယာ၊၏။ဧဝံပိ၊ ဤသို့ကဲ့ရဲ့သော်လည်း။ ဘောတော ရညော၊ အား။ဓမ္မတော၊ အကြောင်းနှင့်လျော်သောအား။ဖြင့်။ ဝတ္တာ၊ ကဲ့ရဲ့သောသူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘောတာခေါပနရညာ၊ သည်။အနုယန္တာ၊ အစဉ်လိုက်တတ်ကုန်သော။ ခတ္တိယာ၊ မင်းမျိုးတို့ကို။ အာမန္တိတာ၊ ခေါ်အပ်ကုန်ပြီ။ နေဂမာစေဝ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဇာနပဒါစ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။အာမန္တိတာ၊ကုန်၏။ ဇုမိနာပိကာရဏေန၊ ဖြင့်လည်း။ ဧတံ၊ ဤယဇ်ပူဇော်သော အခြင်းအရာကို။ ဘဝံရာဇာ၊ သည်။ ဇာနာတု၊လော့။ပ။တဿ တေနရညာ၊သည်။ အမစ္စာ၊ချစ်သော အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါရိသဇ္ဇာ၊ အစေအပါးကိုခံကုန်သော။ နေဂမာစေဝ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဇာနပဒါစ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။နောစခေါ အာမန္တိတာ၊ ကုန်။ (အထစပန ဘဝံရာဇာ ဧဝ ရူပံ မဟာယညံ ယဇတိတိ အစရှိသော ပါဠိတို့ကို လ-ဟုငါသတည်း)။ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလာ၊ ဥစ္စာများသော ပုဏ္ဏားအမျိုးဦးဖြစ်ကုန်သော။နေဂမာစေဝ၊တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဇာနပဒါစ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂဟပတိနေစယိကာ၊ ဥစ္စာများသော သူကြွယ်အမျိုးဦး ဖြစ်ကုန်သော။ နေဂမာစေဝ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဇာနပဒါစ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ နောစခေါ အာမန္တိတာ၊မခေါ်ကုန်။ပ။မာတိတောစ၊ မှလည်းကောင်း။ ပိတိတောစ၊ မှလည်းကောင်း။ ဥဘဘော၊ နှစ်ပါးစုံသော အဖို့တို့၌။ နောစခေါသုဇာတော၊ ကောင်းစွာမဖြစ်။ ယာဝသတ္တမာပိတာမဟာယုဂါ၊ ဘိုးဘေးခုနစ်ဆက်တိုင်အောင်။ နောစခေါ သံသုဒ္ဓဂဟဏိကော၊ စင်သောအမိဝမ်းမရှိ။ ဇာတိဝါဒေန၊ အမျိုးကို အကြောင်းပြု၍ ဖြစ်သောစကားဖြင့်။ အက္ခိတ္တောဂ၊ မပယ်အပ်။ အနုပကုဋ္ဌောဂ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်။ အထစပန၊ စင်စစ်ကား။ ဘဝံရာဇာ၊

ဒီဃနိကာယ(က)၂၁၄-၃၀

သည်။ ဝေရူပံ၊ သော။ မဟာယညံ၊ ကို။ ယဇတိ၊ ၏။ ဤတိ၊ သို့။ ဝဟ္ဟာ၊ ကဲ့ရဲ့သောသူသည်။ သိယာ၊ ၏။ ဝေဖွဲ့၊ ဤသို့ကဲ့ရဲ့သော် လည်း။ ဘောတောရညော၊ အား။ ဓမ္မတော၊ အကြောင်းနှင့် လျော်သောအားဖြင့်။ဝဟ္ဟာ၊ ကဲ့ရဲ့သော သူသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ခေါ ပန၊စင်စစ်။ဘဝံ ဂုဇာ၊သည်။ပ။ဤမိနာပိကာရကောန၊ ဖြင့်လည်း။ ဇော်၊ ထိုအခြင်းအရာကို။ ဘဝံရာဇာ၊သည်။ ဇာနာတု၊ လော့။ပ။ အာဘိရူပေါ၊ နှစ်လိုဖွယ်သောအဆင်းရှိသည်။ နောစခေါဟောတိ၊ ဖြစ်။ပ။ဒဿနာယ၊ရှုခြင်းငှာ။အခုဋ္ဌါဝကာသော၊ကြီးကျယ်သော အရာရှိသည်။ နောစခေါဟောတိ၊ ဖြစ်။ပ။ ပလဝါ၊ စစ်သည် ဗိုလ်ပါနှင့်ပြည့်စုံသည်။ နောစခေါဟောတိ၊ ဖြစ်။ အဿဝါယစ၊ စကားကို လိုက်နာတတ်ထသော။ သြဝါဒပဋိကရာယ၊ အဆုံး အဖကိုလိုက်နာတတ်ထသော။စတုရင်္ဂိနိယာ၊ သော။ သေနာယ၊ နှင့်။ နောစခေါသမ္မန္နာဂဏတော၊ မပြည့်စုံ။ ယသသာ၊ အခြံအရံ ဖြင့်။ ပစ္စတ္ထိကေ၊ ရန်သူဘိုးကို။ နောစခေါဘဟတိမညော၊ နှိပ်စက် သကဲ့သို့ မဖြစ်။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသည်။ နောစခေါ ဟောတိ၊ဖြစ်။ဒါယကောပေးကမ်းစွန့်ကြဲတတ်သည်။ နောစခေါ ဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဒါနပတိ၊ သည်။ နောစခေါဟောတိ၊ မဖြစ်။ အနာဝဋဒ္ဒါရာ၊ သည်။ နောစခေါ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သမဏ ဗြာဟ္မဏ ကပဏဒ္ဓိက ဝဏိဗ္ဗက ယာစကာနံ၊ ရဟန်း, ပုဏ္ဏား, အထီးကျန်သူ, ခရီးသွား, သူဆင်းရဲ, ဖုန်းတောင်း ယာစကာ တို့၏။ နောစသြပါနဘူတော၊ ရေတွင်း, ရေကန်သဖွယ် မဖြစ်။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ နောစခေါကရောတိ၊ ပြု။ တဿ တဿ သုဇာ တဿ၊ ထိုထိုသို့သော ဆရာတို့၏ အထံ၌ သင်ကြားခြင်းဖြင့်။ (ကရိဏ်းအနက်၌ သဝိဘတ်တည်း။ ဇာတဿဒ္ဓါ အနက်မရှိ)။ ဗဟုသုတော၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသည်။ နောစခေါ ဟောတိ၊ ဖြစ်။ တဿ တဒုဿဝ ဘာသိတဿ၊ ၏လျှင်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။အယံအတ္ထော၊ သည်။ ဤမဿဘာသိတဿ၊ဤပါဠိ၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ အယံအတ္ထော၊ သည်။ ဤမဿ ဘာသိတဿ

၏။ အထွေ၁၊ တည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ နောစခေါဇာနာတို့၊ သိ။ ပဏ္ဍိတော၊ ပစ္ဆုပ္ပန် သံသရာစီးပွါးကိုသိသော ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်။ နောစခေါဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဝိယတ္တော၊ အထူးထူးသော အရာတို့၌ လိမ္မာသော ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်။ နောစခေါ ဟောတိ၊ဖြစ်။ မေဓာဝိ၊ ကိလေသာတို့ကို ဖျက်ဆီးနိုင်သော ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်။ နောစခေါ၊ ဖြစ်။ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နေ၊ ကုန်သော။ အထွေ၊ တို့ကို။ စိန္တေတုံ၊ ၄၁။ ပဋိဗလော၊ စွမ်းနိုင်သည်။ နောစခေါဟောတိ၊ ဖြစ်။ပ။ သောဠသဟိ၊ ကုန်သော။ ဇုမေဟိ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ယညာကာရံ ယဇ်ပူဇော်ရာသော အခြင်းအရာကို။ သန္ဒဿေသိ၊ ကောင်းစွာပြ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ သမာဒဓေသိ၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်စေ၏။ သမ္ပတ္တေဇေသိ၊ ကောင်းစွာထက်စေ၏။ သမ္ပဟံသေသိ၊ ကောင်းစွာရွှင်စေ၏။

၃၄၅။ ပြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏား။ တသ္မိံ ယညေ၊ ထိုယဇ်ပူဇော်ရာ၌။ဂါဓေါ၊နွားတို့ကို။ နေဝဟညိံသု၊ မသတ်ကုန်။ အဇေဠကာ၊ ဆိတ်တို့ကို။ နဟညိံသု၊ ကုန်။ ကုက္ကုဋ္ဌသူကရာ၊ ကြက် ဝက်တို့ကို။ နဟညိံသု၊ ကုန်။ ဝိဝိဓာ၊ အထူးထူး အပြားပြား ရှိကုန်သော။ ပါဏာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သံဃာတံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ‘‘ထိပါးခြင်းသို့,လည်းဟု။ နအာပဇ္ဇိံသု၊ ကုန်။ ရုက္ခာ၊ သစ်ပင်တို့ကို။ ယူပဇ္ဈာယ၊ ယဇ်တိုင်အလို၄။ နဆိန္ဒိံသု၊ မဖြတ်ကုန်။ ဒဗ္ဘာ၊ နေဇာမ္ဗတ်တိုင်တို့ကို။ ပရဟိံသတ္ထာယ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်း၄။ ‘‘ဖျက်ဆီးခြင်း၄,လည်းဟု’’။နလုယိံသု၊မရိတ်ကုန်။ (ဆိုင်္ဂံသု လုယိံသု ဤကြိယာနှစ်ခုကားကမ္မဝါစကတည်း)။ အဿရည်၊ ၏။ ဒါသာတိဝါ၊ ကျွန်တို့ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ပေသာတိဝါ၊ ဘစေအပါးတို့ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ကမ္မကရောတိဝါ၊ အမှုကိုပြုသော သူတို့ဟူ၍လည်းကောင်း။ ယေပိဇနာ၊ တို့သည်လည်း။ အဇေဟသုံ၊ ကုန်၏။ တေပိဇနာ၊ ဟိုသည်လည်း။ ဒဏ္ဍာတဇ္ဇိတာ၊ နှင်တံဖြင့် ခြိမ်းချောက်အပ်ကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ ကုန်။ ဘယတဇ္ဇိတာ၊ လက်ကိုဖြတ်ခြင်း အစရှိသော ဘေးဖြင့် ခြိမ်းချောက်

ကုန်သည်။နဟောန္တိ၊ ကုန်။ အဿုမုခါ၊ ယိုသော မျက်ရည်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ရဒမာနာ၊ ငိုကုန်လျက်။ ပရိဒေဝမာနိ၊ အမှုတို့ကို။ နအာကံသု၊မပြုရကုန်။အထခေါ၊ စင်စစ်ကား။ ယေဇနာ၊ တို့သည်။ ဒုစ္စိ ံသု၊ ကုန်၏။ ဧတေဇနာ၊ တို့သည်။ အာကံသု၊ ကုန်၏။ ယေဇနာ၊ တို့သည်။ နဒုစ္စိ ံသု၊ကုန်။ ဧတေဇနာ၊ တို့သည်။ နအာကံသု၊ကုန်။ ယံကမ္မံ၊ ကို။ ဒုစ္စိ ံသု၊ ကုန်၏။ တံကမ္မံ၊ ကို။ နဒုစ္စိ ံသု၊ကုန်။တံကမ္မံ၊ကို။နအာကံသု၊ ကုန်။ သပ္ပိတေလနဝနီတဒဓိမဓုဖာဏိတေနေဝ၊ ထောပတ်, ဆီ, ဆီဦး, နှံ့ဓမ်း, ပျား, တင်လဲ ဖြင့် သာလျှင်။ သောယညော၊ သည်။နိဋ္ဌာနံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊၏။

၃၄၆။ အထခေါ၊ဠ္ဟ။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားး။ ခတ္တိယာ၊ မင်းမျိုးဖြစ်ကုန်ထသော။ အနုယန္တာ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်ထသော။ နေဂမာစေဝ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ပ။ ပဟုတံ၊ များစွာသော။ သာပတေယျံ၊ဥစ္စာကို။အာဒါယ၊၍။မဟာဝိဇိတံ၊သော။ ရာဇာနံ၊သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊၍။ ဒေဝ၊ ကြီး။ပဟုတံ၊ သော။ ဋ္ဌံ သာပတေယျံ၊ ကို။ ဒေဝညေဝ၊ သင်မင်းကြီးကိုသာလျှင်။ ဥဒ္ဒိသ၊ ရည်၍။ အာဘတံ၊ ဆောင်အပ်၏။ ဒေဝေါ၊ သည်။ တံသာပတေယျံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ ခံတော်မူလော့။ ဋ္ဌတိဒေဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ဘော၊ အချင်းတို့။ ဓမ္မိကေန၊ တရားနှင့် လျော်သော။ ဗလိနာ၊ အခွန်ဖြင့်။ အာဘိသန်ံတံဝိ၊ ရွှေရွှဆောင်သော်လည်း။ ပဟုတံ၊ များသော။ ဋ္ဌံသာပတေယျံ၊ ဤဥစ္စာသည်။ မမ၊ အား။ အလံ အာယုတ္တံ၊ မသင့်။ တနည်းကား၊ ဋ္ဌံသာပတေယျံ၊ ကို။ အဟံ နဋ္ဌဆွာမိ၊ငါအလိုမရှိ။(မမကား ဤနောက်နည်း၌ ပဌမ၌ အနက်သဝိဘတ်တည်း)။ တံသာပတေယျံ၊ သည်။ ဒေါ၊ တို့အား။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။ ဋ္ဌတောစ၊ ဤသင်တို့ ဥစ္စာထက်လည်း။ ဘိယျော၊ အလွန်။ဟရထ၊ဆောင်လေကုန်။ ဋ္ဌတိ၊ ဤသို့။ ရာဇာ၊ သည်။အာဟ၊၏။တေဇနာ၊တို့သည်။ ရညာ၊ သည်။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ကေမန်္တံ၊ တင့်အပ်သော အရပ်သို့။ အပက္ကမ၊ ဖဲကုန်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သမစိန္တေသုံ၊ ကြံကုန်၏။ ကိ ံ

စိန္တေသုံ၊ကုန်သနည်းဟူမူကား။မယံ၊ တို့သည်။ ဇူမာနိသာပတော ယျာနိ၊ ဤဥစ္စာတို့ကို။ ပုနဒေဝ၊ လျှင်။ သကာနိဃရာနိ၊ မိမိအိမ် တို့သို့။ ယံပဋိဟာရေယျာမ၊ အကြင်ကြောင့်ဆောင်ကုန်ရာ၏။ တေံ ပဋိဟာရဏံ၊ ဤသို့ဆောင်ခြင်းသည်။ အမှာကံ၊ တို့အား။ နခေါ ပတိရူပံ၊မလျောက်ပတ်။မဟာဝိဇိတော၊သော၊ရာဇာ၊ ငှင်းသည်။ မဟာယညံ၊ကို။ယဇတိ၊ ၏။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ မယံ၊ တို့သည်။ အသ၊ ထိုမင်းကြီး၏။ အနုယာဂိနော၊ အတုကိုပြု၍ ပူဇော်ကုန်သည်။ ဟောမ၊ ကုန်အံ့။ ဇူတိ၊သို့။ စိန္တေသုံ၊ကုန်၏။

၃၄၇။ အထခေါ၊ ဉ်။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ကူဋဒန္တံပုက္ကား။ ယညဝါဋသ်၊ ယဇ်ပူဇော်ရာ စရပ်၏။ ပုရတ္ထိမေန၊ အရှေ့ အရပ်၌။ ခတ္တိယာ၊ ကုန်သော။ အနုယန္တာ၊ ကုန်သော။ နေဂမာစေဝ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဇာနပဒါစ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဒါနာနိ၊ တို့ကို။ ပဋ္ဌပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ ယညဝါဋသ် ယဇ်ပူဇော်ရာစရပ်၏။ ဒက္ခိဏောန၊ဉ်။ အမစ္စာ၊ ချစ်သော အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်ထသော။ ပါရိသဇ္ဇာ၊ အစေအပါးကို ပြုတတ်ကုန်ထသော။ ''အမှကို စိရင်တတ် ကုန်ထသော, လည်းဟူ''။ နေဂမာစေဝ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဇာနပဒါစ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဒါနာနိ၊ တို့ကို။ ပဋ္ဌပေသုံ၊ ကုန်၏။ ယညဝါဋသ်၊ ၏။ ပစ္ဆိမေန၊ ဉ်။ ဗြာဟ္မဏ မဟာသာလာ၊ ဥစ္စာများသော ပုက္ကား အမျိုး၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ ဂဟပတိနေစယိကာ၊ ဥစ္စာများသော သူကြွယ် အမျိုး၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ ဗြာဟ္မဏာ၊ က္ခား။တေသုဝိယညေသု၊ထိုယဇ်ပူဇော်ခြင်းတို့၌လည်း။ ဂါဝေါ။ တို့ကို။ နေဝဟညိ်သု၊ မသတ်ကုန်။ (အနက်အောက်နှင့်တူပြီ)၊ ပ။တေယညာ၊ ထိုယဇ်တို့သည်။ နိဋ္ဌာနံ၊ ပြီးခြင်းသို့။ အဂမံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဇူတိ၊ သို့။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ အနုမတိပကွာ၊ မိမိတို့၏အလိုအားဖြင့် အပင်းအသင်းတို့သည်လည်း။ ''အခွင့်ကို ပေးတတ်ကုန်သည်,လည်းဟူ''။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မဟာဝိဇိတော၊သော။ရာဇာ၊သည်။ အဋ္ဌဟိ၊ကုန်သော။ အဂေါဟိ၊ တို့နှင့်။

သမန္နာဂတောစ၊ သည်လည်း။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။အာသ၊ ထိုမဟာဝိဇိတမင်း၏။ ပုရောဟိတော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊သည်။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ အဂ်ေဟိ၊တို့နှင့်။ သမန္နာဂတောစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဝိဓာစ၊ ထားခြင်းတို့သည်လည်း။ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အယံကောဋ္ဌာသော၊ ဤတရားအစုကို။ တနုည်းကား၊ အယံအာကာရော၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသောအခြင်းအရာကို။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ကြွား။ တိဝိဓာယညသမ္ပဒါဒ္ဓဘိ၊ သုံးပါးသော ထားခြင်းရှိသော ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းဟူ၍။ဝုစ္စတိ၊၏။သောဋ္ဌသပရိက္ခာရာဒ္ဓတိ၊တဆယ့်ခြောက်ပါးသောအခြံအရံဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၃၄၈။ ဧဝံ၊ သို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ သော်။ တေ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ယညော၊ ယဇ်သည်။ အဟော၊ သြော် အံ့ဖွယ်ရှိစွ တကားး။ ယညသမ္ပဒါ၊ ယဇ်၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်။ အဟော၊တကား။ဣတိ၊သို့။ဥန္နာဒိနော၊ ပဲ့တင်ထပ်စေကုန်လျက်။ ဥစ္စာသဒ္ဒမဟာသဒ္ဒါ၊ သည်းစွာသော အသံရှိကုန်သည်။ အဟေသုံး၊ကုန်၏။ ကူဋဒန္တော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏောပန၊ သည်ကား။ တုဏှီဘူတောဝ၀၊ ဆိတ်ဆိတ်သာလျှင်။ “အသံမရှိသည် ဖြစ်၍သာလျှင်,လည်းဟူ”။ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဝံကူဋဒန္တော၊ အရှင်ကူဋဒန္တသည်။ ဂေါတမဿ၊ သော။သမဏဿ၊၏။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သောစကားကို။သုဘာသိတတော၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောအားဖြင့်။ နအဇ္ဈနုမောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်သနည်း။ ဣဂ် တေံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ဘော၊အချင်းတို့။အဟံ၊သည်။ပ။ နအဇ္ဈနုမောဒါမိ၊ ဝမ်းမမြောက်သည်။နု၊မဟုတ်။ ယောဇနော၊သည်။ ဂေါတမဿ၊သော။သမဏဿ၊၏။သုဘာသိတံ၊ကို။ သုဘာသိတတော၊ အားဖြင့်။ နအဇ္ဈနုမောဒေယျ၊ ဝမ်းမမြောက်သည်ဖြစ်အံ့။ တဿဇနဿ၊၏။မုဒ္ဓါပိ၊ဦးခေါင်းသည်လည်း။ ဝိပတေယျ၊ မြွှဲပြုတ်၍ကျလေရာ၏။ အဝိစ၊စင်စစ်သဖြင့်။ ဘော၊ တို့။ မေ၊၏။ ဧဝံပရိဝိ

တက္ကော၊သည်။ဟောတိ၊ ၏။ ကိ ံဟောတိ၊ နည်းဟူမူကား။ ဂေါ
တမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ မေ-မယာ၊သည်။ ဧဝံ၊ သို့။
သုတံ၊ ကြားဘူး၏။ ဧကတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
ဘဝိတုံ၊ဌာ။အရဟတိ၊ထိုက်၏။ ဧကတိဝါ၊ဤသို့လည်းကောင်း။ဧဝံ၊
သို့။နအာဟ၊ မဆို။ အဝိစ၊ စင်စစ်ကား။ သမဏော၊ ရဟန်းဖြစ်
သော။ ဂေါတမော၊ သည်။(ဘာသတိဠစ)။အဟံ၊သည်၊တဒါ၊
ထိုယခ်ပူဇော်သောအခါ၌။ဧဝံယညယဇကော၊ဤသို့ယခ်ပူဇော်
တတ်သောမင်းသည်။အာသိ၊ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ အဟံ၊ သည်။တဒါ၊ ဠ်။
ဧကဋ္ဌံ အယံဘာဝေါ၊ဤသို့ယခ်ပူဇော်တတ်သော သဘောရှိသော
မင်းသည်။အာသိ၊ ၏။ ဧကတိဧဝ၊ ဤသို့သာလျှင်။ ဘာသတိ၊ ၏။
ဘော၊တို့။တာဿမယံ၊ ၏။ ဧဝံပရိဝိတက္ကော သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
အဠါ၊မချေတ်။ သမဧကော၊ သော။ ဂေါတမော၊သည်။ ဧတန သမ
ယေန၊ဠ်။ မဟာဝိဇိတော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ယညသာမိ၊
ယခ်အရှင်သည်။ အဧဟာသိ၊ ပြီ။ ပုရောဟိတော၊ ဧသော။
ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ တဿယညဿ၊ ကို။ ယာဧဇထ၊ ပူဇော်
စေတတ်သောသူသည်။အဟောသိ၊ပြီ။ဧကတိဧသောပရိဝိတက္ကော၊
သည်။ဟောတိ၊၏။ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ဧရုပံ၊သော။ လည်ံ၊
ကို။ယဇိတွာဝါ၊မိမိပူဇော်၍လည်းကောင်း။ ယာဧဇတွာဝါ၊ သူ
တပါးတို့ကို ပူဇော်စေ၍လည်းကောင်း။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊
မှ။ ပရံမရဏာ၊ စုတိစိတ်တို့၏အဆုံး၌။ သုဂတိ ံ၊ ကောင်းသော
အလားဖြစ်ဃသော။ ‘‘ကောင်းမှကိုပြုသောသူ၏ လားရာဖြစ်ထ
ထဃသော,လည်းဟူ’’။ သင်္ဂံ၊ မြတ်သော ရူပါရုံ အစရှိသည်တို့၏
တည်ရာ ဖြစ်ထဃသော။ လောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပပဇ္ဇတွာ၊
ရောက်ဘူးသည်ဖြစ်၍။ အဘိဇာနာတိပန၊ သိတော် မူ၏လော။
ဧကတိ၊ သို့။ ကုဋ္ဌဒန္တော၊သည်။ပုစ္ဆိ၊၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ အဟံ၊
သည်။ ဧဝရုပံ၊သော။ ယညံ၊ ကို။ယဇိတွာဝါ၊ ၍လည်းကောင်း။
ယာဧဇတွာဝါ၊ ၍လည်းကောင်း။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ မှ။
ပရံမရဏာ၊ဠ်။သုဂတိ ံ၊ သော။ သင်္ဂံလောကံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇိတာ၊

ရောက်သည်ဖြစ်၍။အာဘိဇာနာမိ၊၏။ အဟံ၊ သည်။ (အာဘိဇာနာမိဒ္ဓစ၀်)။တေနသမယေန၊ ထိုယခ်ိပူဇော်သောအခါ၌။ ပုရောဟိတော၊သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ တဿယညဿ၊ကို။ ယာဇေတာ၊ပူဇော်စေတတဲ့သောသူသည်။ ''စိရင်စေတတ်သောသူသည်လည်းဟူ''။အဟောသိ၊ပြီ။ ဇူတိ၊ဤသို့။ အာဘိဇာနာမိ၊ ၏။

နိစ္ဓဒါနအနုကုလယညာ

၃၄၉။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဇူမာယ တိ၀ိဓ ယညသမ္ပဒါယ၊ ဤသုံးပါးသော ထားခြင်းရှိသော ယဇ်၏ ပြည့်စုံခြင်းအောက်။ ဇူမာယ သောဠသ ပရိက္ခရာယ၊ ဤတဆယ့်ခြောက်ပါးသော အခြံအရံအောက်။ အပဉ္စင်္ဂတရော၏ နည်းသော အားထုတ်ခြင်းရှိသည်လည်းဖြစ်ထသော။ အပဉ္စသမာဒ္ဓန္တတရော၏ နည်းသော ဖျက်ဆီးခြင်းရှိသည်လည်း ဖြစ်ထသော။ ''နည်းသော နှိပ်စက်ခြင်းရှိသည်လည်းဖြစ်ထသော,လည်းဟူ''။ မဟပ္ဖလတရော၏ အကျိုးကြီးသည်လည်းဖြစ်ထသော။ မဟာနိသံသတရော၏ များသော အကျိုးဆက်ရှိသည်လည်းဖြစ်ထသော။အညော၊သော။ယညော၊ သည်။ အတ္ထိပန၊ ရှိသေး၏လော။ ဇူတိ၊ သို့။ ကူဋဒန္တော၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား။ အညော၊ သော။ ယညော၊ သည်။ အတ္ထိခေါ၊ ရှိသလျင်ကတည်း။ ဇူတိ၊သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။အဝေါစ၊ ၏။ပ။ဘောဂေါတမ၊ မ။ သောယညော၊ သည်။ ကတမော၊ အာဘယ်နည်း။ ဇူတိ၊ သို့။ ကူဋဒန္တော၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။အနုကုလယညာနိ၊ လျောက်ပတ်သော ယဇ်ဟူဆိုအပ်ကုန်သော။ယာနိနိစ္စဒါနာနိ၊ အကြင်နိစ္စဒါနတို့ကို။ (တာနိကားတဇ္ဇောတည်း)။ သီလ၀န္တော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ ပဗ္ဗဇိတော၊တို့ကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်၍။ ဒီယျန္တိ၊ လှူအပ်ကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။အယံယညော၊ ဤနိစ္စဒါန တည်းဟူသော ယဇ်သည်။ ဇူမာယ တိ၀ိဓ ယညသမ္ပဒါယ၊ ဤသုံးပါးသောထားခြင်းရှိသော ယဇ်၏ပြည့်စုံခြင်းအောက်။ ဇူမာယ သောဠသ ပရိက္ခရာယ၊ ဤ

တဆယ့် ခြောက် ပါး သော အခြိုအရံအောက်။ အပ္ပဋိတရောစ၊ နှည်းသောအားထုတ်ခြင်းရှိသည်လည်း။ဟောတိ၊၏။ အပ္ပဿမာ ရုဇ္ဇတရောစ၊နည်းသော နှိပ်စက်ခြင်း ရှိသည်လည်း။ဟောတိ၊၏။ မဟပ္ဖလတရောစ၊ကြီးမြတ်သော အကျိုးရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။မဟာနိသံသတရောစ၊ ကြီးသော အကျိုးဆက် ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ ဌတိ၊ဤသို့။ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊၏။ ဘောဂေါ တမ၊ မ။ ယေနဟေတုနာ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ အနုကုလ ယည်း၊ လျောက်ပတ်သော ယဇ်ဟုဆိုအပ်သော။တံနိစ္ဆဒါနံ၊ ထိုနိစ္ဆ အလ္လသည်။ ဌမာယတိဝိဓယည်သမ္ပဒါယ၊အောက်။ ဌမာယ၊သော ဋ္ဌသ့ပရိက္ခာရာယ၊အောက်။အပ္ပဋိတရဏ္ဍ၊သည်လည်း။ဟောတိ၊၏။ ။ပ။မဟာနိသံသတရဏ္ဍ၊ သည်လည်း။ဟောတိ၊ ၏။ သောဟေတု၊ ထိုအကျိုးကြီးခြင်း၏အကြောင်းသည်။ကောနုခေါ၊အာယ်နည်း။ သော ပစ္စယော၊ ထိုပစ္စည်းသည်။ ကောနုခေါ၊ နည်း။ ဌတိ၊ သို့။ ကူဋဒန္တော၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ (ဟေတုပစ္စယ ဤသဒ္ဒါနှစ်ခုကား အနက်တူ၏)။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏား။ ဝေရုံပံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော။ ယည်း၊ ကို။ အရဟန္တောဝေါ၊ ရဟန္တာတို့သည် လည်းကောင်း။ အရဟတ္တာမဂ်ံ၊ သို့။ သမာပန္နာဝေါ၊ ရောက်ကုန်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း။ နခေါ ဥပသက်မန္တိ၊ မကပ်လာကုန်။ တံအနုပ သက်မနံ၊ ထိုသို့မကပ်ခြင်းသည်။ ကိသ၊ သော။ ဟေတု၊ ကား။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏား။ ဏ္ဍေ၊ ထိုသို့မျှားသောအဆောက်အဦဖြင့် ယဇ် ပူဇော်ရာ၌။ ဒဏ္ဍပဟာရာပိ၊ နှင်တံဖြင့် ပုတ်ခတ်ခြင်းတို့သည်။ ဟိ ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ ဂလဂ္ဂါဟာပိ၊လည်ကိုကိုင်ခြင်း တို့သည်လည်း။ ဒိဿန္တိ၊ကုန်၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ ဇဝရုံပံ၊ သော။ ယည်း၊ သို့။ အရဟန္တောဝေါ၊တို့သည်လည်းကောင်း။ အရဟတ္တမဂ်ံ၊ သို့။သမာပန္နာဝေါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ နဥပသက်မန္တိ၊ ကုန်။ အယံ၊ သည်လျှင်။ အနုပသက်မနသ၊ မကပ်ခြင်း၏။ ဟေတု၊ တည်း။(သုံးပုဒ်ထည့်ပါ)။ ဗြာဟ္မဏာ၊ပုဏ္ဏား။ အနုကုယဉ်ညာနိ၊ ကုန်သော။ ယာနိ နိစ္ဆဒါနာနိ၊ တို့ကို။ (တာနိကား တဇ္ဇာ

ဟူသည်း)။သိလဝန္တော၊ ကုန်သော။ ပဗ္ဗဇိတော၊ တို့ကို။ ဥဒ္ဒိသ၊ ၍။ ဒိယျန္တိ၊ကုန်၏။ပြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား။ဝေရုပ်၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ယည်း၊သို့။အရဟန္တောဝါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အရဟတ္တမဂ်၊ သို့။သမာပန္နောဝါ၊တို့သည်လည်းကောင်း။ ဥပသက်မန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့ကပ်ခြင်းသည်။ ကိုဃ၊သော။ ဟေတု၊ နည်းဟူမုကား။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဇာတ္တ၊ ဤနိစ္စဒါန တည်းဟူသော ယဇ်၌။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒဏ္ဍာပဟာရာဝိ၊ နှင်ဝံ့ဖြင့် ပုတ်ခတ်ခြင်းတို့သည် လည်း။ နဒိဿန္တိ၊ ကုန်။ ဂလဂ္ဂါဟာဝိ၊ လည်ကို ကိုင်ခြင်းတို့သည် လည်း။ နဒိဿန္တိ၊ ကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝေရုပ်၊သော။ ယည်း၊ နိစ္စဒါန တည်းဟူသော ယဇ်သို့။ အရဟန္တောဝါ၊ တို့သည်လည်း ကောင်း။ အရဟတ္တမဂ်၊ သို့။ သမာပန္နောဝါ၊ တို့သည် ၎င်း။ ဥပသက်မန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊ လျှင်။ ဥပသက်မသ၊ ကပ်ခြင်း၏။ ဟေတု၊ တည်း။ (သုံးပုဒ်ထည့်ပါ)။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ယေန ဟေတုနာ၊ ကြောင့်။ အနုကုလယည်း၊ သော။ တံနိစ္စဒါန်း၊ သည်။ ဋ္ဌမာယ တိဝိဓယညသမ္ပဒါယ၊ အောက်။ ဋ္ဌမာယ သောဋ္ဌသပရိက္ခာရာယ၊ အောက်။ အပ္ပဋ္ဌတရဋ္ဌ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ မဟာနိသံသတရဋ္ဌ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ အယံ၊ ဤသို့ အရဟတ္တ မဂ်နှင့် ပြည့်စုံသော သူတို့၏ ကပ်ခြင်းသည်။ အပ္ပဋ္ဌတရာဒီနံ၊ နည်းသော အားထုတ်ခြင်း အစရှိသည် တို့၏။ (သမ္ဘန်ထည့်)။ ဟေတု၊ တည်း။ အယံ၊ လျှင်။ ပစ္စယော၊ တည်း။ ဋ္ဌတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၃၅၀။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဋ္ဌမာယ တိဝိဓယညသမ္ပဒါယ၊ အောက်၎င်း။ ဋ္ဌမာယ သောဋ္ဌသပရိက္ခာရာယ၊ အောက် လည်းကောင်း။ အနုကုလယညေန၊ သော။ ဋ္ဌမိနာနိစ္စဒါနေန၊ အောက်လည်းကောင်း။ အပ္ပဋ္ဌတရော၊ လည်းဖြစ်ထသော။ပ။ မဟာနိသံသတရော၊လည်းဖြစ်ထသော။အညော၊ တပါးသော။ ယညော၊ သည်။ အတ္ထိပန၊ ရှိသေးသလော။ ဋ္ဌတိ၊ သို့။ ကူဋဒန္တော၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဋ္ဌမာယ တိဝိဓ

ယည သမ္မဒါယ်စ၊ အောက်လည်းကောင်း။ ဇုမာယ သောဠသ ပရိက္ခာရာယစ၊ အောက်လည်းကောင်း။ ဇုမိနာ နိစ္ဆဒါနေနစ၊ အောက်လည်းကောင်း။ပ။ မဟာနိသံသတရောစ၊ လည်းဖြစ်ထ သော။ အညော၊ သော။ ယညော၊ သည်။ အတ္ထိခေါ၊ ရှိသလျှင် ကတည်း။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါ တမ၊ မ။ပ။ မဟာနိသံသတရောစ၊ လည်းဖြစ်ထသော။ သော ယညော၊ သည်။ ကတမော ပန၊ အာဘယ်နည်း။ ဇုတိ၊ သို့။ ဗြာဟ္မ ဏော၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ယောနရော၊ သည်။ စာဏုဒ္ဒိသံ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ၌ရှိသော။ သံဃံ၊ သို့။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ၍။ ဝိဟာ ရံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏ်း။ အယံယညော၊ ဤ စတုဒိသာသင်္ဃကိုရည်၍ ကျောင်းကိုပြုခြင်းတည်းဟူသော ယဇ် သည်။ ဇုမာယ တိဝိဓ ယညသမ္ပဒါယစ၊ အောက်လည်းကောင်း။ ပ။ မဟာနိသံသတရောစ၊ ကြီးသော အကျိုးဆက် ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၃၅၁။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ပ။ ဇုမိနာဝိဟာရဒါနေနစ၊ ဤ ကျောင်းအလှူအောက် လည်းကောင်း အပ္ပဋ္ဌတရောစ၊ လည်းဖြစ် ထသော။ပ။ မဟာနိသံသဘရောစ၊လည်းဖြစ်ထသော။ အညော၊ သော။ယညော၊ သည်။ အတ္ထိပန၊လော။ ဇုတိ၊သို့။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏ်း။ပ။ မဟာနိသံသတရောစ၊ လည်း ဖြစ်သသော။အညော၊သော။ ယညော၊သည်။ အတ္ထိခေါ၊ တည်း။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ပ။ မဟာနိသံသတရောစ၊ လည်းဖြစ်ထသော။ အညော၊သော။သော ယညော၊သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဇုတိ၊သို့။ ဗြာဟ္မဏော၊သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ယောဇနော၊ သည်။ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓံ၊ကို။ သရဏံဇုတိ၊ ဆင်းရဲကို ဖျောက်တတ်၏၊ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်၏ဟူ၍။ဂန္ဆတိ-ဘဇတိ၊ ဒိဝဲဆည်းကပ်၏။ဓမ္မံ၊ကို။ သရဏံဇုတိ၊ဟူ၍။ ဂန္ဆတိ-ဘဇတိ၊ ၏။ သံဃံ၊ ကို။ သရဏံဇုတိ၊ ဟူ၍။ ဂန္ဆတိ-ဘဇတိ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊

ကြွား။ အယံယညော၊ ဤသို သရဏဂုံကို ဆောက်တည်ခြင်း တည်းဟူသော ယဇ်သည်။ ဇုမာယ တိဝိဓ ယညသမ္ပဒါယစ၊ အောက်လည်းကောင်း။ပ။ ဇုမိနာ ဝိဟာရ ဒါနေနစ၊ အောက်လည်းကောင်း။ အပ္ပဋိဟတရောစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ မဟာနိသံသတရောစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၃၅၂။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ပ။ ဇုမေဟိ သရဏဂမနေဟိစ၊ ဤသရဏဂုံတို့အောက် လည်းကောင်း။ အပ္ပဋိဟတရောစ၊ နည်းသော အားထုတ်ခြင်းရှိသည်လည်းဖြစ်ထသော။ပ။ မဟာနိသံသတရောစ၊ သည်လည်း ဖြစ်ထသော။ အညော၊သော။ ယညော၊ သည်။ အတ္ထိပန၊လော။ဇုတိ၊သို့။ ဗြာဟ္မဏော၊သည်။ ပုစ္ဆိ၊၏။ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ပ။ မဟာနိသံသတရောစ၊ လည်းဖြစ်ထသော။ အညော၊ သော။ယညော၊သည်။အတ္ထိခေါ၊တည်း။ ဇုတိ၊သို့။ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊၏။ပ။ဘောဂေါတမ၊မ။ပ။မဟာနိသံသတရောစ လည်း ဖြစ်ထသော။ အညော၊ သော။ သောယညော၊သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဒယာဇနော၊သည်။ ပသန္နစိတ္တော၊ ဖြစ်၍။ သိက္ခာပဒါနိ၊ တို့ကို။ သမာဒိယတိ၊ ကောင်းစွာ ယူ၏။ ''ကောင်းစွာ ဆောက်တည်၏, လည်းဟူ''။ ကိံအာဒိယတိ၊နည်း။ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ဝေရမဏိံ၊ကြဉ်၏။အဒိန္နာဒါနာ၊ မှ။ ဝေရမဏိံ၊၏။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်ဖြစ်သော သူတပါးတို့၏ မယားတို့ဌ။မိစ္ဆာစာရာ၊ လွန်ကျူးသောအကျင့်မှ။ဝေရမဏိံ၏။မုသာဝါဒါ၊မှ။ဝေရမဏိံ၊ ၏။ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ၊ သေအရက်ဟူသော ယဇ်ခြင်း မွေ့လျော့ခြင်းအကြောင်းကိုသောက်ခြင်းမှ။ ဝေရမဏိံ၊၏။ဇုတိ၊ သို့။သိက္ခာပဒါနိ၊တို့ကို။သမာဒိယတိ၊၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။အယံ၊ ခေါ ယညော၊ ဤသိက္ခာ ပုဒ်တို့ကို ဆောက်တည်ခြင်း တည်းဟူသော ယဇ်သည်။ ဇုမာယ တိဝိဓည သမ္ပဒါယစ၊ အောက်

လည်းကောင်း။ပ။ မဟာနိသံသတရောစ၊ သည်လည်း။ပ။ ဋ္ဌတိ၊ သို့။ဘဂဝါသည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၃၅၃။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ပ။ ဋ္ဌမေဟိ သိက္ခာပဒေဟိစ၊ ဘို ဒေဖောက်လည်းကောင်း။ အပ္ပဋ္ဌတရောစ၊ လည်းဖြစ်ထသော။ပ။ အညော၊ သော။ ယညော၊ သည်။ အတ္ထိပန၊ လော။ ဋ္ဌတိ၊ သို့။ ဗြာဟ္မဏောသည်။ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဋ္ဌမာယ တိဝိဓ ယညသမ္ပဒါယစ၊ အောက်လည်းကောင်း။ပ။ ဋ္ဌမေဟိ သိက္ခာပဒေဟိစ၊ တိုအောက်လည်းကောင်း။အပ္ပဋ္ဌတရောစ၊ လည်းဖြစ်ထသော။ပ။မဟာနိသံသတရောစ၊ လည်းဖြစ်ထသော။ အညော၊ သော။ ယညော၊ သည်။ အတ္ထိခေါ၊ တည်း။ ဋ္ဌတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊မ။ ဋ္ဌမာယ တိဝိဓ ယညသမ္ပဒါယစ၊အောက်လည်းကောင်း။ပ။ မဟာနိသံသတရောစ၊ လည်းဖြစ်ထသော။ အညော၊ သော။ ယညော၊ သည်။ ကတမောပန၊ နည်း။ ဋ္ဌတိ၊ သို့။ ဗြာဟ္မဏောသည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ပ။ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဋ္ဌမာယ ယညသမ္ပဒါယ၊ ဤအရ-ဟတ္တဖိုလ် တည်းဟူသော ယဇ်၏ပြည့်စုံခြင်းမှ။ အညော၊ သော။ ဋ္ဌမာယ ယညသမ္ပဒါယ၊ ထက်။ ဥတ္တရိဝါ၊ လွန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်ထသော။ ပဏီတတရာဝါ၊ ထူးမြတ်သည်လည်းဖြစ်ထသော။ ယညသမ္ပဒါ၊ ယဇ်၏ပြည့်စုံခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဋ္ဌတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

ကုဋ္ဌဒန္တဥပါသကတ္ထ ပဋ္ဌိဝေဒနာ

၃၅၄။ ပ။ဘောဂေါတမ၊ မ။ သောဟံ- သေသအဟံ၊ ထို ဝါသည်။သတ္တဥသဘသတဝါနိစ၊ နွားဥသဘ ခုနစ်ရာတို့ကိုလည်းကောင်း။သတ္တဝစ္ဆသတဝါနိစ၊ နွားပေါက် ခုနစ်ရာ တို့ကိုလည်းကောင်း။သတ္တဝစ္ဆတရိသတဝါနိစ၊နို့ညှစ်နွားမခုနစ်ရာတို့ကိုဂင်း။ သတ္တအဇသတဝါနိစ၊ ဆိတ်မြန်မာ ခုနစ်ဂတို့ကို လည်းကောင်း။

သတ္တဉ္ဉရဟ္တာသတာနိစ၊ ဆိတ်ကုလား ခုနစ်ရာ တို့ကိုလည်း ကောင်း။မုဠာမိ၊လွှတ်၏။ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏။ဇိဝ်တံ၊ ကို။ ဒေမိ၊ လှူ၏။ ဟရ်တဝ်နိ၊ စိမ်းကုန်သော။ တိဏာနိစေဝ၊ မြက်တို့ကိုလည်း။ခါဒန္တု၊စားစေကုန်လော့။ သီတာနိ၊ချမ်းကုန်သော။ ပါနီယာနဉ်စ၊ ရေတို့ကိုလည်း။ ဝိဝန္တု၊ သောက်စေကုန်လော့။ နေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား။သီတေဝ၊ချမ်းမြေ့စွာသော။ဝါတော စ၊သည်လည်း။ ဥပဝါယတု၊ လာစေလော့။ ဒုတိ၊ ဤသို့။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

သောတာပတ္တိဖလသန်ဆီကိရိယာ

၃၅၅။ အထခေါ၌။ ဘဂဝါ၊ ဘည်။ ကူဋဒန္တသ်၊ သော။ ပြာဟ္မဏသ်၊အား။အနုပ္ပိကထံ၊ အစဉ်ဖြစ်သော တရားဒေသနာ.ကို။ ကထေသိ၊ ၏။ ဒုဒံသာ အနုပုပ္ပိကထာ၊ သည်။ သေယျထာ ကတမာ၊ နည်းဟူမူကား။ ဒါနကထဉ္စ၊ အလှူစကားငုင်း။ သီလ ကထဉ္စ၊ လည်းကောင်း။ သဂ္ဂကထဉ္စ၊ နတ်ပြည် စကား လည်း ကောင်း။ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၏။ အာဒီနဝဉ္စ၊ အပြစ်လည်း ကောင်း။သြကာရဉ္စ၊အယုတ်လည်းကောင်း။သံကိလေသဉ္စ၊ ညစ် ညူးခြင်းလည်းကောင်း။ နေက္ခမ္မေ၊ ကာမဂုဏ်တို့မှ ထွက်မြောက် ခြင်း၌။အာနိသံသဉ္စ၊ အကျိုးလည်းကောင်း။ ဒုတိဒုမာ အနုပုပ္ပိ ကထာ၊ တို့ကို။ ပကာသေတိ၊ ထင်ရှားပြတော်မူ၏။ ယဒါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ကူဋဒန္တံ၊သော။ပြာဟ္မဏံ၊ကို။ ကလ္လစိတ္တံ၊ သစ္စာ လေးပါး၊ကို သိခြင်းငှာခံ့ခသောစိတ်ရှိသည်ကို။ မုဒုစိတ္တံ၊ နူးညံ့သော စိတ်ရှိသည်ကို။ ဝိနီဝရဏစိတ္တံ၊ နီဝရဏမှကင်းသော စိတ်ရှိသည် ကို။ဥဒဂ္ဂစိတ္တံ၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိသည်ကို။ ပသန္နစိတ္တံ၊ ကြည် လင်သောစိတ်ရှိသည်ကို။ အညာသိ၊ သိတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုသို့ သိသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ဗုဒ္ဓါနံ၊တို့၏။သာမုက္ကံသိကာ၊ မိမိ အလိုလိုသာလျှင်သိအပ်သော။ယာဓမ္မဒေသနာ၊သည်။အတ္ထိ၊ ၏။

တံဓမ္မဒေသနံ၊ကို။ပကာသေတိ၊ ၏။ ကိံ ပကာသေတိ၊ နည်းဟူမူကား။ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို လည်းကောင်း။ သမုဒယဿ၊ သမုဒယသစ္စာကို လည်းကောင်း။ နိရောဓဿ၊ နိရောဓ သစ္စာကိုလည်း။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို လည်းကောင်း။ ပကာသေတိ၊၏။သုဒ္ဓံ၊ ဖြူစင်စွာသော။အပဂတကာဠကံ၊ ကင်းသော အညစ်အကြေးရှိသော။ ဝတ္ထုံ၊ကို။သမ္မဒေဝ၊ကောင်းစွာလျှင်။ ရဇနံ၊ ဆိုးရည်သည်။ ပဋိဂ္ဂဏှေယျ သေယျထာပိ၊ တပ်စွန်းဘိသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ ကူဋဒန္တဿ၊သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ အား။ တသ္မိံ ယေဝအာသနေ၊ ထိုနေရာ၌လျှင်။ဝိရဇံ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော မြူကင်းထသော။ ဝိတမလံ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော အညစ်အကြေးကင်းသော။ ဓမ္မစက္ခုံ၊သောတာပတ္တိမဂ် ဉာဏ်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ကိံ ဥဒပါဒိ၊ နည်း။ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော တေဘူမက တရားသည်။ သမုဒယဓမ္မံ၊ အဖန်တလဲလဲ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံသမ္ဖံ၊ ထိုအလုံးစုံသော ဖြစ်ခြင်းသဘောတရားသည်။ နိရောဓဓမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်း သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။

၃၅၆။ အထခါ၊ ဒ္ဓါ။ ကူဋဒန္တော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ဒိဋ္ဌဓမ္မော၊ မြင်အပ်ပြီးသော သစ္စာလေးပါး တရားရှိသည်ဖြစ်၍။ ပတ္တဓမ္မော၊ ရောက်အပ်ပြီးသော တရားရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဒိတဓမ္မော၊ သိအပ်ပြီးသော တရားရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိယောဂါဠှဓမ္မော၊ ဉာဏ်ဖြင့် သက်ပြီးသော တရားရှိသည်ဖြစ်၍။ တိဏ္ဏာဝိစိကိစ္ဆော၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ဝိစိကိစ္ဆာရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝိဂတကထံကထေ၊ ဤသို့ဖြစ်သလော ဤသို့ဖြစ်သလော ဟူသော တွေးတောခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍။ ဓေသာရဇ္ဇပတ္တော၊ ရဲရင့်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ‘‘ယုံမှားခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သည် ဖြစ်၍, လည်းဟူ’’။ သတ္ထုသာသနေ၊ဠ္ဟ။ အပရပစ္စယော၊ ဘုရားမှတပါး ယုံကြည်ခြင်း မရှိသည် ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ တေဝိဇ္ဇံ၊ စနံ၊ ကို။ အဓိဝစ၊ ၏။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန် အလို့ငှာ။ မေ၊၏။ ဘတ္တံ၊ ကို။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။

အဓိဝါသေတု၊သည်းခံတော်မူလေ၃။ဤတိတေံဝစနံ၊ကို။ အဝေါ စ။၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏှီဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ် နေသဖြင့်။ အဓိဝါသေတိ၊ ၏။

၃၅၇။ ။ပ။တသာ ရတ္တိယာ၊ ၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ သကေယညဝါဒေ၊ မိမိ၏ ယဇ်ပူဇော်ရာ စရပ်၌။ ပဏီတံ၊ မြတ်သော။ ခါဒနီယံ၊ ခဲဘွယ်ကို။ ဘောဇနီယံ၊ စားဘွယ်ကို။ ပဋိယာဒါပေတွာ၊ စီရင်စေ၍။ ဘဂဝတော၊ အား။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ကာလော၊ အခါတန်ပြီ။ ဘတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။ ဤတိ၊ ၍သို့။ ကာလံ၊ကို။ အာရောစာပေသိ၊ ကြားစေ၏။

၃၅၈။ ။ပ။သန္တေပွသိ၊ ကောင်းစွာ ရောင့်ရဲစေ၏။ သမ္ပဝါ ၃ရသိ၊ တန်ပြီဟုမြစ်စေ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ကူဋဒန္တော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘုတ္တာဝိံ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီး၍။ ဩကိတပတ္တပါဏိံ၊ သပိတ်တော်မှ ပယ်ပြီးသော လက်ရှိသည်ကို။ ''သပိတ်တော်မှချပြီးသောလက်ရှိသည်ကို,လည်းဟူ''။ (သလ္လက္ခေတွာ ထည့်ပါ)။ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။ အညတရံ၊ မထင်ရှားသော။နိစံ၊နိမ့်သော။အာသနံ၊ကို။ပ။ ဓမ္မိယာ၊ ထိုဓာအား လျောက်ပတ်သော။ကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်။သန္တသေတွာ၊ ကောင်းစွာပြ၍။ သမာဒပေတွာ၊ ကောင်းစွာ ယူစေ၍။ သမုတ္တေဇေတွာ၊ ကောင်းစွာ ထက်စေ၍။ သမ္ပဟံသေတွာ၊ ကောင်းစွာ ရွှင်စေ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပက္ကမိ၊ ၏။ ပဏ္ဍမံ၊ သော။ ကူဋဒန္တသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး၏။

၆-မဟာလိသုတ္တ
ဗြာဟ္မဏဂူတဝဏ္ဏ၊

၃၅၉။ ဘန္တေကဿပ၊ကဿပ။ ဤဒံသုတ္တံ၊ ဤမဟာလိသုတ်ကို။ဒမ ေသာ၊သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။သမ္မုခါ၊ မှ။ဝေါ၊သို့။သုတံ-ဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။ ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊

သည်။ ဝေသာလိယံ၊ ၌။ မဟာဝနေ၊ တောကြီး၌။ ကူဋာဂါရသာလာယံ၊ စုလစ်မွန်းခွန်တပ်သော စရပ်၌။ ဝိဟာရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဒူတာ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏ တမန် ဖြစ်ကုန်သော။ ကောသလကာစ၊ ကောသလ တိုင်းသားတို့သည် လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏဒူတာ၊ ကုန်သော။ မာဂဓကာစ၊ မာဂဓတိုင်းသားတို့သည်ဌင်း။ ဝေသာလိယံ၊ ၌။ ကေနစိဒေဝ၊ တစုံတခုသော်။ ကရဏီယေန၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စ ဖြင့်။ ပဋိဝသန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။

၃၆ဝ။ အထခေါ၊ ၌။ ဗြာဟ္မဏဒူတာ၊ပုဏ္ဏားတို့၏ တမန်ဖြစ်ကုန်သော။ တေကောသလကာစ၊ ထိုကောသလ ကိုင်းသားတို့သည်ဌင်း။ ဗြာဟ္မဏဒူတာ၊ ကုန်သော။ တေ မာဂဓကာ စ၊ ထို မဂဓတိုင်းသားတို့သည် လည်းကောင်း။ ယေန-ယတ္ထ၊ ၌။ မဟာဝနံ၊ တောကြီးသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယေန-ယတ္ထ၊ ၌။ ကူဋာဂါရသာလာ၊ စုလစ်မွန်းခွန်တပ်သောစရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေနတတ္ထ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ကပ်ကုန်၏။ တေန ခေါပန သမယေန၊ ၌။ အာယဿ္မာ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော။ နာဂိတော၊ နာဂိတ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ် အကျွေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဘောနာဂိတ၊ အရှင်နာဂိတ။ ဧတရဟိ၊ ယခု။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝိဟရတိ နုခေါ၊ သနည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ တံဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဒဿနကာမာ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်၏။ ဣတိ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ဒါယကာတို့။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို့။ ဒဿနာယ၊ငှာ။ အကာလော၊အခါမဟုတ်သေး။ ဘဂဝါ၊သည်။ ပဋိသလ္လိနော၊ ကိုယ်တော်တည်း ကျိန်းတော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ နာဂိတော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌လျင်။ ကေမန္တံ၊ ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ တံဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဒိဿဝ၊ ၍သာလျင်။ ဂမိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊သို့။ နိသီဒိံသု၊ ကုန်၏။

သြဇဓမ္မလိန္ဆဝ်ဝ်ထွ၊

၃၆၁။ သြဇဓွေါ၊ နှဟဲခမဲးကွဲသော။ လိန္ဆုဝိဝိ၊ သည်လည်း။ မဟာတိယာ၊ သော။ လိန္ဆုဝိပရိသာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဒိ၊ တကွ။ ယေန-ယတ္ထ၊ ဒ္ဒ။ ကုဋုဝဂါရသာလာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယေန-ယတ္ထ၊ ဒ္ဒ။ အာယဿွာ၊ သော။ နာဂိတော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပ။ ဒ္ဒိတော၊ ရပ်ပြီးသော။ သြဇဓွေါ၊ နှတ်ခမ်းကွဲသော။ လိန္ဆုဝိဝိ၊ သည်လည်း။ အာယဿွန်ဟ်၊ သော။ နာဂိတံ၊ ကို။ ဘန္တေ နာဂိတ၊ တ။ ဟေရဟိ၊ ဒ္ဒ။ အရဟံ၊ ပစ္စည်းဆလေးပါးကို ခံတော်မူထိုက်ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဓွေါ၊ မဖောက်မပြန် အလိုလိုသာလျှင် အစိုးရသော တရားတို့ကို သိတော်မူပြီး ထသော။ သောဘဂဝေါ၊ သည်။ ကဟံ၊ ဒ္ဒ။ ဝိဟရတိ နုခေါ၊ နေသနည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ အရဟန်ဟ်၊ ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ထသော။ တံဘဂဝန်ဟ်၊ ကို။ ဒဿနကာမာ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်၏။ ဧတဟိ၊ ဤသို့။ တံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ၏။ မဟာလိ၊ လို။ ဘဂဝန်ဟ်၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှာ။ အကာဒလာ၊ သေး။ ဘဂဝေါ၊ သည်။ ပဋိသလ္လိနော၊ ကိုယ်တော်တည်း ကျိန်းဝပ်မူ၏။ ဧတဟိ၊ သို့။ နာဂိတော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ သြဇဓွေါ၊ နှတ်ခမ်းကွဲသော။ လိန္ဆုဝိဝိ၊ သည်လည်း။ ဘန္တေ နာဂိတ၊ တ။ ဟေရဟိ၊ ဒ္ဒ။ အရဟံ၊ ပစ္စည်းဆလေးပါးကို ခံတော်မူထိုက်ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ထသော။ တံဘဂဝန်ဟ်၊ ကို။ ဒိဿာဝေါ၊ ၍သာလျှင်။ ဂဒိဿာမိ၊ အံ့။ ဧတဟိ၊ သို့။ နိသိဒိ၊ ၏။

၃၆၂။ အထခေါ၊ ဒ္ဒ။ သိဂေါဝ၊ သိဂါလအမည်ရှိသော။ သမဏ္ဍုဒ္ဒေသော၊ သည်။ ပ။ အာယဿွန်ဟ်၊ သော။ နာဂိတံ၊ ကို။ တေံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘဂ္ဂေကသဿပ။ ပ။ (အရှင်နာဂိတ မထေရ်ကိုပင် ကဿပဟူအမျိုးအာဒိဖြင့်ခေါ်သတည်း)။ သမ္ပဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဒူတာ၊ ကုန်သော။ ဧတေ ကောသလကာစ၊ ဤကောသလတိုင်းသား တို့သည် ၎င်း။ ဗြာဟ္မဏဒူတာ၊ ကုန်သော။ ဧကေမဂဓကာစ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဘဂဝန်ဟ်၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ ဧဂ၊ ဤအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမန္တာ၊ ကပ်ကုန်

၏။ သြဋ္ဌန္ဒေါ၊ သော။ လိန္ဆဝိဝိ၊ သည်လည်း။ပ။ ဘန္တေ ကဿပ၊ ပ။ အဟံ၊ သည်။ သာဓုအာစာယာမိ၊ ရိသေစွာ တောင်းပန်ပ၊ါ ၏။ဧသာဇနတာ၊ဤလူအပေါင်းသည်။ ဘဂဝန်နံ၊ကို။ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ လဘတံ·လဘတု၊ရပ၊ါစေလော့။ ဣတိ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ သိဂေဟာ၊သည်။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ သိဂဟ၊ သိဂဟ။ တေန ဟိ၊ငါတို့က်တွန်းပ၊ါ၏။တွဉ္ဉေ ဝ၊သင်သည်သာလျှင်။ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေဟိ၊ လျှောက်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နာဂိတော၊ သည်း အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဧဝံသာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ သိဂေဟာ၊သိဂဟအမည်ရှိသော။သမဏုဒ္ဒေသော၊ သာမဏေကြီးသည်။အာယသ္မတော၊သော။နာဂိတသ၊၏။ဝစနံ၊ ကို။ ပဋိသုတ္ဝာ၊ ဝန်ခံ၍။ပ။ ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓုအာယာစာမိ၊ ငါတောင်းပန်၏။ သောဇနတာ၊ ဤလူအပေါင်းသည်။ ဘဂဝန်နံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ငှာ။ လဘတံ-လဘတု၊ ရပ၊ါစေလော့။ ဣတိ၊သို့။ သိဂေဟာ၊ သော။ သမဏုဒ္ဒေသော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ သိဂဟ၊ သိဂဟ။ တေနဟိ၊ ငါတို့က်တွန်း၏။ တုံ၊ သည်း၀ိဟာရ ပစ္ဆာယာယံ၊ ကျောင်းရိပ်၌။ ဒဿာသနံ၊ ကို။ ပညာပေဟိ၊ ခင်းချလော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဧဝံသာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ဣတိ၊ သို့။သိဂေဟာ၊သော။ သမဏုဒ္ဒေသော၊သည်။ ဘဂဝတော၊၏။ ဝစနံ၊ကို။ ပဋိသုတ္ဝာ၊ ၍။ ၀ိဟာရပစ္ဆာယာယံ၊ ၌။ပ။

၃၆၄။ ဘန္တေ၊ ရား။ ပုရိမာနိ-ပုရိမေသု၊ ယာမန်နှေ့ ဖြစ်ကုန်သော။ ပုရိမတရာနိ-ပုရိမတရေသ၊ ယမန်နှေ့ထက် လွန်သောနှေ့ ဖြစ်ကုန်သော။ (သံဘက်နှေ့ ဟူလိုသည်)။ ဒိဝသာနိ-ဒိဝသေသု၊ နှေ့တို့၌။ သုနက္ခတ္တာ၊ သုနက္ခတ္တ အမည်ရှိသော။ လိန္ဆဝိပုတ္တော၊ လိန္ဆဝိမင်း၏ သားသည်။ တနုညိးကား၊ လိန္ဆဝိပုတ္တော၊ လိန္ဆဝိမင်း၏သား ဖြစ်သော။ သုနက္ခတ္တော၊ သည်။ ယေန-ယတ္ထ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ၀ိဟရာမိ၊ နေ၏။ တေန တတ္ထ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ မံ၊ ကို။ တေံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ မဟာလိ၊ လိ။ အဟံ၊

သည်။ ယံဒိဝသံ၊ အကြင်နေ့ကို။ အဂ္ဂေ အာဒိံကတွာ၊ ၍။ နစိရံ၊ မကြာမြင့်မီ။ တိဏိ ဝဿာနိ၊ သုံးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဥပနိဿာယ၊၍။ ဝိဟရာမိ၊၏။ အဟံ၊ငါသည်။ ဒိဗ္ဗာနိ၊ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိယရူပါနိ၊ ချစ်အပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာနိ၊ ကာမဂုဏ်နှင့် စပ်ဂုနဲ့ထသော။ ရဇနိယာနိ၊ ရာဂကို ဖြစ်စေတတ် ကုန်ထသော။ ရူပါနိ၊တို့ကို။ နခေါပဿာမိ၊ မြင်။ပ။ သဒ္ဒါနိ၊ တို့ကို။ နောစခေါသုဏာမိ၊ မကြား။ ဇုတိ၊ သို့။ မံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ လိန္ဆဝိပုတ္တော၊ သော။ သုနက္ခတ္တော၊ သုနက္ခတ္တသည်။ သန္တာနေဝ၊ ထင်ရှားရှိကုန်လျက် လည်း။ဒိဗ္ဗာနိ၊ကုန်သော။ ဝိယရူပါနိ၊ ကုန်ထသော။ကာမူပသံဟိတာနိ၊ ကုန်ထသော။ ရဇနိယာနိ၊ ကုန်ထသော။ သဒ္ဒါနိ၊ တို့ကို။ နာဿောသိနုခေါ၊မကြားသလော။ဥဒါဟု၊ထိုသို့ မဟုတ်မူကား။ အသန္တာနိ၊ ထင်ရှား မရှိကုန်သည် ဖြစ်၍လည်း။ နာဿောသိနု ခေါ၊ လော။ ဇုတိ၊ သို့။ မဟာလိ၊သည်။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊၏။ လျောက်၏။

၎ကံသဘာဝိတသမာဓိ

၃၆၅။ မဟာလိ၊ လိ။ လိန္ဆဝိပုတ္တော၊ သော။ သုနက္ခတ္တော၊ သုနက္ခတ္တသည်။ သန္တာနေဝ၊ ထင်ရှားရှိကုန်လျက်လျှင်။ ဒိဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ဝိယရူပါနိ၊ချစ်အပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာနိ၊ ကာမရာဂနှင့် စပ်ကုန်ထသော။ ရဇနိယာနိ၊ ကာမရာဂကိုဖြစ်စေကုန်ထသော။သဒ္ဒါနိ၊တို့ကို။ နာဿောသိ၊ မကြား။ အသန္တာနိ၊ ထင်ရှား မရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ နာဿောသိ၊ မကြား သည်။နော၊မဟုတ်။ ဇုတိ၊သို့။ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊၏။ ယေန ဟေတုနာ၊ကြောင့်။လိန္ဆဝိပုတ္တော၊ သော။သုနက္ခတ္တော၊သုနက္ခတ္တသည်။ သန္တာနေဝ၊ ထင်ရှားရှိကုန်လျက်။ ဒိဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ ဝိယရူပါနိ၊ကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာနိ၊ ကုန်သော။ ရဇနိယာနိ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဒါနိ၊ တို့ကို။ နာဿောသိ၊ ကြား။ အသန္တာနိ၊

ထင်ရှားမရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ နာဿောသိ၊ မကြားသည်ကား။ နော၊ မဟုတ်။ သောဟေတု၊ ထိုသို့ မကြားခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ ကောနုခေါ်၊ နည်း။ ပစ္စယော၊သည်။ ကောနုခေါ်၊ နည်း။ (ဟေတုသဒ္ဒါပစ္စယသဒ္ဒါတို့ကား အနက်အထူးမရှိ)။ ဣတိ၊ သို့။ မဟာလိ၊ မဟာလိသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပုဋ္ဌိ၊ မေးလျှောက်၏။

၃၆၆။ မဟာလိ၊ လိ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊နော၊ ရဟန်းသည်။ပုရတ္ထိမာယ၊ အရှေ့ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊ ၌။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ပိယရူပါနံ၊ ချစ်အပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာနံ၊ ကာမဂုဏ်နှင့် စပ်ကုန်သော။ ရဇနီယာနံ၊ ကုန်သော။ ရူပါနံ၊တို့ကို။ ဒဿနာယ၊ ၄ာ။ သမာဓိ၊ သမာဓိကို။ ဧကံသဘာဝိတော၊ တပါးသော်သာအဖို့ဖြင့် ပွါးစေအပ်သည်။ "တဖက်သော အဖို့မှ ပွါးစေအပ်သည်, လည်းဟူ"။ ဟောတိ၊၏။ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ပိယရူပါနံ၊ ကုန်သော။ကာမူပသံဟိတာနံ၊ကုန်သော။ ရဇနီယာနံ၊ ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်ကုန်ထသော။ ရဇနီယာနံ၊ ကုန်သော။ ရူပါနံ၊တို့ကို။ ဒဿနာယ၊ ၄ာ။သမာဓိမှ၊ ကို။ ဧကံသဘာဝိတော၊ တပါးသော အဖို့ဖြင့် ပွါးစေအပ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ ပိယရူပါနံ၊ ကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာနံ၊ ကုန်သော။ ရဇနီယာနံ၊ ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်ကုန်သော။ ရူပါနံ၊ တို့ကို။ ဒဿနာယ၊ ၄ာ။သမာဓိမှ၊ ကို။ နောစဧခေါ ဧကံသဘာဝိတော၊ တပါးသော အဖို့ဖြင့် မပွါးစေအပ်သည်။သတိ၊သော်။ ပုရတ္ထိမာယ၊ သော။ ဒိသာယ၊၌။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ ရဇနီယာနံ၊ ကုန်သော။ ရူပါနံ၊ တို့ကို။ ဒဿနာယ၊ ၄ာ။သမာဓိမှ၊ ကို။ ဧကံသဘာဝိတော၊ တပါးသော အဖို့ဖြင့် ပွါးစေအပ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ ပိယရူပါနံ၊ ကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာနံ၊ ကုန်သော။ ရဇနီယာနံ၊ ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်ကုန်သော။ ရူပါနံ၊ တို့ကို။ ဒဿနာယ၊ ၄ာ။သမာဓိမှ၊ ကို။ နောစဧခေါ ဧကံသဘာဝိတော၊ တပါးသော အဖို့ဖြင့် မပွါးစေအပ်သည်။သတိ၊သော်။ ပုရတ္ထိမာယ၊ သော။ ဒိသာယ၊၌။ ဒိဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ပ။ ရဇနီယာနိ၊ ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ ဒိဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ ပိယရူပါနိ၊ ကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာနိ၊ ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်ကုန်ထသော။ ရဇနီယာနိ၊

(၃၁၈) သုတ်သီလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ရာဂကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်ထသော။ သဒ္ဒါနိ၊ တို့ကို။ နော စ ခေါ သုဏာတိ၊ မကြား။ တံ၊ ထိုသို့ ရူပါရုံကိုသာ မြင်၍ သဒ္ဒါရုံကို မကြားခြင်းသည်။ ကိဿ၊ သော။ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်။ ဟောတိ၊ နည်း။ မဟာလိ၊ လိ။ ဘိက္ခု နော၊ သည်။ ပုရတ္ထိမာယ၊ သော။ ဒိသာယ၊ ၌။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ ပိယရူပါနံ၊ ကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာနံ၊ ကုန်သော။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ ဒဿနာယ၊ ၄ာ။ သမာဓိမ္မိ၊ ကို။ ဧကံသဘာဝိတော၊ သည်။သတိ၊ရှိ၏သော်။ဒိဗ္ဗာနံ၊ကုန်သော။ပ။ရဇနိယာနံ၊ကုန်သော။ သဒ္ဒါနံ၊ တို့ကို။ သဝနာယ၊ ၄ာ။ သမာဓိမ္မိ၊ ကို။ နောစခေါဧကံ သဘာဝိတော၊ တပါးသော အဖို့ဖြင့် မပွါးစေအပ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဧဝံ ဤမိုနုကာရဏေန၊ ဤသို့ ရူပါရုံကို မြင်ခြင်း၄ာသော သမာဓိကိုပွါးစေ၍ သဒ္ဒါရုံကိုကြားခြင်း၄ာ မပွါးစေခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဧတံ၊ ဤသို့ ရူပါရုံကိုသာ မြင်၍ သဒ္ဒါရုံကို မကြားခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိကား နိပါတ်မျှသာတည်း)။

၃၆၇။ ပုနစပရံ၊ တပါးတဲ့။ မဟာလိ၊ လိ။ ဘိက္ခု နော၊ သည်။ ဒက္ခိဏာယ၊ တောင်ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊ ၌။ပ။ ပစ္ဆိမာယ၊ သော။ဒိသာယ၊ ၌။ ဥတ္တရာယ၊ မြောက်ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊ ၌။ ဥဒ္ဓံ၊ အသက်၌။ အဓေါ၊အောက်၌။ တိရိယံ၊ အထောင့်ဖြစ်သော အရပ်၌။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ပ။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ဒဿနာယ၊ ၄ာ။ သမာဓိ၊ ကို။ ဧကံသဘာဝိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ပ။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဒါနံ၊ တို့ကို။ သဝနာယ၊ ၄ာ။ သမာဓိ၊ကို။ ဧကံသဘာဝိတော၊ သည်။ဥဒ္ဓံ၊၌။အဓေ၊ ၌။ တိရိယံ၊အထောင့်အရပ်၌။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ပ။ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ ရူပါနံ၊ တို့ကို။ ဒဿနာယ၊၄ာ။ သမာဓိမ္မိ၊ ကို။ ဧကံ သဘာဝိတော၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ပ။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဒါနံ၊ တို့ကို။ သဝနာယ၊ ၄ာ။ သမာဓိမ္မိ၊ ကို။ နော စ ခေါ ဧကံသဘာဝိတော၊ တပါးသော

အဖို့ဖြင့် မပ္ပါးစေအပ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဥဒ္ဓံ၊ ဒ္ဒ်။ အဓော၊ အောက်၌။ တိရိယံ၊ အထောင့်အရပ်၌။ ဒိဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော၊ပ၊ရူနိယာနိ၊ ကုန်သော။ရူပါနိ၊ တို့ကို။ပဿတိ၊ ၏။ဒိဗ္ဗာနိ၊ကုန်သော။ပ။ရဇနိယာနိ၊ကုန်သော။ သဒ္ဒါနိ၊ တို့ကို။ နောစခေါ သုဏာတိ၊ မကြား။ တံ၊ ထိုသို့ ရူပါရုံကိုသာ မြင်၍ သဒ္ဒါရုံကို မကြားခြင်းသည်။ကိသ၊အဘယ်မည်သော။ဟေတု၊ကြောင့်။ဟောတိ၊နည်း။ မဟာလိ၊မဟာလိ။ဘိက္ခု၊နော၊သံ်ည်။ဥဒ္ဓံ၊ဒ္ဒ်။ အဓော၊ ဒ္ဒ်။ တိရိယံ၊ အထောင့်အရပ်၌။ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ပ။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ ရူပါနံ၊ တို့ကို။ ဒဿနာယ၊ ၎ာ။သမာဓိမ္မိ၊ ကို။ကံသဘာဝိတော၊ သည်။သတိ၊သော်။ဒိဗ္ဗာနံ၊ကုန်သော။ပ။ရဇနိယာနံ၊ကုန်သော။ သဒ္ဒါနံ၊ တို့ကို။ သဝနာယ၊ ၎ာ။ သမာဓိမ္မိ၊ ကို။ နောစခေါ ကံသဘာဝိတော၊သည်။ သတိ၊ သော်။ ဇဝံဂမိနာကာရဏေန၊ ဤသို့ ရူပါရုံကိုမြင်ခြင်းငှာသာ သမာဓိကို ပ္ပါးစေ၍သဒ္ဒါရုံကိုကြားခြင်းငှာ မပ္ပါးစေခြင်းကြောင့်။ တေံဟိ-တေံဝေ၊ ဤသို့ ရူပါရုံကိုသာ မြင်၍ သဒ္ဒါရုံကိုမကြားခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၃၆၈။ မဟာလိ၊မဟာလိ။ ဇုဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ နော၊သည်။ပုရတ္ထိမာယ၊သော။ ဒိသာယ၊၌။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ ဝိယရူပါနံ၊ကုန်သော။ကာမူပသံဟိတာနံ၊ကုန်သော၊ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဒါနံ၊တို့ကို။ သဝနာယ၊ ၎ာ။ သမာဓိ၊ကို။ ကံသဘာဝိတော၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ကုန်သော။ပ။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဒါနံ၊ တို့ကို။ သဝနာယ၊ ၎ာ။သမာဓိမ္မိ၊ ကို။ ကံသဘာဝိတော၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ပ။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ ရူပါနံ၊ တို့ကို။ ဒဿနာယ၊၎ာ။ သမာဓိမ္မိ၊ ကို။ နော စ ခေါကံသဘာဝိ

ဧတ၊တပါးသောအဖို့အားဖြင့်မပွါးစေအပ်သည်။ သတိ၊ သေ၏။ ပုရတ္ထိမာယ၊သော။ ဒိသာယ၊၌။ ဒိဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ ဝိယရူပါနိ၊ ကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာနိ၊ ကုန်သော။ ရဇနိယာနိ၊ သော။ သဒ္ဒါနိ၊တို့ကို။သုဏာတိ၊၏။ ဒိဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ နော စ ခေါ ပသတိ၊ မမြင်၊တံ၊ ထိုသို့ သဒ္ဒါရုံကိုသာကြား၍ ရူပါရုံကို မမြင်ခြင်းသည်။ ကိုသ၊ သော။ ဟေတု၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ နည်း။ မဟာလိ၊ လိ။ ဘိက္ခု၊နော၊ သည်။ ပုရတ္ထိမာယ၊ သော။ ဒိသာယ၊ ၌။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ပ။ သဒ္ဒါနံ၊တို့ကို။ သဝနာယ၊ ၄ာ။ သမာဓိမှိ၊ ကို။ကံသဘာဝိတေ၊ သည်။ သတိ၊ သေ၏။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ကုန်သော။ပ။ ရူပါနံ၊ တို့ကို။ ဒသနာယ၊၄ာ။ သမာဓိမှိ၊ကို။ နောစခေါ ကံသဘာဝိတေ၊ သည်။ သတိ၊သေ၏။ ဧဝံ ဇာမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့ သဒ္ဒါရုံကိုကြား ခြင်း၄ာ သမာဓိကိုပွါးစေခြင်း ရူပါရုံကိုမြင်ခြင်း၄ာ မပွါးစေခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဧတံဟိ-ဧတံဧဝ၊ ဤသို့ သဒ္ဒါရုံကို သာကြား၍ ရူပါရုံကို မမြင်ခြင်းသည်၏။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။

၃၆၉။ ပဋ္ဌိမာယ၊သော။ဒိသာယ၊၌။ဥတ္တရာယ၊သော။ဒိသာယ၊ ၌။ ဥဒ္ဓံ၊ ၌။ အဓော၊ အောက်၌။ တိရိယံ၊ ၌။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ပ။ရဇနိယာနံ၊ကုန်သော။သဒ္ဒါနံ၊ တို့ကို။ သဝနာယ၊ ၄ာ။ သမာဓိမှိ၊ ကို။ ကံသဘာဝိတေ၊ တဘက်သော အဖို့ဖြင့် ပွါးစေ အပ်သည်။ သတိ၊ ရှိသေ၏။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ပ။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ ရူပါနံ၊တို့ကို။ဒသနာယ၊၄ာ။သမာဓိမှိ၊ကို။နောစခေါ ကံသဘာဝိတေ၊ သည်။ သတိ၊ သေ၏။ ဥဒ္ဓံ၊ ၌။ အဓော၊၌။ တိရိယံ၊ ၌။ဒိဗ္ဗာနိ၊ကုန်သော။ပ။ သဒ္ဒါနိ၊တို့ကို။သုဏာတိ၊၏။ဒိဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ပ။ ရဇနိယာနိ၊ ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ နောစခေါ ဂသတိ၊မမြင်။တံ၊ ထိုသို့မမြင်ခြင်းသည်။ ကိုသ၊ သော။ ဟေတု၊ ကြောင့်။ဟောတိ၊နည်း။မဟာလိ၊လိ။ဘိက္ခု၊နော၊သည်။ ဥဒ္ဓံ၊ ၌။ အဓော၊၌။တိရိယံ၊၌။ဒိဗ္ဗာနံ၊ကုန်သော။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဒါနံ၊ တို့ကို။ သဝနာယ၊၄ာ။သမာဓိမှိ၊ ကို။ ကံသဘာဝိတေ၊

သည်။ သတိ၊ သော်။ပ။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ပ။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ပ။ ရူပါနံ၊တို့ကို။ဒဿနာယ၊ ၄ာ။သမာဓိမှိ၊ ကို။ နော စ ခေါ ကံသဘာဝိတော၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဝံ ဇာမိနာဂကာရ ဏော်နု၊ ကြောင့်။ တံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၇၀။ မဟာလိ၊လိ။ဇာ၀၊၌။ဘိက္ခု၊နော၊ သည်။ ပုရတ္ထိမာယ၊ သော။ဒိဿာယ၊၌။ဒိဗ္ဗာနံ၊ကုန်သော။ပ။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ ရူပါနဉ္စ၊ တို့ကိုလည်း။ ဒဿနာယ၊ ၄ာ။ဒိဗ္ဗာနံ၊ကုန်သော။ပ။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဒါနဉ္စ၊ တို့ကိုလည်း။ သဝနာယ၊ ၄ာ။ သဒ္ဒါဓိ၊ ကို။ ဥဘယံသဘာဝိတော၊ နှစ်ပါးသောအဖို့ဖြင့် ပွါး၏ အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ (အနက်လွယ်ပြီ)။

၁၇၁။ မဟာလိ၊ လိ။ ယေနပေါတ္ထနာ၊ ကြောင့်။ လိန္ဆ၀ိ ပုတ္တော၊ သော။ သုနက္ခတ္တော၊ သည်။ သန္တာနေ၀၊ ထင်ရှားရှိ လျက်လျှင်။ဒိဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ ပိယရူပါနိ၊ ချစ်အပ်သောသဘော ရှိကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာနိ၊ ကာမဂုဏ်နှင့် စပ်ကုန်သော။ ရဇနိယာနိ၊ တပ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။သဒ္ဒါနိ၊ တို့ကို။ နာဿသာသိ၊ မကြား။ အသန္တာနိ၊ ထင်ရှား မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ နာဿသာသိ၊ မကြားသည်။ နော၊ မဟုတ်။ ဇာတိ၊ သို့။ ဘ၀၀ါ၊ သည်။ အ၀ေါစ၊ ၏။

၁၇၂။ ဘဒ္ဒန္တေ၊ ရား။ ဇေတာသံ သမာဓိဘာ၀နာနံ၊ ထိုသို့ နှစ်ပါးသော အဖို့အား၌ ပွါးစေအပ်ကုန်သော သမာဓိတို့ကို။ သန္ဓိကိရိယာဟေတု၊ မျက်မှောက်ပြုလိုသောကြောင့်။ ဘိက္ခု။၊ တို့ သည်။ ဘ၀၀တိ၊ အရှင်ဘုရား အထံ၌။ ပြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ စရန္တိနံ၊ ကျင့်ကုန်သည် မဟုတ်တုံလော။ ဇာတိ၊ သို့။ မဟာလိ၊ မဟာလိသည်။ ဘ၀၀န္တံ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ လျှောက်၏။ မဟာလိ၊ လိ။ ဇေတာသံ သမာဓိဘာ၀နာနံ၊ ထိုသို့နှစ်ပါးသော အဖို့အား၌ ပွါးစေအပ်ကုန်သော သမာဓိတို့ကို။ သန္ဓိကိရိယာ ဟေတု၊ ကြောင့်။ မယိ၊ ငါဘုရားအထံ၌။ပြဟ္မစရိယံ၊ကို။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇေတိဟိ၊ ထိုသမာဓိတရားတို့ထက်။ (အပါဒါန်ထည့်)။

ဇုန္ဆာသယ(၈)၂၁၄-၄၀ (ဒုတိယအကြိမ်)

;တ္တာရိတရာစ၊ လွန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်ထသော။ ပဏီတတရာစ၊ ဟူးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်ထသော။အာညော၀၊ ထိုသမာဓိတရားတို့မှ ကပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ တစမ္မာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘ၀ဂါ၊သည်။ ဘ၀ေါစ၊ ၏။

စတု အရိယ ဖလ

၃၇၃။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ယေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ သန္ဓိကိရိယာ ခဟာဟု၊ကြောင့်။ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ မယိ၊ ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်။ ဥတ္တရိတရာစ၊ လည်းဖြစ်ကုန်ထသော။ ပဏီတတရာစ၊ လည်းဖြစ်ကုန်ထသော။ အညော၀၊ ကုန်သော။ တစမ္မာ၊ တို့သည်။ ကတမေ၊ အာဘယ်တို့နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ မဟာလိ၊ သည်။ ပုဏ္ဏိ၊ မေး၏။ပ။ မဟာလိ၊လို။ဇုစ၊ ဤငါဘုရား သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ အကြွင်းမဲ့ကုန်ခြင်းကြောင့်။သောတာပန္နော၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ (တိဏ္ဏံ၏ အရကို ဒိဋ္ဌိသံယောဇဉ်, ပရာမာသ သံယောဇဉ်, ၀ိစိကိစ္ဆာသံယောဇဉ်, ဤသုံးပါးကို ယူလေ)။ အ၀ိနိပါတဓမ္မော၊ အပါယ်သို့ ကျတတ်သော သဘောမရှိသည်။ ''အပါယ်သို့ ကျစေတတ်သော အကုသိုလ်တရားမရှိသည်လည်း,ဟူ''။ ဟောတိ၊ ၏။ နိယတော၊ဓမ္မနိယာမအားဖြင့်မြဲသည်။ဟောတိ၊၏။သမ္မောဓိပရာယနော၊ အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင် လားရာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟာလိ၊လို။ယဿ ဓမ္မဿ၊ အကြင်!သောတာပတ္တိမဂ်တရားကို။ သ့ဏ္ဌိကိရိယာယဟေတု၊မျက်မှောက်ပြုလိုသောကြောင့်။ဘိက္ခူ၊၊တို့သည်။ မယိ၊၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံဓမ္မော၊ ဤသောတာပတ္တိ မဂ်တရားသည်။ ဥတ္တရိတရောစ၊ လွန်မြတ်သည်လည်း။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ပဏီတတရောစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပုနစပရံ၊ ဝံ့။ မဟာလိ၊လို။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ အလုံးစုံ အကြွင်းမဲ့ ကုန်ခြင်းကြောင့်။

ရာ့ဂဒေါသမောဟာနံ၊ တို့၏။ တနုတ္တာ၊ခေါင်းပါးသည့်၏အဖြစ်
ကြောင့်။ သကဒါဂါမိ၊ သကဒါဂါမ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ သကိံ
ဒေဝ၊တကြိမ်သာလျှင်။ ဒုမံလောကံ့၊ဤလူ့ပြည့်သို့။အာဂန္တွာ၊ပဋိ
သန္ဓေယူသောအားဖြင့်ပြုန်၍။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ ကို။
ကရောတိ၊ပြု၏။ မဟာလိ၊လိ။ ယဿဓမ္မဿ၊ အကြင် သကဒါဂိမဂ်
တရားကို၊ သစ္ဆိကိရိယာဟေတု၊ကြောင့်။ ဘိက္ခု။၊ တို့သည်။ မယိ၊
ငါဘုရားအထံ၌။ ဇြဟ္မစရိယံ၊ကို။ စရန္တိ၊ကုန်၏။ အယံဓမ္မော၊ ဤ
သကဒါဂါမိ မဂ်တရားသည်။ ဥတ္တရိတရောစ၊ သည်လည်း။
ဟောတိ၊ ၏။ ပဏီတတရောစ၊ သည်လည်း။ ဟောတို့၊၏။ ပုနစ
ပရံ၊ တံ့။ မဟာလိ၊လိ။ ဘိက္ခု၊သည်။ ပဉ္စန္နံ၊ကုန်သော။ သြရမ္ဘာဂိ
ယာနံ၊ ကာမဘုံ၌ ပဋိသန္ဓေ အဖို့ရှိကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊
တို့၏။ ပရိက္ခယာယ၊ အကြွင်းမဲ့ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ သြပပါတိကော၊
ဇြဟ္မဉ့ဘုံ၌ဥပပါတ်ပဋိသန္ဓေယူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊
ထိုအထက် ဇြဟ္မဉ့ ဘုံ၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတတ်သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာလောကာ၊ ထိုဇြဟ္မဉ့ဘုံမှ။ အနာဝတ္တိဓမ္မော၊
တဖန် မပြန်ခြင်း သဘောရှိသည်။ ဟောတို့၊ ၏။ မဟာလိ၊ လိ။
ယဿဓမ္မဿ၊ အကြင် အနာဂါမိ မဂ်တရားကို။ သစ္ဆိကိရိယာ
ဟေတု၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခု။၊ တို့သည်။ မယိ၊ ၌။ ဇြဟ္မစရိယံ၊ ကို။
စရန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံဓမ္မော၊ ဤအနာဂါမိ မဂ်တရားသည်။ဥတ္တရိ
တရောစ၊သည်လည်း။ဟောတိ၊၏။ ပဏီတတရောစ၊သည်လည်း။
ဟောတိ၊ ၏။ ပုနစပရံ၊ တံ့။ မဟာလိ၊ လိ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာဿ
ဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာ
သဝံ၊ အာသဝေါတရားမရှိသော။စေတောဝိမုတ္တိ်ံ၊စိတ်၏ ကိလေ
သာတို့မှ လွတ်ခြင်း ရှိထသော။ ပညာဝိမုတ္တိ်ံ၊ ပညာဖြင့် ကိလေ
သာတို့မှ လွတ်ထသော။ အရဟတ္တဖလံ၊ကို။ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ဤပစ္စုပ္ပန်
အတ္တဘောဘ်၌လျှင်။ သယံ၊ မိမိကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသော
ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္ဆိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ တနူဉ်း၊ကား၊၊
အဘိညာ အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်။ သစ္ဆိကတွာ၊ ၍။ဥပ

သမ္မဒ္ဓ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ မဟာလိ၊ လိ။ ယသ္မာ၊ မ္မသ၊ အကြောင် အရဟတ္တဖိုလ် တရားကို။ သန္ဓိကိရိယာဟေတု၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခု၊၊ တို့သည်။ မယိ၊ ဠ္ဟ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ ဝိဓမ္မော၊ သည်လည်း။ ဧတေဟိ၊ ထိုသမာဓိ တရားတို့ဝယ်။ ဥတ္တရိ ကရဏော၊ လွန်မြတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဏီတတရော၊ ထူးမြတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟာလိ၊ လိ။ ယေသံ ဓမ္မာနံ၊ အကြောင် လောကုတ္တရာ တရားတို့ကို။ သန္ဓိကိရိယာ ဟေတု၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခု၊၊ ရဟန်းတို့သည်။ မယိ၊ ဠ္ဟ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧ့မေဓမ္မာ၊ ဤလောကုတ္တရာတရားတို့သည်။ ဧတေဟိ၊ ထိုလောကီ သမာဓိ တရားတို့ဝယ်။ ဥတ္တရိတရော၊ လွန်မြတ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဏီတတရော၊ ထူးမြတ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧ့တိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဓဝါစ၊ ၏။

အမှာ　　ဤသို့ သမ္မဒ္ဓဗြတ်စွာဘုရားသည် လောကီ သမာဓိထက် လောကုတ္တရာ တရား၏ ထူးမြတ် သည်၏ အဖြစ်ကို ဟောတော်မူသည် ရှိသော် မဟာလိသည် ဤ လောကုတ္တရာတရားကို ငှက်ကဲ့သို့ ကောင်းကင်သို့ ပျံ၍ သိခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း၊ ဖွတ်ကဲ့သို့ မြေ၌ ရင်ဖြင့်တွားလျက် သွား၍ သိခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း။ မဿတ်စင်စစ် ဤလောကုတ္တရာ တရားတို့ကိုသိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ရှေအဖို့၌ ဖြစ်သော အကျင့်ရှိသည် ဖြစ်ရာ၏ဟု အကြံရှိ၍ ထိုလောကုတ္တရာ တရားကို ရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ကို မေးလို၍ ''အတ္ထိ ပန ဘန္တေ'' အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား။

အရိယဘဒ္ဒကိကမဋ္ဌ

၃၄၇။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ သန္ဓိကိရိယာယ၊ ငှာ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိပန၊ လော။ ပဋိပဒါ၊ ရှေအဖို့၌ဖြစ်သော အကျင့်သည်။ အတ္ထိဓေါပန၊ လော။ ဧ့တိ၊ သို့။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။

မဟာလိ၊ လိ။ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ ဌာ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဤတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၃၇၅။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ ဌာ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဤတိ၊ သို့။ မဟာလိ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၏။ မဟာလိ၊ လိ။ အရိယော၊ ဖြူစင်စွာသော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါရှိသော။ အယမေဝမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်လျှင်တည်း။ ဤဒံတေမဂ္ဂေါ၊ ထိုမဂ်ဟူသည်တို့ကား။ မေ ယျထာ ကတမော၊ တို့နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိလည်းကောင်း။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ လည်းကောင်း။ ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိ လည်းကောင်း။ ဤတို့ဤမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ မဟာလိ၊ လိ။ ၎တေသံဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ ဌာ။ အယံ၊ ဤတရား ရှစ်ပါး အပေါင်းသည်။ မဂ္ဂေါ၊ တည်း။ အယံ၊ သည်။ ပဋိပဒါ၊ တည်း။ ဤတိတံဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

ဒွေပမွဇာတဝတ္ထု၊

၃၇၆။ မဟာလိ၊ လိ။ ဤဓ၊ ဤအရပ်၌။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ကောသမ္ဗီပြည်၌။ ဃောသိတာရာမေ၊ ဃောသိတာရုံ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ မုဏ္ဍိယော၊ ဦးပြည်းဖြစ်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ် လည်းကောင်း၊ ဒါရုပတ္တိကန္တေဝါသီ၊ သစ်သားဖြစ်သော သပိတ်ကို ဆောင်သော ပရိဗိုဇ်၏ တပည့်ဖြစ်သော။ ဇာလိယောစ၊ ဇာလိယတပည့် လည်းကောင်း။ ဤတိ၊ သို့။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက် ကုန်သော။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ တို့သည်။ (ဥပသင်္ကမိ သု၌ စပ်)။ ယေနယဿ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဝိဟာရာမိ၊ ၏။ တေန တဿ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ သု၊ ကုန်၏။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ မယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သမ္မောဒိ သု၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာပြောဟောကုန်၏။ သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ သာရဏီယံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး အောက်မေ့

အပ်ထသော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝိတိသာဖြေတွာ၊ ပြီးစေ၍။ပ။ ဋ္ဌိတာ၊ ရပ်ကုန်သော။ တေ ဒွေပဗ္ဗဇိတာ၊ ထို နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ မံ၊ကို။ဧတံဝစနံ။ကို။ အဝေါစုံ၊၏။ ကိံအဝေါစုံ၊ ကုန်သနည်း။ အာဝုသော ဂေါတမ အရှင်ဂေါတမ။ ကိံ၊ အသို့နည်း။ တံမမ္မဇာတံ၊သည်။ ဇီဝံ၊ဇီဝမည်၏။ တံ၊ ထိုဇီဝမည်သော သဘောတရားသည်။ သရီရံနုခေါ၊ ကိုယ်မည် သလော။ ဥဒါဟု၊ သို့မိမဟုတ်မူကား။ ဇီဝံ၊ဇီဝသည်။ အညံနုခေါ၊ တပါးလော။ သရီရံ၊သည်။ အညံနုခေါ၊ လော။ ဒုတိ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။

၃၇၇။ အာဝုသော၊ ဂါရှင်တို့။ တေနဟိ၊ ဂါ-တိုက်တွန်း၏။ သုဏာဝထ၊ နာကုန်လော။ သာဓုကံ၊ မြဲမြံစွာ။ မနသိကရောထ၊ ကုန်လော့။ဘာသိဿာမိ၊အံ့။ ဒုတိ၊သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ အာဝုသော ဂေါတမ၊ မ။ ဧဝံ သာဓု၊ ပြီ။ ဒုတိ၊ သို့။ တေဒွေ ပဗ္ဗဇိတာ၊ တို့သည်။ မမ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပစ္စသောသုံ၊ ဝန်ခံ ကုန်ပြီ။ အထ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဒုဓ၊ ဤလူ့ပြည်၌။ပ။ အာဝုသော၊ ဂါရှင်တို့။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဿတိ၊ ၏။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ တံမမ္မဇာတံ၊ သည်။ ဇီဝံ၊ ဇီဝမည်၏။ တံ၊ ထိုဇီဝ မည်သော သဘောတရားသည်။ သရီရံ၊ ကိုယ်မည်၏။ ဒုတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဇီဝံ၊ သည်။ အညံ၊ တည်း။သရီရံ၊ သည်။ အညံ၊ တည်း။ ဒုတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဧတံဝစနံ၊ကို။ဝစနာယ၊ဆိုခြင်းငှာ။ ကလ္လံနုခေါ၊ သင့်မည်လော။ ဒုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်၊ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ အာဝုသော ဂေါတမ၊ မ။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဿတိ၊၏။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား၊ တံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ ဇီဝံ၊ မည်၏။ တံ၊ထိုဇီဝမည်သော သဘောတရားသည်။သရီရံ၊မည်၏။ ဒုတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဇီဝံ၊ သည်။ အညံ၊ တည်း။ သရီရံ၊ သည်။ အညံ၊တည်း။ ဒုတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။

ဝစနာယ၊ငှာ။ ကလ္လံနုခေါ၊ သင့်သလျင်ကတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ခေါပန၊ စစ်။ အဟံ၊ သည်။ ဧတံ ကာရဏာ၊ ကို့။ ဧဝံ၊ သို့။ ဇာနာမိ၊၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဿာမိ၊ ၏။ အထစပန၊ ထိုသို့ သိခြင်း ကြောင့်။ "စင်စစ်ဖြင့်, လည်းဟူ"။ အဟံ၊ သည်။ တံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ ဇိဝံ၊ မည်၏။ တံ၊ ထိုဇိဝမည်သော သဘောတရားသည်။ သရီရံ၊ မည်၏။ ဧတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဇိဝံ၊ သည်။ အည်ံ၊ တည်း။သရီရံ၊သည်။အည်ံ၊ တည်း။ ဧတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ နဝဒါမိ၊ဆို။ပ။ ဉာဏဒဿနာယ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်အလို့ငှာ။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဘိနိဟရတိ၊ ရှေးရှေးဆောင်၏။ အဘိနိန္နာမေတိ၊ ရှေးရှေးညွတ်စေ၏။အာဝုသော၊တို့။ယောဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုဝိပဿနာဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား။ တံမမ္မဇာတံ၊ သည်။ ဇိဝံ၊မည်၏။ တံ၊ ထိုဇိဝမည်သော သဘောတရားသည်။ သရီရံ၊ မည်၏။ ဧတိဝါ၊ ကောင်း။ ဇိဝံ၊ သည်။ အည်ံ၊ တည်း။ သရီရံ၊သည်။ အည်ံ၊ တည်း။ ဧတိဝါ၊ ကောင်း။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝစနာယ၊ ငှာ။ နကလ္လံ၊မသင့်။ပ။ ဧတေဒွေဝ ပဗ္ဗဇိတာ ထိုနှစ်ယောက်သောရဟန်းတို့သည်။အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အပရံပုန၊ ဖန်။ ဧကတ္ထတ္တာယ၊ တဆယ့်ခြောက်ပါး သော ကိစ္စအလို့ငှာ။ **တနည်းကား**၊ကိလေသာကို ကုန်စေခြင်းငှာ။ မေ၊အား။မဂ္ဂဘာဝနာကိစ္စံ၊မဂ်ကိုပွါးစေခြင်းကိစ္စသည်။နတ္ထိ၊မရှိ။ **တနည်းကား**၊ ဧကတ္ထတ္တာယ၊ ဤပစ္စ၊ပွန်ဖြစ်သော ခန္ဓာမှ။ အပရံ၊ တပါးသော။ ခန္ဓသန္တာနံ၊ ခန္ဓာအစဉ်သည်။ မေ၊ အား။ နအတ္ထိ၊ ရှိ။ ဧတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ အဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန္တာ ဖြစ်သောရဟန်းအား။တံမမ္မဇာတံ၊ သည်။ ဇိဝံ၊ ဇိဝမည်၏။ တံ၊ ထိုဇိဝမည်သော သဘောတရားသည်။ သရီရံ၊ သရီရ မည်၏။ ဧတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဇိဝံ၊ ဇိဝသည်။ အည်ံ၊ တည်း။ သရီရံ၊ သည်။ အည်ံ၊ တည်း။ ဧတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝစနာယ၊ ငှာ။ နကလ္လံ၊မသင့်။ပ။ဩဋ္ဌဒွေါ၊ နှုတ်ခမ်း

ကွဲသော။ လိန္ဆာဝိ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ စကား တော်ကို။ အဘိနန္ဒုတိ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်ပြီ။ "ကောင်းစွာဟူ၍ ဝန်ခံပြီ, လည်းဟူ"။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ မဟာလိသုတ္တံ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး၏။

၇-ဇာလိယသုတ္တ
ဒွေပဒ္မဇိတဝတ္ထု၊

၃၇၀။ ဘန္တေကသပ၊ အရှင် မဟာကသပ။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤ ဇာလိယသုတ်ကို။ မေမယျာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ မှ။ ဒေံ၊ သို့။ သုတံ ဥပလက္ခိတံ၊ ၏။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဓကာသမ္ဟိယံ၊ ကောသမ္မီပြည်၌။ ဃောသိတာရာမေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေနခေါပန သမယေန၊ ၌။ မုဏ္ဍိယော၊ ဦးပြည်းဖြစ်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ လည်းကောင်း။ ဒါရုပတ္တိ ကာန္တေဝါသိ၊ သစ်သားဖြင့် ပြုသော သပိတ်ကို ဆောင်သော ပရိဗိုဇ်၏တပည့်ဖြစ်သော။ ဇာလိယောစ၊ ကောင်း။ ဇာတိ၊ သို့။ ဇာမေ ဒွေ ပဇ္ဇဇိတာ၊ တို့သည်။ (ဥပသက်မိ သု၌စပ်)။ ယေန-ယတ္ထ၊ ၌။ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေနတတ္ထ၊ သို့။ ဥပသက်မိ သု၊ ကုန်၏။ ဥပသက်မိတ္ဝာ၊ ၍။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ ကွ။ သမ္မောဒိ သု၊ ဝမ်းမြောက် ပမ်းသာ ပြောဟောကုန်၏။ (အနက် မဟာလိသုတ်နှင့် တူပြီ)။

သတ္တမံ၊ သော။ ဇာလိယသုတ္တံ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး၏။

၈-မဟာသီဟနာဒသုတ္တ
အစေလကဿပဝတ္ထု၊

၃၈၁။ ဘန္တေကသပ၊ပ။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤဟာသီဟနာဒသုတ် ကို။ မေမယျာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္မုခါ မှ။ ဒေံ၊ သို့။ သုတံ

ဥပလက္ခိတံ၊ ၏။ ကံ၊ သော။ သမယံ၊ ဠ္ဟ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဥရု ဿာယ၊ ဥရုဿ အမည်ရှိသော မြို့၌။ ကဿကထလေ၊ ကဿကထလ အမည်ရှိသော။ မိဂဒါယေ၊သားတို့၏ဘေးမဲ့ရာ၌။ တနုဇ်းကား၊ မိဂဒါယေ၊ သားတို့၏ ဘေးမဲ့ရာ ဖြစ်သော။ ကဿကထလေ၊ ကဿကထလ အမည်ရှိသောမြေအဖို့၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ်၊ ဠ္ဟ။အစေလော၊ အဝတ်မဝတ်သော။ ကဿပေါ်၊ ကဿပသည်။ ယေန-ယတ္ထ၊ ဠ္ဟ။ ဘဂဝါ၊သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန-တဿ္ထ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊၍။ပ။ဘောဂေါတမ၊မ။သမဏော၊ ရဟန်းဖြစ်သော။ဂေါတမော၊သည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တပံ၊ ကို။ ဂရဟတိ၊ ကဲ့ရဲ့တတ်၏။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တပဿိံ၊ အကျင့်ကို မှီသော။ ''အကျင့်လျှင် မှီရာရှိသော, လည်းဟူ''။ လူခါဇိဝိံ၊ ခေါင်းပါးသော အသက်မွေးခြင်းရှိသော သူကို။ ကံသေန၊ အားဖြင့်။ဥပက္ကောသတိ၊ ဆဲရေးတတ်၏။ ''ပြက်ရယ်မှုပြုတတ်၏, လည်းဟူ''။ ဥပဝဒတိ၊ ချုတ်ချယ်တတ်၏။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ မေ မယာ၊ သည်။ သုတံ၊ ၏။ ဋ္ဌတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘော ဂေါတမ၊မ။ယေတေဇနာ၊တို့သည်။သမဏော၊ ရဟန်းဖြစ်သော။ ဂေါဘဒ္ဒမော၊သည်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တပံ၊ ကို။ ဂရဟတိ၊ ၏။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဟပဿိံ၊ အကျင့်လျှင်မှီရာရှိသော။ လူခါဇိဝိံ၊ ခေါင်းပါး သော အသက်မွေးခြင်း ရှိသောသူကို။ ကံသေန၊ အားဖြင့်။ ဥပက္ကောသတိ၊ ဆဲရေးတတ်၏။ ''ပြက်ရယ်ပြုတတ်၏,လည်းဟူ''။ ဥပဝဒတိ၊ ချုတ်ချယ်တတ်၏။ ဋ္ဌတိဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ဘောဂေါတမ၊မ။ကစ္စိ၊အသို့နည်း။ တေဇနာ၊သည်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ ဝုတ္တဝါဒိနော၊ ဆိုအပ်သော စကားကို ဆိုကုန် သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏လော။ဘဂဝန္တံ်ဂေါတမံ၊ ကို။အာဟုတေန။ မဟုတ်မမှန်သော စကားဖြင့်။ နအဇ္ဈာဘိက္ခန္တိ၊ မစွပ်စွဲသလော။ ဓမ္မဿ၊ အရှင်ဂေါတမသည်ဆိုအပ်သော အကြောင်းအား။ အနု ဓမ္မံ၊လျော်သောအကြောင်းကို။ဗျာကရောန္တိ၊ ကြားကုန်သလော။ ''ဆိုကုန်သလော,လည်းဟူ''။ သဟဓမ္မိကော၊ သူတပါးတို့သည်

ဆိုအပ်သော အကြောင်းတို့ဖြင့် အကြောင်းရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၌။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ (ထည့်ပါ)။ ဝါဒေါဝါ၊ စကားသည်လည်းကောင်း။တုမှာကံ၊ တို့၏။ အနုဝါဒေါဝါ၊ အတုကို ပြု၍ ဆိုသော စကားသည် လည်းကောင်း။ (ဝါဒါနုဝါဒေါကို ဝါဒေါအနုဝါဒေါဟု ပုဒ်ဖြတ်။ ဝါသဒ္ဒါကျေသည်)။ ကောစိ အပွမတ္တာကောဝိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်း။ ဂါရယှံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော။ ဌာနံ၊ အရပ်သို့။ နစအာဂစ္ဆတိ၊မရောက်လော။ဟိသစ္စံ၊ ၏။မယံ။ တို့သည်။ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ အနုဇ္ဇာကွာတုကာမာ၊ စွပ်စွဲခြင်းငှာ အလိုမရှိကုန်။ ဇုတိတေံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။

၃၀၂။ ကဿပါပါယေတေဇနာ၊ တို့သည်။ပ။ ဇုတိဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏၊တေဇနာ၊တို့သည်။ ဝုတ္တာဝါဒိနော၊ ငါဆိုအပ်သည်ဖြစ်၍ဆိုကုန်သည်။ ''ငါဆိုအပ်သော စကားကိုဆိုကုန်သည်လည်းဟူ''။နဟောန္တိ၊ ကုန်။ တေဇနာ၊ တို့သည်။ မံ၊ ကို။ အသတာ၊ ထင်ရှားမရှိသော။ အဘူတေန၊ စကားဖြင့်။ အဇ္ဈာစိကွန္တိ၊ စွပ်စွဲကုန်၏၊ ကဿပ၊ပ။ဇုဓ။ဌ်။အဟံ၊သည်။ကေစ်၊ အချို့သော။ တပဿီ၊ အကျင့်ကိုမှီ၍ဖြစ်သော။ လူခါဇိ၀ိ၊ ကို။ ဒိဗ္ဗေန၊ ဒိဗ္ဗဝိဟာရကို မှီ၍ဖြစ်သော။ ''နတ်တို့၏ မျက်စိနှင့် တူထသော, လည်းဟူ''။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ အယူစင်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ထသော။ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏ စက္ခုပသာဒကိုလွန်၍ရူပါရုံကို မြင်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ထသော။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုအာဘိညာဉ်ဖြင့်။ ကာယဿ၊၏။ဘေဒါ၊မှ။ တနည်း၊ကား၊ကာယဿ၊ ဇိ၀ိတိန္ဒြေ၏။ ဘေဒါ၊ ပြတ်သည်မှ။ ပရမ္မရဏာ၊ စုတိစိတ်၏အထက်၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာခြင်းကင်းထသော။ ဒုဂ္ဂတိ၊ မကောင်းသော အလားဖြစ်ထသော။ ဝိနိပါတံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာမှ၌ထသော။ ''မကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏ ကျရာဖြစ်ထသော, လည်းဟူ''။ နိရယံ၊ သို့။ ဥပပန္နံ၊ရောက်သည်ကို။ ပဿာမိ၊ ၏။ပ။ သုဂတိ၊ ကောင်းသော အလားဖြစ်သော။သင်္ဂုံ၊ မြတ်သောရူပါရုံအစရှိသည်တို့၏တည်ရာ

ဖြစ်ထသော။ လောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပပန္နံ၊ ရောက်သည်ကို။ ပဿာမိ၊ ၏။

၃၀၃။ ။ပ။အပ္ပဒုက္ခဝိဟာရိ်ံ၊ နည်းသော ဆင်းရဲခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍နေလေ့ရှိသောသူကို။ပ။ ဥပပန္နံ၊ သည်ကို။ ပဿာမိ၊ ၏။ ကဿပ၊ပ။သောအဟံ၊သည်။ ဇုမေသံတပဿိနံ၊ ဤသို့အကျင့်ကို မှီကုန်သောသူတို့၏။အာဂတိဖ္လ၊ လားရာအရပ်ကိုလည်းကောင်း။ ဂတိဖ္လ၊ လားလတ္တံ့သော အရပ်ကိုလည်းကောင်း။ စုတိဖ္လ၊ စုတေခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဥပပတ္တိဖ္လ၊ ပဋိသန္ဓေယူခြင်းကို လည်းကောင်း။ယထာဘူတံ၊ပြန်။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ သောအဟံ၊ သည်။ ကိ်ံ၊အဘာယကြောင့်။သုဇ္ဈံ၊သော။တပံ၊ကို။ဂရုဟိဿာမိ၊အံ့နည်း။ သုဇ္ဈံ၊သော။ တပဿိ်ံ၊သော။ လူခါဇိ်ဝိ်ံ၊ကို။ ကံသေန၊ ဖြင့်။ ဥပက္ကောသိဿာမိ၊ဆဲရေးအံ့နည်း။ ဥပဝဒိဿာမိ၊ ရွဲတ်ချစကား ဆိုအံ့နည်း။

၃၀၄။ ကဿပ၊ ပ။ ပဏ္ဍိတာ၊ ကုန်ထသော။ နိပုဏာ၊ သိမ်မွေသောပညာရှိကုန်သော။ ကဂပရပ္ပဝါဒါ၊ သူတပါးတို့၏ အယူကို ဖျက်ဆီးခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်ထသော။ ''ပြုအပ်ပြီးသော သူတပါးတို့၏ အယူကိုဖျက်ဆီးခြင်းရှိထသော,လည်းဟူ''။ ဝါလ ဝေဓိရူပါ၊ သားမြီးဖျားကိုမှန်အောင်ပစ်နိုင်သော လေးသမားနှင့် တူကုန်ထသော။ ဂေ၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ သန္တိ၊ကုန်၏။ တေသမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ပညာဂတေန၊ ပညာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ (သမ္မန်ထည့်)။ဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ အယူတို့ကို။ ဘိန္နန္တိ့ာမညေ၊ ဖျက်ကုန်သကဲ့သို့။စဋ္ဌန္တိ်၊သွားကုန်၏။တေဟိပိသမဏဗြာဟ္မဏေဟိ၊တို့နှင့်။ သဒ္ဒိ်ံ၊ကွ။မေ၊၏။ဝါဒေါ၊အယူသည်။(ကတ္တားထည့်)။ကေစ္စေသု၊ ကုန်သော။ဌာနေသု၊အရာတို့၌။သမေတိ၊ညီ၏။ ကေစ္စေသု၊ ကုန်သော။ဌာနေသု၊တို့၌။ နသမေတိ၊မညီ။ တေ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ကေစ်ံ၊ သော။ ယံဝါဒံ၊ အကြင်စကားကို။ သာဓု ဇုတိ၊ ကောင်း၏ ဟူ၍။ ဝဒန္တိ်၊ ဆိုကုန်၏။ မယမ်ပိ၊ တို့သည်

လည်း။တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ ကေစ္စံ၊ အနျိုကို။ သာဓုတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမ၊ ဆိုကုန်၏။တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ကေစ္စံ၊ သော။ ယံဝစနံ၊ ကို။ နသာဓုတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ မယံ၊ တို့သည်။ တံဝစနံ၊ ကို။ ကေစ္စံ၊ ကို။ နသာဓုတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒေထ၊ ကုန်၏။ပ။ (အနက်လွယ်၏)။

သမနုယုဉ္ဇာပနကထာ

၃၈၅။ အဟံ၊ သည်။ တေသမဏ ဗြာဟ္မဏေ၊ တို့ကို။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ယေသု ဌာနေသု၊ အကြင်အရာတို့၌။တုမှာကံ၊ တို့၏။ ဝါဒေါ၊ အယူသည်။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။နော၊ ငါတို့၏။ ဝါဒေန၊ နှင့်။ နသမေတိ၊ မညီ။ တာနိ ဌာနာနိ၊ ထိုအရာတို့သည်။ တိဋ္ဌန္တု၊ တည်စေကုန်။ ယေသုဌာနေသု၊တို့၌။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ ဝါဒေါ၊ သည်။ (ထည့်ပါ)။ နော၊ တို့၏။ ဝါဒေန၊ နှင့်။ သမေတိ၊ ညီ၏။ တတ္ထ၊ ထိုညီရာ၌။ ဝိညူ၊ ပညာရှိတို့သည်။ (သမနုယုဉ္ဇန္တု၊ အစရှိသော ကြိယာ သုံးပုဒ်၌ ကတ္တားစပ်)။ သတ္ထာရာဝါ၊ ဆရာဖြင့်မူလည်း။ သတ္ထာရံ၊ ဆရာကို။သံဃနဝါ၊ဖြင့်မူလည်း။သံဃံ၊ကို။ဥပသံဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ (ထည့်ပါ။သမနုယုဉ္ဇန္တု၊အစရှိသောကြိယာသုံးပုဒ်၌စပ်)။ဇုမေသံဘဝတံ-ဇုမေသံဘဝန္တာနံ၊ ဤအရှင်တို့အား။ အကုသလာ၊ ထသော။ အကုသလသဒ်ါတာ၊ အကုသိုလ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်ထသော။ ‘‘အကုသိုလ်ဟူသော အစုကိုပြု၍ ထားအပ်ကုန်ထသော, လည်းဟူ’’။ သာဝဇ္ဇာ၊ အပြစ်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်ထသော။ သာဝဇ္ဇသဒ်ါတာ၊ အပြစ်နှင့်တကွဟူ၍ သိအပ်ကုန်ထသော။ အသေဝိတဗ္ဗာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည် မမှီဝဲအပ်ကုန်ထသော။ အသေဝိတဗ္ဗသဒ်ါတာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည် မမှီဝဲအပ်ဟူ၍ သိအပ်ကုန်ထသော။ နအလမရိယာ၊ အရိယာဖြစ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကုန်ထသော။နအလမရိယသဒ်ါတာ၊ အရိယာဖြစ်ခြင်းငှာမစွမ်းနိုင်ဟူ

သိအပ်ကုန်ထသော။ ကဏ္ဍာ၊ မည်းကုန်ထသော။ကဏ္ဍသခ်ါတာ၊ မည်း၏ဟူသိအပ်ကုန်ထသော။ ယေဓမ္မာ၊ တို့သည်။သန္တိ၊ကုန်၏။ ဣမေဓမ္မာ၊ တို့ကို။ ကော၊ သည်။ အနဝဿသံ၊ မဲ့။ ပဟာယ၊ ၍။ ဝတ္တာတိ၊ နည်း။ သမဏော၊သော။ ဂေါတမော ဝါ၊သည်မူလည်း။ အနဝဿသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ ပဟာယ၊ ၍။ ဝတ္တာတိ၊ ကျင့်သလော။ ပရေ၊ ကုန်သော။ ဘောန္တော ဂဏ္ဍာစရိယာဝါ၊ အကြင် ဂိုဏ်း ဆရာတို့သည်မူလည်း။ အနဝဿသံ၊မဲ့။ ပဟာယ၊၍။ ဝတ္တာန္တိ၊ကုန်သလော။ဣတိ၊သို့။အမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဒိ၊ကွ။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ သမနုယုဉ္ဇန်-သမနုယုဉ္ဇန္တု၊ အယူကို မေးစိစစ်ကုန်လော့။ သမနုဂါဟန်-သမနုဂါဟန္တု၊အကြောင်းကို မေးစိစစ်ကုန်လော့။သမနုဘာသန်-သမနုဘာသန္တု၊အယူအကြောင်းနှစ်ပါးစုံကို မေးစိစစ်ကုန်လော့။ဧဝံ၊သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ဆိုကုန်၏။ အဟံ၊သည်။ ဝဒါမိ၊၏။

၃၈၆။ ကဿပ၊ ပ။ သမနုယုဉ္ဇန္တော၊ အယူကို မေးစိစစ်တတ်ကုန်ထသော။ သမနုဂါဟန္တော၊ အကြောင်းကို မေးစိစစ်တတ်ကုန်ထသော။ သမနုဘာသန္တော၊ အယူအကြောင်း နှစ်ပါးစုံကို မေးစိစစ်တတ်ကုန်ထသော။ ဝိညူ၊ တို့သည်။ ဣမေသံ ဘဝတံ-ဣမေသံ ဘဝန္တာနံ၊ တို့အား။ ကဏ္ဍသခ်ါတာ၊ ကုန်သော။ ယေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဓမ္မေ၊ တို့ကို။ သမဏော၊ သော။ ဂေါတမော၊ သည်။ အနဝဿသံ၊ မဲ့။ ပဟာယ၊ ၍။ ဝတ္တာတိ၊ လော။ ဧဝံ၊ သို့။ ယံဝဒေယျုံ၊ အကြင်ကြောင့် ဆိုကုန်ရာ၏။ ပရေ၊ ကုန်သော။ဘောန္တော ဂဏ္ဍာစရိယာဝါ၊ တို့သည်မူလည်း။ အနဝဿသံ၊မဲ့။ ပဟာယ၊၍။ ဝတ္တာန္တိ၊ ကျင့်ကုန်သလော။ဣတိဧဝံ၊ဤသို့။ ယံဝါပနဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ တေဒ္ဓာနံ၊ ဤသို့သော အကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိဧခါပန၊ တည်း။ ကဿပ၊ ပ။ ဣတိ၊ သို့။ (ဟကား နိပါတ်မျှသာတည်း)။ သမနုယုဉ္ဇန္တော၊ ကုန်ထသော။ သမနုဂါဟန္တော၊ ကုန်ထသော။ သမနုဘာသန္တော၊ ကုန်ထသော။ ဝိညူ၊ တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုသို့စိစစ်ရာ၌။ အမ္မော၊ ကိုလျှင်။ ယေဘုယ္ယေန၊ အားဖြင့်။ ပသံသေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။

၃၀၇။ ကဿပ၊ ပ။ အပရံ၊ ကို။ နော၊ တို့ကို။ ဝိညူပိ၊ တို့သည်လည်း။ သတ္ထာရာဝါ၊ဆရာဖြင့်မူလည်း။ သတ္ထာရံ၊ဆရာကို။ သံဃေနဝါ၊ဖြင့်မူလည်း။ သံဃံ၊ ကို။ ဥပသံဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ ဒုမေသံဘဝတံ ဒုမေသံ ဘဝန္တောန၊ တို့အား။ပ။ သုဏ္ဏာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ သုဏ္ဏသဒ်ါတာ၊ဖြစ်၏ဟု သိအပ်ကုန်သော၊ "ဖြစ်သောအဖို့ပြု၍ ထားအပ်ကုန်သော,လည်းဟူ"။ ယေဓမ္မာ၊တို့သည်။ သန္တိ၊ကုန်၏။ ဒုမေဓမ္မေ၊တို့ကို။ ကော၊အသူသည်။ အနဝဿံ၊မဲ့။ သမာဒါယ၊ ကျောင်းစွာ ဆောက်တည်၍။ ဝတ္တာတိ၊ ကျင့်သနည်း။ သမဏော၊ သော။ ဂေါတမော၊ သည်။ အနဝဿံ၊ မဲ့။ သမာဒါယ၊ ၍။ ဝတ္တာတိ၊ လော။ ပရေ၊ ကုန်သော။ ဘောန္တော ဂဏာစရိယာဝါ၊ အကြင်ဂိုဏ်းဆရာတို့သည်မူလည်း။ အနဝဿံ၊မဲ့။ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။ ဝတ္တာန္တိ၊ ကျင့်ကုန်သလော။ ဒုတိ၊ သို့။ နော၊ ငါတို့ကို။ သမနုယုဉ္ဇန္တံ-သမနုယုဉ္ဇန္တ၊၊ ကုန်လော့။ သမနုဂါဟန္တံ-သမနုဂါဟန္တ၊၊ ကုန်လော့။ သမနုဘာသန္တံ-သမနုဘာသန္တ၊၊ ကုန်လော့။ ဒုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၃၀၈။ ကဿပ၊ ပ။ သမနုယုဉ္ဇန္တံဝါ၊ ကုန်ထသော။ သမနုဂါဟန္တာ၊ ကုန်ထသော။ သမနုဘာသန္တာ၊ ကုန်ထသော။ ဝိညူ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ကိံ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာသနည်းဟူမူကား။ ဒုမေသံဘဝတံ- ဒုမေသံဘဝန္တောနံ၊ တို့အား။ ကုသလာ၊ကုန်သော။ပ။သုဏ္ဏာ၊ကုန်သော။ သုဏ္ဏသဒ်ါတာ၊ကုန်ထသော။ ယေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒုမေဓမ္မေ၊ တို့ကို။ သမဏော၊ သော။ဂေါတမော၊ သည်။ အနဝဿံ၊ မဲ့။ သမာဒါယ၊ ၍။ ဝတ္တာတိ၊လော။ဒုတိ၊သို့။ ယံဝဒေယျုံ၊ကုန်ရာ၏။ပရေ၊ ကုန်သော။ ဘောန္တော ဂဏာစရိယာဝါ၊ တို့သည်မူလည်း။ အနဝဿံ၊ မဲ့။ သမာဒါယ၊ ၍။ ဝတ္တာန္တိ၊ ကုန်သလော၊ ဒုတိ၊ သို့။ ယံဝဒေယျုံ၊ အကြင်ကြောင့် ဆိုကုန် ရာ၏။ တေံဌာနံ၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ဝိဒ္ဒတိခေါပန၊ရှိသလျှင်ကတည်း။ ကဿပ၊ ပ။ ဒုတိ၊သို့၊(ဟကား နိပါတ်မျှသာတည်း)။ ယမနုယုဉ္ဇန္တာ၊ ကုန်ထ

သော။ သမနုဂါဟန္တော၊ ကုန်ထသော။ သမနုဘာသန္တော၊ ကုန်ထသော။ ဝိညူးတို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိသို့စိစစ်ရာ၌။ အမှေဝ၊ တို့ကိုသာလျှင်။ ယေဘုယျေန၊ ဖြင့်။ ပသံသေယျုံ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ပ။

အမှာ နောက် ဝါရတို့ ၌လည်း ''ဂေါတမ သာဝက သံဃော ဝါ ဂဏာစရိယ သာဝကသံဃော ဝါ'' ဤမျှသာထူးသည်။ အပရေအရာ၌ အပရံဟု ရှိမူကား ''အပရံ၊ တပါးသော အကြောင်းကို။ နော၊ တို့ကို။ သမနုယုဉ္ဇန်-သမနုယုဉ္ဇန္တု၊ ကုန်လော့''။ ဤသို့သမျှန်။ ။ဤသို့ သမ္ဗညူ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဲရင့်သော စကားကို ဆိုပြီး၍ ထိုရဲရင့်ယော စကားကို ဆိုခြင်း၏ မဖောက်မပြန် မှန်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေခြင်းငှာ အတ္ထိ၌ကဿပ မဂ္ဂေါ'' အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အဋ္ဌကား။

အရိယအင္ဂဳိက မဂ္ဂ

၃၉၃။ ကဿပ၊ ပ။ ယထာ ယံမဂ္ဂ ပဋိပဒံ၊ အကြင် ရွေအဖို့၌ ဖြစ်သော အကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ကို။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည် ဖြစ်၍။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ကာလဝါဒိ၊ လျောက်ပတ်သော ကာလနှင့် ယှဉ်သောစကားကို ဆိုတတ်၏။ ဘူတဝါဒိ၊ မဖောက်မပြန်သောစကားကို ဆိုတတ်၏။ အတ္ထဝါဒိ၊ အကျိုးစီးပွားနှင့် စပ်သော စကားကို ဆိုတတ်၏။ ဓမ္မဝါဒိ၊ အကြောင်းနှင့်စပ်သော စကားကို ဆိုတတ်၏။ ဝိနယဝါဒိ၊ ဆုံးမခြင်းနှင့်စပ်သော စကားကို ဆိုတတ်၏။ ဋ္ဌတိ၊ သို့။ ဇနော၊ လူ အပေါင်းသည်။ သာမံယေဝ၊သာလျှင်။ဉ ဿတိ၊သိလတ္တံ့။သာမံ ဧဝ၊ သာလျှင်။ ဒက္ခိတိ၊ လတ္တံ့။ (ဧဝသဒ္ဒါကို နောက် သာမံဟူသော ပုဒ်နှင့်လည်း ယှဉ်ပါ။ ဒက္ခိဿတိဟု ဆိုအပ်လျက် ဿ-ဝိဘတ်ကို ချ၍ ဒက္ခိတိဟူ၍သာ ဆိုသတည်း)။ သောမဂ္ဂေါ၊ ထိုရွေအဖို့၌ ဖြစ်သော မဂ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာပဋိပဒါ၊ ထိုရွေအဖို့၌ဖြစ်သောအကျင့်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ကဿပ၊ ပ။ ယထာ

ယံပဋိပဒံ၊ ကို။ ပဋိပန္နော၊ဖြစ်၍။ သမဏော၊သော။ ဂေါတမော၊ သည်။ကာလဝါဒိ၊၏။ ဘူတဝါဒိ၊၏။ အတ္ထဝါဒိ၊၏။ ဓမ္မဝါဒိ၊၏။ ဝိနယဝါဒိ၊ဆိုတတ်၏။ဤတို့သို့။ဧနော၊လူများသည်။သာမံယေဝ၊ သာလျှင်။ဥ သတိ၊လတ္တံ့။ သာမံဧဝ၊ သာလျှင်။ ဒက္ခိတိ၊ လတ္တံ့။ သောမဂ္ဂေါ၊သည်။ကတမော၊နည်း။သာပဋိပဒါ၊သည်။ကတမာ၊ နည်း။ ဤတို့သို့။ စေဝဒေယျ၊ အံ့။ပ။ အရိယော၊ ကိလေသာဂင်း စင်ထသော။ အင်္ဂဂိကော၊ ထသော။ အယမေဝမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်လျှင် တည်း။ ဤဒံ တေမဂ္ဂါ၊ ဟူသည်တို့ကား။ သေယျထာ ကတမေ၊ မူကား။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ်လည်းကောင်း။ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ လည်းကောင်း။ ဤတို့ဤမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ကသပ၊ ပ။ ယထာ ယံပဋိပဒံ၊ ကို။ ပဋိပန္နော၊ ၍။ သမဏော၊ သော။ ဂေါတမော၊ သည်။ ကာလဝါဒိ၊ ၏။ ဘူတဝါဒိ၊ ၏။ အတ္ထဝါဒိ၊ ၏။ ဓမ္မဝါဒိ၊ ၏။ ဝိနယဝါဒိ၊ ၏။ ဤတို့သို့။ သာမံယေဝ၊ သာလျှင်။ ဥ သတိ၊ လတ္တံ့။သာမံဧဝ၊သာလျှင်။ဒက္ခိတိ၊လတ္တံ့။ အယံ၊လျှင်။ မဂ္ဂေါ၊၏။ အယံ၊လျှင်။ ပဋိပဒါ၊ မည်၏။ ဤတို့သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဧဝါစ၊ ၏။(ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားသည် သီဟနာဒအကြောင်းကို မိန့်တော်မူသည်ရှိသော် ယခုအခါ ငါတို့၏ အကျင့်ကိုလည်း ငါပြအံ့ဟု ကြံ၍ ''ဧဝံ ဝုတ္တေ အစေလော'' အစရှိသောပါဠိကို ဆိုသတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား)။

တပေါပက္ကမကထာ

၃၉၄။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ရှေအဖို၌ဖြစ်သော အကျင့်ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အစေလော၊ သော။ ကဿပေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ တံဝစနံ၊ ကို။ အဧဝါစ၊ ၏။အာဝုသောဂေါတမ၊ မ။ ဧတေသံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ သာမည သခ်ါတာစ၊ ရဟန်း၏အမှုဟူ၍လည်း ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဉ္ဉသခ်ါတာစ၊ ဖြတ်၏ဟူ၍လည်း ဆိုအပ်ကုန် ထသော။ ဤမေပိတပေါပက္ကမာ၊ ဤအကျင့်ကို အားထုတ်ခြင်းတို့ သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

ကိုဟောန်္တ၊ကုန်သနည်းဟူမူကား။ အစေလကောစ၊ သည်လည်း ဟောတိ၊၏။ မုတ္တစာရောစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟတ္ထာ ပလေခနောစ၊သည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ တနည်းကား၊ ဟတ္ထာ ပလေခနောစ၊ လက်ဖြင့်ကျင်ကြိုးကိုခံ၍လျှောဖြင့်လျက်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ နဇဟိဘဒန္တိကောစ၊ အရှင်ဂေါင်း လာလေ့ဟု ဆိုအပ်သောဆွမ်းကို မခံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ နတိဋ္ဌဘာဒန္တိကောစ၊ အရှင်ကောင်းရပ်လောဟုဆိုအပ်သောဆွမ်းကိုမခံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အဘိဟဋ္ဌံ၊ ရွှေရွှဆောင်ခဲ့သော ဆွမ်းကိုလည်း။ နသာဒိယတိ၊မခံ။ဥဒ္ဒိဿ၊၍။ကတံ၊ကိုလည်း။ နသာဒိယတိ၊မခံ။ နိမန္တနံ၊ ဖိတ်သောဆွမ်းကိုလည်း။ နသာဒိယတိ၊ မခံ။ သော၊ ထိုပရိဗိုဇ်ရဟန်းသည်။ ကုမ္ဘိမုခါ၊ အိုးဝမှ။ဥဒ္ဓရိတ္ဝာ၊ ၍။ ဒိယျမာနံ၊ ကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ မခံ။ ကဋ္ဌောပိမုခါ၊ ထောင်းဝမှ။ ဥဒ္ဓရိတ္ဝာ၊ ၍။ ဒိယျမာနံ၊ ကိုလည်း။ နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ မခံ။ ဧဠကမန္ထနံ၊တံခါးခုံကို ကျော်၍လှသောဆွမ်းကိုလည်း။ နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ မခံ။ ဒဏ္ဍမန္ထနံ၊ တုတ်နှင်တံကို ကျော်၍ လှသောဆွမ်းကိုလည်း။ နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ မခံ။ မုသလမန္ထနံ၊ ကျည်ပွေ့ကိုကျော်၍လှသော ဆွမ်း ကိုလည်း။ နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊မခံ။ ဘုဉ္ဇမာနာနံ၊ထမင်းစားကုန်သော။ ဒွိန္နံ၊တို့တွင်၊ ဓဂဘိဏီ၊သည်။ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဒေန္တိ၊ ရှိသော်။ နဂဏှာတိ၊ မခံ။ ဂဗ္ဘိနိယာ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော မိန်းမသည်။ ဥဋ္ဌာယ၊၍။ ဒိယျမာနံ၊ကိုလည်း။ နဂဏှာတိ၊ မခံ။ပါယမာနာယ၊ သားနို့တိုက်သော မိန်းမသည်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဒိယျမာနံ၊ ကို။ နဂဏှာတိ၊မခံ။ ပုရိသန္တရဂတာယ၊ယောကျ်ားသွားသောမိန်းမသည်။ ''ယောကျ်ားနှင့်မွှေလျော်သောမိန်းမသည်, လည်းဟု''။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဒိယျမာနံ၊ ကို။ နဂဏှာတိ၊ မခံ။ သံကိတ္တိသု၊ အများပေါင်း၍ လှူသောဆွမ်းကိုလည်း။ နဂဏှာတိ၊မခံ။ ယတ္ထ၊ အကြင်ဆွမ်း၌။သာ၊ခွေးသည်။ဥပဋ္ဌိတော၊ အနီး၌တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။တံ၊ ထိုခွေးအနီး၌ တည်သောဆွမ်းကို။ နဂဏှာတိ၊ မခံ။ (ခွေးအနီး၌ တည်သော ဆွမ်းကို မပေးမူ၍ လှူသော ဆွမ်းကို မခံ

ဟူလိုသည်)။ယတ္ထ၊အကြောင်ဆွမ်းဌ်။ မကွိကာ၊ ယင်တို့သည်။ သက္ကာ သက္ကာစာရိန်၊အစုအစုနားကုန်သည်။ဟောန်္တိ၊ကုန်၏။ထံ၊ ထိုယင် အစုအစုနားသောဆွမ်းကို။ နဂဏှတိ၊ခံ၊မန္တံ၊ကို။နဂဏှတိ၊ မခံ။ မံသံ၊ကို။နဂဏှတ္တိ၊ခံ။သုရံ၊ သေကို။ နဂဏှတ်၊ခံ။မေရွယ်၊ အရက်ကို။ နဂဏှတိ၊ ခံ။ ထုသောဒကံ၊ သောဝိကရက အမည်ရှိသောဆေးကို။ နပိဝတိ၊ မသောက်။ သော၊ ထိုပရိဒိဗ္ဗမာန်းသည်။ ကောဂါရိကောဝါ၊ တစ်အိမ်သာ ခံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကောလောပိကောဝါ၊တစ်လုတ်သာ စာသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒွါဂါရိကောဝါ၊ နှစ်အိမ်သာ ခံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒွါလောပိကောဝါ၊ နှစ်လုတ်သာစာသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သတ္တာဂါရိကောဝါ၊ ခုနစ်အိမ်သာ ခံသည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ သတ္တာလောပိကောဝါ၊ခုနစ်လုတ်သာစာသည်လည်း။ဟောတိ၊ ၏။ ကိသာ၊ သော။ဒတ္တိယာပိ၊ ခွက်ငယ်ဖြင့်လည်း။ ယာပေတိ၊ ၏။ ဒွီဟိ၊ ကုန်သော။ ဒတ္တိဟိပိ၊ တို့ဖြင့်လည်း။ ယာပေတိ၊ ၏။ ကောဟိကံပိ၊ တစ်ရက်ချန်သည်ကိုလည်း။ ကတ္ဝာ၊ ၍။အာဟာရံ၊ ကို။အာဟာဓရတိ၊ စား၏။ ဒွိဟိကမ်ပိ၊ နှစ်ရက်ချန်သည်ကိုလည်း။ ကတ္ဝာ၊၍။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေတိ၊ ၏။ သတ္တာဟိကမ်ပိ၊ ခုနစ်ရက်ချန်သည်ကိုလည်း။ ကတ္ဝာ၊၍။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေတိ၊၏။ ဇုတိ၊ သို့။ ဇဝရုပံ၊သော။ အဒ္ဓမာသိကမ်ပိ၊ လခွဲတစ်ကြိမ်ကိုလည်း။ ကတ္ဝာ၊ ၍၊ ပရိယာယဘတ္တဘောဇနာနုယောဂံ၊ အလှည့်ဖြစ်စားခြင်းဌ် လုံ့လပြုခြင်းကို။ အနုယုတ္တောဝါ၊ ဖြစ်စေသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

၃၉၅။ အာဝုသော ဂေါတမ၊ မ။တေသံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့အား။သာမညသံဒါတာစ၊ရဟန်း၏ အမှုဟူ၍လည်းဆို၊အပ်ကုန်ထသော။ ဗြာဟ္မညသံဒါတာစ၊ ပုဏ္ဏား၏အမှုဟူ၍လည်း ဆိုအပ်ကုန်ထသော။ဇုမေဝိတပေါပဏ္ဏမာ၊ ဤအကျင့်ကို အားထုတ်ခြင်းတို့သည်လည်း။ဟောန္တိ၊ကုန်၏။သာကဘက္ခောဝါ၊ဟင်းရွက်စိမ်းကို စားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သာမာကဘက္ခောဝါ၊

ဆန်စိမ်းကို စားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ နိဝါရဘက္ခောဝါ၊ ကျိတ်ကိုစားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒဒ္ဒုလဘက္ခောဝါ၊ သားရဲနယ်သဖားတို့သည်ခြစ်၍ပစ်အပ်သော သားရောတ်ကို စားသုံးလည်း။ တနည်းကား၊ ရေမှော်ကိုစားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟဋ္ဌဘက္ခောဝါ၊ ရွှေရွှဆောင်ခဲ့သော ဆွမ်းကိုသာစားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကဏဘက္ခောဝေါ၊ ဆန်ကွဲကိုစားသည်လည်း ဟောတိ၊ ၏။ အာစာမဘက္ခောဝါ၊ ထမင်းချိုးကိုစားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပိညာကဘက္ခောဝါ၊ နှမ်းဖတ်ကို စားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တိဏဘက္ခောဝါ၊ မြက်ကို စားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂေါမယဘက္ခောဝါ၊ နွားချေးကို စားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝနမူလဖလာဟာရော၊ တောသစ်မြစ် တောသစ်သီး အစာရှိသည်ဖြစ်၍။ ယာပေတိ၊ မျှ၏။ ပဝတ္တဖလဘောဇီ၊ အလိုလို ကြွေသော သစ်သီးအစာရှိသည်ဖြစ်၍။ ယာပေတိ၊ ၏။

၃၉၆။ အာဝုသော ဂေါတမ၊မ။ ဧတေသံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ သာမညသင်္ခါတာစ၊ ကုန်ထသော။ ဗြာဟ္မညသင်္ခါတာစ၊ ကုန်ထသော။ ဋ္ဌမေပိတပေါပက္ကမာ၊ တို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သာဏာနိပိ၊ သာဏအမည်ရှိသော လျော်ဖြင့်ရက်သော ပုဆိုးတို့ကိုလည်း။ (ပိုက်ဆံလျော်မျှင်ဖြင့် ရက်သော ပုဆိုးတို့ကိုလည်း,ဟုယောဇနာကုန်)။ ဓာရေတိ၊၏။ မသာဏာနိပိ၊ ရော်၍ရက်သော ပုဆိုးတို့ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ၏။ ဆဝဒုဿာနိပိ၊ သေသောအကောင်မှ စွန့်အပ်သော ပုဆိုးတို့ကိုလည်း။ တနည်းကား၊ ပြိတ်မည်သောမြက်ဖြင့် ရက်သောပုဆိုးကိုတို့လည်း။ ဓာရေတိ၊ ၏။ ပံသုကူလာနိပိ၊ ပံသုကူပုဆိုးတို့ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ၏။ တိရီဋဝါနိပိ၊ သစ်ခွံဖြင့်ပြုသောအဝတ်တို့ကိုလည်း။ "လျော်တေအဝတ်တို့ကိုလည်း,လည်းဟူ"။ ဓာရေတိ၊ ၏။ အဇိနံပိ၊ သစ်အမည်ရှိသော သားဏ်အရေကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ၏။ ဧဏေယျံပိ၊ အလယ်၌ခွဲအပ်သောသစ်နက်ရေကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ၏။ ကုသစီရံပိ၊ သမန်းမြက်ဖြင့်ရက်သောအဝတ်ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ၏။ ဝါကစီရံပိ၊ လျော်

ဖြင့်ရက်သောအဝတ်ကိုလည်း။ဓာရေတိ၊၏။ ဖလကစီရမ္မိ၊ ပျဉ်ချပ်စီသောအဝတ်ကိုလည်း။ဓာရေတိ၊ ၏။ ကေသကမ္မလမ္မိ၊ လူဆံပင်ဖြင့်ရက်သောကမ္မလာကိုလည်း။ဓာရေတိ၊၏။ဝါလကမ္မလမ္မိ၊စာမရီမည်သောသားတို့၏အမြီးဖြင့်ရက်သောအဝတ်ကိုလည်း။ဓာရေတိ၏။ဥလူကပက္ခိကမ္မိ၊ ခဲငုတ်ငှက်၏အတောင်ဖြင့် ရက်သောပုဆိုးကိုလည်း ဓာရေတိ၊၏။ကောသမဿုလောစကောပိ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကိုရိတ်သည်လည်း။ဟောတိ၊ ၏။ ကောသမဿုလောစနာနုယောဂံ၊ဆံမုတ်ဆိတ်ကိုရိတ်ခြင်း၌လုံ့လပြုခြင်းကို။ အနုယုတ္တော-ပဝတ္တာယမာဒနော၊ ဖြစ်ဆဲသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဥဇ္ဇုဋ္ဌိကောပိ၊ ဖနောဉ်ဖြင့်သာရပ်သည်လည်း။ ‘‘ဖဝါးဖြင့်သာ ရပ်သည်လည်း, လည်းဟု’’။ဟောတိ။၏။အာသနပဋိက္ခိတ္တော၊ နေရာကိုပယ်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဥက္ကုဋိကောပိ၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်၍ နေသည်သာလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥက္ကုဋိကပ္ပဓာနံ၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်၍ နေခြင်း၌ လုံ့လပြုခြင်းကို။ အနုယုတ္တော၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ကဏ္ဋကသယိကောပိ၊ ဆူးပေါ်၌ သားရေကိုခင်း၍ ရပ်ခြင်းသွားခြင်းအစရှိသောအမှုကိုပြုသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကဏ္ဋကသယနာနုယောဂံ၊ဆူး၏ အဆက်၌။သေယျံ၊ ကို။ ကပ္ပေတိ၊၏။ ဖလကသေယျာဒီ၊ သစ်ပျဉ်၌အိပ်ခြင်းကိုလည်း။ ကပ္ပေတိ၊ ၏။ တတ္ထိလသယံ၊ မြင်္ဂံသောဇမြအရပ်၌အိပ်ခြင်းကို။ကပ္ပေတိ၊၏။ ကေပသာယိကောပိ၊ နံဖျားတဖက်ဖြင့်သာလျှင် အိပ်ခြင်းကို ပြုသည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ ရဇောဇလ္လဓရော၊မြို့အညစ်အကြေးကိုဆောင်သောလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။အဇ္ဈောကာသိကောပိ၊ လွင်တီးခေါင်၌သာ ဖုန်ဇလွှဲသည်လည်း။ဟောတိ၊၏။ယထာသန္ထတိကောပိ၊ ရတိုင်းသော နေရာ၌သာ နေဇလွှဲသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧကဘောဇနိကောပိ၊ ကျင်ကြီးကိုစားဇလွှဲသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိကဋဘောဇနာနုယောဂံ၊ ကျင်ကြီးစားခြင်း၌ လုံ့လပြုခြင်းကို။ အနုယုတ္တော၊၍။ဝိဟရတိ၊၏။ အပါနကောပိ၊ရေချမ်းကိုမသောက်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အပါနကတ္ထံ၊ ရေချမ်းကို မသောက်

သည်၏အဖြစ်ကို။ အနုယုတ္တောဝ၊၍။ဝိဟရတိ၊ ၏။ သာယတတိယ
ကံ၊တနွေသုံးကြိမ်။ ဥဒကော့ဝရောဟနာနုယောဂံ၊ မကောင်းမှုကို
လျော်အံ့ဟု ရေသို့သက်ခြင်း၌ လုံ့လပြုခြင်းကို။ အနုယုတ္တောဝိ၊
ဖြစ်စေသည် ဖြစ်၍လည်း။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ကဿဒပါ၊
သည်။ ဘဂဝန်ကို၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။

တပေါပက္ကမနိရုတ္ထကထာ

၃၉၇။ ကဿပ၊ပ။ အစေလကောဝိ၊ အဝတ် မဝတ် သည်
လည်း။စေဝိဟောတိ၊အံ့။ မုတ္တာစာရော၊ ရုပ်လျက် ကျင်ကြီး ကျင်
ငယ်ကို စွန့်သည်။စေဝိဟောတိ၊အံ့။ဟတ္ထာပလေခနော၊ လက်ဖြင့်
ကျင်ကြီးကိုသုတ်၍ လျှာဖြင့် လျက်သည်လည်း။ တနည်းကား၊
ကျင်ကြီးကို လက်ဖြင့်သာ သုတ်သည်လည်း။ စေဝိဟောတိ၊အံ့။ပ။
ဇာတိ၊ ၍သို့။ ဧဝရူပံ၊ သော။အဒ္ဓမာသိကံ မို့၊ လခွဲတကြိမ်ကိုလည်း။
ကတ္တာ၊၍။ ပရိယာယ ဘတ္တဘောဇနာနုယောဂံ၊ အလှည့်စား
ခြင်း၌ လုံ့လပြုခြင်းကို။ အနုယုတ္တော-ပဝတ္တယမာနော၊၍။ စေဝိ
ဝိဟရတိ၊အံ့။ ဧဝံသန္တေ၊ ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုပရိဗိုဇ်ရဟန်းသည်။
အယံသီလသမ္ပဒါ၊ ခြင်းကို။ အယံစိတ္တသမ္ပဒါ၊ ကို။ အယံပညာ
သမ္ပဒါ၊ ကို။ အဘာဝိတာ၊ မပွါးစေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
အသစ္ဆိကတာ၊ အပ်သည်။ ဟောတိ၊၏။အထခေါ၊ စင်စစ်ကား၊
သောပရိဗ္ဗာဇကော၊သည်။သာမညာ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်မှ။ အာရ
ကာဝ၊ ဝေးသလျှင်ကတည်း။ ဗြာဟ္မညာ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်မှ။
“ပုဏ္ဏား၏အဖြစ်မှ,လည်းဟူ”။အာရကာဝ၊တည်း။ ကဿပ၊ပ။
ယတောယဿကာရဏာ၊ကြောင့်။ယောဘိက္ခု၊ သည်။ အဝေရံ၊
အမျက်ထွက်ခြင်းတည်းဟူသော ရန်ကင်းထသော။ အဗျာပဇ္ဈံ၊
နှလုံးမသာခြင်း ကင်းထသော။ မေတ္တာစိတ္တံ၊ အဒေါသဟု ဆိုအပ်
သော မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ကို။ ဘာဝေတိ၊ စေ၏။ အာသဝါ
နဉ္စ၊ တို့၏လည်း။ ခယာ၊ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာသဝံ၊ ထသော။
စေတောဝိမုတ္တိ်ံ၊ စိတ်၏ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်း ရှိထသော။

"ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော စိတ်နှင့်ယှဉ်ထသော, လည်းဟူ"။ ပညာဝိမုတ္တိ၊ ပညာဖြင့် **စိတ်၏** **ကိလေသာတို့မှ** လွတ်ခြင်းရှိထသော။ အရှဟတ္တံ၊ **အရဟတ္တဖိုလ်ကို**။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အတ္တဘောဌ်လျင်။သယံ၊ တိုင်။ အဘိညာ-အဘိညာယ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ **တနည်းကား**၊ အဘိညာ-အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်။ သန္ဓိကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ "ပြီးစေ၍လည်း, ဟူ။ ဝိဟရတ်၊ ၏။ တတောတသ္မာ ကာရဏာ၊ကြောင့်။ကဿပ၊ပ။ အယံဘိက္ခု၊ကို။ သမဏောဇ္ဈတိပိ၊ သမဏဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏောဇ္ဈတိပိ၊ ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ကဿပ၊ပ။ သာကဘက္ခောပိ၊ ဟင်းရွက်စိမ်းကို စားသည်လည်း။စေပိဟောတိ၊အံ့။ သာမာကဘက္ခောပိ၊ ဆန်စိမ်းကိုစားသည်လည်း။ စေပိဟောတိ၊ အံ့။ပ။ ဝနမူလဖလာဟာရော၊ တောသစ်မြစ် တောသစ်သီး အစာရှိသည်ဖြစ်၍။ စေပိယာပေတိ၊အံ့။ ပဝတ္တဖလဘောဇီ၊ အလိုလိုကြွေသော သစ်သီးအစာရှိသည်။စေပိဟောတိ၊အံ့။ဝေံသန္တေ၊သော်။တဿပရိဇ္ဇာဇကဿ၊သည်။အယံသိလသမ္ပဒါစ၊ကိုဎင်း။ အယံစိတ္တသမ္ပဒါစ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အယံပညာသမ္ပဒါစ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အဘာဝိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ အသန္ဓိကတာ၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဆဒေါ၊စင်စစ်ကား။သောပရိဇ္ဇာဇကော၊သည်။ သာမညာ၊မှ။ အာရကာဝ၊တည်း။ဗြာဟ္မညာ၊မှ။ အာရကာဝ၊တည်း။ ကဿပ၊ပ။ယတောယသ္မာကာရဏာ၊ကြောင့်။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ အဝေရံ၊ကင်းထသော။ အဗျာပဇ္ဈော၊ထသော။ မေတ္တာစိတ္တံ၊စိတ်ကို။ ဘာဝေတိ၊၏။ အာသဝါနံ၊ တို့၏လည်း။ ခယာ၊ ကြောင့်။ အနာသဝံ၊ အာသဝမရှိထသော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ စိတ်၏ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်းရှိထသော။ ''ကိလေသာတို့မှ လွတ်သောစိတ်နှင့် ယှဉ်ထသော, လည်းဟူ''။ပညာဝိမုတ္တိ၊ ပညာဖြင့် စိတ်၏ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်းရှိထသော။ အရဟတ္တံ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အတ္တဘော်ဌ်လျင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ-အဘိ

ညာယ၊ ၍။ တနည်းကား၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်။ သန္ဓိကတ္တာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဒ္ဓ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ "ပြီးစေ၍,လည်းဟူ"။ ဝိဟာရတိ၊ ၏။ တတောတသ္မာကာရဏာ၊ကြောင့်။ ကဿပ၊ပ။ အယံဘိက္ခု၊ ကို။ သမဏောဇ္ဈတိ၀ိ၊ လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏောဇ္ဈတိ၀ိ၊ လည်းကောင်း။ ၀ုစ္စတိ၊ ၏။ ကဿပ၊ပ။ သာဏာနိ၀ိ၊ သာဏ အမည်ရှိသောလျှော်ဖြင့်ရက်သောအ၀တ်တို့ကို။ စေ၀ိဓာရေတိ၊ဆောင်အံ့။ မသာဏာနိ၀ိ၊လျှော်ပေါင်းရော၍ရက်သော အ၀တ်တို့ကိုလည်း။ စေ၀ိဓာရေတိ၊ အံ့။ပ။ သာယတတိယကံ၀ိ၊ တနေ့သုံးကြိမ်လည်း။ ဥဒကောရောဟနာနုယောဂံ၊ မကောင်းမှုကို လျှော်အံ့ဟု ရေသို့ဆင်းခြင်း၌လုံ့လဖြုံခြင်းကို။ အနုယုတ္တော၊ ဖြစ်စေသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟာရတိ၊ အံ့။ ဧ၀ံသန္တေ၊ သော်။ တဿ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ သည်။ အယံ သီလသမ္ပဒါစ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အယံ စိတ္တသမ္ပဒါစ၊ ကိုလည်းကောင်း။အယံပညာသမ္ပဒါစ၊ကိုလည်းကောင်း။ အဘာဝိတာ၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။ အသန္ဓိကတာ၊ အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ စင်စစ်ကား။ သော၀ရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ သာမညာ၊မှ။ အာရကာ၀၊တည်း။ ဗြာဟ္မညာ၊မှ။ အာရကာ၀၊တည်း။ ကဿပ၊ပ။ ယတော ယသ္မာကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ အ၀ေရံ၊ထသော။ အဗျာပဇ္ဈံ၊ထသော။ မေတ္တာစိတ္တံ၊ကို။ ဘာ၀ေတိ၊စေ၏။ အာသ၀ါနံ၊ တို့၏လည်း။ ခယာ၊ကြောင့်။ အနာသ၀ံ၊ထသော။ စေတောဝိမုတ္တိံ၊ ထသော။ ပညာဝိမုတ္တိံ၊ သော။ အရဟတ္တံ၊ကို။ ဒိဋ္ဌေ၀ဓမ္မေ၊ ၌။ သယံ၊ တိုင်။ အဘိညာ-အဘိညာယ၊ ၍။ သန္ဓိကတ္တာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဒ္ဓ၊ ၍။ ဝိဟာရတိ၊ နေ၏။ တတောတသ္မာကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ကဿပ၊ပ။ အယံဘိက္ခု၊ ကို။ သမဏောဇ္ဈတိ၀ိ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏောဇ္ဈတိ၀ိ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ၀ုစ္စတိ၊ ၏။ ဇ္ဈတိ၊ သို့။ ဘ၀၀ါ၊ သည်။ အ၀ေါစ၊ ၏။

၃၉၀။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ ဘ၀၀တာ၊ သည်။ ၀ုတ္တော၊ သော်။ အစေလော၊သော။ ကဿပေါ၊ သည်။ ဘ၀၀န္တံ၊ ကို။ တေံ၀စနံ၊ကို။ အ၀ေါစ၊၏။ ဘောဂေါတမ၊မ။ သာမညံ၊ရဟန်း

အမှသည်။ဒုက္ကရုံ၊ခဲစွာ၏။ မြဟ္မည်၊ မကောင်းမှုကို အပပြုသော အမှသည်။ဒုက္ကရုံ၊၏။ဤတိ၊ သို့။ အဲ့စေလော၊ သော။ ကဿပေါ၊ သည်။အဝေါစ၊၏။ဟဿပ၊ပ။သာမည်၊သည်။ ဒုက္ကရုံ၊ ၏။မြဟ္မည်၊မြတ်သောအမှသည်။ဒုက္ကရုံ၊၏။ဤတ်၊သို့။ တို့၊ သည်။ ယံကထံ၊ အကြောင်စကားကို။ဝဒသိ၊ ၏။ (ထည့်ပါ သုံးပုဒ်)။ သောကထာ၊ သည်။ လောကသို့၊ ဌ်။ ပဟတိခေါ်-ပကတိဇော၊ ဟုတ်မှန်သော သဘောလျှင်တည်း။ကဿပ၊ပ ဇော်၊ဤသို့။အစေလကော့၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မုတ္တာစာရော၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟတ္ထာပလေခနော၊ သည်လည်း။ "လက်ဖြင့်သာ ကျင်ကြီးကို သုတ်သည်လည်း,လုည်းဟူ"။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ ဤတိ၊သို့။ ဇော ရွှေပံ၊ဖသော။ အဒ္ဓမာသိကံ၊ လန္ဓဲတကြိမ်။ ပရိယာယ ဘတ္တဘောဇနာနံယောဂံ၊ အလှည့်အစာ စားခြင်းဌ္ဌ လုံ့လပြုခြင်းကို။ အနုယုဉ်တော၊ဖြစ်၍။ဝိဟရတိ၊၏။ ကဿပ၊ပ။ ဤမာယာမတ္တာယ၊ ဤသို့ အဝတ်မဝတ်ခြင်းအစရှိသော အနည်းငယ်သော အတိုင်းအရှည် ဖြင့်။ဤမိနာ တပေါပက္ကမေန၊ ဤသို့အဝတ်မဝတ်ခြင်း အစရှိသော အနည်းငယ်သော အကျင့်ကို အားထုတ်ခြင်းဖြင့်။ ဒုက္ကရုံ၊ သော။ သုဒုက္ကရုံ၊ အလွန်ခဲစွာသော။ သာမည်ဝါ၊ သည်လည်း။ စေဝိ အာဘဝိသ၊အကယ်၍ဖြစ်အုံ့။ဗြဟ္မည်ဝါ၊သည်လည်း။စေဝိ အာဘဝိသ၊အုံ့။ ဘနည်းကား၊ ဤမာယ မတ္တာယ၊ ဖြင့်။ ဤမိနာ တပေါပက္ကမေန၊ဖြင့်။ သာမည်ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မည်ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ဒုက္ကရုံ၊ ခဲသောမည်သည်။သုဒုက္ကရုံ၊ အလွန်ခဲသောမည်သည်။ စေဝိအာဘဝိသ၊ အကယ်၍ဖြစ်အုံ့။ တတော၊ ထိုအဝတ်မဝတ်ခြင်း အစရှိသော အမှထက်။ (ဥတ္တရိထည့်ပါ)။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ တနည်းကား၊ တတော၊ ထိုအဝတ် မဝတ်ခြင်း အစရှိသောအမှမှ။ (အညံ့ထည့်ပါ)။ အညံ့၊သော။ တေံသာမည်၊ သည်။စေဝိနအာဘဝိသ၊ မဖြစ်အုံ့။ ဇော်သနွေ့၊ ဤသို့အဝတ်မဝတ် ခြင်းအစရှိသောအမှမှတပါးသော ရဟန်းအမှမရှိသည် ရှိသော်။ ဤမာယ မတ္တာယ၊ ဤအဝတ်မဝတ်ခြင်း အစရှိသော နည်းသော

အဘိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဇ္ဈမိနာ တပေါပက္ကမေန၊ ဤသို့ အတော်မဝတ်ခြင်းအစရှိသော အနည်းငယ်သောအကျင့်ကိုအားထုတ်ခြင်းဖြင့်။ (ကရိဏ်းနှစ်ပုဒ် လိုက်ပါ)။ သာမည်၊ သည်။ ဒုက္ကရံ၊ ခဲစွာ၏။ ဖြာဟ္မည်၊ သည်။ ဒုက္ကရံ၊၏။ ဇ္ဈတိ၊ဤသို့။ တေံဝစနံ၊ကို၊ ဝစနာယ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ ကလ္လံ၊ သင့်သည်။ စေပိနအာဘဝိဿ၊ အံ့။ ဝံသန္တေ၊ သော်။ တေံသာမည်၊ကို။ ဂဟပတိနာဝါ၊သည်လည်းကောင်း။ ဂဟပတိပုတ္တေနဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ကာတုံငှာ။ သက္ကာစပန၊ သည်သာလျှင်။ အဘဝိဿ၊ ၏။ အန္တမသော၊ ဖြင့်။ ကုမ္မဒါသိယာပိ၊ အိုးထိန်းကျွန်မ သည်လည်း။ ကာတုံ၊ ငှာ။ သက္ကာစပန၊ သည်လျှင်။ အဘဝိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ (တသ္မာ ထည့်ပါ)။ တသ္မာ၊ ထို့သို့တတ်ကောင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဟန္ဒ၊ ခု။ အဟံ၊ သည်။ အစေလကော၊ သည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်အံ့။ မုတ္တာစာရော၊ သည်။ ဟောမိ၊အံ့။ ဟတ္ထာပဓလေခနော၊ သည်။ ဟောမိ၊အံ့။ ပ။ဇ္ဈတိ၊သို့။ ဧဝရူပံ၊သော။ အဒ္ဓမာသိကမ္မိ၊ကြိမ်လည်း။ ပရိယာယ ဘတ္တာဘော ဇနာနုဃာဂံ၊ကို။ အနုယုတ္တော၊ဖြစ်၍။ ဝိဟာရာမိ၊အံ့။ ဇ္ဈတိ၊သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဧဝါစ၊၏။ကသပ၊ပ။ ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ဇ္ဈမာယ မတ္တာယ၊ ဤအဝတ် မဝတ်ခြင်း အစရှိသော အတိုင်းအရှည်ကို။ အညတြေဝ-ထဇပေတ္တာ၊ ထား၍။ ဇ္ဈမိနာ တပေါပက္ကမေန၊ ဤအဝတ် မဝတ်ခြင်း အစရှိသော အကျင့်ကို အားထုတ်ခြင်းကို။ အညတြ-ထပေတ္တာ၊၍။ဒုက္ကရံ၊ခဲစွာသော။သုဒုက္ကရံ၊ သော၊ သင့်သည်ဝါ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဖြာဟ္မည်ဝါ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ (ဖြာဟ္မညန္တိ၊ ဟူ၍လည်း ဇ္ဈတိသဒ္ဒါနှင့် ပါဠိရှိ၏)။ သာမည်ဝါ၊သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇ္ဈတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာမည်ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဖြာဟ္မည်ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဒုက္ကရံ၊ ခဲသည်။ သုဒုက္ကရံ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာမည်၊ သည်။ ဒုက္ကရံ၊ခဲ၏။ဖြာဟ္မည်၊သည်။ဒုက္ကရံ၊၏။ ဇ္ဈတိ၊ ဤသို့။ တေံဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ ဝစနာယ၊ငှာ။ ကလ္လံ၊သင့်၏။ (အဝတ်မဝတ်ခြင်း အစ

ရှိသော အကျင့်မှ တပါးသော မမဖာက်မပြုန် မှန်သောရဟန်း၏ အကျင့်ကို ကဿပအား ပြုတော်မူလို၍ ''ယတော ခေါ ကဿပ'' အစရှိသော ဒေသနာပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာပါဠိ၏ အတ္ထုကား)။ ကဿပ၊ ပ။ ယတော ခေါ ယသ္မာ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ပ။ (အဝေရံ အစရှိသည် အနက်တူပြီ)။

၃၉၃။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ သမဏောဒ္ဓုတိ၊ ရဟန်းဟူ၍။ ဒုဋ္ဌောနော၊ သိန္ဒိုင်ခဲ၏။ ပြာဟ္မဏောဒ္ဓုတိ၊ မကြောင်းမှုကို အပ ပြုတတ်သောသူဟူ၍။ ဒုဋ္ဌောနော၊ ၏။ တနည်းကား၊ သမဏော၊ ကို။ ဒုဋ္ဌောနော၊ ၏။ ပြာဟ္မဏော၊ ကို။ ဒုဋ္ဌောနော၊ ၏။ ဒ္ဓုတိ၊သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။အဝေါစ၊၏။ကဿပ၊ပ။သမဏော၊ကို။ဒုဋ္ဌောနော၊ ၏။ပြာဟ္မဏော၊ကို။ ဒုဋ္ဌောနော၊ ၏။ ဒ္ဓုတိ၊ သို့။ ယံကထံ၊ အကြင်စကားတို့။ တုံ၊ သည်။ ဝဒတိ၊ ၏။ (ထည့်ပါ)။ သောကထာ၊ သည်။လောကသ္မိ်ံ၊ ၌။ ပကတိခေါ၊ ပြုကတ္တေ့သော သဘောလျှင် တံ်ည်း။က သဿပ၊ပ။အစေလကော၊သည်။ဟောတိ၊၏။ပ။ဝိဟရတိ၊ ၏။ က သဿပ၊ပ။ဒ္ဓုမာယမတ္တာယ၊၌အဝတ်မဝတ်ခြင်း အစရှိသော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဒ္ဓုမိနာ တပေါပက္ကမေန၊ ၌အဝတ်မဝတ်ခြင်း အစရှိသော အကျင့်ကို ဟောဆိုခြင်းဖြင့်။ ဒုဋ္ဌောနော၊ သိန္ဒိုင်ခဲသော။ သုဒုဋ္ဌောနော၊ အလွန် သိန္ဒိုင်ခဲသော။ သမဏောဝါ၊ ကောင်း။ပြာဟ္မဏောဝါ၊ကောင်း။ စေပိအဘာဝိသ၊အံ့၊ တတော၊ ထိုအဝတ်မဝတ်ခြင်း အစရှိသောအမှုမှ။ (အညံထည့်ပါ)။ အညံ၊ သော။ဧတံသာမညံ၊သည်။စေပိအဘာဝိသ၊အံ့။ ဒ္ဓုမာယမတ္တာယ၊ ဖြင့်။ ဒ္ဓုမိနာ တပေါပက္ကမေန၊ ဖြင့်။ သမဏောဝါ၊ ကို။ ဒုဋ္ဌောနော၊ ၏။ ပြာဟ္မဏောဝါ၊ ကို။ ဒုဋ္ဌောနော၊ ၏။ ဒ္ဓုတိ၊ သို့။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ ဝစနာယ၊ ငှာ။ ကလ္လံ၊ သည်။ စေပိအတိဝိသ၊ အံ့။ ဝံသန္တေ၊ သော်။ သော ပြာဟ္မဏော၊ ကို။ ဂဟပတိနာဝါ၊ သည်လည်း ကောင်း။ ဂဟပတိ-ပုတ္တောနဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဉာတုံ၊ ငှာ။ သက္ကာစပန၊ တတ်ကောင်းသည်သာလျှင်။ အဘာဝိသ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အန္တမသော၊ ဖြင့်။ ကုမ္ဘဒါသိယာဝါ၊ သည်လည်း။ ဉာတုံ၊ ငှာ။

သက္ကာစပန်၊ သည်လျှင်။ အာဘဝိဿ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ဝါသ္မာကား ထည့်သည်)။ ဟန္ဒ၊ ခု။ အဟံ၊ သည်။ အစေလော၊ သည်။ ဟောမိ၊ အံ့။

အမှာ အထက်ဝါရတို့၌လည်း ဤနည်းချည်း ယောဇနာလေ။ ။ဤသို့ သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား အဝတ်မဝတ်ခြင်း အစရှိသော အမှု၏ သီလသမ္ပဒါ စိတ္တသမ္ပဒါ ပညာသမ္ပဒါ မဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကို မိန့်တော်မူလတ်သော် သီလသမ္ပဒါ အစရှိသည်တို့ကိုမေးခြင်းငှာ "ကတမာပနသာ သီလသမ္ပဒါ။ပ။ ပညာသမ္ပဒါတိ" ဟူသော ပါဠိကို ဆိုသတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား။

သီလ သမာဓိ ပညာ သမ္ပဒါ

၄၀၀။ ဘော၊ ဂေါတမ၊ မ။သာသီလသမ္ပဒါ၊ ထိုသီလ၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်။ကတမာပန၊နည်း။သာစိတ္တသမ္ပဒါ၊သည်။ကကမာပန၊ နည်း။ သာပညာသမ္ပဒါ၊ သည်။ ကတမာပန၊နည်း။ ဇ္ဈတိ၊ သို့။ ကသဟေါ၊သည်။ဘဂဝန်၊ကို။ပုစ္ဆိ၊၏။ ။(ကသပအား မြတ်စွာဘုရားသည် ဘုရားဖြစ်ခြင်းကိုပြု၍ အစဉ်ဖြစ်သောတရား၊ဒေသနာကိုဟောတော်မူ၍ ထိုသီလ၏ပြည့်စုံခြင်း အစရှိသည်တို့ကို ပြခြင်းငှာ "ဇ္ဈဓ ကသပ" အစရှိသော ဒေသနာပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာပါဠိ၏ အတ္ထကား)။ ကသပ၊ ပ။ ဇ္ဈဓလောကေ၊ ဤလူ့ပြည်၌။ အရဟံ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ မကောင်းမှုကို ပြုတော်မမူထသော။သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဖောက်မပြန် အလုံးစုံသော တရားတို့ကို မိမိအလိုလို သာလျှင် သဃမ္ဘာ။ ဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူပြီးထင်သော။ ဟထဝါတော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဘယဒဿာဝိ၊ ဘေးအားဖြင့် ရှုသည်ဖြစ်၍။ "ဘေးရန်ကဲ့သို့ ရှုသည်ဖြစ်၍,လည်းဟူ"။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သိက္ခာပဒေသု၊ တို့၌။ သမာဒါယ၊ တည်၍။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ ကုသလေန၊ ဖြစ်သော။ ကာယကမ္မ ဝစီကမ္မေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပရိသုဒ္ဓါဇီဝေါ၊စင်သော အသက်မွေးခြင်းရှိသည်။

ဟောတိ၊ ၏။ သီလသမ္ပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဤန္ဒြိယေသု၊ တိုဠ်။ ဂုတ္တဒွါရော၊ လုံသောဒွါရရှိသည်။ ''စောင့်သောဒွါရရှိသည်လည်းဟူ''။ ဟောတိ၊၏။ သတိသမ္ပဇညေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ သန္တုဋ္ဌော၊ ပစ္စည်းလေးပါးတိုဠ် ရောင့်ရဲလွယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၄၀၁။ ကဿပ၊ ပ။ ကထဉ္စ-ကေနအာကာရေန၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သီလသမ္ပန္နော၊ သည်။ ဟော့တိ၊ နည်းဟူမူကား။ ကဿပ၊ ပ။ ဤခ၊ ဠ်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပါဏာတိပါတံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ပါဏာတိပါတ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိဟိတဒဏ္ဍော၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ဒဏ်ရှိသည်။ နိဟိတသတ္ထော၊ ပယ်အပ်ပြီးသော လက်နက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ လဇ္ဇီ၊ ဒုစရိုက်တို့ကို စက်ဆုပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒယာပန္နော၊ မေတ္တာစိတ်နှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဗ္ဗပါဏဘူတ ဟိတာနုကမ္ပီ၊ ခပ် သိမ်းသော သတ္တဝါဘို့၏ အစီးအပွားကိုစောင့်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အဿဘိက္ခု၊နော၊ ၏။ ဤဒမ္မိ-အယမ္ပိ သီလသမ္ပဒါ၊ ဤပါဏာတိပါဘမှ ကြဉ်ခြင်းဘည်းဟူသော သီလ၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်။ သီလသမ္ပဒါယ၊ အခပါင်း၌။ ဧကော၊ သော။ သီလသမ္ပဒါ၊ သည်။ ဟောဘိ၊ ၏။ပ။ ဘောဇနေ၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ယထာဝါပန-ယေနဘသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သဒ္ဓါဒေယျာနိ၊ ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သဒ္ဓါဒေယျာနိ၊ ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ဘုဉ္ဇိတ္ဝာ၊ ၍။ ဝေရ္ဟ၊ ဟိယ၊ သော။ မိဆ္ဆာဇီဝေန၊ သော။ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ၊ မဂ်ဖိုလ်၏ ဖိလာဖြစ်သော အတတ်ဖြင့်။ ဇီဝိတံ၊ ကို။ ကပ္ပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဤဒံ-သာတိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာ၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်၏ ဖိလာဖြစ်သော အတတ်ဟူသည်ကား။ သေယျထာဂတမာ၊ မူကား။ သန္တိကမ်ံ၊နတ်တို့ကိုးကွယ်သောအမူ။ ပဏိဓိကမ်ံ၊ အကိုးအကွယ်ဖြစ်သောအမူ။ပ။ ဩသဓိနံ၊ဆေးတို့ကို။ ပါတိမောက္ခော၊ခွါခြင်း။ ဤတိဝါ-ဤမာယ တိရစ္ဆာန ဝိဇ္ဇာယ၊ ဖြင့်မူလည်း။ ဇီဝိတံ၊ ကို။

ကဒေပွန်ဒိ၊ကုန်၏။ ဝေရူပါယ၊ သော။ မိဆ္ဆာဇီဝါယ၊ သော။ ဇုတိ-
တေသာတိရဆ္ဆာနဂတာယ၊မှ။ပဋိဂရတော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
အာသဘိကာ့ုနော၊ ၏။ ဇုဒမ္ပိ-အယမ္ပိသီလသမ္ပဒါ၊ သည်လည်း။
သီလသမ္ပဒါယ၊ဉ်။ကော၊ သော။ သီလသမ္ပဒါ၊ သည်။ ဟော၊တိ၊
၏။ကသပ၊ပ။ဝေံ၊သို့။သီလသမ္ပန္နော၊သော။ သောဘိကာ့ု၊သည်။
သီလသံဝရတော၊ သီလကို စောင့်ခြင်းကြောင့်။ ယဒိဒံ-ယံဇုဒံ
ဘယံ၊ ဤဘေးသည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ တံဘယံ၊ ကို။ ကုတောစိ၊
တစုံတခုသောသီလကိုစောင့်ခြင်းကြောင့်။နသမနုပဿတိ၊မမြင်။
သေယျထာပိ၊ ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ကသပ၊ပ။
ခတ္တိယော၊ မြေကြီးကို အစိုးရထသော။ မုဒ္ဓါဝသိတ္တော၊ ထိပ်၌
အဘိသိက်သွန်းပြီးသော။နိဟိတပစ္စာမိတ္တော၊ ပယ်အပ်ပြီးသော
ရန်သူရှိသော။ ဇာဇာ၊ သည်။ ပစ္စတ္ထိကတော၊ ရန်သူကြောင့်။
ယဒိဒံ-ယံဇုဒံဘယံ၊ အကြောင်းဘေးသည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ တံဘယံ၊
ကို။ကုတောစိ၊ တစုံတယောက်သောရန်သူကြောင့်။ နသမနုပဿ
တိယထာ၊ကဲ့သို့။ဝေမေဝခေါ်၊လျှင်။ ကသပ၊ပ။ ဧဝံ၊ သို့။ သီလ
သမ္ပန္နော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သီလသံဝရတော၊ ကြောင့်။
ယဒိဒံ-ယံဇုဒံဘယံ၊သည်။ဘဝေယျ၊၏။ တံဘယံ၊ကို။ ကုတောစိ၊
တစုံတခုသောသီလကို စောင့်ခြင်းကြောင့်။ နသမနုပဿတိ၊
မမြင်။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ အရိယေန၊ ဖြူစင်စွာသော။ ဇုမိနာ
သီလက္ခန္ဓေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ အတ္တမနော၊ မိမိ
သန္တာန်၌ဖြစ်သော။အနဝဇ္ဇသုခံ၊ ကို။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။
ကသပ၊ ပ။ဘိက္ခု၊ သည်။ ဧဝံ၊သို့။ သီလသမ္ပန္နော၊ သည်။ ဟော
တိ၊၏။ကသပ၊ပ။အယံ၊ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသည်လျှင်။ သီလသမ္ပဒါ၊
မည်၏။ပ။ဘိက္ခု၊သည်။ ပဌမဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။
ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာသဘိက္ခု၊နော၊ ထိုပဌမဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသော
ရဟန်း၏။ဇုဒမ္ပိ-အယမ္ပိ စိတ္တသမ္ပဒါ၊သည်လည်း။ စိတ္တသမ္ပဒါယ၊
စိတ္တသမ္ပဒါအပေါင်း၌။ကော၊သော။စိတ္တသမ္ပဒါ၊သည်။ဟောတိ
၏။ပ။စတုတ္ထံဈာနံ၊ကို။ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာသဘိက္ခု

နော၊ ထိုစတုဏ္ဍမျာန်နှင့် ပြည့်စုံသောရဟန်း၏။ ဣဒမ်ပိ-အယမ်ပိ စိတ္တာသမ္မဒါ၊သည်လည်း။ စိတ္တာသမ္မဒါယ၊ ဥ်။ ကော၊ သော။ စိတ္တာသမ္မဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကာသပ၊ပ။ ခေါ၊ စစ်။အယံ၊ ဤသို့ပဌမမျာန်စိတ် အစရှိသည်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းသည်။ စိတ္တာသမ္မဒါ၊ မည်၏။သောဘိက္ခု၊သည်၊ ဝေံ၊သို့။ စိတ္တော၊ သည်။ သမာဟိတော၊ တ္ထည်ကြည်လသော်။ပ။ဉာဏဒဿနာယ၊ဝိပဿနာဉာဏ်အလို့ငှာ။ စိတ္တံ၊ပရိကံစိတ်ကို။ အဘိနိဟရတိ၊ ဆောင်၏။ အဘိနိန္နာမေတ္တိ၊ ညွတ်စေ၏။ အသဘိက္ခုနော၊ ထိုဝိပဿနာဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသောရဟန်း၏။ ဣဒမ်ပိဉာဏဒဿနံ၊ ဤဝိပဿနာဉာဏ်သည်။ ပညာသမ္မဒါယ၊ အပေါ်ငး်ဥ်။ ကော၊ သော။ ပညာသမ္မဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ အပရံ-ပုန၊ ဖန်။ ဣဏ္ဍတ္တာယ၊ တဆယ့်ခြောက်ပါး သော ကိစ္စအလို့ငှာ။"ကိလေသာကုန်ခြင်းအလို့ငှာ, လည်းဟူ"။ မေ၊အား။မဂ္ဂဘာဝနာကိစ္စံ၊ မဂ်ကိုပွါးစေခြင်းကိစ္စသည်။ နအတ္ထိ၊ ရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အသဘိက္ခုနော၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ပြည့်စုံသောရဟန်း၏။ ဣဒမ်ပိ-အယမ်ပိပညာ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သော ပညာ သည်လည်း။ ပညာသမ္မဒါယ၊ အပေါင်းဥ်။ ကော၊ သော။ ပညာသမ္မဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကာသပ၊ ပ။ အယံ၊ဤဝိပဿနာ အစရှိသော ပညာသည်။ ပညာသမ္မဒါ၊ ပညာ၏ ပြည့်စုံခြင်းမည်၏။ ကာသပ၊ပ။ ဣမာယ သီလသမ္မဒါယစ၊ဤအရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော သီလ၏ ပြည့်စုံခြင်းမှ လည်းကောင်း။ ဣမာယ စိတ္တာ သမ္မဒါယစ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော စိတ်၏ ပြည့်စုံခြင်းမှ လည်းကောင်း။ ဣမာယ ပညာသမ္မဒါယစ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော ပညာ၏ပြည့်စုံခြင်းမှ လည်းကောင်း။ အညာ၊ သော။ တာဟိ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော သီလ စိတ္တ ပညာ၏ ပြည့်စုံခြင်းတို့ထက်။ (အပါဒါန်ထည့်)။ ဥတ္တရိတရာ ဝါ၊ လွန်မြတ် သည်လည်း ဖြစ်ထသော။ ပဏီတတရာ ဝါ၊ထူးမြတ်သည်လည်းဖြစ်ထသော။ သီလသမ္မဒါစ၊ သည်လည်းကောင်း။ စိတ္တာသမ္မဒါစ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပညာ

သမ္မဒါစ၊ သည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ။(ဤသို့အရဟတ္တဖိုလ် ဖြစ်သော သီလ စိတ္တ ပညာသမ္မဒါတို့၏ အထူးသဖြင့်မြတ်သည့်၏ အဖြစ်ကို မိန့်တော်မူပြီး၍ ယခုအခါ၌ အတုမရှိသော မြတ်သော ရဲရင့်သော စကားကိုဆိုတော်မူလို၍ ''သန္တိကသပ ကေသမဏာ ဗြာဟ္မဏာ''အစရှိသော ဒေသနာပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား)။

သီဟနာဒကထာ

၄၀၂။ ကဿပ၊ပ။ သီလဝါဒါ၊ သီလနှင့်စပ်သောစကားကို ဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ ကေ၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။သန္တိ၊ကုန်၏။ တေ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အနေက ပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ သီလဿ၊ သီလ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ဘာသန္တိ၊ ကုန်၏။ ကဿပ၊ ပ။ ယာဝတာ၊ အကြင် မျှလောက်သော။ အရိယံ၊ ဖြူစင်စွာထသော။ ပရမံ၊သော။ သီလံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထတဿိံ သီလေ၊၌။အဟံ၊သည်။ အတ္တာနော၊၏။သီလေန၊ နှင့်။ သမသမံ၊ ထပ်တူတူသော။ သီလံ၊ ကို။ နသမနုပဿာမိ၊ မမြင်။ ဘိယျော၊ လွန်သောသီလကိုကား။ ကုတော၊ အဘာယ်မှာ။ သမနုပဿာမိ၊ မြင်အံ့နည်း။ အထခေါ၊ စင်စစ်ကား။ ယဒိဒံ-ယံဣဒံ အဓိသီလံ၊အကြင်မြတ်သော သီလသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထတဿိံ အဓိသီလေ၊ ၌။ အဟမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဘိယျော၊ လွန်၏။ (ဤသို့ ပဌမ သီဟနာဒကို မိန့်တော်မူပြီး၍ ဒုတိယ သီဟနာဒကို ပြုတော်မူလို၍ ''သန္တိကသပ''အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာပါဠိ၏ အတ္ထတား)။ ကဿပ၊ပ။ တပေါဇိဂုဏ္ဍဝါဒါ၊ ကိလေသာတို့ကို ပူပန်စေတတ်သောကိလေသာတို့ကို စက်ဆုပ်စေတတ်သောလုံ့လကို အားထုတ်ခြင်းနှင့် စပ်သောစကားကို ဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ ကေ၊ကုန်သော။သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ကုန်၏။တေသမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ တပေါဇိဂုဏ္ဍာယ၊ ကိလေသာတို့ကို ပူပန်စေသော

ကိလေသာတို့ကို စက်ဆုပ်စေတတ်သော ထုံ့လကို အားထုတ်
ခြင်း၏။ ဝက္ကံ၊ကို။ ဘာသန်္ကိ၊ ကုန်၏။ ကဿပ၊ ပ။ ယာဝတာ၊
အကြင်မျှလောက်ထသော။အရိယာ၊ထသော။ ပရမာ၊ ထသော။
တပေါဇိဂုဏ္ဍာ၊ စိတ်ကို ပူပန်စေတတ်သော ကိလေသာတို့ကို
စက်ဆုပ်စေတတ်သောဝိရိယကိုအားထုတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
တတ္ထ-တိသံ တပေါဇိဂုဏ္ဍာယံ၊ ထိုစိတ်ကို ပူပန်စေတတ်သော
ကိလေသာတို့ကိုစက်ဆုပ်စေတတ်သောလုံ့လကို အားထုတ်ရာ၌။
အဟံ၊ သည်။အတ္တနော၊မိမိ၏။တပေါဇိဂုဏ္ဍာယ၊နှင့်။ (ထည့်ပါ)။
သမသမံ၊ ထပ်တူတူသော။ တပေါဇိဂုဏ်၊ ကို။ န သမနုပဿာမိ၊
မမြင်။ ဘိယျော၊ ကိုကား။ ကုတော၊ အဘိမှာ။ သမနုပဿာမိ၊
နည်း။ အထခေါ၊ စင်စစ်ကား။ ယဒိဒံ အဓိဇေဂုဏ်၊ အကြင်
မြတ်သောဝိရိယကိုအားထုတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ-တသ္မိံ
တဇပါဇေဂုဏ္ဍေ၊ ထိုမြတ်သော ဝိရိယကိုအားထုတ်ခြင်း၌။ အဟ
မေဝ၊သည်သာလျှင်။ဘိယျော၊လွန်၏။(ဤသို့ဒုတိယသိဟနာဒကို
မိန့်တော်မူပြီး၍ တတိယ သိဟနာဒကို ပြုတော်မူလို၍ ‘‘သန္တိ
ကဿပ အစရှိသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ။ထိုဒေသနာ
၏ အတ္ထကား)။ ။ကဿပ၊ ပ။ ပညာဝါဒါ၊ ပညာနှင့်စပ်သော
စကားကို ဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မ
ဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။
အနေကပရိယာယေန၊ဖြင့်။ ပညာယ၊၏။ ဝက္ကံ၊ ကို။ ဘာသန္တိ၊
ကုန်၏။ကဿပ၊ပ။ယာဝတာ၊ သော။ အရိယာ၊ သော။ ပရမာ၊
သော။ ပညာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုမြတ်သော ပညာ၌။
အဟံ၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ပညာယ၊ နှင့်။ သမသမံ၊ သော။
ပညာ၊ ကို။ နသမနုပဿာမိ၊မမြင်။ ဘိယျော၊ကိုကား။ ကုတော၊
မှာ။ သမနုပဿာမိ၊ နည်း။ အထခေါ၊ ကား။ ယဒိဒံ-ယာအယံ
အဓိပညာ၊ အကြင်မြတ်သော ပညာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတ္ထ
တိသံ အဓိပညာယံ၊ ထိုမြတ်သောပညာ၌။ အဟမေဝ၊ သည်
သာလျှင်။ တိဒယျော၊ လွန်၏။ ။(ဤသို့ တတိယသိဟနာဒကို မိန့်

ပြီး၍ စတုတ္ထသီဟနာဒကို ပြတော်မူလို၍ ''သန္တိကဿပ'' အစ
ရှိသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ။ထိုဒေသနာ၏အတ္ထကား)။
ကဿပ၊ပ။ ဝိမုတ္တိဝါဒါ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်းနှင့်စပ်သော
စကားကိုဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ ကေ၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မ
ဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။
အနေကပရိယာယေန၊ဖြင့်။ ဝိမုတ္တိယာ၊ ကိလေသာမှ လွတ်ခြင်း
၏။ ဝဏ္ဏံ၊ကို။ ဘာသန္တိ၊ ကုန်၏။ ကဿပ၊ပ။ယာဝတာ၊ သော။
အရိယာ၊သော။ ပရမာ၊ သော။ ဝိမုတ္တိ၊ ကိလေသာမှလွတ်ခြင်း
သည်။အတ္ထိ၊၏။ တတ္ထ၊ ထိုကိလေသာမှလွတ်ရာ၌။ အဟံ၊ သည်။
အဉ္ဉာနာ၊၏။ဝိမုတ္တိယာ၊နှင့်။သမသမံ၊ သော။ဝိမုတ္တိ ံ၊ကို။ နာသ
မနုပဿာမိ၊ မမြင်။ ဘိဒယျာ၊ ကိုကား။ ကုတော၊ မှာ။ သမနု
ပဿာမိ၊ နည်း။ အထခေါ၊ ကား။ ယဒိဒံ-ယာသော အဓိ
ဝိမုတ္တိ၊ အကြင် အထူးသဖြင့် ကိလေသာမှ လွတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကိလေသာမှ လွတ်ခြင်း၌။ အဟမေဝ၊ သည်
သာလျှင်။ ဘိယျော၊ ၏။

၄၀၃။ ကဿပ၊ပ။အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊
တို့သည်။ ဧဝါတမေဝ၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ သီဟနာဒံ၊
ရဲရင့်သော စကားကို။နဒတိ၊ ဆို၏။ တမ္ဟာခေါသီဟနာဒံ၊ တိုရဲရင့်
သော စကားကို။သုညာဂါရေ၊အရပ်၌။နဒတိ၊ ဆို၏။ ပရိသာသု၊
တို့၌။ နနဒတိ၊မဆို။ ဇာတိဧဝံ၊သို့။ ယံဝဒေယျုံ၊ အကြင် အကြောင်း
ကို ဆိုကုန်ရာ၏။ တေံဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါပန-ဝိဇ္ဇတိဧဝ၊
ရှိသလျှင်ကတည်း။ တေအညတိတ္ထိယပရိဗ္ဗာဇကာ၊တို့ကို။ဧဝံ၊သို့။
တုမ္မေ၊ တို့သည်။ မာဝဒထ၊ မဆိုကုန်လင့်။ (ဟ အက္ခရာကား
နိပါတ်မျှသာတည်း)။ ဇာတိ၊ သို့။ ဝစနီယာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်။
အဿဘဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ (ထိုသို့မဆိုရကုန်သည်ရှိသော် အဘယ်
သို့ ဆိုရကုန်အံ့နည်းဟု ကဿပ အကြံသည် ဖြစ်၏။ ထိုအကြံကို
သိတော်မူ၍ ''သီဟနာဒဉ္စ သမဏော ဧဝါတမေော နဒတိ ပရိသာ
သုစ နဒတိတိ ဧဝမသု ကဿပ ဝစနီယာ'' ဟူသောဒေသနာကို

မိန့်သတည်း။ ။ထိုဒေသနာ၏အတ္ထကား)။ကဿပ၊ပ။သမ္မာ
ဝေါတမော၊ သည်။ သိဟနာဒဗ္ဗ၊ ကိုလည်း။ နဒတိ၊ ၏။ ပရိသာ
သုစ၊ တို့၌လည်း။ နဒတိ၊ ၏။ ဒုတိဝေါ၊ သာလျှင်။ တုမှေဟိ၊
တို့သည်။ တေအညတိတ္ထိယ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့ကို။ ဝစနီယာ၊ ကုန်
သည်။ အသု-ဘဝန်္တိ၊ ကုန်၏။ ကဿပ၊ပ။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်
သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။သမ္မာဝေါ၊ သော။ ဝေါတမော၊
သည်။ သိဟနာဒဗ္ဗ၊ကိုလည်း။နဒတိ၊၏။ပရိသာသုစ၊တို့၌လည်း။
နဒတိ၊၏။ဝိသာရဒေါ၊ကြောက်ရွံ့ရှားခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍။ နော
စ ခေါနဒတိ၊မဆို။ဒုတိဝေါ၊ သို့။ ယံ-ယေနကာရဏောန၊ ကြောင့်။
ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။တေံဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါပန ဝိဇ္ဇတိဝေါ၊
တည်း။ဟောအညတိတ္ထိယပရိဗ္ဗာဇကာ၊တို့ကို။တုမှေ၊တို့သည်။ ဝေါ၊
သို့။ မာဝဒ၊ဝ၊လင့်ကုန်။ ဒုတို့၊သို့။ဝစနီယာ၊ ကုန်သည်။ အသု-
ဘဝန်္တိ၊ကုန်၏။ (ဤသို့သင်တို့မဆိုသင့်ကုန်ဟူ၍ မြစ်အပ်ကုန်သည်
ရှိသော်အသို့မူကား ဆိုရကုန်အံ့နည်းဟုကဿပအကြံရှိသည် ဖြစ်၍
ထိုအကြံကိုသိ၍သဗ္ဗညုဘုရားသည် ''သိဟနာဒဗ္ဗ။ပ။ဝိသာရဒေါစ
နဒတိတိ ဝေမသုဝစနီယာ'' ဟူသော ဒေသနာကိုမိန့်သတည်း။
ထိုဒေသနာပါဠိ၏ အတ္ထကား)။ ဒုတိဝေါ၊ ဤသို့မူကား။ တေ
အည တိတ္ထိယပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့ကို။တုမှေဟိ၊ တို့သည်။ ဝစနီယာ၊
ကုန်သည်။ အသု-ဘဝန်္တိ၊ ကုန်၏။ ကဿပ၊ပ။ အညတိတ္ထိယာ၊
ကုန်သော။ပရိဗ္ဗာဇကာ၊တို့သည်။သမ္မာဝေါ၊သော။ ဝေါတမော၊
သည်။သိဟနာဒဗ္ဗ၊ကိုလည်း။နဒတိ၊၏။ပရိသာသုစ၊ တို့၌လည်း။
နဒတိ၊၏။ဝိသာရဒေါစ၊သည်ဖြစ်၍လည်း။နဒတိ၊၏၊ နံ၊ထိုရဟန်း
ဝေါတမကို။ ပဠံ၊ကို။ နောစခေါ ပုဒ္ဓန်္တိ၊ မမေးကုန်။ ဒုတိဝေါ၊
သို့။ ယံ-ယေန၊ ကြောင့်။ ဝဒေယျုံ၊ကုန်ရာ၏။ တေံဌာနံ၊ သည်။
ဝိဇ္ဇတိခေါပန ဝိဇ္ဇတိဝေါ၊တည်း။ ''တေမာဟေဝန်္တိသုဝစနီယာ၊
သိဟနာဒဗ္ဗ သမ္မာဝေါတမော နဒတိ၊ ပရိသာသုစ ဝိသာရ
ဒေါစ နဒတိတိ ဝေမသု ကဿပ ဝစနီယာ၊ ဌာနံခေါ ပနေတံ
ကဿပဝိဇ္ဇတိ ယံအညတိတ္ထိယာ ပရိဗ္ဗာဇကာ ဝေံဝဒေယျုံ သိဟ

နာဒဿ သမဏောဂေါတမောနဒတိ၊ ပရိသာသုစနဒတိ၊ ဝိသာရဒေါစ နဒတိ'' ဟူသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။ နံ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမကို။ ပဠုံ၊ ကို။ နောစပုစ္ဆန်၊ ကုန်။ ပ။ နံ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမကို။ ပဠုဿ၊ ပြဿနာကိုလည်း။ ပုစ္ဆန်၊ ကုန်၏။ နေသံ၊ တို့၏။ ပဠုံ၊ ကို။ ပုဋ္ဌော၊ သော။ ဂေါတမော၊သည်။ နော စ ခေါ ဗျာကရောတိ၊ မဖြေ။ နေသံ၊ တို့သည်။ ပဠုံ၊ ကို။ ပုဋ္ဌော၊ သော။ ဂေါတမော၊သည်။ပဠုဿ၊ကိုလည်း။ ဗျာကရောတိ၊ဖြေ၏။ ပဠုဿ၊ ကို။ ဝေယျာကရဏောန၊ ဖြေသဖြင့်လည်း။ ပရေသံ၊ တို့၏။ (သမ္မန်ထည့်)။ စိတ္တံ၊ ကို။ နော စ ခေါ အာရာဓေတိ၊ မနှစ်သက်စေတတ်။ပဠုဿ၊ကို။ ဗျာကရဏေနစ၊ ဖြေသဖြင့်လည်း။ ပရေသံ၊ တို့၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာရာဓေတိ၊၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏။ (သမ္မန်ထည့်)။ ဝစနံ၊ ကို။ (ကံထည့်)။ ဒေဝမနုဿာ၊တို့သည်။ (ကတ္တားထည့်)။ သောတဗ္ဗံ၊ နာအပ်သည်ကို။ နော စ ခေါ မညန္တိ၊မအောက်မေ့ကုန်။ အဿ၊ ထို-အရှင်ဂေါတမ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သောတဗ္ဗာ၊ ကိုလည်း။ မညန္တိ၊ ကုန်၏။ သုတ္ဝာ: နာ၍။ နောစခေါပသီဒန္တိ၊မကြည်ညိုကုန်။အဿ၊ ၏။ဝစနံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ပသီဒန္တိစ၊ ကြည်လည်း ကြည်ညိုကုန်၏။ ပဿန္နကာရံ၊ အရာကို။ နောစခေါကရောန္တိ၊ မပြုကုန်။ ပဿန္နာကာရဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ တထတ္ထာယ၊ မဖောက်မပြန်သော လောကုတ္တရာမမ္မအလို့ငှာ။နော စ ခေါ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊မကျင့်ကုန်။တထတ္ထာယ၊ အလို့ငှာလည်း။ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဋိပန္နာ၊ ကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ အဿ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။ စိတ္တံ၊ကို။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ နောစခေါ အာရာဓေန္တိ၊ မနှစ်သက်ကုန်။ ဇာတိ၊ သို့။ ယံ ယေနကာရဏောန၊ ကြောင့်။ ဝေဒယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ တေံဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇာတိခေါပန-ဝိဇာတိဝေ၊ တည်း။ (ဤသို့ သမ္မန်)။ တေ အညတိတ္ထိယ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့ကို။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဝေံ၊ သို့။ မာဝဒထ၊ လင့်ကုန်။ ဇာတိ၊ သို့။ ဝစနီယာ၊ ကုန်သည်။ အဿ ဘဝန္တိ၊ကုန်၏။ (ဤသို့ မဆိုကုန်လင့်ဟု မြစ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်

အဘယ်သို့ ဆိုအပ်ကုန်သနည်းဟု ကဿပအကြိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ထို အကြိုကိုသိတော်မူ၍ "သီဟနာဒဿ သမဏော ဂေါတမော" အစ ရှိသောဒေသနာကိုမိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာပါဠိ၏ အတ္ထကား)။ သမဏေားသော။ဂေါတမော၊သည်။ သီဟနာဒဿ၊ကိုလည်း။ နဒ တိ ၏၊ ပရိသာသု၊တို့၌လည်း။ နဒတိ၊၏။ ဝိသာရဒေါစ၊လည်း။ နဒတိ၊၏။နုံ၊ထိုအရှင်ဂေါတမကို။ပဠုဿ၊ကိုလည်း။ပုဿနှိ၊ ကုန်၏။ နေသံ၊ထိုနတ်လူတို့သည်။ ပုဋ္ဌော၊သည်၊ဟူတွာ၊၍။ နေသံ၊တို့၏။ ပဠုဿ၊ ကိုလည်း။ ဗျာကဒရာတိ၊ ၏။ ပဠဿ၊ကို။ ဗျာကရဏောန၊ ဖြင့်လည်း။ နေသံ၊ တို့၏။ စိတ္တံ၊ကို။ အာရာဓေတိ၊ ၏။ အဿ၊ထိုရဟန်းဂေါတမ၏။ ဝစနံ၊ကို။ ဒေဝမနုဿာ၊ တို့သည်။ (သုံးပုဒ်ထည့်ပါ)။ သောတဗ္ဗဿ၊ကိုလည်း။ မညန္တိ၊ကုန်၏။ သုတ္တာစ၊ နာကုန်၍လည်း။ပသီဒန္တိ၊ကုန်၏။ ပသန္နာကာရဿ၊လည်း။ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ တထတ္ထာယစ၊ငှာ။ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ကုန်၏။ ပဋိပန္နာ၊ ကျင့်ကုန်သော။ ဒေဝမနုဿာ၊ တို့သည်လည်း။ ပဋိပတ္တိယာ၊ အကျင့်ဖြင့်။ (ဟရိဏ်းထည့်)။အဿ၊ထိုရဟန်းဂေါတမ၏(သမ္မုန်ထည့်)။စိတ္တံ၊ ကို။(ကံ်ဆည့်)။အာရာဓေန္တိ၊ကုန်၏။ ဒုတိဝေံ၊သာလျှင်။ကဿပ၊ ပ။ဂစနိယာ၊ကုန်သည်။အဿုဘဝန္တိ၊ကုန်၏။ (ဤသို့ရဟန်းဂေါ တမသည် ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌သာ သီဟနာဒကို ဆို၏။ ပရိသတ် အလယ်၌ မဆို။ ဤသို့ အစရှိသော စကားကို ဆိုလေ့ရှိကုန်သော သူတို့၏အယူကို မြစ်ပြီး၍ ယခုအခါ၌ ပရိသတ်အလယ်၌ ဆိုဘူး သော သီဟနာဒကို တဖန် ပြတော်မူလို၍ "ကေ မိဒါဟံ" အစ ရှိသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ။ထိုဒေသနာ၏ အတ္ထကား)။

ကိုဋ္ဌိယ ပရိဝါသကထာ

၄၀၄။ ကဿပ၊ ပ။ အဟံ၊ သည်။ ကေ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ (ဤဓကား နိပါတ်မျှသာတည်း)။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ဂိဇ္ဈကူဋပဗ္ဗ တေ၊ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်၌။ဝိဟရာမိ၊၏။တတြ၊ထိုဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်၌။မံ

ငါ့ကို။ အညတရော၊ တယောက်သော။ တေသံ၊ ထိုပရိဗိုဇ်တို့၏။ မြဟ္မစာရီ၊ အတူကျင့်ဘက်ဖြစ်သော။ နိဂ္ဂြောဓောနာမ၊ နိဂ္ဂြောဓ အမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ အဓိဇေဂုစ္ဆော၊ ဝိရိယဖြင့် မကောင်းမှုကို စက်ဆုပ်သောအရာ၌။ပဠုံ၊ကို။ အပုစ္ဆ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။တသ၊ထိုနိဂ္ဂြောဓပရိဗိုဇ်၏။ (ပရံဠ်စပ်သည်။ပုဋ္ဌောဠ်လည်း စပ်)။ အဓိဇေဂုစ္ဆ၊ အလွန်မြတ်သော ဒုစရိုက်တို့ကို စက်ဆုပ်ရာ၌။ပဠုံ၊ကို။ ပုဋ္ဌော၊သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍။ ဗျာကာသိ၊ဖြေဘူးပြီ။ ပဠေ၊ကို။(ထည့်ပါ)။ ဗျာကတေစုပန၊ ဖြေအပ်သည်ရှိသော်လျှင်။ မေ၊အား။ ပရံ ဝိယ၊ အလွန် မြတ်စွာသော။ မတ္တာယ၊ အတိုင်း အရှည်ဖြင့်။ တနုံ၊ကာ၊ မတ္တာယ၊ အတိုင်း အရှည်ထက်။ ပရံ ဝိယ၊လွန်စွာလျှင်။တနုံ၊ကာ၊ ပရံဝိယ မတ္တာယ၊ အတိုင်းထက် အလွန်။ အတ္တာမနော၊ဝမ်းမြောက်သည်။ အဟောသိ၊၏။ဧတိ၊သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ကောဟိ-ကောနာမ၊ အဘယ်မည်သော ပရိဗိုဇ်သည်လျှင်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ပရံဝိယ၊အလွန်မြတ်သော။ မတ္တာယ၊ အတိုင်းအရှည် ဖြင့်။ အတ္တာမနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်။ နအာသ၊ မဖြစ်အံ့နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟာမိ၊ သည်လည်း။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၊၍။ ပရံဝိယမတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်။ အတ္တာမနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်။ အဟောသိ၊၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဘဂဝတော၊၏။ ဝစနံ၊ သည်။ (နှစ်ပုဒ် ထည့်ပါ)။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်ကောင်းစွ တကား။ "အလွန်နှစ်လိုဖွယ်ရှိစွတကား,လည်းဟူ"။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်လိုဖွယ်ရှိစွ တကား။ ဘန္တေ၊ရား။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာ ဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ နိက္ကုဇ္ဇိတံ၊အောက်သို့မျက်နှာ၌သော အိုးကို။ ဥက္ကုဇ္ဇေယျယထာဝါ၊ အထက်သို့ မျက်နှာပြု၍ ထားဘိ သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပဋိစ္ဆန္နံ၊ မြက်,သစ်ရွက် အစရှိသည်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသော ဝတ္ထုကို။ ဝိဝရေယျယထာဝါ၊ ဖွင့်၍ပြပေ သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ မူဠှဿ၊ ခရီးမှားသောသူအား။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ အာစိက္ခေယျယထာဝါ၊ ကြားပေသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ အန္ဓ

တာရေ၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော အမိုက်၌။ တေလ ပဇ္ဇော တံ၊ ဆိမ်း တန့်ဆောင်ကို။ ဓာရေယျယထာဝါ၊ ထွန်းပေသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ စက္ခုမန္တော၊ စက္ခုပသာဒနှင့်ပြည့်စုံသော သူတို့သည်။ ရူပါနိ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ ဒက္ခန္တိယထာဝါ မြင်ကုန်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဧဝမေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ များသော အကြောင်းဖြင့်။ ဓမ္မော၊ ကို။ ပကာသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သောဟံ-ဿောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သရဏံဂုတိ၊ ဆင်းရဲကို ဖျောက်ပေတတ်၏, ချမ်းသာကို ဆောင်ပေတတ်၏ဟူ၍။ ဂန္ဆာမိ-ဘဇာမိ၊ ဆည်းကပ်၏။ တနည်းကား၊ ဂန္ဆာမိ-ဗုဇ္ဈာမိ၊ ၏။ ဓမ္မဉ္စ၊ကိုလည်းကောင်း။ သံဃဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။သရဏံဂုတိ၊ ဟူ၍။ ဂန္ဆာမိ-ဘဇာမိ၊ ၏။ တနည်းကား၊ ဂန္ဆာမိ-ဗုဇ္ဈာမိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ အဟံ၊သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ်၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ လဘေယျံ၊ ရချင်၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ် ကိုလည်း။ လဘေယျံ၊ ၏။ ဇုတိ၊ သို့။ အစေလော၊ အဝတ်မဝတ်သော။ ကဿပေါစ၊ သည်လည်း။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။

၄၀၅။ ကဿပ၊ ပ။ အညတိတ္ထိယ ပုဗ္ဗော၊ သာသနာတော်မှ တပါးသော အယူရှိသော တိတ္ထိ ဖြစ်ဘူးသော။ ယော၀ပရိဗ္ဗာဇကော၊သည်။ ဇုမသို့ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤဘုရား သာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇ်၊ကို။ အာကင်္ခတိ၊အလိုရှိအံ့။ ဥပသမ္ပဒံ၊ကို။အာကင်္ခတိ၊ အံ့။ သော ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ထိုသာသနာတော်မှ အပဖြစ်သော အယူရှိသော တိတ္ထိဖြစ်ဘူးသောပရိဗိုဇ်သည်။စတ္တာရောမာသေ၊ လေးလတို့ပတ်လုံး။ ပရိဝသတိ၊ ပရိဝတ်နေရာ၏။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ မာသာနံ၊လဘို၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗပရိဗ္ဗာဇကေန၊ သည်။ (ကတ္တားထည့်)။ အာရဒ္ဓစိတ္တာ၊ နှစ်သက်စေအပ်သော စိတ်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊! တို့သည်။ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗပရိဗ္ဗာဇကံ၊ ကို။ (ကံထည့်)။ ဘိက္ခုဘာဝါယ၊ ရဟန်းဖြစ်ခြင်းငှာ။ ပဗ္ဗာဇေန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ ဥပသမ္ပာဒေန္တိ၊ ပဉ္စင်းခံ

ကုန်၏။ အပိစ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဣဿ၊ ဤသို့သာသနာတော်မှ အပဖြစ်သော အယူရှိသော တိတ္ထိတို့ကို ရဟန်းပြုရာ၌။မေ မယာ၊ သည်။ ပုဂ္ဂလဝေမတ္တတာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝိဒိတာ၊ သိအပ်၏။ဣတိ၊ဤသို့။ဘဂဝါ၊သည်။အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗာ၊ သာသနာတော်မှ တပါးသော အယူရှိသော တိတ္ထိတို့သည်။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤဘုရား သာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇ်၊ကို။သစေ အာကင်္ခန္တိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိကုန်အံ့။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ သစေ အာကင်္ခန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဧဝံ အာကာရိယမာနေ၊ ဤသို့ ဘုရားသာသနာတော်၌ ရဟန်း ပဋ္ဌင်းအဖြစ်ကို အလိုရှိသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။စတ္တာရောမာသေ၊လေးလတို့ပတ်လုံး။ သစေ ပရိဝ သန္တိ၊အကယ်၍ပရိဝတ်သနေရကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ မာသာနံ။ တို့၏။ အစ္စယေန၊ ဖြင့်။ အာရဒ္ဓစိတ္တာ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ။၊ တို့သည်။ ဘိက္ခုဘာဝါယ၊ ရဟန်းဖြစ်ခြင်းငှာ။သစေ ပဗ္ဗာဇေန္တိ၊အကယ်၍ရဟန်းပြုကုန်အံ့။ သစေ ဥပသမ္ပာဒေန္တိ၊ အကယ်၍ ပဋ္ဌင်းခံကုန်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤလေးလ ပရိဝတ်နေသည်ရှိသော်။ အဟံ၊ သည်။ စတ္တာရိဝဿာနိ၊ လေးနှစ်တို့ ပတ်လုံး။ပရိဝသိဿာမိ၊ပရိဝတ်နေအံ့။စတုန္နံ၊လေးပါးကုန်သော ဝဿာနံ၊နှစ်တို့၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ အာရဒ္ဓစိတ္တာ၊ ကုန်သော။ဘိက္ခူ။၊ တို့သည်။ဘိက္ခုဘာဝါယ၊ငှာ။ ပဗ္ဗာဇေန္တု။၊ ရဟန်းပြုစေကုန်သတည်း။ ဥပသမ္ပာဒေန္တု။၊ ပဋ္ဌင်းခံစေ ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊သို့။ အစေလော၊သော။ ကဿပေါ၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။အစေလော၊အဝတ်မဝတ်သော။ကဿပေါ၊သည်။ ဘဂဝတော၊၏။သန္တိကေ၊၌။ပဗ္ဗဇ်၊ကို။ အလတ္ထ၊ခေါ၊ ရသေးလျှင် ကတည်း။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ အလတ္ထ၊ ရပြီ။

အမှာ အစေလ ကဿပသည် သမ္မဉ္ဇုဘုရား သာသနာတော်မှ တပါးသော အယူရှိသော် တိတ္ထိဖြစ်ဖူးသောသူသည် ဘုရားသာသနာတော်၌ ရဟန်းပဋ္ဌင်း အဖြစ်ကို အလိုရှိသည်ရှိသော် လေးလပတ်လုံး ပရိဝတ်နေရ၏။ လေးလ

လွန်မှ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည် ရဟန်း ပဋိဉာဉ်ပြုကုန်သည်ဟုမိန့်တော်မူလျှင် အရှင်ဘုရား လေးလပရိဝတ် နေ၍သာသနာတော်၌ ရဟန်းပဋိဉာဉ်အဖြစ်ကို ရပါသည် ရှိသော် လေးနှစ်ပတ်လုံး ပရိဝတ် နေပါတော့မည်ဟု သာသနာတော်၌ အလွန်ကြည်ညိုသောစကားကို ဆိုလေသော် အစေလကဿပ၏ သာသနာတော်၌ အလွန်ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို သိတော်မူ၍ အစေလကဿပကား ပရိဝဉ်နေခြင်းငှာ မထိုက်ဟု မိန့်တော်မူ၍ ပရိဝတ်မနေရပြီ။ ဂိုဏ်း၏အလယ်၌နေစေ၍ ရဟန်း ပဋိဉာဉ်ပြုတော်မူ၏။ ထိုသို့ရဟန်းပြုထောမူသည်ကိုရည်၍ "အလတ္ထ ခေါအစေလကဿပေါ ဘဂဝတော သန္တိကေ ပဗ္ဗဇ္ဇံ အလတ္ထ ဥပသမ္ပဒံ" ဟူသော ဒေသနာပါဠိကို မိန့်သတည်း။

* အစိရုပသမ္မန္နော၊ ပဋိဉာဉ်ဖြစ်၍ မကြာမြင့်သေးသော။ (ခေါ ပန သဒ္ဒါကား ပဒါလင်္ကာရတည်း)။ အာယသ္မာ၊ ရှည်သော အသက် ရှိသော။ (ကဿပေါ၌ ဝိသေသနစပ်)။ ဧကော၊ တဖယောက်အထီးတည်း။ ဝူပကဋ္ဌော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်၍။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မမလျော့သည်ဖြစ်၍။ အာတာပီ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ လွှတ်သောနှလုံးရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တော၊ နေထိုင်သော။ ကဿပေါ၊ သည်။ (ဝိဟာသိန် ကတ္တားစပ်)။ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီ လျှင်။ ယဿအရဟတ္တဖလဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏။ အတ္ထာယ၊ ငှာ။ ကုလပုတ္တာ၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိကုန်သောအမျိုးသားတို့ သည်။ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ယာထောင် သောလူ၏ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ယာမထောင်သော ရဟန်း ဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်လွန်သော တရားမရှိထသော။ ပြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊ မြတ်သော သီတင်း သုံးခြင်း၏ အဆုံးဖြစ်သော။ တံအရဟတ္တဖလံ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောအတ္တဘောဌ်သာလျှင်။ သယံ၊ မိမိကိုယ်တိုင်။ အဘိ ညာ-အဘိညာယ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ တန်ဦးကား၊ အဘိ

ဿာ၊ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်။သန္ဓိကတ္ထေ၁၊မျက်မှောက်ပြု၍။ဥပသမ္ပဒ္ဒ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟာသိ၊၏။ (ဤသို့အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ အစွဲဝေကွဏာဉာဏ်၏ အာရုံကို ပြတော်မူလိုသဖြင့် 'ဒိဏာဇောတိ။ပ။ အဇ္ဈညာသိ ဟူသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာ၏ အတ္ထကား)။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ဒိဏာ၊ကုန်ပြီ။ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူသောအကျင့်ကို။ ဝုသိတံ-စရိတံ၊ကျင့်ပြီ။ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်သော တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးသော ကိစ္စကို။ကတံ၊ပြုအပ်ပြီ။ အပရံပုန၊ တဖန်။ ဇာတ္တတ္တာဃ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးသော ကိစ္စအလို့ငှာ။ တနူဉ်းကား၊ ကိလေသာကို ကုန်စေခြင်းငှာ။ မဂ္ဂဘာဝနာကိစ္စံ၊ မဂ်ကိုပွါးစေခြင်း ကိစ္စသည်။ မေ၊အား။နတ္ထိ၊ရှိ။ တနူဉ်းကား၊ ဇာတ္တတ္တာဃ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ခန္ဓာအစဉ်မှ။ အပရံ၊တပါးသော။ ခန္ဓသန္တာနံ၊ ခန္ဓာအစဉ်သည်။ မေ၊အား။နအတ္ထိ၊မရှိပြီ။ ဇာတိ၊ သို့။ ပစ္စဝေက္ခဏ ဉာဏ်ကော၊ ဖြင့်။ (ကရိဏ်းထည့်)။ အဇ္ဈညာသိ၊ သိ၏။ အာယဿ္မာ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော။ ကဿပေါ၊ သည်။ အရဟတံ-အရဟန္တာနံ၊ တို့တွင်။ အညတရော၊ တယောက်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။

အဋ္ဌမံ၊သော။မဟာသီဟနာဒသုတ်၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၉-ပေါဋ္ဌပါဒသုတ္တ
ပေါဋ္ဌပါဒ ပရိဗ္ဗာဇကဝတ္ထု၊

၄၀၆။ ဘဒန္တံကဿပ၊ပ။ ယုဒံသုတ်၊ ဤပေါဋ္ဌပါဒသုတ်ကို။ မေမယျာ၊သည်။ဘဂဝတော၊၏။သန္တိကာ၊အထံတော်မှ။ဧဝံ၊ သို့။ သုတံဥပလက္ခိတံ၊မှတ်လိုက်ရ၏။ကော်၊ သော။ သမယော်၊ဦး။ ဘဂဝါ၊ သည်။သာဝတ္ထိယံ၊ဦး။အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ ၏။အာရာမေ၊ အရာမ်ဦး။ တေန၊ ထိုအနာထပိဏ် သူဌေးသည်။ ကာရိတေ၊ ပြုစေအပ်သော။ ဇေတဝံနေ၊ဇေတဝန်ကျောင်းကြီးဦး။ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါပန သမယေန၊ ဦး။ ပေါဋ္ဌပါဒေါ၊ ပေါဋ္ဌပါဒ အမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ အဝတ်မဝတ်သော ပရိဗိုဇ်သည်။ သမယပ္ပဝါ

ဒကေ၊အယူကိုဆိုရာဖြစ်သော။ကေသာလကော၊တစ်ခုတည်းသော စရပ်ရှိသော။ မလ္လိကာယ၊ မလ္လိကာမိဖုရား၏။ အာရာမေ၊ အာရာမ် ဖြစ်သော။ တိန္ဒုကာစိရော၊ ဘည်ပင်တောင်္ခ။ တနည်းကား၊ သမ ယပ္ပဝါဒကော၊ အယူကို ဆိုရာဖြစ်သော။ တိန္ဒုကာရော၊ တည်ပင် အစဉ်ရှိသော။ ကေသာလကော၊ တစ်ခုသော စရပ်ရှိသော။ မလ္လိ ကာယ၊မလ္လိကာမိဖုရား၏။ အာရာမော၌။ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ မဟ တိယာ၊ များစွာသော။ ပရိဇ္ဇာဇက ပရိသာယ၊ ပရုဇိုဒ် ပရိသတ် နှင့်။သဒ္ဒိ၊ ကွ။ကိ သမတ္တေဟိ၊ သုံးဆယ် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန် သော။ ပရိဇ္ဇာဇက သတေဟိ၊ ပရိဇိုဒ် အရာတို့နှင့်။ သဒ္ဒိ၊ ကွ။ (၅၀၀ သဒ္ဒတ္ထတည်း)။ တိ သမတ္တေဟိ ပရိဇ္ဇာဇကသတေဟိ၊ သုံးထောင် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ပရိဇိုဒ်တို့နှင့်။ သဒ္ဒိ၊ ကွ။ (၅၀၀ အဓိပ္ပါယတ္ထတည်း)။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့နေသောအခါ၌။ဘဂဝါ၊သည်။ပုဗ္ဗဏ္ဏသမယံ၊နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကို အညီအညွတ်ဝတ်၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိမြို့သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှာ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူလေ၏။

၄၀၇။ အထခေါ၊ ထိုသို့ဝင်သောအခါ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဧတံ-သော ပရိဝိတက္ကော၊သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ကိ အဟောသိ၊ နည်းဟူမူကား။ သာဝတ္ထိယံ၊၌။ပိဏ္ဍာယ၊ ငှာ။ စရိတုံ၊ သွားခြင်းငှာ။ တာဝ အတိပ္ပဂေါခေါ၊ အလွန်စောသေး၏။ ယံနူနာ ယဒိပန၊အကယ်၍။ အဟံ၊ သည်။ ယေန-ယတ္ထ၊ ၌။ သမယပ္ပဝါ ဒကော၊ အယူကို ဆိုရာဖြစ်သော။ကေသာလကော။ တစ်ခုတည်း သော စရပ်ရှိထသော။မလ္လိကာယ၊ ၏။အာရာမော၊ သော။ တိန္ဒု ကာ စိရော၊ တည်ပင်တောသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တနည်းကား၊ သမ ယပ္ပဝါဒကော၊သော။တိန္ဒုကာစိရော၊ တည်ပင်အစဉ်ရှိထသော။ ကေသာလကော၊ သော။ အာရာမော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယေန-ယတ္ထ၊၌။ပေါဋ္ဌပါဒေါ၊ပေါဋ္ဌပါဒအမည်ရှိသော။ ပရိဇ္ဇာဇကော၊ အဝတ်မဝတ်သော ပရိဇိုဒ်သည်။အတ္ထိ၊၏။ တေန-တတ္ထ၊သို့။ ဥပ

သက်မေယျ၊ ကပ်ရမ္ဟကား။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဤတိ-သော ပရိဝိတ္တက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့ ကြံပြီး သည်၏ အခြားမဲ့ဖြစ်သော ကာလ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပ။ (ယေန အစ္စရှိသည် အနက်တူပြီ)၊။

၄၀၈။ မဟာတိယာ၊များသော။ ဥန္နာဒိနိယာ၊ပဲ့တင်ထပ်ခြင်း ကိုဖြစ်စေတတ်ထသော။ဥစ္စာဋ္ဌမဟာသဒ္ဒါယ၊ အထက်ဋ္ဌိတက် သော့အသံ အရပ်ထက်ဝန်းကျင်နှံသော အသံရှိထသော။အနေက ဝိဟိတ္ဆံ၊အထူးထူးအပြားပြားရှိသော။ တိရစ္ဆာနကထံ၊မင်္ဂိုလ်၏ ဖိလာဖြစ်သော စကားကို။ ကထေန္တိယာ၊ ပြောဟောထသော။ ပရိဗ္ဗာဇကပရိသာယ၊နှင့်။ သဒ္ဒိံ၊ ကွ။ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဤဒံသာတ္တိရစ္ဆာနကထာ၊ထိုမင်္ဂိုလ်၏ ဖိလာဖြစ်သော စကား ဟူသည်ကား။သေယျထာကတမာ၊နည်းဟူမူကား။ တနဲ့ည်း၊ကား၊ သေယျထာကတ္တမံ၊ အဘယ် မည်သော။ တိရစ္ဆာနကထံ၊ ကို။ ကထေန္တိယာ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကပရိသာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဒိံ၊ ကွ။ နိသိန္နော၊သည်။ ဟောတိ၊နည်းဟူမူကား။(ဤနောက်နည်း၌ ဤဒံ သဒ္ဒါအနက်မရှိ။ သေယျထာကား ပုစ္ဆာဇောတက နိပါတ်ပုဒ် တည်း။ ဤနောက်နည်းလျှင် သင့်မြတ်လှသည်)။ ရာဇကထံ၊ မင်း စကားကို လည်းကောင်း။ စောရကထံ၊ ခိုးသူစကားကို လည်း ကောင်း။ မဟာမတ္တကထံ၊ အမတ်ကြီးစကားကို လည်းကောင်း။ သေနာကထံ၊ စစ်သည် စကားကို လည်းကောင်း။ ဘယကထံ၊ ဘေးဖြစ်သောစကားကိုလည်းကောင်း။ ယုဒ္ဓကထံ၊ စစ်ထိုးသော စကားကို လည်းကောင်း။ အန္နကထံ၊ ထမင်းစကားကို လည်း ကောင်း။ပါနကထံ၊အဖျော်စကားကိုလည်းကောင်း။ ဝတ္ထကထံ၊ အဝတ်စကားကို လည်းကောင်း။ သယနကထံ၊ အိပ်ရာစကားကို လည်းကောင်း။ မာလာကထံ၊ ပန်းစကားကို လည်းကောင်း။ ဂန္ဓကထံ၊ နံ့သာစကားကို လည်းကောင်း။ ဉာတိကထံ၊ အဆွေ အမျိုး စကားကို လည်းကောင်း။ ယာနကထံ၊ ယာဉ်စကားကို လည်းကောင်း။ ဂါမကထံ၊ ရွာစကားကို လည်းကောင်း။ နိဂမ

ကထံ၊ နိဂုံးစကားကို လည်းကောင်း။ နဂရကထံ၊ မြို့စကားကို လည်းကောင်း။ ဇနပဒကထံ၊ ဇနပုဒ်စကားကို လည်းကောင်း။ ဇုတ္ထိကထံ၊ မိန်းမစကားကိုလည်းကောင်း။ ပုရိသကထံ၊ ကိုလည်း ကောင်း။ သူရကထံ၊ ရဲရင့်သော သူရဲစကားကို လည်းကောင်း။ ဝိသိခါကထံ၊ ခရီးဆုံစကားကို လည်းကောင်း။ ကုမ္ဘဋ္ဌာနကထံ၊ အိုးထိန်းကျွန်မကို ရေဆိပ်၌ ဆိုသောစကားကို လည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗပေတကထံ၊ ရှေး၌သေလေပြီးသော သူတို့ကိုဆိုသော စကား ကိုလည်းကောင်း။ နာနတ္တကထံ၊အထူးထူးသော စကားကိုလည်း ကောင်း။ လောကက္ခာယိကံ၊ လောကကို ကြားသော စကားကို လည်းကောင်း။သမုဒ္ဒက္ခာယိကံ၊ သမုဒ္ဒြာတို့ကြားသော စကားကို လည်းကောင်း။ ဇုတိ ဘဝါဘဝကထံ၊ဤသို့ ပွား၏,ဤသို့ယုတ်၏ ဟူ၍ ပွားခြင်း ယုတ်ခြင်းကိုဆိုသော စကားကို လည်းကောင်း။ ဇုတိဇုမံကထံဝါ၊ ဤနှစ်ဆယ့် ရှစ်ပါး အပြားရှိသော တိရစ္ဆာန-ကထာကို လည်းကောင်း။ အည့်၊ တပါးသော။ ဗဟုံ၊ များစွာ သော။ နိရတ္ထက ကထံဝါ၊ အကျိုးမရှိသော စကားကိုလည်း ကောင်း။(ဇုတိဝါ၌ ဝါသဒ္ဒါဖြင့် ဆည်းသတည်း)။ကထေန္တိယာ၊ ပြောဟောသော။ ပရိဗ္ဗာဇက ပရိသာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဒိံ၊ ကွ။ နိသိန္နော၊ နေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၄၀၉။ ပေါဋ္ဌပါဒေါ၊သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊သည်။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ဒူရတော ဝ၊မှလျှင်။အာဂစ္ဆန္တံ၊လာလတ်သည်ကို။အဒ္ဒသ၊ခေါ၊ မြင်လေသလျှင်ကတည်း။ ဒိသွာန၊ ၍။ သကံပရိသံ၊ မိမိပရိသတ် ကို။ သဏ္ဌာပေသိ၊ ကောင်းစွာထား၏။ ‘‘ကောင်းစွာ တည်စေ၏ လည်းဟူ’’။ ကိံသဏ္ဌာပေသိ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘောန္တော၊ တို့။ အပ္ပသဒ္ဒါ၊နည်းသောအသံ ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ဖြစ်ကုန်လော့။ ဘောန္တော၊တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ သဒ္ဒံ၊ ကို။ မာအကတ္ထ၊ မပြုလင့် ကုန်။သမဏော၊ သော။ အယံ ဂေါတမော၊ သည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ အာယဿ္မာ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော။ ဂေါတမော၊ သည်။ အပ္ပသဒ္ဒကာမော၊ အသံနည်းခြင်းကို အလိုရှိ၏။ (ခေါပန

ကဲ့သား ပဒါလိကံဝရုတည်း)။ အပ္ပသဒ္ဓဿ၊ အသံနည်းသောသူ၏။ ဝဏ္ဏဝါဒိ၊ ကျေးဇူးကိုချီးမွမ်းလေ့ရှိ၏။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ အပ္ပသဒ္ဓံ၊ နည်းသော အသံရှိသည်ကို။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိ၍။ ဥပသင်္ကမိတုမ်ဴ၊ ကပ်အပ်သည်ကို။ အပ္ပေဝနာမ မညေယျ၊ အောက်မေ့ဩဇားအံ့လည်းမသိ။ ဇာဝါ၊ သို့။ သဏ္ဌာပေသိ၊ ကောင်းစွာ တည်စေ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ တေ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ တုဏှီ၊ ကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ ကုန်၏။

၎၁၀။ အထခေါ၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယေနပေါဋ္ဌော၊ ဘဂဝါ။ ပေါဋ္ဌပါဒေါ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတရဟိ-တတ္ထ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ဘဂဝါ။ ပေါဋ္ဌပါဒေါ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ တေံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တော၊ လာတော်မူလော့။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘဂဝတော၊ ၏။ (အာဂတံထည့်ပါ)။ အာဂတံ၊ လာခြင်းကား။ သွာဂတံ-သုအာဂတံ၊ ကောင်းသောလာခြင်းတည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဇာနံ၊ ဤငါတို့နေရာ အရပ်သို့။ အာဂမနာယ၊ ၎ဃ။ ယဒိဒံ-ယံ ဇာဒံ ပရိယာယံ၊ အကြောင်အလှည့်ကို။ အကာသိ၊ ၏။ တနည်းကား၊ ယဒိဒံ-ယော အယံ ပရိယာယော၊ အကြောင်အလှည့်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇာဒံပရိယာယံ၊ ဤငါတို့နေရာ အရပ်သို့ လာခြင်းဟူသော အလှည့်ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။စိရဿံခေါ၊ ကြာမြင့်မှ။အကာသိ၊၏။ဘန္တေ၊ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နိသီဒတု၊ နေတော်မူလော့။ ဇာဒံ အာသနံ၊ ကို။ ပညတ္တံ၊ ခင်းအပ်ပြီ။ ဇာတိ တေံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပညတ္တော၊ ခင်းအပ်ပြီးသော။အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိ၊ နေတော်မူ၏။ ပေါဋ္ဌပါဒေါ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကောပိ၊ သည်လည်း။ အညတရံ၊ တခုသော။ နီစံ၊ နိမ့်သော။ အာသနံ၊ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ လျောက်ပတ်စွာ။ နိသီဒိ၊ ၏။ ဧကမန္တံ၊ စွာ။ နိသိန္နံ၊ နေပြီးသော။ပေါဋ္ဌပါဒံ၊သော။ ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ နည်းဟူမူကား။

ပေါဠပါဒ၊ ဒ။ တရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယ၊ အဘွယ်မည်သော။ ကထာယ၊ စကဉ်းကြောင့်။ တုမှေ၊ တို့သည်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေး ကြကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ (ဤအနက်ကား ကာယ နောတ္ထကို ကာယနုအတ္ထဟု ပုဒ်ဖြတ်၍ ယောဇနာသော အနက် တည်း။)။ **တနည်းကား**၊ တရဟိ၊ ၌။ တွေ၊ ဤ-စည်းဝေးရာ စရပ်၌။ ကာယ၊ သော။ ကထာယ၊ ကြောင့်။ တုမှေ၊ တို့သည်။ သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ဖြစ်ကုန်သနည်း။ (ဤအနက်ကား ကာယ နောတ္ထကို ကာယနုတွေဟု ပုဒ်ဖြတ်၍ ယောဇနာသော အနက်တည်း)။ ဝေါ၊ တို့၏။ ကာ၊ အဘယ်မည်သော။ အန္တရာ ကထာ၊ အကြားအကြား၌ ဖြစ်သော စကားသည်။ ဝိပ္ပကတာစ ပန၊ အပြီးသို့မရောက်သေးသနည်း။ **တနည်းကား**၊ ဝေါ၊ တို့၏။ ဝိပ္ပကတာ၊ အပြီးသို့ မရောက် သေးသော။ အန္တရာယကထာ၊ အကြား အကြား၌ ဖြစ်သော စကားသည်။ ကာစပန၊ အဘယ် စကားနည်း။ ဇာတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

အဘိဿညာနိရောဓကထာ

ဌာဒ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ပေါဋ္ဌပါဒေါ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ယံဝယ ကထာယ၊ အကြင် စကား ကြောင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကုန်၏။ သောကထာ၊ ဤစကား သည်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်စေဦး။ ဘန္တေ၊ ရား။ သောကထာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဒုလ္လဘာ၊ ရခဲသည်။ နဘဝိဿ တိ၊ လတ္တံ့။ ပဋ္ဆာဝိ၊ နောက်မှလည်း။ သဝနာယ၊ နာခြင်းငှာ။ (လဘိဿတိ ထည့်ပါ)၊ လဘိဿတိ၊ ရလတ္တံ့။ **တနည်းကား**၊ သောကထာ၊ သည်။ ပဋ္ဆာဝိ၊ မှလည်း။ သဝနာယ၊ငှာ။ ဒုလ္လဘာ၊ သည်။ နဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဘန္တေ၊ ရား။ ပုရိမာနိ-ပုရိမေသု၊ ယနေ့ ဖြစ်ကုန်သော။ ပုရိမတရာ-ပုရိမတရေသု၊ ယမန်နေ့ထက်

လွန်သောနွေဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝသာနိ-ဒိဝသေသု၊ နွေတို့၌။ နာနာတိတ္ထိယာနံ၊ အထူးထူးသောအယူရှိကုန်သော။ ကောတုဟလသာလာယ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ဖြစ်သောစရပ်၌။ နိသိန္နာနံ၊ အညီအညွတ်နေကုန်ထသော။ သန္နိပတိတာနံ၊ တပေါင်းတည်းပေါင်းကုန်ထသော။ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ (ကထာ၌စပ်)။ တို့အား။ (ဥဒပါဒိ၌စပ်)။ အာဘိသညာနိရောဓကထာ၊ သညာ၏ချုပ်ခြင်းကို ဆိုသောစကားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။

အမှာ

အာဘိသညာ၌အာဘိသဒ္ဒါကား ဥပသာရမျှ အနက်မရှိ။ ဥပလက္ခဏာ နည်းအားဖြင့် သညာကိုမှတ်၍ အာဘိသညာနိရောဓကထာဟု ဆိုသတည်း။ သညာ၏ ချုပ်ခြင်း၌သာလျှင် စကားဖြစ်သည် မဟုတ်။ စိတ်၏ဖြစ်ခြင်း၌ပင် စကားဖြစ်၏ဟူသောအနက်ကို ယူအပ်၏။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌-"အာဘိသညာ နိရောဓေတိ ဣဓ အာဘိတိ ဥပသဂ္ဂမတ္တံ။ သညာနိရောဓောတိ စိတ္တနိရောဓေဟုဆိုသတည်း။ အာဘိသညာနိရောဓကထာဟုပါ၌ အများရှိ၏၊ အဋ္ဌကထာ အလိုသော် အာဘိသညာနိရောဓကထာဟု ရှိသင့်၏။

ကိံ ဥဒပါဒိ၊ ဟူမူကား။ ဘော၊ အရှင်တို့။ ကထံ-ကေန အာကာရေန၊ အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ အာဘိသညာနိရောဓော၊သညာ၏ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိနုခေါ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဇာတိ၊သို့။ အာဘိသညာနိရောဓကထာ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ တတြ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့တွင်။ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော သူတို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့၊ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ကိံအာဟံသု၊ ကုန်သနည်း ဟူမူကား။ အဟေတု၊ အကြောင်းမရှိကုန်ပဲ။ အပ္ပစ္စယာ၊ ပစ္စည်းမရှိကုန်ပဲ။ ပုရိသဿ၊ ၏။ သညာ၊ သညာတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်ကုန်၏။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်လည်း ချုပ်ကုန်၏။ ယသ္မိံ သမယေ၊၌။ပုရိသဿ၊ ၏။ သညာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မိံသမယေ၊တို့သညာဖြစ်သောအခါ၌။သောပုရိသော၊သည်။ (ထည့်ပါ)။ သညီ၊ သညာရှိသည်။ဟောတိ၊ ၏။ ယသ္မိံသမယေ၊

၌။ပုရိသဿ၊ ၏။ သညာ၊ တို့သည်။ နိဂ္ဂဟီတ်၊ ကုန်၏။ တသို့ံ သမယေ၊ ထို့သညာချုပ်သော အခါ၌။ သော ပုရိသော၊ သည်။ အသညီ၊ သညာမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဤတိ၊ သို့။ အာဟ်ံသူ၊ ကုန်၏၊ ဤထွံ-ဝေံ ဤမိနာဂါရတောန်၊ ဖြင့်။တော၊ အချို့ကုန်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။အဘိသညာနိရောဓံ၊ သညာ၏ ချုပ်ခြင်းကို။ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏။

အမှာ　　ဤပုဂ္ဂိုလ်ကား သာသနာတော် ပသော ကာလ၌ တိတ္ထိတို့၏အထံ၌ ရသေ့ရဟန်းပြု၍ စိတ်ဖြစ်ခြင်း၌ အပြစ်ကိုမြင်၍ စိတ်မရှိသည်၏ **အဖြစ်သည်** ငြိမ်းချမ်းစွာ၏ဟု "ဒီစိတ္တံ သညာရောဂေါ သညာဂဏ္ဍော အစရှိသော နည်းဖြင့် သမာပတ်ကိုပွါးစေ၍ ထိုကိုယ်၏ အဖြစ်မှ စုတေလေသော် ကမ္မာဂါးရာပတ်လုံး အသညသတ်ဘုံ၌ စုတေ၍ တဖန် လူ့ပြည်၌ စုတေ၍ တဖန် ဤလူ့ပြည်၌ တိဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍ တစ်ဘဝမျှကို သာ ဇအောက်မေ့နိုင်သော **ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုသတိဉာဏ်**ကိုရ၍ ထိုပုဗ္ဗေနိဝါသာနုသတိ ဉာဏ်ဖြင့် **မိမိကျင်လည်ဖူး**သော ဘဝကို အောက်မေ့လေသော်အသညသတ်ဘုံ၌ စိတ်မရှိခြင်းကြောင့် စုတိခြင်းကိုမမြင်မူ၍ ဤကာမတိဟိတ် **ပဋိသန္ဓေ**ကိုသာ မြင်၍ သညာသည် အကြောင်းကင်း၍လည်း ဖြစ်၏။ အကြောင်း ကင်း၍လည်း ချုပ်၏ဟု မှားသောအယူကို ယူလေသတည်း။

တံပုဂ္ဂလံ၊ကို။အညော၊တယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ဝေံ၊ သို့။ အာဟ၊၏။ကိံ အာဟ၊နည်းဟူမူကား။ဘော၊အရှင်။တေံ-သော အဘိသညာနိရောဓော၊ ထိုအကြောင်းကင်း၍ သညာ၏ချုပ်ခြင်းသည်။ဝေံ၊ဤသို့သင်ဆိုတိုင်း။ နဒေါပန ဘဝိ်ဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဟိသဒ္ဓံ၊၏။ဘော၊အရှင်။ သညာ၊ သည်။ ပုရိသဿ၊၏။ အတ္တာ၊ ကိုယ်မည်၏။ "အတ္တာဘော မည်၏, လည်းဟူ"။ သာစသညာ၊ သည်။ ဥပေတိဝိ၊ ကဝ်လည်းကဝ်၏။ "ပြည့်လည်း ပြည့်စုံ၏, လည်းဟူ။ အပေတိဝိ၊ ကင်းလည်းကင်း၏။ "ပယ်လည်း ပယ်၏, လည်းဟူ,။ယသ္မိံသမယေ၊၌။သညာ၊ သည်။ ဥပေတိ၊ ၏။ ပြည့်စုံ

၏,လည်းဟူ''။ တသို့ံသမယေ၊ ထိုသို့ သညာကပ်သောအခါ၌။ "ထိုသို့ သညာပြည့်စုံသောအခါ၌,လည်းဟူ''။ သော ပုရိသော၊ သည်။ တနည်းကား၊သောအတ္တာ၊ ထိုအတ္တာဘောသည်။ သည်၊ ရှိသည်။ဟောတိ၊၏။ယသို့ံသမယေ၊၌။ သညာ၊သည်။ အပေတ်၊ ကင်း၏။ ''ပယ်၏, လည်းဟူ။ တသို့ံသမယေ၊ ၌။ သော ပုရိသော၊သည်။အသညီ၊သည်။ဟောတ်၊ဖြစ်၏။ဤတိ၊သို့။အာဟ၊ ၏။ဤတ္တံ-ဝေံဤမိနာအာကာရေန၊ ဖြင့်။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော သူတို့သည်။ အဘိသညာနိုရောဓံ၊ ကို။ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏။

အမှာ ဤဒုတိယပုဂ္ဂိုလ်ကား ထိုပဌမပုဂ္ဂိုလ် အယူကိုမြစ်၍ ဤသိသိဂ်ရသွေ့၏ သညာမရှိသည်၏အဖြစ်ကို ယူ၍ "ဥပေတိဝိ အပေတ်ိဝိ'' ဟူ၍ ဆိုလေသတည်း။ အဘယ်သို့လျှင် ဤသိသိဂ်ရသွေ့အား သညာ၏ပြည့်စုံခြင်း သညာ၏ ကင်းခြင်းဖြစ်သနည်းဟူမူကား ဤသိသိဂ် ရသွေ့သည် အလွန် ပြင်းစွာသော အကျင့်ရှိ၏။ ထိုဤသိသိဂ်ရသွေ့၏ သီလတန်ခိုးကြောင့် သိကြားမင်း၏ ပဏ္ဍုကမ္ဗလာ ကျောက်ဖျာသည် ပူသောအခြင်း အရာရှိသည်ဖြစ်၍ သိကြားမင်းသည် ထိုအကြောင်းကို ဆင်ခြင်လေသော် ဤသိသိဂ်ရသွေ့၏ သီလတန်ခိုးကြောင့် မိမိနေရာ ပဏ္ဍုကမ္ဗလာကျောက်ဖျာပူသောအခြင်းအရာရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုသိ၍ ရှင်ရသွေ့သည် ငါ၏ အရာကို တောင့်တသလောဟု ယုံမှားရှိ၍ အလမ္ဘသာ အမည်ရှိသော နတ်သွေးကို ဤသိသိဂ်ရသွေ့၏ သီလကို ဖျက်၍လာခဲ့ဟု စေလိုက်၏။ ထိုအလမ္ဘသာ နတ်သွေးသည် ဤသိသိဂ်ရသွေ့၏ သခ်မ်းအရပ်သို့ သွားလေ၏။ ဤသိသိဂ်ရသွေ့သည် ရှေးဦးစွာနေ၍ ထိုနတ်သွေးကိုမြင်၍ လျင်စွာ မိမိသခ်မ်းသို့ဝင်၍နေလေ၏။ဒုတိယနေ့၌လည်း ထို့အတူနေလေ၏။ တတိယနေ့၌ကား ထိုနတ်သွေး၌ ဖြင်းစွာတပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ နတ်သွေးလက်ကို ကိုင်လေ၏။ ထိုသို့ကိုင်လေသော် ဤသိသိဂ်ရသွေ့သည် နတ်၏ အတွေ့ဖြစ်၍ မိန်းမောတွေဝေ၍ သုံးနှစ်ပတ်လုံး သညာကင်းသည်ဖြစ်၍ သုံးနှစ်လွန်မှ သညာကိုရလေ၏။ ထိုဤသိသိဂ်ရသွေ့ကို

မိန္ဆာအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သုံးနှစ်လွန်မှနိရောဓသမာပတ်မှ ထ၏ဟု အမှတ်ရှိ၍ "ဥပေတိဝိ အပေတိဝိ" ဟူသော စကားကို ဆိုလေသတည်း။

* တံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ အညော၊ တယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝေံ၊သို့။ အာဟ၊၏။ကိံ အာဟ၊ နည်း။ဘော၊ အရှင်။ တံ-ဥပေတာပနယနံ၊ ထိုသို့သည်၏ကင်းခြင်း သည်၏ ချုပ်ခြင်းသည်။ ဝေံ၊သင်ဆိုတိုင်း။ နခေါပန ဘဝိသတိ၊ လတ္တံ့။ ဘော၊ အရှင်။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကြကုန်ထသော။ မဟာနုဘာဝါ၊ ကြီးသော ဘုန်းအာနုဘော် ရှိကုန်ထသော။ သမဏာ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။သန္တိ၊ကုန်၏။ ဧ၊သမဏာပြာဟ္မဏာ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏား တို့သည်။ဒုမသုပုရိသသ၊ ၏။ သည်၊ သည်ကို။ ဥပကဏ္ဍန္တိပိ၊ ငင်လည်းငင်ကုန်၏။အပကဍ္ဎန္တိပိ၊ ပယ်လည်းပယ်ကုန်၏။ ယသ္မိံ သမယေ၊၌။သည်၊ ကို။ ဥပကဏ္ဍန္တိ၊ ငင်ကုန်၏။ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုသို့ငင်သောအခါ၌။ သောပုရိသော၊ သည်။ သည်၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ ယသ္မိံသမယေ၊၌။သည်၊ ကို။ အပကဍ္ဎန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုသို့ပယ်သောအခါ၌။ သော ပုရိသော၊ သည်။ အသည်၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဒုတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဒုတ္တံ-ဝေံ ဒုမိနာအာကာရေန၊ဖြင့်။ ဧကော၊ တို့သည်၊ အဘိသညာနိရောဓံ၊ ကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။

အမှာ ဤတတိယ ပုဂ္ဂိုလ်ကား ထိုဒုတိယပုဂ္ဂိုလ် အယူကို မြစ်၍ အထပ္ပနေ ပေဒင်နှင့် ယှဉ်ခြင်းကို ရည်၍ "ဥပကဏ္ဍန္တိပိ အပကဍ္ဎန္တိပိ" ဟူသော စကားကို ဆိုသတည်း။ အဘယ်သို့လျှင် အထပ္ပနပေဒင်နှင့် ယှဉ်ခြင်းကို ပြုကုန်သနည်း ဟူမူကား အထပ္ပန ပေဒင်ကိုတတ်ကုန်သော သူတို့သည် အထပ္ပန ပေဒင်ကို လုံ့လပြုကုန်၍သတ္တဝါအပေါင်းကိုဦးခေါင်းကို ဖြတ်သကဲ့သို့ လက်ကို ဖြတ်သကဲ့သို့ သေသကဲ့သို့ ပြုကုန်၏။ တဖန် မိမိတို့အတတ်ဖြင့် တဖန် ပကတိရှိသည်ကို ပြုကုန်၏။ ထိုသို့ ပကတိရှိပြန်ဘာည်းကိုမြင်၍ မှားသော အယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် နိရောဓ

သမာပတ်မှထ၏ဟု အမှတ်ရှိ၍ အထပ္ပနပေဒင်ကို တတ်ကုန်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည် ယောဂျား၏ သညာကို ငင်လည်းငင်ကုန်၏။ ပယ်လည်းပယ်ကုန်၏ဟု ဆိုလေသတည်း။

*တံ၊ထိုတတိယပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။အညော၊တယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ကိံ အာဟ၊ နည်းဟူမူကား။ ဧကာ၊အရှင်။ ဧတံ-သော အာဘိသဉ္ဇာန်ရောဓော၊ သည်။ ဧဝံ၊ သဲ့ဆိုတိုင်း။ နခေါပန ဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဘော၊ အရှင်။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကုန်သော။ မဟာနုဘာဝါ၊ ကြီးသော ဘုန်းအာနုဘော်ရှိကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ ဧုမသဿ ပုရိသဿ၊ ၏။ သညံ၊ကို။ဥပကမုန္တိ ပိ၊ကုန်၏။ အပကမုန္တိ ပိ၊ ကုန်၏။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ဒ္ဓ။ ဒေဝတာ၊တို့သည်။ပုရိသဿ၊၏။ သညံ၊ကို။ ဥပကမုန္တိ၊ ကုန်၏။တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုသို့ငင်သောအခါ၌။ သောပုရိသော၊ သည်။သညီ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ဒ္ဓ။ အပကမုန္တိ၊ ပယ်ကုန်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုသို့ပယ်သောအခါ၌။ သောပုရိသော၊သည်။ အသညီ၊သည်။ဟောတိ၊၏။ဧုတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဧုတ္ထံ-ဇဝံ ဧုမိနာ အာကာရေန၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဧကော၊ အချို့ကုန်သော သူတို့သည်။ အဘိသဉ္ဇာ နိရောဓံ၊ ကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။

အမှာ ဤစတုတ္ထပုဂ္ဂိုလ်ကား နတ်ဘီလူ ဖမ်းသောသူသည် အကြင်အခါ၌ နတ်ဘီလူးဖမ်း၏။ထိုအခါ၌ သညာကင်း၏။အကြင်အခါ၌ဘီးလူးဖမ်း၍ လွှတ်၏။ ထိုအခါ၌ သညာရှိ၏။ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းကိုရည်၍ နတ်တို့သည်ယောဂျား၏ သညာကို ငင်လည်းငင်ကုန်၏။ ပယ်လည်း ပယ်ကုန်၏ဟု ဆိုသတည်း။

*ဘန္တေ၊ရား။တသမယံ၊၏။သတိ၊သတိသည်။ "အောက်မေ့ခြင်းသည်,လည်းဟူ" ။ ဘဂဝန်ယော၊ ကိုသာလျှင်။ အာရဗ္ဘ၊ အာရုံပြု၍။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ ကိံ ဥဒပါဒိ၊ ဟူမူကား။ ယောဘဂဝါ၊ သည်။ဧုမေသံဓမ္မာနံ၊ ဤသညာ၏ချုပ်ခြင်းသဘော တရားတို့၌။ သုကုသလော၊ အလွန်လိမ္မာတော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။

အဘိသညာနိရောဓံ၊ ကို။ ကထေယျ၊ ဟောတော်မူပါမူကား။ အဟောနှုန့်၊ သြဝ်-ကောင်းစွတကား။ ယောသုဂတော၊ အကြင် ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇုမေသံမွာနံ၊ တို့ဘို့။ သုကုသလော၊၏။ သောသုဂတော၊ သည်။ အဘိသညာနိရောဓံ၊ကို။ ကထေယျ၊ မူကား။ အဟောနှုန့်၊ တကား။ဇုတိ၊သို့။ တသမှယုံ၊ ၏။ သတိ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ (အဘိသညာ နိရောဓံ ကထေယျ ဤနှစ်ပုဒ်ကား ပါဠိသေသတည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဘိသညာ နိရောဓသေ၊ သညာချုပ်ခြင်းဥဉ်။ကုသလော၊လိမ်မာတော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ သ်ည်။ အဘိသညာ နိရောဓသေ၊၏။ပကတညူ၊သဘောကို သိတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ကထံ-ကေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ အဘိသညာ နိရောဓော၊ သည်။ ဟောတိနုခေါ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဇုတိ၊သို့။ ပေါဋ္ဌ ပါဒေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။

သဟေတုကသညုပ္ပါဒနိရောဓကထာ

၄၁၂။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ဒ။တတြ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ဉဳ။ ယေတော သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ကိံ အာဟံသု၊ ကုန်သနည်း။ ပုရိသဿ၊ ၏။ သညာ၊ တို့သည်။ အဟောတူ၊ အဲကြောင်းမရှိကုန်ပဲ။ ဥပပဇ္ဇန္တိ ပိ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်ကုန်၏။ နိရုဇ္ဈန္တိ ပိ၊ချုပ်လည်းချုပ်ကုန်၏။ ဇုတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ တေသံ သမဏ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ (ဝစနံ ထည့်ပါ)။ ဝစနံ၊ သည်။ အာဒိဘေဝ-အာဒိမှိ၊ အစဉ်။ အပရဒ္ဓံ၊ ချွတ်ယွင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ တံဝစနံ၊ ထိုသို့ ချွတ်ယွင်း၏ဟူ၍ ငါဆိုခြင်းသည်။ ကိဿ၊အဘယ်မည်သော။ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်နည်းဟူမူကား။ပေါဋ္ဌပါဒ၊ဒ။ပုရိသဿ၊ ၏။ သညာ၊ တို့သည်။ ဟိယျော၊ ကြောင့်။သဟေတူ၊အကြောင်းရှိကုန်သည်။ဟုတ္တွာ၊၍။ သပ္ပစ္စယာ၊ ပစ္စည်းရှိကုန်သည်။ ဟုတ္တွာ၊ ၍။ ဥပပဇ္ဇန္တိ ပိ၊ ကုန်၏။ •နိရုဇ္ဈန္တိ ပိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသံ သမဏ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။

အပရဒ္ဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သိက္ခာ-သိက္ခာပဒ၊ သိက္ခာသုံးပါး တို့၏ အပေါင်းကို အားထုတ်ခြင်းကြောင့်။ ကော၊ အချို့သော။ သညာ၊ သညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သိက္ခာ-သိက္ခာပဒ၊ ကြောင့်။ ကော၊အချို့သော။ သညာ၊ သည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။

၄၁၃။ သိက္ခာပဒသိက္ခာဟူသည်ကား။ ကာစ၊နည်း။ ဇာတိ-ဇာဒံ ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဏ္ဏာဝဿေန၊ ကထေတုကမ္မကာ ပုဏ္ဏာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အဝေါစ၊ ၏။ ။(ပုဏ္ဏာဝဿေနကား ကြိယာဝိသိသ် ထည့်သည်။ ယခု အခါ၌ မြတ်စွာ ဘုရားသည် သညာ၏ အကြောင်းနှင့် တကွဖြစ်ခြင်း ချုပ်ခြင်းကို ပြခြင်းငှာ, ဘုရားဖြစ်သောအခါမှစ၍ အစဉ်ဖြစ်သော ဓမ္မကိုထားတော်မူလို သည်ဖြစ်၍ ''ဇာဓမ္မပေါဠပါဒ'' အစရှိသောဒေသနာကိုမိန့်သတည်း၊ ထိုဒေသနာ၏အတ္ထကား)။ ။ပေါဠပါဒ၊ ဒ။ ဇာဓမ္မလောကေ၊ ဤ လူ့ပြည်၌။ အရှင်ဘုရား၊ကိုလေသာတည်းဟူသောရန်သူတို့မှဝေးတော်မူထ၍သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဖောက်မပြန် ဓိမိအလိုလိုသာလျှင် အလုံးစုံသောတရားကို သယမ္ဘူ။ဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူပြီးထ၍သော၊ တထာဂတော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ သာမညဖလံ-သာမညဖလေ၊သာမညဖလသုတ်၌။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံယထာ. ကဲ့သို့။ ဧဝံ-တထာ၊ တူ။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊၏။ပေါဋ္ဌပါဒ၊ဒ။ဧဝံခေါသို့။ ဘိက္ခု ရဟန်းသည်။ သီလသမ္ပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ ဇာဓမ္မပဿနိဝရဏော၊ တို့ကို။ပဟီနေ၊ တို့ကို။ အတ္ထာနိ၊ ၌။ သမနုပဿတော သမနုပဿန္တသ၊မြင်သော။ တဿဘိက္ခုနော၊အား။ ပါမောဇ္ဇံ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ၏။ ပမုဒိတဿ၊ ဝမ်းမြောက်သောရဟန်အား။ ပီတိ၊ ပြင်းစွာနှစ်လိုခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ၏။ ပီတိမနဿ၊ ပီတိနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ကာယော၊ရူပကာယသည်။ပဿမ္ဘတိ၊ငြိမ်း၏။ ပဿဒ္ဓကာယော ငြိမ်းသော ရူပကာယရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုခံ၊ သုခဝေဒနံ ကို။ဝေဒေတိ၊ခံစား၏။ သုခိနော၊ သုခဝေဒနာနှင့် ပြည့်စုံသော ဘိက္ခုနော၊ ၏။ စိတ္တံ၊သည်။သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။ သေ

ဘိက္ခု၊သည်။ ကာမေဟိ၊ ကိလေသကာမတို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ ဝိဝိစ္စ
ဧဝ၊ ဆိတ်၍လျှင်။ "ကင်း၍လျှင်, လည်းဟူ"။ အကုသလေဟိ၊
ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊တို့မှ။ဝိဝိစ္စေဝ၊လျှင်။ (ဧဝသဒ္ဒါကို လိုက်ပါ)။
သဝိတက္ကံ၊ထသော။ သဝိစာရံ၊ ထသော။ ဝိဝေကဇံ၊ နိဝရဏမှ
ကင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။နိဝရဏမှကင်းသော သမ္မယုတ်တရား
အပေါင်းကြောင့်ဖြစ်ထသောလည်းဟူ။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခလည်း
ရှိထသော။ပဌမံဈာနံ'ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘာသ
ဘိက္ခု၊နော၊ထိုပဌမဈာန်နှင့်ပြည့်စုံသောရဟန်းအား၊ပုရိမာ ဈာန်
၏ရှေအဖို၌ဖြစ်သော။ ဈာန်မရမီရှေအဖို၌ ဖြစ်သောလည်းဟူ'။
ယာ ကာမသညာ၊ အကြင်မဖြစ်သေးသော ကာမသညာသည်။
ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ၏။ သာကာမသညာ၊ သည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ တသ္မိံ
သမယေ၊ ထိုပဌမဈာန်ကို ဝင်စားသောအခါ၌။ ဝိဝေကဇံ ပီတိ
သုခံ သုခုမသစ္စာသညာ၊ နိဝရဏမှ ကင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော
ပီတိသုခနှင့်ယှဉ်သော သိမ်မွေ့စွာသော သညာသည်။ သစ္စာ၊
ထင်ရှားစွာဖြစ်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဝိဝေကဇံ ပီတိ
သုခံ ဟူသောပုဒ်တို့၌ နိဂ္ဂဟိတ်ကား အာဂုံတည်း။ သုခုမသညာ
သစ္စာ ဟောတိဟူဆိုအပ်လျက် ပဒဝိပ္ပလ္လာသအားဖြင့် သုခုမသစ္စာ
သညာဟု ဆိုသတည်း။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ "ဝိဝေကဇံ
ပီတိသုခံ သန်ါတာ သုခုမသညာသစ္စာ ဟောတိ"ဟုဆိုသတည်း။
သုခုမသစ္စာဟူ၍ ဆိုအပ်လျက် အာကို အရသဖြူ၍ သုခုမသစ္စာဟု
ဆိုသတည်း)။ **တနည်းကား**၊ ဝိဝေကဇံ ပီတိသုခံ သုခုမသစ္စာ
သညာ၊ နိဝရဏမှ ကင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ပီတိသုခနှင့်
ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်ရှားစွာ ဖြစ်သော သညာသည်။
ဟောတိ၊ဖြစ်၏။တသ္မိံ သမယေ၊ထိုနိဝရဏမှကင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်
သော ပီတိသုခနှင့်ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်ရှားစွာဖြစ်သော
သညာဖြစ်သော အခါ၌။ သောဘိက္ခု၊ ထိုသညာနှင့်ပြည့်စုံသော
ရဟန်းသည်။ (ပကတိ ကတ္တားထည့်)။ ဝိဝေကဇံ ပီတိသုခံသုခုမ
သစ္စာသညီယေဝ၊ နိဝရဏမှကင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောပီတိသုခနှင့်

ယှဉ်သော သိမ်မွေသော ထင်ရှားစွာသော သညာရှိသည်လျှင်။ ဟောဟိ၊ ၏။ (နောက်ပုဒ် တို့ဉ်လည်း ဤနည်းကိုမှတ်၍ ယောဇနာလေ)။ ဝေမို၊ ဤပဌမဈာန်ကိုရသော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း။ (ဝိသဒ္ဒါဖြင့်, ဒုတိယဈာန် အစရှိသည်ကို ရသော အခြင်းအရာကို ပေါင်းသည်)။သိက္ခာ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှာ ကျင့်အပ်သော။ ကော၊ အနွှိသော။ သညာ၊ ပဌမဈာန်နှင့်ယှဉ်သောသညာသည်။ ဥပဋ္ဌ-တိ၊ ၏။ သိက္ခာ၊ ချုပ်စေခြင်းငှာ ကျင့်အပ်သော။ ကော၊ သော။ သညာ၊ ကာမသညာသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊၏။ (ဥပဋ္ဌန်ဟု ဗဟုဝုစ်ဖြင့် အဋ္ဌကထာအလို ပါဠိရှိသင့်၏။ များသော ပါဠိတို့၌ ဥပဋ္ဌတိ နိရုဇ္ဈတိဟု ကေဝုစ် ဖြင့်သာ ရှိကြသည်)။ ။အယံ ဤပဌမဈာန် နှင့်ယှဉ်သော သညာသည်။ သိက္ခာ၊ သိက္ခာမည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ တေံ ဝစနံ၊ကို။ ပဋ္ဌာဝိသဒ္ဒနဝသေန၊ ပြဿနာကို ဖြေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ (ကြိယာ ဝိသိသ် ထည့်ပါ)။ အဝေါစ၊ ၏။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဒ။ ပုနစပရံ၊ တုံ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ ဂူပသမာ၊ ကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်ထသော။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ သမ္မသာဒနံ၊ ကြည်စေတတ်ထသော။ ကောဒိဘာဝံ၊ မြတ်သည်ဖြစ်သော သမာဓိကို ပွားစေတတ်ထသော။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်မရှိထသော။ အဝိစာရံ၊ သော။ သမာဓိံ၊သမ္မယုတ်ဖြစ်သော သမာဓိကြောင့်ဖြစ်ထသော။ "ပဌမဈာန် သမာဓိကြောင့် ဖြစ်ထသော, လည်းဟူ"။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခလည်း ရှိထသော။ဒုတိယံဈာနံ၊ကို။ဥပဋ္ဌသမ္ပဒေ၊၍။ဝိဟရတိ၊၏။ တသ္မ ဘိက္ခုနော၊ ထို ဒုတိယဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်း၏။ ပုရိမာ၊ ဖြစ်သော။ ယာ ဝိဝေကဇံ ပီတိသုခံ သုခုမသစ္စသညာ၊ အကြင် နီဝရဏမှ ကင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ပီတိသုခနှင့် ယှဉ်သော ထင်ရှားစွာ ဖြစ်သော သညာသည်၊ ဥပဋ္ဌေယျ၊ ၏။ သာဝိဝေကဇံ ပီတိသုခံ သုခုမသစ္စသညာ၊ သည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုဒုတိယဈာန်ကို ဝင်စားသော အခါ၌။ "ထို ဒုတိယ ဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသော အခါ၌, လည်းဟူ။ သမာဓိဇံ

ဒိတိသုခံ သုခုမသစ္စသညာ၊ သမ္မယုတ် ဖြစ်သော သမာဓိကြောင့် ဖြစ်သော ပီတိသုခနှင့်ယှဉ်သော သမ်မွေ့သော ထင်စွာဖြစ်သော သညာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုသမ္မယုတ် ဖြစ်သောသမာဓိကြောင့်ဖြစ်သော ဒိတိသုခရှိသော သိမ်မွေ့သော ထင်စွာဖြစ်သော သညာဖြစ်သောအခါ၌။ သောတိကန္ဓ၊ထိုဒုတိယ ဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်။ သမာဓိံ ဒိတိသုခံ သုခုမ သစ္စသညိ ယေဝ၊ သမ္မယုတ်ဖြစ်သော ဒိတိသုခ ရှိသော သိမ်မွေ့သော ထင်စွာသော သညာရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံပိ-ဂ္ဂဓိနာ အာကာရေန၊ ဖြင့်လည်း။ သင်္ကွာ၊ ပြည့်စုံစိမ့်သောငှာ ကျင့်အပ်သော။ ဇကာ၊ သော။ သညာ၊ ဒုတိယဈာန်သညာသည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သိကွာ၊ ချုပ်စိမ့်သောငှာ ကျင့်အပ်သော။ သညာ၊ ပဌမဈာန် သညာသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ အယ္ဟံ၊ ဤဒုတိယဈာန် သညာသည်။ သိကွာ၊ မည်၏။ ဂုတိ-ဇတံ ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဌဝိဿဇ္ဈနဝသေန၊ ဖြင့်။ အဝေါစ၊ ၏။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဒ။ ပုနပရံ၊ တပါးတုံ။ ဘိကွာ၊ရဟန်းသည်။ ဒိတိယာ၊ ဒိတိကို။ ဝိရာဂါစ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်လည်း။ ဥပေက္ခကောစ၊ တဏှာမဟုတ်သော ပေကွာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း။ သတောစ၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ သမ္မဇာနောစ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံ သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း။ ဝိဟာရတိ၊ ၏။ သုခဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ယံ ဈာနဟောတု၊ အကြင် တတိယဈာန်ကြောင့်။ တံတတိယဈာန သမင်္ဂီပုဂ္ဂလံ၊ ထို ကတိယဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အရိယာ၊ ဘုရားအစ ရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဥပေက္ခကော၊ တဏှာမဟုတ်သော ပေကွာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သတိမာ၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍။သုခဝိဟာရီ၊သုခဝေဒနာကို ခံစား၏။ဇုတိ၊သို့။ အာစိက္ခန္တိ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ တံ တတိယဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တသ္မာ ဘိက္ခု၊နော၊ ထိုတတိယဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား။ပုရိမာ၊ရှေ့ဖြစ်သော။ယာသမာဓိံပီတိသုခံ သုခုမ

သစ္ဆသည်ဟု၊ အကြင်ပဌမစျာန်သမာဓိကြောင့် ဖြစ်သော ဝိတ်ဝိသုခ ရှိသော် သိမ်မွေ့သော ထင်သော သညာသည်။ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ၏။ သာ-သမာဓိံဝိတိသုခံ သုခုမသစ္ဆသညာ၊ သည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ (သမာဓိံ ဝိတိ သုခံဟူသော ပုဒ်တို့ဖြင့်လည်း နိဂ္ဂဟိတ် အာဂုံတည်း)။တသ္မိံ သမယေ၊ထိုတတိယစျာန်ကို ဝင်စားသောအခါ၌။ ဥပေက္ခာ သုခံ သုခုမသစ္ဆသညာ၊ တကြွ မဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ သုခဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်သော သညာသည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထို တကြွမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ သုခဝေဒနာနှင့်ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်သော သညာဖြစ်သော အာခါ၌။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုဘတိယစျာန်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဥပေက္ခာသုခံ သုခုမသစ္ဆသညီ ယေဝ၊ တကြွ မဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ သုခဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်သော သညာသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံဝိ-ဇ္ဈမိနာ အာကာရေန၊ ဖြင့်လည်း။ သိက္ခာ၊ ပြည့်စုံစိမ့်သောငှာ ကျင့်အပ်သော။ ကော၊အချို့သော။ သညာ၊ တတိယစျာန်သညာသည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊၏။ သိက္ခာ၊ ချုပ်စေခြင်းငှာ ကျင့်အပ်သော။ကော၊သော။သညာ၊ဒုတိယစျာန်သညာသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤတတိယစျာန်သည်။သိက္ခာ၊ မည်၏။ဇုတိ-ဇုဒံဘစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဒ။ ပုနစပရံ၊ တုံ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုခသစ၊ကာယိကသုခကို လည်းကောင်း။ ဒုက္ခသစ၊ ကာယိကဒုက္ခကို လည်းကောင်း။ ပဟာနာ၊ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ပုဗ္ဗေဝ၊ရှေးစျာန်၌လျှင်။ သောမနဿ ဒေါမနဿာနံ၊ သောမနဿ ဝေဒနာ ဒေါမနဿ ဝေဒနာတို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ဝိကွမ္ဘနအားဖြင့်ချုပ်ခြင်းကြောင့်။အဒုက္ခမသုခံ၊ဒုက္ခမ တပါး သုခမှ တပါးဖြစ်သော် ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် ယှဉ်ထသော။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ဟတြွမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏ စင်ခြင်းလည်း ဖြစ်ထသော။ စတုတ္ထံစျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ဝိဟာရတိ၊၏။ တသ္မ ဘိက္ခုနော၊ ထိုစတုတ္ထစျာန်နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား။ ပုရိမာ၊ သော။ ယာ ဥပေက္ခာသုခံ

သုခုမသစ္ဆသည္ဟာ၊ အကြင် တတြမစ္ဆတ္တာ့ပေက္ခာ သုခေဝဒနာနှင့် ယှဉ်သော သိမ်မွေသောထင်သော သည္ဟာသည်။ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ၏။ သာ-ဥပေက္ခာ သုခံ သုခုမသစ္ဆသည္ဟာ၊သည်။ နိဂ္ဂဟီတ်၊ ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုစတုတ္ထဈာန်ကို ဝင်စားသော အခါ၌။ ယာ-အဒုက္ခ မသုခသုခုမ သစ္ဆသည္ဟာ၊ အကြင် ဒုက္ခမ္မတပါး သုခမ္မတပါးသော ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သော သိမ်မွေသော ထင်သော သည္ဟာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုဒုက္ခမ္မတပါး သုခမ္မတပါးသော ဥပေက္ခာ ဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သော သိမ်မွေသော ထင်သော သည္ဟာဖြစ်သော အခါ၌။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ အဒုက္ခ မသုခသုခုမ သစ္ဆသညီယေဝ၊ ဒုက္ခမ္မတပါး သုခမ္မ တပါးသော ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သော သိမ်မွေသော ထင်သော သည္ဟာ ရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံပိ-ဤမိနာ အာကာရေန၊ ဖြင့်လည်း။ သိက္ခာ၊ သော။ ကော၊ သော။ သည္ဟာ၊ စတုတ္ထဈာန် သည္ဟာသည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သိက္ခာ၊ ချုပ်စိမ့်သော့ဌာ ကျင့်အပ် သော။ ကော၊ သော။ သည္ဟာ၊ တတိယဈာန် သည္ဟာသည်။ နိဂ္ဂဟီတ်၊၏။ အယံ၊ ဤစတုတ္ထဈာန် သည္ဟာသည်။ သိက္ခာ၊ မည်၏။ ဤတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊၏။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဒ။ ပုနစပရံ၊ တုံ။ဘိက္ခု၊သည်။သမ္ဗသော၊အချင်းခပ်သိမ်းအား ဖြင့်။ (သမတိက္ကမနဒ္ဓစပ်)။ **တနည်းကား၊** သမ္ဗသော၊ အလုံးစုံ ကုန်သော။ (ရူပသည္ဟာနံဒ္ဓစပ်)။ ရူပသည္ဟာနံ၊ ရုပ်လျှင် အာရုံရှိကုန်သော သည္ဟာတို့ကို။ သမတိက္ကမာ၊ လွန်ခြင်းကြောင့်။ ပဋိဃသည္ဟာနံ၊ ပဋိဃနှင့် ယှဉ်ကုန်သောသည္ဟာတို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ နာနတ္တသည္ဟာနံ၊ အထူးထူးကုန်သော သည္ဟာတို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံး မပြု ခြင်းကြောင့်။ အာကာသော၊ ကောင်းကင်သည်။ အနန္တော၊ ဥပါဒိဒ္ဒိဘင် အားဖြင့် အဝိုင်းအခြား မရှိ။ ဤတိ-ဤမံ ဘာဝနံ၊ ဤဘာဝနာကို။ ဘာဝေတ္ဝာ၊ ပွားစေ၍။ (ဘာဒေတ္ဝာကား ပါဌ သေသ တည်း)။ အာကာသာနဉ္စာ ယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာ ယတန ဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊

၏။ တသ ဘိက္ခုနော၊ ထို-အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသောရဟန်းအား။ ပုရိမာ၊သော။ ယာသညာ၊ အကြင်ရုပ်လျင်အာရုံရှိသောသညာသည်။ဉပပဇ္ဇေယျ၊၏။သာသညာ၊ သည်။ နိရုဇ္ဈတိ ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသော အခါ၌။ အာကာသာနဉ္စာယတနသုခုမသစ္ဆသညာ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်နှင့်ယှဉ်၍ သိမ်မွေသော ထင်သော သညာသည်။ဟောတိ၊၏။တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်နှင့်ယှဉ်သောသိမ်မွေသော ထင်သော သညာဖြစ်သော အခါ၌။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ အာကာသာနဉ္စာယတနသုခုမသစ္ဆသညီယေဝ၊ အာကာသာနဉ္စာယတန ဈာန်နှင့် ယှဉ်သော သိမ်မွေသော ထင်သော သညာရှိသည်သာလျင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံပိ-ဤမိနာအာကာရေန၊ ဖြင့်လည်း။ သိက္ခာ၊ ကျင့်အပ်သော။ ကော၊သော။ သညာအာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်နှင့် ယှဉ်သော သိမ်မွေသောထင်သောသညာသည်။ဉပပဇ္ဇတိ၊၏။ သိက္ခာ၊ သော။ ကော၊ သော။ သညာ၊ ရူပါဝစရ စတုတ္ထဈာန် သညာသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤ အာကာသာနဉ္စာယတန ဈာန် သညာသည်လည်း။သိက္ခာ၊မည်၏။ဤတိ-ဤဒံဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဒဝါစ၊၏။ပေါဋ္ဌပါဒ၊ဒ။ပုနစပရံ၊တုံ။ဘိက္ခု၊သည်။ သဗ္ဗသော၊ အကြွင်း မရှိသော အားဖြင့်။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ လွန်၍။ ဝိညာဏံ၊ ပဌမဝိညာဉ်သည်။အနန္တံ၊ ဉပါဒ် ဒြ ဘင်အားဖြင့် အဝိုင်းအခြားမရှိ။ ဣတိ-ဤမံဘာဝနံ၊ ကို။ ဘာဝေတွာ၊ ၍။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ဈာန်ကို။ ဉပသမ္ပဇ္ဇ၊၍။ဝိဟရတိ၊၏။ တသ ဘိက္ခုနော၊ ထိုဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသောရဟန်းအား။ ပုရိမာ၊ သော။ ယာအာကာသာနဉ္စာယတနသုခုမသစ္ဆသညာ၊ အကြင်အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်နှင့် ယှဉ်သော သိမ်မွေသော ထင်သော သညာသည်။ ဉပပဇ္ဇေယျ၊၏။ သာအာကာသာနဉ္စာယတန သုခုမသစ္ဆသညာ၊ သဲ့သည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုဝိညာ

ဏာဉာယတနဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသောအခါ၌။ ဝိညာဏာဉာယတန သုခုမ သစ္စာသညာ၊ ဝ်ညာဏာဉာယတန ဈာန်နှင့်ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်သော သညာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုဝိညာဏာဉာယတနဈာန်နှင့် ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်သောသညာဖြစ်သောအခါ၌။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝိညာဏာဉာယတန သုခုမ သစ္စာသညီယေဝ၊ ဝိညာဏာဉာယတန ဈာန်နှင့်ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်သော သညာ ရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံဝိ-ဇ္ဈမိနာအာကာရေန၊ ဖြင့်လည်း။ သိက္ခာ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှာ ကျင့်အပ်သော်။ ကော၊ အချို့သော။ သညာ၊ ဝိညာဏာဉာယတန ဈာန်နှင့် ယှဉ်သော သညာသည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊၏။သိက္ခာ၊ချုပ်စေခြင်းငှာကျင့်အပ်သော။ ကော၊ သော။ သညာ၊ အာကာသာနဉာယတနဈာန်နှင့်ယှဉ်သော သညာသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ အယမ္ပိ၊ ဤဝိညာဏာဉာယတနဈာန်နှင့်ယှဉ်သော သညာသည်လည်း။သိက္ခာ၊ မည်၏။ ဇ္ဈတိ-ဇ္ဈဒံဝစနံ၊ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဓိဝါစ၊ ၏။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ဒ။ ပုနစပရံ၊ တုံ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အကြွင်း မရှိသော အားဖြင့်။ ဝိညာဏာဉာယတနံ၊ ဝိညာဏာဉာယတနဈာန်ကို။သမတိက္ကမ္မ၊၍။နတ္ထိကိဉ္စိတိ၊၍။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တသ္မ ဘိက္ခု၊နော၊ ထိုအာကိဉ္စညာယတနဈာန်နှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား။ ပုရိမာ၊ သော။ ယာ ဝိညာဏာဉာယတန သုခုမ သစ္စာသညာ၊ အကြင် ဝိညာဏာဉာယတန ဈာန်နှင့်ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်သော သညာသည်။ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။ သာဝိညာဏာဉာယတန သုခုမ သစ္စာသညာ၊ သည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအာကိဉ္စညာယတနဈာန်ကို ဝင်စားသောအခါ၌။ အာကိဉ္စညာ ယတန သုခုမ သစ္စာသညာ၊ အာကိဉ္စညာယတန ဈာန်နှင့် ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်သော သညာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ထိုအာကိဉ္စညာယတနဈာန်နှင့် ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်သောသညာဖြစ်သောအခါ၌။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။

အာကိဉ္စညာယတန သုခုမသစ္စသညီယေဝ၊ အာကိဉ္စညာယတန
ဈာန်နှင့် ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်သော သညာရှိသည်
သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေဝိ-ဣမိနာ အာကာရေန၊ ဤသို့သော
အခြင်းအရာဖြင့်လည်း။သိက္ခာ၊ပြည့်စုံစေခြင်းငှာ ကျင့်အပ်သော။
ဧကော၊ သော။ သညာ၊ အာကိဉ္စညာယတနဈာန်နှင့် ယှဉ်သော
သညာသည်။ဥပပဇ္ဇတိ၊၏။သိက္ခာ၊ချုပ်ခြင်းငှာ ကျင့်အပ်သော။
ဧကော၊ သော။ သညာ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်နှင့် ယှဉ်သော
သညာသည်။နိရုဇ္ဈတိ၊ချုပ်၏။ အယံ၊ ဤအာကိဉ္စညာယတနဈာန်
နှင့် ယှဉ်သော သညာသည်။ သိက္ခာ၊ သိက္ခာမည်၏။ ဣတိ-ဣဒံ
ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၄၁၄။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ဒ။ ယတောယောဘိက္ခု၊သည်။ (ယတော
ဉ္ဉဘောပစ္စည်းပဋ္ဌမာအနက်ဉ္ဉဖြစ်၏)။ဣဓ၊ ဤငါဘုရားသာသနာ
တော်၌။သကသညီ၊ မိမိ၏ သညာဟု ဆိုအပ်သော ပဋ္ဌမဈာန်
သညာဖြင့် သညာ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော ဘိက္ခု၊
သည်။ တတော၊ ထိုပဋ္ဌမဈာန်မှ။ အမုတြ၊ ဤဒုတိယဈာန်၌။
တတော၊ထိုဒုတိယဈာန်မှ။အမုတြ၊ ဤတတိယဈာန်၌။ ဣတိ၊ သို့။
တာယ တာယသညာယ၊ ထိုထိုသော သညာဖြင့်။ သကသညီ၊
မိမိသညာရှိသည်။ဟုတ္ထာ၊၍။ (ပါဋ္ဌသေသထည့်ပါ)။ အနုပုဗ္ဗေန၊
အစဉ်အားဖြင့်။ သညဉ္စ၊ သညာ တို့၏ အဆုံး ဖြစ်သော
အာကိဉ္စညာယတနဈာန်သို့။ ဖုသတိ- ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။
သညဂ္ဂေ၊ သညာတို့၏ အဆုံးဖြစ်သော အာကိဉ္စညာယတန
သညာ၌။ ဌိတသ၊ တည်သော။ တဿဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဧဝံ ပရိ
ဝိတက္ကော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စေတယမာနဿ၊ အဖန်တလဲလဲ
လုံ့လပြုသော။ မေ၊ငါအား။ပါဝိယော၊ အထူးသဖြင့်ယုတ်သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ အစေတယမာနဿ၊ အဖန်တလဲလဲ လုံ့လမပြု
သေးသော့။ မေ၊ ငါ့အား။ သေယျော၊ အထူးသဖြင့်မြတ်သည်။
ဟောတိ၊၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ အဟန္တော၊ ငါသည်သာလျှင်။
စေတေယျံ၊ အဖန်တလဲလဲ ဈာန်ကို ဝင်စားအံ့သောငှာပြုအံ့။အဘိ

သခ်ၤရေယ္ခ်ဳံ၊ အထက်သမာပတ်အလို့ငှာ အားထုတ်အံ့။မေ၊ ၏။ ဌမဘသညာစ၊ ဤအာကိဉ္စညာယတန သညာတို့သည်လည်း။ နိရုဇ္ဈေယျုံ၊ ချုပ်ကုန်ရာ၏။ အညာ၊ တပါးကုန်သော။ သြဠာရိကာ၊ရုန့်ရင်းကုန်သော။ သညာစ၊ ဘင်သညာတို့သည်လည်း။ ဥပပဇ္ဇေယျုံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ယံနူန-ယ္ယဒိပန၊ အကယ်၍။ အဟံ၊ ငါသည်။နစေဟေယ္ခ်ဳံ၊ အဖန်တလဲလဲ သမာပတ်ကို ဝင်စားအံ့သောငှာ လုံ့လမပြုမူကား။ နအာဘိသခ်ၤရေယ္ခ်ဳံ၊ အထက်သမာပတ်အလို့ငှာအားမထုတ်မူကား။သာဓု၊ကောင်း၏။ (သာဓုကား ပါဌသေသတည်း)။ ဌတိ-ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုအာကိဉ္စညာယတနဈာန်နှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်။ နစေဝ စေတေတိ၊ ဈာန်ကိုအဖန်တလဲလဲ ဝင်စားခြင်းငှာ လုံ့လမပြု။ နအာဘိသခ်ၤရောတိ၊ အထက်သမာပတ် အလို့ငှာ အားမထုတ်။ အစေတယတော၊ အဖန်တလဲလဲ သမာပတ်ကို ဝင်စားခြင်းငှာလုံ့လမပြုထသော။နအာဘိသခ်ၤရောတော၊အထက်သမာပတ်အလို့ငှာအားမထုတ်ထသော။တသ္မာဘိက္ခု၊နော၊အား။ တာဒစေဝသညာ၊ထိုသမာပတ်တို့သည်လည်း။ နိရုဇ္ဈန်၊ ကုန်၏။ သြဠာရိကာ၊ ကုန်သော။ အညာ၊ ကုန်သော။ သညာစ၊ တို့သည်လည်း။ နဥပပဇ္ဇန်၊ ကုန်။သောဘိက္ခု၊သည်။နိရောဓံ၊သို့။ဖုသတိ-ဝိန္ဒတိ၊ ရ၏။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဒ။ ဧဝံ၊သို့။ အနုပုဗ္ဗာဘိသညာနိရောဓသမာပတ္တိ၊ အစဉ်အားဖြင့် ပညာသညာတို့၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော သမာပတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အမှာ　အနုပုဗ္ဗာဘိသညာဒ္ဓိ အာဘိသဒ္ဒါကား အနက်မရှိ။ ဥပသာရ မျှသာတည်း။ အနု ပုဗ္ဗာဘိ သညာ နိရောဓ သမာပတ္တိနှင့် သမာပတ္တိသမာပန္နဿ ပုဂ္ဂလဿ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနီ ဝိပဿနာ ဉာဏ်ကို ဆိုလိုသည်။ ဤသို့ ဆိုလိုသော်လည်း သညာသဒ္ဒါနှင့် သမာပတ္တိသဒ္ဒါကို စပ်၍ ယောဇနာအပ်၏။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ‘‘အာဘိတိ ဥပသဂ္ဂမတ္တံ၊ သမာပတ္တိပဒံ နိရောဓပဒေန အနန္တရိကံ ကတ္ဝာ ဝုတ္ထံ၊ အနုပဋိပါဋိယာ သမာပတ္တိသညာ နိရောဓသမာပတ္တိတိ အယမေတ္ထ

အတ္ထော''ဟု ဆိုသတည်း။ ။ဤသို့မြတ်စွာဘုရားသည် ပေါဋ္ဌပါဒ အား နိရောဓသမာပတ် စကားကို ဟောတော်မူပြီး၍ နောင်မှ ပေါဋ္ဌပါဒကို နိရော၉ သမာပတ် စကား၏ သာသနာ တော်မှ တပါးသောအရပ်၌မရှိခြင်းကို ဝန်ခံစေခြင်းငှာ ''တံ ကိံ မညသိ'' အစရှိသောဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာ၏ အတ္ထကား။

* ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဒ။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆိုလတ္တံ့သော။ တံဝစနံ၊ ကို။ တ္ဝံ၊ သည်။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ တေ-တယာ၊ သည်။ ဒီဃတော၊ ဤကာလမှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးသောကာလ၌။ ဧဝရူပါ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ အနုပုဗ္ဗာဘိသညာ နိရောဓသမာပဇ္ဇနသမာပတ္တိ၊ အစဉ်အားဖြင့် ပညာသညာတို့၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော သမာပတ်ကို။ သုတပုဗ္ဗာအပိနု၊ ကြားဘူးသလော။ ဒီဃ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံဝစနံ၊ ကို။ မေ မယာ၊ သည်။ နောဟိ သုတပုဗ္ဗံ၊ မကြားစဘူး။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘဂဝသိဘံ၊ စကားတော်ကို။ ဧဝံ၊ ဟောတော်မူတိုင်း။ အာဇာနာမိ၊ ၏။ ဒီဃ၊ သို့။ ပေါဋ္ဌပါဒေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဝေါစ၊ ၏။ (အာဇာနာမိတိဟု ဒီဃ သဒ္ဒါနှင့်ဆို အပ်လျက် ဒီဃသဒ္ဒါကိုချေ၍ အာဇာနာမိ ဟူ၍ ဆိုလေသတည်း။ ဒီဃသဒ္ဒါနှင့်လည်းပါဋ္ဌရှိသည်ပင် သင့်လျော်တော့သည်)။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဒ။ ယတော-ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဒီဃသောသနေ၊ ၌။ သကသညီ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော ပဌမဈာန်သညာဖြင့် သညာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ တတော၊ ထိုပဌမဈာန်မှ။ အမုတြ၊ ဤ ဒုတိယဈာန်၌။ တတော၊ ထိုဒုတိယဈာန်မှ။ အမုတြ၊ ဤတတိယ ဈာန်၌။ ဒီဃ၊ သို့။ တာယတာယ နာနာသညာယ၊ ထိုထိုသို့သော သိခြင်းသညာဖြင့်။ သကသညီ၊ မိမိသညာရှိသည်။ ဟုတ္ထာ၊ ၍။ (ပါဌသေသထည်ပါ)။ အနုပုဗ္ဗေန၊ ဖြင့်။ ।(အနောက် ရှေ့နှင့်တူပြီ)။ ဤသို့ ပေါဋ္ဌပါဒသည် ''နောဟေတံ ဘန္တေ''ဟု ဝန်ခံပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ပေါဋ္ဌပါဒအား သင်သည် ကောင်းစွာဝန်ခံ အပ်၏ဟူ၍ ခွင့်ပြုတော် မူလို၍ ''ဧဝံ ပေါဋ္ဌပါဒါတိ'' ဟူသော

ဒေသနာတော်ကိုမိန့်သတည်း။ထိုဒေသနာ၏ အတ္ထုကား။)ပေါဠိပါဒ၊ ဒ။ ဧဝံ၊ သင် ဝန်ခံတိုင်းမှန်၏။ တယာ၊ သည်။ တေံဝစနံ၊ ကို။ နသုတပုဗ္ဗံ၊ မကြားဘူးလေ။ ဧတိ-ဧဒံ ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။အဝေါစ၊၏။ တနည်းကား၊ပေါဠိပါဒ၊ ဒ။ တဝ၊ ၏။ တေံ ပဋိဇာနာနံ၊ ဤသို့နောဧဟတံဘန္တေဟု ဝန်ခံခြင်းသည်။ ဧဝံသာဓု၊ ကောင်း၏။ ဧတိ-ဧဒံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။

အမှာ　　ဤသို့မြတ်စွာဘုရားသည် အာကိဉ္စညာယတနဈာန်ကို သညဉ္ဉဟု၍ ဟောတော်မူသည် ရှိသော် ပေါဠိပါဒအမည်ရှိသောပရိဗိုဇ်သည် မြတ်စွာဘုရားသည် အာကိဉ္စညာယတန သမာပတ်ကို သညဉ္ဉဟု၍ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအာကိဉ္စညာယတန သမာပတ် သာလျှင် သညဉ္ဉ မည်ကောင်းသလော, ကြွင်းသောသမာပတ်တို့ဌလည်း သညဉ္ဉသည် ရှိကောင်းသလော ဟု အကြံရှိ၍ ထိုအကြောင်းကိုမေးလို၍ "ကေညောနုဓေါ" အစ ရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထုကား။

၄၁၅။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊သည်။ကေညော၊ တခုသာလျှင် ဖြစ်သော၊သညဉ္ဉံ၊သညာတို့၏အဆုံးကို။ "သညဉ္ဉကို,လည်းဟူ"။ ပညပေတိနုဓေါ၊ ပညတ်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ ပုထူပိ၊ များစွာလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သညဉ္ဉေ၊ သညဉ္ဉတို့ကို။ ပညပေတိ၊လော။ ဧတိ၊သို့။ ပေါဠပါဒေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ (ပေါဠပါဒပရိဗိုဇ်၏ ပုစ္ဆာကို ဖြေတော်မူလို၍ "ကေဠိခေါ၊ပ။ ပညပေမိ"ဟူသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ။ထို-ဒေသနာပါဠို၏ အတ္ထုကား)။ ပေါဠပါဒ၊ ဒ။ အဟံ၊သည်။ ကေဠိ၊ တဲ့ပါးသံ်ာလည်းဖြစ်သော။ သညဉ္ဉံ၊ ကို။ ပညပေမိ၊ ၏။ ပုထူပိ၊ များစွာလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သညဉ္ဉေ၊ တို့ကို။ ပညပေမိ၊ ၏။ ဧတိ၊သို့။ဘဂဝါ၊သည်။ဝိသဇ္ဇေတိ၊ ဖြေတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကထံ-ကေနအာကာရေန၊ ဖြင့်။ (ယထာကား အနက်မရှိ နိပါတ်မျှသာတည်း)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ကေဠိ၊ တခုသာလည်း ဖြစ်သော။ သညဉ္ဉံ၊ ကို။ ပညပေတိ၊ နည်း။ ပုထူပိ၊ လည်းဖြစ်ကုန်သော။

သညဥ္ဂေ၊တို့ကို။ ပညဝေတိ၊နည်း။ ဇာတိ သို့။ပေါ်ဆပါဒေါ၊ သည်။ ပုဆို၊၏။ပေါ်ဆပါဒ၊ဒ။ ယထာ ယထာ-ယေန ယေန ကသိဏေန၊ အကြောင်းအကြောင်းကသိဏ်းဖြင့်။ တနည်းကား၊ ယထာ ယထာ ယေန ယေနဈာနေန၊ဖြင့်။နိရောဓံ၊သညာချုပ်ရာသမာပတ်ကို။ ဖုသတိ-ပါပုဏာတိ၊ ၏။ တထာ တထာ-တေန တေန ဂသိဏေန၊ ဖြင့်။ တနည်းကား၊ တထာ တထာ-တေနတေန ဈာနေန၊ဖြင့်။ အဟံ၊ သည်။ သညဂ်ံ၊ ကို။ ပညပေမိ၊၏။ ပေါ်ဆပါဒ၊ဒ။ ဝေဒေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အဟံ့၊သည်။ ကေမို၊ သော။ သညဂ်ံ၊ ကို။ ပညပေမိ၊ ၏။ ပုထုပိ၊ လည်းဖြစ်ကုန်သော။ သညဂ္ဂေ၊ တို့ကို။ ပညပေမိ၊ ၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ၏။ ။(အရှင် ဘုရား သညာ ပညာတို့၏ အစဉ်အားဖြင့် ချုပ်ရာဖြစ်သော သမာပတ်သည် ဖြစ်၏ဟုမိန့်တော်မူ၏။ နိရောဓသမာပတ်ကို ဝင်စားသော ရဟန်းအား သညာတည်း ရှေဦးစွာ ဖြစ်သလော, ပညာတည်း ရှေဦးစွာ ဖြစ်သလောဟု မေးလို၍ သညာနုခေါ ဘန္တေ အစရှိသောပါဠိကို ဆိုသတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား)။

၄၁၆။ ဘန္တေ၊ ရား။ နိရောဓ သမာပဇ္ဇနကဿ၊ နိရောဓ သမာပတ်ကို ဝင်စားသော။ဘိက္ခု၊နော၊ အား။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ သညာ၊ သည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိနုခေါ၊ လော။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ ဉာဏံ၊သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိနုခေါ၊လော။ဥဒါဟု၊မူကား။ ဉာဏံ၊ သည်။ ပဌမံ၊စွာ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိနုခေါ၊လော။ပစ္ဆာ၊မှ။ သညာ၊ သည်။ဥပ္ပဇ္ဇတိနုခေါ၊ လော။ ဥဒါဟု၊ မူကား။ သညာစ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဉာဏဉ္စ၊ သည်လည်းကောင်း။ အပုဗ္ဗံအစရိမံ၊ မရှေးမနှောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိနုခေါ၊ ကုန်သလော။ ဇာတိ၊ သို့။ပေါ်ဆပါဒေါ၊သည်။ပုဆို၊၏။ပေါ်ဆပါဒ၊ဒ။ပဌမံ၊ စွာ။ သညာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော သညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ ဉာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သညုပ္ပါဒါစ ပန၊ အရဟတ္တဖိုလ်သညာ ဖြစ်သည်မှ။ ပစ္ဆာ၊ ဉ်။ ဉာဏုပ္ပါဒေါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဆင်ခြင်သော ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ သောဘိက္ခု၊

သည်။ ဇာဒပွဲစွယဘ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သညာ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဉာဏ်၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်။ မေ၊ **အား။ ဥဒပါဒိ** ကိုရ၊၏။ ဇာတိဧဝံ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဒ။ **ယထာ-ယေန** ကာရဏေန၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်။ ယညာ၊ **သညာသည်**။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပစ္ဆာ၊မှ။ ဉာဏံ၊ သည်။ **ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏**။ သညူပါဒါစပန်၊ မှ။ပစ္ဆာ၊ဠ်။ဉာဏူပ္ပါဒေါ၊သည်။**ဟောတိ၊၏**။ တံကာရဏာ၊ကို။ ဇာမိနာ ပရိယာယေန၊ ဤသို့ ငါဆိုအပ်ပြီးသော **အစဉ်**ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊၏။ဇာတိ၊ဤသို့။ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား**သည်။ အဝေါစ၊** ပြန်တော်မူ၏။

အမှာ ယခုအခါ၌ ပေါဋ္ဌပါဒ ပရိဗိုဇ်သည် **ရွာသူတို့၏** ဝက်သည် နံသာရသည်ဖြင့် ရေချိုး၍ မွေးကြိုင်လှစွာသော **နံသာတို့ဖြင့်**လိမ်းကျံ၍ ပန်းတို့ကိုပန်၍ ကြက်သရေရှိသော **အိပ်ရာထက်သို့**တင်၍**အိပ်စေ**သော်လည်းချမ်းသာကိုမရ။ **လျင်စွာ** ထ၍ **မစင်ရှိရာ အရပ်သို့**သာ လျင်စွာသွား၍ ချမ်းသာရသကဲ့သို့ ထို့အတူ **မြတ်စွာဘုရား**သည် နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာသော လက္ခဏာယာဉ်သုံးပါး**တို့**သည် နှိပ်စက်**အပ်**သော **အစဉ်**အတိုင်း သညာ၏ ချုပ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော ဒေသနာတည်းဟူသောရေဖြင့် ရေချိုး**အပ်** လိမ်းကျံ**အပ်** တန်းဆာ ဆင်**အပ်**သော်လည်း နှိုးရောစေ**သမာပတ်ဒေသနာ** တည်းဟူသော ကျက်သရေရှိသော အိပ်ရာထက်သို့တင်သော်လည်း ထိုတရားဒေသနာ**၌**ချမ်းသာကို မရသည်ဖြစ်၍ မစင်နှင့်တူသော မိမိအယူကိုသာလျှင် မေးလိုသည်ဖြစ်၍ **“သညာနုခေါ ဘန္တေ ပုရိသဿ အတ္ထာ” အစ**ရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ။ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား။

ဘန္တေ၊ ရား။ ပုရိသဿ၊ ၏။ အတ္တာ၊ သည်။ အတ္တဘောသည်။ သညာနုခေါ၊ သညာမည်သလော။ ဥဒါဟု၊ မူကား။ သညာ၊ သည်။ အညာ၊ တပါးလော။ အတ္တာ၊ သည်။ အညော။ လော။ ဇာတိ၊သို့။ဘဂဝန်၊ ကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ။ (သမ္မညူမြတ်စွာဘုရားသည် ပေါဋ္ဌပါဒ၏ အလိုကိုယူ၍ဖြေတော်မူသည်ဖြစ်၍ ''ကံပနတွံ'' အစရှိသော ဒေသနာပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာ ပါဠိ၏ အတ္ထကား)။ပေါဋ္ဌပါဒ၊ဒ။ တုံ၊ သည်။ ကံပန၊ အဘယ်ကိုလျှင်။ အတ္တာနံ၊အတ္တဘောဟူ၍။ပစ္စေသိ၊ယုံကြည်သနည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ။ (ထိုဘုရားမေးတော်မူသော အခါ၌ ပေါဋ္ဌပါဒ ပရိဗိဗ္ဗာဇည် နာမ်တရားကို အတ္တဘောဟူ၍ အယူရှိသော်လည်း မြတ်စွာဘုရားသည် တရားဟောခြင်း၌ အလွန်လိမ္မာတော်မူ၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် အစမှလျှင် ငါ၏အယူကို မယုက်စေလင့်ဟု ကြံ၍ မိမိ၏ အယူကို ပယ်တော်မူလိုသည် ဖြစ်၍ ''သြဠာရိကံခေါ'' အစရှိသောပါဠိကိုဆိုသတည်း။ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား)။ဘန္တေ၊ဘုရား။ အဟံ၊သည်။ သြဠာရိကံ၊ရုန့်ရင်းထသော။ ရူပိ်ံ၊ ရုပ်ရှိထသော။ စာတုမဟာဘူတိကံ၊ လေးပါးသောဘုတ်ကြောင့်ဖြစ်သော။ ကဗဠီကာရဘက္ခံ၊ ကဗဠီကာရ အာဟာရလျှင် အစာရှိထသော။အတ္တာနံ၊အတ္တဘောကို။ အတ္တာတိ၊ အတ္တဘောဟူ၍။ပစ္စေမိ၊၏။ဇာတိ၊ဤသို့။ပေါဋ္ဌပါဒေါ၊ သည်။ ဘဂဝန်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ။ (ပေါဋ္ဌပါဒ ပရိဗိဗ္ဗာဇ်၏ အယူဖွဲ့ အပြစ်ကို ပြတော်မူလို၍ ''သြဠာရိကောစတေ'' အစရှိသော ဒေသနာပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာပါဠိ၏ အတ္ထကား)။ ။ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဒ။ မတေန၊ အလိုအားဖြင့်။ (ထည့်ပါ)။ သြဠာရိကော၊ သော။ ရူဂီ၊ ရုပ်ရှိယသော။ စာတုမဟာဘူတိကော၊ လေးပါးသောမဟာဘုတ်ကြောင့် ဖြစ်ထသော။ ကဗဠီကာရဘက္ခော၊ ကဗဠီကာရ အာဟာရလျှင် အစာရှိထသော။ အတ္တာ၊ သည်။ (ယဒိထည့်ပါ)။ယဒိအဘဝိဿ၊အုံ။ဝံသန်၊ ဝံသနော၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ပေါဋ္ဌပါဒ၊ဒ။တေ၊ ၏။ မတေန၊ အလိုအားဖြင့်။ သညာ၊

သည်။ အညာဝ၊ တပါးသည်လျှင်။ အဘဝိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အတ္ထာ၊ သည်။ အဓညာဝ၊ သည်လျှင်။ အဘဝိဿ၊ ၏။ (ဤအနက်ကား ''ဝံသန္တိ ဝံသနွေ၊ ဘုမ္မတ္ထေ ဟိ တေံ ဥပယောဂဝစနံ'' ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိနှင့် အညီတည်း။ ဝံသန္တိ ကို သတ္တမီအနက်၌ ဒုတိယ ဝိဘတ်ကြံ၍ ယောဇနာသော အနက်တည်း။ ဘနည်းကား၊ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဒ။ တော၊ ၏။ မတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဩဠာရိကော၊ သော။ ရူပီ၊ သော။ ကဗဠီကာရဘက္ခော၊ သော။ အတ္ထာ၊ သည်။ ယဒိ အဘဝိဿ၊ အံ့။ (ဝံသန္တေ ထည့်ပါ)။ ဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဒ။ ဝံသန္တိ၊ ဤသို့ဖြစ်သော။ အတ္ထာနံ၊ ကို။ အတ္ထာတိ၊ ဟူ၍။ ပစ္ဆဇ္ဇတ္ထေ၊ ယုံကြည်သော။ ဟေ၊ ၏။ မတေန၊ အားဖြင့်။ သညာ၊ သည်။ အညာဝ၊ သည်လျှင်။ အဘဝိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အတ္ထာ၊ သည်။ အဓညာဝ၊ သည်သာလျှင်။ အဘဝိဿ၊ ရာ၏။ (ဤအနက်ကား ''ဝံသန္တိ အတ္ထာနံ ပစ္ဆတော တဒါတိ အယံဝါတိ ဇ္ဈေ အဇ္ဈော'' ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိနှင့် အညီဘည်း)။ ယသာ-ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ သညာ၊ သည်။ အညာဝ၊ သည်လျှင်။ ဘဝိဿတိ၊ တို့။ အတ္ထာ၊ သည်။ အဓညာဝ၊ လျှင်။ ဘဝိဿတိ၊ တို့။ ဧတံ ကာရဏံ၊ ကို။ ဒ္ဗမိနာ ပရိဿာဓေန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော အကြောင်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ (တာဒိနာ၌ ကံသဒ္ဓါကား နိပါတ်သာ အနက်မရှိ။ ဒ္ဗမိနာ၌ ဒ္ဗမသဒ္ဓါကား ဝုစ္စမာနာဓေပက္ခဘည်း။ ဤဆိုလတ္တံ့သော အကြောင်းတို့သည် အာဘယ်နည်းဟူသူမေးဖွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ တိဋ္ဌတေဝသာယံ ပေါဋ္ဌပါဒ'' အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား)။ ။ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဒ။ ဟိယျော၊ ကြောင့်။ ဩဠာရိကော၊ သော။ ရူပီ၊ ရုပ်ရှိသော။ စာတုမဟာဘူတိကော၊ ထသော။ကဗဠီကာရဘက္ခော၊ ကဗဠီကာရအာဟာရလျှင် အစာရှိထသော။ အယံအတ္တာ၊ ဤအတ္တဘောသည်။ တိဋ္ဌတေဝ၊ တည်သည်လျှင်ဘည်း။ နဘိဇ္ဇတေ၊ မပျက်။ (နဘိဇ္ဇတေကား ဝေသဒ္ဓါ၏ နိဝတ္တနတ္ထ ထည့်သည်)။ အထ-တာသိံ ကာလေ၊ ထိုသို့

အတ္တဘော တည်သောအခါ၌။ ဤမသ ပုရိသသာ၊ ၏။ အညာဝ၊ တပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ သညာ၊ တို့သည်။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အညာဝ၊ သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ သညာ၊ တို့သည်။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သညာ၊ သည်။ အညာဝ၊ လျှင်။ အဘာဝိသ၊ဖြစ်ရာ၏။ အတ္တာ၊သည်။ အညော၀၊လျှင်။အဘာဝိသ၊ ၏။ (ဤသို့ သမ္မန်)။ ဧပါဠပါဒ၊ ဒ။ ယထာ-ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။သညာ၊သည်။ အညာ၀၊သည်လျှင်။ ဘဝိသတိ၊ လတ္တံ့။ အတ္တာ၊သည်။ အညော၀၊ကပါးသည်လျှင်။ ဘဝိသတိ၊ဖြစ်ရာ၏။ ဧတံ ကာရဏံ၊ကို။ ဤမိနှာပရိယာယေန၊ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊၏။ ဤတိ-ဧတံဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

အမှာ အတ္တာဟူသည် ပညတ်တည်း။ ထိုပညတ် ဖြစ်သော အတ္တာဘောသည် တည်သည် သာတည်း။ သညာဟူသည် ပရမတ္ထတည်း။ ထို ပရမတ္ထ ဖြစ်သော သညာသည် ဥပါဒ်လည်း ဥပါဒ်၏။ ချုပ်လည်း ချုပ်၏။ ထိုကြောင့် သညာအခြား အတ္တာဘောအခြားဖြစ်လတ္တံ့ဟူလိုသည်။ ''တိဋ္ဌတေဝါယံ'' ဟူ၍ လည်းကောင်း ပါဠိရှိ၏။ ''တိဋ္ဌတေ၀ အယံ'' ဟူ၍ ပုဒ်ဖြတ်လေ။ တိဋ္ဌတေ၀သာယံ'' ဟူ၍လည်း အနျိုပါဠိရှိ၏။ ထိုပါဠိသည် မဇ္ဈကောင်း။ လေးပါးကုန်သော ခန္ဓာတို့၏ ကေပွါဒ ကေန်ရော၀ ဖြစ်သည့်၏အဖြစ်ကြောင့် အကြင်သညာသည်ဖြစ်၏။ ထိုဖြစ်သော သညာသာလျှင် ချုပ်၏ရှင့်။ ထိုသို့ချုပ်သော်လည်း အဆက်ဆက် ဖြစ်သည်ကို စွဲ၍ ''သညာ၀ သညာ ဥပပဇ္ဇန္တိ အတ္တာ နိရုဇ္ဈန္တိ'' ဟု ဟောတော်မူသတည်း။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ''စတုန္နံ ခန္ဓာနံ ကေပွါဒေကနိရောဓတ္တာ ကိန္တာဝိ ယာ သညာ ဥပပဇ္ဇတိ သာ၀ နိရုဇ္ဈတိ၊ အပရာပရံ ဥပါဒါယ ပန သညာစ သညာ ဥပပဇ္ဇန္တိ အညာ နိရုဇ္ဈန္တိတိ ၀ုတ္တံ''ဟု အဋ္ဌကထာ ဆရာဆိုတော် မူလေသတည်း။ ။ယခုအခါ၌ တပါးသော အယူကို ပြလိုသည်ဖြစ်၍ ''မနောမယံ'' အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား။

၄၁၀။ ဘ,န္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ မနောမယံ၊ စိတ်ဖြင့်ပြီးထသော။ သမ္ဖဂ်ပစ္စဂ်ိဳ၊အလုံးစုံသော အဂ်ါကြီးငယ်နှင့် ပြည့်စုံထသော။ အဟိနိန္ဒြိယံ၊ မယုတ်သော ဇုန္ဒြေ ရှိထသော။ အတ္တာနံ၊အတ္တဘောကို။ အတ္တာတိ၊အတ္တဘောဟူ၍။ ပစ္စေမိ၊ ၏။ ပေါ်ဠပါဒ၊ ဒ။ တေ၊ ၏။ မတေန၊ အလိုအားဖြင့်။ မနောမယော၊ ဗျာန်စိတ်ဖြင့်ပြီးသော။သမ္ဖဂ်ပစ္စဂ်ိ၊အလုံးစုံသော အဂ်ါကြီးငယ်နှင့် ပြည့်စုံထသော။ အဟိနိန္ဒြိယော၊ မယုတ်သော ဇုန္ဒြေရှိထသော။ အတ္တာ၊ သည်။ (ယဒိ ထည့်ပါ)'။ ယဒိ အဘာဝိသ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ ဧဝံသန္တံ-ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပေါ်ဠပါဒ၊ ဒ။ တေ၊ ၏။ မတေန၊ ဖြင့်။သညာ၊ သည်။ သညာဝ၊သည်လည်း။ ဘဝိသတိ၊ လတ္တံ့။ အတ္တာ၊ သည်။ အညော၊ လျှင်။ ဘဝိသတိ၊ လတ္တံ့။တနုညိးကား၊ ပေါ်ဠပါဒ၊ဒ။တေ၊၏။မတေန၊ဖြင့်။မနောမယော၊သော။သမ္ဖဂ်ပစ္စဂ်ိ၊သော။ အဟိနိန္ဒြိယော၊သော။အတ္တာ၊ သည်။ယဒိ အဘာဝိသ၊ အံ့။ (ဧဝံသန္တေပိ ထည့်ပါ)။ ဧဝံသန္တေပိ၊ သော်လည်း။ပေါ်ဠပါဒ၊ဒ။ဧဝံသန္တံ၊ဤသို့ဖြစ်သော။အတ္တာနံ၊ကို။ အတ္တာတိ၊ အတ္တဘော ဟူ၍။ ပစ္စတော၊ ယုံကြည်သော။ တေ၊ သင်၏။ မတေန၊ဖြင့်။ သညာ၊သည်။ အညော၊လျှင်။ ဘဝိသတိ၊ လတ္တံ့။ အတ္တာ၊ သည်။ အညော၊ သည်သာလျှင်။ ဘဝိသတိ၊ လတ္တံ့။ ယထာ-ယေန ကာမရတ္တေန၊ ကြောင့်။ သညာ၊ သည်။ အညော၊လျှင်။ ဘဝိသတိ၊ လတ္တံ့။ အတ္တာ၊ သည်။ အညော၊ သည်လျှင်။ ဘဝိသတိ၊ လတ္တံ့။ တေံကာရဏံ၊ကို။ ဇုမိနာ ပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ (တဒမိနာဒ္ဓိ တံကား နိပါတ်တည်း)။ ပေါ်ဠပါဒ၊ ဒ။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ မနောမယော၊ သော။ သမ္ဖဂ်ပစ္စဂ်ိ၊ ထသော။ အဟိနိန္ဒြိယော၊ ထသော။ အယံအတ္တာ၊ သည်။ တိဋ္ဌတေဝ၊ တည်သလျှင် ကတည်း။ အထတသ္မိံကာလေ၊ ထို အခါ၌။ ဇုမသ ပုရိသသ၊၏။အညော၊ တပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ သညာ၊ တို့သည်။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ အညော၊ ကုန်သော။ သညာ၊တို့သည်။နိရုဇ္ဈန္တိ၊ကုန်၏။တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သညာ၊သည်။

အညာဝ၊ သညိသာလျှင်။ အဘာဝိသ၊ ၏။ အတ္တာ၊ သည်။ အညောဝ၊သညိသာလျှင်။အဘာဝိသ၊၏။ (ဤသို့သမ္မန်။ ဤမိနာဝိ ခေါ်။ပ။ အညော အတ္တာတိဟူသော ပါဠ်ကား အနက် တူပြီ)။ ဤတိ ဤဒံဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ (ဤဒုတိယ နည်းဖြင့် ရှုပါဝစရ ဗြဟ္မာ၏အဖြစ်ကို အတ္တဘောဟု ယူသတည်း။ ပဌမနည်းဖြင်ကား ကာမာဝစရ ဖြစ်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်ကို အတ္တဘောဟု ယူသတည်း)။

၄၁၉။ **ဘန္တေ၊ရား။အဟံ၊** သည်။ အရှုပိ၊ရုပ်မရှိ၊သော။ **သညာ မယံ၊ သညာကြောင့် ဖြစ်သော**။ အတ္တာနံ၊ အတ္တဘောကို။ အတ္တာတိ၊**အတ္တဘောဟူ၍**။ ပစ္စေမိ၊ယုံကြည်၏။ ဤတိဤဒံဝစနံ၊**ကို**။ ပေါဋ္ဌပါဒေါ၊ **သည်**။ **အဝေါစ**၊ ၏။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဒ။ တော၊ **သင်၏**။ မတေန၊ **အားဖြင့်**။ အရှုပိ၊ ရုပ်မရှိသော။ သညာမယော၊ **သညာ** ကြောင့်ဖြစ်သော။အတ္တာ၊သည်။(ယဒိထည့်ပါ)။ယဒိ အဘာဝိသ၊ အံ့။ဝံသနှမိ့ဝံသနှေပိ၊ဤသို့ဖြစ်သော်လည်း။ပေါဋ္ဌပါဒ၊ပေါဋ္ဌ ပါဒ၊ တော၊သင်၏။ မတေန၊အလိုအားဖြင့်။ သညာ၊သညာသည်။ အညာဝ၊ သညိလျှင်။ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အတ္တာ၊ သည်။ အညောဝ၊ သညိလျှင်။ ဘဝိသတိ၊ **ဖြစ်လတ္တံ့**။ **ပေါဋ္ဌပါဒ၊** ပေါဋ္ဌပါဒ။ ယတာ-ယေနကာရဏေန၊ **ကြောင့်**။ **သညာ၊ သည်**။ အညာဝ၊ သညိလျှင်။ ဘဝိသတိ၊ **ဖြစ်လတ္တံ့**။ **အတ္တာ**၊ သည်။ အညော၊ တပါးသညိလျှင်။ ဘဝိသတိ၊ လတ္တံ့။ **ဧတံ** ကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဤမိနာ ပရိယာယေနာပိ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သော အကြောင်းဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ (ဤဆိုလတ္တံ့သော အကြောင်းဟူသည် အဘယ်နည်းဟု သူမေးမြန်းရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ ''တိဋ္ဌတေဝ'' အစရှိသော ပါဠ်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠ်၏အတ္ထကား)။ ။ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဒ။ ဟိယသ္မာ၊ကြောင့်။အရှုပိ၊ သော။ သညာမယော၊ သော။ အယံ အတ္တာ၊ သည်။ တိဋ္ဌတေဝ၊ တည်း။ အထတသ္မိံကာလေ၊ ထိုအတ္တဘော တည်သော အခါ၌။ ဤမသညိပုရိသဿ၊ ၏။ အညာဝ၊ တပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။

သညာ၊ တို့သည်။ ဥပဓိနှိ၊ကုန်၏။ အညာဝ၊ ကုန်သော။ သညာ၊ တို့သည်။ နိဂ္ဂဟနှိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သညာ၊ သည်။ အညာဝ၊သည်လျှင်။ အဘာဝိသ၊၏။ အတ္ထာ၊ သည်။ အညာဝ၊ သည်လျှင်။ အဘာဝိသ၊ အံ့။ (ဤသို့ သမ္မန်)။ ယထာ-ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ သညာ၊ သည်။ အညာဝ၊ သည်လျှင်။ ဘာဝိသတိ၊ လတ္တံ့။ အတ္ထာ၊ သည်။ အညာဝ၊ သည်လျှင်။ ဘာဝိသတိ: လတ္တံ့။ ဧတံကာရဏာ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဇ္ဈမိနာ ပရိယာယေနာပိ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အကြောင်းဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ (ဤတတိယနည်း၌ကား အရှုပဋ္ဌာ ဖြစ်သော ကိုယ်၏အဖြစ်ကို အတ္တာဘောဟုယူ၍ ဆိုသတည်း)။ ။ထို့နောင်မှ ပေါဋ္ဌပါဒအမည် ရှိသော ပရိဗိဇ်သည် မိန္ဆာ အယူ၏ နှိပ်စက်အပ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုသို့ဟောတော်မူအပ်သော်လည်း ဆိုသို့သော တရားအထူးကို မသိသည်ဖြစ်၍ ''သင်္ကာ ပနေတံ ဘဒန္တေ ''အစရှိသော ပါဠိကို ဆိုသတည်း။ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကထာ)။

၄၂၀။ ဘဒန္တေ၊ ရား။ ပုရိသဿ၊ ၏။ အညောဝ၊ သည်လျှင်။ အတ္တာ၊ အတ္တနဘာဝတည်း။ ဒုတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ အတ္တာ၊ သည်။ အဒညာ၊ ဘပါးတည်း။ ဒုတိဝါ၊ ဤသို့ လည်းကောင်း။ ဒုတံ-နာနတ္တံ၊ ဤအထူးကို။ မယာ၊ ဒါကျွန်ုပ်သည်။ ဉာတုံ၊ သိခြင်း ငှာ။သင်္ကာပန၊တတ်ကောင်းအံ့လော။ဒုတိ၊ဤသို့။ ပေါဋ္ဌပါဒေါ၊ ပေါဋ္ဌပါဒသည်။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဒ။ အညဒိဋ္ဌိ ကန၊ သာသနာတော်မှ တပါးသော အယူရှိသော။ အညခန္တိ ကန၊ သာသနာတော်မှ တပါးသော နှစ်သက်ခြင်း ရှိထသော။ အညရုစိတန၊ သာသနာတော်မှ တပါးသော အလိုဆန္ဒ ရှိထသော။ အညတြ၊ သာသနာတော်မှ တပါး၌။ အာရောဧန၊ ပြင်းစွာသော လုံ့လဖြုခြင်းရှိထသော။ အညတြ၊ သာသနာတော်မှ တပါးသော တိတ္ထိတို့၏ နေရာ၌။ အာစရိယကေန၊ ဆရာရှိ

ထသော။တယာ၊သည်။ ပုရိသဿ၊ ၏။ သညာ၊ သည်။ အတ္ထာ၊ တည်း။ ဣတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ သညာ၊ သည်။ အညာဝ၊ လျင်တည်း။ အတ္ထာ၊ သည်။ အညော၊ တည်း။ ဧတံ-နာနတ္တံ၊ ဤသို့သောအထူးကို။ ဒုဇ္ဇာနံခေါ၊ သိနိုင်ခဲသလျင်ကတည်း။ ဣတိ-ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊သည်။အဝေါစ၊၏။ဘန္တေ၊ ရှား။ အညဒိဋ္ဌိ ကေန၊ ထသော။ အညခန္တိကေန၊ ထသော။ အညရုစိကေန၊ ထသော။ အညတြ၊ သာသနာတော်မှ တပါးသော အရာ၌။ အာယေဝေန၊ ပြင်းစွာလုံ့လပြုထသော။ အညတြ၊ သာသနာတော်မှ တပါးသာဖြစ်သော တိတ္ထိတို့နေရာ၌။ အာစရိယကေန၊ ဆရာရှိထသော။ မယာ၊ သည်။ ပုရိသဿ၊ ၏။ သညာ၊ သည်။ အတ္ထာ၊တည်း။ ဣတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ သညာ၊ သည်။ အညာဝ၊ လျင်တည်း။ အတ္ထာ၊ သည်။ အညော၊ လျင်တည်း။ ဧတံ နာနတ္တံ၊ကို။ သစေဒုဇ္ဇာနံ၊ အကယ်၍ သိနိုင်ခဲသည်ဖြစ်အုံ။ ဣတိ-ဧဝံဒုဇ္ဇာနော၊ ဤသို့ သိနိုင်ခဲသည် ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ လောကော၊ အတ္ထာဘောသည်။ သဿတော၊ မြဲသလော။ ဣဒမေဝ၊ ဤအရှင် ဂေါတမစကားသာလျင်။ သစ္စံ-ကိမ္မန၊ မှန်သလော။ အသံ၊ တပါးသော သူတို့၏ စကားသည်။ မောဃံကိမ္မန၊ အချည်းနှီးလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပေါဋ္ဌပါဒေါ၊ ပေါဋ္ဌပါဒသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ဒ။လောကော၊အတ္ထာဘောသည်။သဿတော၊၏။ ဣဒမေဝ၊ ဤငါ၏စကားသာလျင်။ သစ္စံ၊ ၏။ အသံ၊ တပါးသောသူတို့၏ စကားသည်။မောဃံ၊အချည်းနှီးတည်း။ဣတိ၊ သို့။ ဧတံဝစနံ၊ကို။ မယာ၊သည်။ အဗျာကတံ၊ မဆိုအပ်။ "မကြားအပ်, လည်းဟူ"။ (မဟောအပ်, လည်းပေး)။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ လောကော၊ သည်။ အသဿတောကိမ္မန၊မမြဲသလော။ဣဒမေဝ၊ ဤအရှင်ဂေါတမစကားသည်သာလျင်။သစ္စံကိမ္မန၊လော။အသံ၊သည်။ မောဃံကိမ္မန၊ လော။ ဣတိ၊ဤသို့။ပေါဋ္ဌပါဒေါ၊သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဒ။ လောကော၊ အတ္ထာဘောသည်။ အသဿတော၊ မြဲ။

ဇာဒမေဝ၊ ဤငါ၏စကားယာလျှင်။သစ္စံ၊၏။အည်၊သည်။ မောဃံ အချည်းနှီးတည်း။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ အဗျာကတံ မဟောအပ်။ ဇာတိ၊သို့ဘဝဝါ၊သည်။အဝေါစ၊၏။ ဘာရွှေ့၊ ရား လောကော၊ အတ္ထိဘောသည်။ အနှစ်ဝါကိမ္မန၊ အဆုံးရှိသလော ပ။လောကော၊ သည်။ အနန္တံဝါကိမ္မန၊ အဆုံးမရှိသလော။ တ ဓမ္မဟာတံ၊သည်။ ဇိဝံ၊ ဇိဝမည်း၏။ တံ၊ ထိုဇိဝ မည်သောတရား သဘောဃသည်။ သရီရံကိမ္မန၊ ကိုယ်မည်သလော။ ဇိဝံ၊ သည်။ အည်ံကိမ္မန၊ လော။ သရီရံ၊ သည်။ အည်ံကိမ္မန၊ လော။ တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ ပရမ္မရဏာ၊ စုတိစိတ်၏ အထက်၌။ ဟောတိကိမ္မန၊ လော။ တထာဂတော၊ သည်။ ပရမ္မရဏာ၊ ၌။ နဟောတိကိမ္မန၊ မဖြစ်သလော။ ကထာဂတော၊ သည်။ ပရမ္မ ရဏာ၊၌။ ဟောတိကိမ္မန၊ ဖြစ်လည်း ဖြစ်သလော။ နဟောတိ ဓ ကိမ္မန၊ မဖြစ်လည်း မဖြစ်သလော။ တထာဂတော၊ သည်။ ပရမ္မ ရဏာ၊ ၌။ နဝဟောတိ ကိမ္မန၊ မဖြစ်သလော။ နနဟောတိ ကိမ္မန၊ မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်သလော။ ဇာဒမေဝ၊ ဤသင်၏ စကားသာလျှင်။ သစ္စံကိမ္မန၊ မှန်သည် မဟုတ်သလော။ အည်ံ၊ တုပါးသည်။မောဃံကိမ္မန၊ လော။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ပေါဋ္ဌပါဒေါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဒ။ တထာဂတော၊ သည်။ ပရမ္မ ရဏာ၊၌။ နဝဟောတိ၊ မဖြစ်။နနဟောတိ၊ မဖြစ် သည်လည်း မဟုတ်။ဇာဒမေဝ၊ ဤငါ၏စကားသာလျှင်။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ အည်ံ၊ သည်။ မောဃံ၊ တည်း။ ဧတံကာရဏာ၊ကို။ဝေါ၊သို့။ မယာ၊ သည်။ အဗျာကတံ၊မကြားအပ်။ဇာတိ၊သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊၏။ ဘာရွှေ့၊ဘုရား။ ကဿဝ၊ ကြောင့်။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝတော၊ သည်။ အဗျာကတံပန၊ မကြားအပ်သနည်း။ ဇာတိ၊ သို့။ ပေါဋ္ဌ ပါဒေါသည်။ပုစ္ဆိ၊၏။ပေါဋ္ဌပါဒ၊ဒ။ဧတံဝစနံ၊ သည်။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတ္ထသံဟိတံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ဖြစ်သော အကျိုးစီးပွါး တမလွန် ဘဝ၌ ဖြစ်သော အကျိုးစီးပွါးကို ဓိ၍ ဖြစ်သည်။ တနည်းကား၊ မိမိအကျိုးစီးပွါး သူတပါးတို့၏ အကျိုးစီးပွါးကို

မိ၍ဖြစ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဓမ္မသံဟိတံ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားကို မိ၍ ဖြစ်သည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ အာဒိ ဗြဟ္မစရိယကံ၊ သိက္ခာသုံးပါးအပေါင်းဟူဆိုအပ်သော သာသနာ တော်တည်းဟူသော အကျင့်အစမျှသည်။ နဟောတိ၊မဖြစ်။ နိဗ္ဗိ ဒါယ၊ သံသ ရဝဋ္ဋဒုက္ခဖြိုးဝေ့ခြင်းငှာ။နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ဝိရာဂါယ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၌ ကပ်ခြင်း ကင်းခြင်းငှာ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ နိဗ္ဗောဓာယ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲချုပ်ခြင်းငှာ။ နသံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်။ ဥပသမာယ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရငြိမ်းခြင်းငှာ။နသံဝတ္တတိ ဖြစ်။အဘိညာယ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရကို ဗျက်မှောက်သိခြင်းငှာ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ သမ္ဗောဓာယ၊ ဝဋ်ဆင်းရကို မဖောက်မပြန်သိခြင်းငှာ။ နသံဝတ္တတိ၊ဖြစ်။ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြုခြင်းငှာ။နသံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်။ တာသွာ၊ ကြောင့်။ တံဝစနံ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ အဗျာကတံ၊ မဟောအပ်။ ''မဖြေအပ်, လှည်းဟူ''။ ဇာတိ ဇေတံဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဓိဝါစ၊ဏ်။ဘဒန္တေ၊ရား။ ကိမ္မူန၊ အဘယ်စကားကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ဗျာကတံ၊ကြားအပ်သနည်း။ ဇာတိ၊သို့။ပေါဋ္ဌပါဒေါ၊သည်။ ဘဂဝန်္တံ၊ကို။ပုစ္ဆိ၊ဏ်။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဒ။ဇာဒံဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခတည်း။ဇာတိ၊သို့။မယာ၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ ဖြေအပ်ဏ်။ အယံ ဓမ္မော၊ ဤ တရာ တရားသည်။ ဒုက္ခ သမုဒယော၊ ဒုက္ခ၏ အကြောင်းတည်း။ ဇာတိခေါ၊ သို့။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ဒ။ မယာ၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ဏ်။အယံဓမ္မော၊ ဤနိဗ္ဗာန်တရားသည်။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ရာတည်း။ ဇာတိခေါ၊ သို့။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ဒ။ မယာ၊သည်။ ဗျာကတံ၊ဏ်။အယံဓမ္မော၊ ဤအရိယမဂ်တရားသည်။ ဒုက်နိရောဓ ဂါမိနိ၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ရာ နိရောဓသစ္စာသို့ ရောက်စေတတ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တည်း။ဇာတိခေါ၊သို့။ပေါဋ္ဌပါဒ၊ဒ။ မယာ၊သည်။ ဗျာကတံ၊ဏ်။ ဇာတိ၊သို့။ဘဂဝါ၊သည်။အဝေါစ၊ဏ်။ဘဒန္တေ၊ ရား။ ကဿ၊ ကြောင့်။ တေံ စတုသစ္စံ၊ ဤလေးပါးသော သစ္စာကို။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗျာကတံပန၊ နည်း။ ဇာတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ဏ်။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဒ။ တေံ စတုသစ္စံ၊ သည်။ အတ္ထသံဟိတံ၊

ပစ္စုပ္ပန်ဘဝင်္ဂဖြစ်သောအကျိုးစီးပွါး တမလွန်ဘဝ်ဖြစ်သောအကျိုး စီးပွါးကိုမှီ၍ဖြစ်၏။ **တနည်းကား**၊ မိမိအကျိုးစီးပွါး သူတပါးတို့၏ အကျိုးစီးပွါးကိုမှီ၍ ဖြစ်၏။ ဧတံစတုသစ္စံ၊ သည်။ ဓမ္မသံဟိတံ၊ ကိုးပါးသော လူလောကတွေရာ တရားကိုမှီ၍ ဖြစ်၏။ ဧတံ စတုသစ္စံ၊ သည်။ အာဒိ ဗြဟ္မစရိယကံ၊ သိက္ခာ သုံးပါးဟု ဆိုအပ်သော သာသနာတော်တည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့်၏ အစဖြစ်၏။ ဧတံစတုသစ္စံ၊ သည်။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ သံသရာဝဋ်ဥ ငြီးငွေ့ခြင်းငှာ။ သံဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏။ဝိရာဂါယ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းငှာ။ သံဝတ္တတိ၊၏။နိရောဓာယ၊ဝဋ်ဆင်းရဲချုပ်ခြင်းငှာ။သံဝတ္တတိ၊ ၏။ ဥပသမာယ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲငြိမ်းခြင်းငှာ။ သံဝတ္တတိ၊၏။အဘိညာယ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကိုပိုင်းခြား၍ သိခြင်းငှာ။ သံဝတ္တတိ၊၏။သမ္ဗောဓာယ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကို မဖောက်မပြန် သိခြင်းငှာ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှာ။ သံဝတ္တတိ၊၏။တသ္မာ၊ ကြောင့်။ဧတံစတုသစ္စံ၊ကို။မယာ၊သည်။ ဗျာကတံ၊ ၏။ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။အဓေါစ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ရှင်ပင်ဘုရား။ ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့ အရှင်ဘုရား ဒန့်ဒေတော်မူသော စကားသည်။ ဧဝံ သစ္စံ၊ မိန့်တော်မူတိုင်း မှန်၏။ သုဂတ၊ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော အရှင်ဘုရား။ဧတံ၊သည်။ဧဝံသစ္စံ၊၏။ဘန္တေ၊ရား။ဒါနိဣဒါနိ၊ ၌။ ယသ္မာဂမနာသ၊ အကြောင်သွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မညသိ၊ သိတော်မူ၏။ တံဂမနံ၊ ထိုသွားခြင်းကို။ ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါလော့။ (၎င်းသို့ သမ္မန်)။ ဣတိ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ ပေါဋ္ဌ ပါဒေါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပက္ကမိ၊ ကြွတော်မူလေ၏။

၎၂၁။ အထခေါ၊ ထိုသို့ ဘုရားကြွတော်မူသည်၏ အခြားမဲ့ ၌စ်သောကာလ၌။ တေပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊၏။ အစိရပက္ကန္တေသ၊ ကြွတော်မူ၍မကြာမြင့်မီ။ ပေါဋ္ဌပါဒံ၊ ပေါဋ္ဌပါဒ

အမည်ရှိသော။ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ကို။သမန္တ တော၊ထက်ဝန်းကျင်သော အဖို့အား ဖြင့်။'အလုံးစုံသော အဖို့အား ဖြင့်,လည်းဟူ'။ ဝါစာယ သန္ဓေတော၁ကေန၊ နှုတ်လှန်ထိုးသဖြင့်။ သဠာယတနံ၊ မပြတ်နှိပ်စက် ခြင်းကို။''အပြစ်ဟင်ခြင်းကို,လည်းဟူ''။အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ကိုဟ အကံသု၊ အသို့အပြစ်တင်ခြင်းကိုပြုကုန်သနည်းဟူမူကား။ အယ္ယံ ဘဝံ ပေါဋ္ဌပါဒေါ၊ အရှင် ပေါဋ္ဌပါဒသည်။ (အဘုန့မောဒတိဋ္ဌ ကတ္တားစပ်)။ သမဏော၊ ရဟန်းဖြစ်သော။ ဂေါတမော၊ သည်။ ယညဒေဝ-ယံယံဒေဝ၊အကြင်အကြင်စကားကိုလျှင်။ဘာသတိ၊၏။ အသဂေါတမသ၊၏။တန္တ ဒေဝ-တံတံဒေဝ၊ ထိုထိုသောစကားကို သာလျှင်။ဒေဝမေဝပန၊ အရှင်ဂေါတမဆိုတိုင်းသာလျှင်။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား။ ဧတံဝစနံ၊ ဤအရှင်ဘုရား မိန့်တော်မူသောစကားသည်။ဝံသစ္စိ၊၏။သုဂတ၊ ကောင်းသော စကားကိုဆိုတော်မူတတ်သောအရှင်ဘုရား။ဧတံဝစနံ၊ သည်။ဧဝံ သစ္စိ၊၏။ဇာတိ၊ သို့။ အဇ္ဈာနုမောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်၏။ ဟုတိ၊ သို့။ သဠာယတနံ၊ မပြတ်အပြစ်တင်ခြင်းကို။ အကံသု၊ ကုန်၏။ ဧခါပနံ၊ စင်စစ်။မယံ၊တို့သည်။သမဏသ၊ရဟန်းဖြစ်သော။ ဂေါတမသ၊ ၏။(ဓမ္မံဒ္ဒစပ်)။ ဂေါတမသ၊သည်။ (ဒေသိတံဒ္ဒစပ်)။ ဒေသိတံ၊ ဟောအပ်ထသော။ ဧကံသိကံ၊ မဖောက်မပြန် မှန်သော အဖို့ ရှိသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ကိဠို၊ တစုံတခုကို။ လောကော၊ အတ္ထဘော သည်။ သဿတော၊ ၏။ဇာတိဝါ၊သို့လည်းကောင်း။ လောကော၊ သည်။ အသဿတော၊ မမြဲ။ ဇာတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ လောကော၊သည်။အန္တဝါ၊အဆုံးရှိ၏။ဇာတိဝါ၊သို့လည်းကောင်း။ လောကော၊သည်။အနန္တဝါ၊ ရှိ။ဇာတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ တံ ဓမ္မဇာတံ၊သည်။ဇီဝံ၊မည်၏။တံ၊ထိုဇီဝမည်သော တရားသဘော သည်။သရီရံ၊ကိုယ်မည်၏။ဇာတိဝါ၊သို့လည်းကောင်း။ဇီဝံ၊ သည်။ အညံ၊ တည်း။ သရီရံ၊ သည်။ အညံ၊ တည်း။ ဇာတိဝါ၊ သို့ လည်းကောင်း။ တထာဂတော၊သည်။ ပရမ္မရဏာ၊၌။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ တထာဂတော၊ သည်။ ပရမ္မ

ရဏာ၊ ဉ်။နဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဣတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ တထာဂတော၊သည်။ ပရမ္မရဏာ၊ ဉ်။ ဟောတိ၊ ၏။ နဟောတိစ၊ ဖြစ်။ ဣတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။တထာဂတော၊ သည်။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်။ န နဟောတိ၊ မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်။ ဣတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ န အာဇာနာမ၊ မသိကုန်။ ဣတိ၊သို့။တေပရိဇ္ဇာဇကာ၊ တို့သည်။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ တေဟိ ပရိဇ္ဇာဇကေဟိ၊ တို့သည်။ (ကတ္တားထည့်)။ ဧဝံဝစနေ၊ ဤသို့သော စကားကို။ ဝုစ္စာ၊ သော်။ ပေါဋ္ဌပါဒေါ၊ သော။ ပရိဇ္ဇာဇကော၊ သည်။ တေ ပရိဇ္ဇာဇကေ၊တို့ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံအဝေါစ၊ နည်း၊ ဘော၊ အရှင်တို့။ အဟမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သမဏာဿ၊ သော။ ဂေါတမဿ၊ ၏။ ''သည်, လည်းဟူ''။ ဒေသိဿံ၊ သော။ ဧကံသိကံ၊ မဖောက်မပြန် မှန်သော အဖို့ရှိသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ကိဿ၊ တစုံတခုကို။ လောကော၊ သည်။သဿတော၊ ၏။ ဣတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ပ။ နနဟောတိ၊ ဟုတ်။ ဣတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ နအာဇာနာမိ။ သိ။ အပိစ၊ စင်စစ်ကား။ သမဏော၊ သော။ဂေါတမော၊သည်။ ဘူတံ၊ ဟုတ်သော။ တစ္ဆံ၊ မှန်သော။ တထံ၊ မဖောက်မပြန်သော။ ဓမ္မဒ္ဒိတိကံ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရား၊တို့ဉ် တည်ခြင်း သဘောရှိထသော။ ဓမ္မနိယာမတံ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားဖြင့် မှတ်အပ်ထသော။ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်ကို။ပညပေတိ၊ပညတ်တော်မူ၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ ဘူတံ၊ ဟုတ်သော။ တစ္ဆံ၊ မှန်သော။ တထံ၊ မဖောက်မပြန်သော။ ဓမ္မဒ္ဒိတိကံ၊ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရား၊တို့ဉ် တည်ခြင်းသဘော ရှိထသော။ ဓမ္မနိယာမတံ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရား တို့ဖြင့် မှတ်အပ်ထသော။ ပဋိပဒံ၊ကို။ပညပေန္တသ၊ ပညတ်တော်မူသော။ သမဏာဿ၊ သော။ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားကို။ သုဘာသိတတော၊ ကောင်းစွာဆိုသောအားဖြင့်။ဝိညူ၊ ပညာရှိဖြစ်သော။ မာဒိသော၊ ငါကဲ့သို့သောသူသည်။ ကထံဟိ-ကေနကာရဏေန၊ ကြောင့်။ နာဇ္ဈုနေမော

ဒေယျနာမ၊ ဝမ်းမမြောက်အံ့နည်း။ ဧကတိ၊ သို့။ ပေါင်ပါဒါ၊သည်း အာဝေါစ၊ ၏။

စိတ္တဟတ္ထိသာရိပုတ္တပေါဠပါဒဝတ္ထု၊

၎၂၂။ အထခေါ၊ ၌။ ဒ္ဝီဟတီဟာသ၊ နှစ်ရက် သုံးရက်၏း အစွယေန၊ လွန်သဖြင့်။ စိတ္တော၊ မငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိသော။ (ခုနစ်ကြိမ် လူထွက်သောကြောင့် မငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိ၏ ဟူသတည်း)။ ဟတ္ထိ သာရိပုတ္တော၁၊ ဆင်ထိန်း သားသည်လည်းကောင်း။ တနည်းကား၊ ဟတ္ထိ သာရိပုတ္တော၊ ဆင်ထိန်းသားဖြစ်သော။ စိတ္တော၁၊ သည်လည်းကောင်း။ ပေါင်ပါဒါ၊ ပေါင်ပါဒအမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၁၊ သည်လည်းကောင်း။ ဤမေ ဒွေသဟာယကာ၊ ဤနှစ်ယောက်သော အဆွေခင်ပွန်း တို့သည်။ (ထည့်ပါ)။ ယေန ယတ္ထ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန-တတ္ထ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ ံသု၊ ကုန်၏။ပ။ (အနက်လွယ်ပြီ)။ သမန္တာ တော၊ အလုံးစုံသော အဖို့ဖြင့်။ ဝါစာယ သန္နိတောဒကေန၊ နှုတ်လှန်ထိုးသဖြင့်။ သဉ္ဇာတိ ံ၊ နှိပ်စက်ခြင်းကို။ "အပြစ်တင်ခြင်းကိုလည်းဟူ" အကံသု၊၏။ကိ ံသဉ္ဇာတိ ံအကံသု၊ အဘယ်အပြစ်တင်ခြင်းကို ပြုကုန်သနည်း ဟူမူကား။ အယံ ဘဝံ ပေါင်ပါဒါ၊ သည်။ (အဇ္ဈာနုမောဒတိ၌စပ်)။ သမဏော၊ သော။ ဂေါတမော၊ သည်။ ယာဝဒေဝ- ယံယံ ဒေဝ ဝစနံ၊ ကိုလျှင်။ ဘာသတိ၊၏။အဿဂေါတမဿ၊၏။တံတဒေဝ-တံတံ ဒေဝ ဝစနံ၊ ကိုလျှင်။ဘဂဝါ၊ား။ တေံ ဝစနံ၊ သည်။ ဒေဝေမဝ၊ ဘုရားမိန့်တော်မူကိုင်းလျှင်။ဒေံသစ္စံ၊၏။သုဂတ၊ ား။ တေံဝစနံ၊သည်။ ဒေံသစ္စံ၊ ၏။ဧကံ၊သို့။အဇ္ဈာနုမောဒတိ၊ ၏။ ခေါပန၊ စ၏။ မယံ၊ တို့သည်။ သမဏဿ၊သော။ဂေါတမဿ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ကေဝလိကံ၊စင်စစ် မှန်သောအဖို့ရှိသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ကိဿ၊ တစုံတခုကို။ လောကော၊ အတ္ထဘောသည်။ သဿတော၊ ၏။ ဧကံဝါ၊

သို့လည်းကောင်း။ပ။ နနဟောတိ၊ မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်။ ဣတ္တိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ နအာဇာနာမ၊ ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ သဉ္ဇာဂရိ်ံ၊ ကို။ အကံသု၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံ၊သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဒဓဟံ၊ သည်။ တေပရိဇ္ဇာဇကေ၊ တို့ကို။ တံဝစနံ၊ ကို။ အဧဝါစ၊ ၏။ ကိံ အဧဝါစ၊ နည်း။ပ။(အနက်တူပြီ)။ ဝိညူ၊ ပညာရှိဖြစ်သော။ မာဒိသော၊ ငါကဲ့သို့သောသူသည်။ ကထံဟိ-ကေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ နာဇ္ဈာနုမောဒေယျနာမ၊ ဝမ်းမမြောက်အုံနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဧဝါစ၊ ၏။

၄၂၃။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ဒ။ သဗ္ဗဝ၊ အလုံးစုံလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေပရိဇ္ဇာဇကာ၊ တို့သည်။ အန္ဓာ၊ ကန်းကုန်၏။ အစက္ခုကာ၊ ပညာတည်းဟူသော မျက်စိမရှိကုန်။ နေသံ၊ ထိုပရိဗိဇ်တို့တွင်။ တုံ ယေဧဝေကော၊ သင် တယောက်သာလျှင်။ စက္ခုမာ၊ ပညာတည်းဟူသောစက္ခုနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဒ။ မယာ၊ သည်။ ကံသိကာ၊ စင်စစ် မဖောက်မပြန် မှန်သော အဖို့ရှိကုန်သော။ ဓမ္မာပိ၊ တို့ကိုလည်း။ ဒေသိတာ၊ ကုန်ပြီ။ ပညတ္တာ၊ ထားအပ်ကုန်ပြီ။ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဒ။ မယာ၊ သည်။ အနေကံသိကာ၊ စင်စစ် မဖောက်မပြန် မှန်သော အဖို့မရှိကုန်သော။ဓမ္မာပိ၊ တို့ကိုလည်း။ ဒေသိတာ၊ ကုန်ပြီ။ပညတ္တာ၊ကုန်ပြီ။ (ဟိသဒ္ဒါ ခေါသဒ္ဒါတို့ကား ပဒါလင်္ကာရ။အနက်မရှိ)။ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဒ။ ကတမေ၊အဘာယမည်ကုန်သော။ အနေကံသိကာ၊ စင်စစ် မဖောက်မပြန် မှန်သောအဖို့မရှိကုန်သော။ ဧတဓမ္မာ၊ တို့ကို။ မယာ၊ သည်။ ဒေသိတာ၊ ကုန်သနည်း။ပညတ္တာ၊ထားအပ်ကုန်သနည်းဟူမူကား။ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဒ။ ပ။ (သဿတော လောကော တိဝါ အစရှိသည် အနက်တူပြီ)။ ဒေသိတော၊ဟောအပ်ပြီ။ ပညတ္တော၊ ပြီ။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဒ။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ မယာ၊ သည်။ အနေကံသိကာ၊ ကုန်သော။ ဧတဓမ္မာ၊ တို့ကို။ဒေသိတာ၊ကုန်သနည်း။ ပညတ္တာ၊ ကုန်သနည်းဟူမူကား။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ဒ။ဧတဓမ္မာ၊ ထိုသဿတော လောကာ အစရှိသော ဟရားဘို့သည်။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတ္ထသံဟိတာ၊ မိမိ၏ အစီး

အပ္ပါးသူတပါးတို့၏အစီးအပ္ပါးနှင့်စပ်ကုန်သည်။နဟောန္တိ၊ကုန်။ ဓမ္မသံဟိတာ၊ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားနှင့် စပ်ကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ကုန်။ အာဒိဗြဟ္မစရိယကာ၊သိက္ခာသုံးပါးအဓေါဠိန်းဟု ဆိုအပ်သော သာသနာတော် တည်းဟူဓသာ မြတ်သော အကျင့်၏အစမျှ သည်လည်း။နဟောတိ၊ ဖြစ်။ပ။ (နိဒ္ဒေသ အစရှိသည့် အနက်တူပြီ)။ တဿ၊ ကြောင့်။ မယာ၊ သည်း အနေကံသိကာ၊ ကုန်သော။တေဓမ္မာ၊တို့ကို။ ဒေသိတာ၊ ကုန်၏။ပညတ္တာဝ၊ ကုန်၏။

ကော်သိကဓမ္မာ

၄၂၄။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဒ။ ကတမေ၊အဘယ်မည်ကုန်သော။ ကော်သိကာ၊ ကုန်သော။ တေဓမ္မာ၊တို့ကို။မယာ၊ သည်။ပ။ (ဒေသိတာစသည် အနက်တူပြီ)။

၄၂၅။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဒ။ အတ္ထာ၊အတ္ထဘောသည်။ ကေန္တသုဒိ၊ စင်စစ်သုခဝေဒနာနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပရမ္မုဏာ၊ စုတိစိတ်၏အထက်၌။ အရောဂေါ၊မြဲသည်းတောတိ၊၏။ ဝေဝါဒိနော၊ ဤသို့ ဆိုဓလ့ရှိကုန် ထသော။ ဝေဝဒိဋ္ဌိနော၊ ဤသို့ ယူလေ့ရှိကုန် ထသော။ ဓေကော၊ အချို့ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ကုန်၏။ ဓတေသမဏဗြာဟ္မဏော၊ တို့ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ဝေဝံ၊ သို့။ ဝဒါမ၊ ၏။ ။(သစ္စံကိရ အစရှိသော ပါဠိကားဆိုသော အခြင်းအရာကိုပြသော ပါဠိတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အဋ္ဌကထာ)။ ။အာယသ္မာနန္တော၊ ဂါရဝ်တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ အတ္ထာ၊ သည်။ ကေန္တသုဒိ၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပရမ္မုဏာ၊ ၌။ အဓေဝေါ၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေဝံဝါဒိနော၊ ဤသို့ ဆိုလေ့ရှိကုန်၏။ဝေဝဒိဋ္ဌိနော၊ဤသို့ယူလေ့ရှိကုန်၏ ဟူသည်ကား သစ္စံကိရ၊ မှန်ဟပသဒ္ဒလော။ ဇုတိဝေဝံ၊သို့။ ဝဒါမိ၊၏။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်လည်း။ဒမမ္မယာ၊သည်။ဝေဝံ၊သို့။ပုဗ္ဗာ၊မေးအပ်သည်ဖြစ်၍။ အာမ၊ ဤသို့ ဆိုဓလ့ရှိကုန်သည် ဤသို့ ယူလေ့ရှိကုန်သည် မှန်၏။ ဇုတိ၊သို့။ ပဋိဇာနန္တိ၊ကုန်၏။အဟံ၊သည်။ တေသမဏဗြာဟ္မဏော၊

ပို့ကို။ ဧဝံသို့။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ကို ဝဒါမိ နည်းဟူမူကား။ အာယဿ္မန္တော၊ ပို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ကေန္တသုခံ၊ စင်စစ် သုခဝေဒနာနှင့် ပြည့်စုံသော။ လောကံ၊ လောကကို။ ဇာနံဇာနန္တော၊ ညာဏ်ဖြင့် သိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဿံပဿန္တော၊ ညာဏ်တည်းဟူသော မျက်စိဖြင့် မြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရထအာဝိစပန့်၊ နေကုန်သလော။ ဒုတိ၊ သို့။ ဝဒါမိ ၏။ ဆုတံ၊ သို့။ မယာ၊ သည်။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်ကုန်သော့။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ မယံ၊ တို့သည်။ ကေန္တသုခံ၊ သော။ လောကံ၊ ကို။ ဇာနံ-ဇာနန္တော၊ ၏။ နောဝိဟာရာမ၊ ကုန်။ ဒုတိ၊ သို့။ ဝဒေယ္ယ၊ ကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ တေသမဏဗြာဟ္မဏော၊ တို့ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ကိံ ဝဒါမိ၊ နည်းဟူမူကား။ အာယဿ္မန္တော၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဧကံရုက္ခံ ဝါ၊ တညွတ်ပတ်လုံး လည်းကောင်း။ ဧကံဒိဝသံ ဝါ၊ တနေ့ပတ်လုံး လည်းကောင်း။ ဥပမုဟုတ္တံ ဝါ၊ ညွတ်ထက်ဝက် ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ ဥပမုဒိဝသံဝါ၊ နေ့ထက်ဝက်ပတ်လုံးလည်း ကောင်း။ ဧကေန္တသုခီ ံ၊ သော။ အတ္ထာနံ၊ အတ္တဘောကို။ သမ္မဇာနာ ထအာဝိပန၊ မဖောက်မပြန် သိကုန်သလော။ ဒုတိ၊ သို့။ ဝဒါမိ ၏။ ဒုတိ၊ သို့။ မယာ၊ သည်။ ပုဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ကို့သည်။ မယံ၊ တို့သည်။ ကေန္တသုခီ ံ၊ သော။ အတ္ထာနံ၊ ကို။ နောသမ္မဇာနာမ၊ ကုန်။ ဒုတိ၊ သို့။ ဝဒေယ္ယ၊ ကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ တေသမဏဗြာဟ္မဏော၊ တို့ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ကိံ ဝဒါမိ၊ နည်းဟူမူကား။ အာယဿ္မန္တော၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ကေန္တသုခဿ၊ စင်စစ် ချမ်းသာဖြစ်သော။ လောကဿ၊ ကို။ သဒ္ဓိ ကိုရိသာယ၊ ၄ာ။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းတည်း။ အယံ၊ ကား။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တည်း။ ဒုတိ၊ သို့။ ဇာနာထအာဝိပန၊ သိကုန်သလော။ ဒုတိ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဒုတိ၊ သို့။ မယာ၊ သည်။ ပုဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ နောဇာနာမ၊ ကုန်။ ဒုတိ၊ သို့။ ဝဒေယ္ယ၊ ကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ တေမဏဗြာဟ္မဏော၊ တို့ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ကိံ ဝဒါမိ၊ နည်းဟူမူကား။ အာယဿ္မန္တော၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ယာဒေဝတာ၊ တို့သည်။

(တာကားအနှက်မရှိ)။ ဧကန္တသုခံ၊သော။လွှောကံ၊ကို။ဥပပဇ္ဇ၊
ရောက်ကုန်၏။ မာရိသာ၊ အရှင်တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဧကန္တ
သုခဿ၊ ဧကန်စင်စစ် ချမ်းသာဖြစ်သော။ လောကဿ၊ကို။ သ
ကိရိယာယ၊ဌာ။ သုပ္ပဋိပန္နာ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်ကုန်သည်။ အတ္ထ-
ဘာဝထ၊ ဖြစ်ကုန်၏လော။ မာရိသာ၊တို့။ ဝုမှေ တို့သည်။ ဧကန္တ
သုခဿ၊သော။လောကဿ၊ကို။သ္ဓိကိရိယာယ၊ဌာ။ဥဇုပ္ပဋိပန္နာ၊
ကောင်းစွာကျင့်ကုန်သည်။ အတ္ထ-ဘာဝထ၊ ကုန်၏လော။ ဟိ-တ
ဒေဝသစ္စံ၊ ၏။ မာရိသာ၊တို့။ မယမ္ပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဧဝံပဋိပန္နာ၊
ဤသို့ ကောင်းစွာ ကျင့်ကုန်သည်။ ဖြောင့်စွာ ကျင့်ကုန်သည်။
ဟုတ္ထာ၊ ၍။ ဧကန္တသုခံ၊သော။ လောကံ၊ သို့။ ဥပပန္နာ၊ ကုန်၏။
ဧဒံဝစနံ၊ ကို။ ဘာဝသမာနာနံ၊ ဆိုကုန်သော။ တာသံ-ဒေဝတာနံ၊
တို့၏။ သန္ဒံ၊ အသံကို။ သုဏာဝထအပိပန၊ ကြားဘူးကုန်သလော။
ဧတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ မယာ၊သည်။ ပုဋ္ဌာ၊ ကုန်
သော။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ မယံ၊တို့သည်။ ဝံသဒ္ဓံ၊
ကို။ နောသုဏာဝမ၊ မကြားဘူးကုန်။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။
ပေါဋ္ဌပါဒ၊ဌ။မယာ၊သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ဆိုလတ္တံ့သော။ တံဝစနံ၊ကို။
တွံ၊သည်။ ကိံမညသိ၊အသို့အောက်မေ့သနည်း။ ဝံသန္တေ၊ဤသို့
ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တေသံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ဘာသိတံ၊
စကားသည်။ အပ္ပါဋိဟီရကတံ၊ အံ့ဖွယ်မရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။
''ဝဋ္ဋိဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်သည်၏ အဖြစ်သည်, လည်းဟူ''။
သမ္မဇ္ဇတိနန္၊ဖြစ်သည်မဟုတ်တုံလော။ ''ဖြစ်သလော,လည်းဟူ''။
ဧတိ၊ဤသို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဇဝါစ၊၏။ ဘဒန္တေ၊ရား။ဝံသန္တေ၊
ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အဒ္ဓါဇေါ၊ စင်စစ်လျှင်။ တေသံ သမဏ
ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ဘာသိတံ၊ သည်။ အပ္ပါဋိဟီရကတံ၊ သည်။
သမ္မဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဧတိ၊ သို့။ ပေါဋ္ဌပါဇေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။
အဇဝါစ၊ ၏။

၄၂၆။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဒ။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့
နည်းဟူမူကား။ ပုရိသာ၊ သည်။ ဇေံ၊ သို့။ ဝဇေယျ၊ ၏။ ကိံ

ဝဒေယျ၊ နည်းဟူမူကား။ **အဟံ၊သည်။** (ဋ္ဌဂါမိဠ်စပ်)။ ဋ္ဌမသို့ ဒုနပဒေဒ်၌။ ယာဋ္ဌတို့၊သည်။ **ဇနပဒကလျာဏီ၊**ဇနပုဒ် သူတို့ထက် **အဆင်း**သဏ္ဌာန် အစရှိသည် **တို့ဖြင့်** တင့်တယ်၏။ "**ဇနပဒ ကလျာဏီ** အမည်ရှိ၏,လည်းဟူ"။ **တံ၊ ထိုဇနပဒ** ကလျာဏီကို။ **ဒိဋ္ဌောမိ၊**၏။ တံ၊ ထိုဇနပဒကလျာဏီကို။ **ကာမေမိ၊** တောင့်တ၏။ **ဒုတိ၊** သို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ **ဧဝံ၊** သို့။ **အနည်၊** တပါးကုန်သော ယောက်ျားတို့သည်။ (ကတ္တားထည့်)။ **ဝဒေယျုံ၊** ကုန်ရာ၏။ ကိံ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာသနည်း ဟူမူကား။ **အန္ဓော ပုရိသ၊**အိုယောက်ျား။ တုံ၊သည်။ ယံ **ဇနပဒကလျာဏိံ၊ အကြင် ဇနပဒကလျာဏီကို။** ဋ္ဌဿိ၊ ၏။ ကာမေသိ၊ တောင့်တ၏။ **တံ၊** တံ **ဇနပဒ** ကလျာဏိံ၊ ကို။ မတ္တိယိတိဝါ၊ မင်းသမီးဟူ၍ လည်း**ကောင်း။** **ဗြာဟ္မဏိတိဝါ၊**ပုဏ္ဏားသမီးဟူ၍လည်းကောင်း။ **ဝေဿိတိဝါ၊** ကုန်သည် သမီးဟူ၍ လည်း**ကောင်း။** **သုဒ္ဓိတိဝါ၊** သူဆင်းရဲသမီးဟူ၍လည်းကောင်း။ **ဇာနာသိ၊**သိ၏လော။ ဋ္ဌတိ၊ ဤသို့၊ဝဒေယျုံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ ဋ္ဌတိ၊ဤသို့၊ပုဋ္ဌော၊ **မေးအပ်**သော။ သောပုရိဒသော၊ သည်။အဟံ၊ ငါသည်။နောဇာနာမိ၊ မသိ။ ဋ္ဌတိ၊ သို့။ဝဒေယျ၊ဆိုရာ၏။ တမေနံ၊ထိုယောက်ျားကို။ **ဧဝံ** သို့။**အ**ညော၊ တို့သည်။ဝဒေယျုံ၊ကုန်ရာ၏။ ကိံ ဝဒေယျုံ၊ ရာသနည်းဟူမူကား။ **အန္ဓော ပုရိသ၊**အို-ယောက်ျား။ တုံ၊သင်သည်။ ယံ**ဇနပဒ** ကလျာဏိံ၊ကို။ ဋ္ဌဿိ၊ အလိုရှိ၏။ ကာမေသိ၊၏။ တံ**ဇနပဒကလျာဏိံ၊** ကို။ **ဧဝံနာမာတိဝါ၊** ဤသို့ အမည်ရှိ၏ ဟူ၍လည်းကောင်း။ **ဧဝံ ဂေါတ္တာတိဝါ၊** ဤသို့ အနွယ်ရှိ၏ ဟူ၍လည်းကောင်း။ **ဇာနာသိ၊** လော။**ဒီဃာတိဝါ၊**ဖြင့်၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ ရဿာတိဝါ၊နိမ့်၏ ဟူ၏ဟူ၍လည်း**ကောင်း။မဇ္ဈိမာတိဝါ၊**မနိမ့်မမြင့် ရှိ၏ဟူ၍ လည်း **ကောင်း။ ဇာနာသိ၊** လော။ ကာဠီတိဝါ၊ ညိုသော အဆင်းရှိ၏ ဟူ၍ လည်းကောင်း။ သာမာတိဝါ၊ ရွှေသောအဆင်း ရှိ၏ဟူ၍ လည်း**ကောင်း။** မင်္ဂုရဆ္ဆဝိတိဝါ၊ ပြောက်သော အဆင်းရှိ၏ဟူ၍ လည်း**ကောင်း။** **ဇာနာသိ၊**လော။**အမုကသ္မိံ ဂါမေတိဝါ၊** ဤရွာ၌

ဟူ၍လည်းကောင်း။ (အမုကသို့ လိုက်ပါ)။ အမုကသို့နဂမေတိ ဝါ၊ ဤနိုဂုံးဌဟူ၍လည်းကောင်း။ အမုကသို့နဂရေတိဝါ၊ ဌဟူ၍ သည်းကောင်း။ဇာနာသိ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ အဓိပ္ပေတိ၊ တိုသည်။ ပုဗ္ဗေဝ၊ သော။ သောပုရိသော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။နောဇာနာမိ၊ သိ။ ဣတိ၊သို့။ဝဒေယျ၊ ၏။ တဓမ္မံ ပရိဝံ၊ကို။ အပ္ပေ၊ တိုသည်။ ဧဝံဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ အမ္ဘော ပုရိသ၊ယောဂျာဂး။ တုံ၊ သင်သည်။ ယံဇာနပဒကလျာဏိံ၊ ကို။ နဇာနာသိ၊သိ။ နပဿတိ၊မြင်။ တံဇာနပဒကလျာဏိံ၊ ကို။ တုံ၊ သည်။ဣဓ္ဆသိ၊ လော။ ကာမေသိ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။အပ္ပေ၊ တိုသည်။ ပုဗ္ဗေဝ၊ သော။ သောပုရိသော၊သည်။အာမဝါတိ၊အော်-ဟုတ်၏ဟု။ဝဒေယျ၊၏။ ပေါဌပါဒ၊ဒ။မယာ၊ သည်။ဝုစ္စမာနံ၊သော။တံဝစနံ၊ကို။ တုံ၊သည်။ ကိံမညသိ၊ နည်း။ဧဝံသန္တေ၊သော်။တသုပုရိသသ၊၏။ ဘာသိတံ၊ စကားသည်။ သုဒ္ဓါဋ္ဌိဟိရကတံ၊ အုံဖွယ် မရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ (အရှိန်အစော် မရှိသည်၏ အဖြစ်သည်,လည်းဟူ)။ သမ္ပဇ္ဇတိနန္၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်တုံလော။ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘဂ္ဂေ၊ရား။ဧဝံသန္တေ၊ သော်။ အဒ္ဓါဧခါ၊ စင်စစ်လျှင်။ တသု ပုရိသသ၊၏။ဘာသိတံ၊ သည်။ အပ္ပဋိဟိရကတံ၊ အရှိန်အစော် မရှိသည်၏အဖြစ်သည်။သမ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ပေါဌပါဒ၊ဒ။ဧဝမေဝဧခါ၊ ထို့အတူလျှင်။ အတ္ထာ၊ သည်။ ဧကန္တသုခီ၊ စင်စစ်ချမ်းသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊၏။ပရမ္မရဏာ၊ဌ်။ အရောဂေါ၊ မြဲသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဣတိ၊သို့။ ယေ ကေသမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ တိုသည်။ ဧဝံဝါဒိနော၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိကုန်သည်။ ဧဝံ ဒိဋ္ဌိနော၊ ဤသို့ ယူလေ့ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ တေ သမဏ ဗြာဟ္မဏေ၊ တိုသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊၍။ဧဝံ၊သို့။ဝဒါမိ၊ ၏။ ကိံဝဒါမိ၊ နည်းဟူမူကား။ အာယဿ္မန္တေ၊တို့။တုမှေ၊ တိုသည်။ အတ္ထာ၊ သည်။ ဧကန္တသုခီ၊ သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ပရမ္မရဏာ၊ဌ်။ အရောဂေါ၊သည်။ဟောတိ၊

(၄၀၆)　　သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နှိုင်းယှဉ်ချက်

ဆို။ ဧဝံဝါဒိနော၊ ဤသို့ ဆိုလေ့ရှိကုန်၏ ဟူသည်။ ဧဝံဒိဋ္ဌိနော၊ ဟူသည်ကား။ သစ္စံကိရ၊လော။ ဇုတ်၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ ၏။ တေသမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။မေမယာ၊ သည်။ ဧဝံ၊သို့။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ် ကုန်သည်။ဟုတ္တွာ၊၍။အာမာတိ၊ ဩဝ်-ဟုတ်၏ဟု။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံကုန်၏။ပ။ (ကျာဟံဧဝံဒိဋ္ဌိ ဝဒါမိ အစရှိသည် အနက်တူပြီ)၊။

၄၂၇။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ဒ။သေယျထာပိ၊ဥပမာဟထူးတုံ။ ပုရိသော၊ သည်။ စတုမဟာပထေ၊ ခရီးလေးကြောင်းတို့ဆုံရာ၌။ (ဌိတသထည်ပါ)။ဌိတသ၊ သော။ ပါသာဒသ၊ ပြာသာဒ်၏။ (နိသေကိုဉ်စပ်လေ)။'သို့, လည်းဟူ'။အာရောဟကာယ၊တက်ခြင်းငှာ။ နိသေကို၊လှေခါးကို။ ကရေယျ၊၏။တမေနံ ပုရိသံ၊ ကို။အညေ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ကိံဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာသနည်းဟူမူကား။ အမ္ဟာကပုရိသ၊ယောကျ်ား။ တွံ၊ သည်း ယသပါသာဒသ၊၏။(နိသေကိုဉ်စပ်)။''သို့, လည်းဟူ''။အာရောဟကာယ၊ငှါ။နိသေကို၊ကို။ကရောတိ၊ ၏။ တံပါသာဒံ၊ကို။ ပုရိုထို မာယ၊သော။ဒိသာယ၊ဝါ၊ ဦးလည်းကောင်း။ ဒက္ခိဏာယ၊ သော။ ဒိသာယဝါ၊ ဦးလည်းကောင်း။ ပစ္ဆိမာယ၊သော။ ဒိသာယဝါ၊ ဦးလည်းကောင်း။ ဥတ္တရာယ၊သော။ ဒိသာယဝါ၊ ဦးလည်းကောင်း။ ဥဇ္ဈရာတိဝါ၊ မြင့်၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ နီစောတိဝါ၊ နိမ့်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း။ မဇ္ဈိမောတိဝါ၊ အလတ်ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ''အလယ်ဟူ၍ လည်းကောင်း, လည်းဟူ''။ ဇာနာသိ၊ လော။ ဇုတိ၊ သို့။ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဇုတိ၊ သို့။ အညေဟိ၊ တို့သည်။ ပုဋ္ဌော၊သော့။သောပုရိသော၊သည်။အဟံ၊ သည်။ နောဇာနာမိ၊ သိ။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။ တမေနံ ပုရိသံ၊ ကို။ အညေ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ကိံဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာသနည်းဟူမူကား။ အမ္ဟာကပုရိသ၊ ယောကျ်ား။ တွံ၊ သည်။ ယံပါသာဒံ၊ ကို။ နဇာနာသိ၊ သိ။ နပဿသိ၊ မမြင်။ တသ ပါသာဒသ၊ ၏။''သို့, လည်းဟူ''။ အာရောဟကာယ၊ ငှါ။နိသေကိုံ၊ ကို။ တွ၊သည်။ ကရောသိ၊လော။ ဇုတိ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။

ဇုတိ၊သို့။ အညေဟိ၊ တို့သည်။ ပုဋ္ဌော၊ သော။ သော ပုရိသော၊ သည်။ အာမာတိ၊ ဩဂ်-ဟုတ်၏ဟု။ ဝဒေယျ၊ ၏။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဒ။ မယာ။သည်။ဝုစ္စမာနံ၊ သော။တံ ဝစနံ၊ကို။ ကွဲ၊သည်။ ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ အောက်မေ့သနည်း။ ဒဝံသန္တေ၊ သော်။ တသ-ပုရိသဿ၊ ၏။ ဘာဝသိတံ၊ စကားသည်။ အပ္ပဋိဇိဟိရကတံ၊ သည်။ သမ္မဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဇုတိ၊သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဒဝံသန္တေ၊ သော်။ အဒ္ဓါဓုခါ၊ လျှင်။ တသ ပုရိသဿ၊ ၏။ ဘာဝသိတံ၊ သည်။ အပ္ပဋိဇိဟိရကတံ၊ သည်။ သမ္မဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဇုတ်၊ သို့။ ပေါဋ္ဌပါဒေါ၊ သည်။အဝေါစ၊၏။ပေါဋ္ဌပါဒ၊ဒ။ဝေမေဝ၊လျှင်။ပ။(အကြင်း ရှေ့နှင့် အနက်တူပြီ၊ ဤသို့မြတ်စွာဘုရားသည်တပါးကုန်သောသူတို့၏ အယူ၏ဝဋ်ဆင်းရဲမှ မထွက်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြပြီး၍ ယခု အခါဤ မိမိအယူ၏ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါ ''တယော ခေါ မေ ပေါဋ္ဌပါဒ'' အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ။ထိုပါဠိ၏အဋ္ဌကား)။

တယောအတ္ထပဋိလာဘ

၄၂၇။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ဒ။ အတ္ထပဋိလာဘာဝ၊ အတ္ထဘောကိုရခြင်း တို့သည်။ဇုမေတယော၊ဤသုံးပါး တို့တည်း။ တယော၊ သုံးပါးဟူသည်တို့ကား။ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ ဩဋ္ဌာရိကော၊ ရုန့်ရင်းသော။ အတ္ထပဋိလာဘော၊ အတ္ထဘောကို ရခြင်းလည်းကောင်း။ မနောမယော၊ စျာန်စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော။အတ္ထပဋိလာဘော၊ လည်းကောင်း။ အရူပေါ၊ ရုပ်မရှိသော။ အတ္ထပဋိလာဘော၊ လည်းကောင်း။ ဇုတိဇုမေတယော၊တို့တည်း။ပေါဋ္ဌပါဒ၊ဒ။ကတမော၊လျှင်။ ဩဋ္ဌာရိကော၊ သော။ အတ္ထပဋိလာဘော၊ အတ္ထဘောကို ရခြင်းနည်းဟူမူကား။ ရူဒိ၊ ရုပ်ရှိသော။ စာတုမဟာဘူတိကော၊ လေးပါးသော မဟာဘူတ်ကြောင့်ဖြစ်သော။ကဗဠီကာရာဟော၊ကဗဠီကာရအာဟာရလျှင် အစာရှိသော။ယော အတ္ထပဋိလာဘော၊ သည်။အတ္ထိ၊ ၏။

အယံအတ္တာပဋိလာဘော၊ သည်။ သြဋ္ဌာရိကော၊ သော။ အတ္တာပဋိလာဘော၊မည်၏။ (ဤရုန်ရင်းသောအတ္တဘောကိုရုခြင်းဖြင့်အဝိစီရဲမှစ၍ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီ အဆုံးရှိသော ကာမတဆယ့်တဘုံ၌ ဖြစ်ခြင်းကိုပြတော်မူ၏။ ။ကတမော၊ လျင်။ မနောမယော၊ ဈာန်စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော။ အတ္တာပဋိလာဘော၊ အတ္တဘောကို ရခြင်း နည်းဟူမူကား။ ရူပီ၊သော။ မနောမယော၊ သော။ သဗ္ဗင်္ဂ ပစ္စင်္ဂီ၊သော။ အဟီနိန္ဒြိယော၊ မယုတ်သော ဇုန္ဒြေရှိသော။ ယော အတ္တာပဋိလာဘော၊ သည်။အတ္ထိ၊၏။ အယံ အတ္တာ ပဋိလာဘော၊ သည်။ မနောမယော၊ သော။ အတ္တာပဋိလာဘော၊ မည်၏။ [(ဤမနောမယဖြစ်သော အတ္တဘောကို ရခြင်းဖြင့် ပဌမဈာန်ဘုံမှစ၍ အကနိဋ္ဌဗြဟ္မာဘုံ အဆုံးရှိသော ရူပါဝစရဘုံကို ပြတော်မူ၏)။ ကတမော၊အာဘယသည်လျင်။အရူပေါ၊ နာမ်ဖြစ်သော။ အတ္တာပဋိလာဘော၊ နည်း။ အရူပီ၊ ရုပ်မရှိသော။ သညာမယော၊ သညာကြောင့်ဖြစ်သော။ ယော အတ္တာပဋိလာဘော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ အတ္တာ ပဋိလာဘော၊ သည်။ အရူပေါ၊ နာမ်သာဖြစ်သော။ အတ္တာပဋိလာဘော၊မည်၏။ (ဤနာမ်သာဖြစ်သော အတ္တဘောကို ရခြင်းဖြင့် အာကာသာနဉ္စာယတနဘုံမှစ၍ နေဝသညာနာသညာယတန ဗြဟ္မာဘုံ အဆုံးရှိသော အရူပဘုံကို ပြတော်မူ၏။

၄၂၃။ ဖေါဋ္ဌပါဒ၊ ဒ။အဟံ၊ ငါသည်။သြဋ္ဌာရိကဿ၊ သော။ အတ္တာပဋိလာဘဿဝိ၊ အတ္တဘောကိုရခြင်းကိုလည်း။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။"ပျောက်စေခြင်းငှါ,လည်းဟူ"။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေမိ၊ ဟု၊ယထာပဋိပန္နာနံ၊ ဟောတော်မူတိုင်း ကျင့်ကုန်သော။ ဝေါ-တုမှာကံ၊ တို့အား။ သံကိလေသိကာ၊ စိတ်ကိုညစ်ညူးစေတတ်ကုန်သော။ "စိတ်ကို ပူပန်စေတတ်ကုန်သော,လည်းဟူ"။ ဓမ္မာ၊ အကုသိလဘရားတို့သည်၊ ပဟီယိသန္တိ၊ ပျောက်ကုန်လတ္တံ့။ ဝေါဒါနိယာ၊ စိတ်ကို ဖြူစင်စေတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ သဲ့မထဘရား ဝိပဿနာ တရားတို့သည်။အာဘိဝါသိသန္တိ၊ ပွါးကုန်လတ္တံ့။ ပညာပါရိပူရိဉ္စ၊ မဂ်နှင့် ယှဉ်သော ပညာတို့၏ ပြည့်စုံခြင်းကို

လည်းကောင်း။ဝေပုလ္လတ္တဆ္ဆ၊မဂ်ပညာဖိုလ်ပညာ၏ပြန့်ပွါးခြင်းဌာ
ရောက်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ဒိဋ္ဌဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်
ဖြစ်သော ကိုယ်၏အဖြစ်ဌာလျှင်။ သယံ၊ မိမိကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ-
အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္ဆိကတ္တာ၊ ၍။ ဥ
သမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရိသတိ၊ နေရလတ္တံ့။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်၊
အဓေါစ၊၏။ပေါဌပါဒ၊ဒ။သိယာခေါပန၊ ရံခါလျှင်။ဝတ၊သင်၏၊
ဧဝံ ပရိဝိတက္ကော၊သည်။ အဿဘဂဝေယျ၊ ရာ၏။ (သိယာသဒ္ဒ
ကား ကဒါစိ အနက်ရှိသော နိပါတ် ပုဒ်တည်း။ အာချာတ်
မဟုတ်)။ကိံဘဂဝေယျ၊ နည်းဟူမူကား။ သမထဝိပဿနာသမဂ်
ပုဂ္ဂလာနံ၊သမထဝိပဿနာနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ (သမ္ဘန်
ထည့်ပါ)။သံကိလေသိကာ၊ ကုန်သော။ "စိတ်ကို ပူပန်စေတတ်
ကုန်ဟသော,လည်းဟူ"။ ဓမ္မာ၊ အကုသိလတရားတို့သည်။ ပဟာ
ယိသန္တိ၊ပျောက်ကုန်လတ္တံ့။ ဝေဒါနိယာ၊ စိတ်ကိုဖြူစင်စေတတ်
ကုန်ဟသော။ ဓမ္မာ၊ သမထဝိပဿနာတရားတို့သည်။ အဘိဝဍ္ဎိ
ပွါးကုန်လတ္တံ့။သောသမထဝိပဿနာသမဂ်ပုဂ္ဂလော၊ ထိုသမထ
ဝိပဿနာနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (ကတ္တားထည့်)။ ပညာ
ပါရိပူရိန္တ၊ မဂ်ပညာ ဖိုလ်ပညာ၏ပြည့်စုံခြင်းကို လည်းကောင်း
ဝေပုလ္လတ္တာန္တ၊မဂ်ပညာဖိုလ်ပညာ၏ပြန့်ပွါးခြင်းကိုလည်းကောင်း
ဒိဋ္ဌဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်ဌာလျှင်။ သယံ
တိုင်။အဘိညာ-အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။(ထူးသော
ဉာဏ်ဖြင့်, ဟု ကရိဏ်း အနက်ဌ ယောဇနာ၍ သစ္ဆိကတ္တာဌ်
သော်လည်းစပ်)။ သစ္ဆိကတ္တာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံ စေ၍၊
ဝိဟရိသတိ၊လတ္တံ့။ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့နေသော်လည်း။ (စသဒ္ဒ
ကား အရုဏုဂ္ဂေ ဇောတကတည်း)။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲစွာသော၊
ဝိဟာရော၊နေရခြင်းသည်။ ဘဝိသတိ၊လတ္တံ့။ ဇုတိ-ဖြစ်သောပရိဉ
တက္ကော၊သည်။သိယာ၊ရံခါ။ဘဂဝေယျ၊ ၏။ပေါဌပါဒ၊ဒ၊ဧတံကာ
ရဏံ၊ကို။တနည်းကား၊ဧတံဝိဟရဏံ၊ထိုသို့နေခြင်းကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့
ဆင်းရဲစွာနေခြင်းဟူ၍။ နခေါပနဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အပ်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်၊

နဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊နည်း။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ဝေရူပဿ၊ဤသို့သဘောရှိသော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ အား။ (ထည့်ပါဦး)။ သံကိလေသိကာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာစေဝ၊တို့သည်လည်း။ပဟိယိဿန္တိ၊ကုန်လတ္တံ့။ဝေဒါနိုယာ၊ ကုန်သော။ဓမ္မာစ၊တို့သည်လည်း။အာဘိဝါဓိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ဝေရူပေါ၊သော။ပုဂ္ဂလော၊သည်။ (ကတ္တားထည့်)။ ပညာပါရိပူရိဆ္ဆ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝေပုလ္လတ္တာဆ္ဆ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ဋ္ဌသျှင်။သယံ၊တိုင်။ အာဘိညာ-အာဘိညာယ၊ ထူးသော ပစ္စေကဉာဏ်ဖြင့်။ သစ္ဆိကတ္တာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟာရိသတိ၊ လတ္တံ့။ ပါမုဇ္ဇဩဝ၊ ဝမ်းမြောက် ခြင်းသည်လည်း။ ဘဝိသတိ၊ လတ္တံ့။ ဒိတိစ၊ နှစ်လိုခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ပဿဒ္ဓိစ၊နိဝမကာယ၏ ငြိမ်းခြင်းသည် လည်းကောင်း။ သတိစ၊ သတိ၏ ထင်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ သမ္မဇညဆ္ဆ၊ ပညာ၏ ပွါးခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သုခေါ၊ ချမ်းသာသော။ ဝိဟာရောစ၊ နေခြင်းသည်လည်း။ ဘဝိသတိ၊ လတ္တံ့။ တဿ၊ကြောင့်။ ဧတံဝိဟရထာံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆင်းရဆ်ာ နေခြင်းဟူ၍။ နဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အပ်။ (ဤသို့သမျှန်)။

၄၃၀။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ဒ။အဟံ၊သည်။ မနောမယဿ၊ စျာန်စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော။ အတ္တာပဋိလာဘဿ၊ကိုလည်း။ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ''ပျောက်စေခြင်းငှါ,လည်းဟူ''။ ဓမ္မံ၊ ကို။ဒေသေမိ၊ ၏။ယထာပဋိပန္နာနံ၊ငါဟောတိုင်းကျင့်ကုန်သော။ ဝေါတုမ္မာကံ၊ ဟိုအား။ပ။ (သံကိလေသိကာ ဓမ္မာ အစရှိသည် တူပြီ)။ နဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အပ်။ကဿ၊ကြောင့်။နဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊နည်း။သံကိလေသိကာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာစေဝ၊ တို့သည်လည်း။ ပဟိယိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့ ။ပ။ သုခေါ၊ သော။ ဝိဟာရောစ၊ သည်လည်း။ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧတံ တဿ၊ထို့ကြောင့်။ ဧတံဝိဟရထာံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆင်းရဲစွာ နေခြင်းဟူ၍။ နဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အပ်။

၄၃၁။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ဒ။အဟံ၊သည်။အရူပဿ၊သော။ အတ္တာပဋိလာဘဿ၊ကိုလည်း။ပဟာနာယ၊ငှါ၊ပ။(အကြွင်းအနက်တူပြီ)။

၄၃၂။ ပေါဠပါဒ၊ ဒ။ ပဓေ့၊ တပါးကုန်သော သူတို့သည်။ အမွေ၊ တို့ကို။ ဝံ၊ ဤသို့။ စေပုဏ္ဏယျုံ၊ အကယ်၍ မေးကုန်အံ့။ ကိ'ပုဏ္ဏယျုံ၊နည်းဟူမူကား။အာဝုသော၊ငါ့ရှင်ဂေါတမ။ ယသ အတ္ထပဋိလာဘသ၊ကို။ပဟာနာယ၊ငါ။တုမှေ၊တို့သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေထ၊ ကုန်၏။ပ။ (ယထာပဋိပန္နာနံ စသည် အနက်တူပြီ)။ ဝိဟရိဿထ၊ နေရကုန်လတ္တံ့။ ဇ္ဈတိ၊ ဤသို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဒေသေထ၊ ကုန်၏။ သြဠာရိကော၊ သော။ သော အတ္ထပဋိလာဘော၊ သည်။ ကတမောပန၊ အဘယ်နည်း။ ဇ္ဈတိ၊ သို့။ စေပုဏ္ဏယျုံ၊ကုန်အံ့။ ဧဝံ။ဤသို့မေးကုန်သည်ရှိသော်။ တေသံ၊ထိုသူတပါး တို့အား။ မယံ၊ တို့သည်။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊သို့။ ဗျာကရေယျာမ၊ ကြားကုန်ရာ၏။ ကိ ဗျာကရေယျာမ၊ အဘယ်သို့ ကြားကုန်ရာသနည်း ဟူမူကား။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ယသ-သြဠာရိကအတ္ထပဋိလာဘသ၊ အကြင် ရုန့်ရင်းသော အတ္ထဘော ကို ရခြင်းကို။ ပဟာနာယ၊ငါ။ မယံ၊တို့သည်။ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေမ၊ ကုန်၏။ပ။ (ယထာ ပဋိပန္နာနံ စသည်အနက်တူပြီ)။ဝိဟရိဿထ၊ ကုန်လတ္တံ့။ဇ္ဈတိ၊သို့။မယံ၊တို့သည်။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေမ၊ ကုန်၏။ သြဠာရိကော၊ ရုန့်ရင်းသော။ သောအတ္ထပဋိလာဘော၊ သည်။ အယံဝါ၊ ဤသို့လျှင်တည်း။ ဇ္ဈတိ၊ သို့။ ဗျာကရေယျာမ၊ ကုန်၏။

၄၃၃-၄၃၄။ ပေါဠပါဒ၊ဒ။ပဓေ့၊တို့သည်။ပ။ (ဤဒုတိယဝါရ ဉ် မနောမယောပုဒ်သာ ထူးသည်။ တတိယဝါရ၌ကား အရူပေါ ဂုဒ်သာယူးသည်။ အလုံးစုံသော ပုဒ်တို့သည် အနက်ရှေနှင့်တူပြီ)။ ဒေပါဠပါဒ၊ဒ။မယာ၊သည်၊ဝုစ္စမာနံ၊သော။တံဝစနံ၊ကို။တွံ၊သည်။ ကိ'မညသိ၊ နည်း။ ဧဝံသန္တေ၊ သော်။ မမ၊ ၏။ (သမ္မုန်ထည့်)။ ဘာသိတံ၊ စကားသည်။ သပ္ပါဠိဟိရကတံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဟတ္ထက် ခြောက်သည်၏ အဖြစ်သည်။ သမ္မုတိနနု၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်တုံ လော။ ဇ္ဈကိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဧဝံ သန္တေ၊သော်။အဒ္ဓါဓေါ၊စင်စစ်။တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။ ဘာသိတံ၊

သည်။ သပ္ပါဠိဟီရကတံ၊ သည်။ သမ္မဇ္ဇတိ၊၏။ ဧတိ၊ သို့။ ပေါဋ္ဌ
ပါဒေါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၄၃၅။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဒ။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့
နည်းဟူမူကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ပါသာဒဿ၊ ၏။ (နိသေဇ္ဇံ
ဒ္ဓစပ်) ။ပြောသာဒ်သို့။ (အာရောဟဏာယဒ္ဓစပ်)။ အာရောဟဏာ
ယ၊ တက်ခြင်းငှါ။ တသေဝ ပါသာဒဿ၊ ၏လျှင်။ ဟေဋ္ဌာ၊
အောက်၌။ နိသေဇ္ဇံ၊ လှေကားကို။ ကရေယျ၊ပြုရာ၏။ တမေနံ
ပုရိသံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ အညေ၊ တပါးသောသူတို့သည်။ ဧဝံ၊
သို့။ ဝဒေယျုံ၊ကုန်ရာ၏။ ကိံ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာသနည်းဟူမူကား။
အဒ္ဓာ ပုရိသ၊ကျားတို့၊သည်။ပါသာဒဿ၊၏။ "သို့, လည်းတူ"။
အာရောဟဏာယ၊ငှါ။ နိသေဇ္ဇံ၊ကို။ကရောသိ၊ ၏။ တံ ပါသာဒံ၊
ကို။ ပုရုတ္တိမာယ၊ သော။ ဒိသာယ၊ ၌လည်းကောင်း။ပ။ ဥစ္ဆော
တိဝါ၊ မြင့်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း။ နီစော တိဝါ၊ နိမ့်၏ဟူ၍
လည်းဆိုကောင်း။ မဇ္ဈော တိဝါ၊ အလတ်ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဇာနာ
သိ၊ လော။ ဧတိ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ရာ၏။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ဧဝံ၊
သို့။ ဝဒေယျ၊၏။ ကိံ ဝဒေယျ၊ နည်းဟူမူကား။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်
တို့။ အဟံ၊ သည်။ ယသပါသာဒဿ၊၏။ "သို့, လည်းဟူ"။ အာရော
ဟဏာယ၊ငှါ။ နိသေဇ္ဇံ၊ကို။ တသေဝ ပါသာဒဿ၊ ၏လျှင်။
ဟေဋ္ဌာ၌။ ကရောမိ၊ ၏။ သော ပါသာဒေါ၊ သည်။ အယံ ဝါ၊
ဤသို့သဘောရှိ၏။ဧတိ၊သို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။ပ။ တသ္မာ ပုရိသဿ၊၏။
ဘာသိတံ၊ စကားသည်။ သပ္ပါဠိဟီရကတံ၊ အရိုန်အစေ့ရှိသည်၏
အဖြစ်သည်။ သမ္မဇ္ဇတိ နာ၊ ဖြစ်သည် မဟုတ်တုံလော။ ဧတိ၊ သို့။
ဘာဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရာ။ အဒ္ဓါ ခေါ၊ စင်စစ်။
ဝေံ သန္တေ၊ သော်။ တသ္မာ ပုရိသဿ၊၏။ ဘာသိတံ၊သည်။ သပ္ပါဠိ
ဟီရကတံ၊ အရိုန်အစေ့နှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်သည်။ သမ္မဇ္ဇတိ၊
၏။ ဧတိ၊သို့။ ပေါဋ္ဌပါဒေါ၊သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၄၃၆-၄၃၇။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဒ။ ဧဝမေဝံ ခေါ၊ ထိုအတူလျှင်။ပ။
(အကြွင်းအနက်တူပြီ)။ဝေံဝစနေ၊ကို။ ဘဂဝတော၊သည်။ ဝုတ္တေ၊

သော်။ စိတ္တော၊ မဠြမ်မသက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဟတ္ထိသာရိပုတ္တော၊ ဆင်ထိန်း သားသည်။ တနည်းကား၊ ဟတ္ထိသာရိပုတ္တော၊ ဆင်ထိန်းသားဖြစ်သော။ စိတ္တော၊ စိတ္တသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ တေံဝစနံ၊ကို။ အဝေါစ၊၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ယသ္မိံသမယေ၊ ဥ်။ သြဠာရိကော၊ သော။ အတ္ထပဋိလာဘော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုရုန်ရင်းသော အတ္ထဘောကို ရသောအခါ၌။ အသုပုဂ္ဂလသ္သ၊၏။ ''အား,လည်းဟူ''။ မနောမယော၊ သော။ အတ္ထပဋိလာဘော၊သည်။မောဃော၊ အချည်းနှီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။(မောဃသ္သကိုမောဃောအသဟုပုဒ်ဖြတ်)။အရူပေါ၊သော။ အတ္ထပဋိလာဘော၊ သည်။ မောဃော သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုရုန်ရင်းသော အတ္ထဘောကို ရသောအခါ၌။ အသုပုဂ္ဂလသ္သ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ သြဠာရိကော၊ သော။ အတ္ထပဋိလာဘော၊သည်။ သစ္ဆော၊ ထင်ရှားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ (ဤနည်းကိုမှီ၍ နောက်နှစ်ဝါရတို့ ဠ်လည်း ယောဇနာ၊လ)။ တသ္မိံသမယေ၊ထိုနာဝ်ဖြစ်သော အတ္ထဘောကို ရသောအခါ၌။ အသုပုဂ္ဂလသ္သ၊ အား။ အရူပေါ၊ သော။ အတ္ထပဋိလာဘော၊ သည်။ သစ္ဆော၊ထင်ရှားသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဒုတိယံတေံဝစနံ၊ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

အမှာ ယသ္မိံ ဘန္တေ အစ, သစ္ဆော ဟောတိတ် အဆုံး ရှိသောစကားဖြင့် စိတ္တသည် မိမိအလုံးစုံကို မသိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သုံးပါးသော အတ္ထဘောကို ရခြင်းတို့ကို ကြား၍ အတ္ထဘောကို ရခြင်းဟူသည်ကား နာမပညတ်မျှသာတည်း။ ပရမတ္ထ မဟုတ်ဟု ထုတ်ခြင်းငှာ မတတ်နိုင်။ ပရမတ္ထ သဘောကို ရခြင်းလျှင်တည်းဟု **အမှတ်ရှိ**၏။ ထိုသို့ အမှတ်ရှိသော အခါ၌ စိတ္တအား မြတ်စွာ ဘုရားသည် ဤအတ္ထဘောဠ် ရပ်အစရှိသည်တို့သာလျှင် ပရမတ္ထတို့တည်း။ အတ္ထဘောကိုရခြင်းငှာကား ပညတ်မျှသာတည်းဟု ပြတော်မူလိုသည် ဖြစ်၍ ထိုစိတ္တ၏သာလျှင် စကားကိုယူ၍ နာမပညတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်

ဆုံးဖြတ်၍ပြခြင်းငှာ ''ယသ္မိံ စိတ္တ သမယေ'' အစရှိသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာ၏ အတ္ထကား။

* စိတ္တ၊စိတ္တ။ ယသ္မိံသမယေ၊ဉ္စ။ သြဠာရိကော၊သော။ အတ္တ ပဋိလာဘော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုရုန်း ရင်းသော အတ္တဘောကို ရသောအခါ၌။ မနောမယော၊ သော။ အတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဤတိသဒ်၊ ဤသို့သော အရေအတွက်သို့။ နေဝဂ္ဂဆ္ဆတိ၊ မရောက်။ အရူပေါ၊သော။ အတ္တ ပဋိလာဘော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဤတိသဒ်၊ သို့။ နဂ္ဂဆ္ဆတိ၊ ရောက်။ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုရုန်းရင်းသော အတ္တဘောကို ရသော အခါ၌။ သြဠာရိကော၊ သော။ အတ္တပဋိလာဘောတွေဝ၊ အတ္တ-ဘောကိုရခြင်းဟူ၍သာလျှင်။ သဒ်၊ ရေတွက်ခြင်းသို့။ ဂဏ္ဆတိ၊၏။ (နောက်နှစ်ဝါရတို့၌လည်း ဤနည်းကိုမှီ၍ ယောဇနာလေ။ ဤသို့ သောစကားကို မိန့်တော်မူပြီး၍ စိတ္တကို ဖြေခွေစေခြင်းငှာ တဖန် ''သစေ တံ စိတ္တ ပုစ္ဆေယျုံ'' အစ ရှိသော ဒေသနာတော်ကို မိန့်သတည်း။ ။ထိုဒေသနာ၏ အတ္ထကား)။

၄၃၈။ စိတ္တ၊ စိတ္တ။ တံ၊ သင့်ကို။ အညေ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုစ္ဆေယျုံ၊ ကုန်အံ့။ ကိံ ပုစ္ဆေယျုံ၊ ကုန်ရာသနည်းဟူမူကား။ စိတ္တ၊ စိတ္တ။ တုံ၊ သည်။ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလ၌။ အဧဟာသိ၊ဖြစ်ဖူးပြီလော။တုံ၊သည်။ အတိတံ၊သော။ အဒ္ဓါနံ၊၌။ နအဧဟာသိ၊ မဖြစ်ဖူးသည်။ နု၊ မဟုတ်လော။ တုံ၊သည်။ အနာဂတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ဘဝိဿသိ၊ဖြစ်လတ္တံ့လော။ တုံ၊ သည်။ အနာဂတံ၊သော။ အဒ္ဓါနံ၊၌။ နဘဝိဿသိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့သည်။ နု မဟုတ်လော။တုံ၊သည်။တေရဟိ၊ဤပစ္စုပ္ပန်၌။အတ္ထိ၊ဖြစ်ဆဲလော။ တုံ၊သည်။တေရဟိ၊၌။နတ္ထိ၊ဖြစ်ဆဲမဟုတ်သည်။ နု၊ မဟုတ်လော။ ဇာတိ၊သို့။သစေပုစ္ဆေယျုံ၊ကုန်အံ့။ဧဝံ၊သို့။ပုဋ္ဌော၊သော်။စိတ္တ၊စိတ္တ။ တုံ၊သည်။ကိန္တိ၊လျှင်။ဗျာကရေယျာသိ၊နည်း။ ဇာတိ၊သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ မံ၊ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ သစေပုစ္ဆေယျုံ၊ ကုန်အံ့။ကိံ ပုစ္ဆေယျုံ၊ကုန်အံ့နည်းဟူမူကား။ တုံ၊သည်။ အတိတံ၊

သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ဠ်။အဓေဟာသိ၊လော။ ပ။ တွံ၊သည်။ ဇေတရှဟိ၊ဠ်။ နတ္ထိ၊ဖြစ်ဆဲမဟုတ်သည်။ နှ၊လော။ ဇုတိ၊သို့။ မံ၊ကို။ စေပုဇ္ဈယျုံ၊ ကုနဲအံ့။ဝေံ၊သို့။ ပုဋ္ဌော၊သော်။ ဘဂ္ဂေ၊ရား။ အဟံ့၊သည်။ ဝေံ၊သို့။ ဗျာဂရေယျံ့၊ ဖြေအံ့။ ကိံ ဗျာကရေယျံ့၊ အဘယ်သို့ ဖြေအံ့နည်းဟူ မူကား။ အဟံ၊သည်။ အတီတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ဠ်။ အဓေဟာသိံ၊ လော။ အဟံ၊ သည်။ အတီတံ၊သော။ အဒ္ဓါနံ၊ဠ်။ နအဓေဟာသိံ၊ သည်။နှ၊လော။ပ။ ဇေတရဟိ၊ဠ်။ အတ္ထိ၊ဖြစ်ဆဲဖြစ်၏။ အဟံ၊သည်။ ဇေတရဟိ၊ ဠ်။ နတ္ထိ၊ ဖြစ်ဆဲ မဟုတ်သည်။ နှ၊ မဟုတ်။ ဇုတိ၊ သို့။ ဗျာဂရေယျံ့၊အံ့။ ဘဂ္ဂေ၊ရား။ အဟံ့၊ငါသည်။ ဇေံ့ဤသို့။ ပုဋ္ဌော၊ သော်။ ဗျာကရေယျံ့၊ အံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ စိတ္တော၊ စိတ္တသည်။ ဘဂဝန္တံ့၊ ကို။ အဇေါစ၊ ၏။ (“ဇေံ ပုဋ္ဌော။ပ။ ဗျာကရေယျံ့” ဟူသော စကားကို နိဂုံးအုပ်ခြင်းငှာ ဆိုပြန်သတည်း)။ စိတ္တ၊ စိတ္တ။ တံ၊ သင့်ကို။ ဇေံ၊ သို့။ သစေပန ပုဏ္ဏယျုံ့၊ ကုန်အံ့။ ကိံ ပုဏ္ဏယျုံ့၊ကုန်သနည်းဟူမူကား။ စိတ္တ၊စိတ္တ။တော၊၏။ အတီတော၊ အတိတ်ဖြစ်သော။ ယော အတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။ အဟော သို၊ ပြီ။ တော၊ သင်၏။ သော၀အတ္တပဋိလာဘော၊ ထိုအတိတ်ဖြစ်သော အတ္တဘောကို ရခြင်းသည်လျှင်။ သစ္စော၊ထင်ရှားသည်။ဟောတိ၊ လော။အနာဂတော၊သော။အတ္တပဋိလာဘော၊သည်။ မောဃော သည်။ ဟောတိ၊ လော။ ပစ္စုပ္ပန္နော၊သော။ အတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။ မောဃော၊သည်။ ဟောတိ၊လော။ အနာဂတော၊သော။ ယော အတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တော၊ ၏။ သော၀ အတ္တပဋိလာဘော၊ထိုအနာဂတ်ဖြစ်သော အတ္တဘောကို ရခြင်းသည်လျှင်။ သစ္စော၊ ထင်ရှားသည်။ ဟောတိ၊လော။ အတီတော၊ သည်။ မောဃော၊ သည်။ ဟောတိ၊လော။ ပစ္စုပ္ပန္နော၊ သော။ အတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။ မောဃော၊ သည်။ ဟောတိ၊ လော။ တော၊ ၏။ ဇေတရဟိ၊ ယခု မျက်မှောက်၌။ပစ္စုပ္ပန္နော၊သော။ယော အတ္တပဋိလာဘော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တော၊ ၏။ သော၀ အတ္တပဋိလာဘော၊ ထိုပ[illegible]

ဖြစ်သောအတ္ထဘောကိုရခြင်းသည်လျှင်။ သစ္စော၊သည်။ဟောတိ၊ လော။ အတိတော၊သော။ အတ္ထပဋိလာဘော၊သည်။ မောဃော၊ သည်။ဟောတိ၊ လော။ အနာဂတော၊သော့။ အတ္ထပဋိလာဘော၊ သည်။ မောဃော၊ သည်။ ဟောတိ၊ လော။ ဤတိ၊ ဤသို့။ သစေ ပုဿော်ယျုံ၊ကုန်အံ့။ ဝေံပုဋ္ဌော၊ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ စိတ္တ၊ စိတ္တ။ တံ့၊သည်။ ကိန္တိ၊အဲသို့လျှင်။ ဗျာကရေယျာသိ၊နည်း။ ဤတိ၊ဤသို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ပုစ္ဆိ၊၏။ ဘန္တေ၊ရား။မံ၊ကို။ ဝေံ၊ ဤသို့။ သစေ ပန ပုဿော်ယျုံ၊ ကုန်အံ့။ ကိံပုဿော်ယျုံ၊ အဘယ်သို့ မေးကုန်ရာသနည်း ဟူမူကား။ စိတ္တ၊စိတ္တ။တေ၊၏။ပ။(အနက်တူပြီ)။ ဤတိ၊ သို့။သစေ ပုဿော်ယျ၊ကုန်အံ့။ ဝေံပုဋ္ဌော၊သော်။ဘန္တေ၊ရား။အဟံ၊သည်။ ဝေံ၊ သို့။ဗျာကရေယျုံ၊အံ့။ ကိံဗျာကရေယျုံ၊အံ့နည်းဟူမူကား။ မေ၊၏။ အတိတော၊သော။ ယော အတ္ထပဋိလာဘော၊သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ မေ၊ ၏။ သော၀ အတ္ထပဋိလာဘော၊ ထိုအတိတ် ဖြစ်သော အတ္ထဘောကို ရခြင်းသည်သာလျှင်။ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုအတိတ် ဖြစ်ခဲသောအတ္ထဘောကို ရသောအခါ၌။ သစ္စော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ (အနက် လွယ်ပြီ)။ အနာဂတော၊ သော။ အတ္ထပဋိလာဘော်၊ သည်။ မောဃော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဤတိ၊ သို့။ ဗျာကရေယျုံ၊အံ့။ပ။(“ဇဝံ ပုဋ္ဌော အဟံဘန္တေ ဇဝံ ဗျာကရေယျုံ” ဟူသောပါဠိကိုကား နိဂုံး အုပ်ခြင်းငှာ တဖန် ဆိုပြန်သတည်း။ အနက်တူပြီ။ ။ထိုနောင်မှ မြတ်စွာ ဘုရားသည် စိတ္တ၏ဖြစ်သော စကားနှင့်တကွ မိမိဖြစ်သောစကား၏ နှိုးနှောသည်၏ အဖြစ်ကို ဖြခြင်းငှာ “ဇဝမေဝစိတ္တ” အစရှိသော ဒေသနာပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား)။

၄၃၉-၄၄၀။ စိတ္တ၊စိတ္တ။ ဇဝမေဝ၊ သင်ဆိုတိုင်းလျှင်။ ယသ္မိံသမယေ၊ ၌။ ပ။ (ထိုအနက်ကို ဥပမာဖြင့် ပြစေတော် မူလို၍ “သေယျထာပိ စိတ္တ” အစရှိသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာ၏ အတ္ထကား)။ စိတ္တ၊ စိတ္တ။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူန်ကား။ ဂဝါ၊ မှ။ ဒိရုံ၊ သည်။ ဘဝတိ၊

ဖြစ်၏။ဒီရမှာ၊ မှ။ ဒမိ၊ နို့ဓမ်းသည်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒမိမှာ၊ မှ။ နဝနီတံ၊ ဆီဦးသည်။ ဘဝတိ၊ ၏။ နဝနီတမှာ၊ မှ။ သပ္ပိ၊ ထောပတ်သည်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ သပ္ပိမှာ၊ မှ။ သပ္ပိမဏ္ဍောဝ၊ ထောပတ်ကြည်သည်။ဘဝတိ၊၏။ယသ္မိံ သမယေ၊ဉ္ဇ။ ဒီရံ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုနို့ရည်ဖြစ်သော အခါဌ်။ ဒဓိတိ သခ်ံ၊ နို့ဓမ်းဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ နေပ ဂန္ထတိ၊မရောက်။ နဝနီတန္တိ သခ်ံ၊ ဆီဦးဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ နဂန္ထတိ၊ ရောက်။သပ္ပိဘိသခ်ံ၊သို့။နဂန္ထတိ၊ ရောက်။ သပ္ပိမဏ္ဍောတိသခ်ံ၊ ထောပတ်ကြဲသည်ဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ နဂန္ထတိ၊ ရောက်။ တသ္မိံ သမယေ၊ထိုနို့ရည်ဖြစ်သောအခါဌ်။ဒီရံတွေ့သခ်ံ၊ နို့ဓရည်ဟူသောခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့သာလျှင်။ ဂန္ထတိ၊ ၏။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ဉ္ဇ။ဒမိ၊နို့ဓမ်းသည်။ဟောတိ၊၏။ပ။နဝနီတံ၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သပ္ပိ၊သည်။ဟောတိ၊၏။သပ္ပိမဏ္ဍော၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ထိုထောပတ်ကြည်ဖြစ်သောအခါဌ်။ ဒီရန္တိသခ်ံ၊နို့ဓရည်ဟူသောခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ နေဝဂန္ထတိ၊မရောက်။ဒဓိတိသခ်ံ၊သို့။ နဂန္ထကိ၊ရောက်။နဝနီတန္တိသခ်ံ၊သို့။ နဂန္ထတိ၊ မရောက်။ သပ္ပိကိသခ်ံ၊သို့။နဂန္ထတိ၊ရောက်။တသ္မိံ သမယေ၊ထိုထောပတ်ကြည်ဖြစ်သောအခါဌ်။သပ္ပိမဏ္ဍောတွေ့သခ်ံ၊သို့သာလျှင်။ဂန္ထတိ၊၏။ဧဝမေဝ၊ထိုအတူလျှင်။စိတ္တ၊စိတ္တ။ ယသ္မိံ သမယေ၊ဉ္ဇ။ ဩဠာရိကော၊သော။အတ္ထပဋိလာဘော၊သည်။ဟောတိ၊ ၏။ပ။ (အနက်တူပြီ)။ စိတ္တ၊စိတ္တ။ ယာဟိ ဩဠာရိကော အတ္ထပဋိလာဘောတိအာဒီဟိ၊ အကြင်ဩဠာရိကောအတ္ထပဋိလာဘောအစရှိကုန်သောအမည်တို့ဖြင့်။ တုဆဝဂတော၊ငါဘုရားသည်။အပရာမသံအပရာမသဒ္ဒေါ၊ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ပရာမာသတရားတို့ဖြင့် ဖောက်ပြန်သောအားဖြင့် မစွဲလမ်းမူ၍။ဝေါဟရတိ၊မှ၏။ “ဆိုတော်မူ၏, လည်းဟု” ။ဣမာ-ဩဠာရိကော အတ္ထပဋိလာဘောတိအာဒိကာ၊ ဤဩဠာရိကော အတ္ထပဋိလာဘော အစရှိကုန်သော အမည်တို့သည်။လောကသမညာ၊ဥယျာထို့၏သိကြောင်းမျက်မိုးလျှင်တည်း။

လောကနိ့ရတ္တိယော၊ လူတို့၏ အနှက်ကို ထုတ်၍ဆိုကြောင်းမျှတို့ သာလျင်တည်း။ လောကဝေါဟာရ၊ လူတို့၏ ခေါ်ဝေါ်ကြောင်းမျှတို့သာလျင်တည်း။ လောကပညတ္တိယော၊ လူတို့၏ ပညတ်ခြင်းတို့လျင်တည်း။ ဒုတိ၊သို့။ဘဂဝါ၊သည်။အဓိဝါစ၊၏။ (''အပရာမသတိတိ''ဟု ပါဠိရှိကြ၏။ မသင့်။ ''အပရာမသန္တိ'' ဟု ရှိသော ပါဠိသာ အဋ္ဌကထာနှင့်ညီသောကြောင့်သင့်၏)။

၄၄၁။ ဧဝံဝစနေ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ပေါဋ္ဌပါဒါ၊သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဓိဝါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မဒေသနာ၊ သည်။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ အာဘိက္ကန်၊ အလွန် နှစ်လိုဖွယ်ရှိ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မဒေသနာ၊ သည်။ အာဘိက္ကန်၊ ၏။ပ။ (သေယျထာပိ အစရှိသောပါဠိကား အနက်ရှေးနှင့်တူပြီ)။

စိတ္တဟတ္ထိသာရိပုတ္တဥပသမ္ပဒါ

၄၄၃။ ဟတ္ထိသာရိပုတ္တော၊ ဆင်ထိန်းသားဖြစ်သော။စိတ္တော၊ သည်။ဘဂဝတော၊၏။ သန္တိကော၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ်၊ သာမဏေရဟန်း၏ အဖြစ်ကို။အလတ္ထ၊ ရပြီ။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဋ္ဌင်း၏ အဖြစ်ကို။ အလတ္ထ၊ ပြီ။အစိရူပသမ္ပန္နော၊ပဋ္ဌင်းဖြစ်၍မကြာမြင့်သေးသော။ အာယဿ္မာ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော။ ဟတ္ထိသာရိပုတ္တော၊ ဆင်ထိန်းသားဖြစ်သော။ စိတ္တော၊သည်။(ဝိဟာသိဋ္ဌစပ်)။ ဝူပကဋ္ဌော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်သို့ကပ်၍။အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ အာဘောဝိ၊ ပြင်းစွာသောလုံ့လရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊၍။ ပဟိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့လွှတ်သောစိတ်ရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဝိဟရန္တော၊ သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ (ဝိဟာသိဋ္ဌချည်းစပ်လေ)။ နစိရသ္သေဝ၊ မကြာမြင့်မိလျင်။ယသ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏။အတ္ထာယ၊ငှါ။ ကုလပုတ္တာ၊ ကောင်းသော အကျင့်ရှိကုန်သော အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာလျင်။ အဂါရသ္မာ၊ လူ၏ဘောင်မှ။ အန

ဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘော်ဂင်၌။ ပမ္မဒန်၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်လွန်သောတရားမရှိထသော။ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊ မြတ်သော အကျင့်၏ အဆုံးဖြစ်သော။ တံ-အရဟတ္တဖလံ၊ ကို။ ဒိဒ္ဌဝဓမ္မေ၊ ၌လျင်။သယံ၊မိမိကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ-အဘိညာယ်၊ ထူးသောပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏ်ဖြင့်။ သန္တိကတွာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရောက်၍။ဝိဟာသိ၊၏။(“ဒိဏာဇောတိ” အစရှိသော ဒေသနာကို ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်၏အာရုံကိုပြခြင်းငှါမိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာ၏ အထွက်ကား)။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ဒိဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူသောမြတ်သော အကျင့်ကို။ ဥသိတံ၊ကျင့်အပ်ပြီ။ကရဏီယံ၊ပြုအပ်သောတဆယ့်ခြောက်ပါးသောကိစ္စကို။ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ အပရံပုန၊ တဖန်။ ဣတ္ထတ္တာယ၊တဆယ့်ခြောက်ပါးသော ကိစ္စအကျိုးငှါ။မေ၊အား။မဂ္ဂဘာဝနာကိစ္စံ၊ သည်။နအတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ တနည်းကား၊ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ၌ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ခန္ဓာအစဉ်မှ။ အပရံ၊ တပါးသော။ ခန္ဓသန္တာနံ၊ သည်။ မေ၊ အား။ နအတ္ထိ။ မရှိပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဇ္ဈညာသိ၊ သိပြီ။ အာယသ္မာ၊ သော။ ဟတ္ထိသာရိပုတ္တော၊ သော။စိတ္တော၊သည်။ အရဟတံ-အရဟန္တာနံ၊ တို့ကွင်။ အညတရော၊ တယောက်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (ဓမ္မစက်ကာ ပဝတ္တလက်ာရတည်း)။

နဝမံ၊ သော။ ပေါဋ္ဌပါဒသုတ္တံ၊သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး၏။

၁၀-သုဘသုတ္တ
သုဘမာဏဝ ဝတ္ထု၊

၄၄၄။ ဘဂ္ဂေသု ကဿပါပါ။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသုဘသုတ်ကို။ မေ-မယာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကာ၊ အထံတော်မှ။ ဧဝံ ဓကေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ သုတံ-ဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။ ကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အာယသ္မာ၊ သော။ အာနန္ဒော၊

အာနန္ဒာသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ အနာထပိဏ်ကိုကသ၊ ၏။ အာရာမေ၊ ၌။ ကာရိတေ၊ ပြုစေအပ်သော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း တော်၌။ ဘဂဝတိ၊ သည်။ အစိရပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၍ မကြာ မြင့်မီ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တနုခေါပနသမယေနု၊ ၌။ သုဘောဝ၊ သော။ "ကောင်းသောအဆင်းရှိသော, လည်းဟု" ။ တောဒေယျပုတ္တော၊ တောဒေယျပုတ္တား၏ သားဖြစ်သော။ မာဏဝေါ၊ လုလင်သည်။ (ဒေါဒေယျပုတ္တောဟူ၍လည်းပါဠိ၌ရှိ၏။ အဋ္ဌကထာ၌တောဒေယျပုတ္တောဟုရှိ၏)။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ကေနစိဒေဝ၊ တစုံတခုလျှင် ဖြစ်သော။ ကရဏီယေနု၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

၄၄၅။ အာသဒေါ၊ ၌။ သုဘောဝ၊ သော။ တောဒေယျပုတ္တော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ အညတရံ၊ တယောက်သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၏။ ကိံ အာမန္တေသိ၊ အဘယ်ခေါ်သနည်းဟူမူကား။ မာဏဝ၊ လင်။ တံ၊ သည်။ ဟိ၊ လှည့်။ ယေနယုဇ္ဇ၊ ၌။ သမဏော၊ ရဟန်းဖြစ်သော။ အာနန္ဒော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ခဘနတတ္ထ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမ၊ ကပ်လေလော့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဒမ၊ ၏။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ သမဏံ၊ ရဟန်းဖြစ်သော။ အာနန္ဒံ၊ ကို။ အပ္ပါဗာဓံ၊ အနာမရှိခြင်းကို။ အပ္ပါတင်္ကံ၊ ဆင်းရဲမရှိခြင်းကို။ လဟုဋ္ဌာနံ၊ လျင်စွာထနိုင်ခြင်းကို။ ဗလံ၊ ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဖာသုဝိဟာရံ၊ ချမ်းသာစွာ နေခြင်းကို။ ပုစ္ဆ၊ မေးလေလော့။ သုဘောဝ၊ သော။ တောဒေယျပုတ္တော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ အဝေါ အာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို။ အပ္ပါဗာဓံ၊ ကို။ ပ။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေဟိ၊ လော့။ ဧဝန္တု၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလေ၊ လော့။ ကိံ ဝဒေသိ၊ အသို့ဆိုရအံ့နည်းဟူမူကား။ သာဓု-အာယသ္မာ၊ ကောင်း၏၊ အရှင်။ ဘဝံ အာနန္ဒော၊ သည်။ ယေန-ယတ္ထ၊ သို့။ သုဘဿ၊ သော။ တောဒေယျပုတ္တဿ၊ သော။ မာဏဝဿ၊ ၏။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန တတ္ထ၊ သို့။ အနုကမ္ပံ၊ သနားခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဥပသင်္ကမတုကိရ၊ ကပ်တော်မူလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။

၄၄၆။ ဘော၊အရှင်။ဧဝံသာဓု၊ကောင်းပြီ။ ဒုတိဓေါ၊ ဤသို့။ သောမာဏဝကော၊သည်။သုဘဿ၊သော။ တောဒေယျပုတ္တဿ၊ သော။မာဏဝကဿ၊၏။ဝစနံ၊ ကို။ပဋိသုတ္ဝာ၊ဝန်ခံ၍။ ယေန ယတ္ထ၊ဌာ၌။အာယသ္မာ၊သော။အာနန္ဒော၊ သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တေန တတ္ထ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ အာယသ္မတာ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော။အာနန္ဒေန၊နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သမ္မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟော၏။ သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော။ သာရဏီယံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံးအောက်မေ့အပ်သောစကားကို။ ဝီတိသာရေတ္ဝာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ပ။

၄၄၇။ ဧဝံ၊သို့။ဥပ္ပဇ္ဇော၊သေ၏။အာယသ္မာ၊ သော။ အာနန္ဒော၊ သည်။တံမာဏဝကံ၊ထိုလူလင်ငယ်ကို။အဧဝါစ၊၏။ ကိံ အဧဝါစ၊ နည်းဟူမူကား။မာဏဝက၊ ငယ်။ အကာလေါခေါ၊ အခါမဟုတ်သေး။အဇ္ဇ၊ယနေ့။ ''ယခုလည်း,ဟု''။ မေ-မယာ၊ သည်။ပိတာ၊ သောက်အပ်သော။ဒဘသဇ္ဇမတ္တာ၊အနည်းငယ်သောဆေးသည်။ အတ္ထိ၊၏။ သွေပိ၊ နက်ဖြန်လည်း။ ကာလဿ၊ လျောက်ပတ်သော အခါကိုလည်းကောင်း။ သမယဿ၊ ခတ်လေးပါးညီညွတ်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ''ခတ်လေးပါး မျှခြင်းကို လည်းကောင်း, လည်းဟူ''။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ အဧဝနာမ-ဥပသင်္ကမေယျာမ၊ ကပ်နိုင်ကုန်ငြားအံ့လည်းမသိ။ ဒုတိ၊ သို့။ အဧဝါစ၊၏။ ဧဘာ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံ သာမု၊ ကောင်းပြီ။ ဒုတိ၊ ဤသို့။ သောမာဏဝကော၊သည်။အာယသ္မတော၊သော၊ အာနန္ဒဿ၊၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပဋိသုတ္ဝာ၊ ၍။ အာသနာ၊မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊၍။ သုဘံ၊ သော။ တောဒေယျပုတ္တံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ တေံ ဝစနံ၊ ကို။ အဧဝါစ၊ ၏။ကိံ အဧဝါစ၊နည်းဟူမူကား။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ (အဧဝါစုမှာဠ်စပ်)။ ဘောတော၊ အရှင်၏။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဘဝန္တံ အာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို။ပ။ (အဧဝါစုံမှာဠ်ကံစပ်)။ သုဘော၊ သော။ တောဒေယျပုတ္တော၊ သော။ မာဏဧဝါ၊ သည်။ ဘဝန္တံ အာနန္ဒံ၊

ကို။ပ၊ (ပုန္ဆတိဋ္ဌစပ်)။**ဝေဖူးညိုလည်း။** ဝဒေတိ၊ ၏။ ကိ ံဝဒေတိ၊ နည်းဟူမူကား။ သာဓုအာယာစာမိ၊ ငါတောင်းပန်ပါ၏။ ဘဝံ အာနန္ဒော၊ သည်။ပ။ **အနုကမ်ပံ၊ ကို။** ဥပါဒါယ၊ ၍။ ဥပသင်္ကမတု ကိရ၊ ကပ်တော်မူစေချင်၏။ **ဇာတိ၊** ဤသို့။ အဝေါစုမှာ၊ ဆိုကုန်ပြီ။ **ဧဝံဝစနေ**၊ကို။အမှေဟိ၊တို့သည်။ ဝုတ္တော၊သော်။သောသမဏော၊ သော။အာနန္ဒော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိ အဝေါစ၊နည်းဟူမူကား။မာဏဝက၊လူလင်။ပ။ ဥပါဒါယ၊၍။ အပ္ပဝနာမဥပသင်္ကမေယျာမ၊ကုန်ငြားအံ့လည်း**မသိ**။ ဇာတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊၏။ဘော၊အရှင်။သောဘဝံအာနန္ဒော၊ သည်။ ယတော ယုံသြကာသံ၊ အကြင်အခွင့်ကို။ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်အလို၌။ ဥပသင်္ကမနာယ၊ ကပ်ခြင်းငှါ။ အကာသိ၊ ၏။ တုံသြကာသကမ်ံ၊ ထိုအခွင့်ကို။ ဇာတောဝတာဝိ၊ ဤမျှသော အပ္ပဝနာမသွေပိ ဥပသင်္ကမေယျာမကာလဉ္စ သမယဉ္စ ဥပါဒါယ'' စသောစကား ဖြင့်။ ဝေါ၊ သို့။ ကတမေဝ၊ ဖြို့အပ်ပြီးသလျင်ကတည်း။ ဇာတိ၊ သို့။ မာဏဝကော၊ လူလင်ငယ်သည်။ သုဘံ၊ သော။ တောဒေယျပုတ္တံ၊ သော။ **မာဏဝံ၊** ကို။ အဝေါစ၊ ဆိုလေ၏။

၄၄၈။ ။ပ။(**ဤသို့သမ္မန်**။ အထခေါစသည် အနက်လွယ်၏)။ အာယသ္မန်၊ သော။ **အာနန်း၊** ကို။ ဘံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိ ံအဝေါစ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘဝံ အာနန္ဒော၊ သည်။ တသ္မာဒေါတမသ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော ညဉ့် ပတ်လုံး။ဥပဋ္ဌာကော၊အလုပ်အကျွေးတည်း။သန္တိကာမာဝစရော၊ အထံ၌ကျင်လည်သောသူတည်း။ သမီပစာရီ၊ အနီး၌ ကျင်လည် သောသူတည်း။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ယောသံ ဓမ္မောနံ၊ တို့၏။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ယတ္ထစ ယေသုဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဣမံ ဇနတံ၊ ဤလူအပေါင်းကို။ သမာဒပေသိ၊ဆောက်တည်စေ၏။နိဇဝေသေသိ၊နှလုံးသွင်းစေ၏။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊တည်စေ၏။ တေသံဓမ္မောနံ၊ တို့၏။ ဇတံပတိဋ္ဌာန ကာရဏံ၊ထိုသို့တည်ကြောင်းကို။ဘဝံအာနန္ဒော၊သည်။ဇာနေယျ။

၏။ ဘော အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ သော ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ ကတမေသာနံ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော။ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ ကျေးဇူးကိုချီးမွမ်းလေ့ရှိသည်။ အဟောသိ၊ နည်း။ ကတ္ထစ-ဃကာသု ဓမ္မေသု၊ အဘယ်တရားတို့၌။ ဣမံဇနတံ၊ ကို။ သမာဒပေသိ၊ နည်း။ နိဂေဂသေတိ၊ နှလုံးသွင်းစေသနည်း။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေသနည်း။ ဣတိ-ဇေတံဝစနံ၊ ကို။ အဂေါစ၊ ၏။ ။(ဤသို့ သုဘလုလင်မေးသည်ရှိသော် အာနန္ဒာထေရ်သည် ပဋ္ဌကတ်သုံးပုံကို သုံးပါးသော ခန္ဓာတို့ဖြင့် ပေါင်း၍ ပြတော်မူလို၍ "တိက္ခံ ခေါ" အစရှိသောဒေသနာကိုမိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာ၏အထွက်ကား)။

၄၄၉။ မာဏဝ၊ လုလင်။ သော ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ တိက္ခံ၊ ကုန်သော။ ခန္ဓာနံ၊တို့၏။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ကတ္ထစ-ဇေတသု တီသု ခန္ဓေသု၊ တို့၌။ ဣမံဇနတံ၊ ကို။ သမာဒပေသိ၊ ၏။ နိဂေဂသေသိ၊ ၏။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ ၏။ ကတမေသံ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော။ တိက္ခံ၊ ကုန်သော။ ခန္ဓာနံ၊ တို့၏။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊သည်။ အဟောသိ၊ နည်းဟူမူကား။ အရိယသဒ္ဓေန၊မြတ်သော။ သီလကၡန္ဓသ၊ သီလကျေးဇူး၏ လည်းကောင်း။ အရိယသမာဓိကၡန္ဓသ၊ သော။ သမာဓိကၡန္ဓသ၊ ၏လည်းကောင်း။ အရိယပညာကၡန္ဓသ၊ သော၊ ပညာကၡန္ဓသ၊ ၏လည်းကောင်း။ မာဏဝ၊ လုလင်။ တိက္ခံ၊ ကုန်သော။ဣမေသံခန္ဓာနံ၊တို့၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ကတ္ထစ-ဇေတသုတီသုပိခန္ဓေသု၊ တို့၌။ ပ။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ ၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဝိသဇ္ဇေသိ၊ ဖြေတော်မူ၏။

သီလကၡန္ဓ

၄၅၀။ ဘော အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ သော ဘဝံ ဂေါတမော သည်။ ယဿအရိယသီလကၡန္ဓသ၊၏။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊သည်။ အဟောသိ၊၏။ ယတ္ထစ-ယသ္မိံ အရိယသီလကၡန္ဓေ၊ ၌။ ဣမံဇနတံ၊ကို။ ပ။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ ၏။ အရိယောဒေသော။ သောသီလကၡန္ဓော၊ သည်၊

ကတ္တမောပန၊ နည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ သုဇာဘာ၊သော့။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗို၊ ၏။ပ။

အမှာ ဤသို့ လုလင်မေးသည် ရှိသော် အရှင် အာနန္ဒာ ထေရ်သည် ဘုရားဖြစ်ခြင်းကို ပြု၍ အစဉ် ဖြစ်သော် တရားကို ဟောတော်မူလို၍ အစဉ် အားဖြင့် ဘုရား ဟောတော်မူသောနည်းဖြင့်လျှင် "ဇာတိ မာဏဝ တထာဂတော" အစရှိသော ပါဠိတော်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား သာမညဖလသုတ် ဗြဟ္မဇာလသုတ်တို့၌ ဆိုအပ်ပြီးသော အတ္ထယောဇနာနှင့် တူပြီ။ သာမညဖလသုတ် ဗြဟ္မဇာလသုတ်တို့၌ ယောဇနာ ပြီးသော အနက်အတိုင်း ယောဇနာလေ။

၄၅၃။ ဇယ္ထ၊ ဤဘုရားသာသနာတော်၌။ သီလက္ခန္ဓတော၊ သီလကွန်ထက်။ (အပါဒါနိထည့်ပါ)။ ဥတ္တရိ၊ လွန်။ ကရဏီယံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်။ အတ္ထိဧစဝ-အတ္ထိယေဝ၊ ရှိသလျှင် ကတည်း။ ဇာတိ၊သို့။ အာနန္ဒော၊ သည်။ အဝေါစ၊မိန့်မြွက်။ ဘောအာနန္ဒ၊ နွဲ့။ သာသနံ၊သည်။အန္ထိရိယံ၊ အုံဖွယ်ရှိစွတကား။ ဘောအာနန္ဒ၊နွဲ့။ အဗ္ဘုတံ၊ မဖြစ်စဘူးသော သဘောသည်ဖြစ်စွတ္တကား။ ကဿ၊ ကြောင့်။ အန္ထိရိယံ၊ အုံဖွယ်ရှိသနည်းဟူမူကား။ ဘောအာနန္ဒ၊ နွဲ့၊ အရိယော၊သော။ သောသီလက္ခန္ဓော၊ သည်။ (အယံကား နိပါတ်သာ အနုက်မရှိ)။ ပရိပုဏ္ဏော၊ အလုံးစုံပြည့်စုံ၏။ အပရိပုဏ္ဏော၊သည်။နောဟေတံ၊ဖြစ်။ဘောအာနန္ဒ၊နွဲ့။အဟံ၊သည်။ ဧဝံပရိပုဏ္ဏံ၊သော။အရိယံ၊သော။သီလက္ခန္ဓံ၊ကို။ဇာတော၊ဤဘုရား သခင်သာသနာတော်မှ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ကုန်သော။ အညေသု၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏေသု၊တို့၌၊ နသမနုပဿာမိ၊မြင်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇာဒံသာသနံ၊ သည်။ အန္ဆရိယံ၊ စွတကား။ (အဘယ် ကြောင့် ဤသို့ပြည့်စုံသော မြတ်သော သီလကွန်ကို ဤသာသနာ တော်မှ အပဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၌ မမြင်ရလေသနည်း ဟူသောစောဒနာကိုဖြေခြင်းငှါ "ဧဝံပရိပုဏ္ဏံ" အစရှိသောပါဠိကို ဒိန်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား)။ဘောအာနန္ဒ၊နွဲ့။ ဇာဧတော၊

မှ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဇြစ်ကုန်သော။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ယေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ဧဝံ ပရိပုဏ္ဏံ၊ သော။ အရိယံ၊ ဇသော။ သိလက္ခန်ဓံ၊ သီလက္ခန်ကို။ အတ္တာနိ၊ မိမိ၌။ သမနုပဿေယျုံ၊ ရှုကုန် ရာ၏။ ဧတေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုသာသနာမှ အပဇြစ်ကုန်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဟာဝဝတဧကေနဝ၊ ထိုထို အတိုင်းအရှည် ရှိသော သီလကွန်မျှသာလျှင်။ (အတ္တာမနာဒ္ဓစပ်)။ ဣဿာဝဝတာ၊ ဤ မျှသာ အဘိုင်းအရှည်ရှိသော သီလက္ခန်မျှဖြင့်။ သာမညံ၊ရဟန်း၏ အမည်သည်။အလံပရိပုဏ္ဏံ၊ပြည့်စုံပြီ။ဣဿာဝဝတာ၊ ဖြင့်။ တုမှေဟိ၊ သင်တို့သည်။သာမညံ၊ကို။ ကတံ၊ပြုအပ်ပြီ။ နော-အမှေဟိ၊ ငါတို့ သည်။ သာမညဓတ္ထာ၊ ရဟန်း၏အကျိုးကို။ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ် ရောက်ပြီ။ဒုဇတာ၊ ဤသီလက္ခန်ထက်။ (အပါဒါန်ထည့်)။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ဟရထိယံ၊ အားထုတ်အပ်သော။ ဂိဟိဿ၊ တစုံတခုသည်။ ဒုနာ၊ ငါ့ကို အား။ နတ္ထိ၊ပြီ။ ဇုတိမနသိကတ္တာ၊၍။ အတ္တာမနာ၊ နှစ် လိုခြင်း စိတ်ရှိကုန်သည်။ အသု ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒီဃ စ ပန၊ စင်စစ်ဒေသင်္ကာ။ ဘဝံအာနန္ဒော၊ သည်။ ဇာတ္တာ၊ ဤဘုရားသာသ နာ၌။သီလက္ခန္ဓဒဘာ၊ထက်။ဥတ္တရိ၊အလွန်။ကရဏီယံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စ သည်။ အတ္ထိဧဝ-အတ္ထိဇယ၊ ရှိသလျှင်ကတည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊၏။ ဇုတိဘဿ၊ကြောင့်။ဇုတော၊မှ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ကုန်သော။ အညေသု၊ဇသော။သမဏဗြာဟ္မဏေသု၊တို့၌။ ဧဝံပရိပုဏ္ဏံ၊ ဇသော။ အရိယံ၊ ဇသော။ သိလက္ခန်ဓံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ နသမနုပဿာမိ၊ မမြင်။ ဇုတိ၊သို့။ သုဘော၊သော။ မာဏဝေါ၊သည်။ အဝေါစ၊၏။

သမာဓိက္ခန်ဓ

၄၅၄။ ဘော အာနန္ဒ၊ နှစ်သာ။ သောဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ယဿ သမာဓိက္ခန္ဓဿ၊ အကြင် မြတ်သော သမာဓိကွန်၏။ ဝဏ္ဏ ဝါဒီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယတ္ထစ ယသ္မိံ သမာဓိက္ခန္ဓေ၊ ၌။ ဇုမံ ဇနဘံ၊ ကို။ သမာဒဒေယျ၊ ၏။ နိဝေသေယျ၊ ၏။ ပတိပဋ္ဌပေယျ၊ ၏။ အရိယော၊သော။ သမာဓိက္ခန္ဓော၊ သည်။ ကတမော ပန၊ နည်း။ ဇုတိ၊သို့။ သုဘော၊သော။ မာဏဝေါ၊သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ (ထိုသုဘ

ပုလင်မေးသော ပုစ္ဆာကို ဘုရားဟောတော်မူသော နည်းဖြင့် ဖြေတော်မူလို၍ ''ကထဆ္ဆမာဏဝ'' အစရှိသော ဒေသနာကို အဓွင်အာနန္ဒာမိန့်သတည်း။ ။ထိုဒေသနာ၏ အတ္ထုကား)။ ။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ကထဆ္ဆ-ကေနကာရဏောန၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ ဩဉ်။ ဤနှစ်ယောသူ၊ မနိန္ဒြေလျှင် ခြောက်ခုမြောက်ရှိကုန်သော ဣန္ဒြေတို့၌။ ဂုဟ္ဘဒ္ဓါ၄ ဂု၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော ဒွါရရှိသည်။ဟောတို့၊ နည်းဟူပုံကား။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ဣမ-ဣမသို့ သဘသနေ၊၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။စက္ခုနှာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ဒိသွာ၊ ၍။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟီ၊ ဣတ္ထိနိမိတ်, ပုရိသနိမိတ်ကို ယူလွန်ရှိသည်။ နဟာတိ၊ ဖြစ်။ အနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါဟီ၊ ခြေ, လက် အစရှိသော သဏ္ဌာန်ကို ယူလွန်ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယတ္ဝာဓိကရဏံ-ယတော်အဓိကရဏံ၊ အကြောင် စက္ခုန္ဒြေကို မစောင့်ခြင်းကြောင့်။ စက္ခုန္ဒြေယံ၊ ကို။ အသံဝုတံ၊ မစောင့်မူ၍။ ဝိဟရန္တံ၊နေသော။နေံဘိက္ခုံ၊ထိုရဟန်းကို။အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿဟူ ဆိုအပ်ကုန်သော။ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အန္ဝာသဝေယျုံ၊ အဖန်တလဲလဲ နှိပ်စက်ကုန်ရာ၏။ တဿစက္ခုန္ဒြေ-ယသ်၊ကို။ သံဝရာယ၊ စောင့်ခြင်းငှာ။ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။ စက္ခုန္ဒြေ-ယံ၊ ကို။ရက္ခတိ၊ ၏။ စက္ခုန္ဒြေယ၊ ၌။ သံဝရံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပ။ သောဘိက္ခု၊သည်။ အရိယေန၊သော။ ဣန္ဒြေယသံဝရေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟုတ္တာ၊၍။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိ၏ ခန္ဓာပဉ္စကကို ဥန်း၍ဖြစ်သော။ အဗျာသေကသုခံ၊ ကာမဂုဏ်နှင့် မရောသော ချမ်းသာကို။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ခံစား၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ဧဝံခေါ။ သို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။

၄၅၇။ အရိယာယ၊ မြတ်သော။ ဣမာယ သန္တုဋ္ဌိယာ၊ ဤရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟုတ္တာ၊၍။ ဝိဝိတ္တံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော။ သေနာသနံ၊သို့။ ဘဇတိ၊ ကပ်၏။ တနည်းကား၊ သေနာသနံ၊ ကို။ ဘဇတိ၊ မှီဝဲ၏။ (ထိုဆိတ်ငြိမ်သော ကျောင်းကို ပြတော်မူလို၍ ''အရညံ ရုက္ခမူလံ'' အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်

သတည်း။ ။ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား)။ ။အရည်၊ တောကိုလည်း ကောင်း။ ရကွမူလံ၊ကိုလည်းကောင်း။ပဗ္ဗတံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ကန္ဒရံ၊ နက်စွာသောချောက်ကိုလည်းကောင်း။ ဂိရိဂုဟံ၊ ကောင်ခေါင်းကို လည်းကောင်း။ သုသာနံ၊ သုသာန်ကို လည်းကောင်း။ ဝနပတ္ထံ၊ တောချုံကို လည်းကောင်း။ အဇ္ဈောကာသံ၊ လွင်တီးခေါင်ကို လည်းကောင်း။ ပလာလပုဉ်း၊ ကောက်ရိုး စုကိုလည်း ကောင်း။ဘဇတိ-သေဝတိ၊ ၏။ သောဘိကွ၊သည်။ (အကြောင်းကို သာမညဖလသုတ်၌ ယောဇနာပြီးသော အနက်အတိုင်း ယောဇနာပါလေ။ စိုးစဉ်းခဲရာကိုသာ ယောဇနာအံ့)။

၄၆၇။ အဘိသန္ဒေတိ၊ စွတ်စို၏။ ပရိသန္ဒေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင် စွတ်စို၏။ ပရိပ္ဖုရေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြည့်စေ၏။ ပရိပ္ဖုရတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်နှံ့စေ၏။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ (ကာယဿ၌စပ်)။ သဗ္ဗာဝတော၊ အလုံးစုံသော သဘောရှိသော။ ကာယဿ၊ ၏။ ဝိဝေကဇေန၊နိဝရဏမှ ဆိတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ဇိတိသုခေန၊ ဒိတိသုခဖြင့်။ အပ္ပုဠံ၊မနှံ့သော။ ကိဉ္စိ၊တစုံတခုသော ဟုရပ်သည်။ နဟောကိ၊ မဖြစ်။ မာဏဝ၊ လုလင်။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ဒဂ္ဃော၊ လိမ္မာစွာသော။ နှာပကော၀ါ၊ ရေချိုးသမားသည် လည်းကောင်း နှာပကန္တေဝါသိ၀ါ၊ ရေချိုးသမားလာပည်သည်လည်းကောင်း။ ကံသကာသေ၊ ကြေးခွက်၌။ နှာနိယစုဏ္ဏာနိ၊ကသယ်မှုန့်ကို ကို။ အာကိရိတ္ဝာ၊ ထည့်၍။ ဥဒကေန၊ ဖြင့်။ ပရိဂ္ဂဟိသကံ-ပရိပ္ပဟိသကံ၊ ဖျန်းချဖျန်းချ။ သန္နေယျ၊ စွတ်ရာ၏။ ကာသေ၊ ယိုရေချိုးသမား၏။ သာနှာနိယစုဏ္ဏာနိ၊ ထိုရေချိုးကသယ်မှုန့်သည်။ သေ့ဟာနုဂတာ၊ ရေဟူသော အစေးသို့ အစဉ်လိုက်သည်။အာသဘဝေယျ၊၏။သေ့ဟပရိဂတာ၊ရေဟူသောအစေးဖြင့် နှံသည်။အာသဘဝေယျ၊၏။သန်္ဃရဗဘာဟိရာ၊ အတွင်းအပန့်တက္ခဿော အရပ်သည်။ သေ့ဟေန၊ ရေဟူသော အစေးဖြင့်။ ဖုဋ္ဌာ၊ နှံ့သည်။ အာသဘဝေယျ၊ ၏။ ပဋ္ဌရဏ်္ကီ၊ ယိုစီးသည်။ နစဟောတိ ယထာ၊ကဲ့သို့။ ဇဝမေဝ၊လျင်။ မာဏဝ၊လုလင်။ပ။ ဇုဒ္ဓမိ-အာယဉ်

သမာမ်က္ခန္ဓောပ်၊ ဤ ပဌမဈာန် တည်းဟူသော သမာဓိက္ခန် သည်လည်း။ သမာဓိသို့ံ၊ သမာဓိက္ခန်-အပေါ်ငြး၌။ အသဘိက္ခု ဓနော၊ ထိုရဟန်း၏။ ဓကော၊ သော။ သမာဓိက္ခန္ဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။

၄၆၀။ မာဏဝ၊လုလင်။သေယျထာပိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း ဟူမူကား။ ဥမ္ဘိတောဒကော၊ ထက်ဝန်းကျင်သော အရပ်မှ စိမ့်၍ ထွက်သော။ဥဒကရဟဒေါ၊ရေအိုင်သည်။အာထို၏။ တနည်းကား၊ ဥဒကရဟဒေါ၊ သည်။ ဥမ္ဘိတောဒကော၊ ထက်ဝန်းကျင်သော အရပ်မှ စိမ့်၍ထွက်သော ရေရှိ၏။ တသ-ဥဒက ရဟဒဿ၊ ၏။ ပုရတ္ထိမာယ၊ သော။ ဒိသာယ၊ ၌။ ဥဒကဿ၊ ၏။ အာယမုခံ၊ လဉ္ဇာအဝသည်။ "ဝင်ရာအဝသည်, လည်းဟူ"။ နေဝအဿ၊ မဖြစ်။ပ။ ဓဇဝါစ၊ မိုးသည်လည်း။ ကာလေန ကာလံ၊ အခါ ခပ်သိမ်း။ သမ္မာဓာရံ၊ ထန်စွာသော မိုးရေကို။ နအနုပဝဿေယျ၊ မသွင်းရာ။ အထခေါ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ တမှာဥဒကရဟဒါ၊ ထို-ဓရဒဒိုင်မှ။သိတာ၊ အေးမြစွာသော။ ဝါရိဓာရာ၊ ရေအယဉ်သည်။ ဥမ္ဘိဇ်တွာ၊ အထက်သို့ဘက်၍။ တမေဝဥဒကရဟဒံ၊ ကို။ သီတေန၊ အေးမြစွာသော။ ဝါရိနာ၊ ရေဖြင့်။ အဘိသန္ဒေယျ၊ စွတ်စိုရာ၏။ ပရိသန္ဒေယျ၊ထက်ဝန်းကျင်စွတ်ရာ၏။ ပရိပူရေယျ၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြည့်စေရာ၏။ပရိပ္ပဖရေယျ၊ထက်ဝန်းကျင်နှံစေရာ၏။ သဗ္ဗာဝတော၊ အလုံးစုံနှင့် ပြည့်စုံသော။ အဿဥဒကရဟဒဿ၊ ၏။ သီတေန၊ အေးမြစွာသော။ဝါရိနာ၊ ဖြင့်။ အပ္ပဋံ၊ မနှံ့သော။ကိဉ္စိ၊ တစုံတခု သော အရပ်သည်။ နအဿ၊ မရှိ။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ပ။

၄၆၉။ မာဏဝ၊လုလင်။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဥပ္ပလိနိယံ ဝါ၊ ကြာညိုကြာနီကြာဖြူတောင် လည်းကောင်း။ ပဒုမိနိယံ ဝါ၊ ကြာပဒုမာတောင်လည်းကောင်း။ပုဏ္ဍရီကိနိယံ ဝါ၊ ကြာပုဏ္ဍရိက်တောင် လည်းကောင်း။ အပ္ပေကစ္စာနိ၊ အချို့ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိ ဝါ၊ ကြာညိုကြာနီကြာဖြူတို့သည်လည်းကောင်း။ ပဒုမာနိ ဝါ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ပုဏ္ဍရီကာနိ ဝါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဥဒကေ

ဥ္ဒ။ဇာတာနိ၊ကုန်၏။ဥဒကေ၊ဥ္ဒ။ သံဝမှာနိ၊ပွါးကုန်၏။ "ကြီးကုန်၏,လည်းဟူ"။ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိ၊ ရေမှအထက်သို့ မတက်ကုန်။ အန္တောဒ၊ဥ္ဒ။နိမုဂ္ဂပေါသီနိ၊ နစ်လျက်ပွါးကုန်၏။ တာနိ၊ တို့သည်။ ယာဝအဂ္ဂါနိုစ၊ တိုင်အောင် လည်းကောင်း။ ယာဝမူလာနိစ၊ တိုင်အောင်လည်းကောင်း။ သီတေန၊ သော။ ဝါရိနာ၊ ဖြင့်။ အဘိသန္နာနိ၊ စွတ်ကုန်၏။ပ။သဗ္ဗာဝတံ၊ ကုန်သော။ အသ၊ ၏။ ဥပ္ပလာနံဝါ၊တို့၏လည်းကောင်း။ပ။အပ္ပဠံ၊သော။ကိဠိ၊ တစုံတခု သောအရပ်သည်။ နအသ၊ မရှိ။ ဝေမဝ၊လျင်။ပ။ ပရိသုဒ္ဓေန၊ သော။ ပရိယောဒါတေန၊ အရောင်နှင့်ပြည့်စုံသော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ဖရိတ္တာ၊၍။နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသ။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ (ကာ၊ယဿ၌စပ်)။ သဗ္ဗာဝတော၊ သော။ ကာယဿ၊ ၏။ ပရိသုဒ္ဓေန၊သော။ ပရိယောဒါတေန၊ သော။ ဧတာသာ၊ ဖြင့်။ အပ္ပဠံ၊ သော။ ကိဠိ၊ သည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ပ။

၄၇၀။ မာဏဝ၊ လုလင်။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။သြဒါတေန၊ ဖြူသော။ဝတ္ထေန၊ ဖြင့်။ သသိသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့် တကွ။ပါရုပိတ္တာ၊ရုံ၍ နိသိန္နော၊သည်။အသဘဇဝယျ၊၏။ အသ ပုရိသဿ၊ ၏။သဗ္ဗာဝတော၊သော။ကာယဿ၊၏။ သြဒါတေန၊ သော။ ဝတ္ထေန၊ ဖြင့်။ အပ္ပဠံ၊ သော။ ကိဠိ၊ သည်။ နအသ၊ မဖြစ်ရာ။ပ။

၄၇၁။ ဇဏ္ဏု၊ ထိုဘုရားသခင်၏ သာသနာတော်၌။ ဇဏုတော၊ ဤစတုတ္ထဈာန်သမာဓိထက်။ဥတ္တရိ၊ လွန်။ ကရဏီယံ၊ အားထုတ် အပ်သော။ ကိဠိ၊ သည်။ အတ္ထိစေဝ-အတ္ထိဇေဝ၊ တည်း။ ဇဏိ၊ သို့။ အာနန္ဒော၊ သည်။အဇေါစ၊ ၏။ ဘောအာနန္ဒ၊အာနန္ဒ။ ဇဏံ-သာသနံ၊ ဤဘုရားသာသနာတော်သည်။ (ထည့်ပါ)။ အစ္ဆရိယံ၊ အံ့ဖွယ်ရှိ၏။ ဘောအာနန္ဒ၊ နှာ။ ဇဏံသာသနံ၊ သည်။ အဇ္ဇ၊တံ၊ မဖြစ်ဘူးသောသဘောသည်ဖြစ်၏။အာနန္ဒ၊နှာ။ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အစ္ဆရိယံ၊ မူကား။ အရိယော၊ သော။ သမာဓိက္ခန္ဓော၊ သည်။ ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ပရိပုဏ္ဏော၊ အလုံးစုံပြည့်၏။ ယပရိပုဏ္ဏော၊

အလုံးစုံမပြည့်စုံသည်။နောဟောတိ၊ဖြစ်။ဘောဒ္အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ။ အဟုံ၊သ့ည်း ဇုတော၊ မှ။ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဖြစ်ကုန်သော။ အညေ့သု၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏောသု၊ တို့၌း ဝံပရိဝုဏ္ဏံ၊ သော။ အရိယံ၊သော။သမာဓိက္ခန်ဓံ၊ကို။ နသမနုပဿာမိ၊ မြင်း တသ္မာ၊ ကြောင့်။ဇုဒံသာသနံ၊သည်။အစ္ဆရိယံ၊၏။ (အဘယ့်ကြောင့်၌သို့ ပြည့်စုံသော မြတ်သောသမာဓိက္ခန်ကို မမြင်ဟု သုဘလုလင်ဆိုလေသ့နည်းဟု သူစောဒနာဗွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို ဖြေခြင်းငှ့် ''ဝံပရိပုဏ္ဏာဇ္ဇာဟံ ဘောအာနန္ဒ'' အစရှိသော ဒေသနာကို မိန့်သ့ဘည်း။ထိုဒေသနာ၏အတ္ထကား)။ ။ဘောဒ္အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဇုတော၊ မှ။ဗဟိဒ္ဓါ၊ ကုန်သော။ အညေ့၊ကုန်သော။ ယေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဝံပရိပုဏ္ဏံ၊ သော။ အရိယံ၊ သော။ သမာဓိက္ခန်ဓံ၊ကို။ အတ္တနိ၊ ဉ်။ သမနုပသေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ တာဝတကေနေဝ၊ ထိုစတုတ္ထဈာန်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိက္ခန်မျှဖြင့် သာလျှင်။ (အတ္တမနာဒ္ဒစပ်)။ တ္တာဝဘာဝ၊ ဤမျှအကိုင်းအရှည်ဖြင့်။ သာမညံ့၊ ရဟန်း၏အမှုသ့ည်။အလံပရိပုဏ္ဏံ၊ပြု။ တ္တာဝတာဝ၊ ဖြင့်။ အမ္မေဟိ၊ တို့သည်။ သာမညံ့၊ကို။ကတံ၊ ပြု။ နော အမ္မေဟိ၊ တို့သည်။ သာမညတ္ထော၊ ရဟန်း၏အကျိုးသို့။အနုပ္ပတ္တော၊ပြု။နောအမှာကံ၊အား။ဇုတော၊ ဤသမာဓိက္ခန်ထက်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ကရဏီယံ၊ အားထုတ်အပ်သော ကိစ္စသ့ည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြု။ ဇုတိမနသိကတ္တာ၊ ၍။ အတ္တမနာ၊ ကုန်သ့ည်။ အသုဘဝန်္တိ၊ ကုန်၏။ အထစပန၊ စင်စစ်ကား။ဘဝံအာနန္ဒော၊ သည်။ တ္ထေ တေသ့ံသာဝသနေ၊ ဉ်။ ဇုတော၊ထက်။ဥတ္တရိ၊လွန်။ ကရဏီယံ၊ သည်။ အတ္ထိစေဝ အတ္ထိဝေါ၊တည်း။ဝေံ၊သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇုတော၊ မှ။ဗဟိဒ္ဓါ၊ကုန်သော။ အညေ့သု၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏောသု၊ တို့၌။ဝံ၊သို့။ပရိပုဏ္ဏံ၊သော။သမာဓိက္ခန်ဓံ၊ကို။ အဟံ၊ သ့ည်။ နသမနုပဿာမိ၊မြင်။ဇုတိဇုဒံဝစနံ၊ကို။အဟံ၊သ့ည်။ဝဒါမိ၊၏။ပ။ (ဤသို့ ပါဠိသေသထည့်၍ သမ္မန်)။

ပညာကန္ဓ

၄၇၂။ မေ၊ ၏။ အယံကာယော၊ ဤရူပကာယသည်။ ရူပီ၊ ရုပ်ရှိ၏။ စာတုမဟာဘူတိကော၊ လေးပါးကုန်သော မဟာဘုတ်တို့ကြောင့်ဖြစ်၏။ မဉ္စတာပေတ္တိက သမ္ဘဝေါ၊ အမိအဘတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော သွေးကြောင့် ဖြစ်၏။ ဩဒနကုမ္မာသူပစယော၊ ထမင်းမုန့်တို့ဖြင့် ကြီး၏။ အနိစ္စုစ္ဆာဒနမဒ္ဒနဘေဒန ဝိဒ္ဓံသန ဓမ္မော၊ အမြဲမတည်ခြင်း ကသယ်နှင့်ဆုပ်နယ်ခြင်း ဖျက်ဆီးခြင်း ဖရိဖရဲကြဲခြင်း သဘောရှိ၏။ မေ၊ ငါ၏။ ဣဒန္တုပနဝိညာဏံ၊ ဤဝိညာဉ်သည်။ ထွေ၊ ဤရူပကာယ၌။ သိတံ၊ မည်၏။ ထွေ၊ ဤရူပကာယ၌။ ပဋိဗဒ္ဓံ၊ စပ်၏။ မာဏဝ၊ လူလင်။ သေယျထာပိ၊ ကား။ မဏိဝေဠုရိယော၊ ပတ္တမြား ကျောက်မျက်ရှင်သည်။ သုဘော၊ အရောင်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဇာတိမာ၊ ဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ အဠံသော၊ ရှစ်မျှောင့်ရှိ၏။ သုပရိ ကမ္မကတော၊ ကောင်းစွာ ဒႏၵပြေဒႏၵပြစ်ပြီအပ်ပြီ။ အစ္ဆော၊ ကြည်လင်၏။ ဝိပ္ပသန္နော၊ အလွန်ကြည်၏။ အနာဝိလော၊ကင်းသောညွန့်ရှိ၏။ သဗ္ဗာကာရသမာပန္နော၊ ၏။ တတြ၊ ထိုပတ္တမြား၌။ သုတ္တံ၊ ချည်ကို။ အာဝုတံ၊ သည်။ အဿ ဘဝေယျ၊ ၏။ နီလံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပီတံဝါ၊ ရွှေသော အဆင်းရှိသော ချည်ကိုလည်းကောင်း။ လောဟိတံဝါ၊ နီသော အဆင်းရှိသော ချည်ကို လည်းကောင်း။ ဩဒါတံဝါ၊ ဖြူသော အဆင်းရှိသော ချည်ကိုလည်းကောင်း။ ပဏ္ဍုသုတ္တံဝါ၊ ဖြင့်တော့သော အဆင်းရှိသော ချည်ကို လည်းကောင်း။ အာဝုတံ၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ တမေနံမဏိ၊ ကို။ စက္ခုမာ၊ စက္ခု ပသာဒနှင့်ပြည့်စုံသော။ပုရိသော၊သည်။ ဟတ္ထေ၊၌။ကရိတ္ဝာ၊ ၍။ ပစ္စဝေက္ခေယျ၊၏။ကိ ပစ္စဝေက္ခေယျ၊ နည်းဟူမူကား။ အယံ မဏိ ဝေဠုရိယော၊ သည်။ သုဘော၊ ၏၊ပ။ ပဏ္ဍုသုတ္တံဝါ၊ ကိုလည်း ကောင်း။ အာဝုတံ၊ ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စဝေက္ခေယျ၊၏။ပ။

၄၇၃။ မနောမယံ၊ စတုဇ္ဈာန်စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော၊ စိတ္တံ အဘိညာဉ်စိတ်ကို။ အဘိနိမ္မိနာယ၊ ထူးသောအရုပ်ကို ဖန်ဆင်

ခြင်းငှါ။ အဘိနိဟရတိ၊ ရှေးရှုဆောင်၏။ အဘိနိန္နာမေတိ၊ ရှေးရှု
သွတ်စေ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဤမမ္မာကာယာ၊ မှ။ အည့်၊ သော။
ရှုပ်၊ ရုပ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ မနောမယ်၊ အဘိညာဉ်စိတ်ကြောင့် ဖြစ်
သော။ သမ္ဘဂ်ပစ္စက််၊ အလုံးစုံသော အင်္ဂါကြီးငယ်နှင့်ပြည့်စုံသော။
အဘိနိုန္တြိယံ၊ မယုတ်သော ဤန္ဒြေရှိသော။ ကာယံ၊ ရူပကာယကို။
အဘိနိပ္ပိနာတိ၊ ဖန်ဆင်း၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ သေယျထာပိ၊
ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ မဉ္ဇမ္မာ၊ ဖြူဆံမြက်မှ။ ဤသိကံ၊ အညောက်ကို။
ပဝါဟေယျ၊ နုတ်ရာ၏။ တဿ ပုရိသဿ၊ ၏။ ဧဝံပရိဝိတက္ကော၊
သည်။ အဿဘဂဝေယျ၊ ၏။ ကိံဘဂဝေယျ၊ နည်းဟူမူကား။ အယံ၊
သည်ကား။ မဉ္ဇာ၊ ဖြူဆံမြက်တည်း။ အယံ၊ ကား။ ဤသိကာ၊
အညောက်ဘည်း။ မဉ္ဇော၊ သည်။ အညော၊ တည်း။ ဤသိကာ၊ သည်
အညော၊ တည်း။ မဉ္ဇမ္မာဂတော၊ မှသာလျှင်။ ဤသိကာ၊ ကို။ ပဝါဠော၊
နုတ်အပ်၏။ ဣတိဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဘဂဝေယျ၊ ၏။
သေယျထာပိပန၊ ဥပမာတထူးတုံ။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ပုရိသော၊
သည်။ အသိံ၊ သန်လျက်ကို။ ကောသိယာ၊ အအိမ်မှ။ ပဝါဟေယျ၊
နုတ်ရာ၏။ တဿ ပုရိသဿ၊ ၏။ ဧဝံပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿ
ဘဂဝေယျ၊ ၏။ ကိံဘဂဝေယျ၊ နည်းဟူမူကား။ အယံ၊ ဤသည်ကား။
အသိ၊ တည်း။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ကောသိ၊ အအိမ်တည်း။
အသိ၊ သည်။ အညော၊ တည်း။ ကောသိ၊ သည်။ အညော၊ တည်း။
ကောသိယာဇတော၊ မှလျှင်။ အသိ၊ ကို။ ပဝါဠော၊ နုတ်အပ်၏။ ဣတိ
ဧသောပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဂဝေယျ၊ ၏။ မာဏဝ၊ လုလင်၊
သေယျထာပိ၊ ဥပမာတထူးတုံ။ ပုရိသော၊ သည်။ အဟိံ၊ မြွေကို။
ကရဏ္ဍာ၊ အရေဟောင်းမှ။ ဥဒ္ဓရေယျ- ဥဒ္ဓရဏံ ပစ္စဝေက္ခဏာ၊
ထုတ်သည်ကိုဆင်ခြင်ရာ၏။ တဿပုရိသဿ၊ ၏။ ဧဝံပရိဝိတက္ကော၊
သည်။ အဿဘဂဝေယျ၊ ရာ၏။ ကိံအဿဘဂဝေယျ၊ နည်းဟူမူကား။
အယံ၊ ကား။ အဟိ၊ မြွေတည်း။ အယံ၊ ကား။ ကရဏ္ဍော၊ အရေ
ဟောင်းဘည်း။ အဟိ၊ မြွေသည်။ အညော၊ တည်း။ ကရဏ္ဍော၊
သည်။ အညော၊ တည်း။ ကရဏ္ဍာဇတော၊ အရေဟောင်းမှသာလျှင်

အဟိ၊ ကို။ ဥဒ္ဓုတော၊ နုတ်အပ်၏။ ဣတိ ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အသာဘဝေယျ၊ ၏။ပ။

၄၇၄။ ဣဒ္ဓိဝိဓာယ၊ အထူးထူးသောတန်းခိုးဖြင့်ဖန်ဆင်းခြင်း ၄ ၁။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဘိနိဟရတိ၊ ၏။ အဘိနိန္နာမေတိ၊ ၏။ ဧသော ဘိက္ခု၊သည်၊ အဓုနကဝိဟိတံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊ ဣဒ္ဓိ ဝိမံ၊ တန်းခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို။ ပစ္စနုဘောတိ-အတိနိပ္ပါဒေတိ၊ ၏။ ကိံ အဘိနိပ္ပါဒေတိ၊ နှည်းဟူမူကား။ ဧကောပိ၊ တယောက်သည် လည်း။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဗဟုဓာ၊ များသောအပြားရှိသည်။ ဧဟာတိ၊ ၏။ဗဟုဓာ၊များသောအပြားရှိသည်လည်း။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဧကော၊ ဘဝေယျာက်သည်။ ဧဟာတိ၊၏။ အာဝိဘာဝံ ဝါ၊ မျက်မှောက်တူရှိ ဖြစ်ခဲသော အရပ်သို့ လည်းကောင်း။ တိရောဘာဝံ ဝါ၊ မျက်ကွယ် ဖြစ်ခဲသော အခွံပ်သို့ လည်းကောင်း။ တိရောကုဋ္ဋံ ဝါ၊ တိုက်နံရံ ခြားရာ အရပ်သို့ လည်းကောင်း။ တိရောပါကာရံ ဝါ၊ တံတိုင်း ခြားရာ အရပ်သို့ လည်းကောင်း။ တိရောပဗ္ဗတံ ဝါ၊ တောင်ခြားရာ အရပ်သို့ လည်းကောင်း။ အသဇ္ဇမာနော၊ မငြိစွန်းသည် ဖြစ်၍။ အာကာသေနေသယျာဘာဝိ၊ ကောင်းကင်၌ကဲ့သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ပထဝိယာပိ၊ ၌လည်း။ ဥဒကေသယျထာပိ၊၌ကဲ့သို့။ ဥမ္မုဇ္ဇနိမုဇ္ဇံ၊ ပေါ်ခြင်းဝင်ခြင်းကို၊ ကရောတိ၊၏။ အဘိဇ္ဇမာနော၊ မပြတ်စီးသော၊ ဥဒကဘဝိ၊ ၌လည်း။ ပထဝိယံသေယျထာပိ၊ ၌ကဲ့သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ အာကာသေဘဝိ၊ ၌လည်း။ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်။ ပက္ခိ၊ အဓိတာင်နှင့် ပြည့်စုံသော။ သကုဏော ဧသေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ကမကိ၊ ဓနဏ်။ ဓဝံ မဟိဒ္ဓိကော၊ ဤသို့ ကြီးသော တန်းခိုးရှိကုန် ထသော်။ ဓဝံမဟာနုဘာဂေါ၊ ဤသို့ ကြီးသော အရောင်ရှိကုန် ထသော၊ ဒုစရိတ စန္ဒိမ သူရိယေပိ၊တို့ကိုလည်း။ပါဏိနာ၊လက်ဖြင့်။ ပရိမသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ပရိမဇ္ဇတိ၊ ဆုပ်နယ်၏။ ယာဝဗြဟ္မ လောကာပိ၊မြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင်လည်း။ ကာယေန၊ဖြင့်။ ဝသံ၊ မိမိအလိုသို့။ဝတ္တေတိ၊လိုက်စေ၏။ မာဏာဝ၊လူလင်။ ဧသေယျထာပိ ကား။ ဒဏ္ဍော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော ဝါ၊ အိုးသည် သည်လည်း

ကောင်း။ကုမ္ဘကာရန္တေဝါသိဝေါ၊သည်လည်းကောင်း။သုပရိကမ္မ
ကဘာယ၊အလွန်ညက်စွာ နယ်အပ်ပြီးသော။မတ္တိကာဃယ၊မြေဖြင့်။
ယညဒေန၊ အကြောင်အကြောင်သို့သော။ ဘာဇနပိကတိ်၊ ခွက်အထူး
ကို။ အာဂစ္ဆတ်ယျ၊ အလိုရှိ၏။ တံ တဒေဝ၊ ထိုထိုသို့သော။
ဘာဇနံပိကတိ်၊ကို။ ကရေယျ၊၏။ အဘိနိပ္ပါဒေယျ၊ ပြီးစေရာ၏။
မာဏာဝ၊ လုလင်။ သေယျထာပိဝေါ၊ ဥပမာတထူးတုံ့။ ဒဂ္ဓော၊
လိမ်မာသော။ ဒန္တကာရန္တေဝါ၊ ပွတ်သမားသည် လည်းကောင်း။
ဒန္တကာရန္တေသိဝေါ၊ ပွတ်သမား တပည့်သည် လည်းကောင်း။
ဒန္တသို်၊ဆင်စွယ်ကို။သုပရိကမ္မကတသို်၊ကောင်းစွာအပြေပြအပြစ်
ပြုအပ်ပြီးသော်။အညဒေဝ၊ အကြောင်အကြောင်သို့သော။ဒန္တဝိကတိ်၊
ဆင်စွယ်ခွက် အထူးကို။ အာဂစ္ဆတ်ယျ၊ ၏။ တံတဒေဝ၊ ထိုထိုသို့
သော။ ဒန္တဝိကတိ်၊ ကို။ ကရေယျ၊ ၏။ပ။ မာဏာဝ၊ လုလင်။
သေယျထာပိဝေါ၊တုံ့။ ဒဂ္ဓော၊ သော။ သုဝဏ္ဏကာရော၊ရွှေပန်း
ကိမ်းသည်ဆရာ့ လည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏ ကာရန္တေဝါသိဝေါ၊
သည်လည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏသို်၊ ကို။ သုပရိကမ္မ ကတသို်၊
ကောင်းစွာ လှော်အပ်ပြီးသော်။ ယညဒေဝ၊ သော။ သုဝဏ္ဏ
ဝိကတိ်၊ ရွှေခွက်အထူးကို။ အာဂစ္ဆတ်ယျ၊၏။ တံတဒေဝ၊သော။
သုဝဏ္ဏဝိကတိ်၊ ကို။ ကရေယျ၊ ၏။ပ။

၄၇၅။ ဒိဗ္ဗေစ၊ နက်ပြည်၌ လည်းကောင်း။ မာနုသေစ၊ လူ့
ပြည်၌ လည်းကောင်း။ ဒုရေစ၊ ဝေးလည်းကောင်း။ သန္တိကေ၊
နီးလည်းကောင်း။ ယေသဒ္ဓါ၊ ကို်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ဥဒဘာ၊ ကုန်သော။ တေသဒ္ဓေ၊ တို်ကို်။ သုဏာတိ၊၏။ မာဟေဝ၊
လုလင်။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ အန္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိ
ပန္နော၊ အစွန်းရှည်သောခရီးကိုသွားသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။သော
ပုရိသော၊သည်။ ဘေရိသဒ္ဒမ်ပိ၊ စည်ကြီး အသံကို လည်းကောင်း။
မုဒင်္ဂသဒ္ဒမ်ပိ၊မုရိုးစည်အသံကိုလည်းကောင်း။ သခ်ပဏဝဒိန်ဒိမသဒ္ဒ
မ်ပိ၊ ခရသင်းသံ ထက်စည်သံ ပတ်သာအသံကို လည်းကောင်း။
သုဏောယျ၊ ၏။ တသပုရိသသ၊ ၏။ ဧဝံပရိဝိတက္ကော၊ သည်။

အသဘဝေယျ၊၏။ ကိုဘဝေယျ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘေရိသဒ္ဒါ၊ သည်။ ဇာတိပိ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏။ မုဒိဂ်သဒ္ဒေါ၊သည်။ ဇာတ်ပိ၊ ၏။ သဒ်ပဏာဝဒိန္ဒိမ သဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဇာတိပိ၊ ၏။ ဇာတ်ပရိဝိတာက္ကော၊ သည်။အသဘဝေယျ၊၏။ဝေမေဝခေါ၊ ထို့အတူလျှင်။ မာဏာ၊ လုလင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။

၄၇၆။ မာဏာဝ၊ လုလင်။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဒဟရော၊ ထသော။ ယုဝါ၊ လုလင်ဖျို ဖြစ်လသော။ မဏ္ဍနကဇာတိကော၊ တန်းဆာ ဆင်ခြင်းသဘော ရှိထသော။ ဇာတိပိဝါ၊ သည်လည်း ကောင်း။ ပုရိသောဝါ၊ လည်းကောင်း။ ဝရိသုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်စွာ ထသော။ ပရိယောဒါတေ၊ အရောင်နှင့် ပြည့်စုံစွာ ထသော။ အာဒါသေပါ၊ ကြေးမုံ၌ လည်းကောင်း။ အဆ္ဆေ၊ ကြည်လင်စွာ သော၊ဥဒကပတ္တေဝါ၊ ရေခွက်၌ လည်းကောင်း။ သကံမုခနိမိတ္တံ၊ မိမိမျက်နှာ အရိပ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ သော်။ သကနိက်ဝါ၊ မည်သို့မည်း ဝက်ခြင် ရှိသည် ကို လည်း။ သကနိကန္တိ၊ မည်သို့မည်း ဝက်ခြင် ရှိ၏ဟူ၍။ ဇာနေယျ၊ ရာ၏။ အသကနိကံဝါ၊ မည်သို့မည်း, ဝက်ခြင်မရှိသည်ကိုလည်း။အသကနိကန္တိ၊ဟူ၍။ ဇာနေယျ၊ရာ၏။ ဇဝမေဝ၊ဤအတူလျှင်။ပ။ (ပရသတ္တာနံ ပရပုဂ္ဂလာနံကား ဝေဝုစ်ကသည်း)။ ပရသတ္တာနံ၊ တို့၏။ ပရပုဂ္ဂလာနံ၊ တို့၏။ စေဟာ၊ ဗိတ်ကို။ စေတသာ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်။ ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြားခြင်း၍။ပ။

၄၇၇။ ယထာကမ္မုပဂေ၊ ကံအား လျော်စွာ ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ ပဇာနာတိ၊၏။ မာဏာဝ၊ လုလင်။ သေယျထာပိ၊ ကား။ မဇ္ဈေသိဃ်ာဋ္ဌကေ၊ ခရီးလေးဆုံ အလယ်၌။ ပါသာဒေါ၊ သည်။ ဒ္ဝိတော၊၏။ တတ္ထ၊ထိုပြာသာဒ်၌။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော။ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ဒ္ဝိတော၊ရပ်လျက်။ မနုဿေ၊လူတို့ကို။ ဝေဟံ၊သို့။ ပဝိသန္တေ၊ ဝင်ကုန်သည်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဝေဟာ၊မှ။ နိက္ခမန္တေ၊ ထွက်ကုန်သည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ရထိကာယ၊ခရီးမ၌။ ဒီထိ်ံ သဏ္ဌရန္တေ၊ အစဉ်မပြတ်သွားကုန်သည်တို့ကိုလည်းကောင်း။

မဇ္ဈသိယ်ဘဋ္ဌကော၊ ခရိုးဆုံ၏ အလယ်၌။ နိသိန္နော၀ါ၊ နေကုန်သည် တို့ကိုလည်း။ ပသေယျ၊ မြင်ရာ၏။ တဿပုရိသဿ၊ ၏။ ဓံပရိ ဝိဘဇ္ဇော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ ကိံဘဝေယျ၊ နည်းဟူ မူကား။ ဇေတမနုဿာ၊ တို့သည်း ဂေဟံ၊ သို့။ ပဝိသန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇေဟ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဂေဟာ၊ မှ။ နိက္ခမန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ မနုဿာ၊ တို့သည်။ရထိကာယ၊၌။ဝိထိံ သဇ္ဇရန္တိ၊အစဉ်မပြတ်သွား ကုန်၏။ ဇေတမနုဿာ၊ တို့သည်။ မဇ္ဈသိယ်ဘဋ္ဌကော၊ ၌။ နိသိန္နော၊ ကုန်၏။ ဤတိဒေသောပရိဝိတက္ကော၊သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ပ။

၄၇၉-၄၀၀။ မာဏော၊ လူလင်။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပဗ္ဗတ သခ်ိဳးပ၊ တောင်ထိပ်၌။ ဥဒကရဟဒေါ၊ ရေအိုင်သည်။အန္ဆွော၊ ကြည်သော ရေရှိ၏။ ဝိပ္ပသန္နော၊ အလွန် ကြည်သော ရေရှိ၏။ ၊အနာဝိလော၊ကင်းသောမြို့ရှိ၏။ တတ္ထ၊ထို၌ရေအိုင်၌။ တိရော၊ကမ်း နား၌။စက္ခုမာ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဋ္ဌိတော၊ လျက် သိပ္ပိက သမ္မုကမ္ပိ၊ ခရုယောက်သွားကို လည်းကောင်း။ သက္ခရကထလမ္ပိ၊ ကျောက်စစ်အိုးခြမ်းကွဲကို လည်းကောင်း။ မဏ္ဍူကမ္မမ္ပိ၊ ငါးလိပ်ကို လည်းကောင်း။ စရန္တမ္ပိ၊ သွားသည်ကို လည်းကောင်း။ တိဋ္ဌန္တမ္ပိ၊ ဟည်သည်ကိုလည်းကောင်း။ပသေယျ၊၏။ တဿပုရိသဿ၊၏။ ဓံပရိဝိဘဇ္ဇော၊သည်။အဿဘဝေယျ၊၏။ ကိံဘဝေယျ၊နည်း။ ပ။ဤဒမ္ပိ အယမ္ပိ ပညာက္ခန္ဓော၊ သည်။ ပညာယ၊ ပညာက္ခန္ဓော အပေါင်း၌။တဿဘိက္ခုနော၊၏။ဇေတော၊ သော။ ပညာက္ခန္ဓော၊ သည်။ဓာတော၊၏။မာဏော၀၊ လူလင်။ သောဘဝေါ၊သည်။ ယဿ ပညာက္ခန္ဓဿ၊ ၏။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ သည်။ အဓိဟာသိ၊ ၏။ ဤဆိ၊ ဘေသို့ ပညာက္ခန္ဓ၊ ၌။ဤမံဇနံတံ၊ ကို။ သမာပေသိ၊ ၏။ နိဝေ သေသိ၊ နှလုံးသွင်းစေ၏။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊တည်စေ၏။ အရိယော၊ သော။ ဇသော ပညာက္ခန္ဓော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသည်လျှင်တည်း။ ဤ၊ ဤဘုရားသာသနာတော်၌။ ဤတော၊ ဤ အရဟတ္တဖိုလ် သမာဓိထက်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ကရဏီယံ၊ ပြုဖွယ် ကိစ္စသည်။

နတ္ထိစေဝနတ္ထိဝေ၊ မရှိသလျှင်ကတည်း။ ဒုတိ၊ သို့။ အာနန္ဒော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။ ဂတံ၊ ၏။

ဒသမံ၊ သော။ သုဘသုတ္တံ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး၏။

၁၁-ကေဝဋ္ဋ သုတ္တ
ကေဝဋ္ဋဂဟပတိ ပုတ္တဝတ္ထု၊

၄၀၁။ ဘန္တေကဿပ၊ ပ။ ဒုဒံသုတ္တံ၊ ဤကေဝဋ္ဋသုတ်ကို။ မေမယာ၊သည်။ဘဂဝတော၊၏။ သန္တိကာ၊မှ။ဝံ ကေန ဣဒါကာရေန၊ ဖြင့်။ သုတံဥပလက္ခိတံ၏။ ကံ၊ သော။သမယံ၊၌။ဘဂဝါ၊ သည်။ နာဠန္ဒာယံ၊ နာဠန္ဒမြို့၌။ ပါဝါရိကမ္ဗဝနေ၊ ပါဝါရိက သူဌေး၏ သရက်ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဂဟပတိ ပုတ္တော၊ သူကြွယ်၏ သားဖြစ်သော။ ကေဝဋ္ဋော၊ ကေဝဋ်သည်။ တနည်းကား၊ ကေဝဋ္ဋော၊ ကေဝဋ် အမည်ရှိ၏သော။ ဂဟပတိပုတ္တော၊ သည်။ ဘန္တေ၊ ရား။ အယံနာဠန္ဒာ၊ ဤနာဠန္ဒ ဖြိုသည်။ ဒုဒ္ဓါဒေစ၊ မြို့အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဖီတာစ၊စည်ပင်သည်လည်း။ဟောတိ၊၏။ ဗဟုဇနာစ၊ များသော လူမျိုး ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အာကိဏ္ဏ မနုဿာစ၊ လူအပေါင်းတို့ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင် ပြည့်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ အဘိပ္ပသန္နာ၊ အလွန်ကြည်ညို၏။

အမှာ အယံ နာဠန္ဒာအဘိပ္ပသန္နာဟု နာဠန္ဒမြို့ပင် ကြည်ညို သကဲ့သို့ ဟောတော်မူသော်လည်း နာဠန္ဒသဒ္ဒါသည် ဌာနဖြစ်သောမြို့ကို မုချဟော၏။ ဌာနီဖြစ်သောမြို့၌ နေသောသူတို့ကို ဌာနူပစာရထူအားဖြင့် ဟော၏။ ဤအရာ၌ ဌာနူပစာရအားဖြင့် နာဠန္ဒသဒ္ဒါသည် ဌာနီကိုဟော၏ဟု မှတ်လေ။

ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓု အာယသ္မာ၊ ၏။ ယောဘိက္ခု၊သည်။ မနုဿဓမ္မာ၊ လူတို့၏ ကုသိုလ် ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက်။

ဥတ္တရိ၊ လွန်မြတ်သော။ ဇုန်ဒိပါဠိဟာရိယံ၊ တန်းခိုးပြာဋိဟာကို။ ကရိသတိ်းတွံ့။ ဧတံ၊သော။တံ ဘိက္ခုံ၊ကို။ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား သည်း။ သမာဓိသတူ၊ စေတော် မူစေချင်၏။ "ထားကော်မူစေ ချင်၏,လည်းဟူ"း ဧဝံ၊ဤသို့ ထားတော်မူသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အယံ နာဌန္ဒာ၊ ဤနာဌန္ဒာ မြို့သည်။ ဘိယျောသော မတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်။ တနုည်းကား၊ မတ္တာယ၊ အတိုင်း အရှည် ထက်။ ဘိယျောသော၊ လွန်စွာ။ ဘဝတိ၊၌။ အဘိပ္ပသိဒိသတိ၊ ကြည်ညိုလတ္တံ့။ ဇုတိ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။ ကေဝဋ္ဋ၊ ကေဝဋ်။ အဟံ၊သည်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧထ၊လာလတ်ကုန်။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဩဒါတဝသနာနံ၊ အဝတ်ဖြူကို ဝတ်ကုန်သော။ ဂိဟီနံ၊ တို့အား။ မနုဿဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ ပါဠိဟာရိယံ၊ ကို။ ကရောထ၊ ကုန်လော့။ ဧဝံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ နခေါ ဒေဒသမိ၊မဟော။ဇုတိဧတံဝစနံ၊ကို။ဘဂဝါ၊သည်။အဝေါစ၊၏။ ၄၀၂။ ဒုတိယမ္ပိခေါ၊နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ဂဟပတိပုတ္တော၊ သော။ဧကဝဉ္စော၊သူး့သည်။ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဧဝံဝစနံ၊ကို။ အဝေါစ၊၏။ ကိံ အဧဝါစ၊ နည်းဟူ မူကား။ဘဉ္ဇေ၊ရော်း။ အပ်ာ၊သည်။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ နခံသေမိ၊ မဖျက်ဆီး။အပိစ၊ စင်စစ်သဖြင့်ကား။အဟံ၊သည်။ ဧဝံ၊သို့။ ဝဒါမိ၊၏။ ကိံ ဝဒါမိ၊မူကား။ဘဉ္ဇေ၊ရား။အယံနာဌန္ဒာ၊ သည်။ပ။ အဘိပ္ပသိဒိသတိ၊တွံ့။ ဇုတိ၊သို့။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဇုတိဧတံ ဝစနံ၊ကို။ အဧဝါစ၊၏။ပ။ (ဤသို့ကေဝဋ်သည် တန်းခိုးပြာဋိဟာ ပြခြင်းကို သုံးကြိမ် တောင်းပန်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ယခု ငါကား ကေဝဋ်အား တန်းခိုးပြာဋိဟာကိုပြခြင်း၌ အပြစ်ကို ပြအံ့ ဟု ကြိုတော်မူ၍ "တိဏိ ခေါ ဇုမာနိ" အစရှိသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာ၏ အတ္ထကား)။

ဇုန္ဒိပါဠိဟာရိယ

၄၀၃။ ကေဝဋ္ဋ၊ ကေဝဋ်။ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဇုမာနိ ပါဠိဟာရိယာနိ၊ ဤတန်းခိုးပြာဋိဟာတို့ကို။ မယာ၊ သည်။ သယံ၊

ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ - အဘိညာယ၊ ထူးသော ပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏ်ဖြင့်။ သန္ဆိုကတ္တာ၊ ၍။ ပဝေဒိတာန်၊ ကုန်ပြီ။ တိဏ်၊ သုံးပါး သည်တို့ကား။ ကတမာန်၊ အဘယ်တို့နည်း ဟူမူကား။ ဋီကဒ္ဒိပါဠိ ဟာရိယံ။ တန်းခိုးဖန်ဆင်ခြင်း တည်းဟူသော ပြာဋိဟာလည်း ကောင်း။ အာဒေသနာ ပါဋိဟာရိယံ၊ သူတပါးတို့၏ အကြံကို သိ၍ ညွှန်ကြောင်းဖြစ်သော ပြာဋိဟာကို လည်းကောင်း။ အနု သာသနီ ပါဋိဟာရိယံ၊ သူကပါးတို့၏စိတ်ကိုသိ၍ ဆုံးမကြောင်း ဖြစ်သော ပြာဋိဟာလည်းကောင်း။ ဋုမာန်၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။

၄၀၄။ ကေဝဋ္ဋ၊ကေဝဋ္ဋ။ ဋီကဒ္ဒိပါဋိဟာရိယံ၊ တန်းခိုး ဖန်ဆင်း ခြင်း တည်းဟူသော ပြာဋိဟာသည်။ ကတမဉ္ဉ၊ နည်းဟူမူကား။ ကေဝဋ္ဋ၊ကေဝဋ္ဋ။ဋီက၊ဤဘုရားသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အနေကဝိဟိတံ၊ အထူးထူး အပြားပြား ရှိသော။ ဋီကဒ္ဒိ ဝိဓံ၊ တန်းခိုး ဖန်ဆင်းခြင်းကို။ ပစ္စနုဘောတိ-အဘိနိပ္ဖါဒေတိ၊ ပြီးစေ ၏။ ကိံ အဘိနိပ္ဖါဒေတိ၊ နည်းဟူမူကား။ ဧကောပိ၊ ဘယောက် သည်လည်း။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဗဟုဓာ၊ များသော အပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗဟုဓာပိ၊ များသောအပြား ရှိကုန်သည်လည်း။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဧကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝိဘာဝံဝါ၊ ကြက်မှောက်တူရွှေဖြစ်သော အရပ်သို့လည်းကောင်း။ တိရော ဘာဝံ ဝါ၊ များကွယ်ဖြစ်သောအရပ်သို့ လည်းကောင်း။ တိရောကုဋ္ဋံဝါ၊ တိုက်နံရံခြားရာ အရပ်သို့ လည်းကောင်း။ တိရောပါကာရံဝါ၊ တံတိုင်းခြားရာအရပ်သို့ လည်းကောင်း။တိရောပဗ္ဗတံဝါ၊ တောင် ခြားရာ အရပ်သို့ လည်းကောင်း။ အာကာသေ သေယျထာပိ၊ ခေါင်းကင်၌ကဲ့သို့။အသင်္ဂမာနော၊ မငြိစွန်းသည်ဖြစ်၍။ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ပထဝိယာပိ၊၌လည်း။ဥဒကေသေယျထာပိ၊ကဲ့သို့။ဥမ္မုဇ္ဇနိမုဇ္ဇံ၊ ၄ပ်ခြင်းပေါ်ခြင်းကို။ကရောတိ၊၏။အဘိဇ္ဇမာနော၊ မပြတ်စီးသော။ ဥဒကေပိ၊ရေ၌လည်း။ပတိဝိယံသေယျထာပိ၊ မြေ၌ကဲ့သို့။ဂစ္ဆတိ၊ ၏။အာကာသေ၊၌။ ပက္ခီ၊အတောင်နှင့်ပြည့်စုံသော။ သကုဏော သေယျထာပိ၊ကဲ့သို့။ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်။ ကမတိ၊၏။ ‘‘နေ

၏,လည်းဟူ''။ (စကဲ့မတိဟူ၍လည်း ပါဠိ၌၏)။ ဧဝံ မဟိဒ္ဓိကော၊ ဤသို့ ကြီးသော တန်းခိုးရှိကုန်သော။ ဧဝံ မဟာနုဘာဝေ၊ ဤသို့ ကြီးသောအာဏာရှိကုန်သော။ ဤမေစန္ဒိမသူရိယပိ၊တို့ကိုလည်း။ ပါဏိနာ၊ ဖြင့်။ ပရိမသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ပရိမဇ္ဇတိ၊ ဆုပ်နယ်၏။ ယာဝဗြဟ္မလောကာပိ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင်လည်း။ ကာယေန၊ဖြင့်။ ပသံအလိုသို့။ ဝတ္တေတိ၊လုပ်ကိုင်၏။ ဤမံဤဒ္ဓိဝိဓံကို။ အဘိနိပ္ဖါဒေတိ၊ ၏။ တမေနံ၊ ထိုရဟန်းကို။ (ပဿတိဒ္ဓိစပ်)။ အညတရော၊ တစ်ယောက်သော၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော။ ပသာဒေန၊ ကြည်ညိုဖွာသော။ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်။ တံဘိက္ခုံ၊ကို။ (ပဗ္ဗနုဘောန်ဒိဒ္ဓိစပ်)။ အနေကဝိဟိတံ၊သော။ ဤဒ္ဓိဝိဓံ၊ ဟန်းခိုးအထူးကို။ ပဗ္ဗနုဘောန်--အဘိနိပ္ဖါဒေန်၊ ပြုစေသည်ကို။ ပသာဘိ၊ ၏။ ။(အာဘယ်သို့သော တန်းခိုးအထူးကို ပြုစေသော ရဟန်းကို မြင်သနည်းဟု စောဒနာဘွယ် ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို ဖြေဆိုမှုလို၍''ဓောပိဟုတ္ထ''အစရှိသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ။ထိုဒေသနာ၏အဓိပ္ပာယ်)။ ။ဓောပိ၊သည်လည်း။ ဟုတ္ထ၊ ၍။ ဗဟုဓာ၊ ဖြင့်။ ဖေဿာန်၊ ဖြစ်ထသော။ ဗဟုဓာပိ၊ သည်လည်း။ ဟုတ္ထ၊ဖြစ်၍။ ဓောပေသည်။ ဖေဿာန်၊ဖြစ်ထသော။ အာဝိဘာဝဓမ္မိ၊ သို့လည်းကောင်း။ ပ။ တိရောဘဝတ္ထမ္ပိ၊ သို့လည်းကောင်း။ အာကာဇသေ သေယျထာပိ၊ ၌ကဲ့သို့။ အာသဇ္ဇမာနံ၊ မငြိစွန်းသည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆန်၊သွားထသော။ ပထဝိယာပိ၊မြေ၌လည်း။ ဥဒကေသေယျထာပိ၊၌ကဲ့သို့။ ဥမ္မုဇ္ဇနိမ္မုဇ္ဇံ၊ကို။ကရောန်၊ထသော။ အဘိဇ္ဇမာနော၊ သော။ဥဒကေပိ၊၌လည်း။ပထဝိယာသေယျထာပိ၊ ၌ကဲ့သို့။ ဂစ္ဆန်၊ထသော။ အာကာသေပိ၊၌လည်း။ ပက္ခိ၊သော။ သကုဏော သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ပလ္လင်္ကေန၊ဖြင့်။ ကမန်၊သွားထသော။ ဧဝံမဟိဒ္ဓိကော၊ ကုန်သော။ ဧဝံမဟာနုဘာဝေ၊ ကုန်သော။ ဤဧမစန္ဒိမသူရိယပိ၊တို့ကိုလည်း။ပါဏိနာ၊ဖြင့်။ ပရိမသန်၊ သုံးသပ်ထသော။ ပရိမဇ္ဇန်၊ ဆုပ်နယ်ထသော။ ယာဝဗြဟ္မလောကာပိ၊ တိုင်အောင်လည်း။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဝသံ၊သို့။ ဝတ္တေန်၊

လိုက်ဧစတတ်ထဧသော။ဘိက္ခုံ၊ကို့။ပသတိ၊၏။တဧမေနံဘိက္ခုံ၊ကို့။ သာဒ္ဓေါ၊ သော့။ ဥပါသဧကော၊ သတ္တဲ့။ အာသည္တရဿ၊ သော့။ အသဒ္ဓဿ၊ သဒ္ဓါခြင်း မရှိသော့။ အပ္ပသုန္နဿ၊ သော့။ ပုရိသဿ၊ အား။ အာဇောစေသိ၊ ၏။ ကိံ အာဇောစေသိ၊ နည်း ဟူမူကား။ဘော၊အရှင်။သမဏာဿ၊၏။မဟိဒ္ဓိကတာ၊ တန်ခိုးကြီး သည်၏အဖြစ်သည်။ မဟာနုဘာဝတာ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိ သည်၏အဖြစ်သည်။ အဇ္ဈဂိုယံဝတ၊ အံ့ဖွယ်ရှိစွတကား။ ဘော၊ အရှင်။ သမဏာဿ၊၏။ မဟိဒ္ဓိကတာ၊ သည်။ မဟာနုဘာဝတာ၊ သည်။အစ္ဆရိယံဝတ၊ မဖြစ်ဖူးတကား။ အဟံ၊ သည်။ အမုံဘိက္ခုံ၊ ကို့။(အမုံ အဟံဟု ပုဒ်ဖြတ်)။ အနေကဝိဟိတံ၊ များသောအပြား ရှိသော။ဇုဒ္ဓိဝိဓံ၊ တန်းခိုးအထူးကို့။ ပစ္စနုဘောနံ့၊ ခံစားသုံးသည်ကို့။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်ရ၏။ ကိံ၊ အဘယ်သို့သော တန်းခိုးအထူးကို့။ ပစ္စနု ဘောနံ့၊ ကို့။ အဒ္ဒသံ၊ နည်းဟူမူကား။ ဓဧကာဝိ၊ သည်လည်း။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဗဟုဓာ၊ ဖြင့်။ ဟောနံ့၊ ဖြစ်သည်ကို့။ ဗဟုဓာဝိ၊ များသောအပြားရှိသည်လည်း။ဟုတ္ဝာ၊၍။ဧကော၊သည်၊ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ဟောနံ့၊ဖြစ်သည်ကို့။ပ။ယာဝဗြဟ္မလောကာဝိ၊ဩဘာသော၊ဖြင့်လည်း။ ကာယဧန၊ဖြင့်။ ဝသံ၊ သို့။ ဝတ္တေနံ့၊ ကို့။ အဒ္ဒသံ၊ ၏။ ဇုတိ၊ သို့။ အာဇောစေသိ၊ ၏။ (တမေနံကာဝ ပဒါလက်ဝရ၊ အနက်မရှိ)။ အသဒ္ဓေါ၊ သော့။ အပ္ပသဒ္ဓေါ၊ သော့။ သောပုရိသော၊ သည်။ သဒ္ဓံ၊သော့။ ပသန္နံ၊ သော့။ တံဥပါသကံ၊ ကို့။ ဓဝံ၊သို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။ကိံ ဝဒေယျ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘော၊ အရှင်။ ဂန္ဓာရိနာမ၊ ဂန္ဓာရအမည်ရှိသောရသေ့သည် ပြုအပ်ထသော့။ တနည်းကား၊ ဂန္ဓာရိတိုင်းဌဖြစ်ဘသော့။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်သည်။ အတ္ထိခေါ၊ ရှိသလျှင်ကတည်း။ တာယဝိဇ္ဇာယ၊ ဖြင့်။ သောတိက္ခု၊ သည်။ အနေကဝိဟိတံ၊သော့။ ဇုဒ္ဓိဝိဓံ၊ တန်းခိုးအထူးကို့။ ပစ္စနုဘောတိ အာဘိနိပ္ပါဒေတိ၊၏။ဧကော၀ိ၊သည်လည်း။ ပဲ့တ္ဝာ၊ ၍။ ဗဟုဓာ၊ သည်။ဟောတိ၊၏။ ယာဝဗြဟ္မလောကာဝိ၊ တိုင်အောင်လည်း။ ကာယဧန၊ဖြင့်။ဝသံ ကို့။ဝတ္တေတိ၊၏။ ဇုတိ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။

ဇုန္ဒာသယ(က)၂၁၄-၅၆

ကေဝဋ္ဋ၊ဝဋ်။မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ သော။ တံဝစနံ၊ ကို။ တွံ၊ သည်။ကိံမညသိ၊နည်း။အသဒ္ဓါ၊ သော။ အပ္ပသန္နော၊ သော။ သော ပုရိသော၊သည်။သဒ္ဓံ၊သော။ ပသန္နံ၊ သော။ တံဥပါသကံ၊ ကို။ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျအဝိနု၊ ဆိုရာသလော။ ဤတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဤတိ၊ သို့။ ကေဝဋ္ဋော၊သည်။အဝေါစ၊၏။ကေဝဋ္ဋ၊ ဝဋ်။ ဤဒ္ဓိပါဋိဟာရိယေ၊ တန်းခိုးပြာဋိဟာပြခြင်းဌာ။ ဤမံ အာဒီနဝံ၊ ဤအပြစ်ကို။ သမ္မာသမာဇနော၊ကောင်းစွာမြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဤဒ္ဓိပါဋိဟာရိယေန၊ ဤသို့သော တန်းခိုးပြာဋိဟာဖြင့်။ အဒ္ဒိယာမိ၊ ငြီးငွေ့သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ဟရာယာမိ၊ ရှက်သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ဇိဂုစ္ဆာမိ၊ စက်ဆုပ်သကဲ့သို့ဖြစ်၏။

အာဒေသနာပါဋိဟာရိယ

၄၀၅။ ကေဝဋ္ဋ၊ ဝဋ်။ အာဒေသနာပါဋိဟာရိယံ၊ သူတပါး တို့၏အကြံကိုသိ၍ ညွှန်းသောတန်းခိုးပြာဋိဟာဟသည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်းဟူမူကား။ ကေဝဋ္ဋ၊ဝဋ်။ ဤဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပရသတ္တာနံ၊တို့၏။ ပရပုဂ္ဂလာနံ၊ တို့၏။ (ဤနှစ် ပုဒ်ကား ဧဝုစ်တည်း)။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာဒိသတိ၊ ညွှန်း၏။ စေတသိကံဝိ၊ ဥမ်းမြောက်ခြင်းကိုလည်း။အာဒိသတိ၊၏။ဝိတက္ကိတမ်ပိ၊ ပိတက်ကိုလည်း။အာဒိသတိ၊၏"ဝိစာရိတမ်ပိ၊ ဝိစာရကိုလည်း။ အာဒိသတိ၊၏။ကိံအာဒိသတိ၊နည်းဟူမူကား။ တော၊ ၏။ မနော၊ စိတ်သည်။ ဧဝမ်ပိ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏။ တေ၊ သင်၏။ မနော၊ သည်။ ဤထုမ်ပိ၊ ဤသို့သေဘအပြားရှိ၏။ ဘော၊၏။ စိတ္တံ၊သည်။ ဤတိဝိ၊ ၏။ ဤတိ၊ သို့။အာဒိသတိ၊၏။ (တမေနံကား တဿောတည်း)၊အညတရော၊ သော။ သဒ္ဓေါ၊ သော။ ပသန္နော၊ သော။ ဥပါသကော၊ သည်။ တံဘိက္ခုံ၊ ကို။ ပရသတ္တာနံ၊ တို့၏။ ပရပုဂ္ဂလာနံ၊ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။စိတ္တံ၊ကို။အာဒိသန္တိမ်ပိ၊ညွှန်းသည်ကို လည်းကောင်း။ စေတသိကံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။အာဒိသန္တိမ်ပိ၊ကိုလည်းကောင်း။

ဝိတက္တိတံ၊ဝိတက်ကို။အာဒိသန္တမ်ိ၊ကိုလည်းကောင်း။ ဝိစာရိတံ၊ ဝိစာရကို။ အာဒိသန္တမ်ိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ကို့ အာဒိသန်၊အာဘယ်သို့ညွှန်းသည်ကို။ပဿတိ၊နည်းဟူမူကား။ တေ၊၏။မနော၊သည်။ ဧဝမ်ပိ၊ဤသို့သဘောရှိ၏။တေ၊၏။ မနော၊ သည်။ဧကတ္တမ်ပိ၊ဤသို့အပြားရှိ၏။ တေ၊၏။ စိတ္တ၊သည်။ ဧကတိပိ၊၏။ ဧကတိ၊ သို့။ အာဒိသန်၊ ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ တမေနံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ သဒ္ဓေါ၊ သော။ ပဿန္နော၊ သော။ သောဥပါသကော၊ သည်။ အညတရဿ၊ သော။ အသဒ္ဓဿ၊ သော။ အပ္ပသန္နဿ၊ သော။ ပုရိသဿ၊ အား။ အာရောစေတိ၊၏။ ကို့အာရောစေတိ၊ နည်း။ ဘော၊ အရှင်။ သမဏဿ၊၏။ မဟိဒ္ဓိကတာ၊ သည်။ မဟာနုဿာဝဝတာ၊သည်။အန္တရိယံဝတ၊တကား။ဘော၊ရှင်။ သမဏဿ၊ ၏။မဟိဒ္ဓိကတာ၊သည်။မဟာနုဘာဝဝတာ၊ သည်။ အဇ္ဈာတံဝတ၊ မဖြစ်ဘူးကကား။ အဟံ၊ သည်။ အမုံဘိက္ခုံ၊ ကို။ ပရသတ္တာနံ၊ တပါးသောသတ္တဝါတို့၏။ပရပုဂ္ဂလာနံ၊တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ စိတ္တံ၊ကို။အာဒိသန္တမ်ိ၊ကိုလည်းကောင်း။ပ။ဝိစာရိတံ၊ ဝိစာရကို။ အာဒိသန္တမ်ိ၊ကိုလည်းကောင်း။ပ။ အဒ္ဒသံ၊ ၏။ ကို့အာဒိသန်၊ အသို့ညွှန်းသည်ကို။ အဒ္ဒသံ၊ နည်းဟူမူကား။ တေ၊ ၏။ မနော၊ သည်။ဧဝမ်ပိ၊၏။ပ။တေ၊၏။ စိတ္တံ၊သည်။ဧကတိပိ၊၏။ဧကတိ၊သို့။ အာဒိသန်၊ ကို။ အဒ္ဒသံ၊၏။ဧကတိ၊ဤသို့။အာရောစေတိ၊၏။(တမေနံကား ပဒါလက်ဝရတည်း)။အသဒ္ဓေါ၊သော။အပ္ပသန္နော၊သော။သော ပုရိသော၊ သည်။ သဒ္ဓံ၊သော။ပဿန္နံ၊သော။တံဥပါသကံ၊ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ဝဒေယျ၊ရာ၏။ကို့ဝဒေယျ၊ဟူမူကား။ဘော၊အရှင်။ မဏိကာနဃ၊ မဃိကာ အမည်ရှိသော။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်သည်။ အတ္ထိခေါ၊ ဘည်း။ တာယဝိဇ္ဇာယ၊ ဖြင့်။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ တေ၊ ၏။ပ။ စိတ္တံ၊သည်။ ဧကတိပိ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏။ ဧကတိ၊ သို့။ အာဒိသတိ၊ ၏။ဧကတိ၊သို့။ဝဒေယျုံ၏။ ကေဝဋ္ဋ၊ ဝဋ်။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ ဧသာ။ တံဝစနံ၊ကို။ တွံ၊သည်။ ကိုမညသိ၊ နည်း။ အသဒ္ဓေါ၊ ဧသာ။ အပ္ပသန္နော၊သော။ ပုရိသော၊သည်။သဒ္ဓံ၊ သော။ ပဿန္နံ၊

သော။တံဥပါသကံ၊ကို။ •ဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျအပိနု၊ ဆိုရာအံ့လော။ ဣဘိ၊သို့။ ဘဂဝါ သည်။အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ •ဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။ ဣဂ်ိ၊ သို့။ ကောဝန္ဒော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ကောဝန္ဒ၊ ဝဋ်။အဟံ သည်။အာဒေသနာပါဋိဟာရိယေ၊ သူတပါး တို့၏စိတ်အကြံကိုညွှန်းသော ကန်းခိုးပြာဋိဟာကို ပြခြင်းဌာ။ ဣမံ အာဒိနဝံ၊ ကို။ သမ္မာသမာနော၊ ဖြစ်၍။ အာဒေသနာပါဋိဟာရိယေ၊ဌာ။အဋ္ဌိယာမိ၊ငြီးငွေ့သကဲ့သို့ဖြစ်၏။ဟရာယာမိ၊ ရှက်သကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ဇိဂုစ္ဆာမိ၊ စက်ဆုပ်သကဲ့သို့ဖြစ်၏။

အနုသာသနီပါဋိဟာရိယ

၄၀၆။ ကောဝန္ဒ၊ ဝဋ်။ အနုသာသနီပါဋိဟာရိယံ၊ သူတပါး ကို၏စိတ်ကို သိ၍ဆုံးမသော တန်းခိုးပြာဋိဟာသည်။ ကတမဉ္စ၊ ဟူမူကား။ ကောဝန္ဒ၊ဝဋ်။ ဣဓ၊ ဌ်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အနုသာသတိ၊၏။ကိ ံအနုသာသတိ၊နည်းဟူမူကား။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ ဧဝံ-တေံ ကုသလဓိတက္ကံ၊ ဤကုသိလ်နှင့် စပ်သော အကြံကို။ ပိဟက္ကေထ၊ ကြံကြကုန်လော့။ ဧဝံ-တေံ အကုသလဓိတက္ကံ၊ ကို။ မာဝိဟက္ကယိတ္ထ၊ ကုန်လင့်။ ဧဝံ-တေံ ကုသလမနသိကာရံ၊ ဤ-ကုသိလ်နှင့် စပ်သော နှလုံး သွင်းခြင်းကို။ မနသိကရောထ၊ ကုန်လော့၊ဧဝံ တေံ အကုသလ ၊နသိကာရံ၊ကို။မာမနသိအကတ္ထ၊ နှလုံးမပြုကုန်လင့်။ဣဒံအကုသလံ၊ ကို။ ပဇဟထ၊ ပယ်ကုန်လော့။ ဣဒံကုသလံ၊ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရထ၊ နေကုန်လော့။ ဣဘိ၊သို့။အနုသာသတိ၊၏။ကောဝန္ဒ၊ဝဋ်။ဣဒမ်ဗို၊ ဤသို့ဆုံးမခြင်းကို လည်း။အနုသာသနီပါဋိဟာရိယံဣတိ၊ အနုသာသနီပါဋိဟာရိယ ဟူ၏၊ ဝုစ္စတိ ၏။ကောဝန္ဒ၊ဝဋ်။ပုနစပရံ၊ တုံ။ပ။ ဣဒမ်ဗို၊ ဤပဌမစျာန် တည်းဟူသော ပြာဋိဟာကိုလည်း။ အနုသာသနီ ပါဋိဟာရိယံ ဣဘိ၊ ဟူ၏၊ ဝုစ္စ ဘိ၊၏။ပ။ ကောဝန္ဒ၊ဝဋ်။ ဣဒမ်ဗို၊ ဤဝိပဿနာဉာဏ် အလိုင်း၊ဖုတ်ကို ညွှတ်စေခြင်းကိုလည်း။ အနုသာသနီပါဋိဟာရိယံ

ဤတို့၊ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊၏။ အပရံပုန၊ တုံ။ ဤတ္ထတ္တာယ၊တဆယ့်ခြောက် ပါး၊သောကိုစွအလို၌။မေ၊အား။ မဂ္ဂဘာဝနာကိစ္စံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မ၌။ပ။ဤဒမို့၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသောပြာဋိဟာကိုလည်း။ အနုသာသနီပါဋိဟာရိယံဤတို့၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊၏။ ကေဝဋ္ဋ၊ ဝဋ်။ တိုးကို၊ ကုန်သော။ဤမာနိပါဋိဟာရိယာနို၊ တို့ကို။ပ။ပဝေဒိတာနို၊ ကုန်၏။ (ယခုအခါဥသဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ဤဒွိပါဋိဟာရိယ အာဒေသနာပါဋိဟာရိယတို့၏ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ မထွက်မြောက်စေ တတ်သည်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှါ, အနုသာသနီ ပါဋိဟာရိယ၏ သာလျှင် ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှါ''ဘူတပုဗ္ဗံ'' အစရှိသော နည်းဖြင့် ဓာတ်ကို ရှာသော ဒေသနာကို အားထုတ်တော်မူ၏။ ။ထိုဒေသနာ၏အထွက်ကား)။

၄၀၇။ ကေဝဋ္ဋ၊ဝဋ်။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ရှေးဦးဖြစ်ဖူး၏။ ဤမသို့ ယေဝ ဘိက္ခု၊သံဃ၊ ဦးလျှင်။ အညတရသ၊ သော။ ဘိက္ခု၊နော၊ ၏။ စေတနသော၊စိတ်၏။ ဧဝံပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ ကိံ ဥဒပါဒိ၊နည်းဟူမူကား။ ဤမေစတ္တာရောမဟာဘူတာ၊ တို့သည်။ ကတ္ထ၊အဘယ်အရပ်၌။ အပရိသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ နိရုဇ္ဈန္တိနုခေါ၊ချုပ်ကုန်သနည်း။ ဤဒံတေ စတ္တာရောမဟာဘူတာ၊ တို့ကား။ သေယျထာကတမေ၊ ငါ့နည်းဟူမူကား။ ပထဝီ ခေါတု၊ ဓာတ်လည်းကောင်း။ပ။ ဝါယောဓာတု၊ကောင်း။ ဤမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ဤတိ၊ သို့။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။

၄၀၈။ အထခေါ၊ ၌။ ကေဝဋ္ဋ၊ ဝဋ်။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ တထာရူပံ၊ ထိုနတ်ပြည်သို့ ရောက်ခြင်းအား လျော်ပတ်သော။ သမာဓိံ၊သမာဓိကို။သမာပဇ္ဇိ၊၏။ ယထာ-ဃယနသမာဓိနာ၊ဖြင့်။ စိဒ္ဓတ္တာ၊သည်။သမာဟိတော၊တည်ကြည်လသော်။ ဧတနသမာဓိနာ၊ ဖြင့်။ဒေဝယာနိယော၊ နတ်ပြည်ဖြတ်သွားပြည်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။မဂ္ဂေါ၊ ဤဒွိဝိဓအဘိညာဉ် တည်းဟူသော ခရီးသည်။ ပါတုရဟောသိ၊ထင်ရှားဖြစ်၏။ အထခေါ၊၌။ ကေဝဋ္ဋ၊ဝဋ်။သော ဘိက္ခု၊သည်။ယေနယတ္ထ၊၌။စာတုမဟာရာဇိကာ၊ စတုမဟာရာဇ်

ဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါတို့သည်။ သန္တိ၊ရှိကုန်၏။ တေနတ္ထ၊ သို့။ပ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် နတ်သားတို့။ ဤမေ စတ္တာရော မဟာ ဘူတာ၊ တို့သည်။ ကတ္ထ၊ အရပ်၌။ အပရိသေသာ၊ ၍။ နိရုဇ္ဈန်း နုခေါ၊ ကုန်သနည်း။ ဤဒံ တေ စတ္တာရော မဟာဘူတာ၊ တို့ဟူ သည်ကား။သေယျထာကတမေ၊ တို့နည်းဟူမူကား။ ပထဝီဓာတု၊ ကောင်း ပ။ဝါယောဓာတု၊ကောင်း။ဤမေ၊ တို့တည်း။ ဤတိ ဤမေ စတ္တာရောမဟာဘူတာ၊တို့သည်။ကတ္ထ၊ ၌။အပရိသေသာ၊ ဖြစ်၍။ နိရုဇ္ဈန်း နုခေါ၊လော။ဤတိတေတံဝစနံ၊ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဝေံ၊သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ကေဝဋ္ဋ၊ ဝဋ်။ စာတုမဟာရာဇိကာ၊ ကုန်သော။ တေဒေဝါ၊ တို့သည်။ တံဘိက္ခဝေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏၊ကိံ အဝေါစုံ၊ကုန်သနည်းဟူမူကား။ယတ္ထယသ္မိံ ဌာနေ၌။ ဤမေစတ္တာရောမဟာဘူတာ၊တို့သည်၊ပ၊ဝါယောဓာတု၊ကောင်း။ ဤဒမ၊ တို့တည်း။ ဤတိ တေတံ ဌာနံ၊ ဤမဟာဘုတ်တို့၏ အကြောင်းမဲ့ ချုပ်ရာကို။မယမ်ပိ၊ တို့ဿည်လည်း။နဇာနာမ၊ကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း။ အမှေဟိ၊ တို့ထက်။ အဘိက္ကန္တတရာစ၊ လွန်မြတ်ကုန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်ထသော။ ပဏီတတရာစ၊ ထူးမြတ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်ဆသော။စတ္တာရောမဟာရာဇာနော၊ နတ်မင်းကြီးလေးယောက် တို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ကုန်၏။ တေစတ္တာရော မဟာရာဇာနော၊ တို့သည်။ယတ္ထယသ္မိံ ဌာနေ၌။ပ။ဝါယောဓာတု၊ကောင်း။ ဤမေ၊ ဘို့တည်း။ တေဌာနံ၊ ထိုမဟာဘုတ်တို့၏ အကြောင်းမဲ့ ချုပ်ရာကို။ ဇာနေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဤတိတေတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ပ။ (ဤကဲ့သို့ ဝသဝတ္တီ နတ်ပြည်တိုင်အောင် ယောဇနာလေ)။

၄၉၁။ ဒေဝါနံ၊ တို့ကို။ ဤန္ဒာ၊ အစိုးရသော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ပ။ ဝသဝတ္တီနာမ၊ အမည်ရှိသော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ အမှေဟိ၊ တို့ထက်။ အဘိက္ကန္တတရောစ၊ လွန်လည်း လွန်မြတ်၏။ ပဏီတတရောစ၊ ထူးလည်း ထူးမြတ်၏။ ဒသာ၊ ထိုဝသဝတ္တီ အမည်ရှိသောနတ်သားသည်။ ယတ္ထ ယသ္မိံ ဌာနေ၌။ ဤမေစတ္တာရောမဟာဘူတာ၊ တို့သည်။ပ။ ဝါယော

ဓာတု၊ ကောင်း။ ဣမေ၊ တို့တည်း။တေံဌာနံ၊ကို။ ဇာနေယျ၊ ၏။ ဣတိတေံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်၏။ပ။

၄၉၂။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။အမှေဟိ၊တို့ထက်။ အဘိက္ကန္တတရာစ၊ လည်းဖြစ်ကုန်ထသော။ ပဏီတတရာစ၊ လည်းဖြစ်ကုန်ထသော။ ဗြဟ္မကာယိကာ၊ပဌမစျာန်ဘုံ အစရှိသောဘုံတို့၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါနာဓမ၊ ဗြဟ္မာတို့မည်သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဗြဟ္မကာယိကာ၊ တို့သည်။ပ။

၄၉၃။ အထခေါ၌။သောဘိက္ခု၊သည်။ တထာရူပံ၊ ထိုဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ရောက်ခြင်းငှါလျောက်ပတ်သော။သမာဓိ၊ကို။ သမာပဇ္ဇိ၏။ပ။ ဗြဟ္မာယာနိယော၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂေါ၊ ဣဒ္ဓိဝိဓအာဘိညာဉ်သည်။ပ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ မဟာဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာတို့၏ အကြီးဖြစ်ထသော။ အဘိဘူ၊ ဗြဟ္မာတို့ကို နှိပ်စက်သကဲ့သို့ဖြစ်ထသော။နအဘိဘူတော၊ တပါးသောဗြဟ္မာတို့သည် နှိပ်စက်ခြင်းငှါမတတ်နိုင်ထသော။အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်ကား။ သင်္ဃဒသော၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို မြင်နိုင်ထသော။ ဝသဝတ္တီ၊ မိမိအလိုသို့ လိုက်စေတတ်ထသော။ ဣဿရော၊ သော။ ကတ္တာ၊ ပြုပြင်တတ်သော။ နိမ္မာတာ၊ ဖန်ဆင်းတတ်ထသော။ သေဋ္ဌော အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်ထသော။သဇိတာ၊ အမှုကြီးငယ်ကိုစီရင်တတ်ထသော။ ဝသီ၊ ချာန်သမာပတ်၌ လွေ့လာစွာ ဖြစ်ထသော၊ ဘူတဘာဗျာနံ၊ ဖြစ်ပြီးသော ဖြစ်ထိုက်ကုန်သော သတ္တဝါတို့၏၊ ပိတာ၊ အဘဖြစ်သော။ အမှေဟိ၊ တို့ထက်။ အဘိက္ကန္တတရောစ၊ လည်းဖြစ်ထသော။ ပဏီတတရောစ၊ လည်းဖြစ်ထသော။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။အတ္ထိ'၏။ သောမဟာဗြဟ္မာ၊ ထိုဗြဟ္မာကြီးသည်။ပ။ အာဇာနေသာ၊ငါ့ရှင်ဗြဟ္မာ။ဧတရဟိ၊ယခုအခါ၌။သော မဟာဗြဟ္မာ၊ ထိုဗြဟ္မာကြီးသည်။ကထံ၊ အဘယ်အရပ်၌။အတ္ထိပန၊နည်း။ဣတိ၊ သို့၊ ပုစ္ဆိ၊၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ယတ္ထ ဝါ၊အကြင်အရပ်၌မူလည်း ဗြဟ္မာသည်။အတ္ထိ၊၏။ ယေန ဝါ မဂ္ဂေန ဝါ၊ ဖြင့်မူလည်း။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ ဂန္ဆတိ၊၏။ ယဟိံ ဝါ၊အကြင်ဘုံ၌မူလည်း။ဗြဟ္မာ၊သည်။ ဝသတိ

ခွန်။ ဇုတိတော်ကာရဏံ၊ကို့။မယ့်ပိ၊တို့သည်လည်း။နုဇာနာဝမ၊ ကုန်။ ဘိက္ခု၊ရဟန်း။အပိစ၊ စင်စစ်ကား။ ယထာ-ယေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။နိမိတ္တာနိ၊ မြဟ္မာ့ဘုံသို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်ကုန်သော နိမိတ်တို့ သည်လည်း။ဒိဿန္တိ၊ထင်ကုန်၏။အာလောကော၊အလင်းသည်။ သဒ္ဒါယတိ၊ ဖြစ်၏။ သြဘာသော၊ အရောင်သည်။ ပါတုဘဝတိ၊ ၏။(၌ အာလောကာ သဒ္ဒါယတိ သြဘာသော ပါတုဘဝတိ ဟူသောပါဌ်ဖြင့် မြဟ္မာ့ဘုံသို့ရောက်ကြောင်း နိမိတ်ကို ပြသည်)။ တထာ-ဧဟာနုအာကာရေန၊ ထိုသို့ အလင်းဖြစ်ခြင်း အရောင်ထင် ရှားစွာဖြစ်ခြင်းတည်းဟူသော အခြင်းအရာဖြင့်။ မြဟ္မာ၊ သည်။ ပါတုဘဝိဿတိ၊တဲ့။ယဒိဒံ-ယေနနိမိတ္တေန၊ဖြင့်။အာလောကော၊ သည်။ သဒ္ဒါယတိ၊၏။ သြဘာသော၊ သည်။ ပါတုဘဝတိ၊ ၏။ ဧတံ နိမိတ္တံ၊ ၌သို့အဆင်းဖြစ်ခြင်း, အရောင်ထင်ရှားစွာဖြစ်ခြင်း သည်။မြဟ္မုနော၊၏။ ပါတုဘာဝါယ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းငှာ။ ပုဗ္ဗ နိမိတ္တံ၊ဘည်း။ဇုတိ၊သို့။အဓဝါစ၊၏။အထခေါ၌။ ကော၀ဋ္ဋ၊ဝင်္ဂို။ ဒသော မဟာမြဟ္မာ၊သည်။နဝိရဒသေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ ပါတုရ ဟောသိ၊ ၏။

၄၉၄။ ပ။တံ မဟာမြဟ္မာနံ၊ ကို။ ဧတံဝမနံ၊ ကို။အဓဝါစ၊ ၏။ ကိံအဓဝါစ၊နည်း။ အာဝုဇသော၊ ငါ့ရှင်မြဟ္မာ။ပ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အပဟံ၊သည်။ မဟာမြဟ္မာ၊ မြဟ္မာတို့၏ အကြီးဖြစ်သော ။ပ။နိမ္မာတာ၊ ဖန်ဆင်းတတ်ထသော။ သေဋ္ဌာ၊ အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်ထသော။ သဇိတာ၊ ဗိရင်တတ်ထသော။ဝသီ၊ စျာန် သမာပတ်၌ လေ့လာစွာဖြစ်ထသော။ ဘူတဘဗျာနံ၊ဖြစ်ပြီးသော ဖြစ်ထိုက်သော သတ္တဝါတို့၏။ ပိတာ၊ သော။ မြဟ္မာ၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ ဇုတိဧတံဝစနံ၊ကို။အဓဝါစ၊၏။ ဒုတိယမ္ပိ၊လည်း။ကော ဝဋ္ဋ၊ဝင်္ဂို။သောဘိက္ခု၊ သည်။ တံမဟာမြဟ္မာနံ၊ကို။ဧတံဝစနံ၊ ကို၊ အဓဝါစ၊ ၏။ ကိံအဓဝါစ၊ မူကား။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် မြဟ္မာ။ အဟံ၊ သည်။ တံ့၊ သည်။ မဟာမြဟ္မာ၊ သော။ပ။ ဘူတဘဗျာနံ၊တို့၏။ပိတာ၊သော။မြဟ္မာ၊သည်။အသိ၊လော။ဇုတ်

ဒေဝံ၊ သို့။နပုစ္ဆာမိ၊ **မမေး။အာဝုသော၊** ငါ့ရှင်ဗြဟ္မာ၊အဟံ၊သည်။ တံ၊ကို့။ ဒေဝံ၊ သို့။ **ပုစ္ဆာမိ၊၏။** ကိံ ပုစ္ဆာမိ၊ နည်းဟူမူကား။ **အာဝုသော၊** ငါ့ရှင်ဗြဟ္မာ။ **ကတ္ထ** ကသို့ ဌာနေ၊ ဦး။ပ။ ဝါယောဓာတု၊ ဓာတ်လည်း၊ခကာင်း။ ဇုမေ၊ တို့တည်း။ ဇုတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆာမိ၊ **၏။** ဇုတိဝစနံ၊ ကို့။ အဝေါစ၊ **၏။** ဒုတိယမ္ပိ၊ လည်း။ပ။

၄၉၅။ အထခေါ၊ ဥ်။ကေဝဋ္ဋ၊ ဝင့်။ သောမဟာဗြဟ္မာ၊သည်။ တံဘိက္ခုံ၊ကို့။ ဗဟဟာယံ၊လက်ရုံး၌။ ဂဟေတွာ၊၍။ **ဧကမန္တံ၊** သို့။ **အပနေတွာ၊** ပယ်၍။ တံဘိက္ခုံ၊ ကို့။ **ဧတံဝစနံ၊ကို့။ အဝေါစ၊၏။** ကိံ အဝေါစ၊ ကား။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ မံ၊ ကို့။ **ဗြဟ္မာကာယိကာ၊** ဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ဖြစ်ကုန်**သော။** ဇုမေဒေဝါ၊ ဤဗြဟ္မာတို့သည်။ ဧဝံ၊သို့။ ဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။**ကိံ ဇာနန္တိ၊** ကုန်သနည်းဟူမူကား။ ဗြဟ္မာ့နေရာ၊ အရှင်ဗြဟ္မာသည်။ **အညာတံ၊**မသိအပ်သော၊ကိုဩ်၊တစုံတခုသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဗြဟ္မာ့**နေရာ၊ သည်။** အဒိဋ္ဌံ၊ မမြင်အပ်သော။ ကိုဩ်၊ တစုံတခုသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဗြဟ္မာ့နေရာ၊ သည်။ အဝိဒိတံ၊ မသိအပ်သော။ ကိုဩ်၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဗြဟ္မာ့နေရာ၊သည်။ အသစ္ဆိကတံ၊ သော။ ကိုဩ်၊ သည်။ နတ္ထိ ရှိ။ ဇုတိ၊ သို့။ ဇာနန္တိ၊ကုန်၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ အဟံ၊ သည်၊ဟောသံဗြဟ္မာနံ၊တို့၏။ သမ္မုခါ၊မျက်မှောက်၌၊ နဗျာကာသိံ၊ မကြား။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အဟံဝိ၊သည်လည်း။ ယတ္ထယသို့ ဌာနေ၊ ဦး။ပ။ ဝါဒေယျာဓာတု၊ ကောင်း။ ဇုမေ၊ တို့တည်း။ ဧတံဌာနံ၊ ဤမဟာဘုတ်တို့၏ အကြောင်းမဲ့ ချုပ်ရာကို။ နဇာနာမိ၊ မသိ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အဟမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဇာနာမိ၊ သိ။ (အနိယတ်ဆည့်)။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇုဟ၊ဤဘုရားရှင်သာသနာ ကောင်း၏။တံ့၊သည်။ ဘဂဝန်၊ကို့။ အတိဓာဝိတ္ဝာ၊ လွန်၍။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဇုမသဟဗ္ဗသ၊ဤဗြဟ္မာသနာကို။ဝေယျာကရဏာယ၊ဖြေခြင်းငှါ။ ပရိဓယ်ပို့၊ ရှာခြင်းသို့။ ယံအာပဇ္ဇတိ၊ **အကြောင်းကြောင့်** ရောက်၏။ ဧတံပရိယေသနံ၊ ဤသို့ ရှာခြင်းကို။ တုယ်၊ သင်သည်။ ဒုက္ကဋံ၊ မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်၏။ ဧတံပရိယေသနံ၊ သည်။ တုယ်၊ ၏၊ အပရဒ္ဓံ၊ချွတ်ယွင်းခြင်းတည်း။ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ဂစ္ဆ၊သွားလော့။တုံ၊

သည်တမေဝဘဂဝန်နှံ၊ကိုသာလျင်။ ဥပသက်မိတ္တာ၊၍။ဇုမံပဠံ၊ကို။ ပုဆွ၊မေးလေလော့။ ယထာယေန အာကာရေန၊ဖြင့်။ တေ၊အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗျာကရောတိ၊ ကြားတော်မူ၏။ တထာ ဟေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ နံအတ္ထံ၊ ကို။ ဓာရေယျာသိ၊ မှတ်လေလော့။ ဇုတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။

ဂုဇ္ဇ်။ ကေဝဋ္ဋ၊ ဝဋ်။ အာဟခေါ၊ ဦး။ သောဘိက္ခ၊ သည်။ သေယျထာပိနာမ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ သမိဉ္ဇိတံ၊ ခွေသော။ ဗာဟံ၊ လက်ရုံးကို။ ပသာရေယျ သေယျထာပိဝါ၊ ဆန့်သကဲ့သို့ လည်း ကောင်း။ ပသာရိတံ၊ ဆန့်သော။ ဗာဟံ၊ကို။ သမိဉ္ဇေယျ သေယျထာပိဝါ၊ ခွေသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဧဝမေဝ၊ လျင်။ ဇြဟ္မလောကော၌။အန္တရဟိတော၊ ၍။ မမ၏။ ပုရတော၊ မှ။ ပါတုရဟောသိ၊၏။ပ။ ဝ၊ယောဓတု လည်းကောင်း။ ဇုမေ၊တို့တည်း။ ဇုတိဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။

တိရဒဿိသကုဏ္ဍပဓာ

၄၉၇။ ကေဝဋ္ဋ၊ ဝဋ်။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ တေနဘိက္ခုနာ၊သည်။ (ကပ္ပသားထည့်)။ဝုတ္တော၊သော်။ အဟံ၊ သည်။ တံဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံအဝေါစ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘိက္ခု၊ ဒုဟန်း။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဦး ဖြစ်ဘူး၏။ သမုဒ္ဒိကာ၊ သမုဒ္ဒြာဦး ကျက်စားကုန်သော။ ''သမုဒ္ဒြာဦး သွားကုန်သော, လည်းဟူ''။ ဝါဟိဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်။ တိရဒဿိံ၊ သမုဒ္ဒြာကမ်းကိုကြည့် တတ်သော။ သကုဏံ၊ ကျီးကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ နာဝဝါယ၊ ဖြင့်။ သမုဒ္ဒံ၊ ကို။ အဏ္ဏောဂါဟန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။တေဝါဟိဇာ၊ တို့သည်။ အတိရဒက္ခိနိယာ၊ ကမ်းမမြင်သော။ နာဝဝါယ၊ ဦး။ တနည်းကား၊ နာဝဝါယ၊ သည်။ အတိရဒက္ခိနိယာ၊ ကမ်းကို မမြင်သည်ရှိသော်။ (လှေ၌ နေသောသူတို့ ကမ်းကို မမြင်ရသည်ကို လှေပင် မမြင်သကဲ့သို့ ဌာနူပစာရအားဖြင့် ဆိုသတည်း)။ တိရဒဿိံ၊ ကမ်းကို

ကြည့်တတ်သော။ သဂုဏ်၊ ကို။ မူဆွန်၊ လွှတ်ကုန်၏။ သော သကုဏော၊ သည်။ ဂန္ဆတေဝ၊ သွားလေသလျှင်ကဟုည်း။ (ထို ကျီး၏သွားသော အရပ်ကိုမှတ်၍ ပြန်ခြင်းငှာ ''ပုရတ္ထိမံဒိသံ'' အစ ရှိသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ။ထိုဒေသနာ၏ အဋ္ဌကထာ)။ ပုရတ္ထိမံ၊ အရှေ့ဖြစ်သော။ ဒိသံဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ (ဝါသဒ္ဒါ ကား လောပတည်း)။ပ။ဥတ္တရုံ၊သော။ဒိသံဝါ၊သို့လည်းကောင်း။ ဂန္ဆတိ၊ ၏။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့။ (ဧန္ဆတိ၊ ၏။ အနုဒိသံ၊ အထောင့် ဖြစ်သောအရပ်သို့။ ဂန္ဆတိ၊ ၏။ သော သကုဏော၊ ထိုကျီးသည်။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ တီရံ၊ ကမ်းကို။ သစေပသဿတိ၊ အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့မြင်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ တထာဂတကော ဝ၊ ထိုထိုသော အရပ်သို့ သွားသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော သကုဏော၊ သည်။ တီရံ၊ ကို။ သစေ နပသဿတိ၊ အံ့။ ဧဝံ။ ဤသို့ မမြင်သည်။ သာတိ၊ ရှိသော်။ တမေဝ နာဝံ၊ ထိုလှေသို့သာလျှင်။ ပစ္ဆာဂန္ဆတိ၊ ပြန်လာ၏။ ဧဝမေဝ၊ထိုအတူလျှင်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုံ၊ သင်သည်။ ယတော ယသ္မာကရဏာ၊ကြောင့်။ ယာဝမြောဟ္မလောကာ၊ မြဟ္မာ့ ပြည်တိုင်အောင်။ ပရိယေသမာနော၊ ရှာသည်ဖြစ်၍။ ဇာမသိ ပဉ္ဉသ၊ ကို။ ဝေယျာကရဏံ၊ ဖြေနိုင်သောသူကို။ နာဒ္ဓျဂါနလဘာသိ၊ မရ။ အထတသ္မာကရဏာ၊ ကြောင့်။ မမညေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်။ သန္တိကေ၊ သို့။ ပစ္ဆာဂတော၊ ပြန်လာ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကတ္ထ-ကသ္မိံဌာနေ၊ ဦး။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဇာမေစတ္တာရော မဟာဘူတာ၊ တိုသည်။ အပရိသေသာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ ဧဝံ၊ ဘုံ။ ဧသေဝပဉ္ဉော၊ ကို။ နခေါပုဆိတမ္ဘော၊ မမေးအပ်။ ဇာဒံ မဟ စတ္တာရော မဟာဘူတာ၊ ဟူသည်တိုကား။ သေယျထာ ကတမေ၊ တိုနည်းဟူမူကား။ ပထဝီဓာတု၊ ဓာတ်လည်းကောင်း။ ပ။ ဝါယောဓာတု၊ ကောင်း။ ဇာတိ-ဇာမေ၊ တိုတည်း။

၄၉၀။ ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ဝဇ္ဇခေါ၌သို့လျှင်။သောပဉ္ဉော၊ကို။ ပုဆိကမ္ဘော၊ မေးအပ်၏။ ကိံပုဆိတမ္ဘော၊ နည်းဟူမူကား။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကတ္တ၊ ဒ္ဒ။ အာပေါစ၊ အာပေါဓာတ် သည်လည်းကောင်း။ပ။ ဝါယောစ၊ သည်လည်းကောင်း။ နဂါဓာတိ၊ မဘည်သနည်း။ ကတ္တ၊ ဒ္ဒ။ ဒိဃဉ္စ၊ ရှည်သော ရုပ်သည်လည်းကောင်း။ ရဿဉ္စ၊ တိုသော ရုပ်သည် လည်းကောင်း။ အဏုဉ္စ၊ ငယ်သော ရုပ်သည်လည်းကောင်း။ ထူလဉ္စ၊ ကြီးသော ရုပ်သည် လည်းကောင်း။ သုဘဉ္စ၊တင့်တယ်သော ရုပ်သည်လည်းကောင်း။ အသုဘဉ္စ၊ မတင့်တယ်သော ရုပ်သည် လည်းကောင်း။ နဂါဓာတိ၊ နည်း၊ ကတ္တ၊အာဘယ်ဒ္ဒ။ နာမဉ္စ၊ ကောင်း။ ရူပဉ္စ၊ ကောင်း။ အာသယံ၊ မဲ့။ဥပရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်သနည်း။ ဇုတိ၊သို့။သောပဠော၊ကို။ ပုဒ္ဂိုထဒ္ဓော၊ ၏။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ မိန့်၏။

(ဤသို့ မေးအပ်သော ပုစ္ဆာကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါဒ္ဓ ဝိဿဇ္ဇနာကို ပြတော်မူလိုသဖြင့် ''တတြ ဝေယျာကရဏံ ဘဝတိ ဝိညာဏံ'' အစရှိသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ။ထိုဒေသနာ၏ အတ္ထကား)။

၄၉၉။ တတြ၊ ထိုသို့ ကတ္တ အာပေါစ။ပ။ ဥပရုဇ္ဈတိ ဟူ၍ ခေးဘုဒ္ဓ။ ဝေယျာကရဏံ၊အဖြေစကားသည်။ ဘဝတိ၊ ၏။ ကိံ ဘဝတိ၊ နည်းဟူမူကား။

ယံနိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ ဝိညာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏ်ဖြင့် သိအပ်၏။ အနိဒဿနံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် မမြင်အပ်။ ယံနိဗ္ဗာနံ၊ သည်။ အနန္တံ၊ ဥပါဒ်ဌိဘင် အဝိုင်းအခြားမရှိ။ သဗ္ဗတောပဘံ ထက်ဝန်းကျင်မှ သက်ရာဆိပ်ရှိသော မဟာသမုဒ္ဒြာနှင့် တူ၏။ ဇွေ-တသ္မိံ နိဗ္ဗာနေ၊ဒ္ဒ။အာပေါစ၊သည်လည်းကောင်း။ပ။ နဂါဓာတိ၊မတည်။ ဇွေ-တသ္မိံနိဗ္ဗာနေ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ဒ္ဒ။ ဒိဃဉ္စ၊ ရှည်သောရုပ်သည် လည်းကောင်း။ပ။ အသုဘဉ္စ၊ သည်လည်းကောင်း။ နဂါဓာတိ၊ မတည်။ ဇွေ-တသ္မိံနိဗ္ဗာနေ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ဒ္ဒ။ နာမဉ္စ၊ ကောင်း။ ရူပဉ္စ၊ ကောင်း။ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ ဥပရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။

(အဘယ်၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့် ထိုနိဗ္ဗာန်ဒ္ဒ အလုံးစုံသော ရုပ်နာမ်တရားသည် အကြွင်းမဲ့ ချုပ်လေသနည်းဟု သူစောဒနာဖွယ်

ရှိ၍ ထိုစောဒနာကိုဖြေတော်မူလို၍,, ဝိညာဏသည် နိရောဓေနဲ့ပ။ ဥပရုဇ္ဈတိ''ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား)။

ကဿ၊ အဘယ်၏။ နိရောဓေန၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ နာမဉ္စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ရူပဉ္စ၊ သည်လည်းကောင်း။ အသေသံ၊ မဲ့။ ဥပရုဇ္ဈတိ၊ နည်း။ ဧကတိပုဏ္ဏာဃယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဝိညာဏသ၊ အဆုံးစွန်ဖြစ်သောဝိညာဉ်၏။ နိရောဓေန၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဇာတေသို့ နိဗ္ဗာနေ၊ ၌။ ဘံနာမရူပံ၊ သည်။ ဥပရုဇ္ဈတိ၊ အကြင်းမဲ့ ချုပ်၏။ ဧကတိ-ဧကဒံ ဝေယျာကရဏံ၊ သည်။ ဘဝတိ၊ ၏။

၅၀၀။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဇေဒံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကေဝဋ္ဋော၊ ဖကဝင်္ဆ အမည်ရှိသော။ ဂဟပတိ ပုတ္တော၊ သည်။ အတ္တမနော၊ နှစ်လိုဝမ်းသာသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိ၊ ဝန်ခံပြီ။

ဧကာဒသမံ၊ သော။ ကေဝဋ္ဋသုတ္တံ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး၏။

၁၂-ဧလောဟိစ္ဆသုတ္တ
လောဟိစ္ဆဗြာဟ္မဏဝတ္ထု၊

၅၀၁။ ဘဇ္ဈကသဟပေ။ ဇုဒံသုတ္တံ၌လောဟိစ္ဆသုတ်ကို။ ဟေမဝတေ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ ဧကမန္တံ၊ တစ်ခုသောအရပ်၌၊ ဖြင့်။ သုတံ၊ ဥပလဘိတံ၊ ၏။ ကေဝဋ္ဋော၊ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌။ စာရိကံ၊ ဇေတဝနသဓာရိကို။ စရမာနော၊ သွားသည်ဖြစ်၍။ မဟတာ၊ မျှားစွာသော။ ''ဂုဏ်အားဖြင့် မြတ်သော, လည်းဟူ''။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ပဉ္စမတ္တေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သောရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ယေန ဒိသာဘာဂေန၊ အကြင်အရပ်အဖို့ဖြင့်။ သာလဝတိကာ၊ သာလဝတိက အမည်ရှိသောရွာသို့။ ဂန္ဆွာ၊ သွားအပ်၏။ တေန ဒိသာဘာဂေန၊ ဖြင့်။ တံ၊ ထိုသာလဝတိုက အမည်ရှိသော ရွာသို့။ အဝသရိ၊ သွားတော်မူ

လေ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ဠ္ဍ။ လောဟိစ္ဆော၊ လောဟိစ္ဆ
အမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သတ္တုဿဒံ များသော ဆင်
မြင်း အစရှိသော သတ္တဝါရှိ ထသော။ သတ်ဏကဋ္ဌောဒကံ၊ မြက်
ထင်း ရေနှင့် ပြည့်စုံထသော။ သဓည်၊များသော စပါးရှိထသော။
ရာဇဘောဂ်၊မင်းမှရအပ်သော စည်းစိမ်ဖြစ်ထသော။ ''မင်းကဲ့သို့
ဖြစ်၍ ခံစားအပ်ထသော, လည်းဟူ''။ ပသေနဒိ ကောသလေန၊
ပသေနဒိကောသလအမည်ရှိထသော။ ရညာ၊သည်။ ဒိန္နံ၊ပေးအပ်
ထသော။ ရာဇဒါယံ၊ မင်းသည် ပေးအပ်သော ဥစ္စာဖြစ်ထသော။
ဗြဟ္မဒေယျံ၊ မြဘ်သောပေးခြင်းဖြင့်ပေးအပ်ထသော။ သာလဝတိ
ကံ၊ သာလဝတိက အမည်ရှိသော ရွာ၌။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ နေ၏။
တနည်းကား၊ သာလဝတိကံ၊ ကို။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ စိုးအုပ်၏။

၅၀၂။ ဟေန ခေါပန သမယေန၊ ဠ္ဍ။ လောဟိစ္ဆသ၊သော။
ဗြာဟ္မဏသ၊ ၏။ ''အား,လည်းဟူ''။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့ သဘော
ရှိသော။ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော။ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ သည်။ ဥပဂန်၊ သည်။
ဟောတို့၊ ၏။ ကိံဒိဋ္ဌိဂတံ၊ အဘယ်သို့သော မိစ္ဆာ အယူသည်။
ဥပဂန်၊သည်။ဟောတိ၊နည်းဟူမူကား။ ဣဓ၊ဤလောက၌။သမဏော
ဝါ၊ သုည်လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။
ကုသလံ၊သော။ဓမ္မံ၊ကို။ အဓိဂစ္ဆေယျ၊သိရာ၏။ကုသလံ၊သော။ဓမ္မံ၊
ကို။ အဓိဂန္ဆာ၊ သိ၍။ ပရသ၊ သူဘပါးအား။ နအာရောစေယျ၊
မကြားရာ။ ဟိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ နအာရောစေယျ၊ နည်း။ ပရော၊
ဆုံးမအပ်သောသူ တယောက်သည်။ ပရသ၊ ဆုံးမတတ်သောသူ
တယောက်အား။ ကိံကရိသတိ၊ အသို့ပြုလတ္တံ့နည်း။ တသ္မာ၊
ကြောင့်။နအာရောစေယျ၊ရာ။ သေယျထာပိနာမ၊ဥပမာမည်သည်
ကား။ ပုရာဏံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော။ ဗဒ္ဓနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့ကို။
ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊၍။ အည်၊သော။ နဝံ၊အသစ်သော။ ဗန္ဓနံ၊ကို။ ကရေယျ၊
ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံသမ္ပဒံ၊ ဤသို့သော ဥပမာရှိသော။ ပါပကံ၊
ယုတ်မာသော။ဣဒံလောဘဓမ္မံ၊ဤလောဘတရားကို။အဟံ၊သည်။
ဝဒါမိ၊၏။ဟိကသ္မာ၊ကြောင့်။လောဘဓမ္မံ၊ကို။ဝဒါမိ၊နည်း။ ပရေ

သည်။ပရံ၊ကို။ကိ ံကရိဿတိ၊နည်း။ဇုတိဟသ္မာ၊ကြောင့်။လောဘ
ဓမ္မံ၊ ကို။ ဝဒါမိ၊၏။ ဇုတိ၊သို့။ ဒိဋ္ဌဂတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၅၀၃။ လောဟိစ္ဆော၊သည်။ အဿောသိခေါ၊ တည်း၊ဘော၊ အရှင်တို့။ ဂေါတမော၊သော။ သက္ကပုတ္တော၊သောကိဝင် အမျိုးဖြစ်ထသော။သက္ကကုလာ၊ မှ။ ပဗ္ဗဇိတော၊သော၊ သမဏော၊ သည်။ ကောဿလေသု၊ ကောဿလတိုင်းတို့၌။ စာရိကံ၊ ကို။ စရမာနော၊ ဖြစ်၍။မဟတော၊သော။ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။သဒ္ဓိံ၊တကွ။ပဋိပဇ္ဇမတ္တော ဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သာလဝတိကံ၊ သို့။ အနုပုတ္တော၊ အစဉ်ရောက်တော်မူ၏။ တံခေါပနဘဝန်္တံ ဂေါတမံ တသဿခေါပန ဘောတော ဂေါတမဿ၊၏။ပ။(ဓမ်ကလျာဏော အစရှိသောပါဠိကား အနက်ရှေနှင့်တူပြီ)။ အရဟတံ-အရဟန္တာနံ၊တို့ကို။ ဒဿနံ၊ သည်။ သာဓုခေါပန၊ သည်လျှင်။ ဟောတိ၊၏။ ဇုတိ၊ သို့။ အဿောသိခေါ၊ တည်း။

၅၀၄။ အထခေါ၊ ဠ်။ လောဟိစ္ဆော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ရောသိကံ၊ ရောသိက အမည်ရှိသော။ နှာဝိတံ၊ ဆတ္တာသည်ကို။ အာမန္တေသိ၊၏။ ကိံအာမန္တေသိ၊ကား။ သမ္မရောသိကေ၊ အချင်း ရောသိက။ စွံ၊ သည်။ ဟိ၊ လာလှည့်။ပ။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ လောဟိစ္ဆဿ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊၏။ ဂေဟေ၊ ဠ်။(ထည့်ပါ)။သွာတနာယ၊နက်ဖြန်။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။သဒ္ဓိံ၊ကွ။ ဘတ္တံ၊ကို။ အဓိဝါသေတုကိရ၊ သည်းခံစေချင်၏။ ဇုတိ၊သို့။ ဝဒေတိ၊လော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊၏။

၅၀၅-၅၀၆။ ဘန္တေ၊အရှင်။ဝံသာဝု၊ကောင်းပြီ။ဇုတိခေါ၊ သို့။ရောသိကာနှောဝိတော၊ရောသိကအမည်ရှိသောဆတ္တာသည် သည်။ပ။ ဘန္တေ၊ရားး။ ဘဂဝါ၊ သည်။ လောဟိစ္ဆဿ၊ သော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊၏။ ဂေဟေ၊ ဠ်။ ဘတ္တံ၊ကို။ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်၊ ဘိက္ခုသံဃေန၊နှင့်။ အဓိဝါသေတုကိရ၊သည်းခံတော်မူစေချင်၏၊ ဇုတိ၊သို့။ဝဒေတိ၊၏။ပ။တံဝစနံ၊ကို။မယံ၊တို့သည်။ အဝေါစုမှာ

ဆိုကုန်ပြီး **တေန ဘဂဝတာစ**၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်လည်း။ အဓိဝုတ္ထဲ၊ သည်းခံတော်မူပြီ။ **ဇာတိ**၊ သို့။ **အဝေါစ**၊ ၏။ပ။

၅၀၈။ **ဟနခေါပနသမယေန**၊ ဦး။ **ရောသိကာနာဝိတော**၊ သည်။ ဘဂဝန်၊ ကို။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်မှ နောက်မှ။ အနုပဒန္ဓာ၊ **အစဉ်လိုက်သည်**။ဟောတိ၊၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာခုအာယသာစာမိ၊ ကောင်းပန်ပါ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။လောဟိစ္စံ၊ လောဟိစ္စအမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ကို။ ပါပကာ၊သော။ ဧတဿ္မာ ဒိဋ္ဌိဂတာ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူမှ။ ဝိရဝေစေတု၊ လွတ်စေလော့။ ဇာတိ၊သို့။ ဘဂဝန်၊ ကို။ **အဝေါစ**၊ ၏။ ရောသိကော၊ ရောသိက၊ အပ္ပေဝနာမသိယာ၊ **လွတ်စေနိုင်ရာ** သလျင်ကဟည်း။ **ရောသိကော**၊ က။ **အပ္ပေဝနာမသိယာ**၊ **လွတ်စေနိုင်ရာသလျင်ကတည်း**။ ဇာတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ **အဝေါစ**၊ ၏။ပ။

လောဟိစ္စဗြာဟ္မဏသုတ်

၅၀၉။ **မလောဟိစ္စော**၊သော။ ဗြာဟ္မဏော၊သည်။ ဘုဉ္ဇာဝိ၊ အွမ်းဘုဉ်းပေးပြီး၍။ ဘဂဝန်၊ ကို။ သြကိဘပတ္တပါလိ၊ ဆေးပြီး**သော** သပိတ်တော်ရှိသည်ကို။ သလ္လဟကွတ္တာ၊ မှတ်၍။နိစံ၊သော။ အညတရံ၊ တခုသော။ **အာသန**ံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ပ။ ဘော-ဂေါတမ၊မ။ ဧဝံသစ္စံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်မှန်၏၊ ဇာတိ၊သို့။**အဝေါစ**၊၏။ **လောဟိစ္စ**၊**လောဟိစ္စ**။မယာ၊သည်။ဝုစ္စမာနံ၊သော။ တံဝစနံ၊ ကို။ ကိ'မညသိ၊နည်း။ တွံ၊သည်။ သာလဝတိကံ၊သာလဝတိက အမည်ရှိ**သောရွာ**ကို။**အဇ္ဈာဝသတိ**နန္ဒ၊စိုးအုပ်သည် မဟုတ်လော။ ဇာတိ၊ သို့။ဘဂဝါ၊သည်။**အဝေါစ**၊၏။ဘောဂေါတမ၊မ၊ဧဝံသစ္စံ စိုးအုပ်သည်မှန်၏။ ဇာတိ၊သို့။ မလောဟိစ္စော၊ သည်။ **အဝေါစ**၊၏။ လောဟိစ္စ၊**စ**။ ယောဇနနာ၊သည်။ ဧဝံ၊သို့။ ဝဒေယျ၊၏။ ကိံဝဒေယျ၊ နည်းဟူမူကား။ မလောဟိစ္စော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သာလဝတိကံ၊ ကို။ **အဇ္ဈာဝသတိ**၊ စိုးအုပ်၏။ သာလဝတိကာယ၊ သာလဝတိက **အမည်ရှိသော** ရွာ၏။ ယာ သမုဒယသဉ္ဉာတိ၊

အကြင် အခွန်အတုန် အပေါင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ သမုဒယ
သစ္စာဟိ၊ ထိုအခွန်အတုပ်ကို။ လောဟိစ္ဆော၊သော၊ဗြာဟ္မဏော၊
ပုဏ္ဏားသည်။ဧကဓနာ၊တယောက်ထည်းသာလျှင်။ပရိဘုဉ္ဇယျ၊
သုံးဆောင်ရာ၏။ အဒုသံ၊တပါးကုန်သော သူတို့ကို။ နဒဒေယျ၊
မပေး။ ဒုတိ၊ သို့ ဝဒေယျ၊ ၏။ ဒေဝါဒိ၊ ဤသို့ဆိုသော။ သော့
ဇနော၊ သည်။ (ဟောတိ၌ ကတ္တားစပ်)။ ယေဇနော၊ တို့သည်။
တံ၊ သုဉ်ကို။ ဥပဓိဝန္တိ၊မှီ၍။ အသက်မွေးကုန်၏။ တေသံ ဇနာနံ၊
ဘို့၏။ အန္တရာယကရော၊ လာဘ်၏ အန္တရာယ်ကို ပြုဝတ်သည်။
ဓဘာဘိဝါနုဓခါ၊ဖြစ်ရာသဓလော။နောဟောတိဝါနုဓခါ၊ မဖြစ်ရာ
သဓလော။ဒုတိ၊သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဓဝါစ၊၏။ ဘောဓဝါကမ၊
မ။ ဓသောဇနော၊ သည်၊ အန္တရာယကရော၊ သည်။ ဟောတ် ၏။
အန္တရာယကရော၊ သည်။သမာနော၊ပြုလဓသင့်။ဓတေသံ ထိုသုဉ်ကို
မှီ၍ အသက်မွေးကုန်သောသူတို့၏။ ဟိတာနုကမ္ပီ၊ အစီးအပွါးကို
အလိုရှိသည်။ ဓဟာတိဝါ၊လော။ အဟိတာနုကမ္ပီ၊ အစီးအပွါးကို
အလိုမရှိသည်။ ဓဟာတိဝါ၊ ဓလော။ ဒုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။
အဓဝါစ၊၏၊ ဓဘောဓဝါဟမ၊မ။ အဟိတာနုကမ္ပီ၊သည်။ဟောတိ
၏။ အဟိတာနုကမ္ပီ၊သ၊ အစီးအပွါးကို အလိုမရှိသောသူအား။။
''၏,လည်းဟု''။တေလုထိုသူတို့၌။ဓမတ္တံ မတ္တညုတာနှင့်ယှဉ်သော။
ဒိတ္တံ ကို။ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ ဖြစ်ဓစအပ်သည်။ ဟောတိဝါ၊ ဓလော။
သပက္ကတံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ရန်သူဖြစ်ဓသော။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊
သည် ဓဟောတိဝါ၊ ဓလော။ ဒုတိ၊သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။အဓဝါစ၊၏။
ဓဘောဓဝါတမ၊ မ။ သပတ္တကံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ရန်သူ ဖြစ်ဓသော။
ဒိတ္တံ၊ကို။ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊သည်။ဟောတိ၊၏၊သဓတ္တကေ ဆန့်ကျင်ဘက်
ရန်သူဖြစ်ဓသော။ စိဓတ္တော၊ကို။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊သော်။ မိဆ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။
ဓဟောတိဝါ၊ဓလော။သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊သည်။ ဓဟောတိဝါ၊ဓလော။ ဒုတိ၊သို့။
ဘဂဝါ၊သည်။ အဓဝါစ၊၏။ ဓဘောဓဝါတမ၊ မ။ မိဆ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊သည်။
ဓဟောတိ၊၏။ ဓလောဟိစ္ဆ၊စ္ဆ။အဟံ၊သည်။ မိဆ္ဆာဒိဋ္ဌိဿ၊ မိဆ္ဆာအယ္ယ
ဒိဓသောသူအား။ နိရုယံဝ၊ဂဲလည်း ဓကောင်း။ တိရဆ္ဆာန ဓယော

နိ်ဝါ၊ တိရစ္ဆာန်အမျိုး လည်းကောင်း။ ဇာတိ ဇာမည်သံ ဒိန္နံဂတိနံ၊ တို့တွင်။ အညတရံ၊တပါးပါးသော်။ဂတိ်၊ အလားဟူ၍။ဝဒါမိ၏။ ၅၁၀။ လောဟိစ္စ၊စ္စ။ မယ္ယာ၊သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊သော်။တံဝစနံ၊ ကို။ ကိ်မည်သည်၊ နည်း။ ပဿေနဒိ ကောသလော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ကာသိကောသလံ၊ ကာသိတိုင်း ကောသလ တိုင်းကို။ အဇ္ဈာဝသတိနနှ၊ အစိုးရသည်မဟုတ်လော။ ဇာတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဇဝါစ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဇဝံသစ္စံ၊ အစိုးရသည် မှန်၏။ လောဟိစ္စ၊စ္စ။ သောပုရိသော၊သည်၊ဇဝံ၊သို့။ ဝဇေယျ၊၏။ ကိ်ဝဇေယျ၊ နည်းဟူမူကား။ ပဿေနဒိ ကောသလော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ကာသိကောသလံ၊ ကာသိတိုင်း ကောသလတိုင်း ကို။အဇ္ဈာဝသတိ၊အစိုးရ၏။ ကာသိကောသလော၌။ယာသုမုဒယ သဒ္ဒါတို၊ အကြောင်ဖြစ်သော အဓွန်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံသမုဒယ သဒ္ဒါတို၊ ထိုဖြစ်ခဲသောအဓွန်ကို။ ပဿေနဒိကောသလော၊ သော။ ရာဇာ၊သည်။ကေကော၊တယောက်ထည်းသာလျှင်။ ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ သုံးဆောင်ရာ၏။အညော်သံ၊တို့အား။နဒဇေယျ၊ မပေး။ဇာတိ၊သို့။ ဝဇေယျ၊၏။ ဇဝံဝါဒိ၊ ဤသို့ဆိုသော။ သော ပုရိသော၊ သည်။ (ဟောတိဒွိစဝ်)။ တုမှေစေဝ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အညေစ၊ ဘပါးကုန်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း ယေဇနာ၊ တို့သည်။ ပဿေနဒိကောသလံ၊သော့။ ရာဇာနံ၊ကို။ ဥပဇီဝန္တိ၊ မှီ၍အသက် မွေးကုန်၏။ တေသံ ဇနာနံ၊ တို့၏။ အန္နရာယကရော၊ လာဘ်၏ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်သည်။ ဟောတိနုခေါဝါ၊ဖြစ်သလော။ နော ခဟောတိနုခေါဝါ၊ လော။ ဇာတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊၏။ ခဘောဂေါတမ၊ မ။ အန္တရာယကရော၊ လာဘ်၏ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်သည်။ဟောတိ၊၏။လောဟိစ္စ၊စ္စ။အန္တရာယကရော၊ သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဇတသံဇနာနံ၊တို့၏။ဟိတာနုကမ္ပီ၊ အစီးအပွါးကိုအလိုရှိသည်။ ဟောတိဝါ၊လော။ အဟိတာနုကမ္ပီ၊ ဒီးပွါးမဲ့ကို အလိုရှိသည်။ ဟောတိဝါ၊ လော။ ဇာတိ၊သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပုစ္ဆိ၊၏။ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဟိတာနုကမ္ပီ၊သည်။ဟောတိ၊

၏။ လောဟိစ္ဆ၊ စ္ဆ။ အဟိတာနုကမ္ပိသ၊ အစိးအပွါးမဲ့ကို အလိုရှိသည်။ (ပစ္ဆုပဋိတံဒ္ဓစပဲ)။ တသုဇနေသု၊ တ္ထိဒ္ဓ။ မေတ္တံ၊ ဗြဟ္မာနှင့်ယှဉ်သော။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပစ္ဆုပဋိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်။ ဟောတိဝါ၊ လော။၊ သပတ္တကံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ရန်သူဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပစ္ဆုပဋိတံ၊ သည်။ ဟောတိဝါ၊ လော။ ဇုတိ၊ သို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဏ္ဏ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ သပတ္တကံ၊ သော။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပစ္ဆုပဋိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ လောဟိစ္ဆ၊ စ္ဆ။ သပတ္တကော၊ သော။ စိတ္တော၊ စိတ်ကို။ ပစ္ဆုပဋိတော၊ သော်။ မိဆ္ဆာဒိဋ္ဌိဝါ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ လော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိဝါ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ လော။ ဇုတိ၊ သို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဏ္ဏ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ မိဆ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ လောဟိစ္ဆ၊ စ္ဆ။ မိဆ္ဆာဒိဋ္ဌိသ၊ မိဆ္ဆာအယူ၏။ ''အား,လည်းဟူ''။ နိရယံဝါ၊ ငရဲ လည်းကောင်း။ တိရစ္ဆာနယောနိံဝါ၊ တိရစ္ဆာန်အမျိုးလည်းကောင်း။ ဇုတ္တိဇုမေသံ ဒ္ဝိန္နံ ဂတိနံ၊ တို့တွင်။ အညတရံ၊ သော။ ဂတိံ၊ အလားကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝဒါမိ။ ၏။

၅၁၁။ လောဟိစ္ဆ၊ စ္ဆ။ ဇုတိ ဇုမိနာ ဝုတ္တာနယေန၊ ဖြင့်။ တံ၊ သင့်ကို။ ယော်ပုရိသော၊သဲ့သည်။ဝံ၊သို့။ ဝဒေယျ၊၏။ ကိံ ဝဒေယျ၊ မှကား။ပ။အန္တရာယကရော၊ လာဘ်၏ အန္တရာယ် ပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ ဧဝမေဝံခေါ၊ထို့အတူလျှင်။လောဟိစ္ဆ၊စ္ဆ။ ယော ဇနော၊သည်။ ဝံ၊သို့။ ဝဒေယျ၊၏။ကိံ ဝဒေယျ၊ နည်းဟူမှကား။ ဇုဓ၊ ဤ လောကဌ်။ပ။ အဓိဂစ္ဆေယျ၊ သိရာ၏။ပ။ ဟိ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ နအာရောစေယျ၊မကြားသနည်းဟူမှကား။ ပရော၊ဆုံးမအပ်သော သူဘေးဟောက်သည်။ ပရဿ၊ ဆုံးမတတ်သော သူတော်-ယောက်အား။ ကိံ ကရိဿတိ၊ အသို့ ပြုလတ္တံ့နည်း။ပ။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။နအာရောစေယျ၊ ကား။ ဧဝံဝါဒိ၊ ဤသို့ ဆိုလေ့ရှိသော။ သောဇနော၊သည်။ ယေတေကုလပုတ္တာ၊ အကြင်သို့သော သိလရှိသောအမျိုးသားကို့သည်။ တထာဂတပ္ပဝေဒိတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်သိတော်မူအပ်သော။ဓမ္မဝိနယံ၊ သုတ်,အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းကို။ တနည်းကား၊ တထာဂတပ္ပဝေဒိတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသ'ည် ဟော

ဟော်မူအပ်သော။ဓမ္မဝိနယ်၊ကို။အာဂမ္မ၊စွဲ၍။''အာရုံပြု၍,လည်း
ဟူ''။ ဝေရုပံ၊သော။ ဥဒ္ဒေါရုံ၊မြတ်သော။ပိဿသံ၊အကျိုးထူး၊ကို။
အဓိဂစ္ဆန်၊ရကုန်၏။ ။(အဘယ်သို့သော အကျိုးထူးကို ရကုန်
သနည်းဟု သူတစ်ပါးနှာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို ဖြေတော်မူလို၍
''ဓမ္မသဘာဝတို့ ဖလမို့'' အစရှိသော ဒေသနာကို မိန့်တော်မူ
သတည်း။ ။ထို့ဒေသနာဟော်၏အတ္ထကား)။ ။သောတာဝတို့
ဖ,သနို့၊ကိုလည်း။သစ္ဆိကရောန်၊ကုန်၏။ပ။ အရဟတ္တမို့၊ကိုလည်း။
သစ္ဆိကရောန်၊ကုန်၏။ (ယေစိမေကို ယေ စ ဋီကာမေ ဟုပုဒ်ဖြတ်။
ဋီကာကား တနဒ္ဓဘာဘည်း။အနက်မှာ)။ယေစကုလပုတ္တာ၊အကြင်
မင်္ဂိုလ်းကို မရကုန်ဖသော ကောင်းသော အကျင့် ရှိကုန်သော
အမျိုးသားတို့ သည်လည်း။ ဒိဗ္ဗာ-ဒိဗ္ဗေ၊ နတ်တို့၏ နေရာဖြစ်ကုန်
သော။ ဂန္ဓာ-ဂန္ဓေ၊ ဗိမာန်တို့ကို။ တနုည်းကား၊ ဒိဗ္ဗာ-ဒိဗ္ဗေ၊
နတ်ပြည်၌ဖြစ်ခြင်း အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဂန္ဓာ-ဂန္ဓေ၊ ဒါန
အစရှိကုန်သော ကောင်းမှုထူး၊တို့ကို။ပရိပါစေန်၊ ပွါးစေကုန်၏။
''ရှင်စေကုန်၏,လည်းဟူ''။ တဝသံ ကုလပုတ္တာနံ၊တို့၏။ ဒိဗ္ဗာနံ၊
နတ်တို့၏နေရာဖြစ်ကုန်သော။ ဘဝါနံ၊ဗိမာန်တို့၏။**တနုည်းကား၊**
ဒိဗ္ဗာနံ၊နတ်ပြည်၌ဖြစ်ကုန်သော။ဘဝါနံ၊ဝိပါကကွန္ဓာတို့၏။ အဘိ
နိဗ္ဗတ္တိသာ' ဖြစ်ခြင်းငှာ။ အန္တရာယကရော၊ သည်။ဟောတိ၊၏။ပ။
(ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤမျှ အကိုင်းအရှည်ရှိသော ဥပမာ
အစီအရင်ဖြင့် မမှတ်သော အားဖြင့်သာလျှင် အထက်ဘဝက်
တိုင်အောင် တက်သော လောဟိစ္စပုဏ္ဏား၏ မာန်ကို ဖျက်ဆီး
ပြီး၍ ယခုအခါ၌ စောဒနာခြင်းငှာ ထိုက်ကုန်သော သုံးယောက်
ကုန်ဖသော ဆရာတို့ကို ပြခြင်းငှာ ''တယော ခေါ မေ'' အစရှိ
သောဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာ၏အတ္ထကား)။

တယော စောဒနာရဟာ

ဤသုံး။ လောဟိစ္စ၊ ဟိစ္စ။ ယေသတ္ထာရော၊ အကြင် ဆရာတို့
သည်။ လောကေ၊ လောကဋ္ဌ။ စောဒနာရဟာ၊အပြစ်တင်ခြင်းငှါ

ထိုက်ကုန်၏။ တေသတ္ထာရော၊ တ်ိသည်။ တယောခေါ်၊ တ်ိုလျှင် တည်း။ ယောဇနော၊ သည်။ ဧဝရူပေ၊ ကုန်သော။ သတ္ထာရော၊ တ်ိုကို။ စောဒေတိ၊ စောဒနာ၏။ တဿဇနသ၊ ၏။ သာစေဝနာ၊ ထုံစောဒနာသည်။ ဘူတာ၊ ဟူတ်၏။ တန္တိ၊ မှန်၏။ ဓမ္မိကာ၊ တရား နှင့်လျှိ၏။ အနဝဇ္ဇာ၊ အပြစ်မရှိ။ တယော၊ သုံးယောက်ဟူသည်တို့ကား။ ကတမေ၊ အဘယ်တို့နည်းဟူမူကား။ လောဟိစ္စ။ ဇူဓ၊ ဤလောကဌ်။ ကေစ္စော၊ အချို့သော။ သတ္ထာ၊ ဆရာသည်။ ယသတ္ထာယ၊ အကြင် သီလကျွန် အစရှိသော ရဟန်း၏ ဒုက္ကိုးပြဿ်စုံခြင်းငှာ။ အဂါရသ္မာ၊ လူ၏ဘောင်မှ။ အနာဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်ဌ်။ ပဗ္ဗဇ်ိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ ပဟာတ်၊ ဖြစ်၏။ အသေတနသတ္ထာရာ၊ ထိုဆရာသည်။ သောသာမညတ္ထော၊ ထိုသီလကျွန် အစရှိသည်၏ ပြဿ်စုံခြင်းတည်းဟူသော ရဟန်း၏ အကျိုးသို့။ အနုပ္ပတ္တော၊ မရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောသတ္ထာ၊ သည်။ တံသာမညတ္ထံ၊ ထိုသီလကျွန် အစရှိသည်တို့၏ ပြဿ်စုံခြင်းတည်းဟူသော ရဟန်း၏ အကျိုးသို့။ အနုပါပုဏိတ္တာ၊ မရောက်မူ၍။ သာဝကာနံ၊ တို့အား။ ဇုဒံ ဓမ္မဒေသတံ၊ ဤကရားသဖောာသည်၊ ဝေါ၊ ဟိုဌ်။ "တ်ိုအား, လည်းဟူ"။ ဟိတာယ- ဟိတံကာတုံ၊ အစီးအပွားကိုဖြစ်ခြင်းငှာ။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ ဇုဒံ ဓမ္မဒေသတံ၊ သည်။ သုခါယ- သုခံကာတုံ၊ ချမ်းသာကိုဖြစ်ခြင်းငှာ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇုတ်၊ သို့။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟော၏။ တဿ သတ္ထုဒေနာ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ နာသုသုသာန်၊ နားမဆောင်ကုန်။ သောတံ၊ သောတိန္ဒြေကို။ နာသြဒဟန်၊ ရှုရှု မဆောင်ကုန်။ အညာ- အညာယ၊ သိခြင်းငှာ။ "ဝန်ခံခြင်းငှာ, လည်းဟူ"၊ စိတ်၊ကို။ နဥပဋ္ဌ ပေန်၊ မဖြစ်စေကုန်။ တဿ သတ္ထုသ၊ ထိုဆရာ၏။ သာသနာ၊ အဆုံးအမကို။ ဝေါက္ကမ္မ၊ ဖျက်၍။ "ကြဉ်၍, လည်းဟူ"၊ ငတ်ုန်၊ ဖြစ် ကုန်၏။ သောသတ္ထာ၊ ကို။ ပေါ်၊ သို့။ စောဒေတဗ္ဗော၊ စောဒနာအပ်သည်။ အသဟောတိ၊ ၏။ ကထံ စောဒေတဗ္ဗော၊ အဲသို စောဒနာအပ်သည်။ ဟောတိ၊ နည်းဟူမူကား။ အာယသ္မာ၊ ငါ့ရှင်

သည်။ ယသဿာယ၊ အကြင် သီလကွန် အစရှိသော ရဟန်း၏ အကျိုးပြည့်စုံခြင်းငှါ။ အဂါရသ္မာ၊မှ။ အနာဂါရိယံ၊ ၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ၏။ တေ၊ သင်၏။ ''သင်အား, လည်းဟူ''။ သောသာမညဿာ၊ ထိုသီလကွန်အစရှိသည်တို့၏ ပြည့်စုံခြင်းတည်းဟူသော ရဟန်း၏ အကျိုးသို့။ အနနုပ္ပတ္တော၊ မရောက်သေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တွံ၊ သည်။ တံသာမညဿ၊ ထိုသီလကွန် အစရှိသည်တို့၏ ပြည့်စုံခြင်းဟူသော ရဟန်း၏ အကျိုးသို့။ အနနုပါဂတော၊ မရောက်မူ၍။ သာဝကာနံ၊ တို့အား။ ဇုဒံဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ ဝေါ၊ တို့၏။ ဟိတာယ ဟိတံကာတုံ၊ ၄ာ။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ ဇုဒံဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ ဝေါ၊ တို့၏။ သုခါယ-သုခံကာတုံ၊ ၄ာ။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ ဇုဟိ၊သို့။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေဒေသတိ၊ ၏။ တသ္မာ-တေ၊ ထိုသင်၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ နသုဿုသန္တိ၊ ကုန်။ သောတံ'နား ကို။ နသြဒဟန္တိ၊ ၍ရှု မနသဆာင်ကုန်။ အညာ-အညာဃ၊ စကားကိုဝန်ခံခြင်းငှာ။ စိတ္တံ၊ ကို။ နဥပဋ္ဌပေန္တိ၊ မဖြစ်စေကုန်။ သတ္ထု၊ ဆရာ၏။ သာသနာ၊ အဆုံး အမကို။ ဝေါက္ကမ္မ၊ ကြဉ်၍။ ဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ သေယျထာပိနာမ၊ ဥပမာ မည်သည်ကား။ သြသက္ကန္တိယာ၊ ဆုတ်နစ်သည် ဖြစ်၍။ ''တပါးသို့ ဖဿည်ဖြစ်၍, လည်းဟူ''။ ဥဿက္ကေယျ ယထာ ဝါ၊ ကပ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ပရံမုခံ၊ မျက်ကွယ်။ အာလိင်္ဂေယျ ယထာ ဝါ၊ လည်ဖက်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဇုဒံသမ္ဘဒံ၊ ၌သို့ သောဥပမာနှင့် တူသော။ ပါပကံ၊ သော။ ဇုဒံလောဘဓမ္မံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဟိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ လောဘဓမ္မံ၊ ကို။ ဝဒါမိ၊ နည်းဟူမူကား။ ပရော၊ သည်။ ပရံ၊ ကို။ ကိံကရိဿတိ၊ နည်း။ ဇုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဟံ၊ သည်။ လောဘဓမ္မံ၊ ကို။ ဝဒါမိ၊ ၏။ လောဟိစ္စ၊ စ္စ။ အယံ၊ ၌သည်လျှင်။ ပဋ္ဌမော၊ သော။ သတ္ထာ၊ ဆရာတည်း။ လောကေ၊ ၌။ ယောသတ္ထာ၊ သည်၊ စောဒနာရဟော၊ အပြစ်ဖော်ခြင်းငှာထိုက်၏။ ယောဇနော၊ သည်လည်း။ ပေရူပံ၊ သော။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ စောဒေတိ။ ၏။ တသ္မာဇနဿ၊ ၏။ သာစောဒနာ၊

သည်။ ဘူတာ၊ ဟုတ်၏။ တစ္ဆာ၊ မှန်၏။ ဓမ္မိကာ၊ တရားနှင့်ညီ၏။ အနဝဇ္ဇာ၊ အပြစ်မရှိ။

၅၁၄။ ပုန စပရံ၊ တပါးတံု။ လောဟိစ္ဆ၊ စ္ဆ။ပ။ တသ သတ္ထု နော၊၏။ ဝစနံ၊ကို။ သာဝကာ၊တို့သည်။ သုသုသန်း၊နားထောင်ကုန်၏။ပ။ သေယျထာပိနာမ၊ ကား။ သင်္ကာရကူဋ်၊ ဓိမိယေယ်ကို။ သြဟာယ၊ ပယ်၍။ ပရံခေတ္တံ၊ သူတပါးကိုလယ်ကို။ နိဒ္ဒါယိတဗ္ဗံ၊ မြက်ကို ရိတ်အပ်သည်ကို။ ''ပေါင်းသင်အပ်သည်ကို,လည်းဟူ''။ မညေ့ယထာ၊ အောက်မေ့ သကဲ့သို့။ ဧဝံသမ္ပဒံ၊ ဤဥပမာနှင့်တူသော။ ပါပကံ၊သော။ ဇုမံလောဘဓမ္မံ၊ကို။ ဝဒါမိ၊၏။ ဟိကသ္မာ။ ကြောင့်။ လောဘဓမ္မံ၊ ကို။ ဝဒါမိ၊ နည်း။ ပရော၊ သည်။ ပရသ၊ ကို။ ကိ'ကရိဿတိ၊နည်း။ ဇုတိတသ္မာ၊ကြောင့်၊ လောဘဓမ္မံ၊ကို။ ဝဒါမိ၊၏။ လောဟိစ္ဆ၊စ္ဆ။ အယံ၊ဤသည်လျှင်။ ဒုတိယော၊သော၊ သတ္ထာ၊ တည်း။ လော့ကော၊ ဠ္ဟ။ ယောသတ္ထာ၊ သည်။ စောဒနာရဟော၊ ၏။ ယော ပန ဇနော၊ သည်။ ဝေရုပံ၊ သော။ သတ္ထာရံ၊ကို။ စောဒေတိ၊ ၏။ တသ္သ ဇနဿ၊ ၏။ သာ စောဒနာ၊ သည်။ ဘူတာ၊ ၏။ပ။ အနဝဇ္ဇာ၊ ရှိ။ပ။

နစောဒနာရဟသုတ္တ၊

၅၁၅။ လောဟိစ္ဆ၊ စ္ဆ။ သတ္ထာရော၊ တို့သည်။ ဇုမေတယော၊ တို့တည်း။ ယေဇနာ၊ တို့သည်။ လောကော၊ ဠ္ဟ။ စောဒနာရဟာ၊ ကုန်၏။ယော စ ဇနော သည်ကား။ ဝေရုပေါ၊သော။သတ္ထာရော၊ တို့ကို။ စောဒေတိ၊၏။ အဿ ဇနဿ၊ ၏။ သာစောဒနာ၊သည်။ ပ။အနဝဇ္ဇာ၊ရှိ။ ဇုတိ၊သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၅၁၆။ ပါဒဘာ၊ဂေါတမ၊မ။ ယောသတ္ထာ၊သည်။ လောကော၊ ဠ္ဟ။ နစောဒနာရဟော၊အပြစ်တင်ခြင်းငှါမထိုက်။ကောစိ၊သော။ သော သတ္ထာ၊ သည်။အတ္ထိပန၊ လော။ ဇုတိ၊သို့။ လောဟိစ္ဆာ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ လောဟိစ္ဆ၊ စ္ဆ။ ယော သတ္ထာ၊သည်။ အတ္ထိခေါ၊ ရှိသလျှင်ကတည်း။ ဇုတိ၊သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊၏။ သော

(၄၆၄) သုတ်သီလကျွန်ပါဋ္ဌိတော်နိသယ်သစ်

ဂေါ်တမ၊ မ။ ယော သတ္ထာ၊ သည်။ လောကေ၊ ၌။ နစောဒနာ ရဟော၊ အပြစ်တင်ခြင်းငှာ မထိုက်။ သော သတ္ထာ၊ သည်။ ကတာ ဓောပနာ၊ နည်း။ ဣတိပုဆ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ပ။ လော ဟိစ္စ၊ စ္စ။ ဒုဓ၊ ဤလောကဉ္စ။ယသို့ သတ္ထရိ၊ အကြင်ဆရာ့အထံ၌။ သာဝကော၊ သည်။ ဓေရုပံ၊ သော။ ဥဒ္ဒေါရံ၊ မြတ်သော။ ဝိသေသံ၊ တရားအထူးကို။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ၏။ အယံ၊ သည်။ သတ္ထာ၊ ဆရာ မည်၏။ ဓလောဟိစ္စ၊ စ္စ။ လောဓကာ၊ ၌။ ယောသတ္ထာ၊ သည်။ နစောဒနာမုခဟာ၊ စောဒနာခြင်းငှာ မထိုက်။ ယော ပနဓ ဓနော၊ သည်။ ဓေဝရုပံ၊ သော။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ စောဒေတိ၊ ၏။ တသ ဓနသ်ဃ၊ ၏။ သာဓစောဒနာ၊ သည်။ အဘူတာ၊ မဟုတ်။ ပ။ သာဝဇ္ဇာ၊ အပြစ်ရှိ၏။ပ။

၅၁၇။ ဓောဓဂါတမ၊ မ။ ဓသ္သယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ ယောက်ျား ဟယောက်ဝည်း။ နုရကပါပတံ၊ နက်လွန်စွာသော ဓချောက်ကမ်းပါး သို့။ ပပတန်ဆံ၊ ကျလာသော။ ပုရိသံ၊ ယောက်ျား ဟယောက်ကို။ကေဓသသု၊ ဆံဟိ၌။ ဂဟေတွာ၊ကိုင်၍။ဥဒ္ဓရိတွာ၊ နက်လွန်စွာသောချောက်မှ ထုတ်၍။ ထဓလေ၊ ကြည်းထက်၌။ ပတိဋ္ဌပေယျယထာ၊ တည်စေသကဲ့သို့။ ဒဝဓမဝါလျင်။ ဓောတာဂေါ တမေန၊ သည်။ နုရကာပပါတံ၊ မိန္ဆာအယုတည်းဟူသော ဓချောက် ကမ်းပါး သို့။ ပပဘဓန္ဆာ၊ ကျဓလဓသော။ ဓဟံ၊ငါ့ကို။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ မိန္ဆာအယုဘည်းဟူဓသောဓချောက်မှ တင်၍။ ထဓလေ၊ သမ္မာဓအယု ဘည်းဟူသောကြည်းထက်၌။ ပတိဋ္ဌာပဝိတော၊ တည်စေပေ၏။ပ။

ဒွါသမံ၊ သော။ လောဟိစ္စသုတ်ံ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး၏။

၁၃-ဓတဝိဇ္ဇ သုတ်

၅၁၈။ ဘဓန္တကသပါ၊ ပ။ ဣဒံသုတ်ံ၊ ဤတဝိဇ္ဇာသုတ်ကို။ ဓမမ်ာသာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကာ၊အထံမှ။ဓဝံ-ဓဓကနုသာဝကာဓရုန၊ဖြင့်။သုတံဥပလက်ိတံ၊၏။ကေ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။

ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ယေနဲ့သာဘာဝေန၊ ဖြင့်။ မနသာ့ကဲ့နာမ၊ မနသာကဋ္ဌအမည်ရှိသော။ ကောသလာနံ၊ ကောသလ အမည်ရှိကုန်သော ဇနပုဒ်တို့၏။ ဗြာဟ္မဏဂါမော၊ သို့။ ဂန္တွေဗ္ဗော၊ သွားအပ်၏။ တေန ဒိသာဘာဝေန၊ ဖြင့်။ တံမနသာကဋ္ဌဂါမံ၊ သို့။ အဝသရိ' သွားတော်မူလေ၏။ တတြ၊ ထိုကောသလဇနပုဒ်တို့၌။ (ဇုဒံကား နိပါတ်မျှသာ အနက်မရှိ)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မနသာကဋ္ဌေ၌။ မနသာကဋ္ဌဿ၊ မနသာကဋ္ဌရွာမှ။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသော။ ဥတ္တရေန၊ မြောက်အရပ်၌။ (ဤအနက်ကား အဋ္ဌကထာဆရာအလိုတည်း။ အဋ္ဌကထာဆရာ အလိုသော် မနသာကဋ္ဌဿသည် အပါဒါန်အနက်၌ သာမိဝိဘတ်တည်း။ အဝိဒူရေကား ပါဌသေသတည်း။ တနည်းကား၊ ''မနသာကဋ္ဌဿ၊ ၏။ ဥတ္တရေန၊ မြောက်အရပ်၌၊ ဥတ္တရေနကား သတ္တမီ အနက်၌ နာဝိဘတ်တည်း)။ အစိရဝတိယာ၊ အစိရဝတီ အမည်ရှိသော။ နဒိယာ၊ ၏။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌။ အမ္ဗဝနေ၊ နဲ့ကြိသော သရက်တော၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

၅၁၉။ တေနခေါပန သမယေန၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ အဘိညာတာအဘိညာတာ၊ ထင်ရှားထင်ရှားကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာ မဟာသာလာ၊ ပုဏ္ဏားအမျိုးဖြစ်ကုန်သော သူကြွယ်တို့သည်။ တနည်းကား၊ များသော ဥစ္စာရှိသော ပုဏ္ဏားတို့သည်။ မနသာကဋ္ဌေ၊ ၌။ ပရိဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဇုဒံတေ ဗြဟ္မဏာ၊ ထိုပုဏ္ဏားဟူသည်တို့ကား။ သေယျထာကတမေ၊ အဘယ်တို့နည်းဟူမူကား။ စက္ခိ၊ စက္ခိ အမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏော၊ လည်းကောင်း။ပ။ တာရုက္ခော၊ အမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏော၊ လည်းကောင်း။ ပ။ တေဝေဒေယျော၊ တေဝေဒေယျ အမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏော၊ လည်းကောင်း။ ဇုမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ အဘိညာတာအဘိညာတာ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏ မဟာသာလာစ၊ များသော ဥစ္စာရှိကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်း၊ ပရိဝသန္တိ၊ ကုန်၏။

၅၂၀။ အထွေခါ၌။ ဧယ်ဝိဟာရံ၊ အညောင်းအညာဖြခြင်းငှာ။ အနုစင်္ကြံမနှောနံ၊ လူးလာ လူးလာ စင်္ကြံသွားကုန်ထသော။ အနုစရန်နှောနံ၊ တယောက်သို့ အစဉ်လိုက်၍ သွားကုန်ထသော။ ဝါဿဋ္ဌဘာရဒ္ဝါဇောနံ၊ ဝါဿဋ္ဌ ဘာရဒ္ဝါဇ အမည်ရှိကုန်သော။ မာဏဝါနံ၊ပုဏ္ဏားလုလင်တို့၏။ "တို့အား, လည်းဟူ"။ မဂ္ဂါမဂ္ဂေ၊ ပြောင့်ဿသော ခရီးဟုတ်သည် ဖြောင့်သော ခရီးမဟုတ်သည်၌။ ကဆာ၊ စကားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ (ထိုနှစ်ယောက် သောသူတို့တွင် ဝါဿဋ္ဌကား ပေါက္ခရသာတိ ပုဏ္ဏားတပည့်တည်း။ ဘာရဒ္ဝါဇကား တာရကပုဏ္ဏား တပည့်တည်း)။ ဝါဿဋ္ဌော၊ ဝါဿဋ္ဌ အမည်ရှိသော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဇေဝံ၊ သို့။ အာဟာ၏။ ကိံ အာဟာနည်းဟူမူကား။ ယော အယံ မဂ္ဂေါ၊ အကြင် ခရီးကို။ ပေါက္ခရသာတိနာ၊ ပေါက္ခရသာတိ အမည်ရှိသော။ ဖြာဟ္မဏော၊ သည်။ အက္ခာဓတာ၊ ကြားအပ်၏။ အယံဇေဝ၊ ဤပေါက္ခရသာတိ ကြားသောခရီးသည်သာလျှင်။ ဥဇုမဂ္ဂေါ၊ဖြောင့်သောခရီးတည်း၊ အယံဇေဝ၊ သည်သာလျှင်။ (ဇဝသဒ္ဒါကို လိုက်ပါစေ)။ အန္ဓသာယနော၊ ကောင်းသော ခရီးတည်း။ (ဤနှစ်ပုဒ်ကား ဇဝပုစ်တည်း)။ဤမံ၊ဤပေါက္ခရသာတိ ကြားသောခရီးကို။ နိယျာနိကော၊ သွားသောသူသည်။ တက္ကရသာ၊ အရှင်ပေါက္ခရသာတိ ကြားသော ခရီးကို သွားသောသူ၏။ (သဟဓမ္မတာယဉ်၌ ဘာဝအနက်၌ သက်သော ဘာဝပစ္စည်း၌ သမ္မန်စပ်)။ ဖြဟ္မဿသဟဓမ္မတာယ၊ဖြဟ္မာနှင့်အတူတကွ ဖြဟ္မာ့ပြည်၌ ထင်ရှားစွာဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဖြဟ္မလောကံ၊ ဖြဟ္မာ့ပြည်သို့။ (ကံထည့်)။ နိယျာတိ၊ သွားကုန်၏။ ဤတိ၊ သို့။ အာဟာ၊ ဇ၏။ ဘာရဒ္ဝါဇော၊ သော။ မာဏဝေါဝိ၊ သည်လည်း။ ဇေဝံ၊ သို့။ အာဟာ၊ ဇ၏။ ကိံ အာဟာ၊ နည်းဟူမူကား။ ယော အယံ မဂ္ဂေါ၊ ကို။ တာရကေန၊ တာရကာ အမည်ရှိသော။ ဖြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ အက္ခာဓတာ၊ ဇ၏။ အယမေဝ၊ ဤတာရကာ ကြားသော ခရီးသည်သာလျှင်။ ဥဇုမဂ္ဂေါ၊ တည်း။ အယံဇေဝ၊ သည်သာလျှင်။ အန္ဓသာယနော၊ တည်း။ ဤမံ၊ ဤ

တာရုက္ခ ကြဲးသော ခရီးကို။ နိယျာနိကော၊ သည်။ တက္က ရသ၊ အရှင်တာရုက္ခကြဲးသော ခရီးကို သွားသောသူ၏။ ဗြဟ္မ သဟဗျကာယ၊ ၄၁။ ဗြဟ္မလောကံ၊ သို့။ နိယျာတိ၊ ရောက်၏။ ဒုတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဝါသေဋ္ဌ အမည်ရှိသော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘာရဒ္ဝါဇံ၊ ဘာရဒ္ဝါဇ အမည်ရှိသော။ မာဏဝံ၊ ကို၊ သညာပေတုံ၊ မှတ်စေခြင်းငှာ။ နေဝ အသက္မိ ခေါ၊ မတတ်နိုင်သလျှင်ကတည်း။ ဘာရဒ္ဝါဇေ၁၊ သော၊ မာဏဝေါပိ၊ သည်လည်း။ ဝါသေဋ္ဌံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ သညာပေတုံ၊ ၄၁။ နပန အသက္မိခေါ၊ တည်း။

၅၂၁။ ပ။ဘာရဒ္ဝါဇ၊ ဇ။ အာယသ္မာ၊ သွားကုန်အံ့။ပ။ ဇေတ မတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သမဏံ၊ ရဟန်းဖြစ်သော။ ဂေါတမံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိသာမ၊ ကုန်အံ့။ ယထာ-ယေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။သမဏော၊ သော။ ဂေါတမော၊ သည်။ ဗျာကရိသတိ၊ ကြဲးလတ္တံ့။ တထာ-ယောန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ နံအတ္ထံ၊ကို။ ဓာရေသာမ၊ မှတ်ကုန်အံ့။ ဒုတိ၊ သို့။ ဘာရဒ္ဝါဇံ၊ ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၏။ ဘော၊ အရှင် ဝါသေဋ္ဌ။ ပံသာဓု၊ ကောင်းပြီ။ဒုတိခေါ၊ လျှင်။ပ။ မာဏဝသ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပစ္စဿောသိ၊ ၏။

မဂ္ဂါမဂ္ဂကထာ

၅၂၂-၅၂၃။ ပ။ဘောဂေါတမ၊မ။ ဇ္ဈေ ထိုခရီးပျက်သည်၌။ နော၊ငါတို့အား။ ဝိဂ္ဂဟော၊ ဆန့်ကျင်သော အယူသည်။ အဇ္ဈေ ဝ အတ္ထိဂေ၊ ရှိသလျှင်ကတည်း။ ဝိဝါဒေါ၊ ဆန့်ကျင်သော စကား သည်။ အတ္ထိဂေ၊ တည်း။ နာနာဝါဒေါ၊ အထူးထူးသော စကား သည်။ အတ္ထိဂေ၊ တည်း။ ဒုတိ၊ သို့။ အဂေါစ၊ ၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ယ္ဝာယံ-ယော အယံမဂ္ဂေါ၊ ကို။ ပေါက္ခရသာတိနာ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အက္ခာတော၊ ၏။ အယံဂေ၁၊ သည်လျှင်။ ဥဇုမဂ္ဂေါ၊ တည်း။ အယံဂေ၁၊သည်လျှင်။ အဉ္ဇသာယနော၊ တည်း။

ဇုမံ၊ ဤ ပေါက္ခရသာတိ ကြားသော ခရီးကို။ နိယျာနိကော၊ သွားသောသူသည်။ တက္ကရသ၊ အရှင်ပေါက္ခရသာတိကြားသော ခရီးကို သွားသောသူ၏။ ဗြဟ္မသဟမ္ပတိယ၊ဉာ။ ဗြဟ္မလောကံ သို့။ နိယျာတိ၊ ရောက်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဇုဒံ ဝစနံ၊ ကို။ တွံ၊ သည်။ ဝဒေသိကိရ၊ဆိုသတတ်။ ဘာရဒ္ဒါဇော၊သော။မာဏဝေါ၊ သည်။ ဧဝံ၊သို့။ အာဟ၊၏။ ကိံ အာဟ၊ နည်းဟူမူကား။ ယွာယံ-ယော အယံမဂ္ဂေါ၊ ကို။ တာရူက္ခေန၊ သော။ ဗြာဟ္မဏောန၊သည်။ အက္ခာဒေါ၊၏။ အယံဧဝ၊ သည်လျှင်။ ဥဇုမဂ္ဂေါ၊ တည်း။ အယံ ဧဝ၊ သည်လျှင်။ အဉ္ဇသာယနော၊ တည်း။ ဇုမံ၊ ဤ-တာရူက္ခ ကြားသော ခရီးကို။ နိယျာနိကော၊ သည်။ တက္ကရသ၊ အရှင် တာရူက္ခ ကြားသော ခရီးကို သွားသောသူ၏။ ဗြဟ္မသဟမ္ပတိယ၊ ဗြဟ္မာနှင့်တကွ ဗြဟ္မဉ်ဘုံ၌ ထင်စွာဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဗြဟ္မလောကံ၊ သို့။ နိယျာတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဇုတိ-ဇုဒံ ဝစနံ၊ ကို။ တွံ၊ သည်။ ဝဒေသိကိရ၊ တတ်။ အထ၊ ထိုသို့ဆိုသည် ရှိသော်။ ''ထိုသို့ ဆိုလျက်, လည်းဟူ''။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ကိသ္မိံ၊ အဘယ်၌။ ဧဝါ၊ တို့၏။ ဝိဂ္ဂဟော၊ ဆန့်ကျင်သော အယူသည်။ ဟောတိပန၊ နည်း။ ကိသ္မိံ၊ ဋ္ဌ။ ဧဝါ၊ တို့၏။ ဝိဝါဒေါ၊ ဆန့်ကျင်သော စကားသည်။ ဟောတိပန၊ နည်း။ ကိသ္မိံ၊ ဋ္ဌ။ ဧဝါ၊တို့၏။ နာနာဝါဒေါ၊ အထူးထူးသော စကားသည်။ဟောတိပန၊ နည်း။ ဇုတိတေံ ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဧဝါစ၊ ၏။

၅၂၄။ ဘောဂေါတမ၊မ။ မဂ္ဂါမဂ္ဂေါ၊ ခရီးဟုတ်သည် မဟုတ် သည်၌။ ဝိဂ္ဂဟော၊ ဆန့်ကျင်သော အယူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိဝါဒေါ၊ဆန့်ကျင်သောစကားသည်။ဟောတိ၊၏။နာနာဝါဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ နာနာမဂ္ဂေါ၊ တို့ကို။ ကိန္တာဝိပညပေန္တိ၊ အကယ်၍ ပညတ်ကုန်၏ရှင့်။ (အဘယ်ပုဏ္ဏား တို့သည် ပညတ်ကုန်သနည်းဟု သူစောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာ ကို ဖြေတော် မူလို၍ ''အဒ္ဓရိယာ ဗြာဟ္မဏာ ။ပ။ ဗဂ္ဂါရိဋ္ဌာ ဗြာဟ္မဏာ''ဟူသောပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အဋ္ဌကား)။

အဒ္ဓရိယာ၃၊ အဒ္ဓရိယအမျိုး ဖြစ်ကုန်သော။ ''အဒ္ဓရိယ အမည်ရှိ
ကုန်သော, လည်းဟူ''။ ဗြာဟ္မဏာစ၊ တိုသည် လည်းကောင်း။
တ်ထိုရိယာ၊ တိထ္ထိရိယအမည်ရှိကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာစ၊ တိုသည်
လည်းကောင်း။ ဆန္နောကာ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာစ၊ တိုသည်
လည်းကောင်း။ ပဝ္ဝါရိဏ္ဍာ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာစ၊ တိုသည်
လည်းကောင်း။ ကိဋ္ဌာပိ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏ရှင့်။ အထခေါ၊ ထိုသို့
ပညတ်ကုန်သော်လည်း။နိယျာနိကာနိ-နိယျာနိကာ၊ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့
ဆောင်တတ်ကုန် သော။ သဗ္ဗာနိ- သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံ ကုန်သော။
တာနိ တေ မဂ္ဂါ၊ ထိုခရီးတိုသည်။ တက္ကရသ၊ ထိုအရှင်ပုဏ္ဏားတို့
ကြားသောခရီးကို သွားသောသူ၏။ ဗြဟ္မသဟဗျတာယ၊ ဌါ။
ဗြဟ္မာလောကံ၊ သို့။ နိယျန္တိ၊ ဆောင်တတ်ကုန်၏။ (သဗ္ဗေတေ
နိယျာနိကာ ဟူ၍ ဆိုအပ်လျက် လိင်္ဂဝိပလ္လာသအားဖြင့် သဗ္ဗာနိ
တာနိ နိယျာနိကာနိဟု ဆိုသတည်း။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌
''သဗ္ဗာနိတာနိတိ လိင်္ဂဝိပလ္လာသ ဝသေန ဝုတ်၊ သဗ္ဗေ
တေတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ'' ဟု ဆိုသတည်း)။ ဘောဂေါတမ၊ မ။
သေယျထာပိ၊ ကား။ ဂါမသ်ဝါ၊ ၏လည်းကောင်း။နိဂမသ်ဝါ၊
၏လည်းကောင်း။ အဝိဒူရေ၊အနိုးဌ်။ ဗဟူနိ၊ ကုန်သော။ နာနာ
မဂ္ဂါနိ၊ အထူးထူးသော ခရီးတို့သည်။ စေပိဘဝန္တိ၊ အကယ်၍
ဖြစ်ကုန်၏ရှင့်။ အထခေါ၊ ထိုသို့ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ သဗ္ဗာနိ-
သဗ္ဗေ၊ကုန်သော။တာနိတေမဂ္ဂါ၊တို့သည်။ဂါမသမောသရဏာနိ
ဂါမသမေ့သာရဏာ၊ ရွာဌဲပေါင်းခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်သာ
လျှင်။ဘဝန္တိယထာ၊ကုန်သကဲ့သို့။ဝေမေဝ၊လျှင်။ ဘောဂေါတမ၊
မ။ ဇုတိ၊သို့။ ဂါသေဋ္ဌော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

ဝါသေဋ္ဌမာဏဝါနုယောဂ

၅၂၅။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေမဂ္ဂါ၊ တို့သည်။
ဗြဟ္မလောကံ၊ သို့။ နိယျန္တိ၊ ဆောင်တတ်ကုန်၏။ ဇုတိ၊ သို့။ တုံ၊
သည်။ဝေဒေသိ၊ဆိုသလော။ဘောဂေါတမ၊ မ။ သဗ္ဗေ၊ကုန်သော။

တေမမွာ၊ တိုသည်။ ဗြဟ္မလောကံ၊ သို့။ နိယျန္တိ၊ ကုန်၏။ ဤတိ၊ ဤသို့။ အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ပ။ (''နိယျန္တိတ်ဝ၊ သေဋ္ဌ ဝေဒေသ်'' ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားသည် သုံးကြိမ်နှုတ်မြွက်ခြင်းကို ပြုတော်မူ၍ ဝန်ခံစေခြင်းသည်ကား တိတ္ထိတို့၏သဘောသည် ဝန်ခံပြီး၍လည်း နောက်ပြီး တဖန် နှိပ်အပ်သည် ရှိသော် ပယ်တတ်ကုန်သောကြောင့် ထိုသို့ပယ်ခြင်းကို မတတ်နိုင်စေခြင်းငှါ မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အဋ္ဌကထာ)။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ကိမ္မုန၊ နည်း။ တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံကို ဖဆောင်ကုန်သော ''သင်ကုန်သော, လည်းဟူ''။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့တွင်။ ဃနဗြာဟ္မဏောန၊သည်။ဗြဟ္မာ ကို။ သက္ခိဒိဋ္ဌော၊ ၏။ကောစိ၊ သော။ သက္ခိဒိဋ္ဌော၊ ဗြဟ္မာကိုမျက်မှောက်မြင်ဘူးသော။ သော ကေဗြာဟ္မဏောပိ၊ ထိုတယောက်သော ပုဏ္ဏားသည်လည်း။ အတ္ထိကိမ္မုန၊ ရှိသလော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ မေး၏။ ဘောဂေါတမ၊ ၏။ ဇုဒံ အယံ ဗြာဟ္မဏော၊ ဤဗြဟ္မာကိုမျက်မှောက်မြင်ဘူးသောပုဏ္ဏားသည်။ နောဟိ အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဖတပိဇ္ဇာနံ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ငါ့၏။ အာစရိယသ ကိုတွင်။ ဃနအာစရိယော၊ သည်။ ဗြဟ္မာ၊ ကို။ သက္ခိဒိဋ္ဌော၊ ၏။ ဖကောစိ၊ သော။ သက္ခိဒိဋ္ဌော၊ သော။ ကောစရိယောပိ၊ တယောက်သော ဆရာသည်လည်း။ အတ္ထိကိမ္မုန၊ လော။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ ပုဗ္ဗေ၊၏။ ဘောဂေါတမ၊မ၊ ဇုဒံ အယံ အာစရိယော၊ ဤဗြဟ္မာကို မြင်ဘူးသော ဆရာသည်။ နောဟိ အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ အာစရိယ ပါစရိယော၊ ဆရာ၏ ဆရာတို့တွင်။ ''ဆရာအဆက်ဆက်တို့တွင်, လည်းဟူ''။ ယေန အာစရိယေန၊ အကြင်ဆရာ၏ ဆရာသည်။ ဗြဟ္မာ၊ ကို။ သက္ခိဒိဋ္ဌော၊ ၏။ကောစိ၊သော။ သက္ခိဒိဋ္ဌော၊ ဗြဟ္မာကို မျက်မှောက်မြင်ဘူးသော။ သော ကောစရိယ ပါစရိယောပိ၊ ထိုတယောက်ဆရာ၏ဆရာဖြစ်သော ပုဏ္ဏားသည် အတ္ထိကိမ္မုန၊ လော။ ဇုတိ၊သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဇုဒံ အယံ အာစရိယော၊ ဤဆရာ၏ ဆရ

ဖြစ်သောပုဏ္ဏားဿည်။နောဟိအတ္ထိ၊မရှိ။ဝါဧသဋ္ဌ၊ဋ္ဌ၊ဧဝံဇဋ္ဌနံ၊ ကုန်သော။ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့တွင်။ ယာဝသတ္တမာအာစရိယပရမပာ ယုဂါ၊ ဆရာ ခုနှစ်ဆက် တိုင်အောင်။ ယေနဗြာဟ္မဏော၊သည်။ ဗြဟ္မာ၊ကို။ သက္ခိဒိဋ္ဌာ၊ ၏။ ကောစိ၊ သော။သက္ခိဒိဋ္ဌာ၊သော။ သောဗြာဟ္မဏော၊သည်။ အတ္ထိကိမ္မန၊လော၊ဋ္ဌတိ၊ဤသို့၊ဘဂဝါ၊ သည်။ပုစ္ဆိ၊၏။ဧတာဒိဂဝါတမ၊မ၊ဋ္ဌဒံ အယံ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ နောဟိ အတ္ထိ၊ မရှိ။

၅၂၆။ ဝါဒသဋ္ဌ၊ဋ္ဌ။ တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံကို သင်တတ် ကုန်သော။ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏။ ပုဗ္ဗကာ၊ ရှေးဦး အဆစ္ဆာ ဖြစ်ကုန်ဿာ" ဖယပိ ဋ္ဌသယော၊ တို့သည်။ မန္တာနံ၊ ဗေဒင်တို့ကို။ ကတ္တာရော၊ ပြုတတ်ကုန်၏။ မန္တာနံ၊ ကို။ ပဝတ္တာရော၊ ဟော တတ်ကုန်၏။ပေါရာဏံ၊သော။ ယံမန္တပဒံ၊ အကြင် ဗေဒင် သုံးပုံ သည်။ ယေသံဋ္ဌသိနံ၊တို့၏။သန္တကံ၊ ဥစ္စာသည်။ ဟောတိ၊၏၊ ယံ မန္တပဒံ၊ကို။ယေဟိ ဋ္ဌသိဟိ တို့သည်။ ဂီတံ၊ သရဇ္ဈာယ အပ်၏။ ပဝုတ္တံ၊ ဧလုံလာအပ်၏။ သမိဟိတံ၊ ပေါင်း၍ ထားအပ်၏။ တံ မန္တပဒံ၊ ထိုဗေဒင်သုံးပုံကို။ ဇေတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဧတရိဟ၊ ဗေဒင်သုံးပုံကို သင်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ တေ သံဋ္ဌသိနံ၊ ဟို၏။ အနုပဋိဘာဂံ၊ အတုကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဂါယန္တိ၊ သရဇ္ဈာယ်ကုန်၏။ တံဇတသံဋ္ဌသိနံ၊ တို့၏။ အနုပဋိဘာဂံ၊ ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ဘာသန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏။ဧတေဟိဋ္ဌသိဟိ၊ တို့သည်။ ဘာ သိတံ၊ဟောကိုင်းကို။ အနုဘာသန္တိ၊ ဆင့်၍ ဟောကုန်၏။ ဧတေဟိ ဋ္ဌသိဟိ၊ တို့သည်။ ဝါစိတံ၊ သူတပါးတို့ကို သင်ဧစတိုင်းကို။ အနုဝါဧစန္တိ၊ ဆင့်၍သင်ဧစကုန်၏။ ဋ္ဌဒံ ဧတဋ္ဌသဧယော၊ ထို ရဿကိုဤသို့သည်ကား။ ဧသယျထာကတဧမ၊ တို့နည်း ဟူမူကား။ အဒ္ဓဧကော၈၊ အဒ္ဓကရဿေ လည်းဧကောင်း။ပ။ ဘဂ၊ ဘဂရဿေ လည်းဧကောင်း။ ဋ္ဌဧမ၊ ၍သည်တို့တည်း။ ဧတဝိဋ္ဌသဧယော၊ တို့သည်လည်း။ ဒဝံ၊ သို့။ အာဟံသုကိမ္မန၊ ဆိုဘူး ကုန်သလော။ ကိံအာဟံသု၊ အဘို့ဆိုဘူးကုန်သနည်းဟူမူကား။ယတ္ထဝါ၊အကြင်

အရပ်ဒွိမူလည်း။ပြဟ္မာ၊သည်။အတ္ထိ၊၏။ယေန၀့၊၊ အကြင်ခရိုးဖြင့်မူလည်း။ ပြဟ္မလောကံ၊ သို့။ ပြဟ္မာ၊သည်။ ဂန္ဆတ်၊၏။ယဟိုံ၀့၊၊ အကြင်ဘုံဒွိလည်း။ပြဟ္မာ၊သည်။၀သတိ၊၏။ တေဝ္ဇာနံ၊ ထိုပြဟ္မာတို့၏နေရာကို။ မယံ၊ တို့သည်။ ဇာနာမ၊ ကုန်၏။ တေဝ္ဇာနံ၊ ကို။ မယံ၊ တို့သည်။ ပဿာမ၊ကုန်၏။ဤတိ၊သို့။ အာဟံသုကိမ္မန္၊ ဆိုဘူးကုန်သလော။ ဤတိ၊သို့။ဘဂ၀ါ၊သည်။ ပုစ္ဆိ၊၏။ ဘောဂေါတမ၊မ။ဤဒံဝုတ္တ၀စနံ၊ ဤသို့ဆိုဘူးသောစကားသည်။ နောဟိ အတ္ထိ၊မရှိ။

၅၂၇၊ ၀ါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဤတိ၊ သို့။ပ။ (နတ္ထိကောစိ အစရှိသည် အနက်တူပြီ)။ တေပိဤသယော၊တို့သည်လည်း။ ယတ္ထ၀ါ၊ဒွိမူလည်း။ ဗြဟ္မာ၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တေန၀ါမဂ္ဂေန၊ဖြင့်မူလည်း၊ ပြဟ္မလောကံ၊ သို့။ဂန္ဆတိ၊၏။ ယဟိုံ၀ါ၊အကြင်ဘုံဒွိလည်း။ ပြဟ္မာ၊သည်။ ၀သတိ၊၏။ တေဝ္ဇာနံ၊ ထိုနေရာအရပ်ကို။ မယံ၊ တို့သည်။ ဇာနာမ၊ ကုန်၏။ ဒေဝ္ဇာနံ၊ ကို။ မယံ၊ တို့သည်။ ပဿာမ၊ မြင်ကုန်၏။ ဤ၀ံ၊ ဤသို့။ နအာဟံသု၊မဆိုဘူးကုန်။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ ဝေဿြာဟ္မဏာ၊ ဘို့သည်။ (၀အက္ခရာကား အာဂုံတည်း)။ ဧ၀ံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ကုန်၏။ ကိံ အာဟံသု၊ ဟူမူကား။ မယံ၊ တို့သည်။ ယံပြဟ္မာနံ၊အကြင်ဗြဟ္မာကို။ နဇာနာမ၊ကုန်။ မယံ၊ တို့သည်။ နပဿာမ၊ မမြင်ကုန်။ တံသ၊ ထိုပြဟ္မာ၏။ သဟဓမ္မိကာယ၊ အပေါင်းအဖော်ဖြစ်ခြင်းငှါ။ အယံဧ၀၊ သည်လျှင်။ ဥဇုမဂ္ဂေါ၊ တည်း။ အယံဧ၀၊ဤသည်လျှင်။ အနုသာယနေ၊ တည်း။ ဤမံ၊ ဤခရိုးကို။ နိယျာနိကော၊ သွားသောသူသည်။ တတ္ထရသ၊ ထိုအရှင် ပုဏ္ဏားတို့ ကြားသောခရိုးကို သွားသောသူ၏။ ပြဟ္မသဟဓမ္မိကာယ၊ ပြဟ္မာနှင့်အတူတကွဖြစ်ခြင်းငှါ။ပြဟ္မလောကံ၊သို့။ နိယျာတိ၊ရောက်၏။ ဤတိ၊ သို့။ မဂ္ဂံ၊ကို။ ဒေဿမ၊ ကြားကုန်၏။ ဤတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။

၅၂၈။ ၀ါသေဋ္ဌ၊ဋ္ဌ။တံ၀စနံ၊ကို။တွံ၊သည်။ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဧ၀ံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ကုန်သော။ ပြဟ္မာနံ၊အာနံ၊တို့၏။ ဘာသိတံ၊ သည်။ အပ္ပါဋိဟီရကတံ၊ ပြဟ္မာ့ပြည်သို့ရောက်စေတတ်သည်။ သမ္ပဇ္ဇတိနနု၊ ဖြစ်သည် မဟုတ်တုံလော။

ဇုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဧဝံ သနေ္တ၊သော်။တေဝိဇ္ဇာနံ၊ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊တို့၏။ ဘာသိတံ၊ သည်။ အဒ္ဓါ၊မစ္ဆတ်။အပ္ပါဋိဟိရကတံ၊ဗြဟ္မာ့ဉာဏ်သို့ မရောက်စေတတ်သည်။ သမ္မဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇုတိ့၊ ဤသို့။ ဝါသေဋ္ဌ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ဋ္ဌ။ တေ၊ ၏။ ဝစနံ၊ သ ည်။သာမု၊ ခကောင်းစွာ၏။ (တံဝစနံ ဤနှစ်ပုဒ်ကား ပါဠိသေသတည်း)။ ဝါသေဋ္ဌ၊ဋ္ဌ။တေဝိဇ္ဇ၊ကုန်သော။ဗြဟ္မဏာ၊တို့သည်။ ယံဗြဟ္မာနံ၊ ကို။ နဇာနန္တိ၊ ကုန်။ ယံဗြဟ္မာနံ၊ကို။နပဿန္တိ၊ကုန်။ တဿဗြဟ္မု၊ နော၊ ၏။ သဟဗျတာယ၊ အပေါင်း အဖော်ဖြစ်ခြင်းငှ ။။ အယ ဓမ္မ၊ လျှင်။ ဥဒ္ဓမဂ္ဂါ၊တည်း။ အယံဓမ္မ၊ လျှင်။ အဇ္ဈသာယနော၊ ဘည်း။ ဇုမံ၊ ဤပုဏ္ဏားတို့ ကြားသော ခရိုးကို။ နိယျာနိကာ၊ သွားသောသူသည်။ တက္ကရသ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့ကြားသော ခရိုးကို သွားသောသူ၏။ ဗြဟ္မသဟဗျတာယ၊ ငှ ။။ ဗြဟ္မလောကံ၊ သို့။ နိယျာတိ၊ ရောက်၏။ ဇုတိ့၊ ဤသို့။ မဂ္ဂံ၊ ခရိုးကို။ ယံ ယေန ဒ္ဝါနေန၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်။ ဒေသိသန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဧဘံ ဒ္ဝါနံ၊ ထိုကြားအပ်သော အကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

၅၂၉။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။သေယျထာပိ၊ကား။အန္ဓဝေဏိ၊ သူကန်းဘို့၏ အစဉ်သည်။ ပရံပရာ၊ အဆက်ဆက်။ သံသတ္တာ၊ သည်။ ဧဝမေဝ ခိ၊၏။ပုရိမောပိ၊ရှေးဦးစွာသွားသောသူကန်းသည်လည်း။ နပဿတိ၊မမြင်။ မဇ္ဈိမောပိ၊ အလယ်ဖြစ်၍ သွားသော သူကန်း သည်လည်း။ နပဿတိ၊ မြင်။ ပစ္ဆိမောပိ၊သည်လည်း။နပဿတိ၊ မြင်။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ ဝါသေဋ္ဌ၊ဋ္ဌ။တေဝိဇ္ဇာနံ၊ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ဘာသိတံ၊ သည်။ အန္ဓဝေဏူပမံမညေ၊ သူကန်း အစဉ်နှင့်တူသော ဥပမာရှိ၏။ ပုရိမောပိ၊ ရှေးဦးစွာ ဖြစ်သော ပုဏ္ဏားသည်လည်း။ နပဿတိ၊ မြင်။ မဇ္ဈိမောပိ၊ သည်လည်း။ နပဿတိ၊မမြင်။ပစ္ဆိမောပိ၊ သည်လည်း။ နပဿတိ၊ မမြင်။ တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ဇုဒံ ဘာသိတံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်သော စကားသည်။ ဟသ္သကဥ္စ၀၊ ရယ်ဖွယ်သည်

သာလျှင်။ဟုကွာ၊၍။သမ္မဋ္ဌတိ၊၏။ လာမကညေ၀၊ အယုတ်သည်
သာလျှင်။ဟုတ္တွာ၊၍။ သမ္မဋ္ဌတိ၊၏။ ရိတ္တကညေ၀၊ အကျိုးစီးပွါးမှ
ဆိတ်သည်သာလျှင်။ ဟုတ္တွာ၊ ၍။ သမ္မဋ္ဌတိ၊ ၏။ တုစ္ဆကညေ၀၊
အချည်းနှီးသာလျှင်။ ဟုတ္တွာ၊၍။ သမ္မဋ္ဌတိ၊ ဖြစ်၏။

၅၃၀။ ၀ါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ တံ၊ ထိုငါ့ကိုလုတ္တံ့သော စကားကို။တွ၊
သည်။ ကိ"မည္ဟသိ၊ နည်း။ ဗောဓိဋ္ဌော၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊
တို့သည်။ စန္ဒိမသူရိယေ၊ လ-နေတို့ကို။ ပဿန္တိ၊ ကုန်သည်မဟုတ်
လော။ အညေ၊ ကုန်သော။ဗဟုဇနာစ၊ တို့သည်လည်း။ စန္ဒိမသူ
ရိယေ၊ တို့ကို။ပဿန္တိ၊ ဒလော။ ယတောစယသ္မိံ ကာလေ၊၌။ စန္ဒိမ
သူရိယာ၊တို့သည်။ဥဂ္ဂစ္ဆန္တိ၊တက်ကုန်၏။ ယတ္ထစ-ယသ္မိံ ကာလေ၊
၌။သြဂစ္ဆန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။ တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုသို့တက်သောအခါ
၌။ ဗောဓိဋ္ဌော၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာစ၊ တို့သည်လည်း။ကောင်း။
အညေ၊ ကုန်သော။ ဗဟုဇနာစ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ တော
စန္ဒိမသူရိယေ၊ တို့ကို။ အာယာစန္တိ၊ ရိုသေစွာ တောင်းပန်ကုန်
သည် မဟုတ်တုံလော။ ထောမယန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်သည် မဟုတ်တုံ
လော။ ပဠလိကာ၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကို ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ နမဿ
မာနာ၊ ရှိခိုးကုန်လျက်။ အနုပရိ၀တ္တန္တိ၊ အစဉ်လိုက်သည် မဟုတ်
တုံလော။ ဇုတိ၊သို့။ဘ၀၀ါ၊ သည်။ အဓေါစ၊၏။ ဧဘော၀ါတမ၊
မ။ ဗောဓိဋ္ဌော၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ စန္ဒိမသူရိယေ၊
တို့ကို။ ဧ၀ံပဿန္တိ၊ မြင်ကုန်သည်မှန်၏။ အညေ၊ ကုန်သော။
ဗဟုဇနာစာပိ၊ တို့သည်လည်း။ စန္ဒိမသူရိယေ၊တို့ကို။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့
ပဿန္တိ၊ မြင်ကုန်သည်မှန်၏။ ယတော၀စ-ယသ္မိံ ကာလေ၊၌။စန္ဒိမ
သူရိယာ၊တို့သည်။ ဥဂ္ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ယတ္ထစ-ယသ္မိံ ကာလေ၊ ၌။
သြဂစ္ဆန္တိ၊ကုန်၏။တသ္မိံ ကာလေ၊၌။ဗောဓိဋ္ဌော၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မ
ဏာစ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အညေ၊ကုန်သော။ ဗဟုဇနာစ၊
တို့သည်လည်းကောင်း။ စန္ဒိမသူရိယေ၊ တို့ကို။ ဧ၀ံ အာယာစန္တိ၊
ကောင်းပန်ကုန်သည်မှန်၏။ ဧ၀ံထောမယန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်သည်
မှန်၏။ ပဠလိကာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နမဿမာနာ၊ ကုန်လျက်။ ဧ၀ံ

အနုပရိဝတ္တန်၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သည် မှန်၏။ ဋ္ဌတိ၊ သို့။ ဝါသေ
ဋ္ဌော၊ သည်။ ဘဂဝန်၊ ကို့။ အဝေါစ၊ ၏။
၅၃။ ဝါသေဋ္ဌ၊ဋ္ဌ။ တံ၊ထိုငါမေးလတ္တံ့သောစကားကို။ တွံ၊
သည်။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော့၊ ဗြာဟ္မဏာစ၊
တို့သည်လည်းကောင်း။ အညေ၊ ကုန်သော့။ ဗဟုဇနာစ၊ တို့သည်
လည်းကောင်း။ စန္ဒိမသူရိယေ၊ တို့ကို။ ယံ-ယေန ကာရဏေန၊
ကြောင့်။ ပဿန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ အနုပရိဝတ္တန်၊ ကုန်၏။ တေန
ကာရဏေန၊ကြောင့်။ တေဝိဇ္ဇာ၊ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။
စန္ဒိမသူရိယာနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတာယ၊ အပေါင်းအဖော် ဖြစ်ခြင်း
၄ာ။ (ဒေသေတုံ၌ တာတ္ထသမ္ဗာန်)။ အယံဧဝ၊လျှင်။ ဥတ္တမဂ္ဂေါ၊
တည်း။ အယံဧဝ၊လျှင်။ အန္ဓသာယနော၊ တည်း။ ဋ္ဌမံ၊ ဤခရီးအ
ဖြောင့်ကို။ နိယျာနိကော၊ သွားသောသူသည်။ တက္ကရုဿ၊ထိုခရီး
ကိုသွားသောသူ၏။(တာသမ္ဗန်စပ်)။စန္ဒိမသူရိယာနံ၊တို့၏၊(သဟ
ဗျဉ်စပ်)။သဟဗျတာယ၊ အပေါင်းအဖော် ဖြစ်ခြင်း၄ာ။ နိယျာတိ၊
သွားသည်မည်၏။ ဋ္ဌတိ၊သို့ မဂ္ဂံ၊ကို။ ဒေသေတုံ၊ ကြားခြင် ၄
ပဟောနို့ကိမ္မန၊ စွမ်းနိုင်ကုန်ဘုံလော။ ဋ္ဌတိ၊သို့ ဘဂဝါ၊သည်။
ပုစ္ဆိ၊၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ နောဟိ ပဟောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။
ဋ္ဌတိ၊သို့။ ဝါသေဋ္ဌော၊ သည်။ အဝေါစ၊၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဝါသေဋ္ဌ။
တေဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာစ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။
အန္ဓသာ၊ ကုန်သော။ ဗဟုဇနာစ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ စန္ဒိမ
သူရိယေ၊တို့ကို။ ယံ-ယေနကာရဏေန၊ကြောင့်။ ပဿန္တိ၊ကုန်၏။
ပ။ အနုပရိဝတ္တန်၊ကုန်၏။တေဝိဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်လည်း။ စန္ဒိမ
သူရိယာနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတာယ၊၄ာ။ အယံဧဝ၊လျှင်။ ဥတ္တမဂ္ဂေါ၊
တည်း။ပ။ နိယျာတိ၊ သွားသည် မည်၏။ ဋ္ဌတိ၊ သို့။ မဂ္ဂံ၊ ကို။
ဒေသေတုံ၊ ၄ာ။ နပ္ပဟောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။
၅၄။ ပ။ (ကိံမုနကို အထက်သမ္ဗန္ဓတိကြိယာနှင့် ယှဉ်လေ)။
ဒေတေဝိဇ္ဇေ၊ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏေ၊ တို့သည်။ ဗြာဟ္မဏေ၊ ကို။
နသက္ခိဿိဒ္ဓေဝကိရ၊ မမြင်ဘူးသကတဲ့ ဆက်စပ်နှင့်၊ ကုန်သော။

ဗြာဟ္မဏာဒေါ်၊ တို့၏။ အာဝစရိယေဟိပိ၊ ဆရာတို့သည်လည်း။ ဗြဟ္မာ၊ ကို။ နသက္ခိဒ္ဓေါကိရ၊ တတ်။ တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာဒေါ်၊ တို့၏။ အာဝစရိယ ပါစရိယေဟိပိ၊ ဆရာ၏ ဆရာတို့သည်လည်း။ ဗြဟ္မာ၊ ကို။ နသက္ခိဒ္ဓေါကိရ၊ တတ်။ တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာဒေါ်၊ တို့၏။ ယာဝဿတ္တမာစရိယာမဟယုဂေဟိပိ၊ ခုနစ်ဆက်တိုင်အောင်သော ဆရာအဆက်ဆက်တို့သည်လည်း။ ဗြဟ္မာ၊ ကို။ နသက္ခိဒ္ဓေါကိရ၊ တတ်။ တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာဒေါ်၊ တို့၏။ ပုဗ္ဗကာ၊ ရှေးဦးအစဖြစ်ကုန်သော။ ယေဠသယော၊ တို့သည်။ မန္တာနံ၊ ဗေဒင်တို့ကို။ ကတ္တာရော၊ ပြုတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မန္တာနံ၊ တို့ကို။ ပဝတ္တာရော၊ လေ့ကျက် တတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပေါရာဏံ၊ ရှေးဦးဖြစ်သော။ ယံမန္တပဒံ၊ အကြင်ဗေဒင်သုံးပုံသည်။ ယေသံဠသိနံ၊ တို့၏။ သန္တကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယေဟိဠသိဟိ၊ တို့သည်။ ယံမန္တပဒံ၊ ကို။ ဂိတံ၊ သရဇ္ဈာယ် အပ်၏၊ ပဝုတ္တံ၊ လေ့ကျက်အပ်၏။ သဒိဟိတံ၊ ပေါင်း၍ထားအပ်၏။ တံမန္တပဒံ၊ ကို။ တေရဟိ၊ ၌။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဗေဒင်သုံးပုံကို သင်တတ်ကုန်ဆဲသော။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ တေသံဠသိနံ၊ တို့၏။ အနုပဒွဘာဝံ၊ အတူကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဂါယန္တိ၊ သရဇ္ဈာယ် ကုန်၏။ တေသံဠသိနံ၊ တို့၏။ အနုပဒွိဘာဝံ၊ ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဘာသန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏။ တေဟိဠသိဟိ၊ တို့သည်။ ဘာသိတံ၊ ဟောတိုင်းကို။ အနုဉ္ဉပလက္ခဏံဝါ၊ အမှတ်ပြု၍။ ဘာ့သန္တိ၊ ဟောကုန်၏။ ဝါစိတံ၊ သူတပါးတို့သင်တိုင်းကို။ အနုဉ္ဉပလက္ခဏံဝါ၊ ၍။ ဝါစေန္တိ၊ သင်စေကုန်၏။ ဠဒံ တေ ဠသယော၊ ဟူသည်တို့ကား။ သေယျထာ ကဘဒမ၊ အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား။ အဋ္ဌကော၊ အဋ္ဌကရဿေ့ လည်းကောင်း။ ပ။ ဘဂု၊ ဘဂုရဿေ့လည်းကောင်း။ ဠမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ကေဠသယော၊ တို့သည်လည်း။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယေနဝါမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်လည်း။ ဗြဟ္မလောကံ၊ သို့။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ယဟိံဝါ၊ အကြင်ဘုံ၌လည်း။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ ဝသတိ၊ ၏။ တေံဌာနံ၊ ထိုဗြဟ္မာတို့၏ နေရာကို။ မယံ၊

တို့သည်။ဇာနာမ၊ကုန်၏။ဧတံဌာနံ၊ ကို့။မယ်၊ တို့သည်။ပသာမ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ နအာဟံသု၊ ကုန်။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ တေ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ကိံ အာဟံသု၊ ကုန်သနည်းဟူမူကား။ မယ်၊ တို့သည်။ ယံဗြဟ္မာနံ၊ ကို့။ နဇာနာမ၊ ကုန်။မယ်၊ တို့သည်။ ယံဗြဟ္မာနံ၊ ကို့။ နပသာမ၊ ကုန်။ တသ္မာ ဗြဟ္မာနော၏။သဟဓမ္မိကာယ၊ အပေါင်းအဖော်ဖြစ်ခြင်းငှါ။ အယံ ဧဝ၊လျှင်။ ဥဇုမဂ္ဂေါ၊ တည်း။ အယံဧဝ၊ လျှင်။ အန္ဓသာယနော၊ တည်း။ဣမံ၊ ဤဖြောင့်သောခရီးကို။ နိယျာနိကော၊ သည်။ တက္ကရဿ၊ ထိုဖြောင့်သော ခရီးကို သွားသောသူ၏။ ဗြဟ္မသဟဓမ္မိတာယ၊ငှါ။ဗြဟ္မလောကံ၊သို့။ နိယျာတိ၊သွားသည်မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဒေသေမ၊ ကြားကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။

၁၃၃။ ဝါသေဋ္ဌ၊ဋ္ဌ။တံ၊ ထိုငါမေးလတ္တံ့သောစကားကို။ ကုံ၊ သည်။ကိံ မညသိ၊နည်း။ ဧဝံသန္တေ၊ သော်။ပ။ အပ္ပဋိဟိရကတံ၊ ဗြဟ္မဉ့်ပြည်သို့ မရောက်စေတတ်သည်၏ အပြစ်သည်။ သမ္ဘဒ္ဒတို့ ကိမ္မနု၊ဖြစ်သည်မဟုတ်တုံလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊၏။ဘောဂေါတမ၊မ။ဧဝံသန္တေ၊ သော်။ အမ္ဟာ၊ စင်စစ်။ ပ။သမ္ဘဒ္ဒတို့၊ ၏။ဣတိ၊ သို့။ ဝါသေဋ္ဌော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ဋ္ဌ။ တေ၊၏။ ဝစနံ၊သည်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဧကေဝိဇ္ဇော၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ယံဗြဟ္မာနံ၊ ကို့။ နပသာမ၊ ကုန်။ ယံဗြဟ္မာနံ၊ကို့။နပသန္တိ၊ ကုန်။ တသ္မာဗြဟ္မာနော၊ ၏။သဟဓမ္မိတာယ၊ ငှါ။ အယံဧဝ၊ လျှင်။ ဥဇုမဂ္ဂေါ၊ တည်း။ အယံ ဧဝ၊လျှင်။ အန္ဓသာယနော၊ တည်း။ဣမံ၊ ကို။ နိယျာနိကော၊သည်။ တက္ကရဿ၊ ထိုခရီးဖြောင့်ကိုသွားသောသူ၏။ဗြဟ္မသဟဓမ္မိတာယ၊ ငှါ။နိယျာတိ၊သွားသည်မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ယံ-ယေနဌာနေန၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်၊ဒေသိဿာမိ၊ ကြားကုန်လတ္တံ့။ ဒုတိယဝါရံ၊ ဤသို့ကြားနိုင်ဟုသောအကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။

ဇနပဒကလျာဏီဥပမာ

၅၃၄။ ဝါသေဋ္ဌ၊ဋ္ဌ။သေယျထာပိ၊ ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ပုရိသော၊သည်။ ဝေါ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။ အဟံ၊သည်။ ဇုမသ္မိံ ဇနပဒေ၊၌။ယာဇနပဒကလျာဏီ၊အကြင်ဇနပဒကလျာဏီသည်။အတ္ထိ၊၏။ တံ၊ ထိုဇနပဒကလျာဏီကို။ဣစ္ဆာမိ၊၏။ တံ၊ ထိုဇနပဒကလျာဏီကို။ကာမေမိ၊ တောင့်တ၏။ ဇုတိ၊သို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။ တဉ္စေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ ဇေဝံ၊ဤသို့။ ဝဒေယျုံ၊၏။ ကိံ ဝဒေယျုံ၊နည်းဟူမူကား။ အမ္ဟာကမ္ပိ ပုရိသ၊ ကျ်ား။တို့၊ သည်။ ယံ ဇနပဒကလျာဏိံ၊ကို၊ ဇုဆ္ဆသိ၊၏။ကာမေသိ၊၏။ တံ ဇနပဒကလျာဏိံ၊ကို၊ ခတ္တိယီ ဝ၊၊ မင်းသို့ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏီ ဝ၊၊ပုဏ္ဏားသို့ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝေဿီ ဝ၊၊ ကုန်သည် သို့ဟူ၍ လည်းကောင်း။ သုဒ္ဒီ ဝ၊၊ သူဆင်းရဲသို့ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဇာနာသိ၊ သလော။ ဇုတိ၊သို့။ ဝဒေယျုံ၊၏။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော။ သော ပုရိသော၊ သည်။အဟံ၊သည်။နော ဇာနာမိ၊မသိ။ ဇုတိ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ဆို၏။တမေနံ ပုရိသံ၊ကို၊ ဝဒေယျုံ၊ ဟိုကုန်၏။ကိံ ဝဒေယျုံ၊ ကား။အမ္ဟာကမ္ပိ ပုရိသ၊ ယောကျ်ား။ တို့၊ သင်သည်။ ယံ ဇနပဒကလျာဏိံ၊ကို။ဇုဆ္ဆသိ၊အလိုရှိ၏။ကာမေသိ၊၏။ တံ ဇနပဒကလျာဏိံ၊ကို။ဇုဆ္ဆသိ၊အလိုရှိ၏။ကာမေသိ၊၏။ တံ ဇနပဒကလျာဏိံ၊ကို။ဇေဝံ ဝါ၊ ဤသို့ အမည်ရှိ၏ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဇေဝံနာမာ ဝါ၊ ဤသို့ အနွယ်ရှိ၏ ဟူ၍လည်းကောင်း။ဒီဃာတိ ဝါ၊ မြင့်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ရဿာတိ ဝါ၊ နိမ့်၏ ဟူ၍ လည်းကောင်း။ မဇ္ဈိမာတိ ဝါ၊ မနိမ့်မမြင့်ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ကာဠီတိ ဝါ၊ မည်းသော အဆင်းရှိ၏ ဟူ၍လည်းကောင်း။ သာမာတိ ဝါ၊ ရွှေသောအဆင်းရှိ၏ဟူ၍ လည်းကောင်း။မင်္ဂုရဆ္ဆဝီတိ ဝါ၊ပြောက်သောအဆင်းရှိ၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဇာနာသိ၊ လော။ အမုကသ္မိံ ဂါမေတိ ဝါ၊ ဤမည်သောရွာ၌ဟူ၍ဆိုသော်။ အမုကသ္မိံ နဂရေတိ ဝါ၊၌ဟူ၍လည်းကောင်း။ အမုကသ္မိံ ဇနပဒေတိ ဝါ၊ ၌ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဇာနာသိ၊ သိ၏လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။ ဇုတိ၊သို့။ပုဋ္ဌော၊ သော။ သောပုရိသော၊သည်။အဟံ၊သည်။နော

ဇာနာမိ၊မသိ။ဇ္ဈတိ၊သို့။ ဝဒေယျ၊၏။တမေနံပုရိသံ၊ထိုယောဂျကိုး ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျုံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ ကိံ ဝဒေယျုံ၊ နည်းဟူမူကား။ အမ္ဟောပုရိသ၊ ယောဂျကိုး။တွံ၊ သည်။ ယံဇနပဒက္ခိဏာ ဏိ"၊ ကို။နဇာနာသိ၊မသိ။ နပဿသိ၊မမြင်။တံဇနပဒက္ခိဏာဏိ"ံ၊ ကို။ တွံ၊ သည်။ ဇုန္ဆသိ၊ လော။ ကာမေသိ၊ တောင့်တသလော။ ဇုတိ၊သို့၊ ပုဋ္ဌော၊ သော။ သောပုရိသော၊ သည်။ အာမဇုန္ဆာမိ၊ ဩြော် အလိုရှိသည်မှန်၏။အာမ ကာမေမိ၊ဩြော် တောင့်တသည်မှန်၏။ ဇုတိ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။

၅၃၅-၅၃၆။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ။ တံ၊ ထိုဝါမေးလတ္တံ့သောစကား ကို။တုံ၊သည်။ ကိံမညသိ၊ နည်း။ ဧဝံ၊သို့။ သန္တေ၊သော်။ တဿ ပုရိသဿ၊၏။ ဘာသိတံ၊စကားသည်။ အပ္ပါဋိဟိရကတံ၊ အံ့ဖွယ် မရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ''အရှိန်အစေ့မရှိသည်၏ အဖြစ်သည်, လည်းဟူ''။ သမဏဗ္ဗတိနာနု၊ ဖြစ်သည် မဟုတ်တုံလော။ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။အဓိစ္စ၊၏။ ဘောဓိတမ မ။ အန္ဓါ၊စင်စစ်။ပ။ သမဏဗ္ဗတိ၊ ၏။ ဇုဘိ၊ ဤသို့။ ဝါသေဋ္ဌော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ အဓိစ္စ၊ ၏။ ဧဝမေဝဓါ၊ ထို့အတူပင်လျှင်။ပ။

နိဿေဏီ ဥပမာ

၅၃၇။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။သေယျထာပိ၊ဥပမာတထူးတုံ။ပုရိသော၊ သည်။ စတုမဟာပထေ၊ ခရီးလေးကြောင်းတို့ ဆုံရာ၌။ ဋ္ဌိတသ၊ ကဿဒသာ။ ပါသာဒသ၊ သို့။ အာရောဟေယျ၊ တက်ခြင်းငှါ။ နိဿေဏိံ၊ လှေကားကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ တမေနံ ပုရိသံ၊ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ကိံ ဝဒေယျုံ၊ နည်းဟူမူကား။ အမ္ဟောပုရိသ၊ ယောဂျကိုး။ တွံ၊ သည်။ ယဿ ပါသာဒဿ၊ သို့။ အာရောဟေယျ၊ ငှါ။ နိဿေဏိံ၊ ကို။ ကရေသိ၊ ၏။ ဘံပါသာဒံ၊ ကို။ မုရတ္ထိမာယ၊ သော၊ ဒိသာယ၊ဝါ၊ ဋ္ဌလည်း ဖောင်း။ပ။ ဥတ္တရာယ၊ မြောက်ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊ဝါ၊ ဋ္ဌလည်းကောင်း။ ဥဇ္ဈာဝေ၊ မြင့်၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ နိဇော၊ဝါ၊

နိမ့်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း။ **မဏ္ဍောဝါ၊ မနိမ့်မမြင့်** ဟူ၍လည်း ကောင်း။ ဇာနာသိ၊ သိ၏**လော။ ဇုတိ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊** ဆိုကုန် ရာ့၏။ဇုတိ၊သို့။ပုဋ္ဌော၊သော။**သောပုရိသော၊သည်။အဟံ၊** ငါ။ နောဇာနာမိ၊ သိ။ ဇုတိ၊သို့။ **ဝဒေယျ၊ ၏။ တမေနံ** ပုရိသံ၊ ကုံ။ ဒေံ၊ဤသို့။ဝဒေယျုံ၊ဆိုကုန်ရာ၏။**အမ္ဟာ**ပုရိသ၊ကျွန်း၊တို့၊သည်။ ယံပါသ္မာဒံ၊ကို။နဇာနာသိ၊သိ။နုပဿသိ၊မြင်။တာသပ္ပါသာဒဿ၊ သို့။အာရောဟဏာယ၊ငှါ။ နိသေဏိံ၊ကို။ တို့၊ သည်။ ကရောသိ၊ လော။ ဇုတိ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ့၏။ ဇုတိ၊သို့။ ပုဋ္ဌော၊ သော။ သောပုရိသော၊ သည်။ **အာ**မာတိ၊ ဩဝါဟုတ်၏ဟု။ ဝဒေယျ၊ ၏။ပ။

အစိရဝတိနဒီဥပမာ

၅၄၂ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာတထူးတုံ။ အစိရ ဝတိ၊အစိရဝတီ**အ**မည်ရှိသော။အဲယံနဒီ၊သည်။ဥဒကဿ၊ရေဖြင့်။ ပူရာ၊ ပြည့်၏။ သမတိတ္ထိကာ၊ ကမ်းနှင့်အမျှရေရှိ၏။ ကာကပေ ယျာ၊ ကမ်းနားဋ္ဌရပ်၍ ကျီးသောက်ခြင်းငှါ**တတ်**ကြောင်းသော ဒရရှိ၏။ အထတသ္မိံ ကာလေ၊ ဋ္ဌ။ပုရိသော၊သည်။ ပါရတ္ထိကော၊ ကမ်းတဖက်ကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ပါရဂဝေသီ၊ ကမ်းတဖက်ကို ရှာသည်ဖြစ်၍။ ပါရဂါမီ၊ ကမ်းတဖက်သို့ ရောက်လိုသည်ဖြစ်၍။ ပါရံ၊ ကမ်းတဖက်သို့။ တရိတုကာမော၊ ကူးလိုသည် ဖြစ်၍။ အာဂစ္ဆေယျ၊၏။ သောပုရိသော၊သည်။ ဩရိမေ၊ ဤမှာဘက်ဖြစ် သော။တီရေ၊ ဋ္ဌ။ ဒ္ဝိတော၊ လျက်။ ပါရိမံ၊ ထိုမှာဘက်ဖြစ်သော။ ပါရံ၊ ကို။ ပါရာပါရံ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်း ဤမှာဘက်ကမ်း။ **ဧ**ဟိ၊ လာလတ္တည်း။ ပါရာပါရံ၊ ကမ်း။ ဧဟိ၊ လတ္တည်း။ ဇုတိ၊ သို့။ အဝေယျ၊ ခေါ်ရာ၏။ (ပါရာပါရံကို ပါရံအပါရံဟု ပုဒ်ဖြတ်)။

၅၄၃။ ဝါသေဋ္ဌ၊ဋ္ဌ။ တံ၊ထိုငါမေးလတ္တံ့သောစကားကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ တဿပုရိသဿ၊ ၏။ အဝ့ဂါယန ဟေတုဝါ၊ ခေါ် ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ အာယာစန ဟေတုဝါ၊ အရိအသေ

တောင်းပန် ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ ပတ္ထန ဟေတု၀ါ၊ တောင့်တ ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ အဘိနန္ဒန ဟေတု၀ါ၊ နှစ်သက်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ အစိရ၀တိယာ၊သော။ နဒီယာ၊မြစ်၏။ ပါရိမံ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်းဖြစ်သော။ တီရံ၊ ကမ်းသည်။ ဩရိမံ ဤမှာဘက်ဖြစ်သော။ တီရံ၊ သို့။ အာဂန္ဆေယျအပိနု၊လာရာအံ့လော။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ၀ါသေဋ္ဌ၊ ကို။ ပုဏ္ဏိ၊ ၏။ ဘော၀ါဒတမ၊ မ။ ဇုဒံ အာဂမနံ၊ သည်။ နောဟိ ဘ၀ေယျ၊ မဖြစ်ရာ။

၅၄၄။ ၀ါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဓ၀မေ၀၊ လျှင်။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်ကုသိုလ် တရားတို့သည်။ ဗြဟ္မဏကာရဏာ၊ ပုဏ္ဏား၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်၏။ တေဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ၀တ္တမာနာ၊ ကျင့်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ယေဓမ္မာ၊ အကြင် ကုသိုလ် တရားတို့သည်။ အဗြာဟ္မဏ ကာရဏာ၊ ပုဏ္ဏားမဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်၏။ ''ပုဏ္ဏား၏ အဖြစ်ကို မပြုတတ်ကုန်, လည်းဟူ''။ တေဓမ္မေ၊ တို့ကို။ သမာဒါယ၊ ၍။ ၀တ္တမာနာ၊၍။ ဧ၀ံ၊သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ကိံ အာဟံသု၊ ကုန်သနည်းဟူမူကား။မယံ၊တို့သည်။ ဇုန္နံ၊ ဘိကြွးကို။ အ၀ယာမ၊ ခေါ်ကုန်၏။ ဧသာမံ၊လနတ်သားကို။အ၀ယာမ၊ကုန်၏။ ငရုဏံ၊ငရုဏာနတ် သား ကို။အ၀ယာမ၊ကုန်၏။ ဣသာနံ၊ ဣသာန နတ်သားကို။ အ၀ယာမ၊ကုန်၏။ ပဇာပတိံ၊ပဇာပတိနတ်သားကို။ အ၀ယာမ၊ကုန်၏။ ဗြဟ္မံ၊ ဗြဟ္မာကို။ အ၀ယာမ၊ ကုန်၏။ မဟိဒ္ဓိံ၊ တန်ခိုးကြီးသောဗြဟ္မာကို။ အ၀ယာမ၊ကုန်၏။ ယမံ၊ယမနတ်ကို၊ အ၀ယာမ၊ ကုန်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ၀ါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ၀တာဂေနန္တုန၊စင်စစ်သဖြင့်။တေဝိဇ္ဇာ၊ ဗေဒင်ကိုသင်တတ်ကုန်သော။ တေဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ယေဓမ္မာ၊ အကြင် ပဋ္ဌသီကုသိုလ် ကမ္မပထ တရားတို့သည်။ ဗြာဟ္မဏ ကာရဏာ၊ ကုန်၏။ တေဓမ္မေ၊ တို့ကို။ပဟာယ၊ ၍။ ၀တ္တမာနာ၊ ကျင့်ကုန်လျက်။ ယေဓမ္မာ၊အကြင် ကုသိုလ် တရားတို့သည်။ အဗြာဟ္မဏကာရဏာ၊ ပုဏ္ဏား မဖြစ်

သည်၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်၏။ ဓတာဓမ္မ၊ တို့ကို။ သမာဒါယ၊ ၍။ ဝတ္တာမာနာ၊ ကုန်လျက်။ အဝုါယန ဟေတုဝါ၊ ကြောင့်လည်း ကောင်း။ပ။ အာဘိနန္ဒန ဟေတုဝါ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ကာယသ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ပရမ္မဏာ၊ စုတိစိတ်၏အထက်ဘဲ။ ပြဟ္မာနံ၊ ပြဟ္မာတို့၏။ သဟဗျူပဂါ၊ အပေါင်းအဝေါ်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သည်။ ယံဘဝိဿန္တိ၊ အကြင်ကြောင့်ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဇာတိ၊ သို့။ ဇေတံဝနံ၊ ထိုအကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇာဘိ၊ မန္ဒ်။ ။(၅)သို့မြတ်စွာဘုရားသည် ပုဏ္ဏားတို့၏ခေါ်ခြင်းသည် အကျိုးမရှိသည်၏အဖြစ်ကိုပြုပြီး၍ သမ္မုခြာအဝန်းဌဲ့ နေမင်းကဲ့သို့ အနာရဉ်အဝါတို့ဖြင့် ထွန်းတောက်ပတော်မူလျက် ငါးရာသော ရဟန်း ခြံရုံလျက် အစိရဝတီ မြစ်နားဌဲ့ နေတော်မူသည် အားလျော်စွာ မြစ်ဥပမာကိုသာလျှင်ဆောင်တော်မူလို၍ ''သေယျထာပိ'' အစရှိသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ။ထိုဒေသနာ၏ အထွက်ကား)။

၅၄၅။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဥ။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာ တထူးတံ့။ အစိရဝတီ၊ အစိရဝတီ အမည်ရှိသော။ အယံနဒီ၊ သဲသည်။ ဥဒကဿ၊ ဖြင့်။ပ။ ရာ ပြည့်၏၊ သမတိတ္ထိသာ၊ ကမ်းနှင့်အမျှ ရေရှိ၏။ကာဂကပေယျာ၊ ကမ်းဌဲ့ရပ်၍ ကျီးသောက်ခြင်းငှာ တတ်ကောင်းသော ရေရှိ၏၊ အာဒါ၊ ဌဲ့။ ပုရိဿာ၊ သည်။ ပါရတ္ထိကော၊ ကမ်းတဘက်ကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ပါရဂေဝသီ၊ ကမ်းတဘက်ကို ရှာသည်ဖြစ်၍။ ပါရဂါမိ၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်လိုသည်ဖြစ်၍။ ပါရံ၊ သို့။ တရိတုကာဒမော၊ ကူးလိုသည်ဖြစ်၍။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ သောပုရိသော၊ သည်။ဩရိမေ၊ ဤမှာဘက်ဖြစ်သော။ တီရေ၊ ဌဲ့။ ဒဠ္ဎာယ၊ မြစ်ဝသော။ ''ပြင်းစွာသော,လည်းဟူ''။အနုယာ၊ထိပ်ကြိုးဖြင့်။ပ။ဆ္ဓာဗာဟံ၊ လက်ပြန်။ ဂါဠ္ဟဗန္ဓနံ၊ မြစ်ဝသောနှောင်ဖွဲ့ခြင်းကို။ ဗဠွေါ၊ ဖွဲ့သည်။ဟောတိ၊၏။ဝါသေဋ္ဌ၊ဌဲ့။ တံ၊ထိုငါမေးလတ္တံ့သောစကားကို။ တံ့၊ သည်။ ကိံမညသိ၊ နဲ့သည်း။ သောပုရိသော၊ သည်။ အစိရဝတီယာ၊ သော။ နဒိယာ၊၏။ ဩရိမာ၊ ဤမှာဘက် ဖြစ်လော။

ဘိရာ၊ ကမ်းမှ။ ပါရိမံ၊ ထိုမှာဘက်ဖြစ်သော။ တိရံ၊ သို့။ ဂစ္ဆေယ္ယ အပ်နှံ၊ သွားရာအံ့လော။ဇုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ ဂမနံ၊ ဤသို့ သွားခြင်းသည်။ နော့ဟိ ဟောတိ၊ ဖြစ်။

၅၄၆။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤ အတူလျှင်။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ပဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ဇုမေကာမဂုဏေ၊ဤကာမဂုဏ်တို့ကို။ အရိယသ၊ ငါ ဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ သာသနာတော်၌။ အန္ဒူ။တိပိ၊ ထုတ်လျှို့နှင့် ဟူကုန်၏ ဟူ၍လည်း။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စန်၊ ဟောဒေပ်ကုန်၏။ ဗန္ဓနန္တိပိ၊ အနှောင်အဖွဲ့ဟူ၍လည်း။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စန်၊ ကုန်၏။ ပဋ္ဌ၊ ငါးပါးတို့ဟူသည်ကား။ ဟတ္ထေမေ၊ အာဘယ်တို့နည်းဟူမူကား။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဇုဋ္ဌာ ရာမိုး အပ်ကုန်ထသော။ ကန္တာ၊ အလိုရှိအပ် ကုန်ထသော။ မနာပါ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်ကုန် ထသော၊ ပိယရူပါ၊ ချစ်အပ် သာယာ အပ်သော သဘောရှိကုန်ထသော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကိလေသာ ကာမနှင့် စပ်ကုန်ထသော။ ရဇနီယာ၊ တပ်အပ် ကုန်ထသော။ ရူပါစ၊ ရူပါရုံတို့ လည်းကောင်း။ သောတဝိညေယျာ၊ သောတ ပိညာဉ်ဖြင့် ကြားအပ်ကုန်သော။ သဒ္ဒါစ၊ ဃာနဝိညေယျာ၊ ဃာန ဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဂန္ဓာစ၊ ဂန္ဓာရုံ ဘိုလည်းခကောင်း။ပ။ ကာယဝိညေယျာ၊ကုန်သော။ ဇုဋ္ဌာ၊ ရာမိုးအပ် ကုန်ထသော။ ကန္တာ၊ အလိုရှိအပ် ကုန်ထသော။ မနာပါ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်ကုန်ထသော။ ပိယရူပါ၊ ချစ်အဂ် သာယာအပ်သော သဘောရှိကုန် ထသော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကိလေသာကာမနှင့် စပ်ကုန်ထသော။ ရဇနီယာ၊ တပ်အပ်ကုန် ထသော။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာစ၊ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့လည်းကောင်း။ ဇုမေ၊ဤသည် တို့ကား။ ဝါသေဋ္ဌ၊ဋ္ဌ။ ပဋ္ဌ၊ကုန်သော။ ဇုမေ ကာမဂုဏာ၊တို့ကို။ အရိယသ၊ ငါဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ သာသနာတော်၌။ အန္ဒူ။တိပိ၊ ထုတ်လျှို့ဟူ၍လည်း။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စန်၊ ကုန်၏။ ဗန္ဓနန္တိပိ၊ အနှောင်အဖွဲ့ဟူ၍လည်း။မယာ၊သည်။ ဝုစ္စန်၊ကုန်၏၊ဝါသေဋ္ဌ၊ဋ္ဌ၊

ပဠု၊ကုန်သော။ ဇုမေကာမဂုဏော၊ တို့ကို။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဂဓိတာ၊ အလိုရှိတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မုဆ္ဆိတာ၊ မက်မောတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဇ္ဈာပန္နာ၊ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အနာဒီနဝဒဿာဝိနာ၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်၌ အပြစ်ကို မမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနိဿရဏာပညာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ခြင်း၏ အကြောင်းကို ပိုင်းခြားမြဲ သဓသောပညာ မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဠု၊ ကုန်သော၊ ဇုမေ ကာမဂုဏော၊ တို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ ခံစားကုန်၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဝဘ ဒကဒန္တုန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ တေ ဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်ပဠုသိလ ကုသိုလ်ကမ္မပထ တရားတို့သည်။ ဗြာဟ္မဏကာရကာ၊ ပုဏ္ဏား၏ အဖြစ်ကို ပြုတတ် ကုန်၏။ တေဓမ္မေ၊တို့ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ဝတ္တမာနာ၊ ကျင့်ကုန် သည်ဖြစ်၍။ ယေ ဓမ္မာ၊ အကြင် ကုသိုလ် တရား တို့သည်။ အဗြာဟ္မဏကာရကာ၊ ပုဏ္ဏား မဟုတ်သည်ကို ပြုတတ် ကုန်၏။ ''ပုဏ္ဏား၏အဖြစ်ကို မပြုတတ်ကုန်,လည်းဟူ''။ တေဓမ္မေ၊တို့ကို။ သမာဒါယ၊ ၍။ ဝတ္တမာနာ၊ ၍။ ပဠုကာမဂုဏော၊ တို့ကို။ဂဓိတာ၊ အလိုရှိ ကုန်သည်ဖြစ်၍။မုဆ္ဆိတာ၊မက်မောကုန်သည်ဖြစ်၍။အဇ္ဈောပန္နာ၊ အလွန် မက်မောကုန်သည် ဖြစ်၍။ အနာဒီနဝ ဒဿာဝိနာ၊၍။ အနိဿရဏာပညာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ခြင်းကို ဆင်ခြင်သောပညာ ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ပဠုကာမဂုဏော၊ တို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တာ၊ ၍။ ကာမန္ဒုဗန္ဓနဗန္ဓနာ၊ ကာမဂုဏ် တည်းဟူသော ထိတ်ကြိုးဖြင့် မွေ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ မှ။ပရမ္မရဏာ၊ ၌။ ဗြဟ္မာနံ၊ တို့၏။ သဟဗျူပဂါ၊ အဖော်အဘော်၏ အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သည်။ ယံ ဘဝိဿန္တိ၊အကြင့်ကြောင့် ဖြစ်ကုန် လတ္တံ့။ ဇေတံဌာနံ၊ သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ။

၅၄၇။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာ တထူးဟုံ။ ပ။ ဩဒုမ္ဗရေ၊ ဤမှာဘက်ဖြစ်သော။ တိဏေ၊ ၌။ သသိသံ၊ဦးခေါင်းနှင့် ဘက္ခ။ပါရုပိတ္ဝာ၊၍။ နိပဇ္ဇေယျ၊ အိပ်ရာ၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ တံဝစနံ၊

ထိုငါမေးလတ္တံ့သောစကားကို။ တို့၊ သည်။ ကဲ့မည်သည်၊ နည်း။ သောပုရိသော၊သည်။အစိရဝတီယာ၊သော။နဒီယာ၌။သြရိမာ၊ ဤမှာဘက်ဖြစ်သော။ တီရာ၊ကမ်းမှ။ပါရိမံ၊ထိုမှာဘက်ဖြစ်သော။ တီရံ၊သို့။ ဂစ္ဆေယျအပိနု၊ ရောက်ရာအံ့လော။ ဧတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဧဒံ၊ ဤသို့ ကမ်းဇာဘက်သို့ ရောက်ရာသော သဘောသည်။ နောအတ္ထိ၊ မရှိ။

၅၄၈။ ဧဝမေဝံခေါ လျှင်။ဝါသေဋ္ဌ၊ဋ္ဌ။ပဥ္စ၊ကုန်သော၊ဧဒမေနှိ ဝရဏာ၊ တို့ကို။ အရိယသဿ၊ ငါဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ သာသနာ၌။ အာဝဝရဏာတိပိ၊ အဖုံးအလွှမ်းတို့ ဟူ၍လည်း။ ''ဖုံးလွှမ်းတတ် ကုန်၏,လည်းဟူ''။ ဝုစ္စန္တိ၊ကုန်၏။ နီဝရဏာတိပိ၊ ဝိတဲပင်ကတ် ကုန်၏ဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စန္တိ၊ကုန်၏။ သြနာဟနာတိပိ၊ နှောင်ဖွဲ့ကတ် ကုန်၏,ဟူ၍လည်း။ 'ရစ်မြှေးတတ်ကုန်၏ဟူ၍,လည်းဟူ'။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ပရိယောနာဟနာတိပိ၊ ထက်ဝန်းကျင် ရစ်မြှေးတတ်ကုန် ၏ဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဥ္စနီဝရဏာ၊ ဟူသည်တို့ကား။ ကတမေ၊တို့နည်းဟူမူကား။ကာမစ္ဆန္ဒနီဝရဏံ၊လည်းကောင်း။ပ။ ဝိစိကိစ္ဆာနီဝရဏံ၊ လည်းကောင်း။ ဧဒမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ဝါဿသေဋ္ဌ၊ဋ္ဌ။ ပဥ္စ၊ ကုန်သော။ ဧဒမေနီဝရဏာ၊ တို့ကို။ပ။

၅၄၉။ ဝါသေဋ္ဌ၊ဋ္ဌ။ပဥ္စဟိ၊ကုန်လော။ ဧဒမေဟိနီဝရဏေဟိ၊ တို့သည်။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့ကို။ အ[illegible] နိဝုဋ္ဌာ သြဖုဋ္ဌာ၊ ဖုံးလွှမ်းပိတ်ပင် အစ်ကုန်၏။ ပရိယောဒ[illegible] ထက်ဝန်းကျင် မြှေးယှက်အပ်ကုန်၏။ပ။ (အာဝုဋ္ဌာ အစရှိ[illegible] လေးပုဒ်တို့ကား ဝေဝုစ်ချည်းတည်း။ ယို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ[illegible] ''အာဝုဋ္ဌာ နိဝုဋ္ဌာ သြဖုဋ္ဌာပရိယောနဒ္ဓါတိ ပဒါနိအာဝရဏာဒီ[illegible] ဝဒေသန ဝုတ္တာနိ''ဟု ဆိုအပ်သတည်း)။ ။ဝတ္ထုမာနာ၊ ကျင့်အပ် ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဥ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ နီဝရဏေဟိ၊နီဝရဏ တို့သည်။ အာဝုဋ္ဌာ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိဝုဋ္ဌာ၊ ပိတ်ပင် အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ သြဖုဋ္ဌာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်[illegible] ပရိယောနဒ္ဓါ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကာယဿ၊ ၏။ [illegible]

ရုဏာ၊ ဉ်။ ပြဟ္မာနံ၊ တို့၏။ သဟမ္ပတိပဝါ၊ အပေါင်း အဖော်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သည်။ ယံဘာဝိသန္တိ၊ အကြင်ကြောင့်ဖြစ်ကုန် လတ္တံ့။ ဘဲဉာနံ၊ သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ။

သံသန္ဒနကထာ

၅၅၀။ ဝါဒေသဉ္ဉ၊ဉ္ဉ။ တံ၊ထိုဝါဒမေးလတ္တံ့သောစကားကို။ တုံ၊ သည်။ ကိံမညသိ၊ နည်း။ ဝုဒ္ဓါနံ၊ အရွယ်ရောက်သော အားဖြင့် ကြီးကုန်ထသော။ မဟလ္လကာနံ၊ စည်းစိမ်အားဖြင့် ကြီးကုန်ထသော။ အာဒစရိယ ပါစရိယာဉ်နံ၊ ဆရာ၏ ဆရာဖြစ်ကုန်ထသော။ 'ဆရာအဆက်ဆက်ဖြစ်ကုန်ထသော, လည်းဟူ'။ ဘာသမာနာနံ၊ အစဉ်အဆက် ဖြစ်သော စကားကိုပြောတတ်ကုန်ထသော။ ပြဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ ကိန္တိ၊ အသို့သောစကားကို။ ဒက္ခ-ဘယာ၊သည်။ သုတံ၊ ကြားဘူးသနည်း။ ပြဟ္မဝ၊ ပြဟ္မဝါသည်။ သဟဓိဂ္ဂဟဝါ၊ သားမယားကို သိမ်းဆည်းခြင်းရှိ၏ဟူ၍လည်း။ သုတံ၊ ကြားဖူးသလော။ ဇာတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊မ၊ပြဟ္မဝ၊ သည်။ အပရိဂ္ဂဟာ၊ သားမယားကိုသိမ်းဆည်းခြင်းမရှိ။ ဇာတိ၊သို့။ မ-ယာ၊ သည်။ သုတံ၊ ၏။ ဝါဒေသဉ္ဉ၊ ဉ္ဉ။ ပြဟ္မဝ၊ သည်။ သဝေရိ ဗိန္ဓဘာဝါ၊ ဒေါသနှင့် ယှဉ်သောစိတ် ရှိ၏ဟူ၍လည်း။ သုတံ၊ လော။ အဓဝရိဗန္ဓာဘာဒါ၊ဒေါသနှင့်ယှဉ်သောစိတ်မရှိဟူ၍လည်း။ သုတံ၊ လော။ ဇာတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘော ဂေါတမ၊မ။ပြဟ္မဝ၊ သည်။ အဓဝရိဗန္ဓာ၊ ဒေါသနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ရှိ၏ဟူ၍လည်း။ သုတံ၊ ၏။ ဝါဒေသဉ္ဉ၊ ဉ္ဉ။ ပြဟ္မဝ၊ သည်။ သဗျာပဇ္ဇစိဏ္ဏာဝါ၊ ထိနမိဒ္ဓနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ရှိ၏ဟူ၍ လည်း။ သုတံ၊ လော။အဗျာပဇ္ဇစိတ္တာဝါ၊ ထိနမိဒ္ဓနှင့်ယှဉ်သော စိတ်မရှိဟူ၍လည်း။ သုတံ၊လော။ ဇာတိ၊သို့။ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊မ။ပြဟ္မဝ၊သည်။ အဗျာပဇ္ဇစိတ္တာ၊ ထိနမိဒ္ဓနှင့်

ယ့ဉ်သေ၁ စိတ်မရှိ။ ဒုတိ၊ ဤသို့။ မေ-မယာ၊ သည်။ သုတံ၊ ၏။ ဝါ!သေဒ္ဓ၊ဒ္ဓ။ဗြဟ္မာ၊သည်။ သံကိလိဒ္ဓစိတ္တောဝါ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စအစ ရှိသော ကိလေသာနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ရှိ၏ ဟူ၍လည်း။ သုတံ၊ လော။ အသံကိလိဒ္ဓစိတ္တောဝါ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ အစရှိသော ကိလေသာတို့နှင့် ယှဉ်သောစိတ်မရှိဟူ၍လည်း။ သုတံ၊လော။ ဒုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ ပုစ္ဆိ၊၏။ဘော၀ေါတမ၊မ။ အသံကိလိဒ္ဓစိတ္တော၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စအစရှိသော ကိလေသာတို့နှင့် ယှဉ်သော စိတ်မရှိ။ ဒုတိ၊သို့၊ မေမယာ၊ သည်၊သုတံ၊၏။ (အလုံးစုံသော ကိလေသာ မရှိသည်ကို ရည်၍ ''အသံကိလိဒ္ဓစိတ္တော'' ဟု မဆို။ နိ၀ရဏာကိဉ္စ ဘဝ်သော ကိလေသာ မရှိသည်ကိုရည်၍ ''အသံကိလိဒ္ဓစိတ္တော'' ဟု ဆိုသတည်း)။ ဝါသေဒ္ဓ၊ဒ္ဓ။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ ဝသ၀တ္တိဝါ၊ မိမိ အလိုသို့လိုက်စေတတ်၏ဟူ၍လည်း။သုတံ၊လော။ အ၀သ၀တ္တိဝါ၊ မိမိအလိုသို့လိုက်စေတတ်၏ဟူ၍လည်း။ သုတံ၊ လော။ ဒုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ ပုစ္ဆိ၊၏။ဘော၀ေါတမ၊မ။ ၀သ၀တ္တိ၊ မိမိအလိုသို့ လိုက်စေဘ၀ကို၏။ ဒုတိ၊ သို့။ မယာ၊ သည်။ သုတံ၊ ၏။ ဝါသေဒ္ဓ၊ ဒ္ဓ၊ တံ၊ ကို။ ဝဲ့၊သည်။ ကိမညသိ၊ နည်း။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ ဗြဟ္မဏာ တို့သည်။ သပရိဂ္ဂဟာ၀ါ၊သားမယားကို သိမ်းဆည်း ခြင်း ရှိကုန်သဖြစ်လော။ အပရိဂ္ဂဟာ၀ါ၊ ကုန်သလော။ ဒုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊သည်၊ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘော၀ေါတမ၊မ။ ဗြဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သပရိဂ္ဂဟာ၀ါ၊သားမယားကို သိမ်းဆည်းခြင်း ရှိကုန်၏။ ဝါသေဒ္ဓ၊ဒ္ဓ။ ဗြဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သပရိဂ္ဂဟာ၀ါ၊သားမယားကို သိမ်းဆည်းခြင်း ရှိကုန်သဖြစ်လော။ အပရိဂ္ဂဟာ၀ါ၊ ကုန်သလော။ ဒုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘော၀ေါတမ၊ မ။ သာ၀ေရစိတ္တော၊ ကုန်၏။ ဝါသေဒ္ဓ၊ဒ္ဓ။ဗြဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သာဗျာပဇ္ဇစိတ္တာဝါ၊ ထိန်မိဒ္ဓနှင့် ယှဉ်သောစိတ် ရှိကုန်သလော။အဗျာပဇ္ဇစိတ္တာဝါ၊ လော။ပ။ ဒုတိ၊ သို့။ ဝါသေဒ္ဓ၊ သည်။ အ၀ေါစ၊ ၏။

၅၅၁။ ဝါသေဒ္ဓ၊ ဒ္ဓ။ ဗြဟ္မဏာ၊ ကုန်သော။ ဗြဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သပရိဂ္ဂဟာ၊ သားမယားကို သိမ်းဆည်းခြင်း ရှိကုန်၏။

ဗြဟ္မာ၊သည်။အပ္ပရိဂ္ဂဟော၊ သားမယားကို သိမ်းဆည်းခြင်း မရှိ။ သပရိဂ္ဂဟာနံ၊ ကုန်သော။ တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။အပရိဂ္ဂဟေန၊ သော။ ဗြဟ္မုနာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သံသန္ဒတိ အပိနု့ခေါ ရောန္ဒောရာသလော။ သမေတိ အပိနု့ခေါ၊ ညီညွတ်ရာသလော။ ဇုတော၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊မ။ ဇုဒံ၊ ဤသို့ရောန္ဒောခြင်းသည်။ နောဟိဟောတိ၊ ဖြစ်။ပ။

၅၅၂။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ ဇုဓဗြဟ္မဓလောကမဂ္ဂ၊ ဤဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ သွားသောခရီး၌။ (ခေါပနကား ပဒါလက်ာရတည်း)။ ဓတ္တ ဝိဇ္ဇာ၊ကုန်သော။တေဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အာဒိသိတ္တာ၊ ဖြောင့် သော ခရီးမဟုတ်သည်ကို ဖြောင့်သောခရီးဟုညွှန်ကုန်၏။ သံသီဒန္တိ၊ ဆုတ်ကုန်၏။ "နစ်ကုန်၏, လည်းဟူ"။ သံသီဒိတ္တာ။ နစ် ကုန်၍။ ပဝသာရံ၊ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပါပုဏန္တိ၊ ကုန်၏။သုက္ခတရုဏံ၊ ချောက်သော တံလှပ်ကို။ တရန္တိ မညေ၊ ရေမှတ်၍ ကူးကုန် သကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ ဓေဝိဇ္ဇာနံ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ဇုဒံ-ဇုမေ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဤဗေဒင်တို့ကို။ ဇုရဏန္တိဝိ၊ တောကြီး ဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဗေဒင်တို့ကို။ ဝိဝနန္တိဝိ၊ ကြီးစွာသော တောဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဝိဇ္ဇာ၊ တို့ကို။ဗျသနန္တိဝိ၊ပျက်စီးကြောင်းဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။

၅၅၃။ ။ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ဗြာဟ္မဝနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတာယ၊ အပေါင်းအဖော် ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ မဂ္ဂံ၊ကို။ဇာနာတိ၊ ၏။ တေံ၊ ဤစကားကို။မေမယာ၊ သည်။ သုတံ၊ ကြားအပ်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝါသေဋ္ဌော၊ သည်။ ဘဂဝန်္တံ၊ ကို။ အဇေါစ၊ ၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ တံ၊ ကို။ ကိံမညသိ၊ နည်း။ ဇုတော၊ ဤအစိရဝတီမြစ်မှ။ အာသန္နေ၊ အနီး၌။ မနသာကဋံ၊မနုသာကဋ္ဌရွာသည်။ဒ္ဝိတံ၊တည်သည်မဟုတ်လော။ဇုတော၊ ဤအစိရဝတီမြစ်မှ။ နဒူရေ၊ မဝေးသော အရပ်၌။ မနသာကဋံ၊ သည်။ဒ္ဝိတံ၊ တည်သည် မဟုတ်လော။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။

ပုစ္ဆိ၊၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဤတော၊ မှ။ အာသန္နေ၊ ဠ္ဍ။ မနသာ
ကဋ်ံ၊ သည်။ ဓေဝိဋ္ဌံတံ၊ တည်သည်မှန်၏။ ဤတောမှ။ နဒူရေ၊ ဠ္ဍ။
မနသာကဋ်ံ၊ သည်။ ဓေဝိဋ္ဌံတံ၊၏။ ဤတိ၊ သို့။ ဝါသေဋ္ဌော၊ သည်။
အဓေါစ၊ ၏။

၅၅၄။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ပုရိသော၊
သည်။ ဤဓ မနသာကဋ္ဌေ၊ ဠ္ဍ။ ဇာတသံဝဒ္ဓေါ၊ ဖွါး၍ကြီးသည်။
အသ ဟောတိ၊၏။ မနသာကဋ္ဌတော၊ မနသာကဋ္ဌရွာမှ၊ တာဝ
ဒဒဝ၊ထိုခဏ၌လျင်။ အဝသဋ်၊ ထွက်မြောက်သော။ "လာသော,
လည်းဟု"။ တမေနံပုရိသံ၊ ကို။ မနသာကဋ္ဌသ၊၏။ မဂ္ဂံ၊ ကို။
ပုစ္ဆယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ မနသာကဋ္ဌေ၊ ဠ္ဍ။ ဇာတသံ
ဝဒ္ဓသ၊ သော။ မနသာကဋ္ဌသ၊၏။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ပုဋ္ဌသ၊ မေးအပ်
ထသော။ တသပုရိသသ၊၏။ ဒန္ဓာယိတတ္တံဝါ၊ ယုံမှားရှိသည်၏
အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဝိတ္ထာယိတတ္တံဝါ၊ ကိုယ်ခက်ထန်ရော်
ရှိသည်လည်းကောင်း။ သိယာနုခေါ၊ ဖြစ်ရာသလော။ ဤတိ၊ သို့။
ဘဂဝါ၊သည်။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဤဒံ၊ ဤသို့
ယုံမှားရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ နောဟိ သိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ တံ၊
ထိုသို့ ယုံမှားကင်းခြင်းသည်။ ကိသ၊ သော။ဟေတု၊ အကြောင်း
ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အမှပုရိသော၊ ဤ
ယောက်ျားသည်။ မနသာကဋ္ဌေ၊ ဠ္ဍ။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇာတ
သံဝဒ္ဓေါ၊ ဖွားမြင်ကြီးသည်။ ဟောတိ၊၏။ တသပုရိသသ၊သည်။
သဒ္ဓာနေဝ၊ အလုံးစုံလျင် ဖြစ်ကုန်သော။ မနသာကဋ္ဌသ၊ ၏။
မဂ္ဂါနိ၊ တို့ကို။ သုဝိဒိတာနိ၊ ကောင်းစွာ သိအပ်ကုန်၏။ ဤတိ
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒန္ဓာယိတတ္တံဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဝိတ္ထာယိ
တဘ္ဘံဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဝါသေဋ္ဌ၊ဋ္ဌ။
မနသာကဋ္ဌေ၊ ဠ္ဍ။ ဇာတသံဝဒ္ဓသ၊ သော။ မနသာကဋ္ဌသ၊၏။
မဂ္ဂံ၊ကို။ ပုဋ္ဌသ၊ သော။ တသပုရိသသ၊ ၏။ ဒန္ဓာယိတတ္တံဝါ၊
သည်လည်းကောင်း။ ဝိတ္ထာယိတတ္တံဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။
သိယာခေါ၊ ဖြစ်ရာသလျင်ကတည်း။ ဗြဟ္မဓလောကာဒိကံ၊ ဗြဟ္မဥ

ပြည် အစရှိသည်ကို။ ပုဋ္ဌဿ၊ ်မေးအပ်သော။ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရား၏။ ဗြဟ္မလောကေဝါ၊ ဦးလည်းကောင်း။ ဗြဟ္မလောက ဂါမိနိယာ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ရောက်စေတတ်သော။ ပဋိပဒါယဝါ၊ ဦးလည်းကောင်း။ ဒန္ဓာယိတတ္တံဝါ၊ ယုံမှားရှိသည်၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဝိတ္ထာယိတတ္တံဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိဝသိယာ၊ မဖြစ်ရာသလျင်ကတည်း။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ အဟံ၊ သည်။ ဗြဟ္မာနဋ္ဌ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ ဗြဟ္မလောကဋ္ဌ၊ ကိုလည်းကောင်း၊ဗြဟ္မလောကဂါမိနိံ၊သော။ပဋိပဒဋ္ဌ၊ကိုလည်းကောင်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ ယထာပဋိပန္နော၊ ငါဟောတိုင်း ကျင့်သောသူသည်။ ဗြဟ္မလောကံ၊ သို့။ ဥပပန္နော၊ ရောက်၏။ တဋ္ဌကာရဏံ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊၏။ဤတိ၊သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၅၅၅။ ပ။မဂ္ဂံ၊ကို။ ဒေသေတိ၊၏။ ဤတိတေံဝစနံ၊ကို။ မယာ၊ သည်။ သုတံ၊ကြားအပ်၏။သာဓုအာယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ နော၊ ငါတို့အား။ ဗြဟ္မာနံ၊တို့၏။ သဟဗျတာယ၊ ၌။ မဂ္ဂံ၊ကို။ ဒေသေတု၊ကြားတော်မူလော့။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏိံ၊ ပုဏ္ဏားသားငယ် ဖြစ်သော့။ ပဇံ၊ ဒုက္ခိတသတ္တဝါကို။ ဥလ္လုမ္ပတိ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့ တင်တော်မူလော့။ ဤတိ၊ သို့။ ဝါသေဋ္ဌော၊ သည်။အဝေါစ၊၏။ (မြတ်စွာဘုရားသည် ဝါသေဋ္ဌအား ဘုရားဖြစ်ခြင်းကိုပြပြီး၍ဗြဟ္မာပြည်သို့ရောက်ခြင်း၏ ရှေအဖို့ဖြစ်သော အကျင့်နှင့်ဝကွ မေတ္တာ ဗြဟ္မဝိဟာရ အစရှိသော ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ရောက်စေတတ်သော ခရီးကို ဟောတော်မူလို၍ ''တေနဟိ ဝါသေဋ္ဌ'' အစရှိသောဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာ၏ အတ္ထကား အခါရိုလွယ်၏။)

ဗြဟ္မလောကမဂ္ဂဒေသနာ

၅၅၆။ မေတ္တာ သဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော။ စေတသာ၊ဖြင့်။ ကေါ၊တခုသော။ဒိသံ၊ကို။ ဖရိတ္ဝာ၊၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တဲထာ၊ တူ။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော အရပ်မျက်နှာကို။

ဖရ်တွာ၊၍။ ဝိဟာရတိ၊ ၏။ ပ။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော အရပ်မျက်နှာကို။ ဖရိတွာ၊ ၍။ ဝိဟာရတိ! ၏။ ဒုတိဝေံ၊ ဤအတူ။ ဥဒ္ဓမ္မု၊ အထက် အရပ်ကို လည်းကောင်း။ အမောစ၊ အောက်အရပ်ကိုလည်းကောင်း။ တိရိယဉ္စု၊ အထောင့် ဖြစ်သော အရပ်ကိုလည်းကောင်း။ ဖရိတွာ၊၍။ဝိဟ၊ရတိ၊ ၏။ သမ္ဗမိ၊အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌။ သမ္ဗတ္တာတာယ၊ အချင်းခပ်သိမ်း မိမိကိုယ်နှင့် တူသည်၏အဖြစ်အားဖြင့်။ သမ္ဗဝဝန်္တံ၊ အလုံးစုံသော ကောင်းသော တို့နှင့်ပြည့်စုံသော။ လောကံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော။ ဝိပုလေန၊ ပွါးခြင်းသို့ရောက်ပြီးထသော။ မဟဂ္ဂတေန၊ မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ထသော။ အပ္ပမာဏေန၊ အပိုင်းအခြား မရှိသော။ အဝေရေန၊ ဒေါသမရှိထသော။ အဗျာပဇ္ဇေန၊ ပြစ်မှားခြင်း မရှိထသော။ ''အမျက်ထွက်ခြင်း မရှိထသော,လည်းဟူ''။ စတသာ၊စိတ်ဖြင့်။ ဖရိတွာ၊ နှံ့၍။ ဝိဟာရတိ၊ ၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဗလဝါ၊ အားရှိထသော။ သခ်ံဓမော၊ခရုသင်းမှုတ်သော။ပုရိသော၊သည်။ အပ္ပကသိရေနေဝ၊ဆင်းရဲခြင်းမရှိသဖြင့်လျင်။ စတုဒ္ဒိသာ၊လေးပါးကုန်သော အရပ်တို့ကို။ သရေန၊ အသံဖြင့်။ (ကရိတ်းထည့်)။ ဝိညာပေယျ သေယျထာပိ၊ သို့။ ဧဝမေဝခေါ၊ လျင်။ ဝါသေဋ္ဌ၊ဋ္ဌ။ ဧဝံဘာဝိတာယ၊ ဤသို့ ပွါးစေအပ်သော၊ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော။ စေတော ဝိမုတ္တိယာ၊ စတုတ္ထဈာန်သမာပတ်ဖြင့်။ ယံကမ္မံ၊ အကြင် ကာမာဝစရကံကို။ ပမာဏကတံ၊ ပမာဏဖြင့်ပြုအပ်သော။ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကာမာဝစရကံသည်။ အတ္ထိ၏။ တံကမ္မံ၊ ထိုကာမာဝစရကံသည်။ တတြ၊ ထိုကာမာဝစရကံ၌။ နအဝသိဿတိ၊ မကြွင်း။ ''ပျောက်၏, လည်းဟူ''။ တံကမ္မံ၊ ထိုကာမာဝစရကံသည်။ တတြ၊ ထိုရူပါဝစရ အရူပါဝစရကံ၌။ နအဝတိဋ္ဌတိ၊မတည်။ဝါသေဋ္ဌ၊ဋ္ဌ။ အယံပိ၊ဤမေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော စတုတ္ထဈာန် သမာပတ် သည်လည်း။ မြဟ္မာနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတာယ၊ငှါ။မဂ္ဂါ၊ခရီးတည်း။ ပုနစပရံ၊တုံ။ဝါသေဋ္ဌ၊ဋ္ဌ။ဘိက္ခ၊၊

သည်။ ကရဏာသဟဂတေန၊ ကရဏာနှင့်ယှဉ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ပ။ ကေံ၊ တခုသော။ ဒိသံ၊ကို။ ဖရိတ္ဝာ၍။ ဝိဟရတိ၊၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော အရှင်ကို။ ပ။ သမ္မဓိ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့ကို။ သမ္မတ္တတာယ၊ အချင်းခပ်သိမ်း မိမိကိုယ်နှင့်တူသည်၏ အဖြစ်အား ဖြင့်။ သမ္မာဝန်၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာရှိသော။ လောကံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ ဥပေက္ခာသဟဂတေန၊ ဥပေက္ခာနှင့်ယှဉ်သော။ပ။ အဗျာပဇ္ဇေန၊ ပြစ်မှားခြင်းမရှိသော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဖရိတ္ဝာ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ပ။

၅၅၇။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ တုံ၊ကို။ တွံ၊ သည်။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဧဝံ ဝိဟာရီ၊ ဤပြဟ္မဝိဟာရတရားနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သပရိဂ္ဂဟော ဝါ၊ သားမယားကိုသိမ်းဆည်းခြင်းရှိသလော။ အပရိဂ္ဂဟော ဝါ၊လော။ ဇူတိ၊သို့။ ဘဂဝါ၊သည်၊ပုဏ္ဏ၊၏။ ဘောဂေါတမ၊မ။ အပရိဂ္ဂဟော ဝါ၊သည်။ ပုဏ္ဏ၊၏။ ဘောဂေါတမ၊မ။ အပရိဂ္ဂဟော၊သားမယားကိုသိမ်းဆည်းခြင်းမရှိ၊ပ။ ဝါသေဋ္ဌ ဋ္ဌ။ ဧဝံဝိဟာရီ၊သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ ဝသဝတ္တီဝါ၊စိတ်ကိုမိမိအလိုသို့လိုက်စေတတ်သလော။ အဝသဝတ္တီဝါ၊ သလော။ ဇူတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ ပုဏ္ဏ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဝသဝတ္တီ၊ စိတ်ကို မိမိအလိုသို့ လိုက်စေတတ်၏။ ဇူတိ၊ ဤသို့။ ဝါသေဋ္ဌော၊ သည်။ အဇဝါစ၊ ၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အ ပရိဂ္ဂဟော၊ သားမယားကို သိမ်းဆည်းခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဖြဟ္မာ၊ သည်။ အ ပရိဂ္ဂဟော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ အပရိဂ္ဂဟာသ၊ သားမယားကို သိမ်းဆည်းခြင်းမရှိသော။ ဘိက္ခု၊နော၊၏။ အပရိဂ္ဂဟေန၊ သော။ ဖြဟ္မုနာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သံသန္ဒတိ အပိနုခေါ၊ နှီးနှောသည် မဟုတ်လော။ သမေတိ အပိနုခေါ၊ ညီညွတ်သည် မဟုတ်လော။ ဇူတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ ပုဏ္ဏ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဝသဝတ္တီ၊ စိတ်ကို မိမိအလိုသို့ လိုက်စေတတ်၏။ ဇူတိ၊ ဤသို့။ ဝါသေဋ္ဌော၊ သည်။ အဇဝါစ၊ ၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အ ပရိဂ္ဂဟော၊ သားမယားကို သိမ်းဆည်းခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဖြဟ္မာ၊ သည်။ အ ပရိဂ္ဂဟော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ အပရိဂ္ဂဟာသ၊ သားမယားကို သိမ်းဆည်းခြင်းမရှိသော။ ဘိက္ခု၊နော၊၏။ အပရိဂ္ဂဟေန၊ သော။ ဖြဟ္မုနာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သံသန္ဒတိ အပိနုခေါ၊ နှီးနှောသည် မဟုတ်လော။ သမေတိ အပိနုခေါ၊ ညီညွတ်သည် မဟုတ်လော။ ဇူတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ ပုဏ္ဏ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဧဝံသံသန္ဒတိ၊ နှီးနှောသည်မှန်၏။ ဧဝံ သမေတိ၊ ညီညွတ်သည် မှန်၏။ ဇူတိ၊ သို့။ ဝါသေဋ္ဌော၊ သည်။ အဇဝါစ၊ ၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ တေ၊ သင်၏။ ဝစနံ၊ သည်။သာဓု၊ ကောင်းစွာ၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဝတ ဂေဇန္တေန၊ ဖြင့်။ အပရိဂ္ဂဟော၊ သော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။

ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါမှ။ ပမုမ္ဘရဏာဒဉ္စ။ အာပရိဂ္ဂဟဿ၊သော။ မြဟ္မုနော၊ ၏။ သဟဗျှုပဂေါ၊ အပေါင်း အဘော်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သည်။ ယံဘဝိဿတိ၊အကြင်ကြောင့်ဖြစ်လတ္တံ့။ ဇေတံဝနံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ရာသော အကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။

၅၅၈။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ၊ ဇုတိဇေဝံ၊ ဤအဝှ။ဘိက္ခု၊သည်။အဝေရ စိဇ္ဇာ၊ ဒေါသကင်းသော စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ မြဟ္မာ၊ သည်။ အဝေရစိတ္တော၊သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ ဘိက္ခု၊သည်။ အဗျာပဇ္ဈစိတ္တော၊ အမျက်ကင်းသော စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မြဟ္မာ၊ သည်။ အဗျာပဇ္ဈစိတ္တော၊ အမျက်ကင်းသော စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အသံကိလိဋ္ဌစိတ္တော၊ ညစ်ညူးခြင်းကင်းသော စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မြဟ္မာ၊ သည်။ အသံကိလိဋ္ဌစိတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝသဝတ္တိ၊ မိမိကိုယ်ကို စိတ်အလိုသို့ အစဉ်လိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မြဟ္မာ၊ သည်။ ဝသဝတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝသဝတ္တိဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဝသဝတ္တိနာ၊ သော။ မြဟ္မုနာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သံသန္ဒတိအပ်နုခေါ၊ နှီးနှောသည် မဟုတ်လော။ သမေတိအပိနုခေါ၊ လော။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဇေံသံသန္ဒတိ၊ နှီးနှောသည် မှန်၏။ ဇေံ သမေတ်၊ ညီညွတ်သည်မှန်၏။ ဇုတိ၊ သို့။ ဝါသေဋ္ဌော၊ သည်။အဝေါစ၊၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ဋ္ဌ။တေ၊၏။ဝစနံ၊သည်။သာဓု၊ကောင်းစွာ၏။ဝသဝတ္တိ၊ မိမိကိုယ်ကို စိတ်အလိုသို့ အစဉ်လိုက်စေတတ်သော။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဝတဇေကန္တေန၊ ဖြင့်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ တနည်းကား၊ ကာယဿ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ပရမ္မရဏာ၊ စုတိစိတ်၏ အကက်၌။ ဝသဝတ္တိဿ၊ မိမိကိုယ်ကို စိတ်သို့ အစဉ် လိုက်စေတတ်သော။ မြဟ္မုနော၊ ၏။ သဟဗျှုပဂေါ၊ အပေါင်း အဘော်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သည်။ ယံဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဇေတံဝနံ' သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၅၅၉။ ဘုဂဝတာ၊ဘုရားသည်။ ဝံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူလတ်သော်။ ဝါသေဋ္ဌဘာရဒ္ဒါဇာ၊ ဝါသေဋ္ဌဘာရဒ္ဒါဇ အမည်ရှိ ကုန်သော။ မာဏဝါ၊ လူလင်တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ တံဝစနံ၊ကို။အဝေါစုံ၊ကုန်၏။ကိံ အဝေါစုံ၊ကား။ ဓဘာဒဂါတမ၊ မ။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ ဓမ္မဒေဿနာ၊ သည်။အဘိက္ကန်၊ရှိ၏။ဘောဂေါတမ၊မ။ဘောတောဂေါတမဿ၊ ၏။ ဓမ္မဒေဿနာ၊ သည်။ အဘိက္ကန်၊ ၏၊ (ကြည်ညိုဖွယ်သောအခါ ဖြစ်သောကြောင့် နှစ်ကြိမ် ဆိုသတည်း)။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ နိက္ကုဋ္ဌံတံ၊ အောက်သို့ မျက်နှာပြု၍ ထားအပ်သော အိုးကို။ တနည်းကား၊ အောက်သို့ မျက်နှာဝှိုင်းသော ဝတ္ထုကို။ ဥက္ကုဇ္ဇေယျယထာဝါ၊ အထက်သို့ မျက်နှာပြု၍ ထားပေသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ (လွန်ဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း,လည်းဟူ''။ ပဋိစ္ဆန်နံ၊ မြက်,သစ်ရွက် အစရှိသည် တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ဝတ္ထုကို။ ဝိဝရေယျယထာဝါ၊ လည်း ကောင်း။ မုဉ္ဇဿ၊ ခရိုးမှားသောသူအား။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ အာစိက္ခေယျ ယဿာဝါ၊ လည်းကောင်း။ အန္ဓကာရေ၊ အက်ိုလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံ သော အမိုက်တိုက်၌။ ဇောလပဇ္ဇောတံ၊ ကြိုးစွာသော ဆီမီးတန် ဆောင်ကို။ဓာရေယျယထာဝါ၊ တွန်းဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ စက္ခုမန္တော၊ စက္ခုပသာဒနှင့် ပြည့်စုံသော သူတို့သည်။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ ဒက္ခန္တိယထာဝါ၊မြင်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ဧဝမေဝ၊ ဟူသျှင်။ ဘောတာ ဂေါတမေန၊ သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ များစွာသော ပရိယာယ်ဖြင့်။ ဓမ္မော၊ ကို။ ပကာသိတော၊ဟော လောင်မူအပ်ပြီ။ဧတေမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ သရဏံ သရဏံဥတိ၊ ဆင်းရဲကို ဖျောက်ပေတတ်၏ ချမ်းသာ ကို ဆောင်ပေတတ်၏ ဟူ၍။ ဂန္ထာမ-သေဝါမ၊ မှီဝဲဆည်းကပ်ပါ ကုန်၏။ တနည်းကား၊ ဂန္ထာမ-ဗုဇ္ဈာမ၊ သိပါကုန်၏။ ဓမ္မဉ္စ၊ကို။ လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ကိုလည်းကောင်း။သရဏံ-သရဏံ ဥတိ၊ ဟူ၍။ ဂန္ထာမ-သေဝါမ၊ ကုန်၏။ တနည်းကား၊ ဂန္ထာမ၊

ဗုဒ္ဓဟု မ၊ ကုန်၏။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။နော၊ ငါတို့ကို။ အဇ္ဈ-
တ္တဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍။ ပါဏုပေတံ၊ ဇီဝိန္ဒြေတည်သရွေ့သော
ကာလပတ်လုံး။(ဇီဝိတိန္ဒြေနှင့်ပြည့်စုံသော ကာလပတ်လုံး,လည်း
ဟူ'')။ သရဏံဂတော၊ မှီဝဲဆည်းကပ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော။
ဥပါသကော-ဥပါသကာဂုတို၊ သီတင်းသည်တို့ဟူ၍။ ဓာရေတု၊
မှတ်တော်မူလော။ ဒုတိ တေံ ဝစနံ၊ ကို။ အဓေါစုံ၊ ကုန်၏။ ။
တေရသမိ၊ သော။ တေဝိဇ္ဇသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂေါ၊ သီလက္ခန္ဓဝဂ်သည်၊
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ဥဒါန်း

တဿသီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂဿ၊၏။ ဥဒါနံ၊အကျဉ်းစကားကို။ဝေံ၊သို့။
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊။ ၏။ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မဇာလသုတ် လည်းကောင်း။ သာမညံ၊
သာမညဖလသုတ် လည်းကောင်း။ အမ္ဗဋ္ဌ၊ အမ္ဗဋ္ဌသုတ် လည်း
ကောင်း။ သောဏ၊ သောဏဒဏ္ဍသုတ် လည်းကောင်း။ ကူဋ၊
ကူဋဒဏ္ဍသုတ် လည်းကောင်း။ မဟာလိ၊ မဟာလိသုတ် လည်း
ကောင်း။ ဇာလိ၊ ဇာလိယသုတ် လည်းကောင်း။ သီဟ၊ မဟာ
သီဟနာဒသုတ် လည်းကောင်း။ ပေါဋ္ဌ၊ ပေါဋ္ဌပါဒသုတ် လည်း
ကောင်း။ သုဘေ၊ လည်းကောင်း။ ဝဇ္ဇေ၊ ကဲဝဇ္ဇသုတ် လည်း
ကောင်း။ ဇလောဟိ၊ လောဟိစ္စသုတ် လည်းကောင်း။ တေဝိဇ္ဇ၊
လည်းကောင်း။ ဒုတိဒုမိနာ ပဘေဒေန၊ ဖြင့်။ တေရသ၊ တဆယ့်
သုံးသုတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

သုတ်သီလက္ခန်ပါဋိတော် နိဿယသစ်
ပြီး၏။

ကျမ်းပြီးနိဂုံး

သုံးလွှဲ့ထွတ်ထား၊မြတ်ဘုရားသည်၊ထားတုံသာသနာ၊မှန်စွာအညီ၊ မဋ္ဌေးနှမ်လိမ့၊ သတ္တနဝါ၊ ဤသန်ျာနှင့်၊ သာယာပြန့်ပြော၊ သဘောမှန်စွာ၊ နေရင်း ရွာ၏၊ ဒိသာနောက်ယွန်း၊ ထူးဆန်းသာယာ၊ ညတ္တရာဌ်၊ ဘာဝနာစီးဖြန်း၊ ရဟန်းအမှူ၊ ပြုကုန်အမှန်၊ သူမြတ်မွန်တို့၊ ကေန်မဿတ်၊ ကျင့်ဝတ်မွေ့လျော်၊ ပျော်ပါးပေရာ၊ တာဝါးရာဌ်၊ ကြီးစွာပုညံ၊ ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ အမှန်စင်စစ်၊ ဖြစ်သည်ချောချော၊ မနောရမ္မာ၊ မည်သာတွင်သီး၊ ကျောင်းမကြီးဌ်၊ အသီးအခြား၊ ဟပည့်များကို၊ သင်ကြားကျမ်းဂန်၊ တတ်ပွန်လိမ့မာ၊ အရိယာလက်ဝဲရ၊ ထေရ်ကုန်ငလျင်၊ နေ့,ည မပြတ်၊ နံစွပတ်ဖြင့်၊ ဧရေးမှတ်ပြုပြင်၊ စီရင်ဧပထ၊ နိဿယကို၊ သဒ္ဓသတ္တာ၊ လွန်ဝမ်းသာ၍၊ ညီညာသာဓု-ခေါ်စေသော်။

ကျမ်းပြီးနိဂုံး ပြီးပြီ။